

ZIMNÍ SPORT

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ RČS.

ROČNÍK XIX
1929-1930

REDAKCE: IVAN KOMÁREK A DR. OTAKAR BRAUNER
MAJITEL A VYDAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS.

NÁKLADEM SVAZU LYŽAŘŮ RČS.
TISKEM DR. ED. GRÉGRA A SYNA V PRAZE.

OBSAH.

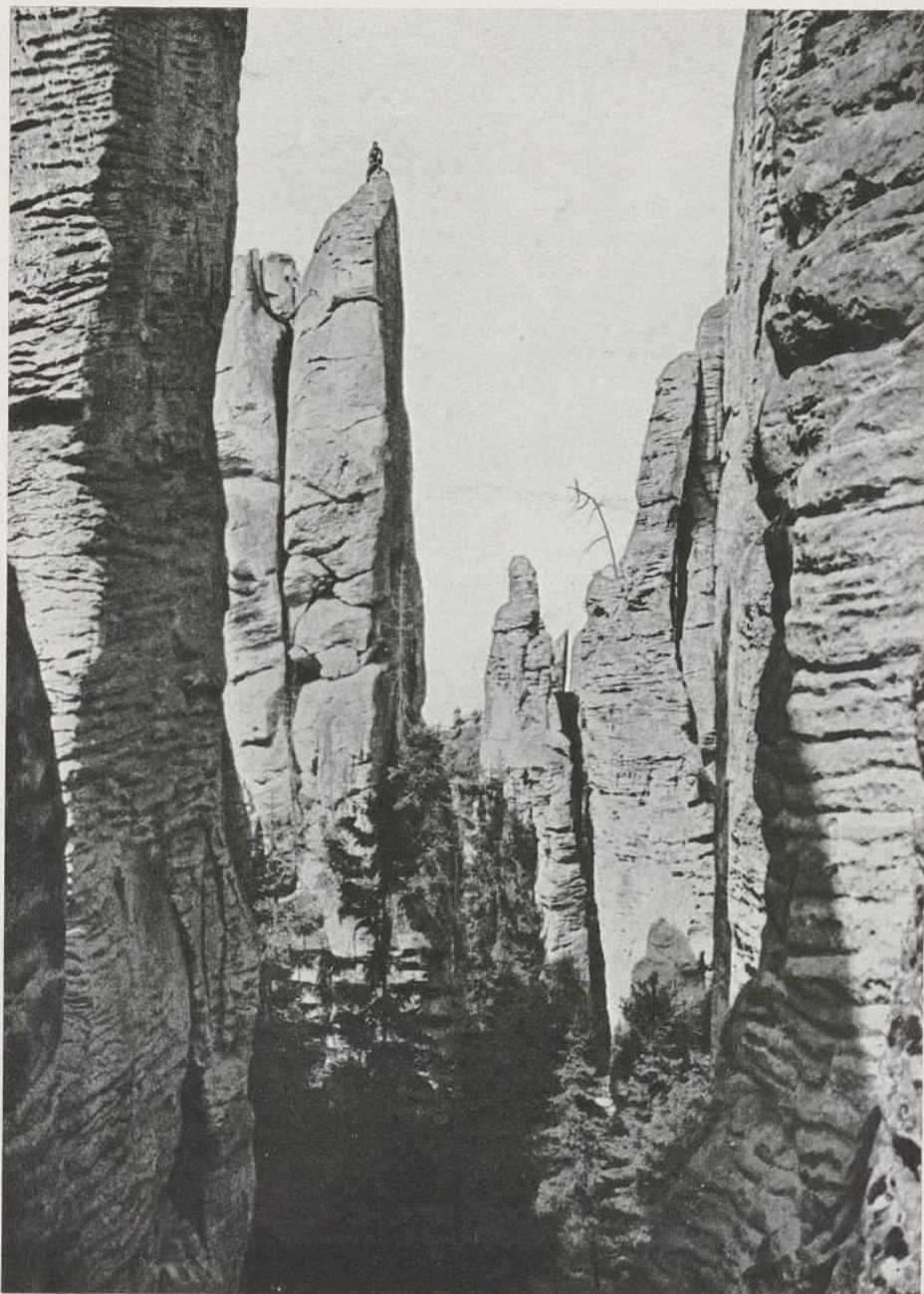
Články:

<i>MUDr. Karel Procházka: Za Oktavianem Bohutinským</i>	5	<i>Dr. A. Kornell: Statečné děti</i>	187, 188
<i>Norbert Lang: České lezecké eldorado</i>	13, 14, 15	<i>Norb. Lang: Naši v Norsku — Holmenkollen</i> 197, 198, 199, 200, 201	202
<i>Jiří Tureček: Zimní sporty na českolipsku</i>	15, 16, 17	<i>Miloš Frgal: Mezinárodní vojenské lyžařské a střelecké závody v Oslo 1930</i>	203, 204, 205, 206
<i>Škpt. Miloš Frgal: Suché kursy lyžařské</i>	18, 19	<i>Dr. Karel Finger: Technický rozbor bilance hlavních závodů F.I.S. v Oslo 1930</i>	207, 208
<i>K. Beneš: Jan Buchar</i>	20, 21	<i>JUDr. Jaroslav Moser: Kongres mezinárodní lyžařské federace v Oslo 1930</i>	209, 210, 211, 212
<i>J. Komárek: Valná hromada Svazu lyžařů RČS</i> ...35, 36, 37, 38, 39		<i>JUDr. O. Brauner: Závody ve skoku v Cortině D'Ampezzo</i> ..213, 214	
<i>Ing. Bártů: Jaká bude asi letos zima?</i>	43, 44	<i>Dr. Jaroslav Moser: Mistrovské závody Svazu lyžařů RČS. 1930 na Štrbském Plesu</i>	225, 226, 227
<i>Jan Gellner: Zimní horolezectví ve Vys. Tatrách</i> ...45, 46, 47, 48		<i>JUDr. O. Brauner: IX. lyžařsko-střelecké závody čs. branné moci</i>	227, 228, 229
<i>Edgar St. Hauner: Trochu filosofie v lyžařství</i>	49, 50	<i>JUC. J. Politzer: VI. Akademické lyžařské přebory československé</i> [229, 230	
<i>Škpt. Miloš Frgal: Rychlostní technika lyžařská</i>	73, 74, 75	<i>JUDr. Karel Viškovský, ministr národní obrany: Projev o významu lyžařství v armádě a o spolupráci vojska a lyžař sportovníctva</i> ..231	
<i>Dr. Schäfer: Lavinové neštěstí na kamenném moři</i>	76, 77, 78	<i>JUDr. Karel Finger: Technický rozbor bilance hlavních závodů F.I.S. v Oslo 1930</i>	232, 233
<i>Inž. Bártů: Vzpomínka na můj první závod</i>	79, 80	<i>M. Frgal: Materiální novinky v závodním lyžařství</i>	234
<i>Edgar St. Hauner: Několik rad pro cvičení dorostu</i>	80	<i>Lída Zemanová: Lyžařská škola pro děti a rodiče</i>	236, 237
<i>Miro Rozehnal: Vystoupení na Jungfrau</i>	101, 102, 103	<i>Fr. Skřivánek: Plešné jezero</i>	255, 256
<i>Charlotta Habersbergerová: Však ono ještě nemrzne</i> 104, 105, 106, 107		<i>Ch. Habersbergerová: Barnabáškovi jedou do Krkonoš</i> 256, 257, 258, 259, 260, 261	
— <i>Horská a zimní fotografie</i>	108, 109	<i>R. Pilát: Dauphinské Vysoké Alpy</i> ..261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270	
<i>N. Lang: Tajemství úspěchu</i>	127, 128		
<i>Škpt. Miloš Frgal: Naše nové lyžařské názvosloví</i> 129, 130, 131, 132			
<i>Karel Jarolímek: O přípravě k závodům</i>	133, 134, 135		
<i>Miro Rozehnal: Bernina</i>	155, 156, 157, 158, 159		
<i>Charlotta Habersbergerová: Manželé Barnabáškovi na lyžařských výzvědách</i>	159, 160, 161		
<i>V. Kocum: Lyžiarstvo na strednom Slovensku</i>	162		
<i>Norbert Lang: Naši jedou do Norska</i> ..173, 174, 175, 176, 177, 178			
<i>Kolouch: Odrůdy lyžařské</i>	179, 180, 181		
<i>Jaroslav Fischer: Akademické hry v Davosu</i> ..181, 182, 183, 184, 185, 186, 187			

Obrázky a kresby:

<i>Úvodní: Rozhled v Lužických horách</i>	obálka č. 1	<i>E. Weymann: Poještědí: Sněhové mraky</i>	77
<i>Oktavian Bohutinský † předseda Č. Spolku pro Zimní sporty</i> ..	5	<i>E. Weymann: Poještědí: Soumrak nad krajinou</i>	78
<i>Inž. Bílý, Plzeň: Jehla „biskup“ v Prachovských skalách</i> ..	13	<i>L. Stöberl: Genre z Krkonoš</i>	79
<i>Start přespolního běhu v Měchenicích</i>	14	<i>Zardini: Dolomity: Cinque Tori</i>	79
<i>Nor. Lang: Representanti čsl. alpistiky v Prachovských skalách</i>	15	<i>Úvodní... Moře mlh v Jndikarších</i>	obálka č. 4
<i>A. Schiffner: Luž v Lužických horách</i>	16	<i>Dr. Čipera: Pürstling</i>	101
<i>Kínský: Genre z Jizerských hor</i>	17	<i>M. Rozehnal: Jungfrau od severu</i>	102
<i>Kínský: Závěsy v Lužických horách</i>	18	<i>M. Rozehnal: Concordia hütte</i>	103
<i>R. Šulc: Fotografiická hádanka</i>	19	<i>Zardini: Capana Gino Rava</i>	104
<i>Mišovský: Přespolní běh v Měchenicích je steeple chase</i> ..	20	<i>Ing. Votrubec: Vernagský ledovec</i>	105
× × × ×: Jan Buchar	20	<i>Ing. Votrubec: Převisy Triitt-Kopfu</i>	106
× × × ×: Plaketa Svazu lyžařů R. Č. S. k jubileu Bucharovu	21	<i>Polák M.: Skalka u Kremnice</i>	107
<i>Úvodní: Dr. Procházka: Dolina Mlýnice</i>	obálka č. 2	× × × ×: J. K. pluží (pérovka)	108
<i>Glogar: První sníh ve Špindlerově mlýně</i>	43	<i>Leoš Stehlík: Motiv z Tater</i>	108
<i>Dr. Procházka: Liptavské hole</i>	44	× × × ×: Ing. Novák, vítěz Davoský	127
<i>Gust: Pietra Mare, Bucegi v Rumunsku</i>	46	<i>R. Wittmann: Podřep, těžiště vlevo, pluh</i>	127
<i>Gust: Chata na Bucegi</i>	47	<i>R. Wittmann: Různé eviky</i>	128
<i>J. K. R.: Šerlih v Orlických horách</i>	48	<i>Tři pérokresby lyžařského můstku v Jilemnici</i>	129
<i>Fischer (Sibiň): Cazanul din Moscov</i>	49	<i>J. K. R.: Na Velké Deštné v zimě</i>	131
× × × ×: † škpt. J. Hubka	50	<i>Cačan: Malá Tatra, Malý Kriváň, Hleb</i>	132
<i>Lída Zemanová: Žertík</i>	50	<i>Fejk: Synátor Oldř. Koláře</i>	132
<i>Úvodní: Dr. Čipera: Zaváté chaty v Bučině</i>	obálka č. 3	<i>Dr. Moser: Budoucí funkcionářka</i>	132
<i>Alois Mann: Polední slunko na Smrčíně</i>	73	<i>Ing. Votrubec: Gepatschký ledovec</i>	133
<i>Zardini: Croda da La zo da Cinque Tori</i>	74	<i>Niki: Že by vozembouch</i>	134
<i>V. J. Ů.: Dva obrázky k článku škpt. Miloše Frgala</i>	75	<i>Úvodní: Glogar: Radovánky na Lysé hoře</i>	obálka č. 6
<i>E. Weymann: Poještědí: Jíni na pláních</i>	76	<i>Albert Steiner: Piz Palù</i>	155

<i>M. Rozehnal</i> : Morteratsch	156	„Aftenposten“ Hans Vinjarengen	211
<i>Ing. Vosyka</i> : Mengušovská dolina	157	„Aftenposten“ Ole Stenen	212
<i>Vitásek</i> : V říši královny zimy	158	„Aftenposten“ Kpt. Oestgaard	212
<i>Niki</i> : Neničte kultury jó.	159	× × × ×: Leoš Stehlík ve Schreiberhau	212
<i>Glogar</i> : Odpočinek	160	<i>Zardini</i> : Naši skokani v Cortině a Dr. Brauner	213
<i>M. Pálák</i> : U zlaté studny (Kremnice)	161	<i>Niki</i> : Lyžaři nebuďte zvědaví (pérovka)	214
Úvodní: <i>Othmar Rutz</i> : Cresta Run ve Sv. Mořici	obálka č. 7	Úvodní: Chata na Parseumu	obálka č. 9
<i>Kolouch</i> : Odrůdy lyžařské (8 pérovek)	179, 180, 181	<i>V. J. Ů</i> : Ministr nár. obrany	231
<i>St. Hanuš</i> : Pohled s Liščí hory	182	<i>V. T. Ů</i> : Hlídka II. hor. brigády	231
<i>Dr. Finger</i> : Mlhy pod Černou horou, Liščí hora	182	× × × ×: Jak skákali naši junioři v Norsku	232
<i>Vich</i> : Nálada na hřebenech	183	„Aftenposten“: Ruch na občerstvovací stanici	233
<i>Škpt. Kraus</i> : Dumbier	184	„Der Ski“: Amstutzovo pero	234
<i>Brandt</i> : Furkapass	185	<i>Jilek</i> : Ski-Derby v Davosu (fotomontage)	235
<i>Brandt</i> : V Caux	185	× × × ×: Lída Zemanová s dámským kursem	236
<i>Jilek</i> : Dr. Procházka	186	<i>Lída Zemanová</i> : Z dětského kursu 1.	237
Úvodní: Skok z Holmenkollského můstku	obálka č. 8	<i>Lída Zemanová</i> : Z dětského kursu 2.	237
× × × ×: Úspěšná čl. voj. hlídka v Oslo	203	<i>Glogar</i> : Cvičitelé zkoušky Pražské župy	238
× × × ×: Norská hlídka	204	× × × ×: Typická krajina v sev. Norsku	239
<i>N. Lang</i> : Příprava na start hlídky	204	Úvodní: <i>Jilek</i> : Fotomontage	obálka č. 10.
<i>N. Lang</i> : Generál Aavatsmark a norský král	204	<i>Dr. Tannich</i> : Plešné jezero	225
<i>N. Lang</i> : Mapa hlídkového závodu, jezero pod holmenkollským můstkem s obecenstvím, šik fotografů a pérovka „Aften postenu“	205	× × × ×: Tři vychovatelé našich boreců	256
× × × ×: Finse v Norsku, Kuntehytten (2×)	206	<i>Jilek</i> : Z Davoského Parsenderby	256
× × × ×: Finse v Norsku (Norb. Lang)	207	<i>Gagán</i> : Přehánějí se mraky na Kriváni	257
<i>Norb. Lang</i> : U Ruudů (2×), korunní princ Olaf	208	<i>Streer</i> : Z Krkonošských nálad	258
× × × ×: Kongress F. I. S.	209	<i>Fa</i> : Jak uschovati lyže přes léto (pérovka)	259
× × × ×: Můstek holmenkollský s diváky	211	<i>Miňovský</i> : Pepiček Německý si to „hasí“	260
× × × ×: Lauritz Bergendahl	211	<i>Niky</i> : Bonzo co by lyžař (pérovka)	261
		<i>Steiner</i> : Ledové květy na jezere	262

Východní stěna
skalní jehly zvaná
„biskup“
v Prachovských
skalách.

Na vrcholu:
Arna Juránek
z Plzně.

Foto: inž. Bílý z Plzně.

NORBERT LANG.

České lezecké eldorado.

Kapitoly pro lezecké fanoušky.

Článek tento má upoutati zájem našich alpistů na domácí skály, které jsou vynikající školou pro velehorské výstupy. Prachovské skály mají sterý půvab — neposledním je ten, že jsou v srdci Čech — tedy nám nejbližší. Bohatstvím útvarů připomínají nám zachmuřené kolosy „Kaisru“ i vzdušné věžičky růžových Dolomit. Skály Prachovské a Českého ráje jsou tvarem pískovcovým,

jehož pevnost a drsnost jsou ohromnou předností těchto skal.

„V levo je rytíř se spuštěním hledím, pod ním je žába, pod žábou leží želva, pod želvou leze krokodýl. Dále na pravo je biskup s ministrantem, jenž se mu uklání, za ním je Číňan — pod bradou má díru. Za Číňanem je mnich, přes levé rameno má kápi!“ vykládala

Malebný, hromadný start přespolního běhu Pražské župy Svazu lyžařů v Měchenicích dne 6. X. 29.

nám malá holčička skalní věže Prachovských skal, tak jak se jeví obrazotvornosti lidu. Seděli jsme na Hraběněné vyhlídce za překrásného letního rána a nábožně pohlíželi na skalní město pod námi se rozkládající. Líbilo se nám to miniaturní horstvo pestrých tvarů a jmen. Viděli jsme již mnoho skal — o Pane! — a jakých — že zatajoval se dech při pohledu na ně. Tyto zdály se nám hračkami lezecké zahrádky. — Můj přítel Arna jako by četl moje myšlenky, prohodil k holčičce skromnou otázku: „A leze se také na ně?“ — „Chodí sem Němci. Byli na Rytíři, Biskupu a lezli také na Čiňana.“ To nás zajímalo. Rytíř a Biskup, buď si, ale Čiňan je věž hladkých, ba převislých stěn, zvrší asi půl sta metrů. Měli jsme nažuby od prvního spatření. V duchu jsme se těšili, že bude prvotinou — neboť dobře jsme si prohlédli jeho vrchol, kde scházel obvyklý vrcholový praporek, nebo železná tyčinka. — Rozloučili jsme se s Hraběněnou vyhlídkou, uprázdňivše místo dobromyslným turistům, kteří v hejnu přiklusalí, aby si poslechli horoznalecký výklad naší holčičky. Skály nás volaly! Byli jsme v Prachovských skalách po prvé. Skalní fanouškové nevydrží se na skály dívat, ti musí po nich lézt.

Seběhli jsme dolů do chaty pro lezečky, lana, karabinu a ostatní lezecké potřeby. Nejdříve jsme si vyhlédli bezejmenou jehlu kolmo nad „Zelenou roklí“ strmící, která nás nejvíce dráždila. Jižní stěna jehly byla přílišně hladká, kdežto severní neskýtala zvláštních obtíží — při běžné opatrnosti. Tato věž byla později námi nazvána „věží generála Pečírky.“

Příštího dne odvážili jsme se na „Rytíře“, jeho východní stěnou probíhají komíny, z nichž prostřední byl k výstupu nejvhodnější. Komínová práce nás zahřála jak se patří. Den byl krásný, ale horký. Na vrcholku byl železný praporek a pod ním stará krabička od leštidla dobře přidráťovaná — v krabičce několik visitek a papírků se jmény lezců, kteří „Rytíře“ navštívili. Náhodou byla to jména jen saských Němců. Naši lezci sem nechodí. Ti jezdí do ciziny, kde konají výstupy se zaplacenými vůdci, zde by to musilo jít bez nich. Arna se spustil po jednoduchém laně severní

stěnou. Nemohl jsem ho následovati, měli jsme sebou přítele, který choval určité předsudky proti slaňování — jedním slovem byl v lezení „praskavkou“, ač ukazoval v prvním poli určité lezecké schopnosti. Následujícího dne navštívili jsme „Biskupa.“ Arna chtěl provéztí nástup východní stěnou, která měla výrazné trhliny, ale ty se mi nelíbily, proto řešil jsem začátek komínem na „Ministranta“, přestupem na mezivěž a balkonovou traversou na podvrchol. K vrcholu nám zbývala pětimetrová stěna, zdobená úzkým komínem, jehož začátek sotva stačil pojmouti mé rameno. Nutno ještě dodat, že komín počínal vyklenutím skal, které odtlačovaly — samozřejmě do propasti. Pět nebo deset minut dřiny „jak se patří“ a komín byl zdolán a hned pokřten na počest mého syna na „Norbyho komín“. Arna následuje, dře se, potí se a netrvá dlouho, raduje se ze společného úspěchu. Je jisto, že jsme dělali úplnou novinku, neboť běžný výstup se koná komínovou dutinou, kterou jsme se spustili dolů a která vyústovala dírou v místech, kde Arna chtěl začít nástup. Po slánění vzbudili jsme našeho milého Karla Praskavku, který chtěj, nechtěj musil nahoru — a nelezl špatně. Dělal den ze dne lepší pokroky. Pln hrdosti zapsal se do zápisní knihy, kterou jsme improvisovali z plechovky na cigarety. Po hrdém návratu do chaty v Prachovských skal, rozhodl jsem přesídlení do nového úseku Českého ráje — na Hruboskalsko. Tam usídlili jsme se u pana Dvořáčka. Ještě před večerem navštívili jsme „Skalní město“, které nám vnutilo úctu štíhlostí svých věží, které reprezentuje nejlépe obelisk zvaný „Kapelník“ a vedle něho jeho „Taktovka“, jejíž výše a štíhlost upomínala nás na pověstnou „Tore di diavolo“ — „Dábelskou věž“, kterou zdolal jen Piaž a to pouze technickými pomůckami — totiž přehozením lana z vedlejší věže a visutým mostem. — Na „Taktovce“ třepotal se bělouňky praporeček. Usoudili jsme jednohlasně, s Arnou, že jehla byla zdolána provazovým mostem z nedalekého okraje skalní stěny. Proběhli jsme hradem Valdštýnem, který nás celkem zklamal a vraceli jsme se přes Sedmihorky na naše feudální sídlo na Hrubé skále. Následující den, poslední mé dovolené, byl opět dnem

práce. Tentokrát platila naše návštěva skupině skal, která se zove Saharou. V této se nám neobyčejně zamlouvala jedna věž, kterou jsme po výstupu pokřtili „Novákovou věží“, čímž uctili jsme pana ministra Nováka, který je rovněž jako my — skalním fanouškem. Pro výstup použil jsem parádní komín, který svojí vzdušností a zajímavou architekturou upoutal naši pozornost. Komín vyústil na mohutné balkonové plošině opatřené slaňovacím kruhem, který jsme rovněž při sestupu použili. Jak dále — bylo problémem. K vrcholku scházelo jen asi 6 m. Konečně rozluštil jsem další výstup — překročením propasti, která nás dělila od hlavní věže — podporem ležmo o rukou na tuto. Arna rychle následoval. Na balkoně hlavní věže našel jsem díru, která nám v několika chvílích pomohla k vrcholu. Posilivše se krátkým oddechem na vrcholku této přepychové věže, rychle jsme sjeli k matce Zemi dvojím slaněním. Předtím vložili jsme naše visitky do hliníkového pouzdra od mýdla, které nějaký dobrodinec zde zanechal, by nahradil chybějící pouzdro vrcholové knihy.

Spokojeni rozloučili jsme se se Skalním městem Českého ráje, které nám poskytlo nezapomenutelné chvíle skalního pobytu. Nádherné chvíle, jež jen alpista dovede okusit a vychutnat. Ne „s bohem“, ale „na shledanou“ dali jsme zelenému údolí začarovaných věží. — Naši alpisté, také ti, jež jsou častými hosty na „Čertových skalách“ u Černolic — netuší, jaké kletoty chová Český ráj s Prachovskými skalami. Jest vlasteneckou povinností, by všichni alpisté naše ryze české skály navštívili,

pak se stanou jistě jich vyznavači jako pisatel těchto skromných řádků se svými plzeňskými přáteli.

A nakonec ještě uvedu: *jak jsme oslavili milenium sv. Václava v Prachovských skalách*. Tisícileté výročí památky sv. Václava oslavil Klub Alpistů Čs. 28. září 1929 slezáním nepřístupné skalní věže, která dříve nazývána Čičanem a nyní oficiálně pokřtěna na „věž sv. Václava“. Slavnostnímu vztýčení kovové státní vlajky přítomen též místopředseda K. A. Čs. Pilát, jenž vhodným prolovem ocenil slavnostní akt. Věž opatřena zápisní knihou v kovovém pouzdře. Přístup je možný jen technickými prostředky, neboť věž je na všech stranách oblá, kolmá, ba převíslá. Zdvihá se v Hromovém údolí neda-leko „chaty Prachovských skal“, výše její je 40 m. Pozorována z východu skýtá zajímavý obraz profilu sv. Václava v přilbě, jenž ruce má se sepjaté, hledí k severu.

Technické práce spojené s výstupem na věž sv. Václava a vztýčení praporku vyžádaly si doby tří hodin.

Mimo výše popsaný oficiální podnik provedli alpističtí cvičitelé z Plzně s místopředsedou K. A. Čs. zdařilé nové výstupy na tyto skalní věže: na „Biskupa“, jinak zvaného „Pravá ruka“ a na „Rytíře“ či „Modlitbu skal“. Pozoruhodný výstup proveden slezáním nového komínu na „Drážďanskou věž“, její rozměry nejlépe ilustruje německý název „Riesenturm“.

Náš druhý úspěšný zájezd do Prachovských skal zakončen slezáním „Jehly generála Pečírky“, kteráž rovněž opatřena novým praporkem a zápisní knihou.

Přední representanti naší alpistiky v Prachovských skalách.

Z leva: ředitel Pilát, Arna Juránek, Norbert Lang.

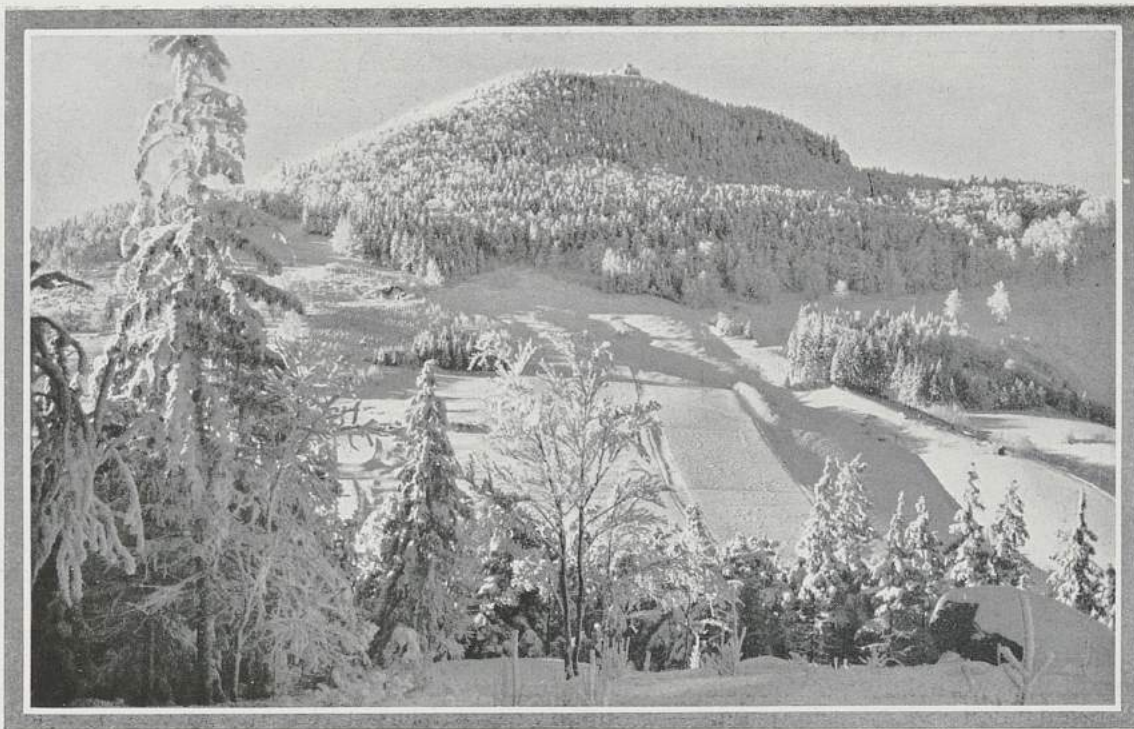
J I Ř Í T U R E Ě K .

Zimní sporty na českolipsku.

V krajinném okruhu českolipském lze pěstiti zimní sporty, které zájem tělovýchovný i móda povýšily za jedno z význačných hesel neklidného života novodobého člověka jak mladistvého, tak v síle mužných let se nacházejícího, v střediscích hojně obecněstvem vyhledávaných a ryzí požitky sportovní skýtajících. Jest to v prvé řadě soubor čedičových vrcholů hor Lužických a mocný hřbet pohorí Ještědského, dále hora Sonneberg nad Hor. Libchavou (zámek restaurovaný rodinou Vraných) a hora Kozel nad Bořetínem (Tiefendorf).

Máme-li úmysl procestovati na lyžích *hory Lužické*, vstoupíme v České Lípě na železnici s cílem stanice

Nová Huť (1/2 hod. drahou) a vykonáme skvělou zimní cestu na Luž, horu v této části nejvyšší (792 m, hostinec), s nádherným výhledem do saské Lužice i na moře lesů na straně české, sjedeme k hranicím státním a po hraniční stezce hřebenní dojedeme, vystoupivše opět, k známé rozsáhlé zřícenině hradu Tolstýna a k rozhledně na hoře Jedlové na trati Č. Lípa—Rumburk. Odbočíme-li z Luže na východ po hraniční cestě hřebenní, pronikneme hlubokými lesy, v části po půdě saské, až k hoře Hvozď (Hochwald, 749 m, rozhledna, hostinec) a sjíždíme potom k Něm. Jablonné na trati Č. Lípa—Liberec. Mezi Luží a Hvozdem u Krompachu malou

Hory Lužické: Luž (792 m).

Foto A. Schiffner.

odbočkou z cesty hřebenní směrem sev. do území saského dostihneme Ojvínu (511 m), pískovcové hory, ležící v údolí ojvínském, jež nese gotické zříceniny hradu p. Jindřicha z Lipé, postaveného r. 1312, později kláštera (museum, restaurace).

Východištěm zájezdů na *pohoří ještědské* jest pro náš kraj stanice Křížany (čes. restaurace nádražní, kde zimnímu i letnímu turistovi dostane se vzorného obslužení), z níž zajímavou cestou nad vesnicí lesními úseky přes Hor. Křížany, samotu a hostinec Semmering pozvolným výstupem necelé 2 hodiny trvajícím s volnými výhledy v hustých jehličnatých lesích do širokého romantického kraje podještědského dostoupíme buď vrcholu Ještědu (1010 m, velká něm. restaurace pro 400 osob, 23 pokoje a společná noclehárna) neb Pláni ještědských, kde radostně nás zdraví krajanská chata Č. spolku pro zimní sporty v Praze, hostinec Gregorův a restaurace K. Č. T. Rozhledy s Ještědu i Pláni jsou velkolepé. S vrcholu ještědského v jasných dnech přehlížíme zemi českou od Vrchmezí (hory Orlické) a Hejšoviny (110 m) až ke Klínovci a Smrčinám v Rudohoří (149 km). Ohnivý a neúnavný dřevař (prkénkář) neodolá svodům dalšího zájezdu s volným rozhledem na Javorník (683 m) neb lákavému bystrému sešoupnutí po sáňkové dráze pod samým vrcholem Ještědu k Výponu (Ausgespann 772 m), odkudž přes Hor. Křížany podle potoka prudce sjíždí směrem k stanici Křížanům neb zvolí putování po hřebenu přes Moiselův vrch (750 m) s ochrannou chatou Jackelovou a překrásným výhledem do českého kraje.

Jako v Krkonoších hora Žalý jest stráží Jilemnicka při Jizerce, tak holý čedičový vrchol Kozlu (596 m, dřevěná chata, obsluha jen v létě) na záp. od Čes. Lípy jest stráží ploučnického údolu a výstup naň

připraví lyžaři-turistovi nevyčísitelně krásné požitky rozhledu směrem jižním. Hora Vlhóšt, zřícenina Ronov (hrad mocných Ronovců), Holany s rybníkem, za nimiž v zastřeném obzoru kmitne se rozhledna Petřinská v Praze, Nové Zámky s velkým rybníkem, bizarní zřícenina strážné tvrze Jestřebí, Máchovo jezero doksské s vrchy je věničicemi, Bezděz s věží hradní, vrchy pavlovické, zřícenina hradu Starého Perštýna, Malý Bezděz, hrad Houska, Dubské pohoří, Haznburk, toť panorama vzácných a nevídaných půvabů a krás. Omlazení výší místa i krásou rodné země sjíždíme mocně dojati k Bořetínu, kolem Münzberku k Dubici a Čes. Lípě. Rozhodneme-li se zůstatí ve výši a podnikneme dvouhodinovou pout po hřbetu Kozelském, který jest široký a v létě vzdělán v lány polí, měnlivé divadlo skvělých rozhledů jest nám odměnou. Děčínský Sněžník, Rosenberg, Kamenický Zámecký vrch, Kaltenberg s rozhlednami objevují se k sev.-záp., hřeben Sonneberský a Polevský, Skalický a Chotovický vrch, Klíč (Kleis) u Röhrsdorfu, Luž, Hvozď, Svojkovské pohoří s osadami Skalice, Bor, Chotovice, Pirkštejn na sev.-vých. v rozmanité a vybrané směsi lesů, hor, dědin i měst poutají postupně naši pozornost.

Milovníci sportu sáňkařského vyhledávají v zimě s oblibou vrch *Sonneberg* na sev.-záp. od města České Lípy, kde sjíždí se po sáňkové dráze 1 hod. dlouhé. Sem putují celé výpravy mládeže a sníh tu leží, i když v údolí již bývá kopno.

Korporace propagující zimní sport jsou v našem kraji nečetné. První z českých jest Lyžařský odbor Sokola Čes. Lípa, ustavivší se v listopadu 1926, jenž dojíždí soustavně na Ještědské Pláně. Pláně jsou cípem čes. souvislého území nejdále na západ v Poještědí pošunutým a jsou vhodným styčným bodem pro so-

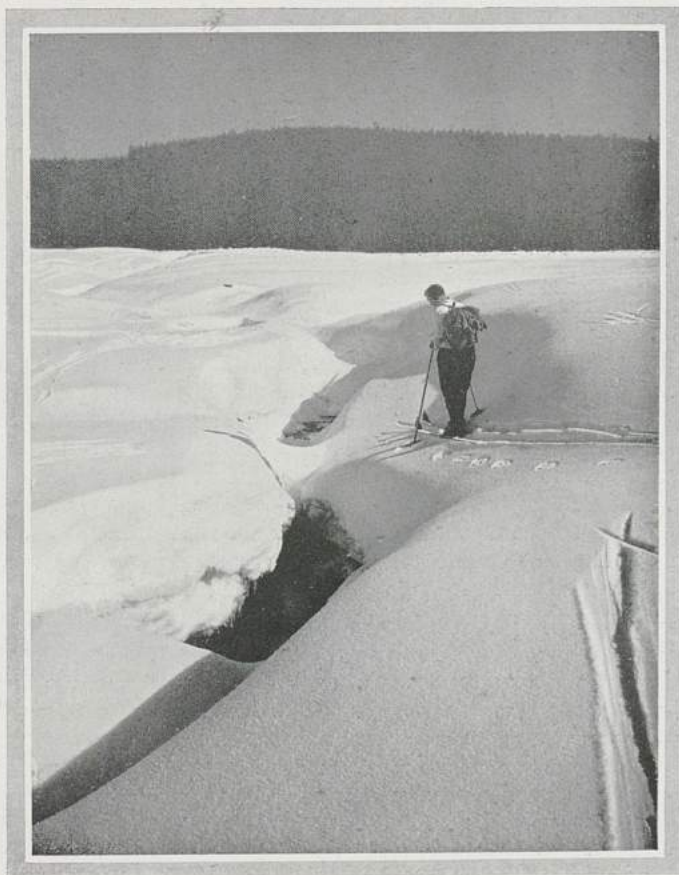
kolské odbory liberecký, turnovský, boleslavský a českolipský. Zde mimo výborný terén pro cvik v jízdě byl odboru k dispozici cvičný můstek skokový, náležející Čes. spolku pro zimní sporty v Praze, kterého členové i dorostenci k cvičbě skoku hojně používají. Českému spolku pro zimní sporty jest dlužno projevit upřímný dík za podporu a umožnění technického výcviku po této stránce. V zimním období 1928/29 činnost Odboru počala 16. prosince zájezdem na Ještěd. Další zájezdy směřovaly na Ještědské Pláně, na Lužické hory, Jizerské hory (Smědov), Kozel, Krkonoše. Odbor účastnil se závodů Č. O. S. v Novém Městě na Moravě, sokolských závodů oblasti hor Jizersko-Lužických na Kopanině, závodů v Ml. Boleslavi a závodů štafet na 30 km u Kolínské boudy v Krkonoších. Vlastní závod odboru uspořádán dne 24. února za účasti hojného počtu obecnstva. Startovalo 25 závodníků (členové na 12 km, ženy na 6 km a dorost na 6 km). Před závodem promluvil vzdělavatel jednoty br. K. Marek k závodníkům o mravním významu závodění a předseda odboru o řádu závodním. Start i cíl byl u hotelu Národní dům, dráha vedla k myslivně v Okřešicích. Odbor čítá 38 členů a dorostenců. V župě Fügnerově vstoupil v činnost Lyžařský odbor Sokola v Mladé Boleslavi v r. 1928 a připravuje se založení odboru lyžařského při jednotě varnsdorfské.

Lyžařství přestalo býti výsadou bohatých vrstev. Lyžařská turistika jest vedle turistiky letní doplňkem výchovy, neboť umožňuje rozšířiti myšlenkové obzory

cestováním. Každý může dnes těžiti z poznání jiných krajů a zušlechťiti svou mysl stykem se vznešenými krásami zimní horské přírody. Seznáváme lidi nejrůznějších podmínek životních, v krutém boji s horskou přírodou otužilých, pozorováním jejich života získáváme zkušenosti i pro život svůj. Lyžařstvím zvykáme samostatnosti, odvážnému rychlému rozhodování, zároveň však správnému oceňování vlastních sil, neústupné houževnatosti při závodění a při dosažení cíle cestovního. Čarokrásná příroda zimní objímá nás ve své náručí při pohodě příznivé, nebezpečná a nadlidská síla bouří učí nás pokoře a skromnosti, názorně předvádějí před náš zrak meze lidské mohoucnosti. Volná příroda zimní vysvobozuje nás ze zdí a prachu lidských obydlí a uvolňuje našeho ducha, činíc jej vnímavým pro krásu. Sněžná zima jest prostota, velkolepost a klid, pravý opak života kulturního člověka, proto ozdravuje a léčí.

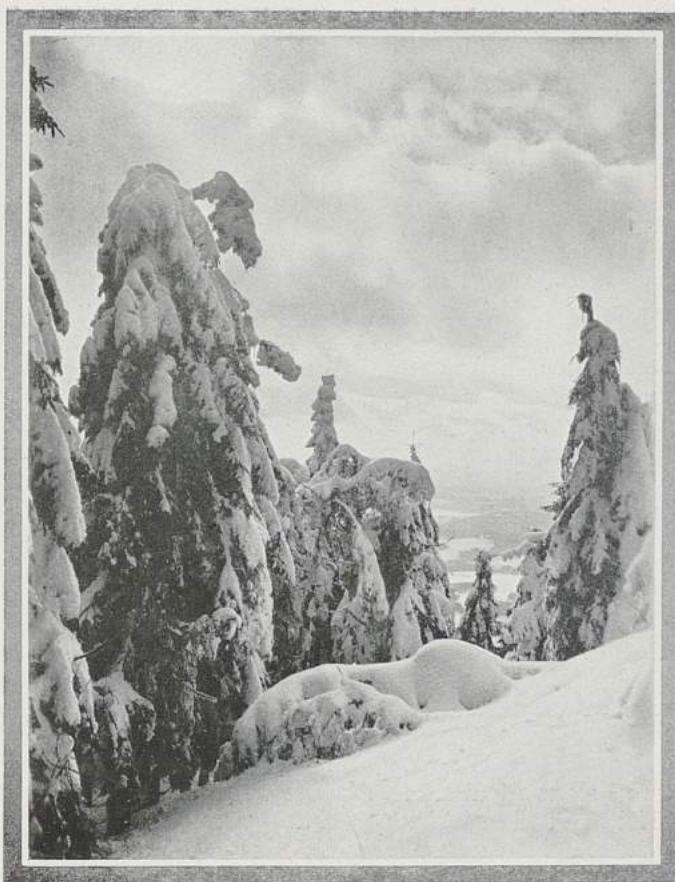
Navštěvujte, lyžaři, hojněji naše půvabné hory severočeské! Cestovatel letní i zimní jest hodnotou národohospodářskou i národní pro místa, která ve větším počtu zvykne si vyhledávati. Jste dosud vzácní u nás, tím upřímněji budete od krajanů uvítáni.

Pozn.: Noclehy v Č. Lípě: Hotel Národní dům, Hrnčářská (4 lůžka), Nádražní restaurace (7 lůžek), společná noclehárna turistická o prázdninách v čes. ob. a měšť. škole, Křížová a mn. j. Staví se velký moderní hotel Uhlířův v Dubické ul.

Genre z Jizerských hor.

Foto Kinský.

*Krásné závěsy
v Lužických horách.*

Foto Kinský.

ŠKPT. MILOŠ FRGAL.

Suché kursy lyžařské.

Snad ke všem běžným otázkám lyžařským byla dána již odpověď, jediné otázkou suchých kursů lyžařských jest dosud ve stadiu debat. Obě strany dovolávají se řady zkušeností, poukazují na praktické výsledky, které podle hájeného názoru jsou hned pozitivní, hned negativní. A mají obě dvě strany pravdu.

Všiml jsem si několik let této otázky, sám činně se zúčastnil, sledoval a srovnával docílené výsledky. U většiny kursů byl výsledek negativní, ovšem podotýkám ihned, že byl zaviněn naprosto špatnou osnovou vyučovací, vycházející z pochybeného názoru na účel suchých kursů lyžařských. U kursů se správně chápaným účelem byl výsledek nesporně kladný.

Výsledky negativní byly zjištěny u kursů, jichž účel byl spatřován v průpravných tělesných cvičích, konaných mnohdy dokonce bez připnutých lyží a bez lyžařských holí v rukou. V mnohých pak kursech — i když se cvičilo s připevněnými lyžemi — prováděly se cviky a cvičeny postoje, které se v lyžařské praxi vůbec nevykytují.

A přece účel suchých kursů lyžařských jest tak samozřejmý! Může se jednati vždy a pouze o začátečníka, u něž jde o to, aby si přivykl připevněným lyžím, aby si osvojil všechny důležité postoje při lyžaření a hlavně

aby prováděl na lyžích všechny pohyby z lyžařské praxe, které možno konati bez sněhu.

Zde právě spočívá to ohromné plus suchých kursů, že začátečník dostane do krve všechny základní postoje a pohyby naprosto správně. Jest k tomu dostatek času a pak při nacvičování nemusí začátečník věnovati svoji hlavní pozornost na udržení rovnováhy, jako jest tomu při nácvičování oněch postojů a pohybů na sněhu.

K tomu všemu přistupuje ještě jedna velice důležitá věc. Začátečník jest totiž při zahájení lyžaření vystaven zvláštním bolestem určitých svalů. Tyto bolesti zdržují a znepříjemňují první výcvik a dokonce při forcírování tohoto mohou si vynutiti i jeho přerušeni. Jest proto velikou výhodou pro začátečníka, když odbude si nepřijemnosti uvedeného „lyžařského zápisného“ v suchých kursech a v neustálém opakování všech cviků doma.

Nejvhodnější délku trvání suchých kursů spatřuji ve třech dvouhodinách v týdenních intervalech. V každé dvouhodině věnovati pak půlhodinu teorii a to nikoli hned na začátku dvouhodiny, nýbrž teprve začátkem druhé hodiny. Jest to chvíle odpočinku tělesného pro kursisty. V jakém rozsahu přednáseti teorii a jak?

Všeobecně bývá v suchých kursech přednášeno

o všem možném a nemožném. Zapomíná se, že jedná se o úplné začátečníky, kteří dlouho nebudou samostatně jezdit v horách. Nemá proto význam, přednáseti jim široce o dějinách lyžaření, výrobě lyží, o technice jízd, nebezpečích hor a velehor, vedeních na túrách, celou mazací vědu lyžařskou atd. Jest to již proto předčasné, že začátečníkům schází ty nejzákladnější představy o horách v zimě.

Za to jest nezbytné přednésti v suchých kursech o tom, jak se má lyžař vystrojiti na cestu do hor, jak má vázati a nositi lyže, jak preparovati a ošetřovati výstroj lyžařskou, jak provésti její nouzové opravy, jak namazati lyže, když začne sníh lepiti atd., tedy jen ony věci, které jsou akutní při opatrování lyžařské výstroje a při přepravě lyžaře z místa pobytu do místa výcviku. To ostatní jest pak již věcí jeho instruktorů na sněhu. Celou uvedenou teorii jest však nezbytně nutno doprovoditi praktickými ukázkami.

Tedy všude a ve všem praxe a pouze praxe. Proto suché kursy provádí se nejlépe na písčinách, na mokré trávě a na parketách. Při posledním způsobu jest velká potíž s prací holí, kterých nutno používatí buďto obráceně (talíří nahoru), nebo normálně, ale opatrně, aby všechny pohyby na lyžích nebyly vyznačeny bodci holí v parketách.

Uvedu nyní technický program, který se dá prakticky a s úspěchem nacvičiti v suchých kursech lyžařských.

Připínání lyží v rovině a na svahu.

Uchopení a držení holí.

Obrat přešlapováním.

Průprava pro chůzi sunnou.

Chůze sunná.

Chůze přidupem.

Sjezdový postoj A. vzpřímený,

B. v podřepu,

C. v dřepu.

Pád a vstávání v rovině a na svahu.

Obrat přednožmo.

Přívratné postavení jednoho.

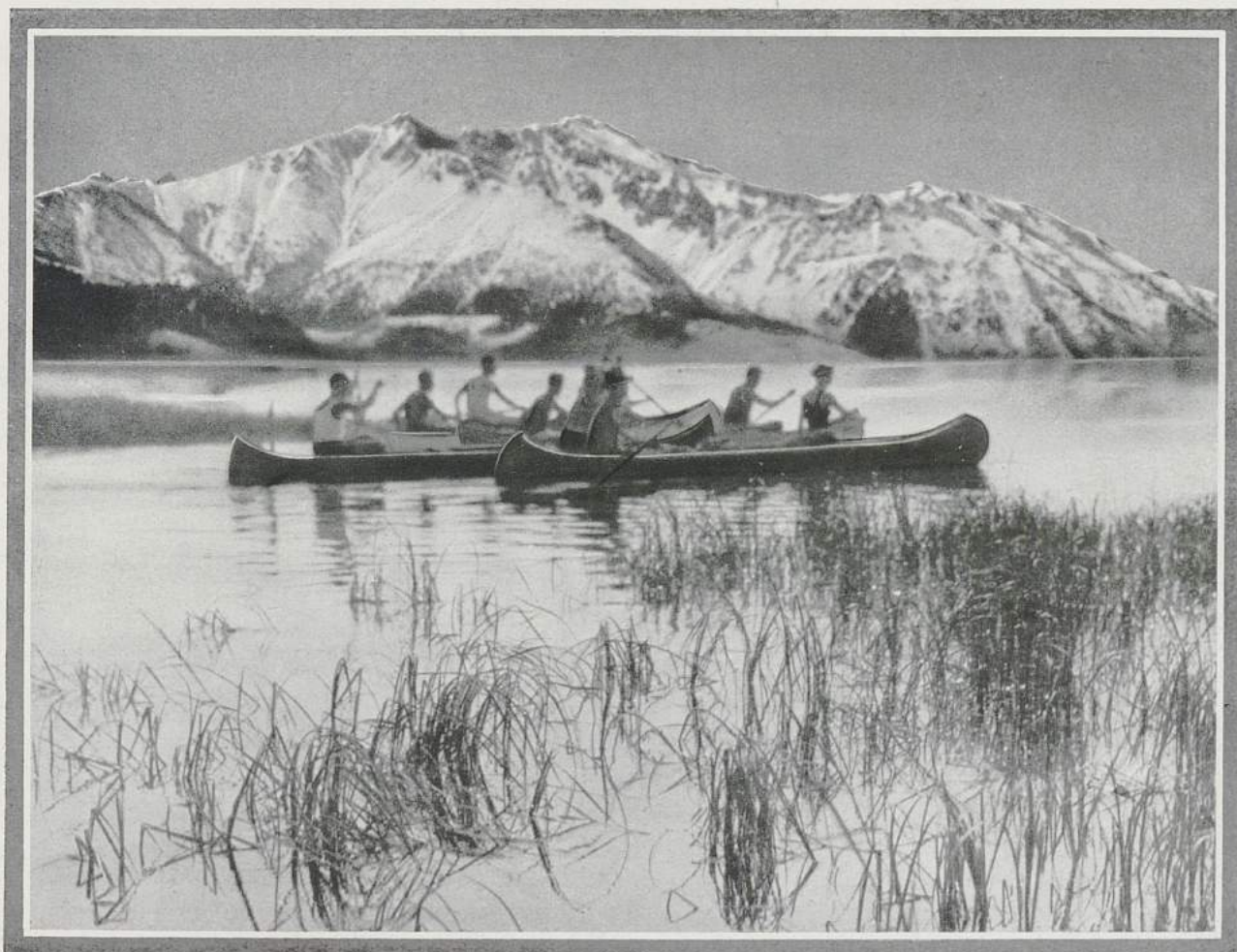
Průprava pro přívratný oblouk jednoho.

Průprava pro přívratnou křivku.

Instruktor musí nacvičiti uvedenou látku tak, aby kursisté mohli ji doma procvičiti k čistě mechanickému ovládnutí. Pak, při zahájení lyžaření na sněhu zbyde přemoci poslední překážku a nezvyk, totiž kluzkost sněhu.

Provede se to dosti snadno, ježto adept bílého kumštu nemusí věnovati pozornost postojům a pohybům u něj čistě mechanickým a veškerou pozornost může věnovati přizpůsobení těchto postojů a pohybů na kluzkost sněhu.

Mají tedy suché kursy své oprávnění a jsou vydatnou pomůckou pro urychlení a zpřesnění prvního výcviku začátečníků.

Hádanka pro čtenáře: Nechtěli byste sem na lyžařsko kanoistický výlet?

Foto R. Šulc.

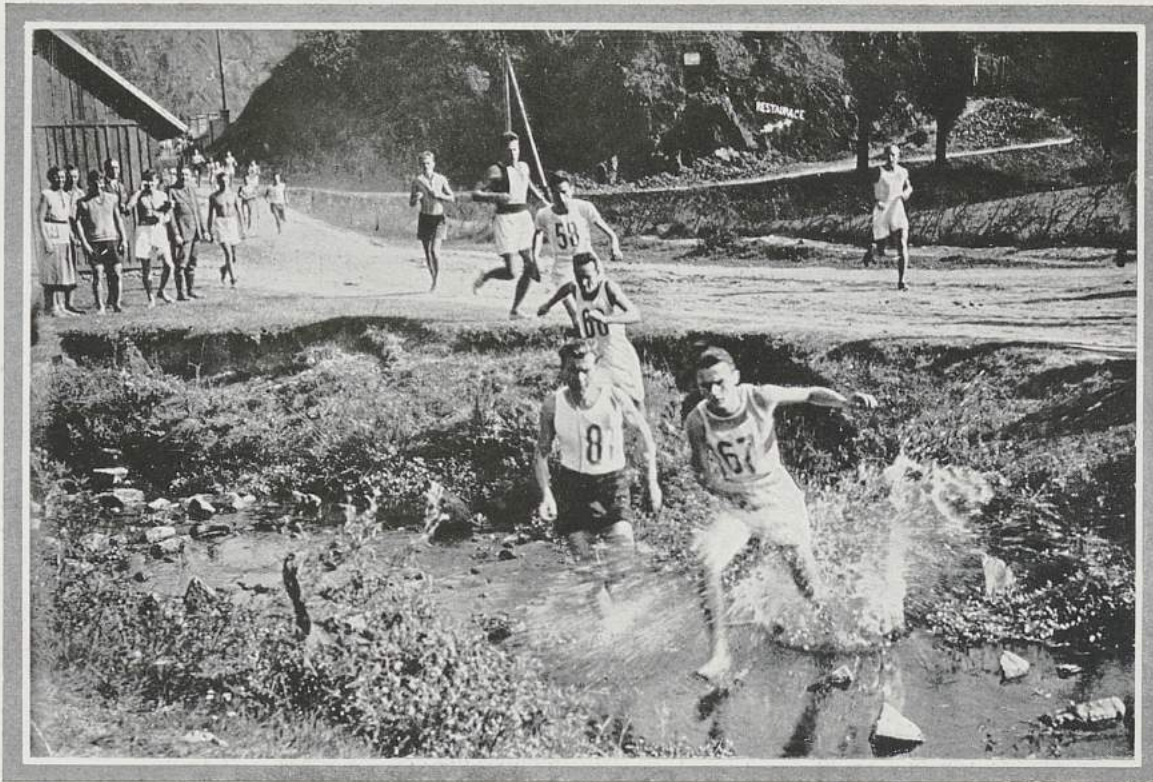

Foto Miňovský.

Přespolní běh v Měchenicích je trochu steeple chase. Závodníci u Bojovského potoka.

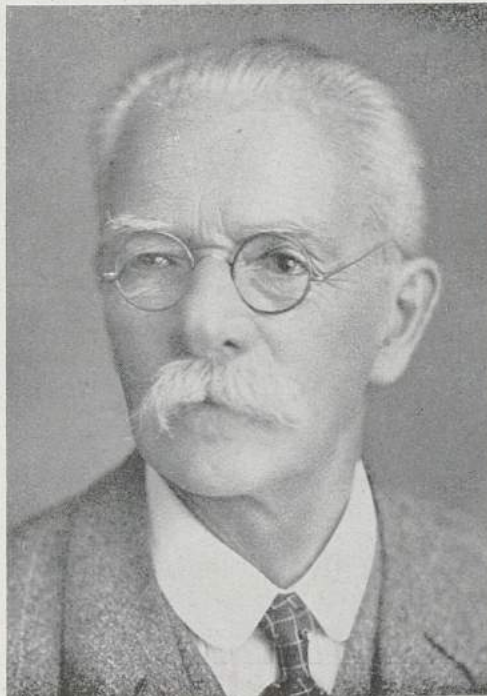
K. BENEŠ.

Jan Buchar

(* 20. 9. 1859.)

Jméno zakladatele české turistiky a českého lyžařství — Jana Buchara — je známo všem lyžařům i turistům po celé vlasti naší. Své sedmdesátiny dožil se 20. 9. t. m. v úplné svěžesti tělesné i duševní, takže jsme pevně přesvědčeni, že ve svých zamilovaných Krkonoších bude ještě po dlouhá léta užívat letních i zimních požitků.

V horách se narodil (ve Mříčné u Jilemnice 20./9. 1859), hory si oblíbil a po celý život jen pro ně každou volnou chvíli věnoval. Působil přes 30 let v Dolních Štěpanicích jako řídící učitel a nevyměnil by si toto místo za žádné jiné. Vroucí láska k horám připoutala ho k této části naší vlasti. Mluvit o jeho význačné životní práci, psát o ní, je velmi těžko, neboť slova nejlepšího řečníka, spisovatele nebo básníka nevystihla by dostatečně všechno to, co Buchar jako první turista a lyžař v Krkonoších pro tento milý

kout naší země po stránce národnostní, národohospodářské a sportovní učinil. I prostý lid v Krkonoších a Podkrkonoší je si vědom velmi dobře toho, jak Buchar jejich život pozvedl, a je jím také za to opravdově milován a ctěn. Českými turisty a lyžaři nazýván je králem Krkonoš, naším českým Krakonošem. Naše lyžařství vděčí mu za svůj rozvoj, všichni lyžaři jsou mu vděční za požitky, které přináší lyžařství, jemu vděčí jilemnický Český krkonošský spolek Ski za svůj vznik, jakož jiné mnohé lyžařské spolky. Podobně odbory KČST v Jilemnici a četné jiné, které v život vyvolal. Uctívat Bucharovy sedmdesáté narozeniny znamená uctívat téměř půlstoletou práci na poli turistiky a lyžařství a plně si uvědomit význam této životní práce. Po stránce národnostní vykonal sám za Rakouska tolik, že se tím nemohou pochlubit

První snůh ve Špindl. Mlýně.

Foto Glogar.

ING. BARTŮ.

Jaká bude asi letos zima?

Touto otázkou se vážně zabývají v první řadě obchodníci uhlím a dřívím, přednostově domácích a působí jim velké starosti. Však i početný národ lyžařský snaží se všemožným způsobem odhaliti clonu z nejbližší budoucnosti a jsou to právě ti, kteří hodlají teprve v příští saisoně plně se oddati půvabům zimní turistiky. Bude příští zima dosti dlouhá, abych investoval mrtvě značný kapitál pořizovací na zakoupení lyžařské výstroje a výzbroje? Či se v Praze snůh ani neukáže? Těžko jest dáti uspokojivou odpověď! Jisto však je, že v památný 28. říjen se již lyžařívá a letos někteří nedočkavci si již zajezdili.

Letos setkáváme se v novinách velmi často s nějakým proroctvím o příští zimě a je ku podivu, že se tentokráte všechny předpovědi shodují v tom, že příští zima bude zase tuhá, ba tužší, než minulá. To by bylo ovšem na pováženou, uvědomíme-li si, podle zpráv pražského meteorologického ústavu (Dr. R. Schneider), že na př. letošní únor s průměrnou teplotou v Praze -11°C byl nejstudenějším měsícem za celých 153 let, co máme v Praze pravidelné pozorování, v Berlíně dokonce za

208 let. I jako celek (prosinec—únor) se řadí zima 1928—1929, třebaže měla normální prosinec, k pěti nejtužším zimám za posledních 153 let, jak ukazuje toto sestavení pozorovací stanice v Praze-Klementinu:

Zimy (prosinec, leden, únor) s průměrnou teplotou -5.5°C a nižší:

stup. C	roku	pros.	leden	únor
-5.5°	1783—84	-4.2°	-9.0°	-3.2°
-6.5°	1829—30	-7.6°	-8.4°	-3.4°
-5.9°	1837—38	-0.8°	-9.8°	-7.0°
-5.5°	1840—41	-7.7°	-3.1°	-5.7°
-5.6°	1828—29	-0.0°	-5.6°	-11.1°

Předpovídání počasí na delší dobu předem je — pokud to má vůbec vážný podklad — úplně v začátcích a ve stadiu pokusů. Jsou-li však k dostání sešítka s podrobnou předpovědí na celý rok a kapesní kalendáře s grafickým znázorněním počasí, jsou vypočteny pouze na lidskou lehkověrnost a důkladně se z ní těží.

Opravdoví meteorologové nemají ovšem s takovým vědomým klamáním veřejnosti nic společného, třebaže se také pokoušejí o řešení problému předpovídání počasí.

Liptovské hole z Furkotského štítu.

Foto Dr. Procházka.

Jsou však kritičtější, přiznávají, že věc je pouze ve stadiu pokusů, které se snaží pouze o odhad celkového rázu počasí, bez jakýchkoli podrobností. Využívají se k tomu účelu t. zv. korelace čili vztahy mezi za sebou následujícími povětrnostními poměry na různých místech zeměkoule. Vysvětlujeme si je obměnami všeobecného proudění ovzduší, při čemž je pravděpodobno, že určitá odchylka se přenáší na jiná místa země a tam vyrovnává třeba po několika měsících. Včasné vyměňování výsledků meteorologických pozorování po celé zemi je podmínkou užití této metody. Není však ještě v činnosti žádoucí měrou.

Druhý způsob, kterým se pokoušíme odhadnouti celkový ráz počasí na delší dobu napřed, je jeho periodicitu, t. j. větší nebo menší pravidelnost, se kterou se odehlné poměry povětrnostní opakují. Byla zjištěna celá řada takových period počasí, od několika málo dní až do staletí. Můžeme na př. konstatovati, že máme právě za sebou období poměrně teplých zim: z posledních 20 zim, měly pouze 4 teplotu podnormální, kdežto 16 bylo poměrně teplých. V celku můžeme říci, že asi od roku 1922 se blížíme období odlišnému, které se bude vyznačovati podnebním, jak říkáme, pevninštějším, t. j. s tužšími zimami a teplejšími léty, jak nám to ukázal právě poslední rok. Tolik je možno prozatím říci, nic více. Toto období vyvreholí podle odhadu, asi kolem

roku 1940. Musíme si však uvědomiti, že předpověď tohoto druhu se zakládá na prodloužení (extrapolaci) vyrovnané křivky odchylek teploty od normálu. To znamená, že jednotlivé roky mohou z této všeobecné předpovědi vypadnouti a míti odchýlný ráz. Čili: na příští zimu použito: je pravděpodobno, že bude — jako celek — zase tužší než byly zimy v posledních asi 20 letech. Nikdo však nemůže předvídati, bude-li u nás zima tak tuhá, jako poslední. To závisí na rozdělení tlaku vzduchu nad Evropou a jejím okolím a to se nedá na tak dlouhou dobu napřed předvídati. V minulé zimě se sešlo několik činitelů, podmiňujících mimořádně silnou zimu: nad evropským Ruskem rozkládal se trvale vysoký tlak vzduchu a tím podmíněný severovýchodní vítr zaplavoval naše kraje mrazivým vzduchem. Kromě toho byla celá střední Evropa pokryta sněhovou pokrývkou, která bránila silnějším zahřívání povrchu země za dne. Dále klesala teploty za dlouhých nocí zimních velmi nízko vyzářováním tepla do světového prostoru. Chyběla vrstva oblaků, která vyzářování to značně zmírňuje. Jak patrně, záviselo vše na činitelích poměrně místního rázu.

Z uvedeného je zřejmé, že všechna proroctví o příští zimě nutno posuzovati velmi kriticky, i když považujeme za pravděpodobnější zimu poměrně tužší než minulou.

Vločky humoru.

Rotmistr v lyžařském kursu učí také vojáky skákat na lyžích z menšího můstku. Jeden voják jen sjede s můstku, hned vždy pod ním spadne. Tak se rotmistr konečně rozzlobí a zarve na něj: Počkejte člověče, já vás naučím skákat, že vám potom bude v luftě dlouhá chvíle.

Ptěk.

Náš kluk: Mami, kam to jede tatíček?

Máma: Jede do Krkonoš otvírat tu novou sokolskou boudu.

Kluk: A to von má vod ní klíče?

Dr. O. Br.

Zimní horolezectví ve Vysokých Tatrách.

Marcel Kurz, známý švýcarský fotograf a alpista, vydal před několika lety dílo, pro zimní horolezectví stěžejní, pod titulem „*Alpinisme hivernal*“. Ač se tam zabývá jen Alpami, a to jen švýcarskou jich částí, najdeme tam mnoho, co možno aplikovati i na naše velehory. Tatry, pro strmost a skalnatost málo příznivé čistému lyžařství, jsou oblastí neobvyčejně vhodnou pro zimní alpistiku — pro krásné kombinace lyží s ledovcovými želízky a piklem. V následujících odstavcích bych chtěl stručně vylíčit zimní poměry zatím v západní části tater, kde mám vlastní zkušenosti. V theoretických částech přidržím se vývodů Kurzových. —

Nejdříve poměry klimatické. Kdo viděl Tatry jenom v létě a představí si ty divoce rozeklané zubaté hřebeny zledovatělé a zasněžené, neuvěří, že by se nějaký tatranský štít dal v zimě slézt. Ve skutečnosti jsou tatranské vrcholy (ovšem ne Žabí Kůň, Ošarpanec a podobné věže) v zimě v poměrně příznivém stavu. Vysvětluje se to tím, že sněhové poměry jsou ve velkých výškách mnohem závislejší na působnosti větru než na teplotě. Větru vystavený skalní hřeben bývá za normálních zimních poměrů nepříliš zasněžený, někdy i zcela suchý. Tak několik přátel slezlo o letošních Velikonocích Krátkou v Neferce. Až na sedlo mezi Krátkou a Ostrou měli hodně sněhu. Od sedla vycházející východní hřeben Krátké vypadal úplně stejně jako v létě a ač místy velmi ostrý, neskýtal nijakých obtíží. Nutno též uvážit, že čerstvě napadlý sněh nemá v zimě ani zdaleka tak katastrofální účinky jako v létě. Napadne-li v Alpách v létě ve skalnatém terénu čerstvý sněh, bývá to při poměrně vysoké teplotě sněh mokrý a lepkavý, který se drží i na hodně strmém svahu. Ve dne taje, v noci mrzne. Hora se potahuje t. zv. „glazurou“ (franc. verglas). Matterhorn na př. může, napadl-li čerstvý sněh, býti na týden a více neslezitelným. Naproti tomu padá v zimě při nízkých teplotách sněh suchý a sypký, který se na větším svahu neudrží a také z teras bývá rychle odváť větrem. Normální stav v Tatrách je v zimě asi takový: Silná vrstva sněhu na úbočích, skalnaté svahy zledovatělé. Čím výše, tím sněhu ubývá. Hřebeny bývají suché nebo jen mírně zasněžené. Nejlepší (neříkám že nejbezpečnější) cesta na vrchol povede tedy obvykle žlebem k hřebenu a po tomto k nejvyššímu bodu. —

Nebezpečí lavin je v Tatrách značné. O lavinách se již velmi mnoho psalo, v terénu se odborné rady dosud většinou neosvědčily. Nemůžeme se zde touto otázkou blíže zabývat, psaly se o ní obšírné knihy. V krátkosti toto: Jeden kubický metr sněhu váží podle konsistence 50 až 800 kg, má tedy sněh specifickou váhu 0,05 až 0,8. Čím je vodnatější, tím je těžší. Nejlehčí je čerstvě napadlý sypký sněh. Odborníci tvrdí: Čím je specifická váha sněhu vyšší, tím větší nebezpečí lavin (předpokládaje ovšem dostatečně skloněný svah). Specifickou váhu sněhu si snadno určíme dle povětrnostních zpráv. Hlásí-li stanice 40 cm nového sněhu, srážek 90 mm vodního sloupce, rovná se specifická váha sněhu: S rovná se 9:40 rovná se 0,225. Je tedy poměrně vysoká

specifická váha, t. j. značné nebezpečí lavin. To by bylo správné, kdyby se tu nepřezíraly dvě okolnosti:

1. Sněh sjíždí (t. j. překonává svou vahou tření o svah) nejen pro svou tíži. I čerstvý sypký sněh o malé váze sjíždí, neboť má malé vnitřní tření, jednotlivá zrnka, nedrží dohromady, říkáme že „nesedá“. To jsou pak ty obzvláště nebezpečné zimní „prachové laviny“.

2. Váha sněhu není jediným důvodem pro tvoření lavin. Někdy je příčinou vítr, nebo konečně i vnější popud.

Také co se týče meze, od které sklon svahu stává se nebezpečným, nejsou znalci za jedno. Zsigmondy předpokládá 24 stupňů, Kurz někdy až 35. Hlavní úlohu tu hraje spodek. Leží-li sněh na hladkých plotnách, bude nebezpečí i při daleko mírnějším svahu. Naproti tomu tam, kde svah je upevňován vyčnívajícími velkými balvany nebo kosodřevinou, může úbočí i hodně strmější 35 stupňů při jinak lavinovém sněhu býti bezpečně schůdné. Nejosvědčenější zůstávají přece stará pravidla o lavinách: Neřežte svah, zvláště ne je-li dole strmější než nad vámi! Při zjevném nebezpečí lavin sundejte lyže a vystupujte nebo sestupujte kolmo vzhůru nebo dolů; neporušíte a neotřesete tak svah jako děláním serpentín na lyžích! Svahy traversujte hodně vysoko; lavina která se odlepí pod nohama není tak nebezpečná jako lavina, která se řítí s vysoka! Dříve než sjedete nebo sestoupíte nebezpečný svah, skutálejte nějaký větší balvan a přesvědčte se, nejede-li snad sněh s sebou!

Nejvýhodnější doba pro zimní horolezectví v Tatrách, je tak od konce února do dubna. Zvláště Velikonoce. Před únorem sněh ještě řádně „nesedí“, dny jsou krátké, počasí bývá nejisté s hojnými srážkami. — Konečně ještě několik slov o výzbroji. K obvyklé lyžařské přistupuje pikl, želízka a lano. Pikl skutečný alpský model (ne to co se většinou prodává v tatranských lázních) s rovnou a širokou lopatou. Nejlepší želízka jsou Eekensteinova Horeschowskym částečně modifikovaná — desetišpičková. Ale i obyčejná fulpmesská nebo tragössská osmišpičková jsou dobrá a mají tu výhodu, že jsou mnohem lacinější. —

Považoval jsem za nutné předeslati tyto věci úvodem. Nyní k hlavní otázce: *Co se dá v Tatrách v zimě dělat?* Odpověď je snadná: S nečetnými výjimkami lze slézt všechny vrcholy, přejít všechna sedla.

Už od Štrbského nebo Popradského plesa skýtají se dvě lehké, ještě úplně lyžařské partie: Patria a Osterva. Horolezec si, obě může skombinovati s úkoly obtížnějšími. Z Patrie může přejít na Bašty nebo dokonce na Satana, z Ostervy na Tupou, ev. na Končistou. Zvláště tato partie, v létě úmorné stoupání po sutí, je v zimě lehká, ale zajímavá a vděčná. Ovšem že hodně dlouhá. Sami jsme se letos v únoru, ovšem za těžkých sněhových poměrů, dostali jen na Tupou. Vyrázili jsme z chaty na Popradském plese ve $\frac{3}{4}$ na 8 a již strmý svah na Ostervu nás stál plně 3 hodiny úmorného děláni serpentín. Krátce pod sedlem severně vrcholu, kde také vybočuje letní cesta, jsme musili dokonce pro strmost a hodně nebezpečnou jakost sněhu sundati

Transylvánské Alpy v Sedmíhradech (Rumunsko).

Pohled při východu slunce z Pietra Mare (Schuller) na Bucegi (2.506 m.)

lyže a prodíratí se hlubokým sněhem, ve kterém jsme zapadli po kyčle. Na Ostervě jsme byli v 11 hodin. Na tentýž úsek se v létě počítá tak jedna hodina! Hřeben vedoucí k Tupé, spíše široký hřbet, byl, jak, jsme očekávali v dobrém stavu. Byl sice zasněžený ale tak málo, že kameny všude vynikaly. Na Ostervě jsme zanechali lyže, odpočívali půl hodiny a dosáhli pak pohodlně, bez železek vrcholu Tupé o 13. hodině. Sestoupiti na Lúčné sedlo a vystoupiti na Končistou, již nešlo pro pokročilou hodinu. Přehlédli jsme celý svah, je asi všude lehece schůdný. Vrátili jsme se k lyžím, sjeli směrem k Vyšným Hágům až do lesa, přešli pak malý hřeben vpravo a octli se v Menguzovské dolině na vozovce od stanice na chatu u Popradského plesa. Za příznivých sněhových poměrů možno počítati od chaty na Ostervu 2 hodiny, na Tupou 1 a $\frac{1}{2}$, dolů na Lúčné sedlo $\frac{1}{2}$ a na Končistou opět 1 a $\frac{1}{2}$ hodiny — celkem (5 a $\frac{1}{2}$ hodin. Další krásné partie v Menguzovské dolině jsou Rysy a Velká Vysoká. Nejlepší zimní cesta na Vysokou vede údolím Zlomisk, pak vlevo vzhůru k malému Dračímu plesu. Svah pod plesem je ovšem velmi strmý. Jen za úplně bezpečných sněhových poměrů! Pak celý hlavní žleb mezi oběma vrcholy vzhůru. S—Z vrchol, na který se v létě obvykle vystupuje, bude v zimě jen zřídka kdy dosažitelný, totiž jen tehdy, jeli velká plotna krátce pod vrcholem, opatřená skobami, schůdná. Lepší je vystoupiti přes jižní hřeben, který ovšem vede na j.-v. vrchol. Hlavní žleb sledujeme až k místu, kde zleva ústí obvyklá letní cesta přes „Kogutek“. Místo (asi ve výši 2400m) snadno poznáme podle toho, že jen trochu výše spodek žlebu je uzavřen velkým převislým balvanem. Tuto překážku

obejdeme vpravo a nad ní najdeme snadno znatelnou širokou římsu, vedoucí vpravo ze žlebu ven. Končí na jižním hřebenu, přes který se dokončuje výstup. Vysokou lze dělat ovšem jen tehdy, leží-li v hlavním žlebu pevný, tvrdý sníh (firn). —

Z přechodů do západních úvalů tatranských, nejznámější a v zimě nejužívanější, je Koprové sedlo. Nejlepší zimní cesta liší se dosti značně od značkové letní cesty. Zvláště ve spodní části. Od Popradského plesa jako v létě vzhůru pod jezerní stěnu Velkého Hincova plesa. Nevystupovat po ní, nýbrž v dolině stále podél stěn hřebenu Satan-Bašty, pak pod Hlinskou a Koprovou věží vpravo strmě vzhůru na Malé Hincovo pleso. Přes pleso na předěl mezi ním a Velkým Hincovým, kde opět narážíme na letní cestu. Strmý svah k sedlu dá se zřídka překonat na lyžích. My jsme na př. letos v únoru odepjali ve výši 2000 m. Měli jsme nejdříve suchý sypký sníh 5 cm vysoký na zledovatělém podkladu. Želízka zde konala výborné služby. Čím výše, tím vrstva sněhu slábla. Od 2120 měli jsme asi 10 cm silnou ledovou kůrku na trávě. Bylo nutno tesat stupy, ale při druhém úderu piklem byla slabá firnová vrstva proseknuta a lopata se zaryla do země. Těsně pod sedlem, kde je terén zase skalnatější, byl opět dobrý firn. Poměry se v zimě ovšem rychle mění — někdy je přechod přes Koprové sedlo tak lehký jako v létě. Ze sedla možno zcela pohodlně vystoupiti na Koprovský štít se skvělým rozhledem, zvláště k severu na polský hřeben Tater. Sjezd Hlinskou dolinou do Koprové je báseň! Dolina je až na několik strmějších stupů na tatranské poměry mírně skloněná. Teprve dole, u vstupu do Koprové jde to poněkud

prudčeji. Nejsou-li v Koprové dolině — jak se také nám stalo — stopy, najde se nejlepší cesta takto: Přejít Koprovský potok a vystoupit na druhém (orograficky pravém) úbočí údolí kousek vzhůru. Půjdeme na velikou mýtinu, kterou přejdeme. Nadruhé straně je v lese dobře znatelný průsek, kterým vedou také značky letní cesty. Koprovska chata leží na levém břehu potoka na malé mýtině v lese, kus po vstupu Nefcerky. Nutno dáti dobrý pozor, neboť se snadno přehlédne.

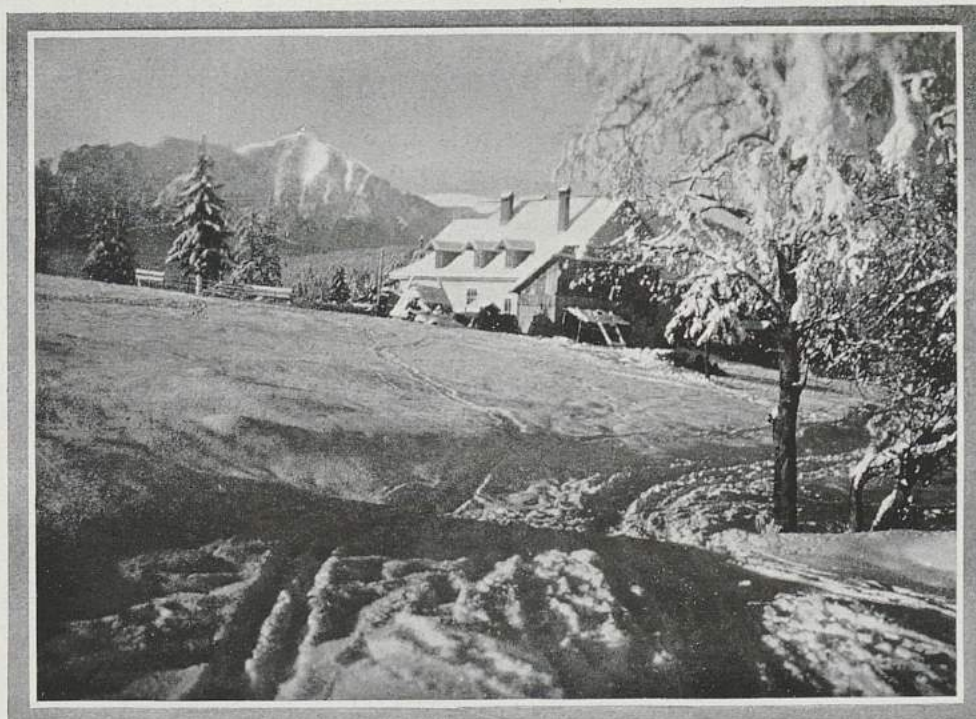
Nesporně nejkrásnější zimní partie v západní části Tater je Kriváň. Je zřejmo, že pro zimní výstup se hodí jedině jeho mírně skloněná jižní úbočí. Toto je omezeno dvěma hřbety: Hřbet vedoucí přes Vysňou Priehybu, po kterém jde obvyklá letní cesta od „Tří studniček“, nazýváme hřebenem jižním, druhý končí kulatým vrškem („nad Pavlovou“) a na jehož úbočí vede v létě značkovaná cesta od Štrbského plesa, jihovýchodním. Mezi těmito hřbety je málo výrazný žleb, spíše široká, v létě suťová deprese. Oba hřeben i žleb se hodí za výstupové cesty. Ovšem ne stejně dobře. Přímo zrazovatí nutno od nejlepší letní cesty, od hřebenu jihovýchodního. Je totiž navrchu dosti ostrý, takže se i v létě nejde na hřebenu, nýbrž pod ním na straně svrhu uvedeného širokého žlebu. Traversovati v zimě tyto strmé svahy, bude i při nejlepších sněhových poměrech podnikem velice pochybným. Zbývá žleb a jižní hřeben. Žleb je dole mírně skloněný, pod vrcholem však velmi strmý. Část naší partie sestoupila letos v únoru z jižního hřebenu do žlebu, přišla však z deště pod okap. Našli tam zrcadlový led a vrátili se brzy na hřeben. Nejvhodnější je tedy tyto poslední možnosti, a tím se stávají hájovna u „Tří studniček“ nebo Koprovska chata nejlepšími východisky pro Kriváň. Že však také jižní hřeben není zcela lehký, poznali jsme ke své škodě letos v únoru. Vystoupili jsme z Koprovske chaty

přes „Tří studničky“ na jižní hřbet, kde jsme zanechali lyže na konci lesa, na místě označeném v mapě jako Grunik, asi ve výši 1600 m. Následující holý svah byl téměř sněhu prostý, kosodřevina vyčnívala celá, místy se šlo dokonce po trávě a borůvkovém podrostu (při tom bylo v dolinách na metry sněhu). Skalní hřeben nad Priehybou zdál se býti zcela černý. Zpočátku, dokud je široký, byl též lehce schůdný. Výše se zužuje, v létě je tu na kousek lehoučké lezení. V zimě nebyl k poznání. Na ostří se jíti nemohlo, neboť na stranu Kotlin čněly metrové sněhové převěsy. Úbočí k žlebu (druhé ke Kotlinám je strmé a skalnaté a nepřichází vůbec v úvahu), chráněné od větru a slunce, bylo pokryto silnou vrstvou mokrého, zřejmě lavinového sněhu. Postupovali jsme ještě kus, ale když noha pod sněhem nahnátla hladké plotny a sněh úbočí stal se stále hrozivějším, rozhodli jsme se, ač neradi — byli jsme 2450 m vysoko na vrchol na dosah ruky — k ústupu. Takové poměry nejsou ovšem vždy, zvláště o Velikonocích nebudou hřeben Kriváň vypadat podstatně jinak nežli v létě.

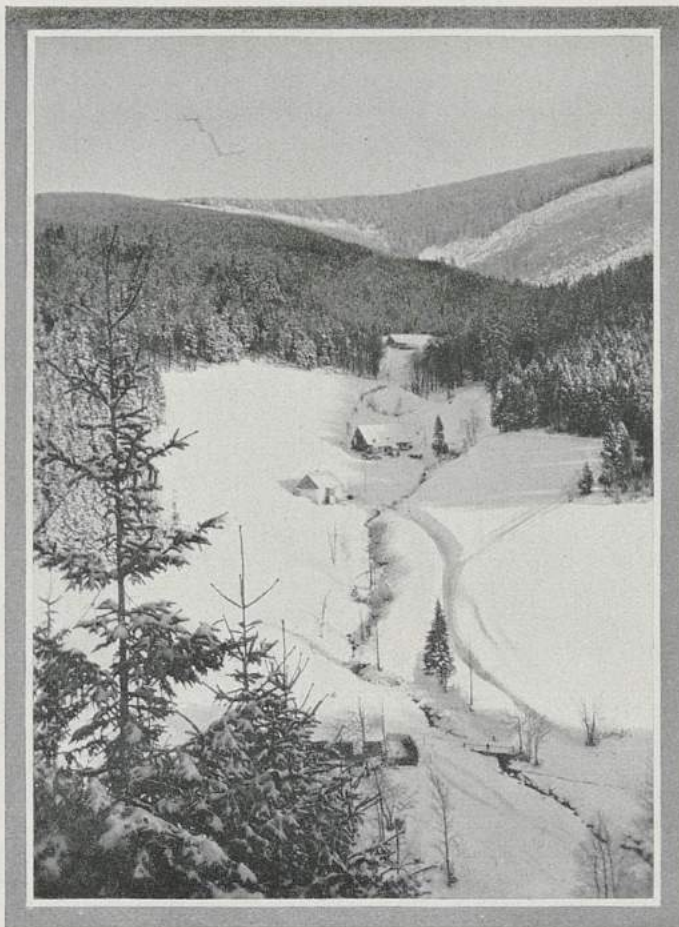
Vůbec je Koprova dolina pro zimní horolezectví neobyčejně příhodná. Nefcerka s lehce dosažitelnými vrcholy Ostré a Krátké, Temnosmrečínská plesa se zajímavým, ovšem dosti nebezpečným přechodem přes Vrata Chalubinského k Mořskému Oku, jsou vedle čistě lyžařského přechodu přes Závory a Gladkie k Pěti polským stavům, nejpěknější partie v oblasti Koprovske chaty. A zachce-li se člověku někdy po čistém lyžařském sportu, má z druhé strany údolí na travnatých stráních Liptavských Holí nejideálnější terén.

Na konci bych ještě chtěl zimní horolezce upozorniti na nejkrásnější pololyžařskou, poloalpistickou partii v Tatrách — na přechod Tatrami od západu k východu:

Prvý den: Z Koprovske chaty do Nefcerky a kolem

Transylvánské Alpy. Chata na hřebenu, v pozadí Bucegi 2.506.

Orlické hory:
Pod Šerlíhem v zimě.

Foto I. K. R.

Horního Terianského plesa na Furkotské sedlo. Kus dolů do Furkoty, pak traversovati horizontálně pod Furkotským štítem na Lorencovo sedlo mezi tímto a Velkým Soliskem. To ovšem jen, bude-li absolutně bezpečný sníh. Jistější je sestoupiti k Hornímu Wahlenbergovu plesu a na Lorencovo sedlo opět vystupovati. Ze sedla Mlynicí dolů na Štrbské pleso.

Druhý den: Na Popradské pleso a údolím Zlomisk na Východní Železnou Bránu mezi Sněžnými Kopami a Štítem Vých. Železné Brány. Dolů do Kačí doliny. Zůstati na nejvrchnějších svazích údolí pod stěnami Kačího a Batizovského štítu. Sedlem mezi Litvorovým štítem a Kulatou věží (bez označení na mapě, ale dobře znatelné) k Zamrzlému plesu v nejvyšším kotli Podúplazského údolí (Bělovodská dolina). Přes Polský hřeben letní cestou na Slezský dům.

Třetí den: Přes Polský hřeben, Prielom, Červenou lávku a Sedélko na Téryho chatu. To je ovšem pochybný bod: Sestup z Červené lávky do Javorové doliny. Červená lávka je hodně výrazné sedlo mezi Velkým Javorovým a Ostrým štítem (Končitou věžou). Z Velké Studené doliny je výstup lehký. Na druhé straně vede ze sedla úzká skalní římsa nad strmými stěnami do Javorové doliny. V létě je tu lehké lezení, v zimě může býti římsa někdy neschůdná. V tom případě sjeti Velkou Studenou dolinou na hotel „Kamzík“. Ale ani Prielom není v zimě zvláště pohodlný a kuloár západní strany při špatném sněhu také dosti pochybný. Zcela opatrní mohou přejíti z Velické do Velké Studené doliny přímo přes Dubkeho sedlo mezi Malou Vysokou a Kupolovým

štítem (Toponymie je v těchto místech velmi spletená: Nazývám vrcholy v hřebenu mezi Malou Vysokou a Bradovicí Kupolový — něm. Szontágspitze — Westterov štít. Druhý název je na mapě, je však zřejmě tvořený násilně z německého Westterspitze).

Čtvrtý den: Od Téryho chaty (ev. od hotelu „Kamzík“) přes Baraní (Téryho) sedlo do Velké Papyrusové doliny a k chatě u Zeleného plesa. Strmý kuloár na východní straně, v létě téměř vždy zledovatělý, bude v zimě spíše lehčí. Zato může sestup z Velké Papyrusové doliny k Zelenému plesu přes strmou jezerní stěnu skýtati, zvláště bude-li řetěz pod sněhem, dosti značné obtíže.

To je „high-level-route“ jako ony slavné Berner Oberlandem a Wallisskými Alpami. Vyžaduje ovšem dobré sněhové poměry — a dobré lidi. Máme nyní vedle výborných cizojazyčných (Kurz, Zsigmondy-Paulcke, Winthrop Young, Nieberl) též dobrou českou alpistickou příručku — Kunaver-Vosátka „Do hor“. Něco theoretických znalostí, cvik v terénu na lehčích vrcholech (Tupá, Koprovský) a z dobrého lyžaře bude brzy dobrý zimní horolezec. Odměněn bude! V zimě je na horách krásněji než v létě. Je-li den jasný, bývá rozhled, neporušený parami z údolí, bez kazu. I nejnepatrnější vrcholy vypadají v zimním hávu krásně a hrdě. A co hlavního — na vrcholech bývá horolezec v zimě sám. Chaty jsou poloprázdné; je v nich útulno a mile jako dříve před velkým návalem turistů do Tater. V létě se musí horolezec dělit o své milované hory s profanním davem lázeňských hostů, v zimě jsou hory jeho.

Trochu filosofie v lyžařství.

B. Stašek kdysi napsal úvahu o dvou ideálech. Dříve ideál statický. Barokový zámeček, park, omšelé lavičky, tiše padající listí v dnech prvního podzimu — to vše bylo ideálem našich otců. Dnes ideál kinetický. Rolls-Royce, Super-sport, Avia či Johnson, 100 Hp a 150 km, rychlostní rekord a boj s víchrem a nervy. Změnila se doba. Co se dá dělat, zatím je jisto, že skoro vidíme více krásy v pohybu, prudkém dravém pohybu (často také v rytmicky pomalém), než v ševelení větví starých vrb. Ovšem ne všichni a časem také přijde reakce. Ale je možná také harmonie. Čili kompromis, přes svou odiosnost. Vše se časem vyrovná, proč by se „nedohodly“ city člověka. Zatím to myslím děláme tak, že se celý týden proháníme po městě pod vlivem těch HP a na konci týdne či života se uchýlíme ven, do lesa, kde šumí větve a zpívá pták a kde je onen klid, jímž ovšem bychom brzy zase opovrhli s velikou chutí, kdybychom nemusili z nutnosti.

A co teď s lyžařstvím — kam patří? Není pochyby, že je to něco week-endovského. Je to sport! Snad umění? Turistika či akrobacie? Odpočinek či námaha?

Vždyť u toho je právě to krásné, když jedu jako „časík“, až sníh stříká na všechny strany a oči slzí. Když se mi podaří „třicetimetrový“ skok s krásným švihem na konci. Když jako onen Londonův „Bílý sen“ uběhnu padesát km nebo ještě více a zatím co všichni padají, švihám kristínky, lupínky a večer tančím. Když „řádnou“ rychlostí musím vletět na úzkou lesní cestu

a neporanit se o stromy. Když vidím jak všichni se pomalu hrabou a stoupají serpentínami, zatím co skutečný lyžař díky mazání a technice vyběhne přímo a v několika okamžicích až to na spáncích škube a horko sálá z očí i s pravou dravou radostí ze síly, rychlosti a života.

Jenže samotné by to asi nestačilo. Nebo by toho bylo málo, žalostně málo. Příroda v zimě je po podzimní ta nejkrásnější příroda. Panenský sníh, zavěšené stromy, krásný zrnitý třpytící se prašan, toť něco co, by mohlo souhlasit s tím barokovým zámečkem a vrbami nad tůněmi. Napsal jsem kdysi, že lyžařství nám má být prostředkem ku poznání krásy, která je nám přece nejvyšším zákonem. Edgar Allan Poe praví, že rozkoš, kterou pocítujeme při pozorování krásy je nejmocnější, nejecanější a nejryzejší ze všech rozkoší. Není pochyby, že tu musí být harmonie nebo nastane omrzelost a převrat. Proto stále opakuji. Neunavte se nikdy při lyžaření. Mějte vždy tolik síly, abyste mohli pochopit krásu, tu klidnou statickou krásu, jež je kol vás. Tu kinetickou pochopíte snad i později, ale tu pravou, tu, jež je stejně v rychlém pohybu jako ve chladné ztrnulosti, jež je v krásně narýsované stopě, v krvavém západu či ve větrné mlze, tu již je stále plno kol vás a již jen je nutno uchopit a *pochopit* a jež snad je cílem, tu oceníte pouze na místě a máleli jen trochu oči a srdce otevřené.

Snad jezdíme na lyže, abychom se zotavili po práci v městě a mohli věnovat se další, ale snad by nebyla

Foto E. S. Fischer, Sibiř.

Sedmíhrady: Cazanul din Moscov (Moskevský kotol v ranním slunci.)

ŠKPT. J. HUBKA, dlouholetý
velitel vojenských lyžařských
kursů MNO., výborný fotograf,
od něhož v loňském ročníku
přinesli jsme

několik obrázků, zemřel dne 17.
července 1929 v Sarajevě,
utrpen smrtelné zranění na slu-
žební cestě při srážce
železnice s autem.

žádná práce možná (jak říká Freud), kdybychom neměli něco co povznáší, inspiruje a zušlechťuje. Snad je cíl života v materiální práci, snad je spíše v kulturním zesílení a umravnění ducha.

Bohužel nebudeme nikdy příliš daleko v odpovědích na tyto otázky. Věřme, poněvadž nemůžeme vědět!

I něco jiného svědčí pro mou „chválu lyžařství“. Proč tento sport tak chytl, tak se rozšířil a je tolik milován. Proč je opojnější než alkohol a proč kdo jednou dal se do vrcholného provozování tohoto sportu, do závodění, nemůže toho zanechat a je znovu a znovu jak sirenou přitahován ke každému startu? Lyžařství je něco, co vyrovnává rozpory, je to něco co svědčí demokracií, neboť tam na bílých pláních jsme si všichni rovni a všichni stejně přistupujeme ke kráse, která tu není jen výsadou šťastnějších boháčů. Sníh jako vzduch a voda patří každému i se sluncem a blízkostí boha. Snad je to to hlavní, to krásné, to co, jak praví William J. Locke nás odvádí

od zvířat a přibližuje trochu k andělům. Nehledě k tomu, že lyžařství vyhovuje tisíci požadavkům, jimž jiné sporty vyhovět nemohou a jež z něj dělají krále sportů. Je možno je provozovati i jednotlivci, není při něm ani prachu ani kouře, vyžaduje a dělá lidi zdravé a silné a je tak těžké, že je možno stále se učit a zdokonalovati. Sbližuje člověka s horami, což je velké a uvádí ho do míst, kde dosud nestála „noha lidská“, což je zajímavé. Nutí člověka bojovati často bezprostředně s přírodou, s bouří a nepohodou a ukazuje mu názorně to co dělá kultura již tolik tisíc let a co si již málo uvědomujeme. Bezprostředním ziskem je, že učí milovat krásu. Působí zapomenutí trampot a tím zjemňuje.

Myslím, že je to jakási praktická filosofie, která ani nepotřebuje své vykladače a žáky, neboť působí sama. Mám snad právo, když již jsme se dostali tak daleko, ukončit ještě jedním divným slovem, jichž tolik bylo použito:

Lyžařství — toť tělesná filosofie!

Fotografický žertík:

Lyžařská dvojčata provozují „suché“
cviky v přestávce mezi lyžařením.

Foto L. Zemanová.

Šumava: Polední slunko na Smrčíně.

Foto Alois Mann.

ŠKPT. MILOŠ FRGAL.

Rychlostní technika lyžařská.

Rychlost — toužil po ní člověk všech věků. Dříve toužil po ní výhradně hlavně z důvodů praktických; v nynější době přistoupilo k tomuto hlavnímu účelu též vychutnání požitků plynoucích z rychlostí, oněch nevysovitelných požitků, jež známe a shrnujeme pod pojem: opájení se rychlostí.

Tedy rychlostí ve sportech. Každý sport má rychlostní hranici, jíž není možno prakticky přestoupiti; u některých sportů nastoupí tato hranice brzy, u některých později a u mnohých jest časově omezena, ježto k jejímu dosažení jest zapotřebí velikého fyzického vypětí sil.

Lyžařství jest v tomto ohledu jedinečným sportem, ježto lehce dosahuje rychlostí, kterých jinak dosahují stroje značné dokonalosti a při tom není vázáno na cesty, nebo jeho cesty a rychlosti určuje si vůle a technická vyspělost lyžaře.

Jako ve všem jest i v lyžaření rychlost dvojí: subjektivní a objektivní. Poslední rozumím rychlosti skutečné u lyžařů vycvičených, nebo rychlost jest pojmem individuálním: subjektivní velká rychlost jest třeba shodnou s malou rychlostí u lyžaře vycvičeného.

Ve svém článku budu se zabývatí pouze velkými rychlostmi lyžařství vrcholného. Tyto obsahují dva hlavní druhy jízdy: přímé rychlostní jízdy, a jízdy švihy v plných rychlostech.

Přímých jízd, které mohou býti též napříč svahů, používá se do okamžiku, kdy rychlost dosáhne takového stupně, že další zvýšení rychlosti způsobilo by nejistotu jízdy nebo mělo za následek nemožnost zastavení v okruhu viditelnosti jezdce v libovolný okamžik.

Za přímých jízd udržují postoj těla pokud možno vzpřímený, ježto jest nejméně namáhavý. Dá se však

použítí pouze do určitých rychlostí, ve kterých přestane pak skýtatí pocit naprosté jistoty jízdy. V tomto okamžiku jest třeba změnit postoj vzpřímený v postoj dřepmo. Tato změna nastoupí někdy dříve, někdy později, neboť nezávisí pouze od stupně rychlosti, nýbrž též od jakosti sjížděného sněhu a utváření terenu.

Práskovitý sněh a teren bez svahových přechodů dovolují jízdu o těle vzpřímeném, střídavé druhy sněhu a teren nerovný, plný svahových přechodů vyžaduje použití postoje v dřepu. V příručkách často doporučovaný způsob vyjždění těchto přechodů sněžných a terenních předsunutím silných vedoucích nohy a předklonem nebo záklonem nelze v rychlostních jízdách použítí. Jest totiž vyloučeno, aby jedna noha aspoň s určitým stupněm jistoty vydržela onen přechod jevící se velikým nárazem při vysoko položeném těžišti a dále míra předklonu aneb záklonu dá se velmi těžko odhadnouti a ještě tíže v rychlosti vyrovnati.

Též postavení lyží ve velkých rychlostech nedají se předepsati žádnou příručkou ani ho neschematisovati, nýbrž zaujmouti lyžemi takovou polohu, aby jezdec měl pocit co největší jistoty jízdy. Má-li ji s lyžemi na stejné výši, nebo s jednou předsunutou — s lyžemi sevřenými nebo roztaženými — vše jest dobré, jen když jest to jisté. Nezapomínati nikdy, že jistota jízdy jest odvislá též od správné polohy těla oproti sjížděnému svahu. Proto vždy tělo udržovati kolmo ke svahu a spíše ještě mírně předkloniti, aby hlavně na příkrých svazích vznikl t. zv. „pocit ležení na vzduchu“. Jedná se tu o přemožení „bázně z hloubky“, která instinktivně tlačí tělo do záklonu.

Jednotlivé fáse přímé jízdy jsou tyto: začne se přímou

jízdu vzpřímeně, přejde se pak do jízdy v dřepu a neskýtá-li ani ona již žádoucí jistoty, jest třeba přejítí v jízdu šikmou ať již vzpřímenou nebo v dřepu nebo v přibrzdování dvojšvihy.

Změna přímé jízdy v šikmou provádí se švihem co největšího poloměru, jinak platí o ní celkem též to, co bylo řečeno o jízdě přímé. Někdy není však možno změnit jízdu přímou v příčnou a tehdy nastoupí jediný možný způsob zmírňování velkých rychlostí a to jest brzdění dvojšvihy. Brzdění přívratné jednož nebo obouž jest ve velkých rychlostech vyloučeno, neboť i kdybychom předpokládali, že se jezdcí podaří zaujetí přívratného postavení bez zkrřížení lyží nebo přeletění přes špice lyží, tu intenzita tohoto způsobu brzdění jest nepatrná oproti rychlosti, nehledě k tomu, že takový způsob brzdění jest velice namáhavý.

Když konečně rychlost jízdy dostoupí takového stupně, že vynucovala by velmi časté přibrzdování a není možnost nebo nechceme použití jízdy šikmé, tu změním jízdu přímou ve sjezd švihy v plné rychlosti, což jest to nejkrásnější a nejvzrušující z celého lyžářství.

Ne všechny švihy jsou stejně vhodné pro uvedený účel. Nevhodné jsou přeskoky, při nichž nohy lyžáře nevydržely by onoho okamžitého paralysování rychlosti, nevhodný jest též telemark u něž změnu směru a tím ohromnou námahu, plynoucí z paralysování síly setrvačnosti, má vydržeti pouze jedna noha, nehledě k poměrně malé stabilitě tohoto švihu. Méně vhodná jest též kristianka, při níž postavení lyží a rozdělení váhy těla na ně ztěžují točení těchto při švihu. Nejvhodnější pro rychlostní jízdy jsou odvratná a přívratná kristianka. Tyto ovšem ve velkých rychlostech neprovádí

Dolomity: Croda da Lago da Cinque Tori.

Foto Zardini, Cortina.

Při dvojšvihu hlavní brzdící účinek jest vyhrazen švihu prvému, druhý švih nemá obvykle vysloveného účelu brzdícího, nýbrž slouží k tomu, aby jezdec vybočivší prvým švihem ze směru přímé jízdy, dostal se opět do původního směru jízdy.

Brzdění dvojšvihy provádí se na volných pláních na místech libovolných, na lesních cestách úzkých stačí malé rozšíření na některou stranu. Prvý švih provede se do začátku onoho rozšíření cesty, které se celé využije pro vybrzdění. Na širších cestách není třeba rozšíření, nebo dvojšvih provádíme tak, že najede se na jeden okraj cesty, zahájí se švih, který se táhne až na druhý okraj cesty. Dobrý jezdec může takovým způsobem brzditi i na cestách úzkých vedoucích šikmo ve svahu, třeba i nad srázem a to tak, že najede co nejbliže ke svahu a vybrzdňovací švih vykoná po okraji cesty, třeba při tom patky lyží pohybovaly se volně nad srázem. Jest samozřejmé, že při takovém způsobu brzdění směrují špice lyží vždy do svahu.

se ve vyslovených postojích vratmo a přívratmo, postoje tyto jsou jen poněkud provedeny a odvratná i přívratná kristianka jeví se hlavně v příslušném přenašení váhy těla z jedné lyže na druhou.

Způsob sjíždění svahů jest udáván jich sklony, jich délkou, jakostí sněhu a množstvím překážek. Kratší, třeba i velmi prudký svah vyústující v rovinu, nebo svah dlouhý středního sklonu jede se největší rychlostí takovými švihy, jichž stopa jest vlnovka o velkých poloměrech.

Čím prudší a delší jest svah a čím více jest v něm překážek, tím více ubírám švihům na rychlosti zmenšováním jich poloměrů, čili každý jednotlivý švih vlnovky jest více vyjet a tím současně více vybrzděn.

Důležitým faktorem rychlostních švihových sjezdů jest jakost sněhu, t. j. druh sněhu a jeho pravidelnost, která jest jedním z největších požadavků při rychlostních švihových sjezdech. Jistota těchto sjezdů totiž vyžaduje, aby sníh kladl po sjezdové dráze stejný odpor

při švihách. Tedy: čím stejnoměrnější sníh, tím větší rychlosti možno použití, nebo již předem vím s jakým odporem sněhu při švihách musím počítati. Na zledovatělých svazích a pak ve sněhu, který se doposud nespojil s podložkou (bezprostředně po padání sněhu) nedá se rychlost příliš stupňovati, neboť místo provedení švihu ujedu příčně po hranách. Sníh takový neskýtá totiž dostatečný odpor pro provedení švihu. S hloubkou sněhu přibývá odporu, který sníh klade při švihách. V určitém stupni stává se to až nepříjemným. Zde nastupuje nová příčina, která omezí švihané sjezdy. Jest to nebezpečí lavin, které při těchto sjezdech má příznivé podmínky ve velkém namáhání sněhové vrstvy paralysováním síly setrvačnosti lyžaře působící v původním směru.

Při rychlostních švihách hraje velkou úlohu též

správné využití pomocí holí. Pokud stupeň této rychlosti tomu nebrání, používám pomocí holí zabodnutím, ve velkých rychlostech použiji pomocí holí přitlačení.

Tato pomoc přitlačení spočívá v tom, že těsně před zahájením švihu přitlačí hůl strany osně sněhovým talířkem do sněhu. Hůl vůbec při tom nezmění své normální postavení za sjezdu. Přitlačení hole vznikne trhnutí do strany osně a opora těla na hůl ve zlomku vteřiny usnadní značně provedení švihu. (Viz obrázky.)

Hole mohou být při rychlostním lyžaření též sluhou velmi zlým. Jsou to rychlostní jízdy porosty, lesními cestami a pasekami, kde hole snadno mohou zachytiti sněhovým talířkem za vyčnívající větev a pak povolí buď větev nebo ruka.

Proto při těchto sjezdech nikdy nemítí provlečenou ruku okem popruhu hole, dále nevláčet hůl volně za sebou a rovněž nezískávati rovnováhu násilnými pohyby a rozmachy holema, které snadno při nich mohou

uváznouti ve větvích. V rychlostních jízdách nesmí se též získávati rovnováha mohutným odrazem lyžařskou holí, ježto sněhový talíř může vniknouti hlouběji do sněhu a jeho násilné vytržení může vésti k vykloubení ruky a pod.

Co se týče zastavování rychlostních jízd, děje se na mírnějších svazích zpravidla dvojšvihy, na příkřejších svazích pak švihem většího poloměru ke svahu.

Z řečeného vyplývá tedy první požadavek rychlostních jízd: technická zdatnost lyžaře. Než tato ještě není daleko vše v terenních jízdách a musí býti doplněna chladnokrevností, duchapřítomností a schopností rychlého postřehu. Poslední vlastnosti rozumím schopnost v okamžiku uvážiti sklonové poměry, případné překážky, druhy sněhu, hrozící nebezpečí atd. a odvoditi z nich ihned správný způsob jízdy a její rozvržení.

Jinými slovy v okamžiku sjeti si celý bezprostřední úsek terenu zrakem.

Tato koordinace technické vyspělosti a duševní pohotovosti dá se na lyžích nacvičiti pozvolným zvyšováním rychlosti jízd. Jeden a tentýž svah sjíždí se neustále opakovanými sjezdy, vždy novou stopou od malých rychlostí (švihů malých poloměrů) k velkým rychlostem (vlnovka švihů velkých poloměrů). Totéž provádí pak na svazích dalších za zvětšování jich délky a pak stupně sklonu až přejde se do terenu volného a nakonec do terenu s překážkami.

Maximum své individualní rychlosti pozná jezdec podle toho, že pocit jistoty jízdy počíná mizeti a překročení maxima je ihned trestáno nejroztodivnějšími pády. Ty připomínají každému jezdeci, že nestačí jezdit rychle, ale hlavně jistě.

Cesta k tomu jest lehčí, nežli si mnozí dovedou představit: trochu odvahy, trochu vytrvalosti a velmi dobrého instruktora.

Vločky humoru.

Je známo, že dnes není nic tak důležitého při závodech lyžařských jako mazání. Jest to celá věda, ale také strašné tajemství každého závodníka. Obyčejně přicházejí začátečníci a nezkušení k ostříleným svým starším druhům a táží se, čím mají dnes mazat. Také na mistra Bima kdysi obrátil se mladý závodník, čím maže. A ten mu poradil: „Mažu rukou, jak vidíš!“
—ů!

Žertíky z valné hromady Svazu lyžařů:

Skrutátor ing. Pilnáček svolává delegáty klubů k hlasování a volá „S. K. deka“.

Všichni se diví co je to za „člena“ Svazu.

S hlasovacím lístkem hrne se — Jarolímek (S. K. Dvůr Králové).
I. K.

Lavinové neštěstí na Kameném moři dne 3. dubna 1929.

Uveřejňujeme článek tento podle zprávy Dra Schäffera z Mnichova v Mitteilungen der Deutschen und Österreichischen Alpenvereins čís. 4. r. 1929 pro uvarování všem, kdo podnikají vysokohorské lyžařské túry, jak i za zdánlivě jistých sněhových poměrů může malé opomenutí lyžařských zkušeností vésti ku katastrofě.

Dr. J. P.

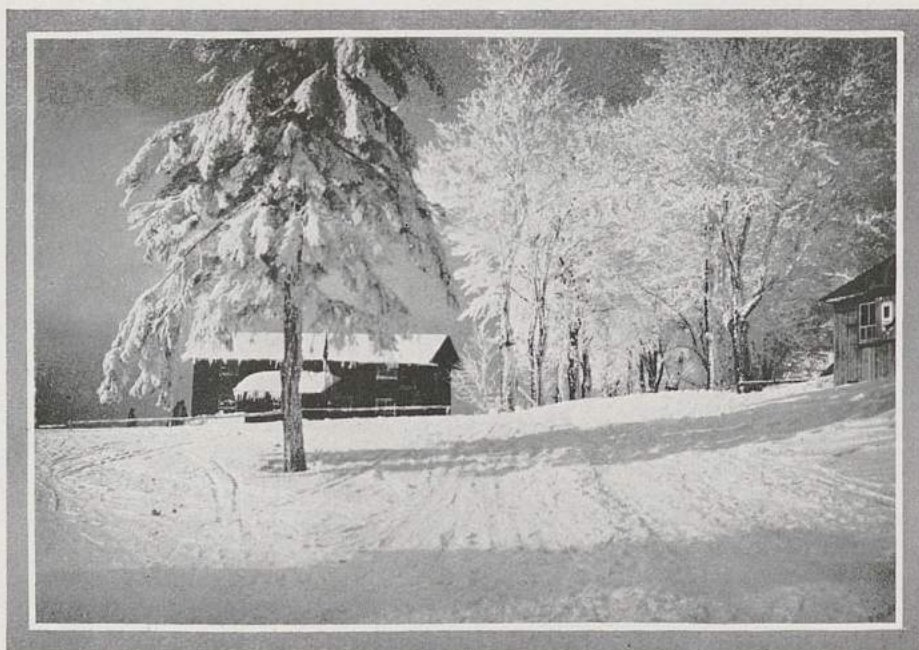
O velikonočním úterý (2. dubna) přišli jsme pí. Kaufmannová, sl. Bleyerová, p. Grassl a já do chaty u Funtenského jezera. Když jsme ráno opouštěli chatu, bylo nám řečeno, že p. Glogger a sl. Eichingerová z Landshutu již odešli a chtějí do Riemannovy chaty. Brzo za jezerem jsme je dohonili a měli jsme dojem, že si novým sněhem těžko razí stopu. Dohodli jsme se, že půjdeme pospolu až dostaneme dobrý sjezd k chatě. Vyjeli jsme tak zv. Stuhlgrabenem až pod skály Schottmalhornu. Razil jsem delší čas stopu, unavil jsem se a když jsme přišli pod Schottmalhorn, šel jsem do zadu jako poslední. Do předu šla pí. Kaufmannová a za krátkou chvíli sl. Bleyerová. Tato dvojitá výměna předáka měla pro neštěstí ten následek, že naše řada hodně roztáhla, se srazila. Počasí bylo matné; mlha, mírné sněžení a nad tím se tušilo slunce; velmi rozptýlené světlo. Sklon svahů bylo jen těžko nebo vůbec nemožno na pár kroků poznati. Krajinu jsme znali dopodrobna. Až dosud jsme šli po skalním, dobře zasněženém ostrohu vedoucím ku Schottmalhornu. Abychom dostali názor, jak to vypadá na druhé (jižní) straně, jak by se tam asi jelo, obešli jsme vrcholnou skálu. Obraz, pokud se pamatují, byl následující. Nalevo byly černé sněhuprosté skály Schottmalhornu, k nám se

mírně skláněl svah asi 100 m dlouhý, šikmo na levo asi 120 m daleko byl příkrý asi 50 m vysoký sklon. Tento sklon jsme nenařizli, ačbyž šli jsme na jeho úpatí malým dolíkem. Pouze sl. Bleyerová jako první, aby se vyhnula horem na několika balvany, zařizla trochu stopu do sklonu. Nedával jsem v těchto několika vteřinách pozor na stopu. Jednak jsem si otíral nadechlé brejle, jednak v tom okamžiku jsem uslyšel zlověstný zvuk, který jsem považoval za vznik vzdálené laviny.*)

Nového sněhu bylo asi 35 cm. Nějakých lavin toho odpoledne nikdo se neobával. Chatný od jezera Funtenského právě proto, že dopůl dne se zdálo býti ještě jisté, odvedl ženu a děti lavinovitým Sviňským Zlebem do údolí a týmž žlebem téhož dne přišlo více lyžařů nahoru a sešli bez úrazu dolů. A na celé naší pouti nebylo nikde ani stopy po sněhové lavici nebo po sněhovém štítě a ani ze zdálí nebylo nic slyšeti. Příznávám se otevřeně, že v těchto hodinách jsem na nějaké lavinové nebezpečí vůbec nemyslel. Předem mnou šel Glogger a potichu jsem mu pravil, že musíme dáti velice pozor.

*) Čtenář se pamatuje, když dělal sněhové koule, jak při silném tlaku sníh temně vrže; podobný dušený ale značný zvuk, nebo rána ve sněhovém poli značí, že se sníh od skupiny utrhl a dal do pohybu.

Pozn. red.

Poještěd: Jini na Pláních pod Ještědem.

Foto E. Weymann, Praha.

Poještěd: Sněhové mraky nad chatou.

Foto E. Weymann, Praha.

Mluvili jsme potichu, protože jsem podobné situace znal od dříve, a nějaké volání v takových případech vzbudí paniku. Myslím, že to bylo v téže vteřině, když jsme slyšeli sl. Bleyerovou, jako předáka, volati: „Nahoře se něco hýbe!“ Vzhled mne poučil, že ve sklonu šikmo od nás sněhová lavice se dostala do smyku rovnou na nás. Šlo to vše tak bleskurychle, že na uvolnění vázání nebylo ani pomyslení. Přeskok nebo útěk střelou nebyly možny pro vysoký nový sníh a hlubokou stopu v něm. V posledních okamžicích vědomí jsem viděl, jak vedle mne lavina všechy stihla, zahodil jsem hole a snažil jsem se plovacími pohyby rukama se bránit massám sněhovým. Bylo poledne.

Když jsem přišel k sobě, byl jsem asi metr pod sněhem, ležel jsem naznak, obličejem vzhůru. Pravá ruka trčela kolmo do sněhu. Za několik okamžiků se mi uvolnila, mohl jsem si udělat vzdušný šachtu a očistiti obličej od sněhu. Pak jsem uslyšel vedle sebe mluvití Gloggera. Hlava jeho byla na píd od mého pravého ramene, odepial jsem mu volnou pravici ruksak, pak jsem si odhrabal levou ruku, uvolnil se do půl těla a hodil ruksak prohrabanou dírou ven. A potom přišla k naší díře paní Kaufmannová, která jediná zaspána byla jen po ramena a po nesmírné námaze si mohla odepnouti vázání. Pomohla mi sprostiti se lyží, dostat se ven a spolu jsme vytáhli Gloggera. To trvalo jistě hodinu. Hned jsme začali pátrat po druhých, ale když asi po pěti minutách jsme nenašli ani stopy, požádal jsem pí. Kaufmannovou aby došla pěšky, lyže byly pod sněhem, do chaty funtenské pro pomoc. Na cestu dostala jednu svou hůl a ta statečná paní, ačkoli zapadala až po hrud do sněhu, došla. Sotvaže nás opustila, našli jsme ve sněhu lyži, spodní plochou vzhůru a od ní kolmo dolů šla levá noha.

Byla to sl. Eichingerová, ale trvalo to asi půl hodiny, než jsme se dohrabali k její lici. Glogger ji třel sněhem, pokoušel se o oživení, vzdor tomu, že druhá noha byla s lyží ještě ve sněhu — marně. A když jsme ji vyzvedli na sníh, mohli jsme zjistiti jen smrt. Pan Glogger se pak duševně zhroutil. Rozhodl jsem se dovésti ho dolů, tím spíše, že jsem byl přesvědčen, že pod sněhem jsou jen mrtví. Sestupovali jsme asi 5 minut a uzřeli jsme 4 alpisty z Ingolstadtu, kteří chtěli do funtenské chaty a potkali pí. Kaufmannovou. Ačkoli měli za sebou 9 hodin chůze, shodili ruksaky, připjali pásy, aby co možno rychle přišli k nám.

Vrátili jsme se s nimi a ukázal jsem jim místa, kde jsem tušil sněhem pohřbené. V kratičké době několika málo minut našli jsme stopu po sl. Bleyerové. Lavina ji přitiskla ke skále lyžemi souběžně se stěnou. Ležela na zádech až po ramena ve sněhu, ale hlava a šíje byly na štěstí v dutině, kterou za skalní stranou vytvořil vír sněhu a nahoře ji přikryl. Byla jen málo při vědomí, vždyt' byla tři hodiny pod tíhou sněhu. Ingolstadští mne poslali dolů pro lopaty a na půl cestě jsem potkal chatného od funtenského jezera se dvěma nosiči. Přišli do chaty právě, když tam pí. Kaufmannová vstoupila. Aniž by si jen trochu odpočinuli složili svůj náklad a vystupovali na pomoc. Na mou zprávu, že sl. Bleyerová ještě žije, poslali mne do chaty, „že už to s těmi čtyřmi pány obstarají“. A také když přišli na místo neštěstí, brzo našli Grassla. Byl 2 m pod sněhem obličejem dolů stlačen.

Byl mitev. Doprava sl. Bleyerové byla velmi obtížná. Srdeční slabost byla smrtelná. Trvalo to čtyři hodiny než byla donesena do chaty, přes noc a během druhého dne se však rychle zotavila.

Poještěd: Soumrak nad krajinou.

Foto E. Weymann, Praha.

Dva dny později jsem se setkal s tamním hajným. Když jsem mu popisoval místo neštěstí, upozornil mne, že tam je hladká, rozměrná skalní plošina, dosti skloněná, kterou ovšem v zimě není viděti. Možná že sl. Bleyerová podložku sněhu lyžemi nařízla, a starý i nový sníh sjel. Lavinovou šňuru neměl nikdo.

Mám-li odvoditi z našeho neštěstí alpistickou poučku, je následující: Nikdy nezapomenout na lavinovou distanci, jak při výstupu, tak při sjezdu i když se žádná

lavinu nečeká. Aspoň každý druhý lyžař má míti s sebou sněhovou lopatu i když se nepodniká žádná velká tura a vyšli jsme si jen pro evik do hor. A při nejistém čase za žádných okolností nepodnikati větší poutě bílou pustinou.

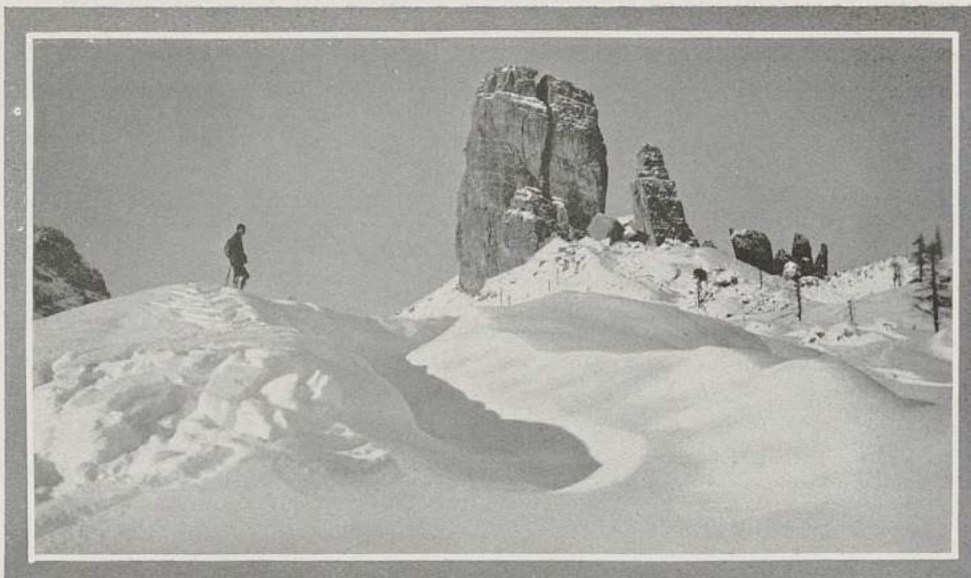
*

K tomu si redakce dovoluje připojiti poznámku, že žádný trochu více skloněný svah nemá se křížiti dole, nýbrž co možno nahoře u jeho počátku.

Genre z Krkonoš.

Foto L. Stíbral.

Dolomity: Cinque Tori.

Foto Zardini, Cortina.

INŽ. BÁRTŮ.

Vzpomínka na můj první závod.

Snad každému závodníkovi utkví nezapomenutelně v paměti obraz prvního vstupu do závodu. Vzpomíná každý s různými pocity na dojmy, které zažil před závodem, během závodu a po něm. Jakmile připneme si vylosované závodní číslo, pocítujeme náhle celou řadu vnitřních a vnějších změn. Jsme si vědomi veliké sportovní zodpovědnosti, jež máme vůči svému klubu a snažíme bít se o čestné umístění všemi silami a schopnostmi. Zpravidla první závod skončí ne dosti čestně. Buď nedrží dobře vázání, buď zlomí se hůlky neb i dokonce sama lyže nám ujede a zmizí v houští. Svalstvo necvičené záhy vypoví poslušnost a slábne, byť i vůle byla dobrá. Nakonec je to naprostý nedostatek zkušeností. Jest tolik příčin, tolik překážek, jichž výslednicí jest docílený čas neb výkon.

Dnes, bohudíky, jest již dosti dobře postaráno o závodní výcvik dorostu. Jsou vyhledávací závody mezi nováčky atd. Hůře jsou však na tom tam, kdež lyžařství se nepěstuje pro nepříznivé poměry tak intenzivně, neb kde tradice závodní není.

U nás na střední škole zavedl lyže a propagoval lyžařství profesor tělocviku. Lyžařství se záhy ujalo a za příznivé zimy podnikaly se i delší tury. O lyžařské technice však nelze mluvit. Každý snažil se, aby se dostal kupředu podle svých možností.

Z tohoto lyžařského prostředí dostal jsem se do Prahy. Hlásil jsem se též ve vysokoškolském sportu jako lyžař a přihlásil jsem se na závody do Jilemnice.

Před tím ještě nikdy nebyl jsem na lyžích v horách. Vzpomínám na noční jízdu vlakem a nakonec milé uvítání v Jilemnicích. Po prvních informacích jeli jsme ku startu. Cestou pozoroval jsem lyžařské umění jilemnických kluků a chtěl jsem se vrátiti na nádraží.

Jedině na domluvu našeho vůdce jsem s malým bojovným srdcem setrval. Závod počínal o druhé hodině odpoledne. Do té doby přežil jsem celou stupnici utrpení. Prý se musí lyže též před závodem namazati. Proč? A čím? Koho se mám na tyto detaily otázati, když jsem byl vyslán na závody. Oběd mi nechutnal a čím více blížila se hodina startu, tím mi bylo hůře. Druhové vedli mne jako na popravu ku startu.

Konečně dlouho očekávaný a obávaný okamžik startu přichází. Vypouštějí prvního závodníka. Ten se odrazí od startu a brzo mizí za rohem. Tak jsem jich viděl s tlukoucím srdcem ještě třicet. Již volají moje číslo. Připraviti se. Nohy se mi třesou. Lyže se kříží v předu, ihned vzadu, zdá se mi, že mi někdo neustále na nich stojí. Přiblížím se k funkcionáři s úředně přísným výrazem v obličejí držícím chronometr v ruce, mezitím jiný mne tlačí o krok vzad, abych si nezkracoval trať. Myslím si v duchu: kdybyste, pánové, znali moje lyžařské umění ne krok, ale několik kilometrů ještě byste mi dali napřed. V tom zazní: teď a někdo do mne strčí ze zadu. Otočím se a již ležím jak dlouhý tak široký před celým pořadatelstvem. Kolem jeden smích. Mně však bylo do pláče. Lyže a hůlky se mi zase zapletly a po chvíli se mi přece podařilo povstati. Rozjždím se. Zatáčka se mi však nedaří a raději umělým pádem se pošinu do prava. V ulicích podél trati plno lidí a každý tropí si ze mne šašky. Kluci na mne pokřikují a já — závodím. Konečně ocitl jsem se v polích. S kopečku pěkně pomaloučku, abych neupadl, po rovině jsem to zkoušel podle všech mi známých způsobů, ale kupředu to nechtělo a nechtělo jíti. A stoupání do kopce! To byl celý problém. Lyže ujížděly při přímém výstupu, až nakonec udýchán a unaven dorazil jsem k občerstvovací

stanici. Přisedl jsem na připravené sedadlo a popíjel čaj. Ještě nebyla projeta polovina tratě a počal jsem pociťovati značnou únavu. Mezitím neustále měnící se hlasy: „volná dráha“ mne znervosňovaly. Rozhodl jsem se jeti raději mimo stopu, abych nikomu nepřekážel.

Konečně i to přestalo. Hlasy dozněly. Tíživý pocit samoty zmocnil se mé znavené duše. Chtěl jsem přidati. Zůstávalo však jenom při dobré vůli. Přijíždím k poslední kontrole. Soumrak rozprostírá svá křídla na

zasněžená pole. „Jeď, jeď, do cíle je již jenom jeden kilometr!“ ozývají se povzbuzující hlasy hlídky. Po těchto slovech pociťuji náhle, že mi krev proudí v žilách, nová bojovnost zachvacuje mladistvé mé srdce a snaha zvítěziti stůj co stůj pobízí mne vpřed. „Stačí nasaditi správný finish,“ šeptají mé rty. Jako velká voda vřítíl jsem se do cíle. Hlas z publika dolétl k mému uchu. „Tenhle závodník má nejlepší styl.“ Dodnes nevím, bylo-li to míněno vážně. Byl jsem mezi nejposlednějšími poslední.

EDGAR ST. HAUNER.

Několik rad pro cvičení dorostu.

Netvrdím, že by všechno to, co zde chci říci, platilo výhradně pro mládež. I starší adepti umění lyžařského dopouštějí se těchže chyb. Jenže o zlepšení starších nám tak nejde. Konečně ti se dovedou starati již o to sami, ale stává-li se již lyžařství pomalu naším národním sportem, je také naší povinností, abychom jej dovedli pokud možno k dokonalosti a k tomu se nám jako nejlepší a nejtvárlivější materiál hodí mládež, která také bude jednou musiti „vésti náš úkol dále“.

Bylo by zbytečno, abych se pouštěl do podrobného návodu pro celý výcvik od elementárních věcí až po nejnepodstatnější švihy. Jsou to věci známé a chybuje se v nich jen zřídka, mně jde spíše o to označiti některé detaily a vytknouti chyby a ev. podati přesnější výklad některých všeobecných pravidel.

Začínáme obvykle s výstrojí a oděvem. Nikdy neodbývejte děti špatnými lyžemi a holemi. Nemusí býti z nejlepšího materiálu, ani nějak krásně pracované, ale ať jsou vždy přiměřeně lehké a dlouhé. Lyže ať mají správný telemarský tvar a nejsou zbytečně široké, což se často stává. Mají být přiměřené postavě dítěte. Na lyžích, které ma „nesedí“, navykne si dítě pak tolik chyb, že později těžko se jim odnaučí a je těžko je přeučovati. Raději kupte dítěti starší od jiného odložené lyže, ale nikdy ne nevhodné. V oděvu popřejte dětem lehkost a neoblekejte je s přehnanou pečlivostí příliš teple. U desetiletých dětí není zapotřebí se již vůbec strachovati o nějaké to nastydnutí, když dítě po lyžaření se převlékne. Menší děti můžete konečně haliti trochu více do vlny — u nich také celý výcvik nemá ještě tolik působnosti. Hned potom přijde mazání. Ne tedy až na konec jako vrchol snad umění lyžařského! Naopak i když ještě dvanácti, čtrnáctiletý hoch neb děvče neumí jezdit, nepustil by se snad ani s nepatrného kopečku, přec mazání, jež dobře ovládne, dovolí mu snadné stoupání a dobrou jízdu po rovině, s čímž se začíná. Také ať si zvyká na tu špínu a na příslušné „Velapoly“ a „Savoskiny“, potom jako když to najde. Lyže špatně namazané nebo nenamazané, tot' jako by byly bez špiček, neb jako kdyby scházely hole.

U dětí nepodceňujte tak zvaná „suchá“ cvičení! Nemyslím v městě v tělocvičně, což má význam jen pro skutečného lyžaře a jiného musí brzo otrávit, ale venku na místě, třeba ráno v pokoji, nebo před boudou na

rovině s lyžemi na nohou i bez nich. Jsou to ty známé obraty na místě a všelijaké to skrčování, dřepy atd. Pokud se cvičí doporučuji to dělat každý den. Přece jen člověk je bez lyží jistější a když je již má, tedy pokud stojí na jednom místě. Příliš brzo začnou lyže jezdit kam se jim zráčí. To nikdy nefedrovat. Raději jezdit pomalu a býti pánem lyží než pouštět se ztřeštěně po všech srázích a končiti vždy pádem. S pádem je to stejné.

Jakkoli člověk často padá a s počátku je to i nutné, má-li se něčemu naučiti, přece se má stále jen opakovat, že pád je něco nesprávného, abnormálního a že je nutno se pádů co nejvíce vyvarovati. Proto také to ovládnutí lyží. Je určitá rychlost, kdy jsme ještě my pány — pro každého je ovšem jiná. Pro začátečníka 4—6 km. pro průměrného lyžaře 10—20, pro závodníka 20—40 km/hod. A tu nemáme překročovati.

Dlouhý krck je také věcí, která se později špatně doučuje. Proto zvykat mu již od počátku. A úzký k tomu. Děti v 12—16 letech mají dosti smyslu pro slušivost a lživost, že si dají snadno říci. Je to dáno již napodobovacím smyslem dítěte! Časem se z toho stane elegance, byť s počátku to vypadalo jako frajeřina. Těsně s tím souvisí předsun jedné nohy před druhou a ono stálé pchupcování v kclenou, které je tak důležité pro získání stability. Proto také brzo začnete s terenním skákáním, dříve než s všelijakými těmi zbytečnými švihy. „Dva roky stačí každému „příplužená“ či „přívratná“ kristiánka — teprve pak stojí za to učiti ty ostatní i s přeskoky, „taxlšprunky“, „lupinky“ a pod. žertíky.) A na konec ruce a hole. Necht' vždy jdou ruce podél těla, těsně lokte podél boků. Pěstě s konečky holí ať nikdy nepřijdu z prostoru kolmo nad lyžemi. Tento nešvar je to nejhorší a bohužel též nejvíce zakořeněn. Každý jezdí s rukama na metr od těla a pohybuje se jako kdyby se chystal nábytku nebo vesloval rukama na maňase. Je to nestvůrné a neekonomické a hlavně nebezpečné.

A nezdržujte děti před závoděním. Dítě se nikdy nepřepne do nemožnosti. K tomu nemá dosti pevné a odhodlané vůle. Proto mu nemůže závod než prospěti.

Přivede je k autokritice a ukáže slabiny. V tom je jeho přednost. A na konec nepodceňujte kursy! Kursy odborníků jsou to nejkrásnější co můžete mít!

Šumava: Pürstling. V pozadí Luzný 1370.

Foto Dr. Čipera.

MIRO ROZEHNAL.

Vystoupení na Jungfrau.

Prožíval jsem pyramidální radost, jako bych rozbaloval toalety od Sacks et Co, pátá Avenue v New Yorku, nejmodernějšího podniku světa, když vnímal jsem dobytí Panny. Ani jsem nemyslel, že to půjde tak lehce!

Když jsme se dostali z hotelového města Lauterbrunnen jižně v divokém údolí od Interlaken v centrálním Švýcarsku, slunce již nepěkně opékalo oblohu do trudné barvy a cestička vzhůru kráčela většinou parkovitými stromy, sledující ozubenou dráhu do buržoasního sídla bohatých cizinců: Wengen.

Ponenáhlu němý večer vplouval do svých přístavů. Světla měl zhasnuta jako podlouhnik. Na násypové hradbě nad námi odjížděl poslední vlak toho dne, měl okna široce rozevřena, aby vstřebal jimi pryskyřičný odpar kleče. Rázem všechno zpustlo a mračna nad pětisetmetrovou propastí údolí Lauterbrunnenského podoby U, nad divokým alpským údolím činila duši krvácející.

Je to vždy, kdykoliv stoupám do velehor.

Noci v těchto výškách trpí už chladem.

Potom co bylo, pamatují si hodně dobře: klopýtal jsem stezkou, jako bych honil rozvíjející se obraz panen-

ských ramen a stříbrný ostroh velehory Silberhornu, Gugi-ledovec a proslulý Jungfrauoch, z kterého tryskaly už reflektory do nocí.

Ledovce lámaly se v obrovských puklinách, neboť noc činila je nestvůrnými. Když jsem se vzpamatoval chladem, vypravil jsem se hledat nocleh. V této velehorské pustině však veškerý život odumřel a jedinou živou buňkou byla stanice-hotel ozubené dráhy nejvyšší vůbec v Evropě, světoznámé Jungfraubanu, jež dosahuje až výšky 3450 metrů.

Po druhé hodině v noci jsme se ale probudili. Měsíc právě nalitý v úplňku ležel na čistém nebi a ozařoval ledovce v kontrastu stínů skalisek do fantastického obrazu.

Od stanice Eigergletscher velehorská dráha vstupuje do 10 km tunelu, který vede v útrobách alpského gigantu Mnicha. Alpistická linka stoupala odtud přes morenu a Eigerský ledovec na ostrý hřeben skály, jež prudce spadá do tisícimetrové propasti Trimmelbachu. Stezka sotva zratelná, směřující zelenošedou skalní stěnu a vedoucí ke Guggi chatám.

Jungfrau od severu.

Foto M. Rozehnal, Brno.

Jest to první sněžná stanice pro výstup na Pannu nebo přechod Berner Oberlandu podél celého veletoku Alečského ledovce.

Druhá stanice dosahuje se po několikahodinovém pochodu sněžnými poli. Sedí ukryta ve skalínách na velehorském sedle 3450 metrů. Je to nejvyšší stanice Evropy a zároveň snad nejvyšší hotel Starého světa.

Nese jméno „Dům nad mraky“ anebo krátce a tvrdě Berghaus. Komfortní díl pro naboby z celého světa je opatřen zreadly, elektricky vyhřívánými židlemi, pisoiry s teplou i studenou vodou. Druhá stavba o mnoho skromnější určena je pro turisty a alpisty.

Blaky elektricky poháněné vynořují se a zapadají do prázdnoty a černého nic v útrobách skal. Přicházejí Číňané a japonské tanečnice, dámy z Ria de Janeiro a Buenos Aires, černoši a lidé s penězi z celého světa, kteří jdou ukrást velehorám aspoň tímto způsobem kus pohledu, aby mohli také něco o nich mluvit.

Z Berghausu vycházejí vlastní linky na Jungfrau, neboť tam setkává se „stezka“ z Interlaken a ona, jež vede z jihu z údolí Rhony Alečenu.

Přes to, že vánice a mráz a mlha řádily dále a málo příjemně již od dnešního rána, přes to, že odmítli jsme vůdce za 60 franků (390 Kč za tento poslední úsek), přes to, že po dvě noci jsme nespali, přes to, že z Luzernu odeslali jsme pullovery a zimní prádlo domů, zhýčkáni nádherným počasím za výstupu na Gross-Glockner a Berninu, přes to, že stáli jsme oblečení do košile a kabátu v této sibiřské zimě, přes všecko toto zmizeli jsme náhle troubou ve skále. Stáli jsme na stopách předehřívání, které vedly na vrchol Jungfrau.

Slyšeli jsme, jak vázali jsme ledovcovým stylem lano kolem těla, jak lidé a vůdce na pávlači Berghausu něco za námi křičeli. Osa teleskopu sklonila se k nám, ale nový příval mlhy oddělil nás od všeho živého.

Stáli jsme zde dva, jako ztraceni ve velehorské pustině. Nepřemýšleli jsme o své poloze, protože usoudili bychom až příliš brzy, že odkrýváme cestu na velehory s potížemi prvních lidí na prvním výstupu vůbec.

Měkkým sněhem s vrstvy ledových škraloupů vedla „cesta“ (t. j. pravděpodobný směr), ale vzdálili jsme se od sebe na délku lana, zmizeli jsme v mlhových oblacích. Už za pět minut zmizely nám ojedinelé šlépěje a při dalších krocích rozevřela se přede mnou ošklivá a zlověstně se šklebící ledová prasklina se zelenými stěnami.

Jak byla hluboká, nevím, položil-li jsem se přes okraj, zaslechl jsem crčení vody. Byla to ona pověstná šedesátimetrová propast, která se toho roku vytvořila v lavoru pod stěnou Jungfrau.

Vrátili jsme se níže a silně klesali sněhovými vlnami. Trhliny už zmizely, nohy bořily se však do rozměklé vrstvy sněhu a pochod vysiloval.

Po malé hodině přišli jsme na stopu tří alpistů. Tato stopa ubíhala nesmírně bělostným a neposkvřeným sněhovým polem a tratila se ve výškách v oblacích. Tehdy nový příval mlhy zahalil vše a stopa odkrývala se nám krok po kroku, jak mizela za námi. Dosud bez odpočinku tápali jsme kupředu.

Snad kdyby odhalil se nyní vrchol s celými útrapami, nedošli bychom tak snadno cíle, jako nyní v mlze.

Tak dostoupili jsme sněhového sedla, po jehož pravé straně ubíhal ostrý ledový hřeben, snad přímo k vrcholu Jungfrau. Dále přecházel v kamenný ostroh, černý a posypaný sněhem a kolmý. Sníh však udržoval se jakž takž na něm a dole neslezitelná stěna bořila se v ohromných „krajových trhlinách“ do příkrovu věčného sněhu.

Mlha způsobovala, že nevěděli jsme, kde stojíme. Po příkrém a vysilujícím stoupání, tak příkrém, že opírali jsme holeně o sněhovou stěnu, dolehly k nám odněkud hlasy.

Bylo to příšerné uvědomění, že ještě žijeme.

Hlas zůstal třet v pustině.

Nevýslovná úzkost zaplašovala naši mladickou odvalu, nikoliv zabarvená nešťastnou předtuchou, ale plna smutku přírody, ponurosti, jaká se do nás přelávala z mokřých cárů mlhy.

A přece škrabali jsme výše ledovým polem, kousající proudy dechu, žvýkající chladný a prořídlý vzduch,

zpocení a hnání vůlí vítězů. Nový náraz vzduchu a široká volnost ohlásily nám polovici cesty a Rotthal-Sattel.

Rotthalsattel!

Divoké velehorské sedlo sevřené mezi Kranzberkem a Jungfrau, padající na druhé straně 20metrového zářezu do obrovské tisícimetrové hlubiny v černých, kolmých stěnách.

Stál jsem přikrčen na ledovém převisu, tlačí si lano na prsa a křížoval jsem očima takové božské, vraždící propasti.

Zde příroda odkrývá (a také člověk) svou pravou tvář.

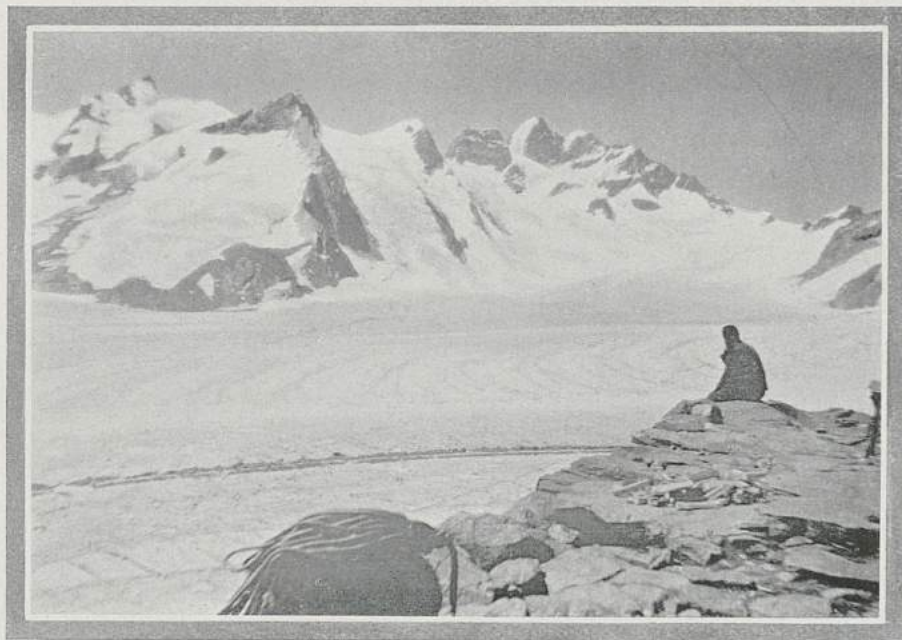
Pojednou trhlinka v mračích okolo nás se úžasnou rychlostí rozšířila, jak mohou to dokázat jen alpské velehorské mlhy; plovla k vrcholu Jungfrau. Pohled do pro-

fortní alpistickou výzbrojí, ležel na znaku, svíraje hora-lovu ruku.

Jakkoliv byl to choulostivý, bohatý a slabý muž, zmořený k smrti výstupem, neschopný chůze, neku-li obtížného balancování šikmým hřebenem vzhůru, projevoval neubíitelnou energii a vytrvalost Angličana. S nadliskou námahou a vůlí jako zvíře došel na vrchol.

Šli jsme pozvolna za ním, čítající jeho zatáté povzdechy. Po čtvrt hodině sněhem propíchlala se skaliska. Vrchol chvěl se, rozjitřen nesmírnou touhou na dosah ruky.

Nebýt toho člověka, letěli bychom jako splašení bouřliváci, neboť krev v takových okamžicích vře v konečkách prstů.

Aletsch. Concordia hütte a Jungfrau od jihu. Foto M. Rozehnal, Brno.

pasti se zacelil a tu v celé obrovité velebnosti odhalila se Panna pod mořem mračen, jako z vody trčící, osamělý ostrov, zářící bělostí sněhového svahu.

Perlil se jako posázen vodními krůpějemi a strmě lezl přímo ku skalnatému vrcholu. Na obou stranách padal ve svislých stěnách do sněhu.

Tímto hřebenovým ostrím lezli jsme vzhůru. Rapidně a bezohledně na umrzlé prsty a zakouřená prsa letěli jsme blíž a blíž, klouzali nad propastmi, a v důsledku toho vrchol, ku kterému se upínaly naše oči, stával se zřetelnějším.

Chvillemi odhalil se trojhran Silberhornu, který jsme obešli téměř dokola, příznačně bílý, přes 3700 m, a už hluboko pod našima nohama.

Po 2¹/₄ hodinách dohonili jsme nenadále grindelwaldského horského vůdce s Angličanem. Skryli se za sněhovou vlnou, kde vysílený a zelený člověk, opatřen kom-

Hle, Panna, o které sní celý svět!

Vrchol — poslední vzepření na skalním hrotu — sípavý dech! —

Vrchol — \triangle 4166 m!

Bezodné propasti řítící se po obou stranách, na tomto noži stojím, opíraje se o střechýle ledu, nastavuji tělo zuřivému větru, který opírá se o mne, aby mne shodil do propasti na tisíce metrů.

Stojím pololeže na břítu vrcholu, který řítí se v 80° dolů, mezi dvěma alpisty, neboť pro více zde není místa.

Kolena otírají se o půdu, nad hlavou běsní cáry mlh, hnané větry, zastírající slunce, a z nekonečného moře mračen, jež zahalovaly žárlivé jakýkoliv výhled, trčí ostroh Panny a já.

Jsem středem bílého NIC, které točí se kosmickým tempem kolem mne a plujeme.

Modlím se tichou písní svého člověka.

CHARLOTTA HABERSBERGEROVÁ.

Však ono ještě nemrzne — —

Pán a paní Barnabáškovi se letos po prvé chystají na lyže.

Jsou to manželé mezi třiceti a čtyřiceti lety — tedy, podle dnešního vzhledu, lidé zcela ještě mladí. Nicméně pan manžel počíná trochu tloustnouti a tím jako by se mu rozlilo olovo do všech údů. Pohodlní.

Jeho žínka Katuška pak také cítí, že už není to, co bývala — jará svižná dívčinka. Také ji už tolik všechno netěší, jako „když byla mladá“ a často ji přímo bodne pomyslení: co léta vzala, více nenavrátili... Tu běží honem k zrcadlu, staví se do nejpriznivějšího osvětlení a rozraduje se poznáním, že jí vlastně ta léta tak mnoho nevzala a že je pořád ještě fešačka.

A tu se vždy zalekne, že život kolem ní utíká jako rozvodněná řeka a ona, se svým Barnabáškem, jako by ustrnuli na jakémsi nezábavném bodu nehybnosti a strachem, aby o nic nepřišla, podněcuje pohodlného a dobromyslného Barnabáška k všelijaké nehorázné činnosti.

Tak jezdívají tito dobří lidé v létě po různých mořích, kolem různých pevnin, lezou na hřbety hor, někdy se i motají mezi ledovci, v zimě chodí do tanečních kursů „pro starší dámy a pány“ a letos rozhodně budou jezdit také na lyžích.

Pan Barnabášek miluje sice spíše klidnější zábavy, tak: divadlo, biografy, radio.

Lyže ho však moc nevábily, slibující mu příliš veliké vytržení z obvykle klidného života, ale což možno na nich nejezdit, když to dnes morduje kde kdo?

Aby už se styděli Barnabáškovi hlavu vystrčit, že ještě ta divoká prkýnka neměli na nohou. Všechny přítelkyně, i zase přítelkyně těch přítelkyň paní Katušky, sjíždí pusou Krkonoše, Tatry, ba i na Alpy si

jejich trochu přibarvené rtíky troufají. Barnabášek zase v kanceláři slyší jen o kristiánkách, telemarkách, švihu a přivrátých obloucích. (Obyčejně každý lyžař, dokud je pod střechou, začíná vždy tím nejtěžším.)

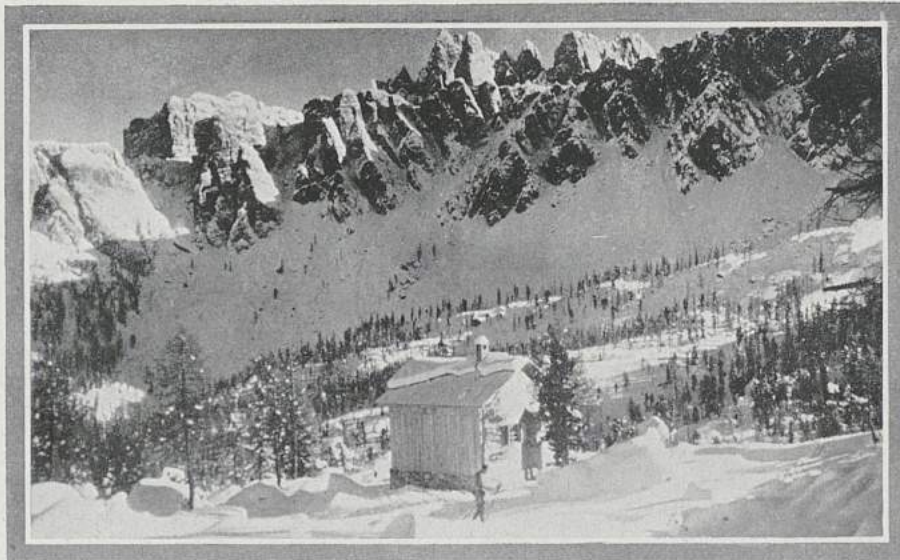
Loni pak často i dětinskou lítost v srdci pociťoval, když v sobotu ráno se přihnala většina úřednictva obého pohlaví v modrých lyžařských uniformách, s dvoumetrovými prkénky fešačky přes ramena přehozenými, často ovšem i s velikým rancem na zádech, aby po odbytých, ale spíše nedodělaných úředních hodinách odjela někam do radostných zasněžených dálav, odkud se pak v pondělí vraceli všichni hrozně nevyspalí, velice choulostiví na každý dotek na jistých místech, ale tak nějak mladistvě osvěžení a bezstarostní, že i ten pohodlný pan Barnabášek pocítil v klidných útrobach jakési trhání, aby se také k takové cestě odhodlal.

Poněvadž však nebyl povahy rozhodné, čekal, až přijde nějaký návrh z určitějších míst. Když tedy Katuška, za loňské zasněžené a pro lyžaře rajské zimy, jednou poňukávala, že všechny její známé už byly s lyžemi skoro na Mont Blancu a jen ona že sedí pořád za kamny a ničeho neužije, neříkal na to pranic.

Hlavou se mu sice míhla Katuščina slova pronesená asi tak před pěti lety, kdy usoudila, že na lyže je už pro ně pozdě, kdežto dnes, kdy jsou oba o pět let starší, najednou přes noc svůj názor změnila — ale rychle zaplašil tuto vzpomínku, aby mu nedala zakolísati.

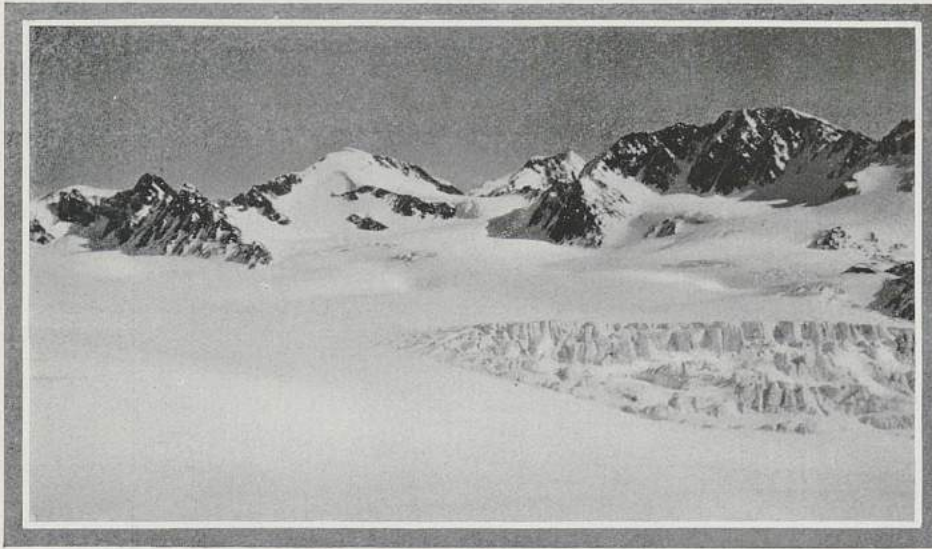
Neříkal tedy ničeho a poněvadž patřil k povahám, které mlčíce, přisvědčují, vypracovala Katuška ihned plán a jala se podle něho postupovati.

Loni už bylo na vše pozdě, poněvadž se kvapem blížilo jaro, když Barnabáškovi počali o lyžích teprvé uvažovati.

Dolomity: Capana Gino Ravà pod průsmykem Gian, Fornin, Croda da Lago.

Foto Zardini, Cortina.

Vernagský ledovec, uprostřed Wildspitze 3774 m (Oetzal).

Foto Ing. Em. Votrubec.

Ale zato letos už v listopadu jali se oba manželé bedlivě a zaujatě sledovati všechny změny v sportovních výkladech a jakmile se tam objevily všelijaké „lyžařiny“, vydrželi státi před takovým výkladem třeba půl hodiny a zavrtávali přemýšlivé oči do vybraného předmětu. Katuška tak vytrvale prohlížela ústroj, Barnabášek zase výzbroj.

Známi jim toho nahučeli plnou hlavu, každý ovšem něco jiného. Také si přinesli domů ze svých obhlídek několik lyžařských knížek, kterým se Katuška učila zpaměti, a Barnabášek jimi mile vyplňoval volné chvíle v úradě.

Ale vše to bylo dobré k tomu, aby se lyžařské starosti obou manželat spíše zmnohonásobnily, než zjednodušily.

Tak ten předběžný suchý kurs, příkladně. „Bylo by to dobré“, povídá si Barnabášek, „bylo by to moc dobré. Zkusme to napřed doma.“

I jal se dělati tělocvik podle návodu a cvičiti dřepy.

Pokud hýbal rukama, ještě to ušlo, ale hned při prvním dřepu mu divoce zapraštilo v koleně a šlachy lýtek se tak bolestně napjaly, že všecek spocen přivedl se do stojaté polohy, podivil se nesmírně, že se mu kolena tak špatně ohýbají a usoudil, že nejlépe, kdyby do všeho uhodil hrom.

Katuška byla švihnější (už dávno dělala odtučňující pohyby), ale ty dřepy daly jejímu sebevědomí také převelice poklesnouti.

V knížce byl předepsán „kozáček“, ale to zkoušela podnikavá manželka zrovna jednou. Sotvaže při dřepu vymrštila jednu nohu dopředu, už její, poněkud těžší, zadní část těla ztratila rovnováhu a ona s ohromným hřmotem ze středu pokoje vlétla do dveří, jejichž skla zařinčela, jako když kolem jede Sentinel.

Nejdříve přiběhla z kuchyně polekaná Máry a zakroutila neuctivě hlavou, vidouc svoji paní válet se na zemi v divoké poloze. Hned na to přikulil se Barnabášek a oba se shodovali v tom, že mysleli, že se boří Václavské náměstí.

Katuška zlostně vstala, tvrdila, že se vůbec neuhodila

a Barnabášek prohlížel starostlivě dveře, co ty tomu říkají a nejsou-li poraněny.

Po těchto zkušenostech oba manželé předběžných cvičení zanechali a usoudili, že pak už na ně nějak sestoupí Duch svatý, a hlavně vjede jim do nohou, aby se lépe ohýbaly.

Boty se šli vybrat k odborníkovi.

„Veliké, veliké, hodně moc veliké!“ přejí si pán a paní Barnabáškovi.

Barnabášek měl totiž jednou omrzlý palec a nemůže zapomenouti na jeho modrofialovou oteklou podobu, na hrozně svědění, zápach peruánského balsámu a vše, co ho při tom soužilo.

Katuška pak zná skřípec krátkých střečků, které se neroztáhnou, ani kdyby jim to Pánbů poručil.

Tak si oba budoucí lyžaři objednali boty nevidané šíře i délky a spí teď spokojeně, aniž by je mořily sny o strašlivých útrapách malých lyžařských bot.

Šaty! Co to dalo Katušce práce a běhání, než sehnala dohromady všechny možné barvy sweatrů, puloverů, šálek, ovinovaček a oboje kalhoty bylo třeba třikrát vyměnit, než měly všechny potřebné pohodlné vlastnosti.

Na lyže se přibrál odborník z Barnabáškova kancelářského oddělení a ačkoliv Barnabášek, jak už známo z jeho radiových nákupů, velice rád kupoval všechno to nejlacinější a nejhorší, tentokráte se s přesvědčením v srdci a bolesti v kapse rozhodl, koupiti lyže jen opravdu pěkné.

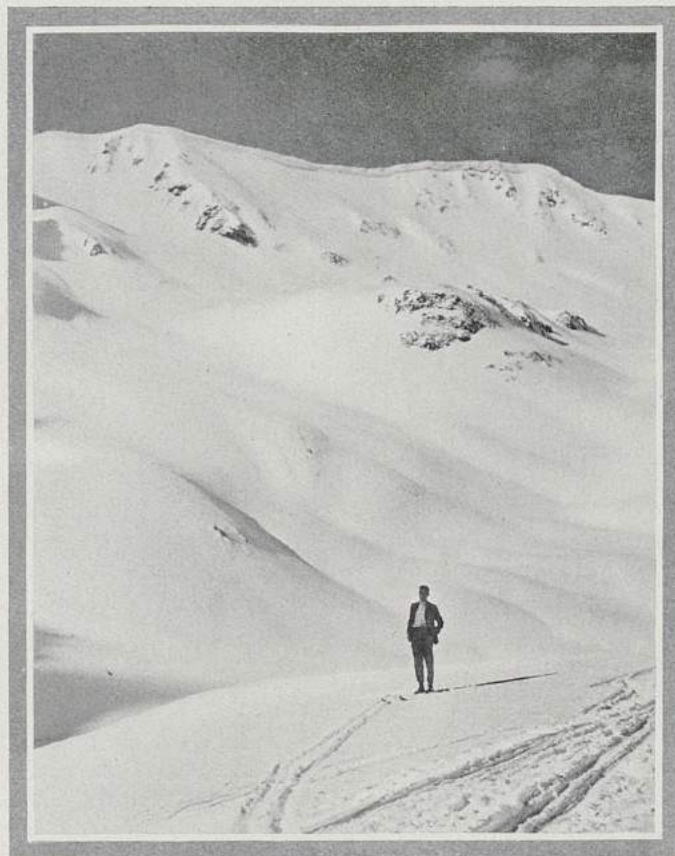
Ba, byl by si nejraději vybral hned lyže závodní — protože byly nejdražší a jeho společník ho musil velmi přemlouvati, aby se spokojil s pěkně profilovanými hickorkami.

Když byly lyže zakoupeny, bylo třeba je odnésti k botáři, který, podle míry bot, měl na ně obstarati vázání.

„Kdopak nám to odnese?“ rozvažoval Barnabášek starostlivě.

„Lyže si nosí každý sám,“ usmál se lyžař-rádce.

Pod převisy Tritt-kopsfu (2722 m)
v Lechtálských Alpách.

Poblíže dějiště lyžařské katastrofy
3. ledna 1927. Foto Ing. E. Votrubec.

Proto ale přeceu jal se Katuščiných prkének, kdežto pan Barnabášek musil se o svá dřívka postarati sám. Přehodil si je zachmuřeně přes rameno, ale div nezařičel a neklesl pod jejich tíhou. A jak by ne! Milý tento pohodlný pán nerad nosil a nepříjemně pocítoval třeba i jen kilo pomerančů, žádala-li od něho jeho zlá žena tuto námahu. Natož váha a rozměr lyží, to bylo pro něho opravdové utrpení a také čekal s určitostí, že jimi vyrazí výkladní skříň, někoho probodne, anebo strhne některou vývěsní tabuli.

Mrzutě pokukoval po lehce krácejší své manželce a reptal v duchu, co že to mají tyhle ženské na světě za výhodu! Zašklebí se na někoho přívětivě, a ten už jim tahá věc z rukou a hodí si k vůli nim pár kilo na záda, jako by to byla sítká na motýly.

Konečně ale všechny obtíže a starosti nákupu zmizely a pán a paní Barnabáškoví měli plnou lyžařskou výzbroj pod střechou.

Katuška se hned do všeho navléká a zdá se jí, že jí to sluší, což dovode rozradovati i nejzarmoucenější ženskou dušičku.

Barnabášek, mile rozložen v křesle, pozoruje se zájmem její počinání, při čemž ovšem pálí cigaretu za cigaretou.

Vidí sice, že si ženská nerozumná, napřed obouvá a pracně šněruje přetěžké a nepodajné lyžařské boty, s punočskou nahore koketně přehnutou — ale neříká ničeho. S libostí pak pozoruje, že budoucí lyžařka nemůže za nic na světě obléknouti přes boty kalhoty, neboť třmenové poutko od spodků patří přímo na nohu

a pak teprvé možno navléci kozí ponožky a zašněrovat vše utěšující boty.

Kdyby nebyla Katuška jemně vychována, zaklela by po této nehodě jako voják. Tyhlety mužské důkladné ústroje jsou pro ženské manicurované ručky pravým utrpením. Katuška nosí také kalhotky, ale to je jemná tenounká látka ranního pyjamas, která klouzá rukama jako peříčko. Ale tady: těch knoflíků, pásků a rozpínajících se direk! A cožpak ta mamutí kůže strašlivých bot! Dva nehty se o ni zlomily (než dorostou — pane bože!) a o vlněné ponožky se další dva nenapravitelně natrhly.

Zatíná rty a svléká a obléká se znovu.

Barnabášek v křesle triumfuje. Hle ženské! Tady je vidět, že ani po krátkých vlasech se jim dlouhý rozum nedostavil. Jsou zvyklé přehodit si nějaký hadřík dírou přes hlavu a už jsou oblečeny. Jak ale mají obléci něco složitějšího a účelnějšího — nehnou s tím.

„Když už jsem v tom,“ oznamuje zle zkoušená manželka, „zkusím si lyže, beztak to připínání má každý nacvičit doma!“

„Že tě to nemrzí,“ podivuje se Barnabášek — „to přece nic není.“

Nicméně hrne se zaujatě do předsíně podívat se, co se tam bude dít.

V prostranné předsíni je jen boucle-koberec — po tom se i jezdit může, i připíná si Katuška lyže bez starosti před poškozením.

Připíná?

„To je strašné,“ volá zoufale, „vždyť já na ty lyže

nedokleknou, — ošidili nás Barnabášku, ošidili. V knížce stojí — — —“

„Tak si sedni do dřepu,“ radí Barnabášek. „To víš, v knížce napíšíou všelicos.“

Katuška si dřepa a třesoucíma se rukama snaží se přehnout zadní přesku. Šlo by to, kdyby měla ruce nejméně tak dlouhé jako gorila a kdyby přední řemínek nebyl tak utažen. Rozpíná napjatý řemen a jeden nehet je zas v pekle.

Kolena se jí třesou dlouhým napjetím, nemůže v dřepu vydržet, vstává a vypadá strašně nešťastně.

Barnabášek to nechápe. Přece to nic není. Jde a přehne zadní sponku sice s námahou, ale skoro snadno.

„No tak vidíš!“ těší div neplačící zínku.

„Však ty pak budeš mít dost práce sám s sebou a tohle mi dělat nebudeš,“ míní manželka starostlivě.

Barnabášek opatrně mlčí. Je lépe nic neslibovat.

„Teď by sis“ měla zvyknout na to, až se lyže budou hýbat,“ povídá moudře. „Já tě povezu,“ nabízí se.

I sehnul se nešťastník a vzav za špice lyží, táhne lyžařku po koberci.

Strašlivý křik ozve se po celém domě.

„Nech mě, nech mě — upadnu a zabiju se“ — volá vezená zoufale.

Černá Máry vybíhá z kuchyně právě ve chvíli, kdy může ještě zachytit svou nešťastnou paní, rítící se nazad do dveří.

„To jsem blázen,“ kroutí hlavou Barnabášek, „vždyť tohle přece nic není.“

„Tak jen jdi a zkus to,“ vyzývá Katuška nakvašeně. „je to hrozný pocit, ten pohyb noh bez vlastního přičinění. Je to, jakoby bylo zemětřesení.“

A Barnabášek tak nevěřil, že se opravdu šel k této podivuhodné zkoušce připravit.

Oblékl se snadno, zalíbil se sobě v zrcadle a tak se

mu zdá, že s tímto mladistvým ústrojem vnikl do něho i nějaký mladistvý čilý duch.

Připíná si lyže. To přece nic není.

Že není? Nedokleknou, nedosedne v kolenech mu praská, lýtka ho bolí, ohýbá se hlavou až k zemi a přece rukama na napínač nedosáhne.

Všecek spocen vstává a hledí bezradně na Katušku.

„Vidíš!“ povídá manželka a snaží se oběma rukama páku napínače přehnouti.

Po velkém namáhání se to podaří.

„Tak a teď tě povezeme,“ praví s tváří krvelačné šelmy. „Máry pojďte!“

Obě dámy chytily každá jeden konec lyží a z ukvapenosti ženským vlastní, šmejkly vyjeveným Barnabáškem kupředu.

„Pomóóó!“ zařval nešťastník z plných plic a jen tak tak, že se zachytil skříně, cestou se namanuvší.

„To je hrozný,“ řekl malomyslně, svlékaje se po chvíli z lyžařského oděvu. „No, ale,“ potěšil se pohledem na teploměr, „ještě nemrzne.“

Lyže měly být prozatím umístěny v pokoji, za knihovnou. Ale jen je tam pán domácnosti dával, už vyrýl špičkou ve stropu díru a jen je paní rychle přivedla do polohy vodorovné, už jimi zachytila jakýsi deko- račník hadřík na piáně a shodila při tom želvu z Rosenthalu; želva měla už kolikrát přilepenou jednu nožku. Tu si teď zase urazila — tedy žádné velké neštěstí.

V úradě mají z Barnabáška ohromnou legraci.

Na jeho stole se skoro každodenně objevují lyžařské obrázky, jak lyžař sjíždí střechou do chalupy, jak třetí hlavou ve sněhu a nohama v povětří, jak nohy i lyže vězí bezradně mezi tyčkami plotu.

A jednoho dne nachází tam trpělivý a dobrý tento muž takovouhle písničku:

„Skalka“ lyžařské eldorado u Kremnice na Slovensku (1188 m).

Foto Polák.

1.
Ach, tahleta lyžařina,
to je saframentská dřina,
byť byl sníh jako peřina,
jsi pořád samá modřina.

2.
Je-li však sníh spíše zmrzlý,
ležíš dřív, než lyže vrzly,
natlučeš si maso, kosti,
někdy víc, než do libosti.

3.
Chceš-li si zprerážet hnáty,
jezdi, kde jsou ploty, dráty,
chceš-li míti také boule,
jdi tam, kde je jako v oule.

4.
Kdyby lyže aspoň stály,
chvilku odpočinku přály,
ale to tak k svému žertu,
jedou někam k p. t. čertu.

5.
Chceš-li lyžařem se státi,
nesmíš ničeho se bátí.
Jednoho se ale přece střež:
lyžařek! Věř, mi či nevěř — — —

Barnabášek četl a usmíval se. Ale mráz mu běhal po zádech při pomyslení, co ho čeká.
Ale pohlédnuv na teploměr, utěšoval se: „Však ono ještě nemrzne — — —“

A a.

Horská a zimní fotografie.

V 8. čísle Zimního Sportu z r. 1923 uveřejnil jsem krátký článek o fotografii zimní na lyžích, který byl určen hlavně pro začátečníky fotografy. Splnil jistě svůj úkol, vždyť jsem našel v několika německých listech statě z něho doslovně přeložené, ovšem bez udání autora, a pak, kryt pseudonymem, jsem s potěšením pozoroval, že mnoho adeptů černého umění se jím řídí. Pokusím se v dnešním článku podati stručně nynější stav horské a zimní fotografie, neb za posledních sedm let se mnoho změnilo, jak v nazírání na fotografie, tak i o její technice. Ožehavá otázka, je-li fotografie uměním, byla již kladně rozřešena a není proto nutno, se zde tímto problémem více zabývat. Kdo by se o tuto věc blíže zajímal, najde vše v odborných listech, jichž studium každému doporučuji, neb jen tak může sledovati stálý pokrok fotografie a využití všech nových poznatků ku zvýšení své umělecké tvorby.

Minula doba velkých formátů, cestovních komor, těžkých stativů atd., kdy ideálem fotografa byla přímo

otrocká ostrost fotografovaného předmětu. Nynější doba miluje menší formáty, pohodlné na fotografických toulkách, které při dnešním dokonalém stupni výroby vyhovují všem požadavkům umělce-fotografa, miluje částečnou neostrost, odpovídající přirozenému vidění a díky dokonalé, světelné optice dovolují snímky z ruky, bez obtížného stativu. Komora 9×12 stává se pomalu zvláštností a pole opanovaly úplně komory 6.5×9 a menší, jichž jest celá řada, na desky a filmy. Při volbě komory jest nejdůležitější volba objektivu. Nejlepším jest anastigmat, světelnosti 4.5 až 3.5. Větší světelnosti jsou pro krajináře úplně zbytečné. Při objektivu záleží na ohniskové délce jeho a pro formát 6.5×9 jest nejvhodnější ohnisková délka 13 až 15 cm. Jen tak dostaneme správnou, přírodě odpovídající perspektivu, žádné skreslení obrazu, popředí nepřirozeně velké a malé pozadí.

Těmto požadavkům vyhovuje řada komor, anglického a německého původu. Veliké oblibě se těší v dnešní době komora Leica, dílo obdivuhodné techniky, na normální kinofilm, s kovovou kasetou na 36 snímků velikosti 24×36 mm a prima objektivem světelnosti 3.5 o ohniskové délce 50 mm. Tedy malá, v pravdě kapesní komora s dlouhým výtahem, věrný průvodce lyžaře, horolezce i sportovního reportéra v každé době. K ní patří zvětšovací přístroj na pohlednicový formát a celoidinový pás Korrex na pozvolné vyvíjení. Větší obnos na zakoupení potřebný se úplně amortisuje velice laciným provozem; 36 snímků přijde na několik korun. Při jemnozrnném vyvolávání lze negativy Leicy zvětšiti i na formát 18—24 bez rušivých dojmů. Znamý alpský vůdce E. Solleder předvedl na své přednášce v Plzni řadu primissima diapositivů horolezeckých, pořízených z negativů Leicy. Pracuji sám čtvrtý rok s Leicou a mohu ji s klidným svědomím každému

*Ing. Vladimír Novák,
vítěz závodu na 18 km při akademickém
mistrovství světa v Davosu.*

N. LANG, Fotografie R. WITTMANN, PLZEŇ.

Tajemství úspěchu.

Předpis pro získání lyžařských svalů.

Vynalézavé hlavy alpských lyžařských profi-učitelů, aby zlepšily kondici svých žáků, zavedly v podzimní sezoně tělocvičné kursy, jež obsahují dobře promyšlené cviky k pěstění a otužení svalů, jež lyžař nezbytně potřebuje, když lyže po prvé si připne.

Lyžařsko tělocvičné kursy nejsou novinkou. Nové na nich je správné pochopení věci, které se jde na kloub. Všichni alpští učitelé mají smutné zkušenosti s lyžařiměšťáky, jichž těla celoročně lenoší a v zimě — zcela náhle — se objeví v lyžařském kursu. Při první lyžařské hodině — sporé tělesné fondy rychle mizí, po druhé hodině sýrově bledí, s chvějícími se kolínky — sklíčeným hlasem prohlašují, že už nemohou. Chybí jim lyžařské svaly. Tyto možno nabýti cvičením jednoduchých

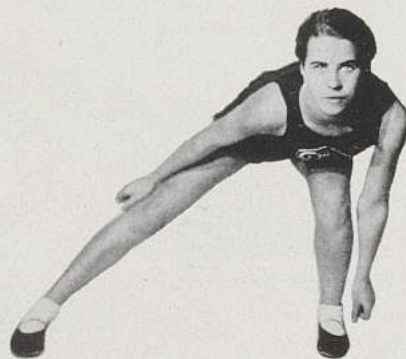
cviků, jež jsou odborníky odpozorovány z lyžařských prvků.

Svědomitá cvičení, prováděná hromadně ve vzdušné místnosti, jsou jednoduchá, zábavná a tak účinná, že čtenáři, kteří budou předepsané cviky — asi hodinu svědomitě cvičiti — budou vzpomínati na pisatele těchto řádek — s různými svalovými pocity po řadu dní.

Základní myšlenka tohoto systému obírá se sjezdem a obraty, které jsou slabinou většiny lyžařů. Při sjezdu lyžař stojí na lyžích — proč by tedy nemohl v téže posici cvičiti tytéž svaly ve skvěle ozářeném sálu velkoměsta, na pravo a na levo — na upažení — se stejně smýšlejícími v trenýrkách a tričku — pozorně sleduje učitele v kruhu cvičících stojícího. Tento podjal se

Podřep.

Podřep, těžiště v levo, plužmo pravou.

Pluh.

vděného úkolu rozproudit krev v zanedbaných lyžařských svalech. Cvičení hromadná doporučují se z mnoha důvodů, neposlední je ten, že silnější žáci pomáhají učiteli při opravování chyb žákům slabším. Společenská úroveň a zábavnost cvičebních večerů zvyší se přítomností cvičících lyžařek.

Postup cvičení, které nesmí trvati déle než hodinu — musí se obden opakovati po řadu týdnů, aby úspěch byl zaručen — jest asi tento: učitel stojí uprostřed sálu, žáci ve velkém kruhu s libovolným rozstupem. Učitel ukáže jednotlivé postoje, vysvětlí a nechá všemi opakovati desetkrát až dvacetkrát. Při tom vkládá vhodné přestávky potřebné ku zotavení cvičících.

První cvičení. Základní postavení: tělo vztýčeno, chodidla míří kupředu, jdou rovnoběžně, vzdálena od sebe asi na šíři lyžařského talířku na holi. Stojí se na plném chodidle jako na lyžích. Paže volně po stranách těla. Na povel:

„Podřep“

kolena se prohnu do mírného podřepu, při čemž noha zůstane státi nepohnutě na celém chodidle. Paže visí svisle — pěsti jsou stranou v podkolení. Záda prohnutá. Hled přímý. Několikavteřinový výdrž. Delší povel:

„zpět“

Tělo se vrací do základní vztýčené polohy. Opakujeme asi 20 krát, při tom, v pausách opravujeme nesprávné polohy.

Druhé cvičení na povel:

„Podřep — těžiště v pravo“

Spustíme pravé rameno tak, že pěst je asi ve výši kotníku. Váhu těla přeneseme na pravou nohu. Na povel:

„Plužmo levou“

plužíme levou nohou stranou, aniž bychom zvedli chodidlo, levá pěst zůstane ležet volně nad kolenem. Další povely:

„Zpět — Vztýčit“

„Podřep — těžiště vlevo“

„Plužmo pravou“

„Zpět — vztýčit“

Třetí cvičení: Povel:

„Pluh“

Nohy rozkročmo na plných chodidlech, jichž špičky jdou dovnitř. Kolena mírně prohnutá. Pěště pod kolena. Na povel:

Pravé koleno vzhůru.

Cviky předvádí
slečna Ina Kyselková, Plzeň.

Telemark v pravo.

„Pravý šátek“

snížíme pravé rameno, jako bychom chtěli zdvihnouti ztracený kapesník a přeneseme váhu těla na pravou nohu.

„Levý šátek“

Provedeme předepsaný cvik na levo.

Čtvrté cvičení. Základní postavení.

„Podřep. — Těžiště vpravo. — Plužmo levou. — Levý šátek. Přisun nohy“ (Samozřejmě pravé.)

Pravá noha se přisune měkce a pomalu na předepsanou vzdálenost lyžařského talířku.

„Podřep. — Těžiště v levo. — Plužmo pravou. — Pravý šátek. — Přisun nohy“

(Těžiště i šátek samozřejmě vpravo.)

Páté cvičení. Nový postoj. Tělo vzpřímené, chodidla přimknuta, patami i špičkami. Povely:

„Těžiště vlevo“

Svésíme levé ramě tak, že levá pěst je asi po straně kolena.

„Pravé koleno vzhůru“

Vztýčíme vysoko pravé koleno i špičku nohy a poskakujeme na stojné noze. Pravé koleno a stehno tlačíme stále výše. Toto cvičení znázorňuje sjezd na jedné lyži. Proč máme jezdit na jedné lyži? Naučíme-li se jezdit jedno- nožně — což je velmi těžké i na rovném svahu — budeme jezdit na obou nohou dvojnásob dobře!

Šesté cvičení. Ze základního postavení — chodidla na šíři talířku.

„Telemark — pravou“

Mocný výpad telemarský pravou nohou. Těžiště v pravém koleně. Levá noha odlehčena, její pata zdvihnutá. Pravá noha šla vpřed výpadem, ne nadskokem.

„Zpět“

Sedmé cvičení. Základní postoj — talířkový.

„Telemark — pravou“

„Záklon“

Pravé koleno se pomalu protáhne až je úplně napjato. Současně se vyvší těžiště nazad do úplného záklonu. Další povely:

„Předklon“ — „Záklon“

Upažené ruce pomáhají udržovati rovnováhu.

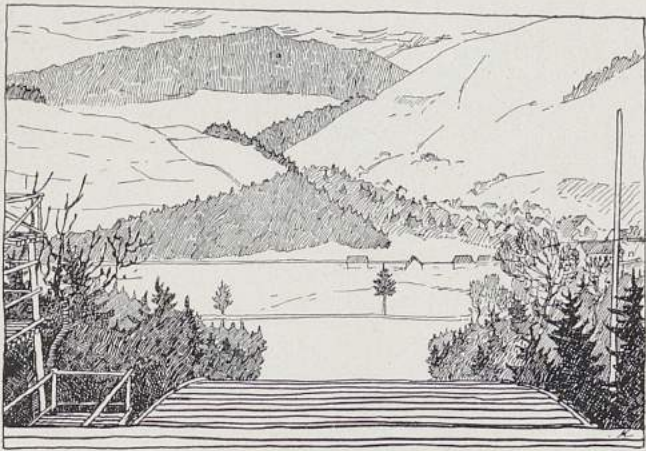
Osmé cvičení.

„Telemark pravou“

„Změna přeskokem“

Přeskočíme z pravého telemarského výpadu do levého atd.

Při všech cvičeních musí učitel dozírat, aby pohyby těla byly správné a těžiště bylo řádně přesunováno. Všechny výkony odpovídají evikům na lyžích; proto paže nutno držeti asi tak, jako bychom v nich třímali hole.

*Lyžařský můstek v Jilemnici:
Pohled s můstku do kraje.*

*Lyžařský můstek v Jilemnici:
Pohled s můstku.*

*K našemu XXXV. mistrovství v Jilemnici
ve dnech 13. až 16. února 1930.*

*Lyžařský můstek Českého Krkonošského spolku „Ski“ v Jilemnici,
který jest po nynější úpravě jedním z největších můstků v republice.
Pohled z dole.*

ŠKPT. MILOŠ FRGAL.

Naše nové lyžařské názvosloví.

Jest zvykem, začínati od Adama, začnu proto bibličky; na počátku byla nikoli tma, nýbrž naprostý chaos v našem lyžařském názvosloví.

Každé hory, každý kraj, mnohý klub a dokonce i silnější lyžařské individuality měly své zvláštní „vlastní názvosloví“. Tím se stávalo, že pro určité prvky lyžařské nebylo názvu, zatím co některý druhý prvek měl názvů několik. Docházelo tak často k tomu, že dva lyžaři přeli se úsilovně o nebi a dudách, až někdo třetí konstatoval, že oba mají na mysli jednu a tutéž věc, jenže prvý ji nazývá po tatransky, druhý po krkonošsky atd. Tedy mluvil-li jeden o vybrzděné kristiance, druhý o túmarmarku, mluvili oba o nynější přivrátne kristiance.

Mnohdy byly pak utvořeny a používány názvy, nad kterými se ježily nejen vlasy, ale i lysiny našich filologů.

Tento stav byl samozřejmě neudržitelný a již v minulém roce pracovalo několik význačných korporací a jedinců na systematickém lyžařském názvosloví.

Než, nebylo mnoho radosti z těchto původních návrhů. Předvídané rozpory formální zde sice byly, ale byly zde též nepředvídané rozdíly, sáhající až k základům názvoslovného nazírání.

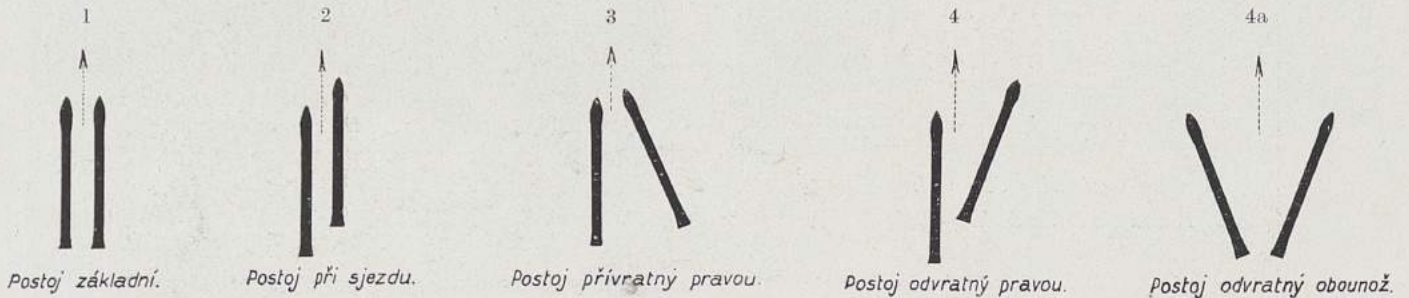
Většina korporací řešila názvosloví na základě obrazném, v němž každý název odpovídá celkové představě dotyčného prvku. Tento způsob vycházel z naší názvo-

slovné tradice a z analogie s ostatním světem. Druhá část řešila názvosloví na základě popisném, při němž celý výkon jest rozložen a popisován po tělocvičných prvcích. Nejlépe vysvitne zmíněný rozdíl na příkladu. V názvosloví obrazném říká se: *přivratný oblouk ke svahu*; v názvosloví popisném řeklo by se: *zabrzdit přivratem a zastavit přísunem druhé nohy — ke svahu*.

Nastalo období porad a metamorfos jednotlivých návrhů názvoslovných, ke kterým iniciativa přecházela od

Vázání jest složeno z *čelisti, s otvory pro šrouby, a páčkou k čelisti s oky, s nýty k páčce čelisti, s oky pro prstní řemen; šroubů, prstního a patního řemene. Prstní řemen má přezku s průvlečkou. Patní řemen má přípojné řemínky, opatník s Elefsenovou, nebo jinou náponkou a dvě přezky s průvlečkami.*

Hůl má tyto části: *hlavici, poutko kožené, nebo popruhovvé, dřik hole, bodec, zavláčku a talíř. Talíř má kotouč, vodící kroužek, poutka k talíři.*

jedné korporace na druhou, až konečně vojenská správa, na základě svého návrhu svolala poradu zástupců Svazu lyžařů, ČOS., vojenských lyžařů a filologů.

Po rušných, ale nejvýše věcných jednáních bylo docíleno dohody, v níž za základ bylo vzato názvosloví obrazné a doplněno z návrhu názvosloví popisného, ovšem radikálně zkráceného.

Starší lyžaři pohřešívají v něm několik tradičních lyžařských názvů (pluh, příčný skok atd.). Tyto nebyly do něj pojaty proto, že buď se nehodily do rámce soustavy, nebo že je zabila neúprosná péra našich filologů.

Uvedu nyní nejdůležitější názvy z části materiální a skoro celou část technickou.

Z materiálního názvosloví omezím se na popis toho, co nazýváme v širším slova smyslu lyže. V užším slova smyslu skládají se tyto z *lyh, vázání, holí a potřeb.*

Lyhy, které mohou být *profilované*, mají tyto části: *špičku, ohbí, střed, patku*. Mluvíme u nich o *délce, šířce, výšce, horní ploše, skluznici se žlábkem, vzpruhu ve středu lyhy a vypružení ve špičkách.*

Názvosloví technické vychází ze vzájemného postavení lyží a výkonu, který jest na nich prováděn.

Začnu *lyžařskými postojí*. Postoj, při němž jsou lyže rovnoběžné a špičky jich na stejné výši, nazývá se *postoj základní* (obr. 1.). Konečně nejlépe zde mluví vyobrazení těchto postav. *U postojě při sjezdu* (obr. 2.) nazýváme předsunutou *lyži vedoucí*, druhou lyži nazýváme *slednou*.

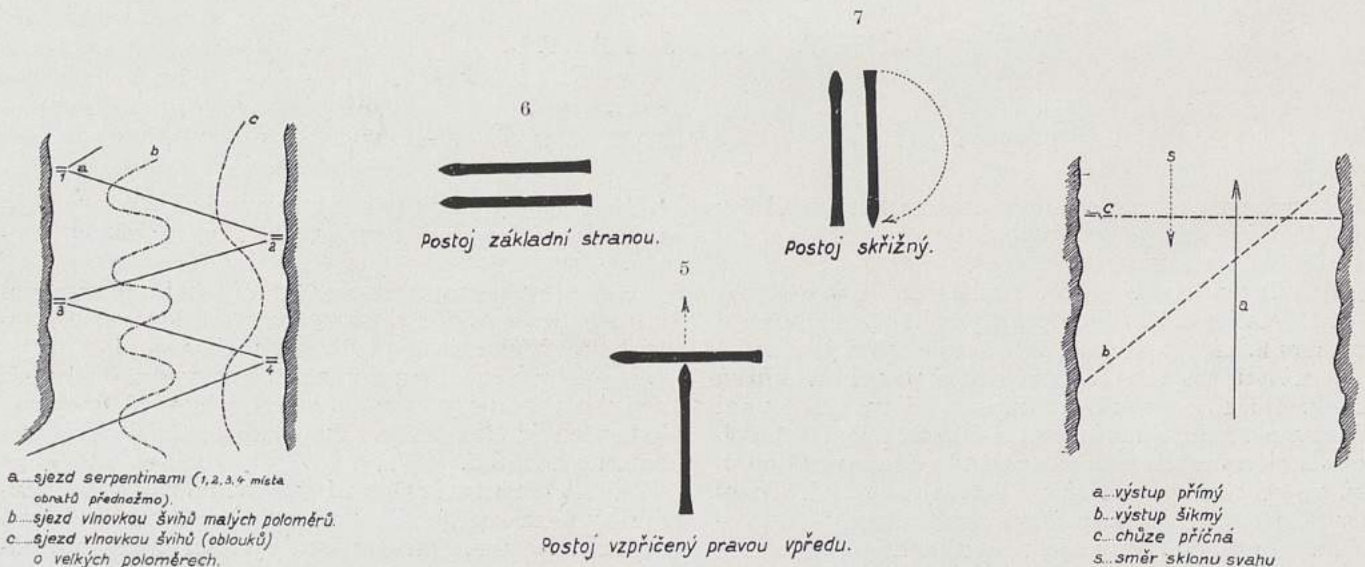
Postoj *přivratný* může být *jednonož*, tedy *přivratný pravou (levou)* (obr. 3), nebo *obounož*. Lyži jedoucí v původním směru nazýváme *lyži vedoucí*, druhá, nebo obě dvě mohou být *lyžemi hranicemi*.

Postoj odvratný může být opět *jednonož* (obr. 4), nebo *obounož*. (obr. 4a) Lyže při něm mohou spočívat na celých plochách skluznice, nebo mohou být jen *zahraněny*.

V *postojí vzpříčeném pravou (levou)* (obr. 5) jest opět jedna lyže *lyži vedoucí*, druhá jest *hraníčí*.

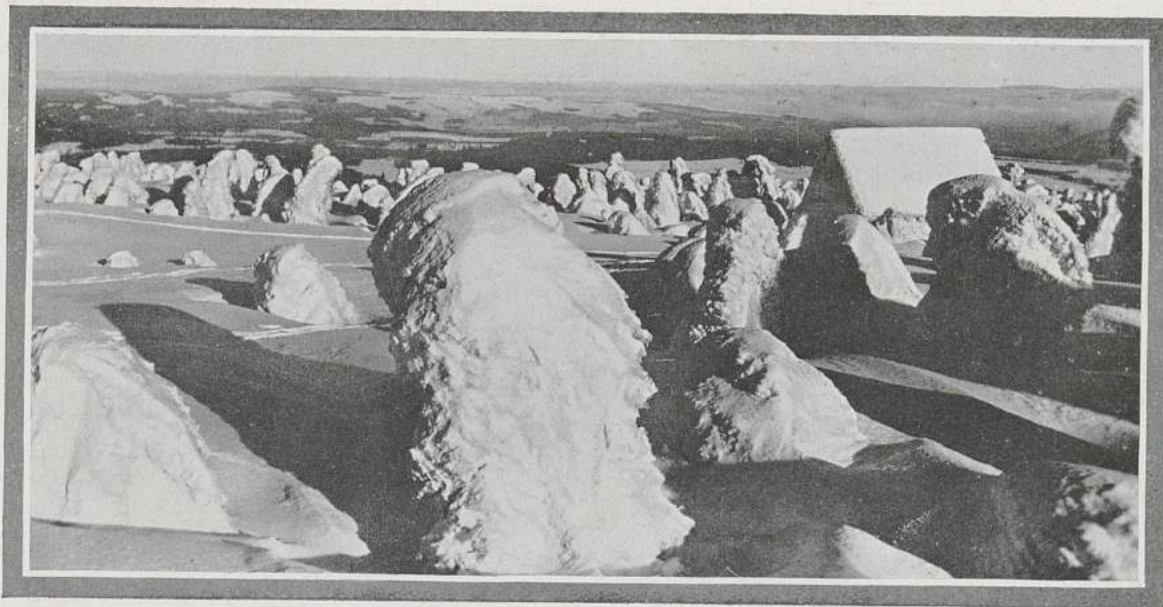
Podřep a dřep, pak *klek pravou (levou)* nepotřebují jistě bližšího vysvětlování, rovněž tak jako z poloh *sed, leh*, pak *pády napřed, nazad, stranou a vstávání*.

Přejdeme nyní k *brzdění*. Brzdí se v *přivratném po-*

a...sjezd serpentinami (1,2,3,4 místa obrátit přednožmo).
b...sjezd vlnovkou švihů malých poloměrů.
c...sjezd vlnovkou švihů (oblouků) o velkých poloměrech.

a...výstup přímý
b...výstup šikmý
c...chůze příčná
s...směr sklonu svahu

Orlické hory: Na Velké Deštné v zimě.

Foto I. K. R.

stoji pravou (levou), nebo obounož. Poslední není nic jiného, nežli dřívější pluh. Názvy jsou: *brzdění přivratem pravou (levou), obounož*.

K brzdění dá se použití též postoje vzpříčeného, jedno- nož, pak *brzdění holemi nebo holí*. Doufejme, že tyto ná- zvy budou našimi lyžaři používány jen zcela výjimečně.

Změny směru na místě nazýváme *obraty* — v jízdě pak *zatáčením*.

Z obratů nejpoužívanější jsou *obraty přešlapováním v pravo (v levo)*. Připojujeme k nim přívlastek *přivratem*, nebo odvratem podle toho, jakou polohu zaujmou lyže při zahájení obratu. Další obrat jest onen mile vzpomí- naný za dlouhých serpentinových výstupů, hlavně od začátečníků: *obrat přednožením pravou (levou)*. Při obra- tech ve svazích musí se ještě dodat, zda se jedná o obrat ke svahu, nebo obrat se svahu. Název pak zní: *obrat přednožením ke svahu (se svahu)*. (obr. 7)

Obraty konají se též výskokem a to normálně za po- moci holí, méně za pomoci hole a vyjimečně bez holí, takže název jest: *obrat výskokem o holích, o holí, bez holí*.

Přikročíme k chůzi. Obvyklý způsob chůze na lyžích, zvaný dříve telemarskou, nazýváme nyní *chůzi sunnou*, která může býti vzhledem ke svahu *přímá, šikmá, nebo napříč* (případ c v pravém náčrtu).

Výstupy dějí se *sunem přímo, sunem šikmo*; (viz případ a, b v náčrtku); pro zabránění uklouzávání dozadu musí se *vystupovati předupem, přímo, nebo šikmo*.

Dále můžeme použití výstupu *přivratem* nebo *odvratem pravou (levou)*, podle polohy lyží při prvém vykročení vzhledem k lyži, která zůstává ve směru výstupu. Může se též použití *výstupu oderatem obounož*, kterému se dříve říkalo větvičkový, nebo rozmarýnka. Dříve nazývaný výstup řebríčkový nazývá se nyní *výstup stranou*. Podle toho, děje-li se současným postupem do předu, nebo do zadu, nazýváme ho *výstupem stranou vpřed*, či *stranou vzad*. *Výstup serpentinami* zůstal.

Sjezdy konají se v základním postoji, v postoji při

sjezdu a v nesčíslném množství postoji s trupem v po- dřepu až dřepu. Tedy *sjezd v základním postoji, v postoji při sjezdu, sjezd v podřepu, sjezd v dřepu*.

V širším slova smyslu *sjíždíme oblouky, švihy, serpen- tinami, vlnovkou švihů, oblouků; serpentinami s obraty přednožením, se švihy, nebo s oblouky těmi a těmi atd.*, kde poslední název nám udává jakým způsobem měním směr.

Zastavování v přímé jízdě na mírném svahu děje se *přivravným brzděním jednonož, obounož, oblouky a švi- vhy vpravo (vlevo), přeskoky vpravo (vlevo)*.

Na ostatních svazích děje se změnou směru ke svahu a říkáme: *zastavování přešlapováním ke svahu, přivravným obloukem ke svahu, přivravným obloukem obounož ke svahu, přivravnou kristiankou ke svahu, telemarkem ke svahu, přivravným telemarkem ke svahu, telemarským obloukem ke svahu, přeskokem ke svahu*.

Sjezd se změnou směru vyjadřuje se tímtež způsobem jako zastavení, jenže místo ke svahu připojují se slova: *se svahu*. Tedy říkáme *přivravná kristianka se svahu, pře- skok se svahu*, atd. Menší směrové změny, hlavně ve stopě vyjetých cest konáme *bruslařským krokem*.

Skoky nazýváme: *terénní, z můstku, s převisu, přes . . . (překážku atd.)*.

Přejdu nyní k lyžařským pojmům, se kterými se denně setkáváme v praxi. Stojíme-li na svahu *přivrácení* k němu bokem, tu jest to *postoj na př. základní stranou*. V tomto postoji jest jedna *ke svahu, jedna se svahu* — lyži přísvažnou a odsvažnou zlomili nám naši filologové. Lyže, na níž spočívá váha těla jest *zatěžkanou*, druhá jest lyže *odlehčená*. *Strana osná* jest ta, na níž leží střed otá- čení; druhá *strana* jest *točná*.

U svahů a skalních stěn nazýváme stranu na kterou vítr naráží *stranou návětrnou*; druhou stranu jmenujeme *stranou závětrnou*.

Na tůře prvý *prošlapává stopu*; při sjezdu prvý *projíždí*

Hřeben Malé Fatry, Malý Kriváň (1711), Hleb a Hramové.

Foto Cagán.

stopu. Při výstupech a sestupech na srázech volí se čára výstupu a sestupu čarou největšího sklonu, tedy ve spádnicí.

To by bylo to hlavní z našeho nového názvosloví lyžařského. Neuvedl jsem zúmyslně jména oněch nadšenců, kteří na něm vytrvale pracovali.

Činím to z opatrnosti, neboť bude jistě se začátku mnoho lyžařů a lyžařek (žádných tedy lyžců, lyžek a lyž-

níků), kteří budou „mile a hlasitě“ vzpomínati autorů tohoto názvosloví. Věřím, že čas vše urovná, hlavně až se tito oponenti pokusí sami vypracovati lyžařské názvosloví, obsahující vše a v soustavě. Když se jim to podaří, budiž jim za to čest a chvála, když ne, tak ať začnou důsledně používatí tohoto názvosloví — bude to nejlepší uznání těm neznámým lyžařům, kteří na něm poctivě pracovali.

Naše drobotina:

Synátor závodníka a cvičitele S. L. Oldř. Koláře
z Bílé Třemošné pod
Zvičinou.

Foto E. Fejk.

Budoucí vynikající funkcionářka Svazu lyžařů.

Foto Dr. Moser.

O přípravě k závodům.

Správná příprava k závodům počíná už v letech dorosteneckých. Ale právě v těchto letech nutno počínati si při přípravě co *nejopatrněji*, neboť i dorostenec tělesně sebe lépe vyvinutý *nesmí* přemáhati své ústrojí *srdeční a dýchací*, aby si nepřivodil trvalé úhony a nediskvalifikoval se tělesně sám předem.

Proto musí náčelník nebo cvičitel *nejvíce* a plně se věnovati dorostenci a musí míti jeho tělesnou konstrukci stále na zřeteli. Mladí dorostencovi musí zvýšiti zřetel cvičitelův! Objevíte-li tudíž talentovaného dorostence nebo závodníka pro běh ještě útlého věku, nepožadujte na něm vrcholných neb obtížných výkonů. Pamatujte na to, že musí jíti o metodický výcvik a o soustavu v trainingu. Soustavnost nesmí býti nahražována nebo zaměňována s násilností.

Proto u mladého závodníka je nutno *nejvíce* pílě a péče věnovati *technice běhu*. Správné ovládnání závodní techniky, a to ovládnání nenamáhavé a lehké, vyžaduje *mnoho času a pílě* jak se strany cvičitele, tak i se strany závodníka. Závodník musí se prostě do tajů a podrobností celé techniky na tolik vžítí, aby mu jízda nečinila žádné obtíže a námahy — nýbrž naopak působila mu rozkoš! Pak teprve lze mluvit o ovládnání techniky.

Z toho však také vyplývá závěr pro náčelníky a cvičitele, že mladé závodníky nutno vésti hlavně ke cviku *techniky běhu* a že je třeba je co nejvíce chrániti před častým závoděním; zejména však před *závodů těžkými, dlouhými a s přílišným stoupáním*, při nichž by se mladý organismus příliš, často i nebezpečně vyčerpal.

Cvičte proto nejvíce s nimi techniku na rovině, do

mírného svahu — a co nejdůležitější — sjíždění veškerých svahů i těch nejprudčích! Cvičte s nimi správnou a rychlou změnu jízdy a nezapomínejte cvičiti *postřeh terénu!* Teprve takto dobře připravení mladí závodníci mohou postupně přecházeti k vlastnímu a *pravidelnému trainingu závodnickému*. Ale i pak vytrvalecké trati nenechme trenovati závodníky *mladší 18 let!* I tu věk musí býti ředitelem trainingu.

Čeho však nesmí býti zapomináno, je to, že správnému cviku závodní techniky musí vždy předcházeti *správná lyžařská výzbroj*, a to jak *lyži* tak i zejména *holí*, a konečně i *správné oblečení*.

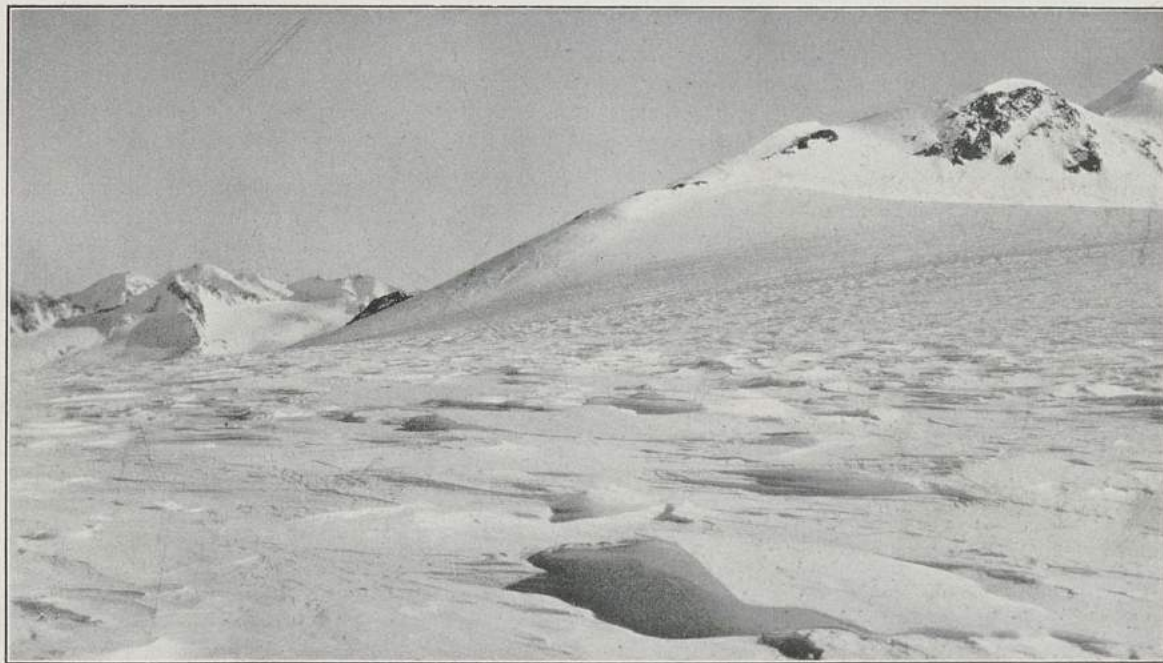
Dále třeba dbáti toho, aby spocení a unavení cvičenci nezůstali venku na větru; hleďte k tomu, aby před větrem a zimou mohli se ukryti a spíše převléknouti. Nejlepším je, kde to okolnosti připouštějí, použití po trainingu vlahé koupele a sprch. Tím také nejlépe přechází tělo do pravidelnosti.

To jsou asi povšechné, ale hlavní a zásadní podmínky pro přípravu závodníků v běhu.

* * *

Při vrcholném umění lyžařském — při skoku — se všechny tyto uvedené věci předpokládají a je třeba jenom doplniti uvedené několika myšlenkami.

Hleďte k tomu, aby naši závodníci nebyli *jednostranně* vycvičeni! Byť by v některém oboru více vynikli, přece mají býti vedeni a mají míti snahu docílití v obojím směru určitého stupně dokonalosti.

Gepatschský ledovec u Brandenburské chaty 3290 m. (Ötztalské Alpy). Foto Ing. Emil Votrubač.

I náruživé skokany musíme vésti — jsou-li zdraví a schopni k tomu — aby cvičili také běh a stali se tak *dokonalými lyžaři-závodníky*. Jen lenoši spokojí se s polovičatostí. A nesmíme také připustiti, aby na sport bylo pohlíženo pouze jako na akrobatiku, nýbrž jako na disciplínu. Proto dbejme žárlivým zrakem toho, aby naši lyžaři-závodníci nespécialisovali se pouze na skokanství, nýbrž aby se stali dokonalými a ucelenými lyžaři-závodníky, aby ovládali tedy i skok i běh.

Naše mládež má dosti odvahy. Ale pouhá odvaha nestačí. Je třeba i při skoku cviku a je třeba i tady správně postupovati. Proto dorostence, i ty kurážné, nechte cvičiti jen na *správném* cvičném můstku; opravujte stále jejich chyby a zejména dejte jim *příležitost viděti ukázky správného skoku*. Netrpte, aby nezkušení mladí hoši hnali se za rekordy můstku, nýbrž aby postupně a soustavně dosahovali určitých vrcholných výkonů.

Cvičte střídavě dorostence na malém horizontálním můstku o malém sklonu dopadovém a na můstku loopingovém, při čemž při větší výšce můstku horizontálního zvětšuje se sklon dopadu, kdežto při zvyšování můstku loopingového zmenšuje se sklon dopadu až třeba na pouhých 5°. Na velkém můstku nenechte při jednom treningu skákat více než 3—4 skoky.

Konečně přihlízejte při závodním treningu ku všeobecnému životu dorostu a ku jeho životosprávě, hleďte, aby se vystříhal *alkoholu, nikotinu* a aby se správným spánkem posilňoval — neboť jen tak je možno dopracovati se určitého výsledku, který i cvičitelům bude potěšením.

* * *

Dále chtěl bych se ještě zmíniti o výcviku a treningu závodníků již starších, u nichž hledíme na zdokonalení a na zvýšení výkonnosti. Tady začnu se *skokany*.

Vyvíčení skokanů, kteří již jsou jisti ve skoku 30—40 m bez pádu, mají nejméně dvakrát týdně cvičiti a zase ne více než 3—4 skoky. Důležité jest, aby cvičili aspoň občas (jednou týdně) na loopingovém můstku s plochým dopadem a tak zvykli na prudký náraz nohou.

Při tomto cvičení nutno opět závodníkům vytýkati

„Že by vozembouch závodní?“...

chyby a zejména dbáti toho, aby měli správné na skok lyže a hlavně: také správně upevněné. Lyže mají seděti na botě pevně a jistě, ale ne zase tak, aby se při větším komplikovaném pádu neuvolnily.

Hleďte vždy, aby můstek a zejména doskočiště bylo náležitě upraveno. Velice nebezpečným je *možnost boření se při doskoku*.

* * *

Pokud pak jde o *běžce*, měli bychom vlastně rozeznávati 2 kategorie závodníků-běžců, a to: *horale* a *městské*. Horalé nebo také „horáci“ mají po celou dobu trvání sněhu příležitost ku pravidelnému treningu a jsou tedy oproti kategorii druhé ve značné výhodě. *Městští závodníci* mají jen občasnou příležitost trenovat na sněhu a mnohdy mohou jen na závody zajížděti. To ovšem značí pro kategorii městských závodníků značnou nevýhodu a je třeba tento nedostatek nějak vynahrazovati, nemají-li závodníci tito zůstatí svým výkonem daleko za horaly. Bohudík, závodníci z měst většinou vědí, jak mají dohoniti to, co jim chybí cvičením na sněhu. Každý z nich provádí nějaký sport, který má nepřímý či přímý vliv na jeho výkon lyžařský. Hlavně musí každý dbáti vycvičení a otužení nejen nohou a rukou, ale i na zesilování svalů břišních.

Závodníci tito — a to mohou prováděti i horáci, jsou-li někdy také bez sněhu — při svém denním treningu rozdělí si cviky na nohy, ruce a břišní svaly a hledí stejnoměrně toto veškeré svalstvo nohou, rukou a břicha zpracovati. Mimo to podnikají delší chůze, krátké běhy do vrhu, i delší ve střídavém terénu. Přirozeně, že závodníci z měst, mohou-li cvičiti na sněhu, musí co nejvydatněji využiti času ke cvičení a zdokonalení jízdní techniky.

Lyžařský sport patří k jednomu z nejtěžších sportů a proto závodník-lyžař, který chce i jen skrovných výsledků docílit, musí pilně a vytrvale cvičiti. Neboť platí-li u sportu vůbec, že vedle treningu je třeba i dopracovati se určité mistrné techniky, tím spíše platí to u závodního sportu lyžařského, kde nejen tuhý trening, ale i dokonalé ovládní závodní techniky znamená jisté vítězství. A jen kdo tuto techniku stále zdokonaluje, pokračuje, vítězí sám nad sebou a neupadá ve své závodní kondici.

Není u nás zjevem řídkým, že naši závodníci jdou k závodům buďto vůbec nepřipraveni nebo docela málo, oproti čemuž závodníci severských národů prodělávají *tuhý systematický trening*, jakého je potřeba ve vážné atletice nebo veslařství.

Proto musí si náčelníci a cvičitelé závodníků bedlivě všimati a podle jejich tělesných schopností trening jim stanoviti — pokud nejsou již někteří závodníci soběstační, že tento správně a řádně sami provádějí.

Rozdělte proto správně závodní přípravu na cvičení lyž. techniky, na trening v terénu a na cvičení vytrvalosti. V čem spočívá lyžařská technika, není předmětem této úvahy a toho se dočtete jinde. Je však nutností, aby každý lyžař-závodník tuto si nejen teoreticky, ale i prakticky osvojil, aby mu vešla v žíly a svalstvo. Neboť v ní spočívá hlavní lyžařské umění; ostatní je jen athletický závod vytrvalecký.

Jinak, celkem vzato, v lyžařské technice dosud nic nového nestává až na různé zvyklosti národů, jako že

„Piz Palü“ a „Bellavista“ ve skupině Bernina (dějiště filmu „Bílé peklo“). Ku článku M. Rozehnal.

Foto Albert Steiner, Sv. Mořic.

MIRO ROZEHNAL.

Bernina.

I.

První slezení Berniny.

Dlouho do noci engadinských svítla panenská bělost ledového vrcholu Berniny, jako zjemnělý svit těla baletčína, propadávající černým závojem. Mračna přecházela kol měsíce a jejich stíny lezly po ledovci Morteratschi a byly zelené v trhlínách. Piz Palü, jeviště monumentálního filmu přehlížel v klidu arenu věčného ticha. Stíny, jak měsíc klesal, plazily se až do Pontresiny do medvědíh znaků rodu Plantasche. Dráždily.

Dne 13. září 1850 po nekonečných marných pokusech odhodlal se lesní inspektor J. Coaz dobýti berninských 4052 m. Vydal se při lehkém mrazu z Bernina Wirtshausu přes stěnu ledovce Morteratschkého. *)

Po dvouhodinné cestě ledovec letí tak přfkře a velkolepě vzhůru, že vypadá jako 200 m zmrzlý vodopád Niagara. Po této nesmyslné cestě lezl Coaz k cíli. Dosáhl cirku, odkud uzel vrchol Berniny jako neslezitelnou, ledem glasurovanou stěnu. Oklikou teprve po 6 hodinách klesl vysílen jako první člověk na vrcholu, ohromen nádherným panoramatem ledových vln a alpských hrbů:

*) Dnes upravena je 20 cm stezka po skále a morenách.

Tödi, Septimer, Ortler, a j. do nížin Německa, modravých pásů Jury a k jihu do Lombardie, zalité hustými výpary.

Ledový vítr připomenul mu skutečnost. Coaz potmě odvážil se slézat stěny Berniny!

Na štěstí vyplul měsíc a postříkal silnou září ledovce. O druhé hodině v noci Coaz klepal už na dveře hostince berninského.

*

Dnes vrchol Berniny, jímž probíhá italskošvýcarská hranice, je snadněji dosažitelný několika chatami a zajišťovacími lany.

Startem zůstává Pontresina, dobrá kopie St. Moritzu. Za jejími humny duná prastarý kostelík s rovy nešťastných obětí Berniny. Okolo toho kostela šli jsme na Piz Languard (3300 m), nejkrásnější vyhlídkový balkon Horního Engadinu.

Za 2 hodiny stoupání objeví se Alp Lang 2250 m, na niž kdysi spadla lavina, neboť sedí tam mrtvola domečku s rozbitým zadkem a vyraženými dveřmi, jež slouží za návštěvní knihu. Četl jsem tam mnoho autografů a trampských monik z Melbourne a Cairu, Punta Arenas a Paříže a proto podepsal jsem se tam také. Bylo mi pak celou další cestou pustým úvalem blaze.

Dole nebylo nic než kravince a kamení s potokem, nahore snůh a snůh s baldachýnem modrého nebe. Za další 2 hodiny slézá se kupole. Na ni stojí chata se vstupným, american ladies, jež manévrovaly dalekohledem a uvnitř na plachtovině metrovým přetiskem jsem četl:

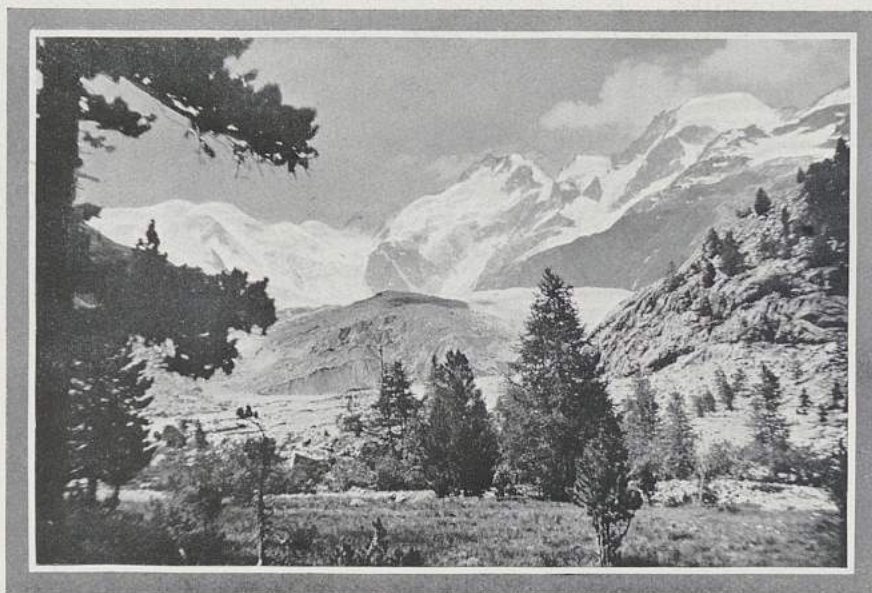
cukr — Československo.

Paní, které jsem se ihned přihlásil jako krajan oné plachty, ustoupila za kamna a otázala se mne, kolik že dní musel jsem z toho Československa jet po moři.

Kousíček výše stáli jsme už na vrcholku. Na výhled, jenž rozestíral se na *stovky kilometrů*, nezapomenu. Objímal jsem kus světa, nitro bylo hudebním nástrojem, do něhož strun sahala prsty nezkrocená příroda.

Jak opuštěné vítaly mne, samotného a jedinou živou tečku v kamenné poušti velehor poslední zkřivené koniferové stromky. Kol kolem hořely koberce květů, jichž doba lásky až příliš plyne skoupě. Piz Minor a Val Minor vystupovaly v ranním slunci v silhouetě, jež zahalená stínovou oponou působila jako modravá stěna velechrámu. Na jihu k pohledu do Itálie přidružila se během výstupu dvojice jezírek s ledem Lago Nero a Lago Bianco, měkkoučká, že podobala se spíše snu.

Byl jsem už značně vysoko, výše než Gerlachovka. Odpočíval jsem na sněhovém poli, zatím co závoj hor se odsunoval a před mýma očima vzrůstalo sněhové panorama, zářící ledovcovou kupolí a harmonií křivek.

Ledovec Morteratsch a Piz Bernina (4052 m).

Foto Miro Rozehnal, Brno.

II.

Jak jsem neslezl Berninu.

Myslím, že to byl poslední můj nesmyslný kousek v alpismu. Tehdy nedal jsem se ovládati rozvahou horolezce, ale šílenou vášní předrážděného, mladého těla a dechem exotů, jimiž byl jsem obklopen: Bernina.

Byl jsem sám a sám a chtěl jsem trampovat v ledovcích Diavolezzy, Piz Palü a Berniny.

Vylíčím vám tu pošetilost, z které jsem si ale odnesl v srdci nehynoucí obrazy a nálady, ačkoliv jsem vrcholu přece nedosáhl. Současně jsem poznal, že alpista v celé družině na výstupu je okrádán o posvátnost velehorských nálad a přijímá obrazy skoro tak suše, jako divák ve filmu.

Už značně svítalo, když vystoupil jsem z auta, jež vezlo mne ze Svatého Mořice k průsmyku Bernina, kterým proudí do Švýcar vůně citronových květů z italského Sondria. Bernina häuser ještě spaly v opuštěné výšce u Val Foin (Údolí Sena) pod Piz Albrizem.

Byl to Piz Zuppo a vzadu proslulý Piz Palü, na jehož severní stěnu dr. Frank umístil velkolepý boj člověka — alpisty s peklem velehor.

Za půl hodiny dosáhl jsem odtud pevná země a vrcholu sedla — 3000 m.

Diavolezza-hütte!

Nejskvělejší ledovcové panorama Evropy leželo rozloženo hluboce pode mnou, oddaně a oddychující chlad z propastí. Kolkolem hořel amfiteatr gigantů, Piz Palü, Morteratsch a Královna rhötských Alp — Bernina. Člověk okouzlen prochá daleko z terasy chaty. Svahy Mont Pers gestem gladiatora odrážely kupoli pohraničního pásma. Sněhové pustiny vystupovaly pronikavě proti černému pozadí vesmíru a nad celou divokou pouští, zalitou sluncem a hvězdami (!) ležel na svých křídlech orel. Jeho stín klouzal po ledovcích.

Diavolezza chata je stanicí pro výstup na Berninu. Obvykle alpisté zde nocují, druhého dne vystoupí k cíli, nocují v Boval-hütte, odkudž vede již pouze 2 hodiny stezka po moreně k lidským obydlím.

Mengušovská dolina.

Foto Ing. Vosyka.

Jinak možno vystupovat na Berninu jiným údolím od Pontresiny, které nazývá se *Rosegg* se stejnojmenným ledovcem. Od Tschierva chaty na divoké skále dosahuje se vrchol v 9 hodinách.

Třetí či čtvrtý směr možno vést od engadinské vsi Sils-Maria na Fuorela, Fex-seersen, Capana, na italskou stranu ke klubovní chatě Marianelli a přímo vzhůru k vrcholu. Tato (lehčí) tura trvá však několik dní. —

Jak tiše jsem přišel do chaty na sedle Diavolezza, tak tiše jsem klesal o 400 m prudce na dno kotliny, kde tekla ledovec. Teprve odtud možno vystupovat na Isla Persa (Isola-Pers — ztracený ostrov) a výše k nebi.

Po ledovci črčela voda do 10metrových trhlin. Polední slunce rozžhavilo led, že brouzdal jsem se půl hodiny po nárt vodou, padáje po kluzkých svazích do vodních nádrží.

Konečně o jedné hodině dosáhl jsem několik skalisek Isla Persa, kde jsem ihned usnul. Když jsem se opět probudil, na nebi hnaly se šílenou rychlostí bílé mraky. Na hřebenech velehor divoký víchř smetal sníh a hnal jej jako prachová oblaka, zmítaná v jasů slunce na kouturách skal.

Hluboko dole na ledovci prehalí dva alpiští do chaty. Hnala se bouře?

Divoká tormenta, záplavy sněhu; tu schvátíla mne stará vášeň: dát se zblíčovati ranami vzduchových mas, mrznout zasypáván sněhovými kobereci, uvězněn na vislé stěně.

Místo dolů obrátil jsem tvář k vrcholům.

Skákal jsem pak po balvanech, které poskytovaly

oporu v rozbředlém sněhu. Koryto ledovce klesalo každou vteřinu, jak štvál jsem se k nebi, tak jako bych viděl filmovat stěnu propasti. Diavolezza na protější svahu shlížela jako drobek. S ní zacházelo všechno živé.

Tato skaliska slují *Gemsfreiheit*, ale toho dne nenalezl jsem jediné stopy po lidech, ani po kamzících. Zatím černá mračna zavalila údolí okolo Piz Kesche, ale moje hory seděly klidně proti modravé oblaze.

Skaliska skončila. Nasadil jsem ledovecová železa; leč sníh sesouval se se mnou v celých ostrovech. Necítil jsem se už dávno člověkem, ale proklatcem bloudivým věčně po velehorách.

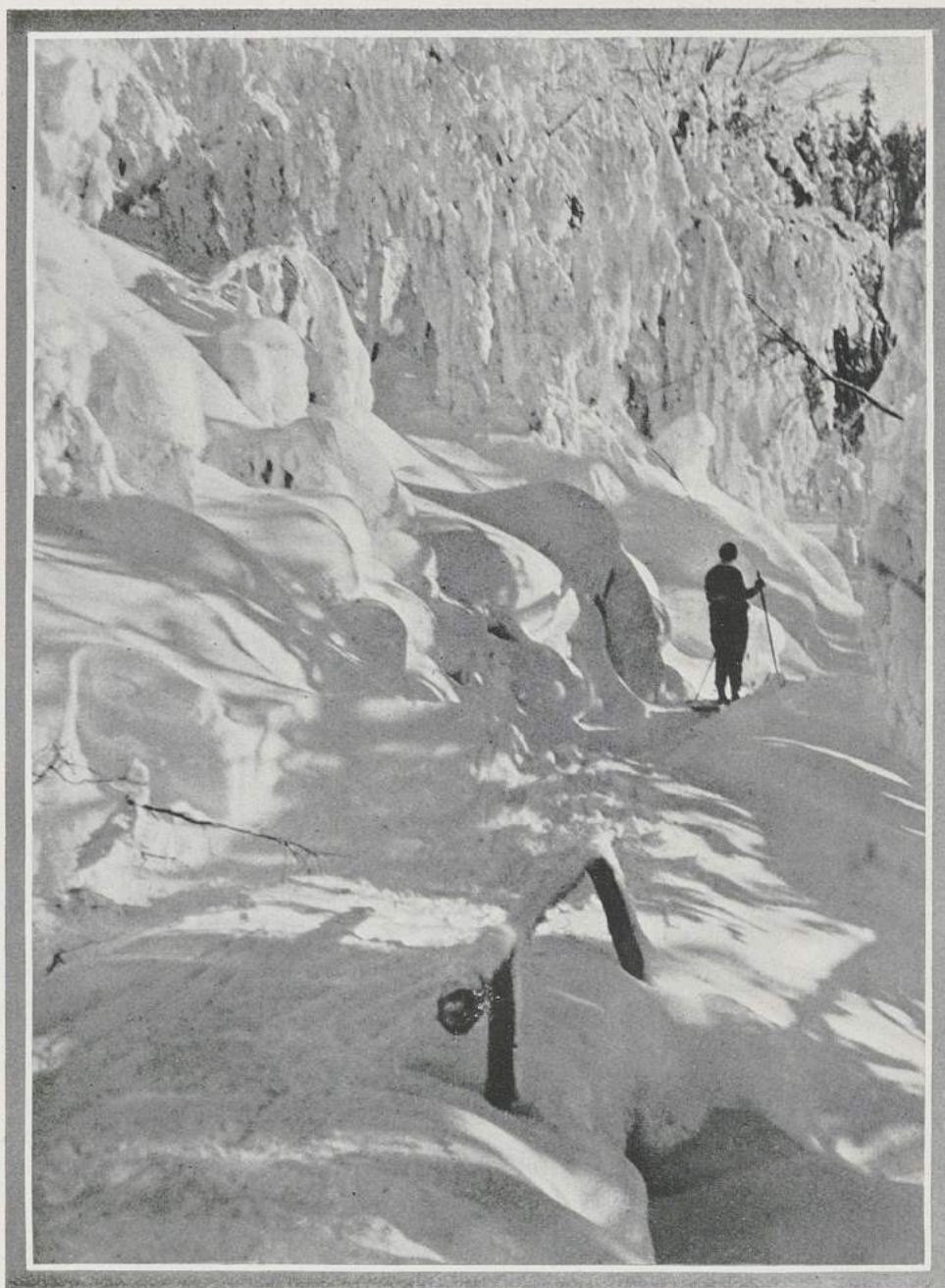
Po hodině padl jsem v místech, kde *Morteratsch* řítí se do hloubky a na zlomu ledových mas vytváří fantastické útvary, jaké do té doby moje oko nevidělo. Z puklin vybíhaly divoké slizké stěny, tenké jako papír, řítící se při doteku, ledové věže, nesoucí na svém vrcholu balvany a trychtýře, končící v neznámém šeru.

Tímto chaosem vede po straně linka alpištů, kterou jsem znal z paměti. Hlavní stoupání měl jsem již za sebou. Bouře minula komplex Berniny a zuřila v sousedních horách jako za skleněnou stěnou. Jsou to nevypsatelné okamžiky, jaké nepozná nikdo, kdo šíleně nemiluje velehory.

Nicméně citelně se ochladilo a pochod mne značně vyčerpával. Cítil jsem jak řídně vzduch blízoučko hranic čtyřiceti set metrů.

Několik vln.

Přede mnou sedlo *Crastagüzza*. Vítr hnál sypký sníh přes úžlabinu a zasypával zmolý, do kterých jsem padal.

V říši královny zimy.

Foto Vitásek, Praha.

Crastagüzza dosaženo!

Jas radosti byl jediným pocitem. Bylo šest hodin večer; patnáct hodin na nohou. K jihu padala Bernina do změti italských hor. Viděl jsem chatu Marco-Rosso na italské straně, téměř na dosah ruky. K severu propadala se úžasná chodba sevřená do skalních kulís; touto chodbou nabíhaly modravé pásy hor. Snad to byl Rhätikon, Tödi ve středu Švýcar, snad až Silvretta. Ty hory k jihu jsem vůbec nepoznal.

Za to ale Bernina vznášela se posvátně do výšky. Vítr skučel jí do tváře a rozšiřoval nekonečnou, hluchou a mrtvou prázdnotu prostoru. Hodina dělila mne od tajemného cíle.

Nebyla to rozvaha, ale víchř, sněhový prach, a malátnost opuštěného v zimní krajině.

Fotografoval jsem odtud Berninu jako důkazový snímek. Pak rapidně slézal jsem dolů.

Dosáhl jsem ve chvíli onoho divokého zlomu ledovce, ale neodvážil jsem se hledat cestu ledovcem, neboť mi hrozila překvapením tma. Namířil jsem oklikou na Isola Pers.

S večerem přikvačil drobný, ale vytrvalý déšť. Nebyl mi proti vůli.

Údolí po celodenní práci kladla se do modrého stínu. Vodní kapky zahlazovaly mou rozpálenou tvář. Přešel jsem v poklusu na příkrou sněžnou stráň. Najednou jsem uklouzl a po zádech řiti se přímo dolů do otevřeného chřtánu skalisek. Marně snažil jsem se použít cepínové brzdy. Kotoulel jsem se, při čemž hlava létala mi od severu k jihu. Skaliska povážlivě se blížila. Myslel jsem na poslední věci člověka.

Přece podařilo se mi zachovat rovnováhu v okamžiku, kdy dopadl jsem na hřbet. Ihned roztáhl jsem nohy do Y. Sníh se nahraboval. Během dvou vteřin rostl. Brzdil. Cítil jsem najednou nesmírný klid. V okamžiku, kdy odlepil jsem se od této jedoucí sněhové hory, zřítla se na skaliska a roztráštla se na vločky.

Tutéž skálu dosáhl jsem o pět minut později. Když jsem sestoupil do koryta ledovce spatřil jsem dvě potěšující věci, známky života, které mně chyběly celý den: světýlko v Bovalově chatě a dva alpisty. Pohybovali se jako blechy po ledovci, směřující k chatě.

Dno koryta plnilo se hustou tmou.

Seděl jsem opuštěn v nouzové chatě z kamene o 2 m². Prostor mezi mnou a protější stěnou koryta vyplňovaly příjemné provázky deštěku. Pršelo nekonečně jemně v hluboké propasti, jako pára. Noc.

V jejím černém příkrovu lezl jsem dolů, zkrřížil ledovce a dosáhl Bovalovy chaty ve výši 2740 m.

Horští vůdcové, kteří pozorovali můj výstup, byli připraveni mne hledat. Vyčinili mi strašně a uložili ke spánku.

V noci zažil jsem kolosální bouři, jež ohybala stěnami chaty a blesky v jednom požáru osvětlovaly ledovce pro mne povždy panenský vrchol Berniny.

Jó — vono se napiše neničte kultury — ale proč to tedy sázejí do cesty....?!

CH. HABERSBERGEROVÁ:

Manželé Barnabáškovi na lyžařských výzvědách.

Té zimy, kdy se pán a paní Barnáškovi chystali po prvé na lyže, velice dlouho nemrzlo a nesněžilo.

Jakési vánoční přehánky příliš mnoho sněhu nenakladly a pak už se rozběhl leden nového roku až do polovice a rtuť teploměru se neustále pyšně vyvyšovala nad nulu a někdy se rozběhla až i k desítce. Pak běhala čtrnácte dní od nuly k desítce a od desítky k nule, ale pod to bídné červené kolečko se snížit nechtěla a nechtěla.

Barnabáškovi bylo docela blaženě.

Lyže koupil, instrukce jízdy si přečetl a to při jeho poněkud oblomovské povaze bylo až dost, pro první sezónu.

Za to ale paní Katuška zmrzutěla velice.

Tak všechno mají Barnabáškovi připraveno, obří boty jsou namazaný, u kalhot všechny knoflíky ještě jednou přišity, sweatry a djumpery mnohokrát vyzkoušeny a vyměněny, také i určitý obnos potřebný k zájezdu do hor, od vánoc leží nečinně v zásuvce. A teď tu už v lednu jaro jaroucí, magnolie v Riegrových sadech přímo s divokým chvatem nalévají poupata, za výklady už se

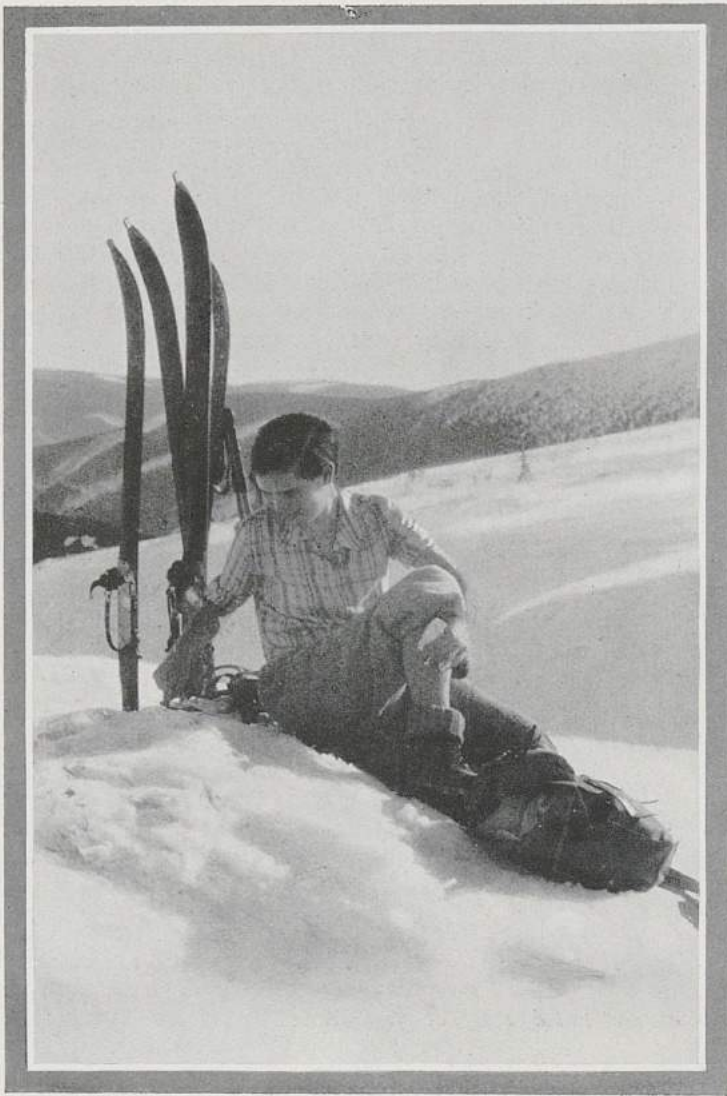
pestří módní barvy jarní sezóny a Radio-journal oznamuje denně toto pravděpodobné počasí: teplota nezměněna, oblačnosti ubývá, vítr jihozápadní. Stav sněhu v horách: Špindlerův mlýn: sníh žádný, teplota 6° C, jasno a slunečno. Labská bouda: 5 cm starého, 3 cm nového. Pro zimní sport dobrý. Sněžka: sněhová pokrývka taje. 9° C. Slunečno. Špičák: sněhu 2 cm. Sněhově zamračeno. Bude určitě padat suchý, prachový, pro lyže i sánky znamenitý.

Jedině České Budějovice mají deset stupňů pod nulou a sněhu až na metr — ale na tu široširou jihočeskou rovinu se s lyžemi jistě nikdo nepožene.

A paní Katuška patří k povahám, které znervosňuje, mají-li něco před sebou. Ať příjemné či nepříjemné, chtějí to mít už odbyto a spěchat s životem dál a dál, až zase k novému bodu, který nutno překonat.

A teď, ty lyže tu na ní leží jako můra, chce vědět, jak to bude, jak to s ní, i jejím devadesátikilovým Barnabáškem dopadne, až pojedou, upadnou, vstanou.

Vstanou? To právě nebe ví, jak tento výkon dopadne.

Krkonoše: Odpočinek na tuře.

Foto Glogar. Fotografováno „Leicou“.

Paní Katuška s nedočkavostí cvičila už takové vstávání s lyžemi na nohou, na „bouclu“, v předsíni.

Černá Máry hlídala při tom věrně svoji dobrou paní, aby se snad na tři kusy nepřerazila. Marno popisovati tento hrůzyplný úkon upachtěné budoucí prkýnkářky.

Lámání údů kolem ve středověku nemusilo být ani horší. Kostí, šlachy, chrupky, žíly, to vše se zoufale natahovalo, ohýbalo, kroutilo se a zamotávalo do sebe. V kříži praskalo, v kolenech píchalo, srdce se dopálilo a začlo bubnovat, krev tancovala jako o posvícení a rozum láteřil.

Vždyť, pro všechny lyže na světě, v knížce stojí: padlý upraví polohu lyží, posadí se na paty a vstane. Váží-li Katuška pár kilo přes sedmdesát a posadí-li se na paty, což je velmi bolestná poloha pro kolena, nezvedne se se svými těžkými kalhotami ani za nic na světě.

Jiná rada: položíš se na bok, pak přitáhneš chodidla až pod nejtěžší část těla, lyžemi silně hraníš, předkloníš se, prohneš kříž a už stojíš.

Katuška hraní lyžemi do koberce, div nepromáčkne

podlahu, předkloňuje se, prohýbá kříž, až už námahou ani nedýchá — ale nestojí a nestojí. Leží už celou hodinu na podlaze, „jako padlé dobytče“, jak už se sama zlostně pojmenovala, Černá Máry stojí nad ní, radí, posuzuje a konečně usuzuje, že ona být milostpaní, by s tím nemotorným harampádím na nohou flekla a nebula by se do toho ani za miliardu a stovku nádavkem.

Barnabášek jde domů z úřadu a slyší za dveřmi svého bytu strašlivé vzdychání, lkaní a nařikání: „Já už nevstanu, to je jisté.“

Poznává hlas své milované manželky a vráží zničeně do dveří. Myslel určitě, že na ni padla almara, nebo ji přejel aeroplán (bydlejí ve čtvrtém patře), nebo vůbec stalo se jí něco tak strašlivého, že zahyne a tedy už nikdy nevstane.

Otevřev dveře a spatřiv ženu svou na zemi, s lyžemi na nohou, div nezanařádal.

Nejen to leknutí, ale je vidět, že Katuška to s těmi lyžemi i pro letošek myslí hrozně vážně a že i on tomu neujde, ač by tomu raději třeba i ujel za sedmero řek a devatero hor.

A co se tu najednou stalo?

V únoru začal padat sníh a teplota konečně klesla pod nulu. A ten sníh padal a padal, jako když mají nahoře jeho dodávku dobře zaplacenou a padal tak mnoho a tak vytrvale, že už si to nikdo ani nepřál, jen lyžaři a sáňkáři. A ještě ovšem budaři na horách, ale když už toho sněhu bylo dost i kolem měst v nížinách, počali i tito nešťastníci, tak dlouho čekající na příliv zimních hostů, láteřiti a nadávati na zlé rozmary nebeské. Protože, bude-li sněhu všude dost, málo prkýnkářů pojedje až na hory, když, dejme tomu, v Praze, jakoukoliv elinkou možno jeti až k jejímu prameni a tam na svazích rejdit s lyžemi i sáňkami až do omrzení, i do omrznutí.

A také skutečně vše, co jen má nějaké sněhové dřevo doma, to s tím táhne vítězoslavně po ulicích za Prahu, tramvaje jsou nabity lyžemi, modrokabátníky, chlupatými palcovicemi, omrzlými nosy i nosíky a zářícíma veselýma očima. Paní Katuška vidí, že nutno jednat.

Kdyby rozhodnutí o dalším kroku lyžařském ponechala svému drahému choti, počkala by si, panečku!

Její milý dobrý drahý Barnabášek, jinak všemi přednostmi a znamenitými vlastnostmi bohatě vybavený, je už jednou takové (promiňte), nerozhodné poleno, přepevně zaklíněné na jedno místo a pohnouti s ním o kousek dále, je věru námaha nemalá.

„Nepůjdeme se podívat na ty lyžaře do Motola, drahoušku?“ ptá se sladounce lstivá žena nedělního dopoledne.

„A co tam budeš dělat, v té zimě?“ pobručuje drahoušek odmítavě.

„Tak, podívat se na to můžeme, ne?“ ozve se tóninou již převelice od původního „drahouška“ vzdálenou.

Ostatně nedá se nic namítat. Podívat se na to Barnabášek opravdu může. Aby jen od dívání si přerazil nohu, nebo ruku vytrhl, nebo aby mu snad koukáním naskočila boule jako pomeranč veliká — to je nemyslitelné.

Barnabáškoví jedou tedy odpoledne do Hvězdy na lyžařské výzvědy. Jasný slunečný mrazivý den dýše radostnou svěžestí a touhou po pohybu.

Na konečné stanici hemží se to lidem lyžařským. Sweatry, djumpery, lumberjacky, červené, oranžové, žluté, modré, září v zimním slunci, jako exotické květiny.

Katuška se nadobro zamilovala do jednoho lyžaře, v jakési oslnivě barevné jupee a opravdově naříká, že cos takového nekoupila pro Barnabáška — tento ale usuzuje, že takovou pomerančovou kůru by na sebe neoblékl, ani za nic na světě.

Oba manželé se zájmem pozorují připínání lyží a spokojeně vidí, že i jiní pozemšťané mají s tímto úkonem jakési obtíže.

Ale již vykročili na rozsáhlou sněhovou pláň a jdou si pěkně ušlapanou cestou, jako po asfaltu.

Prkýnkáři umní i neumní je míjejí.

Ale zdá se to být tak lehoučké, klouzat těmi dřívky po měkkém sněhu. Katuška pozoruje napjatě pohyby lyžařů a vidí, že všemu rozumí a vše bude hned umět, dík, instruktorským knížkám, které přečetla a Barnabáškově sebevědomí vzrostlo také obrovitě. Tohle všechno přece pranic není. Jako kluk jezdil obstojně na ledě a klouzat se po zmrzlých kalužích také uměl. Že se lyžemi jezdí poněkud s kopečka? Vždyť to jde tak lehounce. Tamhleten lyžař sjel jako vítr někam ke Košířům a zdálo se, že při tom vůbec nic pozoruhodného nedělal. Docela jednoduše: naklonil se a jel. To dovede Barnabášek také.

Jaksi se tímto ujistěním rozradoval. Vzal milou manželku pod paži a přitiskl její rámě k sobě vděčně.

„Tos měla dobrý nápad, sem se podívat. Je dobře, to napřed vidět. A je vidět, že je to docela lehké.“

„No vidíš,“ usmívá se Katuška. „Také se mi zdá, že to nic není. Jen kdyby tu chtěl někdo upadnouti. To vstávání s lyžemi — to mě zajímá nejvíce. Jezdit dovedeme na ráz, o tom teď ani trochu nepochybují. — A podívej — podívej se — tamta červená — už se motá — a už taky leží.“

„Už leží!“ vykřikl Barnabášek s uspokojením.

„Ta červená“ leží opravdu ve sněhu a usmívá se vesele. Srovnává lyže a pokouší se vstáti. Aby to snad šlo, to zrovna ne. Lehá si znovu a zvedá nohy vyčítavě k nebesům. Převaluje se s boku na bok. Opírá se o hole. Nadzvedá nejtěžší část kalhotek. Ale nic platno. Kecla si zase do sněhu. Nastávají další pokusy a zápolení.

Barnabáškoví pozorují tento nerezírovaný film bez dechu.

Katuščina radost se zatemnila. „Takhle to bude dopadat se mnou,“ povídá sklesle.

„No co — tak ti pomůžu,“ prohlašuje Barnabášek rytířsky.

Oba manželé byli již stáním nadobro promrzlí, když se „ta červená“ nějak zvedla. A to zrovna v okamžiku, když se na ní nedívali. Katuška prý si to do smrti neodpustí.

Ale Barnabášek povídá na to cosi obdivuhodného.

„Mlč, příští neděli to tady zkusíš sama na sobě.“

Veliké rozhodnutí bylo učiněno.

Na zpáteční cestě v tramvaji Katuška se neustále leká, zdali ten snůh do příští neděle neroztaje a Barnabášek se v duchu utěšuje, že se do té doby třeba oteplí. . .

Kouzlo zimy v Kremnických horách, (Slovensko): U zlaté studny (1266).

(Ku článku v 5. čísle.)

Foto K. Polák.

Lyžiarstvo na strednom Slovensku.

Laňského roku vydala pražská župa Svazu lyžiarov dobrý spisok s názvom „Lyžiarsky katechismus“, v ktorom mimo rôzne veľmi praktické články pre lyžiarov boli aj články informatívneho rázu o rôznych zimných strediskách našich lyžiarov po celej republike. Pisateľ článkov o Slovensku resp. jeho vhodných terainoch pre lyžiarov, zachoval sa k celému Slovensku, vyjma Vysoké Tatry, veľmi macošsky. Z ohromného lyžiarskeho územia Nízkych Tatier vzpomenu len Korytnicu, Dumbier a Kráľovu Holu. Vynechal celkom Veľkú Fatru aj Slovenské Krušnohorie.

Vysoké Tatry sú iste nie len chlúbou Slovenska ale aj celej našej republiky, o tom nemôže byť sporu. Pre dobrých, zkusených lyžiarov sú tam krásne túry aké môžu poskytnúť len velehory. Majú krásne kľžišťa, majú krásne reprezentačné hotely zariadené so všetkým moderným komfortom.

Majú však aj jednu nevýhodu a tá je, že sú pre lyžiarov s chudším vreckom drahé. Dlhší pobyt v nich ku príkl. 14dennú dovolenú tam ztráviť v zime môže si dovoliť len človek majetný. Tímto snáď nijako nechcem škodiť návšteve Vysokých Tatier. Kto si to môže dovoliť je to priamo jeho národnou povinnosťou, aby miesto do cudziny, šiel do našich slovenských Tatier. Nebude nijak jak na prírodných krásach tak na komfortu zkrátený oproti cudzine. Tatry stávajú sa rok od roka, väčšími návštevami, naším reprezentačným strediskom kde schádzajú sa hostia aj zo zahraničia.

Pre takých lyžiarov, ktorí nedbajú tak na komfortne zariadené hotely, a majú radi hory prosté, avšak krásne vo svojom zimnom rúchu a pri tom laené, bude na mieste vzpomeneme-li Nízke Tatry, Veľkú Fatru a Slovenské Krušnohorie. Ideálnym východiskom na všetky, alebo aspoň veľkú väčšinu týchto hor je Baňská Bystrica. Mestečko čisté v krásnom údolí rieky Hronu akoby schované medzi svahy týchto troch horstev. Mesto o ktorom dávno sa už hovorilo: „Za živa v Bystrici a po smrti v nebi.“ V léte už začína byť B. Bystrica turisticky veľmi navštevovaná aj jej krásne okolie. Ale v zime ako by sa na ňu celkom zabudlo. A predsa Baňská Bystrica je po Vysokých Tatrách najvhodnejším miestom pre zimných športovcov. Má skvostné lyžiarske terainy okolo mesta, kde sňah každú zimu leží 2—3 mesiace. Aj tohoto roku keď je všade bieda o sňah máme ho tu v Bystrici dosť už pres mesiace. A zmizne-li v meste

a jeho najbližšom okolí, majú ho iste dostatok okolné vrchy. Za 2 hodiny dorazíte z mesta na Panský Diel 1104 m vysoký, ktorý má báječné lyžiarske terainy a sňahu dosť dlho do jara. Môžete pohodlne z Bystrice, není-li už v nej a jej okolí sňahu, robiť výlety do Nízkych Tatier na už vzpomínaný Panský Diel, Malý Diel, Prašivú, Korytnicu, Kečku, Kozí chrbát. Dumbier a Kráľovu Holu. Z Veľkej Fatry majú dobré lyžiarske terainy asi 2 hodiny od mesta ďaleko Suchý vrch alebo Ostrý vrch. Vzdialenejšie ale veľmi vďačné túry pre lyžiarov sú Kremnické hory, kde má mesto Kremnica útulňu zvanú Skalka; Križná a Kráľova Studňa, kde zase bystrický usilovný odbor K. Č. S. T. má chatu vo výši viac ako 1400 m. Aj do Slovenského Krušnohoria, ktoré svojím Urpínom, ležiacim priamo nad mestom tiahne sa okolo Bystrice možno podniknúť väčšie aj menšie lyžiarske výlety.

Toto krásne umiestnenie mesta uprostred skvostných lyžiarskych terainov nezostalo bez vlivu na jeho obyvateľov. Baňská Bystrica má dnes zo všetkých mest Slovenska najväčší počet lyžiarov. Letošného roku sa tu najší lyžiari reorganizovali v jednotný Ski klub Baňská Bystrica, ktorý si vzal za úkol urobiť z Baňskej Bystrice veľké stredisko zimných športov na Slovensku. V nasledujúcom roku bude asi 10 minút od mesta postavený lyžiarsky môstok pre skokanov, na ktorom bude dlhá usúdka znalcov možno docieľiť až 50ti metrových skokov. Mestská rada, ktorá vychádza vždy športu v ústrety, už dala svolenie a aj finančnú podporu slúbila k vybudovaní môstku na jej pozemku.

Po stránke ubytovacej je Baňská Bystrica schopna ubytovať veľký počet host'ov svojím Národným domom toho roku otvoreným niekoľko miliónovým nákladom zbudovaným. potom je tu Y. M. C. A. a iné súkromé hotely, ktoré ľavne môžu poskytnúť ubytovanie aj stravovanie.

Ski klub Baňská Bystrica podá ochotne všetky informácie, prípadne urobí Vám rozpočet na určitú dobu k pobytu a bude Vám vždy svojou radou a zkusenými lyžiarmi k dispozícii.

Nedávno bola tu menšia výprava lyžiarov z Prahy na Kráľovej Studni a iste boli veľmi spokojní. Zkúste aj Vy, ktoríž poznáte všetky českoslov. hory mimo naše, prjst raz k nám a mimo svojho vlastneho pôžitku, prjrdete-li k nám zo zemí historických, urobíte tým aj kus práce na poli československej vzájomnosti.

Vločky humoru.

Pri župných závodoch na Špičáku dne 19. t. m. v prvni časti trati s'jzdí Josef Klouček po mírném svahu, proti němu v závodni dráze kráčí starší žena, která pozoruje jeho sjezd. Klouček již z dálky jí dává znamení, aby se mu uhnula, dobrá žena však nic. Dojel téměř k ní a rozhořčeně rozhodí rukama se slovy: No tak?! — Žena vážně přikývne a praví: Guten Tag! — Nerozuměli si. O. Hess.

Pri jedněch závodoch ve skoku na lyžích přišla ke mně jedna dáma s fotoaparátom a ptala se mne, jak by se měla

postaviti, aby skokana dobře dostala na desku. Tak jsem ji poradil, postaviti se tak, aby tam dostala alespoň pěknou krajinu, kdyby snad náhodou se jí nepodařilo vyfotografovati skokana. Po závodoch na mne již z dálky volala, že tam má asi samou pěknou krajinu.

Dr. O. Br.

Pri závodoch Pražské župy ve Valteřicích ptal se jeden závodník druhého: „Heleď, jak se zdraví ten náš nový náčelník, nazdar anebo rukulíbám?“ Kvřl.

Odrůdy lyžařské.

Úvaha téměř přírodopisná.

Uvidíte-li ve vlaku ošuntělý zjev lyžaře, pravidelně s americkou tornou nebo pořádným chlebníkem čili žebřadlem, napakovaným samými lyžařskými potřebami, dekami neb spacím pytlím a který hned, jak vlez do vagonu, nápadně si všimá zásob svých spolucestujících a vypyťává se sladkým hlasem, co máte k jídlu na cestu, — strážte se ho! Přijme nabídnutý krajíček, ale zakrátko řekne, že je Váš chleba „e“ a jeho zájem se přesune na Vaše pochoutky a zkončí Vaším vínem. Ne, že by Vám to uzmul, — chraň bůh —

dovede s nejnevinnější tváří ve chvílce prohlásiti, že už ji vymazal a schová si ji na horší časy. Jinak je to duše úplně poctivá a často i krajně obětavá, která Vám učiní nezištně třeba pomyšlení, třeba jen za večeri, kterou se mu krásný pobyt na horách opět o něco prodlouží. Není nepřející a ochotně se s přítelem rozdělí o každé sousto — konkurenci ale nenávidí. Existují pro něho jen lyžaři známí a cizí. Prvé co možná šetří svého působení — z druhých vylučuje ty lakomé a netečné, za to si všimá štedrých. Má výborný pozorovatelský

ale dovede z Vás vyloučit poslední drobet čokolády takovým způsobem, že není možno mu odříci.

Je z lidí, kteří také jezdí, obyčejně výborně. — Má všecky ctnosti i nectnosti lyžařů, ale vždy jezdí bez zásob a téměř bez peněz. Zato oplývá pštrosím žaludkem, žádnou, i nejnemožnější kombinací jídel nezničitelným a — ukrutným hladem. Říkáme mu proto *vejžířka* (obr. 1.).

Běda společnosti, ve které se třeba jen dva takoví vejžířkové zahrní. Vedou si všude hned jako doma a ve vlaku dovedou vyjíst zásoby celého vagonu. Snad jediný den v roce mění svou „národu“ a to, jedou-li na Štědrý den nebo na Velký pátek na hora a kdy mají jídlo s sebou — ovšem samé uzeniny a maso všeho druhu, které pak ochotně nabízí svým spolucestujícím, ovšem jen těm, o nichž soudí, že se postí. Vezme-li si přec někdo, stává se vejžířka nevrlym.

Vejžířkové se v posledním čase značně rozmnožili, hlavně ve športácích, kde je na ně hotová líheň, neboť špatné příklady táhnou. I na boudách setrvávají ve vytčeném programu, vyjídají, kdo se dá, ale nejen jídlem a pitím — půjčíte-li mu novou krabičku mazání,

talent a již na cestě k nádraží z dálky podle blahobytné tváře a nacpaného bařochu bezpečně usoudí, ke komu se přidružit.

Tolik o „vyžířkovi“. Máme však ještě jiné druhy lyžařů a je zajímavé, že již podle nesení lyží dá se mnoho soudit o charakteru jejich nositele.

Vidíte chlapíka, nemá nic, než maličkaté žebřadýlko. To je člověk zkušený, na horách domácí, *opravdový lyžař* s minimální potřebou snad i vejžířka.

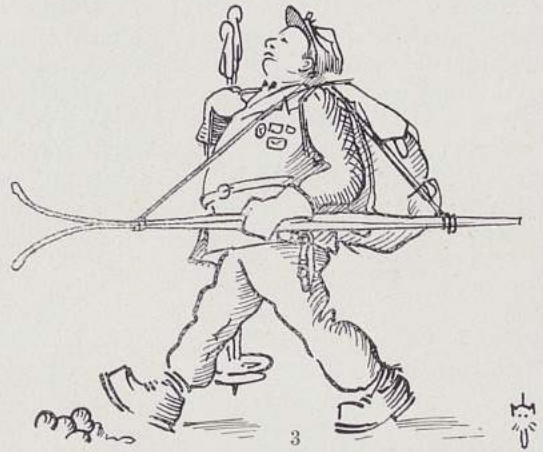
Hned za ním žene se cosi, v čem teprve za chvíli člověk pozná lyžaře. Samý ranec, raneček, kufr, lyže, — Ani ho pod tím vidět není, v tramvaji mu nadávají, neboť zabere celou plošinu, odevšad z něho lezou pánve, hrnky, salám, lahvičky a takový tvor často své zásoby vyvrcholuje gramofonem. Je pak vítanou obětí všech vlakových vyžířků, jež však hanebně zklame svou lakotou. Je to t. zv. „*povaha hospodárná*“ (obr. 2.) vezoucí s sebou do boudy vše, co by snad mohl i nemohl někdy potřebovat, sama si tam vařící — nebo otec četné rodiny, který však je nad to provázen hlučícím klubkem dětí.

Jemu podobné jsou povahy „*rozvázné, tak řečeno*

turistické“ (obr. 3.). Mají nač si vzpomenete, ale bez čeho se přec jen již snadno neobejdete, od vaříče až po žiletku (což jde vše přec všude snadno vypůjčit a ještě je člověk ve výhodě, že si neotupí břitvu svou vlastní, nýbrž cizí). Tento typ má vše co nejpečlivěji složené, a na lyže našel si již nejpohodlnější způsob nošení — na kšandách — k nimž vrací se věrně na

s koňakem. Obyčejně zapomené, že si ji vůbec s sebou bral.

Povahy starostlivé (obr. 5.) obyčejně maminky nebo služby vlíknou ta dlouhá prkna jako malé děti v náručí, neurovnaně, stále něco ztrácejí a ve vlaku s nimi takový vyjídavý parazit jídelně hcdně užije. Dají si o nejlepším jídle namluvit, že je to nějak zkažené

každém prudčím sešupu i výstupu. Je povahy mírné, rád se svými úspěchy na lyžích honosí, na prsou plno lyžařských odznaků. Ze svých zásob však jiného krmí nerad.

Ze všech nejhůře tahá svá prkýnka a bačochy typ nepořádný, nedochvilný — mnohdy též *pospíchající čili upocený nebo zmordovaný* (obr. 4.). Táhne to všecko jako dříví po dlažbě, tropí tím pekelný randál a vůbec nepozná, když mu někdo ve vlaku štípne lahvičku

a že to jejich žaludek nesnese — ztratí na to chuť a dají mu to k „vyhození“.

Konečně poznáme k nádraží vždy s obdivuhodnou pravidelností v posledním momentě se ženoucí *typ hrdý do jisté míry sportsmanický* (obr. 6.). Nemá s sebou skoro ničeho, než dlouhá prkna. (Totožný je typ závodnický, který se však vyskytuje vždy nejméně s třemi páry.) Nese je zpříma do výše, aby uplatnil jejich délku a mohl lépe tlouci do vývěsních reklamních štítů a ta-

lířů u holiče, nebo sundavat lucerny. Vyjítat se nedá, obyčejně provádí naopak nekalou konkurenci vejžířkům.

Poslední dva druhy lyží ani zavazadel nenosí. — Prvý liší se od druhého množstvím prachů, račou — částečně též tím, že první je vždy jen pohlaví ženského.

Jsou to za prvé ta hezká děvčátka, kterým se oby-

7

čejně už někdo najde, který to za ně na vlastních zádech všecko odtahá. Oplývají cukrovím, čokoládou, pomeranči a pudřenkou — ale musí se na ně pomaloučku. Druzí tvoří t. zv. typ *astrachánský čili buržoustko-semitský* (obr. 7.) (ve vlaku viz: in der zweiter Klasse), kteří si to přímo všecko nechají odnést a odvézt.

(haló — trégr!) Lyže s sebou vozí, ačkoliv na nich prakticky nejezdí — jen pro nezbytnou dekoraci svého vozu a aby odůvodnili na sobě lyžařské kalhoty. Oplývají spoustou zavazadel, kožichů, rób a asi moc páchnou, — proto jsou nuceni napouštět se voňavkama. Bohužel o vyjídání tohoto druhu „lyžařů“ z technických a estetických důvodů zkušeností nemám.

8

Jsou též lidé, kteří si nechávají lyže po horách a to na každé boudě jedny — jiní jezdí jen na vypůjčených. Někdo nemá s sebou vůbec ničeho, než rezervní ponožky — já nevím proč. Sám se domnívám, že na tři neděle asi $1\frac{3}{4}$ kg mazání, kartáček na zuby a bačkory k úplné blaženosti stačí.

JAROSLAV FISCHER:

Akademické hry v Davosu.

Mezinárodní studentský svaz (CIE) pořádá vždy v období dvou let Akademické světové hry. Podobně jako u Olympiád, byla zimní část teprve později připojena k letní, takže v roce 1930 konají se druhé zimní hry a čtvrté letní (Darmstadt, Německo).

Již Cortina d'Ampezzo v r. 1928 viděla pěkné úspěchy našich barev. Proto rozhodl se Ústřední svaz československého studentstva obeslati i letošní hry v Davosu. Síla mužstva i počet disciplín, v nichž jsme startovali, řídily se ovšem v první řadě finančními prostředky, které jsme měli po ruce. Nutno zdůraznit, že podnik se setkal s vynikajícím porozuměním u ústředních úřadů státních, ministerstev zahraničních věcí, obchodu a školství. A tak mohli jsme obeslati dva zimní sporty, lyžařství a krasobruslení, z celkového počtu čtyř, které tvoří program (ještě hockey a bobsleigh). Velmi jsme litovali, že nebylo možno se zúčastniti hockeyového turnaje, kde bychom mohli postavit i jisté dobré studentské mužstvo a promluvit rozhodující slovo o výsledku. Ale nikde nebylo pro hockey peněžitě úhrady. Dovolují si ještě na tomto místě podotknouti, že celá výprava, ačkoliv mužstvo mělo veškeré pohodlí a vystupovalo vždy velmi slušně, byla poměrně k švýcarským drahotným podmínkám a délce pobytu velmi laciná.

Protože se vědělo, jak důležité je pro závodníky předběžné aklimatizování v Alpách a training na místě a vzhledem k nemožnosti řádného trainingu o letošních špatných Vánocích v Československu, odjela výprava z Prahy již 30. prosince. Za vedení úřadujícího místopředsedy tělovýchovného odboru ÚSČS Fischera skládala se ze závodníků: Nováka, Stehlíka, Beranovského, Kožnářka, Zizia, Zimy, Wurzla (všichni lyžaři). Z krasobruslařů Gold odjel již dříve k trainingu do Arosy a Prasnowski přijel do Davosu až těsně před závody.

V Davosu byli jsme ubytováni v největším a nejelegantnějším hotelu Belvedere. Tato okolnost je jistě zajímavým dokladem jaké pověsti se těší čsl. sportovci, neboť několik jiných mužstev bylo ubytováno mnohem jednodušeji. Příjemným překvapením byla pro nás hotelová hudba, která je výhradně česká a řízená kapelníkem Harry Wienerem, známým pražskému obecnstvu z tabarinu Casanova na Václavském náměstí. Má vždy na programu české skladby a pražské písničky, které se těší sympatiím mezinárodního publika.

První týden byl ve znamení systematického trainingu mužstev a schůzí funkcionářů. Na první schůzi sportovního komisariátu CIE za předsednictví Bêteille (Francie) vznesl československý zástupce dotaz o sdruženém závodu. Vytýkal, že pořadatelstvo se neřídilo v té věci

usnesením budapeštského kongresu, který rozhodl, že sdružený závod má být vypsán. Švýcaři hájili se, že nebyli o tomto usnesení dostatečně informováni. Věc komplikovala se tím, že většina mužstev byla sestavena podle tištěných propisic, takže byl v nich jen malý počet závodníků pro sdružený závod. Usneseno tedy, aby se sdružený závod nekonal. Přijat čl. návrh, aby dosavadní komisař pro zimní hry Dr. Wyler, který zavinil tuto a jiné neshody, byl své funkce zbaven a na jeho místo zvolen Ing. Bonomo, jednatel SAS (Schwei-

vách města Davosu a za hudbou šla mužstva seřazená podle francouzské abecedy. Na stadiu Dr. Hug, předseda SAS a organizačního výboru pozdravil závodníky. Za CIE promluvil její předseda Dr. Saurin. Následoval projev plukovníka Bauera za vojenský departement spolkové vlády švýcarské. Po něm Béteille, vrchní sportovní komisař CIE, prohlásil hry za zahájené. Za zvuků švýcarské hymny vytáhl kapitán švýcarského lyžařského mužstva Campell vlajku konfederace na stěžeň.

Pohled s Liščí hory přes nízko ležící mraky na Vysoké kolo, Sněžné jámy, Krakonoš, Kokrháč a Zlaté návrší.

Foto St. Hanuš.

zerischer Akademischer Skiklub). Na stížnost čl. delegáta, že nebyly vydány plakáty v jazyce českém nebo slovenském, ačkoliv je v tomto roce čtvrtou jednací řečí CIE, slíbeno, že bude zasláno písemně ÚSČS vysvětlení a politování nad tímto opomenutím.

V pondělí 6. ledna byly hry slavnostně zahájeny průvodem, který vyšel od Kurhausu a kráčel po promenádě kolem hotelu Belvedere na stadion Hockey Clubu Davos. V čele jeli jezdcí v historických krojích v bar-

Po skončení ceremonie následoval přátelský hokejový zápas Davos I.—švýcarské studentské národní mužstvo 7:1. Odpoledne v 5 hod. bylo v Kurhausu losování čísel pro lyžařské závody. Teprve při losování bylo učiněno první sdělení o trati 18 km závodu a rozdány profily. Pořadatelstvo až do té chvíle přísně tajilo kudy trať vede a ke všem dotazům odmítalo odpověď poukazem na závodní řád. Večer před závodem vyžádal si MUDr. Vogel-Eysern, majitel sanatoria Solsana,

Krkonoše: Mlhy pod Černou horou....

Foto Dr. Finger.

Krkonoše: Liščí hora a moře mlh....

Foto Dr. Finger.

Nálada na hřebenech....

Foto Vich, Praha.

svolení k prohlídce našich závodníků, kterou pak opakoval po skončení závodu, za účelem vědeckých poznatků.

V úterý 7. ledna přesně v 9 hod. ráno začal start u nádraží v Davos-Dorfu. Trať vedla od startu k davoskému jezeru, stoupala na Maierhof a Wolfgang, sjezd do Oberlaret, výstup 200 m lesem na Drusatschu, dále ke Stilli, kde u přechodu přes potok Flüela byla občerstvovací stanice s nezbytnou Ovomaltine. Údolím Dischmy vedla pak trať přes louky k davoské silnici. Poslední dva kilometry vedly po promenádě celým Davosem (Dorfem i Platzem) až k nádraží v Davos-Platzu, kde byl cíl. Na tomto úseku byla trať na promenádě oddělena napjatými provazy a navezen na ni sníh. Po projetí 9 km vydala pohotová tisková služba, vedená p. Hüglim, sportovním sekretářem lázeňské správy, seznam časů, rozmnožený strojem. Na 9 km u Stilli vedl Novák, o jehož vítězství jsme od počátku nepochybovali, v čase 41 min. Delago Itálie, měl čas jen o 10 vteřin horší. Novák projel cílem bez zdatelné únavy v celkovém čase 1.24.50⁴/₅. 2. Delago, Itálie, 1.27.07³/₅. 3. Kožnárek, Československo, 1.30.58²/₅. 4. Blattl, Rakousko, 1.31.04²/₅. 5. Ostermayer, Německo, 1.31.27. 6. Stehlík, Československo, 1.32.59⁴/₅. 7. Zizius, Československo, 1.32.59²/₅. 8. Pugl, Ra-

kousko, 1.33.04. 9. Lantschner Hellmuth, Rakousko, 1.33.11¹/₅. 10. Beranovský, Československo, 1.33.49⁴/₅. Závod dokončilo 81 závodníků. První Švýcar byl na 18. místě Campell 1.38.05²/₅. O trati závodu vyslovili se závodníci, že ačkoliv byla těžká, jim vyhovovala. Celkové stoupaní bylo 383 m, sjezd 403 m. Sníh i počasí byly velmi dobré, takže mazání nedělalo žádných obtíží. Následujícího dne obdrželi jsme blahopřejné telegramy k našemu vítězství od Svazu lyžařů RČS a arch. Jarolímka, předsedy T. O.

Současně s distančním závodem lyžařským začala soutěž dvoučlenných bobů. Startovalo 10 bobů na trati 2600 m dlouhé, která byla projížďena čtyřikrát. Zvítězil bob „Dondeli II.“ (Německo, v. Mumm, v. Schratenberg), úhrnný čas 12.08.78 min. 2. „Adio“ (Rumunsko) 12.25.50 min. 3. Alala (Itálie) 12.33.10 min., 4. Fliegende Hollander (Holandsko) 12.54.52 min., 5. Aeskulap (Švýcarsko) 14.00.16 min. Hockeyový zápas Itálie—Švýcarsko skončil vítězstvím Itálie 3:2 (0:1, 1:1, 2:0). Soudce Dr. Müller, Švýcarsko. U Italů nejlepší Trovati a Roncarelli, který však hrál zbytečně tvrdě. Italské obecenstvo, velmi četné přítomné, přijalo vítězství krajanů s nepopsatelným nadšením. Ve čtvrtek dopoledne počaly bruslařské závody povinnými cviky pánů a dam v bruslení ozdobném. Současně

Pověstmi opředený velikán Ďumbier na Slovensku. Pod jeho vrcholem je nová chata Štefánikova; východisko stanice Sv. Ján-Podtureň. Foto Škpt. Jan Kraus Ružomberok.

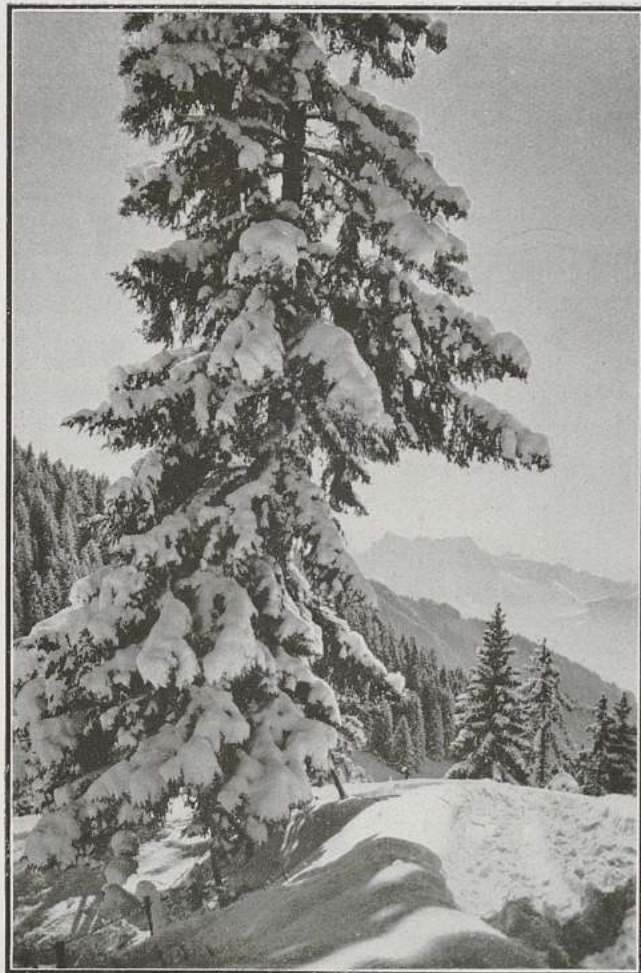
s Akademičkou soutěží pořádal Internationaler Schlittschuh-Klub Davos mezinárodní bruslařské závody. Na rozdíl od Cortiny d'Ampezzo, kde před dvěma lety jury byla velmi jednostranně složena, což se projevilo stranickým rozhodováním, byl soudcovský sbor tentokrát vskutku mezinárodní, neboť každý ze sedmi soudců náležel jiné národnosti. Za Československo soudcoval kapitán Vítovec. V povinné jízdě bylo znáti převahu Dr. Gautschiho (Švýcarsko) nad ostatními konkurenty.

V druhém hockeyovém zápase Itálie—Švýcarsko znovu vítězí Itálie o mnoho vyšším počtem branek 7:0 (2:0, 2:0, 3:0). Soudce Baroni, Itálie, přehlédl několik offsidů. Italové hráli dobrou kombinační hru a byli po celou dobu v naprosté převaze. Švýčari oslabeni nepřítomností zraněného útočníka Grohmanna, měli v brankáři Willemannovi nejlepšího muže, který zabránil ještě větší porážce. O 1 hod. odpoledne konal se závod ve sjezdu. Tohoto závodu se právě tak jako slalomu Československo nezúčastnilo. Naše rozhodnutí bylo s mnoha stran nepříznivě posuzováno, ale bylo jen logickým důsledkem nepořádku sdruženého závodu. Když nebyl dodržen kompromis o programu sjednaný, nezúčastnili jsme se demonstrativně závodů výhradně alpských. Jinak je nutno uznati, že závod byl sportovně prvotřídní událostí. Konal se na klasické trati Persenn-Küblis, která je 10 km dlouhá s výškovým rozdílem 1400 m a kde jezdí se každoročně populární lyžařské

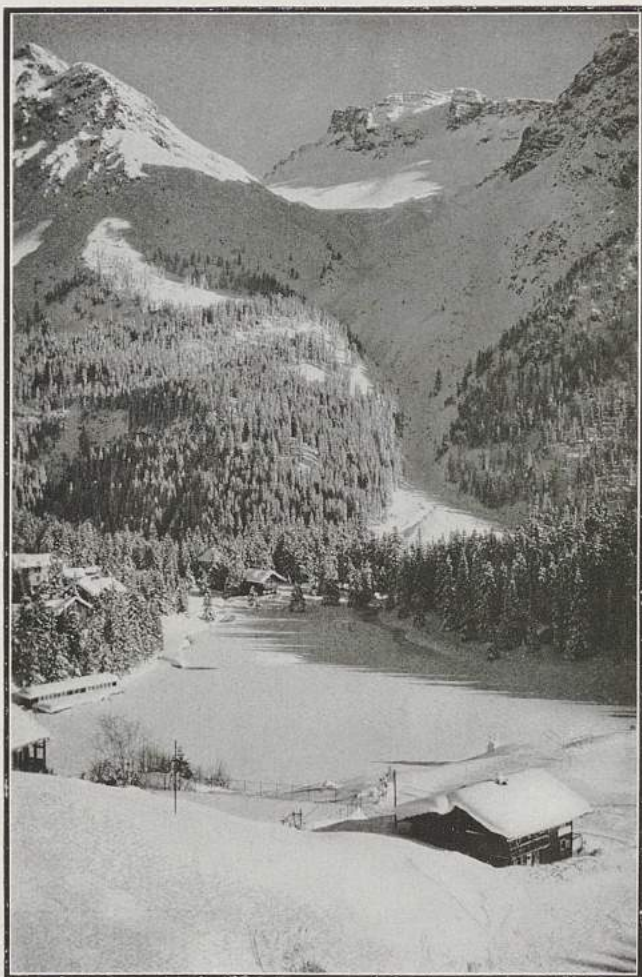
„Derby“. Protože poslední část z Conters do Küblis byla zledovatělá, rozhodlo se pořadatelstvo přeložit start na Wasserscheide a cíl do Conters. Tím byla zkrácena trať o jeden kilometr. Start byl ve výšce 2650 m. Na zavolání starterovo odpovědělo 145 závodníků, z nichž 121 projelo cílem. Nejkrásnější výkony podali Rakušani. Ve svých červených sweatrech sjížděli jako ďábli po pláni a lesem. Gustav Lantschner zvítězil v čase 17 min. Druhý byl jeho bratr Otto 17.05³/₅. Třetí Reinl, Rakousko 17.06¹/₅, čtvrtý Hellmuth Lantschner, Rakousko, 17.34²/₅, pátý Beutter, Německo 17.45¹/₅, šestý Holzrichter, Německo 17.53³/₅. Ze Švýčarů Weber byl dvanáctý a známý Dr. Amstutz šestnáctý. Večer v devět hodin byl zahájen v hotelu Raetia mezinárodní studentský sportovní kongres. Předsedal Dr. Müller (Švýcarsko), který reprezentoval L. I. H. G. (Ligue Internationale de hockey sur glace). Kongres byl svolán, aby urovnal některé sporné otázky, týkající se akademických světových her. Byli pozváni zástupci mezinárodních svazů zimních sportů, z nichž byli přítomni: Dr. Danegger za FIS, van Laer za F. I. P. (Fédération Internationale de Patinage) a Cattani za F. I. B. T. (Fédération Internationale de Bobsleigh et Tobogganing). Dr. Hug adresoval těmto zástupcům několik trpkých slov týkajících se překážek, které byly stavěny v cestu organizaci II. akademických světových her zimních. Tak na př. bylo upíráno pořadatelstvu právo na pojmenování her takovým způso-

bem, jak se stalo. V další diskusi, které se zúčastnili téměř všichni přítomní, promluvil za Československo Fischer. Přijata resoluce, která shrnuje studentské sportovní požadavky ve 3 body: 1. program her musí být stanoven výhradně CIE. Přihlášky závodníků musí být podávány výhradně státními studentskými svazy, takže není zapotřebí doplňující přihlášky státních sportovních svazů, 2. hry mají být přístupny výhradně akademikům. 3. Název her a titulů, které se mají udělovati, stanoví CIE po dohodě s příslušnými sportovními mezinár. svazy.

Druhého dne ráno o 1/2 10 počal slalom na stráni na konci Davos-Dorfu. Protože, jak již byla o tom učiněna zmínka, naši v závodě neshodli, pozoroval pisatel spolu s kol. Ziziem závod jako nestranný divák u cíle, sledován nevraživými pohledy švýcarských studentů. Myslím, že se ještě k celé otázce slalomu vrátíme ve zvláštním článku. Prozatím mohu říci, že jsem byl velmi zklamán předvedeným uměním. Autorem trati nebyl nikdo menší než Dr. Amstutz, lázeňský ředitel ze St. Moritz, předseda technického odboru SAS a autor různých zdokonalení lyžařské výzbroje (lyže a hole model Amstutz a Amstutzova pera). Moderní slalom, jak nám bylo řečeno, musí se jeti na tvrdém sněhu, proto stráž byla úplně uježděná*).

V Caux ve Švýcarsku: V pozadí les Dents du Midi.

Arosa, Švýcarsko: Untersee a Furkapass.

Foto C. Brandt, Arosa.

těší se ve Švýcarsku veliké popularitě, přes to ani zde nepodali domácí lepšího výkonu. Vynikali opět Rakušani, kteří měli na lyžích ocelové hrany. Výsledky: 1. Otto Lantschner, Rakousko 3.26³/₅, 2. Leubner, Rakousko 3.37, 3. Weber, Švýcarsko 3.37, 4. Reinl, Rakousko 3.37³/₅, 5. Hellmuth Lantschner, Rakousko 3.47¹/₅, 6. Riddell, Anglie 3.49. Mimo soutěž Dr. Amstutz 3.43³/₅. Měření časů dalo se, jako při všech závodech, s přesností na pětiny vteřiny speciálními chronometry firmy Heuer z Bielu. Poněkud komicky podle našeho mínění působila občerstvovací stanice u cíle. Současně konaly se bruslařské závody. Rychlobruslaři svedli boj na 500 m, který vyhrál van der Scheer, Holandsko 45.6 před Maďarem Wintnerem 46.6. 3. Jungblut, Rakousko, 4. Kimmerling, Maďarsko. Za veliké účasti obecnosti následovala volná jízda krasobruslařů. Po slabých výkonech Němce Fomma a Jakoba přišel na řadu Gautschi, který nebyl ve volné jízdě již tak dobrý jako v povinných evicích. Tím více se uplatnilo skvělé umění Goldovo. Davoser Zeitung napsal o něm v čísle z 11. ledna: „Pravou pastvou pro oči byla volná jízda českého akademika Golda. Málodky viděli jsme něco tak vyrovnaného v držení a pohybech, tak bez námahy a samozřejmě přecházeti

*) Což není správné, neboť slalom má být rozdělen na trať s tvrdým a měkkým sněhem. Redakce.

od jedné figury ke druhé.“ Gold prolomil i zaujatou rezervovanost obecnstva a sklídl zasloužený potlesk. Umístil se druhý za Gautschim, o jehož vítězství rozhodly povinné eviky. Třetím byl Prasnowski, německý student z Opavy, který byl velmi příjemným překvapením. 4. Bonifiglio, Itálie. 5. Gatani, Švýcarsko. 6. Büchler, Rakousko. Dámy: 1. Hornung, Rakousko, typická reprezentantka vídeňské krasobruslařské školy, zvítězila s převahou nad svými konkurentkami. 2. Dr. Stieber, Maďarsko, 3. Hagenauer, Francie, 4. Volpato, Itálie. Slečna Volpato startovala ještě s Bonifigliem v soutěži párů. Odpoledne v rychlobruslařském závodě na 1500 metrů vítězí znovu van der Scher, Holandsko, 2.23.1, 2. Jungblut, Rakousko 2.28.4, 3. Riedl, Rakousko 2.28.7, 4. Kimmerling, Maďarsko 2.32.8, 5. Kauser, Maďarsko 2.34.1. Večer uspořádán byl oficiální banket: řeči pronesli Dr. Hug, Dr. Branger, starosta města Davosu, Schneebeli, předseda švýcarského studentského svazu, Dr. Saurin, prof. Dr. Ruck, bývalý rektor basilejské university. Fischer, vůdce československé delegace, pozdravil potom v české a francouzské řeči švýcarský svaz a odevzdal mu dar od československých kolegů, pohár z českého skla. Použili jsme úmyslně jazyka českého, který jest v posledních dvou letech čtvrtou slovanskou oficiální řečí CIE. Naše gesto mělo veliký úspěch, protože ze všech národů přišli jsme s darem — sami jediní.

V sobotu ráno byl s napětím očekávaný závod štafet. Trať, měřící 30 km, byla rozdělena mezi pět mužů, z nichž první jel asi 7 km, ostatní po 6 km. Trať byla kompromisem čistě alpské a středohorské, t. j. první úsek měl charakter výlučně alpský s výstupem o 400 m v prvních 3 km a sjezdem s rozdílem přes 1000 m na 4 km. Druhý a poslední úsek byly rovinné, třetí a čtvrtý opět alpské, ale mnohem mírnější než první. Bylo zřejmé, že první úsek bude klásti neoby-

čejné požadavky na závodníky, proto po výstupu na Wasserscheide byl povinný odpočinek 2 min., které se odpočítávaly od celkového času.

Start byl ráno v 9 hod. u chaty na Parsennu. První závodníci přenocovali v chatě, kam se odebrali den před tím odpoledne. Startovaly všechny štafety, celkem 13, v jedné řadě. Obavy, že dojde u startu ke zmatku se ukázaly bezpodstatnými a je nutno přiznat, že zajímavost závodu se tím velmi zvýšila, protože obecnstvo vidělo pak na celé trati skutečný boj štafet mezi sebou. *Československu připadla při závodě funkce ředitele závodu.* V této funkci byl jsem přítomen prvnímu předání u nádraží v Davos-Dorfu. Jako první přijel von Kaufmann, Německo, v čase 39.30¹/₅. Tři minuty za ním Novák, který skvěle předal Ziziovi. Pět vteřin za Novákem Ital Delago o prsa před Battlem, Rakousko. Sledoval jsem dále závod na třetím úseku před namáhavým stoupáním na Insechlag. Zde pořadí bylo nezměněné: Německo (Rommel), Československo (Kožnárek). Tak zůstalo až do konce závodu. Zachäus projel cílem za ohromného nadšení diváků, kteří se obávali vítězství Československa. Hned za cílem se zhroutil k zemi. Protože čas se měřil až při předání štafetového šátku do rukou vrchního rozhodčího, seběhli se se všech stran Němci a povzbuzovali ho, aby vstal. S vynaložením posledních sil zvedl se Zachäus, položil štafetu na stůl, načež padl tváří do sněhu. Za 1 min. 14 vt. po něm přijel za hrobového ticha, přerušovaného jen potleskem několika našich lidí, Stehlík, který podal výborný výkon. 3. Rakousko. 4. Itálie I., 5. Švýcarsko, 6. Itálie II. Rumunsko se vzdalo při posledním předávání. Všechny úsudky shodovaly se v tom, že štafeta byla nejkrásnějším a nejnápinavějším lyžařským závodem. Gratulovali jsme hned Němcům a jejich velmi sympatickému finishmanovi k vítězství. Pokud jde o sestavu naší štafety bylo o ní mnoho disku-

Procházku máme pomalu jako Nováků! I ve Vídni byl starý Procházka, a lyžaři v Praze chodí na Letnou k „Procházkům“ na Plzeň. Táhle je ale náš Dr. Procházka z Hradce Králové, pravotár, známý lyžař, velmistr fotografů amatérů, lovec kanců a jelenů, zakladatel klubů atd. atd.

Foto Jilek.

Fotografováno z pomsty, že nám už dlouho žádný obrázek neposlal!

Naše znamenitá hlídka, která v mezinár. závodě hlídek v Oslo umístila se jako třetí. Od vlnkové tyče zleva doprava: npor. O. Německý, vojín: Tryzna, Bartoň, Möhwalda.

MILOŠ FRGAL.

Mezinárodní vojenské lyžařské a střelecké závody v Oslo 1930.

V kolébce lyžařství v Norsku, v místě, které dalo jméno nejdůležitějším švihu v lyžařství byly uspořádány norským ministrem války závody, které jakostí konkurence předstihly všechny doposud uspořádané vojenské závody, počítaje v to i vojenské závody Olympijských Her.

Účastnily se těchto závodů armády osmi států: Norska Švédska, Finska, Francie, Německa, Švýcar, Polska a naše armáda — všechny tentokrát po svědomitém lyžařsko-střeleckém trainingu.

Těž zájem, který vzbudily tyto závody v severských zemích byl mimořádný a všeobecný typ zasvěcenů tamějších dával nám v nejlepším případě 5. místo.

Závod sám konán byl na trati kolem 28 km, skutečně „norského“ terénu — bez cest, neustále lesem poměrně dosti řídkým, přes proutí, kmeny, větve atd., skoro nestále se změnami směru a s neustálým střídáním výstupů a sjezdů. Po startu a před cílem a konečně přes dvě jezírka byla též rovina. Každý závodník kromě důstojníka, který jel s triedrem a pistolí, nesl výstroj a výzbroj vážící nejméně 10 kg.

Střelba, která se počítala zvlášť, tedy nekombinovala se se závodem v běhu, konala se asi ve 13tém kilometru po startu na jezeře na vzdálenost 200. Každý voják vystřelil zde 10 nábojů na určitou, jemu přidělenou figuru, tedy celá hlídka 30 nábojů. Jednotlivec mohl maxim. nastřelit 50 krahů, celá hlídka 150. FAVORISOVÁNÍ byli Norové, Finové, Švýcaři, Němci, Poláci.

Naše hlídka pro tento závod byla složena z npor. Otakara Německého, čet. asp. J. Tryzny, svob. A. Bar-

toně, voj. W. Möhwalda. Handicapováni jsme byli značně tím, že jako startovací naše číslo byla nám vylosována jednička a že jsme jediní s Finy dodrželi původní ustanovení, že stáří člena hlídky nemá přesahovati (kromě u důstojníků) 24 let.

Závod konal se dne 23. února 1930 za nádherného slunečného počasí a přítomnosti tisíců diváků. Naše hlídka odstartovala první sledována v tomto pořadí hlídkami: finskou, polskou, francouzskou, švýcarskou, norskou, švédskou, německou.

Na střelnici, tomto důležitém kontrolním bodě (13 km od startu) shromáždila se opět massa diváků. Konečně vlna rozruchu proběhla přítomnými: „Finové jedou“. Na štěstí jsme, ale brzy, poznali ve Finech typickou postavu npor. Německého a Bartoně a tak naše hlídka přijela na střelnici v čase 1.07 hod. Zde časově byla třetí za Nory 1.03,20 hod. a Švédy 1.05.30 hod. před Finy 1.08 hod. Němci 1.08,30 hod., Švýcaři 1.12 hod. atd.

Na střelnici se však pořadí změnilo podle délky střelby jednotlivých hlídek. Nejdéle střílela naše hlídka 5 min., nejkratěji Švýcaři 2 min. Naše hlídka po dokončené střelbě při odjezdu se střelnice nebyla již třetí, nýbrž pátá.

Po odjezdu poslední hlídky bylo přikročeno ihned k vyčíslení výsledků střeleckých a tyto byly pro naši hlídku skutečně nečekané. Nastřeleno bylo svob. J. Bartoněm 35 krahů, čet. asp. J. Tryznou 30 krahů a voj. W. Möhwaldem 29 krahů. Umístila se tedy naše armáda počtem 94 krahů na II. místě za I. Nory 115 krahů

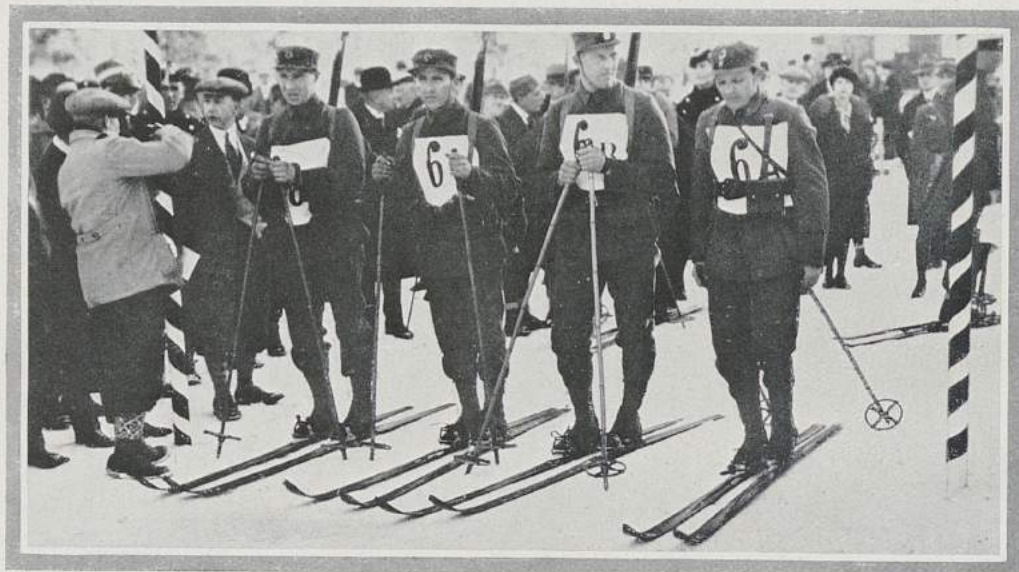
a před III. Poláky 73 kruhů, IV. Finy 67 kruhů, V. Německem 58 kruhů, VI. Francouzy 52 kruhů, VII. Švédy 48 kruhů a VIII. Švýcary s 38 kruhy.

→Zatím na trati rozpředl se úporný boj a naše hlídka probíjávala se pomalu kupředu.

Cílem k ohromnému překvapení davu diváků projíždí naše hlídka s uhájeným prvním číslem, vedoucí po celé trati. Chvilé nejistoty a pak radosti, neboť v tak nebývalé konkurenci obsazujeme 3. místo v běhu s ča-

sovým rozdílem doposud nebývalé malým. Konečné časy jsou: I. Norsko 2.19,14⁸/₁₀. II. Švédsko 2.27,42⁵/₁₀. III. ČSR. 2.31,03²/₁₀. IV. Švýcarsko 2.38,23⁶/₁₀. V. Německo 2.40,09⁰/₁₀. VI. Finové 2.43,08⁵/₁₀. VII. Francie 2.47,11³/₁₀. VIII. Poláci 2.48,21⁸/₁₀.

Tak skončilo toto nekrvavé utkání evropských armád pro nás velmi čestně: *druhým místem ve střelbě a třetím místem v běhu — po prvé před Finy a po prvé tak blízko nejvyšší lyžařské třídě: Norům.*

Norská hlídka, která se umístila jako první.

NORBERT LANG.

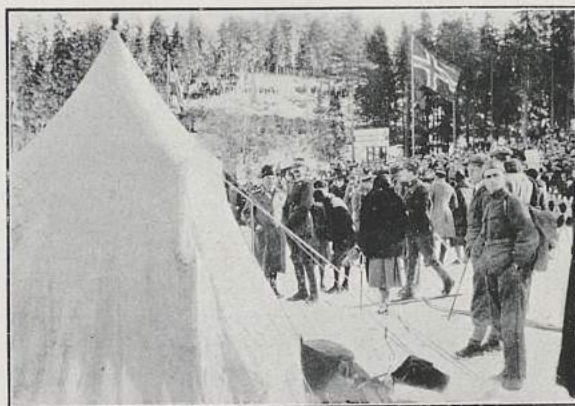
Naše holmenkollská bilance.

Všechny lyžařské země Evropy byly si vědomy důležitosti letošního Holmenkollu, který byl největším závodem posledních let a který předčil svým významem

obě uplynulé zimní olympiády. Ba možno tvrditi, že ani příští zimní olympiáda v Americe neshromáždí takový výkvět lyžařstva jako Holmenkoll 1930. Přípravy ly-

Naši hoši se připravují na start vojenských hlídek. Vpravo místopředseda Svazu generál Dr. Pečírka. Foto Lang.

U cíle voj. hlídek: Zleva generál Aavatsmark s králem Haakonem VII. Foto Lang.

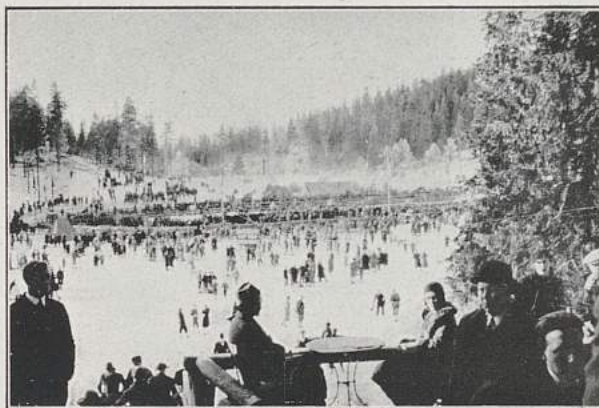

Pohyblivá mapa (praporečky) na dopadu holmenkollského můstku, již byl hlášen průběh závodů Foto Lang.

Pohled na jezero pod holmenkollským můstkem.

Foto Lang.

Obecnost se shromažďuje u cíle voj. hlídek

Foto Lang.

žařských svazů byly svědomité. O přípravách severských národů nebudeme hovořiti. Země se staletou lyžařskou tradicí mají nepřeborné množství jakostních závodníků, jichž jedinou etíždostí je sportovní boj za čest národní vlajky. Norská nadvláda na lyžařském severu — v posledních letech kolisající — Švédové a Finové počali ji ohrožovati — byla letos uhájena. Příprava naše na závody Eisy byla prováděna podle programu arch. Jarolímka, který již loni byl připraven a Technickým odborem schválen. Jako obyčejně, tak i tentokráte, nevěnoval sportovní tisk pozornosti holmenkollským přípravám.

Sestavení mužstva věnována zvláštní péče. Do závodního teamu zařazeni většinou specialisté t. j. závodníci vynikající buď v běhu, nebo ve skoku. Ze sdružených závodníků vzat jen Otakar Německý. Že volba byla šťastná, poučila nás budoucnost.

Našimi nejvážnějšími soupeři byli Němci, Švýcaři a Poláci.

Němci šli do příprav i závodů podle přesných, dobře promyšlených plánů. Příprava říšsko-německých závodníků počala již v létě 1929. Vybraní závodníci — většinou výborní Bavoráci — byli pod stálým lékařským

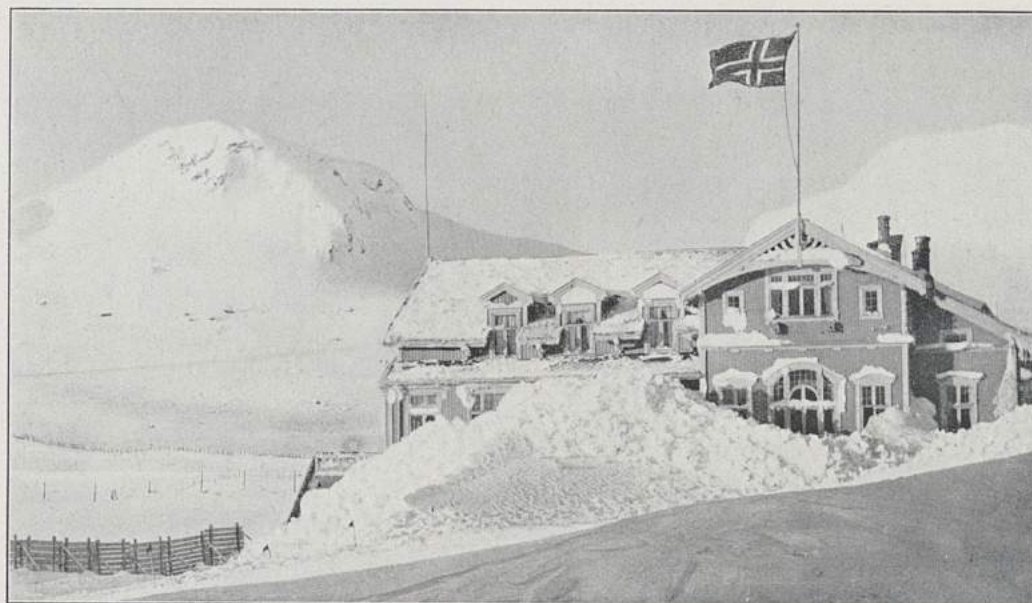

Šik fotografů u cíle hlídek.

Foto Lang.

Fotografové v perokresbě „Aftenpostenu“.

Pohádkové Finse v Norsku. V pozadí ledovec Jökkel.

dozorem, jsouce podrobeni všestranné tělovýchovné péči. Konečná zimní příprava začala již v listopadu m. r. v alpských předhořích. Velká naděje německého teamu kladena na 21 letého velmi inteligentního závodníka Willi Bognera. Tento poslan již v listopadu m. r. do Norska, kdež byl ubytován u sport. firmy Ericsen v Oslo. Tato firma mu umožnila vstup do jednoho z nejvážnějších sportovních klubů v Oslo. Bogner se věnoval nejsvědomitějšímu trenínku na trati i můstku. Brzo zdokonalil se i v norštině, jejíž předběžné školní znalosti si přivezl ze své vlasti. Je samozřejmo, že jeho informace a zkušenosti byly krajany využity. Německé závodní družstvo přijelo do Oslo velmi záhy — 14 dnů před námi ubytováno bylo nejvhodněji — t. j. poblíže Holmenkollu. Němci šli do závodu vzorně připraveni. Leč po neúspěchu v závodech ozývaly se v německém tisku hlasy mluvící o přetrenování.

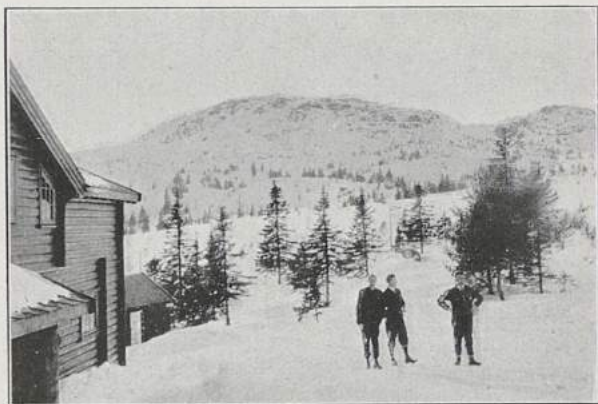
Švýcaři počali s přípravou velmi záhy. Taktickou chybou této přípravy byla ohromná reklama, která se dělala švýcarským závodníkům ve všech listech, ale zvláště v „Neue Züricher Zeitung.“ Po dlouhé týdny přinášel tento list ohromné sloupce — takže působil sugestivně

i na sousedy. Švýcaři přijeli do Oslo něco před námi — s veškerým komfortem — nezapomenuvše vzíti s sebou ani kuchaře, ani maséry.

Polská příprava byla zdržena nedostatkem sněhu. V sestavení mužstva nebylo mnoho měněno. V polském mužstvu zřeli jsme většinou známé tváře, jako Czecha, Motyku, Szostaka atd. Polský neúspěch je snad přechodného rázu — možno jej považovati za jakousi reakci po neobyčejných vítězných bojích z loňska.

Výsledky holmenkollských závodů nám ukázaly cestu, jakou se máme v budoucnosti bráti. Zlatou střední cestu v přípravě a pečlivý výběr závodníků, při čemž se nesmí zapomínati zvláště na mladé talenty, které právě dorůstají. Jak přijali Norové naše krásné úspěchy, o tom jasně mluví hlas lidu, který jásavě zněl na všech tratích v Nordmarce, kudy „loipy“ probíhaly — na můstcích cvičných i na holmenkollském, při rozdělení cen v koloseu a v cirku Verdenstheatru. Norský tisk věnoval denně pozornost našim závodníkům a nenalézal slov při chválení jich výkonů. Jak často četli jsme následující slova, která plní naše srdce radostnou pýchou:

„Tschekerne er beste ski-nation unden for Norden!“

„Knutehytten.“ Horská chata Kongsberského klubu, mateřského klubu Ruudova. Foto Lang.

Inž. Hansen a V. Mečír na verandě Knutehytten. Foto Lang.

Technický rozbor bilance hlavních závodů FIS. v Oslo 1930.

Československá účast na letošních lyžařských závodech v Oslo, které provedeny byly v oblasti Holmenkollské, je svojí bilancí tak význačná, že nutno aspoň v nejhlavnějších rysech říci veřejnosti lyžařské následující podrobnosti rázu technického.

Československo umístilo se v pořadí soutěžících národů na místě čtvrtém osmi body za Nory $98\frac{1}{2}$ bodů, Finy 21 bodů a Švédy $17\frac{1}{2}$ bodů před Švýcary 3 body, Německem 2 body, Francií, Jugoslavií, Itálií, Japonskem a Polskem bez bodů. Počet bodů severovýchodních národů nevysvětluje pouze jejich kvalita závodníků, nýbrž

čena dráha a dle telefonického hlášení z trati sázeny státní vlajky jednotlivých soutěžících národů (obr. 1.).

Od startu stoupala trať až do výše 463 m a pak klesala ke stanici Skjennungen na 418 m a na tuto přijela československá hlídka (která stále jela závod v čele) v časovém pořadí jako čtvrtá za 37 min. 23 vteř. Odtud mírně vlnitým terainem a po značném sjezdu a opětném stoupání dostižena byla střelnice na Kobbhaugtjörn (425 m), kterouž dostihla naše hlídka jako třetí v čase 1 hodina 04 min. 30 vteř., pouze tři minuty delším než potřebovala vítězná hlídka norská. Na střelnici ovšem

Finse v Norsku. Nejvyšší bod dráhy Bergen Finse. V pozadí Jökel a hřeben Raguhild.

i početnost. Norové obsadili každý závod nejméně 100 závodníky, vítězi to vesměs krajských rozřadovacích závodů.

Československé mužstvo přivezlo z Norska 20 pohárů, každý s diplomem, a to: vojenská hlídka za 3. místo v běhu pět pohárů, za druhé místo ve střelbě čtyři poháry, Tryzna, Bartoň, Möhwald za dosažená místa ve střelbě každý pohár, Německý Ot. za druhé místo individuálního vojenského běhu kombinovaného se střelbou pohár, za juniorský skok Lukeš, Šimůnek, Vrána po poháru a Josef Německý a J. Feistauer za umístění v závodě na 50 km po poháru.

Jednotlivé výsledky probrány budou v následujícím podle pořadí závodního programu.

23. února 1930 konán byl závod vojenských hlídek v němž startovaly hlídky osmi armád.

Start nalézal se v nadmořské výšce 200 m pod můstkem Holmenkollským, na jehož dopadu byla z lana vyzna-

šlo získati času rychlým odstráněním, jak na př. učinila hlídka švédská, vyřídívši svůj úkol na střelnici sice rychle, avšak dosáhnuvši pouze 48 zásahů a docílivši ve střelbě místa sedmého, což ovšem v případě kombinace střelby s během mohlo státi švédskou hlídku druhé místo, na které by nastoupila hlídka naše.

Ze střelnice většinou sjezdy dostaly se hlídky na stanici občerstvovací a odtud stoupáním a vlnitou tratí na Tryvann, kamž dospěla naše hlídka jako třetí v čase 2 hod. 01 min. 07 vteř., byvši předstížena Nory o 8 min. a Švédy o 2 min. Odtud do cíle pokusily se Finové ještě o získání času a také se jim podařilo ještě u Skihallen (as 10 min. před cílem) získati proti našim na čase 13 vteřin. Finish našich však zajistil pevné třetí místo a titíž vjeli do cíle nikým nepředstíženi na trati v čase 2 hod. 31 min. 03.2 vteř. Ostatní hlídky dojezy, jak uveřejněno v 7. čísle Z. S.

Bylo jistě handicapem naší hlídky, že byla vylosována

Návštěvou u Ruudů: zleva: V. Mečír, nejmladší Ruud Asbjörn, Dr. Finger, Šimunek, Birger Ruud. Foto Lang.

Návštěvou u Ruudů: zleva: neznámý hoch, Oivind Ruud, Asbjörn Ruud, Dr. Finger, Olav Ulland, Sigmund, Gutormsen, Mečír. Foto Lang.

čís. 1, avšak tím, že za ní jeli Finové a že vůdce hlídky npor. O. Německý správně zhodnotil význam skutečnosti mítí Finy bezprostředně v zádech jistě docíleno bylo výkonu, který byl heslem našim pro vypětí sil v dalších závodech.

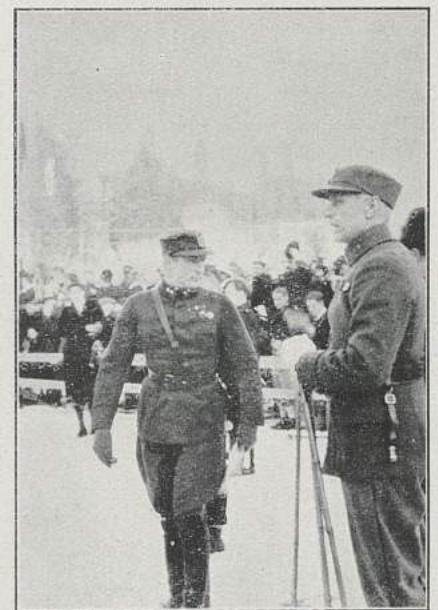
Tolik o závodě vojenských hlídek se střelbou na 30 km.

Následoval individuální závod vojenský v běhu kombinovaném se střelbou. Tento na rozdíl od hlídkového závodu, který byl mezinárodní, byl závodem norské armády přístupný přítomným důstojníkům i vojínům armád zahraničních. Z tohoto důvodu také v soudcovském sboru nezasedali cizí zástupci, jako v závodě hlídkovém a proto také došlo ku známému klamnému umístění Ot. Německého na místě 15. s jedním zásahem, ač týž, jak také při definitivním propočítání výsledku bylo zjištěno, měl zásahů na střelnici osm a umístil se na místě druhém, ježto v běhu umístil se na místě třetím časem 2 hod. 44 min. 30¹/₂ vteř. za Norem Ornebergem (čas 2 hod. 41 min. 49 vteř.) a Švédem Bergerem. Trať byla 30 km dlouhá, běžela se v plné výzbroji. Tento výkon nadpor. O. Německého nelze ani dosti oceniti, právě tak jako výkon naší hlídky, poněvadž jak členové norské i švédské hlídky jako závodníci civilní v pozdějších závodech umístili se vždy na místech nej-přednějších.

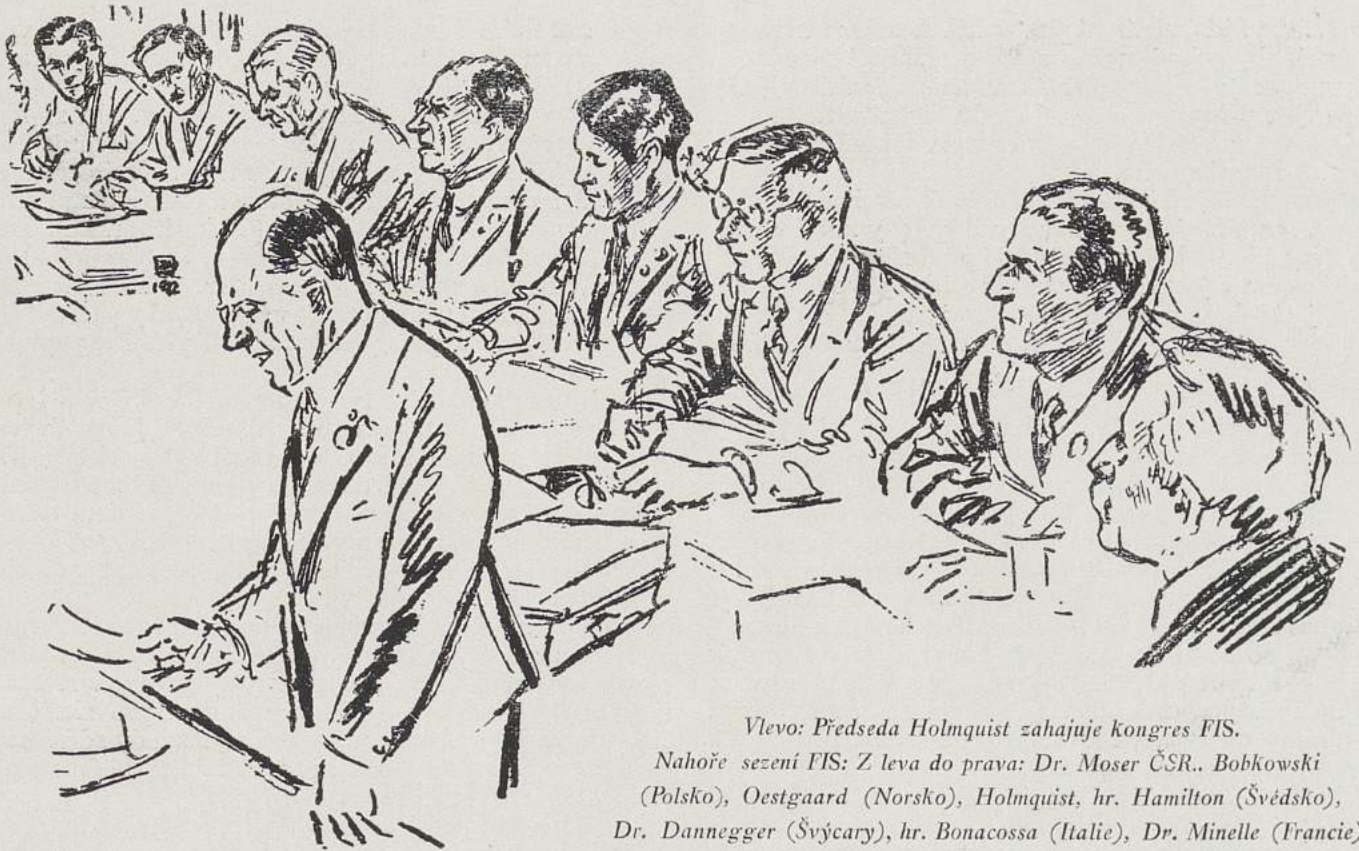
Dne 27. února 1930 konán byl závod prostý na 17 km FISY. Nutno přiznati, že v tomto závodě nedocílili jsme úspěchu, který jsme si přáli a byli jsme výsledkem zaražení a uvažovali ihned, zda závod ten vykazuje skutečný poměr našich sil ku středoevropanům, či zda byl jeho výsledek jen okamžitou indisposicí buď tělesnou neb duševní a než jsme pronesli definitivní úsudek rozhodli jsme se vyékatí výsledků dalších, které nám, bohudík, potvrdily eventualitu druhou, že totiž v závodě tomto nebyli jsme určeni na místa docílená slabší výkonností, nýbrž okamžitou indisposicí způsobenou asi ohromným prostředím kvality i kvantity konkurence. Závod tento jdoucí čistě norskou trasí lesíky, houštinami, pasekami atd. s nesčetnými nečekanými obraty po prudkých sjezdech a pod. vyhrál Nor Rustadstuen časem 1 hod. 19 min. 58 vteř. Za ním následuje Nor Brodahl časem 1 hod. 20 min. 24 vteř.,

Fin Lappalainen časem 1 hod. 20 min. 30 vteř. První středoevropan umístil se Švýcar Bussman časem 1 hod. 29 min. 18 vteř., jako 35. Za ním ze středoevropanů jako 42. následuje Müller, Německo, časem 1 hod. 29 min. 51 vteř., co 47. Julen Švýcar časem 1 hod. 30 min. 40 vteř., 49. Bogner, Německo 1 hod. 30 min. 1.04 vteř. 52. Szostak, Polák, časem 1 hod. 31 min. 34 vteř., 55. Wahl, Německo, časem 1 hod. 32 min. 01 vteř. 56. Josef Německý, časem 1 hod. 32 min. 13 vteř., 59. J. Feistauer, časem 1 hod. 33 min. 30 vteř., pak ze středoevropanů Polák B. Czech (63.), H. Ermel, Němec (65.), F. Fišera (72.) atd. Přes to nutno vyzvednouti, že umístili se naši závodníci před řadou Norů, prošlých jak výše řečeno rozřadovacími závody. V tomto závodě největší naše naděje V. Novák zlámal as v 6tém km lyži a byl tak ze závodů vyřazen.

Dne 28. února konán byl závod ve skoku prostém na můstku v Holmenkollen. (Pokračování.)

Korunní princ Olaf a kapitán Oestgaard. Foto Lang.

Vlevo: Předseda Holmquist zahajuje kongres FIS.
 Nahoře sezení FIS: Z leva do prava: Dr. Moser ČSR., Bobkowski
 (Polsko), Oestgaard (Norsko), Holmquist, hr. Hamilton (Švédsko),
 Dr. Danegger (Švýcarsy), hr. Bonacossa (Italie), Dr. Minelle (Francie)

JUDr. JAROSLAV MOSER, MEZINÁR. TAJEMNÍK SVAZU LYŽAŘŮ RČS.

Kongres mezinárodní lyžařské federace v Oslo 1930.

Zastoupeny země: Norsko, Švédsko, Finsko, Anglie, Francie, Německo, Španěly, Československo, Jugoslavie, Itálie, Švýcarsy, Polsko, Rakousko, USA., Kanada, Japonsko — tedy opravdu světový kongres, svědčící o tom, že bílý sport rozšířil se po celé zeměkouli. Úplný jazykový Babylon, jež s vrozenou mu energií ale i zručností řídil předseda Fisy plukovník Holmquist, typ vojáka-gentlemana, všeobecně oblíbený a ctěný. Výrazná tvář kapit. Oestgaarda, I. místopřed., jenž měl na starosti jako předseda Norges Skiforbundu veškerou organizaci kongresu, dobře vroubila spolu s hr. Hamiltonem, gen. tajemníkem Fisy, stolec předsednický.

Zasedání kongresu byla jen dvě: v pondělí 24. II. odp. a ve středu dne 26. II. dopoledne i odpoledne. Vlastní práce vykonána v poradách předsednictva Fisy a v různých ad hoc zvolených komisích.

V zahajovací řeči Oestgaardově byl vyzvednut rozdíl mezi kongresem 1914 a 1930 co do počtu zastoupených zemí, ale hlavně po stránce rozvoje lyžařství co do počtu a rozmanitosti výkonných lyžařů i co do stran lyžařské techniky.

Předseda Holmquist navázal na tento nevídaný rozvoj lyžařství, jež nikdo při prvním mezinár. kongresu nemohl ani tušit a konstatuje, že z tehdejších delegátů jsou dva v Oslu přítomni: jsou to kap. Oestgaard, jenž tehdy zastupoval Čechy a plukovník Horne, jemuž navrhuje zaslání pozdravný telegram.

Konstatuje dále, že v předsednictvu Fisy nepřítomen je Aro (Finsko) a Dr. Scheiner, kterého dle rozhodnutí národní federace zastupuje Dr. Moser. Oběma prvým usneseno rovněž, jako zasloužilým dlouholetým lyžařským pracovníkům, zaslání pozdravné telegramy.

Přecházejí k věčnému úvodu konstatuje, že předsednictvo je v zásadě jednotného názoru, že se nedoporučuje prováděti překotné změny v organizaci sportu; naproti tomu se nebrání tomu, upravití mezinárodně nově vzniklé druhy závodů a zabývalo se proto zejména také otázkou sjezdu a slalomu.

Po zjištění plných mocí přítomných delegátů prohlašuje jednání kongresu za neveřejné; dostane však od sekretariátu příslušné komuniké. Oestgaard, patrně se se zřetelem na možnou kritiku tohoto opatření, vyslovuje se v zásadě pro veřejnost a souhlasí s jejím vyloučením jen z důvodů praktičnosti.

Sekretářem kongresu zvolen jednatel norského svazu p. Strand, překladatelem známý sjezdový závodník švýcarský Dr. Amstutz; verifikátory Dr. Minelle (Francie) a Dr. Danegger (Švýcarsy), revisory účtů kpt. Harne-mann (Švédsko) a Dr. Amstutz.

Protokol, jak obvykle, veden francouzsky a německy; první text pak jest autentický.

Po schválení protokolu kongresem ve Sv. Mořici přijata za člena Fisy Litva; toto rozhodnutí předcházela delší debata v pondělní ranní poradě předsednictva,

ježto Litva žádala snížení příspěvku. Ačkoliv uznáno za správné, aby pokud možno všechny lyžařské národnosti byly sdruženy ve Fise, přece usneseno, nečiniti výjimky co do výše příspěvků a to z důvodů organizačních.

Zpráva o činnosti předsednictva za dobu 1928—1930 bez debaty schválena.

Na to ohlašuje Holmquist žádost Deutscher Ski-Verbandu, aby příští hlavní závody Fisy byly mu svěřeny. Dr. Frey (Německo) v krátké řeči přednáší příslušné pozvání a označuje za místo závodů Oberhof v Durynsku. Za přijetí tohoto pozvání přimlouvají se Norsko, Československo, Švýcarsko a Francie, načež jednohlasně návrh schválen.

Hned nato ujímá se slova zástupce USA Harris, *zve do Lake Placid* v r. 1932 a předkládá různé výkresy můstku, terrainu atd. Současně *zve*, aby se v Americe konal příští kongres Fisy. O této otázce debatováno rovněž velmi dlouho v *předporadě předsednictva*. Poukázáno na to, že kongres by se mohl v Americe konati, jen bude-li možno, aby se dostavili zástupci většiny národností. V této předporadě rovněž informoval Holmquist o stanovisku bruslařské federace (Salchowa), v dohodě s níž usneseno v předsednictvu žádati pro lyžařství termín od 11.—15. února 1932. Program byl by asi: 11. února 18 km prostý závod, 12. února skok, 13. února 18 km kombinovaný závod, 14. února skok komb. závod, 15. února 50 km komb. závod.

Zjištěno, že od amer. federace nejsou zde dosud přesné návrhy organizační, takže nelze odhadnouti možnost účasti jednotlivých svazů. Fis se bude starati pouze o to, aby byla zajištěna účast 5 jejích zástupců na organizaci; olymp. statut vyžaduje jen 3, ale tento počet neuznán pro Ameriku za dostatečný. Účast na závodech závisí pouze na jednotlivých federacích, jež mají vyčkat návrhů amerických.

Pokud kongresu se týká, přednesl v předporadě Dr. Minelle pozvání do Paříže, pro případ že by nebyl kongres v Americe. K návrhu Dr. Mosera usneseno vyžádati si od plena kongresu zmocnění, aby o místě kongresu v r. 1932 rozhodlo předsednictvo na poradě v Oberhofu 1931.

V první poradě plena zvolena pouze komise, jež měla zkoumati otázku olymp. her, (Holmquist, Oestgaard, Frey, Harris, Ki-Hara); mimo to bude žádáno, aby ke každé soutěži byli, jako dříve, připuštěni aspoň 4 závodníci za každý národ.

Na to jedná se o různých návrzích na změnu záv. řádu: norském československém a finském. Podle předchozí dohody a za souhlasu navrhujících usnáší se kongres nezměnit záv. řád až do r. 1932. Všechny návrhy budou zatím studovány a pak o nich bude rozhodnuto. Dle toho také prozatím nebyl projednán druhý návrh Finska, aby každý stát směl pořádati více než 1 mezinárodní závod ročně; v předsednictvu poukázáno naopak na to, že každé další rozmnožení velkých závodů jen zatěžuje svazy i závodníky. Také na příště smí se měnit záv. řád vždy jen každý čtvrtý rok a příslušné návrhy musí býti podány tři měsíce předem.

Ohledně soudců zjištěno, že se nejedná o provádění zkoušek, nýbrž o vzájemné rozpravy mezinárodních soudců; (tato konala se pak pro příslušné přednášce kapt. Oestgaarda ve čtvrtek po skončení závodu ve skoku prostém). Návrh Německa na zvýšení počtu soudců na 5 přijat (podle předchozí debaty v předsednictvu neexi-

stují však náhradníci); švédský návrh, aby nebyla vyžadována znalost jedné světové řeči, t. j. anglicky, francouzsky nebo německy, nepřijat.

Usneseno zříditi místo II. místopředsedy, aby mohla býti střední Evropa zastoupena v užším předsednictvu. Konečně jednáno o výzvě Olymp. mezin. komité, aby se lyžařská federace vyjádřila o otázce amaterismu. Do debaty zasáhl Dr. Frey, Vater (Československo), Dr. Moser, Lunn (Anglie). Zřízena komise, sestávající z Dr. Mosera, Romberga (Rakousko), Dr. Matuszyňského (Polsko) a pluk. Luchingera (Švýcarsko), aby střeďečnímu plenu podala po slyšení různých přání a popudů vyjádření.

Druhému zasedání kongresu předcházela celá řada porad předsednictva, jednotlivých komisí i jednotlivých delegací navzájem — měloť se jednati o nejožehavějších otázkách: sjezdu a slalomu a o osobě II. místopředsedy; díky opravdu přátelskému a sportovnímu citění všech dosáhnuo dohody i v těchto bodech.

A tak i plenum kongresu ve středu dop. i odp. usnášelo se jednomyslně.

Jako první bod předneseno dobrozdání t. zv. „americké“ komise v tom směru, jak shora o poradě předsednictva uvedeno. Termín proponovaný přijat; v r. 1932 v Evropě žádné závody Fisy nebudou, pro zkrácení amerického pobytu budou asi konány závody sdružené, společně s prostými a o kongresu bude rozhodnuto až v r. 1931.

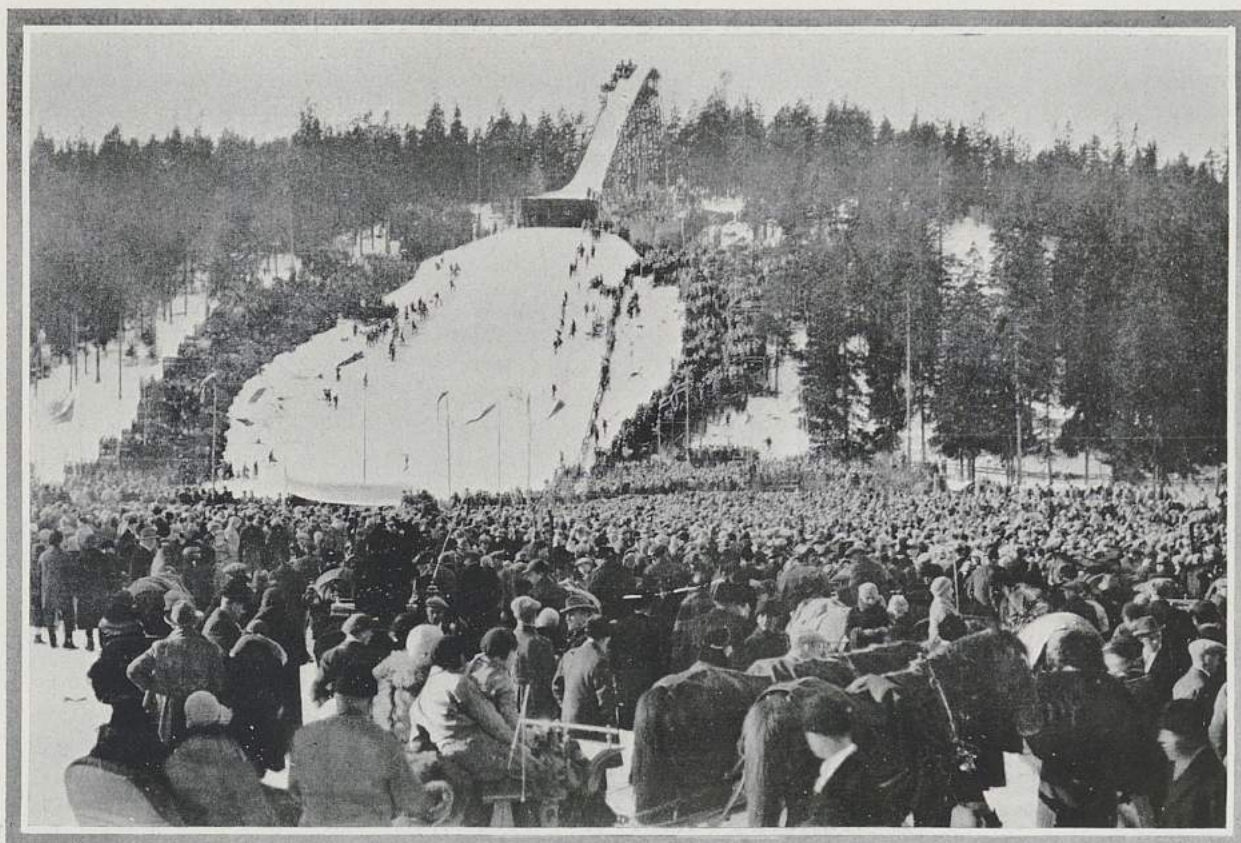
Dr. Danegger podává zprávu o universitních mezinárodních konkurencích. Předsednictvo se věci zabývalo a prodehnuto snahou vyjiti do krajností akademické mládeži vstříci, doporučilo kongresu, aby země, jež tyto mezinárodní závody pořádá, směla v témž roce pořádati ještě jedny (normální) závody mezinárodní; toto stanovisko schváleno, ovšem závodům těm nepřisluší titul „mistrovství“ a nutno je pořádati pod vlajkou Fisy, dle jejích stanov a rozepsání jich dlužno předem dáti užšímu předsednictvu k schválení.

Nato projednána otázka amaterismu. Komise se zabývala nejrůznějšími náměty, jest však toho názoru, že jakékoliv usnesení ve věci samé by mohlo praejudikovati stanovisku mezin. ol. výboru; komise očekává, že týž zaujme k hlavním sporným bodům na kongresu v Berlíně stanovisko a že bude možno se tomuto pak i v lyžařství akkomodovati. Prozatím usnáší se kongres dle příslušného návrhu komise trvati na dosavadním znění našeho amat. paragrafu. V poradách komise zdůrazněno, že učitelé sportovní vůbec jsou jako závodníci-lyžaři amatéry; dále že je přípustna náhrada ušlého zisku, v kterémžto směru kongres připojil se k mínění footballistů, kteří náhradu připouštějí, žádají však přesnou její reglamentaci.

Po předložení účtů a zprávy revisorů uděleno užšímu předsednictvu absolutorium.

Mezitím předložen předsedovi návrh Německa, aby byla příznána pilnost debatě o běhu *rozestavném*, což se stalo 11:4 hlasům. V rozpravě zjištěno, že *většina zemí si přeje jeho mezinárodního zavedení*. Německo připraví proto po dohodě s ostatními interesovanými federacemi přesný návrh pro rok 1932.

Po krátkém lunchi pokračuje se v poradách a Dr. Danegger přednáší zprávu komise „*sjezdové*“. Bobkowski (Polsko), Lunn, Bonacossa (Italie), Helset (Norsko), Dr. Amstutz.

Pohled na proslulý můstek holmenkollský.

Doporučuje, aby § 3 mezin. řádu byl doplněn tím, že možno také pořádati závody ve sjezdu a slalomu, dle zvláštního řádu, z něhož pak přednáší nejdůležitější body: vlajky červené značí trať, modré jsou kontrolní, žluté hlásí nebezpečí. Slalom liší se od sjezdu tím, že má vytýčenu zcela přesnou trať a na vybočení se čítají trestné body.

Pomoc holí k brzdění a výměna lyží zakázána — trestá se stejně jako při slalomu úplné vynechání kontrolních vlajek diskvalifikací. Start je posloupný, buď v půl až 1minutových intervalech, nebo dle předchozího rozjezdu. Trestné přírážky stanoveny u slalomu poměrně, t. j. při nejlepším čase do 3 min 15 procent, ale mezi 3—6 vt., při nejlepším čase 3 min. 30 proc., ale mezi 6—12 vt.

Proslulý Lauritz Bergendahl stará se o můstek.

HANS VINJARENGEN.

držitel „Královského poháru,” největší trofeje závodu sdruženého. („Aftenposten”).

Předchozí projíždění dráhy má v zápětí diskvalifikaci. Zákaz pádů není! a připouští se závody mužstev. Slalom má se pořádati jen sdruženě, se sjezdem.

Romberg se vyslovuje pro trestání pádů, aby se tyto závody nezměnily v serii více nebo méně obratného „švihání“ pádem.

Holmquist nechává hlasovat o zásadě, jež přijata; definitivní redakci řádu provede komise.

Poněvadž v Oberhofu nebude sjezdový závod, přijímá kongres pozvání angl. svazu k sjezdovému závodu, který týž v souvislosti se závody Fisy uspořádá v Mürren ve Švýcarsku.

Po ustanovení stejných příspěvků jako dosud, zvoleno je k návrhu pluk. Luchingera dosavadní užší i širší předsednictvo s potleskem, v tomto složení: předs. Holmquist (Švédsko), I. místopředs. Oestgaard (Norsko), II. místopř. Dr. Frey (Německo), gen. tajemník hr. Hamilton (Švédsko). Členové: Aro (Finsko), pluk. Bobkowski (Polsko), hr. Bonacossa (Italie), Dr. Danegger (Švýcarsko), Dr. Minelle (Francie), Dr. Moser (Československo). Volba Dr. Freye za II. místopředsedu stala se k návrhu zá-

stupce Francie Dr. Minella, což nejlépe ilustruje přátelskou spolupráci ve Fise. Současně provedena interní dohoda, dle níž se budou v II. místopředsednictví členové předsednictva po 2 letech střídat.

Zástupcem Fisy pro mezin. ol. komisi stanoven předs. Holmquist, delegáty na berlínský kongres on a Dr. Frey, náhr. hr. Hamilton.

Nato končí předsedající kongres, děkuje všem funkcionářům a předává sličným zapisovatelkám kytice.

Tot' krátké vylíčení průběhu a obsahu porad; není možno se zmíniti o celé řadě zajímavých detailů, na př. v otázce amateurismu atd., ježto by to vyžadovalo příliš mnoho místa. Jak ale několik hořejších řádek dobře ukazuje, představuje dnes FIS již velmi mohutnou a organizačně pevně ztmelenou sportovní moc, uznávanou plně i u Severanů, kteří se kdysi jejímu vybudování stavěli na trpný odpor; nejlepším svědectvím moci pojmu mezinárodní, je letošní účast hlavního dne holmenkollského: dosažen rekordní počet asi 60—70.000 návštěvníků a dle vyjádření samotných pořadatelů Oslo a Holmenkollen podobné dny při vší své tradici dosud nezažily!

OLE STENEN.

(„Aftenposten“).

Leoš Stehlík (S. K. Slavia), který zvítězil 9. III. t. r. v tradičním říšskoněmeckém 50 km závodě ve Schreiberhau v těžké konkurenci v rekordním čase 4'34"34"

Kpt. Oestgaard rozdíl ceny.

(„Aftenposten“.)

Naši skokani v Cortině D'Ampezzo (Hanuš, Šulc, Škoda) s vůdcem výpravy Dr. Braunerem.

Foto Zardini.

DR. O. BRAUNER.

Závody ve skoku v Cortině D'Ampezzo.

Závody ve skoku na lyžích o pohár barona Franchetti, jež pořádal Club Sportivo Dolomiti a k němuž Svaz lyžařů obdržel srdečné pozvání, byly původně propovány na 2. února t. r. Termín tento však byl těsně před závody pozměněn a závody přeloženy na 23. února. Bylo to v době, kdy i jiné závody byly překládány neb vůbec odřeknuty pro nedostatek sněhu, jako př. mistrovství Jugoslaviie na Bledu a marně jsme se dohadovali, proč i tyto závody byly odloženy, když nám bylo známo, že v Dolomitech jest sněhu dostatek. A dozvěděli jsme se, že asi 3 skokani z Cortiny měli se účastniti mistrovských závodů švýcarských v Engelberku 8. a 9. února a proto termín byl změněn. Ale žádný Ital do Švýcar nejel a konkurence 23. února pak byla daleko slabší než kdyby byl býval zachován původní termín, neboť současně byli nejlepší závodníci na závodech v Oslo od všech svazů, které chtěly závodů v Cortině se účastniti, což i mělo velký vliv na sestavu našeho mužstva, a dále diváků bylo daleko méně než by bylo v plné zimní sezoně, která jest v Cortině mezi 15. lednem a 15. únorem. Tedy přeložení závodů bylo v každém směru zbytečné a celému podniku škodlivé. — Naše mužstvo původně bylo sestaveno z nejlepších současných našich skokanů. Když však tito byli určeni do Oslo, bylo nutno sestaviti mužstvo zcela nové, k čemuž bylo málo času a málo zkušenosti o kondici toho kterého závodníka. Aby alespoň trochu získáno bylo jistoty o kondici závodníků, byl určen závod ve skoku na Čertáku, konaný dne 16. února, za směrodatný ke konečné sestavě mužstva. Na základě docílených tam výkonů přišli v úvahu závodníci Pech, Šulc, Zima, Hanuš a Škoda. Když Zima prohlásil, že zrovna dělá státní zkoušku a Pech nedostal dovolenou, zbyli tři skokani Rudolf Šulc z lyž. odboru Sokola Zlatá Olešnice,

Kamil Hanuš z Valtěric startující za LZK a Bohuslav Škoda ze Světlé pod Ještědem startující za Č. spolek pro zim. sporty v Praze, byli určeni pro Cortinu.

Cesta nastoupena byla ve čtvrtek 20. února večer o 1/7 přes Cheb, Hof, Mnichov, Kufstein, Brenner, Fortezzu, Dobbiaco a elektrickou drahou do Cortiny, kamž jsme přijeli v pátek večer ve 1/4 na 9. Krásné počasí, báječná vyhlídka a poměrně pohodlná jízda, ulehčily nám tuto dosti namáhavou cestu, přes to byli jsme všichni rádi, když nás na nádraží v Cortině očekávající předseda Terschak, odvedl do blízkého hotelu Bellevue. Tam byli jsme ubytováni a stravováni velmi dobře. Na stravu ovšem hoši hned nemohli si přivyknouti, ač nikdo neměl žádných potíží, ale brzy jim to zachutnalo a zvykli si tak, že v pondělí, když zase již nastupovali jsme cestu zpět, všichni litovali, že když si na to dobré jídlo zvykli, že zase už musí domů.

V sobotu, ač jsme byli všichni ještě dosti znaveni, již o 8. ráno jeli jsme elektrickou drahou do stanice Zuel, kdež pod stanicí nalézá se závodní můstek pro skok na lyžích. Můstek hochům dobře se zamlouval a zvláště se jim líbil skvělý přechod z doskočiště do rovinky. Cvičeny byly skoky nejdříve z menšího nájezdu a pak hned z celého a docíleny byly všemi skokany skoky přes 50 m. Když však Šulcovi při doskoku ulétly současně obě špičky lyží, skončil jsem výcvik a jeli jsme po silnici do Cortiny, což je asi 2 km. Odpoledne jeli jsme tam opět a tu již se tam objevili též skokani itaľští z Cortiny, z Asiaga a závodníci švýcarští. Naši hoši skákali zase pěkně a byli předmětem pozornosti všech trénujících. V neděli dopoledne jeli Šulc s Hanušem ještě vyzkoušet lyže na malém můstku, ježto závodní byl již uzavřen a pečlivě připravován pro odpolední závod. —

Skok byl započat o 3. hod. odpoledne za účasti 19 závodníků skákajících do konkurence a 4 závodníků mimo konkurenci, švýcarských to závodníků př. Badrutta, Piz a Porta a j., kteří účastnili se závodů v Ponte di Legno proti vůli švýcarského svazu a následkem toho přišel do Cortiny přísný zákaz, aby tito čtyři skokani zúčastnili se oficiálně těchto závodů.

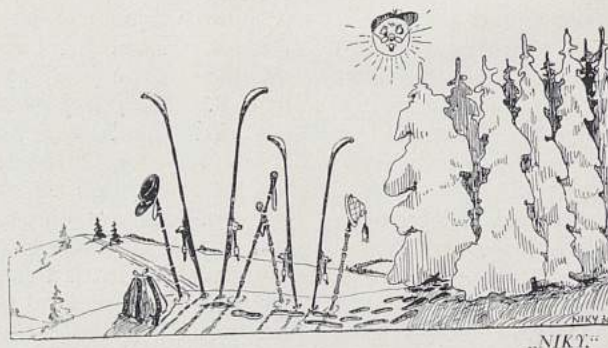
Ač byl jsem jediný velmi přátelsky pozván na soudcovskou tribunu, přece jen nebyl jsem vyzván k soudcování, jak vždy bývá zvykem při mezinárodních závodech, dokonce jest i v předpisech mezinárodního závodního řádu, že má býti k soudcování skoku pozván alespoň jeden cizinec. Příčinu jsem nezvěděl, a tak bez funkce mohl jsem lépe celé závody pozorovati. Ačkoliv jsem projevil opačné mínění, přece jenom soudcovský sbor rozhodl, že první skok bude na zkoušku a druhé dva do konkurence. Soudci byli pp. Terschak, Dr. Merlet a Apollonio, všichni z Cortiny. Nemohu proti jich bodování ničeho namítati, byl jsem totiž pozván též k vypočítávání výsledků, než že soudci dávali největší počet bodů za jistý dopad a na styl nebrali tolik váhy, čímž naši závodníci Šule a Škoda byli poškozeni, kdežto Hanušovi zase to prospělo. Na omluvu ovšem soudců musím uvést, že soudcovská tribuna je tak nešťastně postavena, totiž asi pouhých 10 m od můstku, takže držení těla skokana není dobře viděti, ježto soudci na něho se dívají od zadu. Ovšem, že dávali svým závodníkům přednost, jest jasné a odnesli to Švýcar Maurer i náš Šule. — Organizace závodu byla velmi dobrá a svědomitá, ale velmi pomalá, což ovšem při malém počtu závodníků nepadalo tak na váhu. — Naši hoši měli prvé skoky nejlepší, což bohužel neplatilo když byly na zkoušku. Jinak však skákali dobře a znalci styl Šule a Škody velmi chválili. Oba dva favoriti totiž obhájece poháru Venzi Vitale a Cesare Chiogna, nový rekordman olympijského můstku ve Sv. Mořici, měli smůlu a jeden skok měli s pádem. Mimo konkurenci skákající Badrutt, který před týdnem docílil v Itálii v Ponte di Legno nejdelšího skoku v Evropě dosud dosaženého 75 m, neukázal žádný zvláštní styl. Vůbec Švýcaři mimo Chiogny, který je skvělý

stylový skokan, neukázali ničeho, mimo svého vrcholně nesportmanského chování se při každé příležitosti.

Výsledek závodů byl tento:

1. Venzi Augusto, Sci Club Roma bodů 215 (40, 41·5).
2. Dalago Ino, Sci Club Cortina 214.6 (40·5, 41·5).
3. Maurer Ernst, Sci Club Davos 212 (39, 42·5) 4. Šule Rudolf Svaz lyžařů Č. S. R. b. 210.3 (39, 41·5).
5. Paterlini Meschino, Sci Club Collio b. 204.8 (36·5, 39·5).
6. Noebel Hannes, Sci Club Lenzerheide b. 200.6 (39·5, 38).
7. Hanuš Camillo, Svaz Lyžařů Č. S. R. b. 193.4 (35·5).
8. Škoda Bohuslav, Svaz Lyžařů Č. S. R. b. 192.6 (35, 38).
9. Menardi Severino, Sci Club Cortina b. 192.4 (36, 37).
10. Soffietti Gigi, Sci Club Cesana b. 189.2 (35, 35).
11. Rodighiero Antonio, Sci Club Asiago b. 183.9 (34, 34·5).
12. Valle Ferdinando, Sci Club Cortina b. 174.4 (31·5, 30).
13. Zardini Annibale, Sci Club Cortina b. 172.3 (31, 33·5).
14. Pompanin Paolino, Sci Club Cortina b. 171.6 (31, 31·5).
15. Chiogna Cesare, Sci Club Samaden b. 165.9 (42, +43).
16. Venzi Vitale, Gr. Sp. Is. Fraschini b. 155.5 (+39, 42·5).
17. Tessari Guido, Sci Club Asiago b. 150.9 (27·5, 26).
18. Ambrosetti Tino, S. C. Mottarone b. 150.3 (40·5, +42·5).
19. Caneva Bruno, Sci Club Asiago b. 86 (+38, +43).

Po skončených závodech skákali naši skokani z celého nájezdu a docílili Škoda 51 m a Šule 57 1/2 m s pádem, čehož příčina byla příliš měkké doskočiště na tak dlouhé skoky, Šuleův skok byl odměněn velkým potleskem i voláním. Naši skokani byli totiž jediní, kteří odvážili se na celý nájezd. — Večer bylo rozdávání cen v hotelu Savoy, jež bylo velmi nesrdečné, neboť sportovně oblečení skokani mezi noblesně oděnými hosty cítili se velmi stísněně. — V pondělí 24. února odpoledne vydali jsme se na zpáteční cestu. Přenocovali jsme v Dobbiacu (dř. Toblach) a ráno vydali jsme se na další cestu za husté chumelenice přes Bělák, Celovec, Leoben, Linec do Prahy. — Končím svoji zprávu tím, že byli jsme v Cortině velmi srdečně přivítáni, že naši závodníci vůbec mají tam již z dřívějších dob skvělou pověst a konečně, že jistě pro závodníky zájezdu se účastnivší bude to mít do budoucna velký význam.

Lyžaři nebudte zvědaví jó...

Projev ministra národní obrany Dr. Karla Viškovského o významu lyžařství v armádě a o spolupráci vojska a lyžař. sportovníctva.

Ministr nár. obrany Dr. Viškovský, předseda Lyž. závod. klubu, u startu závodů čs. branné moci na Štrbském Plese. Foto V. T. Ú.

Sledoval jsem s velkým zájmem výsledky práce ve výcvikovém středisku lyžařském a oceňuji neméně schopnost a píli instruktorů, jako zdatnost a krásné výsledky výcviku frekventantů kursu. S tím větším zájmem a radostí sledoval jsem výsledky armádních závodů v běhu na lyžích i ve střelbě. Závody tyto ukazují, že píle a pozornost, věnovaná v naší armádě po léta tomuto druhu výcviku, přinesla krásné úspěchy. S hrdostí mohli jsme letošního roku pochlubit se před zraky vojenského a sportovního soudecovstva celého světa svojí vojenskou lyžařskou hřídkou v Oslo, která přinesla nejen naší armádě, nýbrž také celému našemu státu uznání a zájem ciziny; v nejtěžší konkurenci s národy žijícími uprostřed sněhu dosáhla naše hřídko druhého resp. třetího místa. Světová veřejnost, která viděla tyto výsledky, musila si právem učiniti úsudek, že armáda, která dosáhla v tomto oboru tak skvělých úspěchů, není jen jednostranně vychována, nýbrž že jistě také vyniká v jiných oborech výcviku. Očekávám, že naše armáda také tento předpoklad plně potvrdí.

Oceňuji veliký význam lyžařského výcviku v naší armádě, neboť jednotlivcům i oddílům v armádě lyžařsky vycvičeným otvírá se důležitý podíl v případech vojenských operací k obraně vlasti. Vám není třeba to široce vykládati, ale armáda musí si přát, aby smysl pro pohyb a komunikaci v zimním terénu u nás rostl, a to nejen u aktivních příslušníků vojska a přesněně sloužících, nýbrž také v širších vrstvách, zejména v oněch, se kterými stát musí pro případ své obrany počítati, hlavně pak u našeho dorostu.

Ministr národní obrany učinil u příležitosti letošních armádních lyžařských závodů na Štrbském Plese projev, z něhož vyjímáme:

Kladu proto důraz na rozšíření lyžařského sportu v našem státě a na jeho nejširší pochopení a podporu. Vážíme si s hlediska armády každého zdravého sportu, který udržuje tělesnou i duševní hbitost našeho člověka. Vážíme si zejména našich organizací tělocvičných, jezdeckých, střeleckých atd. Musíme však v zájmu naší branné zdatnosti klásti váhu na šíření sportu lyžařského v občanstvu, neboť možno-li během vojenské služby vycvičiti brance ve střelbě nebo jízdě, nenaskytá se k tomu tak snadno a všude příležitost, pokud běží o schopnost pohybu v zimní přírodě. Klademe proto váhu na to, aby nám sport vychovával brance schopné také v tomto směru. Lyžařství není jen školou tělesné hbitosti, nýbrž také cvičením otužilosti vůči drsné zimní přírodě; je však také školou odvahy, hbitosti v rozhodování a, což zejména nutno ceniti, je cvikem v nesnadné orientaci v zimní krajině. A to jsou vesměs cenná aktiva, která si přináší brance v lyžařství vycvičený nejen pro službu na lyžích, nýbrž i pro brannou službu vůbec.

Používám proto této příležitosti, abych pozdravil rostoucí a zdatnou obec lyžařskou jako spolupracovníka při posílení branné síly státu.

Hřídko II. hor. brigády s velitelem škt. Kubánkem (53) umístila se těsně za hřídkou 11. p. divise, kterou vedl npor. O. Německý. Její závodníci dobyli největšího počtu vítězství na armádních závodech na Štrbském plese. Velitel brigády generál Plaček a mistr čs. branné moci v jízdě na lyžích 1930 svobod. Roland (51). Foto V. T. Ú.

Jak krásně skákali naši junioři (Vrána, Šimůnek, Lukeš) na Holmenkollen, je viděti z těchto tří obrázků, které nám byly z Norska zaslány.

Dr. KAREL FINGER:

Technický rozbor bilance hlavních závodů FIS. v Oslo 1930.

(Pokračování).

Závod ve skoku prostém na holmenkollském můstku měl přes 130 startujících a vyvinul se v boj o zlomení rekordu můstku, který držel Nor Smersrud z roku 1929 skokem $50\frac{1}{2}$ m. Bylo předem jisto, že v této konkurenci naši skokani uplatnění se nemohou a proto byl jim dán také vůdcem pokyn, aby pro Otakara Německého a ostatní byl tento závod zkušebním pro skok sdružený a pro Lukeše, Šimůnka a Vránu dalším trainingem pro skok prostý juniorů.

Můstkový rekord v tomto závodě zlomen nebyl, poněvadž Reider Andersen docílil pouze 50 m.

Výsledky uveřejněny byly v čísle 8. Zimního Sportu str. 199.

Třebaže v tomto závodě prvními středoevropany byli Švýcar Kaufmann jako 22. skoky 47 a 48 metrů a Polák B. Czech jako 34. skoky $44\frac{1}{2}$ a 42 m, docílili naši skokani skoků čistých bez pádu a norský tisk kvitoval zvláště pochvalně skoky Vránovy (44 m) a Bartoňovy (taktéž 44 m.)

Umístění našich uveřejněno nebylo, avšak byli vesměs as v polovině konkurentů, při čemž nutno vyzvednouti jejich čisté skoky, když se uváží, že domorodci zvučných jmen, jako Olsen, Trandun a jiní padali.

Po těchto relativně slabších výkonech v prostých závodech na 17 km a skoku nadešly dny nového zápolení v závodě sdruženém, v prostém skoku juniorů a v závodě na 50 km. Tyto tři závody opět prokázaly naši nejlepší středoevropskou třídu, jak z dále uvedených výsledků jest vidno. Dne 1./3. konaný závod sdružený na 17 km měl 163 startujících, z nichž jako první středoevropan na místě 19. umístil se Otakar Německý časem 1,15,21, tedy pouze 3,48 za vítězem Norem Ole Stenem, který dojel v čase 1,11,33 a pouze 31 vteř. za prvním Finem Nikanenem, který dojel jako 16. v čase 1,14,50 a 2 vteř. za prvním Švédem Hultbergem, který dojel jako 18. v čase 1,15,19. Propočítáme-li poměry času dalších našich účastníků a to Möhwalda 1,17,39, Nováka 1,17,40, a Bartoně 1,18,01, tedy docházíme ku skvělému závěru, že naše výkony blíží se nebezpečně

norským a od Finů a Švédů dělí nás takřka pouze jen vteřiny. Podotknouti jest, že všech prvních 15 míst obsadili v tomto závodě Norové. Vinjarengen, který vyhrál sdružený závod, byl v tomto závodě 4. časem 1,12,49.

Historický závod holmenkollský konal se dne 2. března, jako závod ve skoku sdruženém, jemuž následoval závod ve skoku prostém třídy starších a juniorů.

V závodě sdruženého skoku skákalo se poměrně opatrně, poněvadž vědomí ztracených bodů ve skoku mnohého k opatrnosti té nutilo. Vítěz Vinjarengen skákal $46\frac{1}{2}$ a 42. m. První Švéd Erikson 45 a 42 m (v závodě sdruženém 15.). První středoevropané, Švýcar Feuz a Otakar Německý skákali oba skoky po 40 m a docílili v závodě sdruženém první 402,20 bodů, Německý 401,70, vítěz Vinjarengen 446 bodů, výše zmíněný první Švéd 406,66, první Fin (pořadí 19.) Nykanen 404,90 bodů. Otakar Německý jest 25., Möhwald 30. se 396,60 body mezi Německým a Möhwaldem ze středoevropanů Švýcar Rubi se 400 body a Polák B. Czech, s 398,69 body. Bodový rozdíl mezi prvním Švédem a Finem a našimi O. Německým a Möhwaldem jsou opět tak nepatrné, že dávají nejlepší naděje do budoucna. Startujícím Norům ovšem jsme stačiti nemohli.

Po sdruženém závodě ihned následoval závod prostý ve skoku juniorů, ve kterém startovali: Lukeš, Vrána a Šimůnek, mezi 72 konkurenty.

V tomto závodě padl též rekord můstku skokem Reidara Andersena 52 m, který myslím zůstane dlouho nepřekonan, ježto holmenkollský můstek delší skoky sotva vůbec připouští.

Vítězem závodu tohoto stal se Birger Ruud skoky po 50 m a 226,40 bodů. Za ním následuje 14 Norů a jako 16. umístil se Lukeš skvělými skoky $42\frac{1}{2}$ —45 m a 203 body, jako 18. Vrána $42\frac{1}{2}$ —44 m, 200,10 bodů jako 25. Šimůnek $40\frac{1}{2}$ —45 m, body 196,10, za nimi teprve Švedové a ostatní Norové.

Výkon juniorů je podle mého mínění jedním z největších úspěchů a poznatků našich ze všech holmenkoll-

ských závodů, poněvadž úspěchy tyto dobyli naši mladí hoši, porazivše celé desítky Norů a Švédů a sice takové kvality, že tato naše juniorská skokanská třída dává nejlepší naděje státi se ve skoku nebezpečnou i severanům.

Uvážíme-li, že mezi Birgerem Ruudem a Lukešem jest rozdíl pouze 23 bodů, Vránou 26 bodů a Šimůnkem 30 bodů, mezi tím Ruudem, který se stal svými výkony budoucím reprezentantem Norska, tedy můžeme s klidem očekávati v příštích velkých závodech výsledky utkání těchto hochů s výkvětem nejen již středoevropského, ale veškerého lyžařstva.

Výsledkem v závodě na 50 km dotvrdili naši borci převahu nad středoevropany, poněvadž oba jak Jos. Německý, tak J. Feistauer docílili časů ze střední Evropy nejlepších. Tento závod byl co do tuhosti boje snad vůbec největší, poněvadž byl pro Švédy a Finy poslední možností poraziti Nory a to se jim též podařilo, poněvadž vítězem v závodě tom stal se Švéd Sven Utterstroem časem 3,53,14, druhým jest Nor A. Rustadstuen časem 3,54,07, třetí a čtvrté místo obsadili Finové Paananen a Lapalainen.

Jos. Německý jest 42. časem 4,33,36, J. Feistauer 43. časem 4,35,52, za nimi následující všichni středoevropané a 35 Norů! Němec O. Wahl jest 48. časem 4,41,16. Polák Bron. Czech 53. časem 4,48,04, Švýcar Kunz 54. časem 4,48,40 atd. a ostatní středoevropané následují v časech a umístění proti našim značně horším. Jest litovati, že as v 8 km roztrhl Fišera tak botu, že

neudržela více vázání a lyže a že tudíž musel se závodě vzdáti, ve kterém by jistě byl docílil umístění nejlepšího poněvadž možno o Fišerovi říci, že právě 50 km jest trať jeho výkonosti nejlépe svědčící.

Tím probrány veškeré závody a prokázáno, že náš středoevropský primát lyžařský obhájen a že dokonce jsme se v leckterém závodě dostali již i mezi severany.

Při zjišťování výsledků našich borců, nelze v úvahu bráti číslici umístění, nýbrž posici tohoto umístění a jak výsledky časové neb bodové jsou rozdílny od vítězů a v tomto směru přinesly nám závody všechny výsledky velmi uspokojivé, poněvadž nutno uvážiti, že Norové postavili ve všech závodech team početně silný a členové jeho byli vesměs vítězi předcházejících rozřadovacích závodů krajských celé norské říše!

Příští rok čeká náš Svaz snad ještě větší boj při závodech FISY v Oberhofu, poněvadž boj ten odehrávati se bude v Německu, tedy jistě v ovzduší nám méně příznivém a Němci doma nasadí všechnu sílu, aby byli ze středoevropanů nejlepší.

Také nutno vyzvednouti, že až na Mõhwalda v našem teamu byli pouze borci Svazu a podotknouti, že naše největší běžecká naděje Vl. Novák byl stihán indisposicí, jak tělesnou, tak duševní a k tomu v jednom závodě zlomil lyži a druhý závod musel jeti na lyžích úplně nových, což jistě jest nepříznivým handicapem.

Tolik o letošních závodech FISY a nyní do letní přípravy na zápas v Německu.

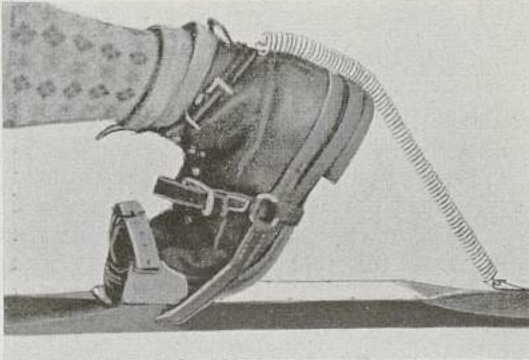

Norská pérovka „Aftenpostenu“ znázorňující „živý ruch“ na občerstvovací stanici při hřídkovém závodě.

Materiální novinky v závodním lyžařství.

Distanční závodění poslední doby stalo se nejen otázkou lepší zdatnosti tělesné a technické, nýbrž rozhodující roli hraje zde též otázka materiálu (jeho jakost a tvar lyží) a jeho preparování (tedy to, čemu se sumárně říká mazání).

Nyní v éře nových druhů závodu, ve slalomu a sjezdu, staly se tyto otázky teprve akutními, neboť při krátko-

Novinka pro výzbroj: Amstutzovo pero. Z časopisu „Der Ski.“

stech tratí a velkých rychlostech těchto závodů rozhodují nejen vteřiny, ale pětiny a desetiny vteřin.

Hledí se proto maximálně zvýšiti výkonnost každé složky, která přispívá k získání sebemenšího zlomku vteřiny. Zdatnost fyzická a technická, ta jest odvislá od závodníka samého a míry v jaké ji dovede využiti v aplikaci na závodní dráhu.

Jsou zde ale jiné věci, které při jinak stejné zdatnosti fyzické a technické mají rozhodující vliv. Je to v prvé řadě tvar lyží pro ten který závod. Pro slalom a sjezd není doposud zaveden určitý typ, ježto nové zkušenosti jsou získávány každým závodem. Celkem se nyní užívá lyží širokých 7—8 cm, s jedním vodícím žlábkem, lyží co nejkratších, ovšem nesmí býti jejich malá délka na úkor rychlosti.

Lyže pro slalom a sjezd na tvrdém sněhu jsou v poslední době opatřovány zapuštěnými ocelovými hranami, 1 mm silnými a 3—5 mm širokými. Sleduje se tím účel získati co nejvíce času v ostrých zatáčkách za větších rychlostí. Při těchto švihách kladou dřevěné hrany po nasazení švihů malý odpor, takže závodník jest větší nebo menší dobu nesen po hranách v tečně a vracením se pak do branek ztrácí drahocenný čas. Při závodě ve sjezdu nesmí se při švihách překročiti určitý stupeň rychlosti, neboť by se pak místo „vyjetí“ švihů „uletělo“ stranou po hranách.

Toto uletění nastane u ocelových hran nesporně mnohem později, neboť ostré ocelové hrany kladou jízdě stranou mnohem větší odpor.

Tedy pro zmrzlý a ušlapaný sníh jsou ocelové hrany při závodech nesrovnatelně výhodnější, zbývá vyčkati

zkušeností s těmito hranami ve sněhu sypkém, zda se nebudou příliš náhle zasekávati.

Další materiální novinkou jest zavádění t. zv. předsunutého vázání s nezbytným doplňkem tohoto: pérovou vzpruhou. Předsunuté vázání neznámá nějaké novum ve vázáních, nýbrž jest to jako každé z dosavadních vázání, umístěné však nikoli za vyváženým středem lyhy, nýbrž o něco vpředu.

Důsledek tohoto umístění vázání jest, že jakmile lyže se octne ve vzduchu, tu ihned patky lyží a zadní konce lyží „visí“. Tato nesporně špatná vlastnost jest prý vyvážena mnohem lepší schopností vyjždění švihů, nehledě na výhody ulehčeného stoupání do svahů v důsledku méně se bořících patek lyží.

Zmíněná nevýhoda „visících patek“ dá se úplně odstraniti pérovou vzpruhou (viz obrázek), která kromě toho má ještě další výhody. Jedna z nich jest, že při komplikovaných pádech nezapletou se nohy a lyže do sebe, neboť lyže zůstanou vždy přilehlé k chodidlu. Ušetří se takto při vstávání velmi mnoho drahocenného času závodního.

Jest zde však ještě další výhoda. Při švihách se někdy stává, že jezdec, po celkem správně provedeném švihů, padá dopředu. Může to býti poněkud větším předklonem, nežli měl býti, ale podle všeho značný vliv má zde též samovolný pohyb lyže v konečné fázi švihů. Pohyb tento, způsobený snad ohbím špiček, vysune patky lyží ze svahu a špičky lyží proti tělu a tím způsobí pád do-

Přeskok přes návějku. (Krkonoše). Foto Hásek.

předem. Perová vzpruha zabrání tomuto samovolnému pohybu lyží.

To by byly poslední materiální novinky v závodním lyžaření, z nichž předsunuté vázání s pérovou vzpruhou mohlo by se s výhodou použiti v lyžařství terénním, vykáže-li v řadě zkoušek ony vlastnosti, které jsou mu přičítány.

Ski - Derby v Davosu,

jehož se účastnil náš team Havliček, Mézl, Cifka viz obr. č. 8. Obr. č. 1. pohled na Davos Platz ze zubačky na Schatzalpu, č. 2. závodní ruch na Parsenhütte (2205 m) patříci Ski klubu Davos. č. 3. Veterán Edlin 75 roků starý docílil času 29 m 22." č. 4. David Zogg z Arosy, vítěz závodu v rekord. čase 16'39." č. 5. Otto Furrer z Zermattu, druhý v závodě 16'59" (typická hlava Alpského vůdce). č. 7. Hedvika Lantschner z Innsbrucku, druhá v závodě dam 25'40." č. 10. Pět bratrů Zoggů, pět závodníků, pět pořezů. Všichni jeli závod. č. 11. vůdce Gulér-Hitz. č. 6. a č. 9. Radovánky našich hochů na Wasserscheide.

Foto a fotomontage Jílek.

Dámský lyžařský kurs slč. Lídy Zemanové, cvičitelky S. L. RČS. v roce 1929 na Havlově boudě.

LÍDA ZEMANOVÁ:

Lyžařská škola pro děti a rodiče.

Někoho snad překvapí spojení žactva dvou rozdílných generací; namítnete důležitost výcviku, zvláště patřil-li na počátku téměř každý člen do jiné lyžařské třídy, nebo otázku vyučovací metody, jež dětem vyhovuje jen v zábavné a ne školsky učební formě, atd. Určitým problémem toto vše nesporně bylo, ale nevyhnutelnost učí jednoduchému řešení i věci těžších: není dobře možno dělat kurs pouze pro děti, protože by pak mimo funkci instruktora byla na vaše bedra vložena i funkce vychovatele, kterou cvičitel nemůže a ani jistě nemíní přejímat. Při svědomitém, důkladném výcviku sportovním stačí i menší počet 15—20 žáků, aby měl cvičitel opravdu pořádek co dělat. Jestliže ho to těší a má-li oči na všech chybách, pak má i s tímto počtem práce dost — hlavně s nejmenšími, kterým se musí všechno *ukázat*, protože nevědí co to je vodorovně, napříč, kolmo a pod. a jimž je nutno dělat demonstrátora až do nejposlednějších detailů. Bylo by tedy technicky nemožno, aby si krom lyžařského výcviku vzal instruktor tolik dětí na starost i po stránce dohlížetelské, právě tak, jako je to nemožno učitelu tělocviku nebo kteréhokoli jiného předmětu na školách a v ústavech. Proto bylo nutno pořádat kurs pro celé rodiny, jichž maminky by se zas sotva byly vypravily bez dětí.

Neříká se nadarmo, že v nerozhodných okamžicích je nejlíp „skočit do toho po hlavě“, nějak to dopadne, a s dobrou snahou jistě dobře.

Společná škola pro děti a jejich mámy (to není to zprofanované, ale nejvšeobecnější slůvko i velkých dětí) se jako první pokus osvědčila znamenitě. Děti se bavily

legračním cvičením — sjížděly jako jednonoží čápi, dělaly psy v kleku obouoží, při jízdě vstávaly z lehu i z kleku (zkuste to a uvidíte, že to poslední není zrovna lehké), závodily v „kufru“, t. j. nejhlubším dřepu s objatými koleny, projížděly na bobku brány z holí (nebo živých nohou) s vymrštěním do vztyku ve stále kratších intervalech, atd. atd.

A maminky — dělaly to vesele s sebou, poslušně a dokonce s oblibou pořádající i psí závody po čtyřech. Svou chutí do práce vyhrály to nejen samy se sebou, neboť vlastní zásluhou dosahovaly očividného pokroku, ale vyhrály to i u dětí, u nichž vlastní pilnou účastí vzbudily při cvičení větší elán, houževnatost a ctižádostivost. Tak na př. nejmladší sebevědomý špunt volá nahoru na kopec: „Mámo, kam to prosím tě lezeš? To ty nesjedeš!“ A pětiletá žába už se čile drápe vzhůru a sama skvěle předvádí mámě, jak to má sjet anebo zastavit na prudkém kopečku energickým pluhem (přivratně obouoží). Je mistrem jistoty a stability a říká, že předloni prý „ještě někdy padala(!), ale letos už ne.“ Jiný takový piškot dělá do nekonečna při jízdě leh a zdvih, a nikdo nevěří, že má dřeva po prvé na nohou. Větší děti se vytrvale pokoušejí o prohazované přivratné oblouky, pak kristýnky a telemarky.

Především jsem ovšem nejvíce času věnovala společným *přípravným cvikům*, jichž je vždy možno *vedle systematického programu* vymyslet ještě celou řadu.

Začlo se s chůzí po rovině ve velkém kole (jako pony v cirkuse), se správným držení těla, holí a rukou, pérováním kolen a kotníků, až docíleno aspoň částečně

plynulých kroků, vycházejících z harmonického pohybu celého těla.

Po ukázce nebezpečných pádů učili se všichni správně padat a vstávat (v čemž na rozdíl ode všeho jiného excelovali chlapci před děvčaty), pak rovně sjíždět, různými způsoby stoupat a obracet se na rovině a na svahu, jezdit v kleku, v dřepu, střídát pokleky, podřepy, zdvihy nohou a kroky se svahu, co nejdlejší výdrže ve sjezdu po jedné noze, odpichovat se v dřepu při jízdě, oblouky vlevo, vpravo, pak spojené v podobě esa, při čemž všichni museli dodržet vyjetou stopu, kreslíce na sněhu pravidelnou osmičku, doplněnou zase společným výstupem. Podobně se trenovalo i přešlapování, napřed na jednu stranu, což tvořilo na sněhu téměř uzavřený kruh, ke kterému se v opačnou stranu navázal druhý. Pro změnu, nutnou ostatně i u velkých žáků, je možno týměž způsobem jezdit ve stopě „trojky“ jako na ledě. Trvá-li se důsledně na tom, aby nikdo ze stopy nevybočil a ji neporušil, je společné cvičení tím zábavnější, protože se stává i jakýmsi *soutěžením v šikovnosti a „inteligenci nohou“*.

Pro nejednotnost technické úrovně se učíme raději menšímu počtu cviků; jsou-li nacvičeny poctivě, znamenají usnadnění návěku všeho ostatního. Kursista, který ještě neumí švihy, ale ovládá výborně všechny přípravné cviky, je na tom rozhodně líp (a je každému instruktoru taky milejší) než ten, který tyto cviky podceňuje, a na jehož chabých a roztodivných kristýnsko-telemarských vytvorech (z nichž to často není ani jedno ani druhé) je *zřetelně znát, že zmíněnou průpravu neabsolvoval*.

Totéž potvrdili mi později i vojenští vůdcové „Státních lyžařských kursů“, kam jsem se přihlásila jako žák, s přáním naučit se něčemu novému a hlavně poznat vojenškou vyučovací metodiku. Jinak je tomu ovšem při výcviku pokročilých lyžařů — na př. na instr. kurse štkpt. Frgala, kde se trening už specialisoval téměř jen na přívratnou kristýnku ve všech jejích fásích a v těžkém terénu.

U dětí, které jsou pružnější a pokračují rychleji (myslím už pokročilé), znamená rozmanitost cviků spíš větší potěšení, než důležitost, ale platí tu stejně, že *každý cvik je k užítku a přispívá k všestrannosti*.

Z dětského kursu Lídy Zemanové, cvičitelky S. L. RČS.: Drobotina se učí obraty v rovině. Foto L. Zemanová.

Rozpětí stáří celkem *jednatřiceti účastníků* (otcové v trapně mizivé menšině) z nichž někteří — harachovští hosté vstoupili do kursu až během týdne, bylo od 5—55ti let (tot' skvělý dokument doby!), kterýžto rozdíl se asi rovná i rozdílům technických schopností. Nelze tu ovšem generalizovat, protože ne docela vždycky jsou děti ke sportu učelivější, ohebnější a talentovanější, než rodiče. Ukázalo se to někdy právě naopak, což závisí přirozeně na povaze, založení a výchově. Nemůžeme tedy soudit, že by se vždy technická výkonnost omezovala věkem, neboť prakse dosvědčila, že tato zdravá zásada dovedla vyburcovat tolik energie a vůle i u starších začátečníků, že vzbuzovali obdiv všech přítomných.

Abyste nikdo denním cvičením příliš neunavil, vyšli jsme si někdy do údolí Kamenice, Mumlavy, Seifenbachu a překrásného Karlstalu, kde mohli všichni vyzkoušet svou zdatnost *i v lehkém terénu*. Ke konci týdne zopakovali jsme si celý kursovní program i teoreticky (podle mých techn. článků v „Nové Ženě“), aby se uleželo v maličkých hlavách, co při dětském imitačním talentu dříve a lépe chápou nohy.

Po čtyřech kursech pro dospělé (dvou smíšených, z nichž — jeden jsem měla na Moravě) byla dětská lyžařská škola s rodiči zajímavou změnou, a speciálně Harachov svým mírným terénem, rozlehlým cvičištem, levným pobytem v privátně i komfortním bydlením v hotelích se pro tento podnik výborně hodil. Nejvíce ovšem k jejímu příznivému uskutečnění přispěla před začátkem náhlá šťastná změna počasí, jež nám 1. února na umrzlý sníh přinesla líbezný prašan.

Je jen litovat, že návrh německých škol na delší *sportovní prázdniny v pololetí* byl našim ministerstvem školství zamítnut a tím odňata i možnost většině městských dětí, aby horským pobytem okřály a ozdravěly zimním sportem.

Pozn. red.

Pisatelka pořádá o velikonočních 13.—22. IV. kurs pro pokročilé (smíšený) na Štrbském Plesu; zájemci nechť se obrátí o zadání bytů přímo na Hot. Mori a s přihláškou co nejdříve na tel. L. Z. 30704.

Z dětského kursu Lídy Zemanové: Výstup odvratný. Foto L. Zemanová.

*Z cvičitelských zkoušek Pražské župy Svazu lyžařů na „Lahrovce“ v Krkonoších:
Zkušební komise: Krňoul, Komárek, Dr. Procházka zkoušejí z theorie Vitáska (K. Č. S. T.).*

Foto Clogar (Leicou).

Ještě ze vzpomínek na Norsko: Typická krajina v severním Norsku.

Plešné jezero od pomníku Stifterova. Foto Dr. K. Tannich, Č. Krumlov.

FR. SKŘIVÁNEK.

Plešné jezero.

(Jižní Šumavou.)

Plešné jezero — perla Šumavy. Geolog poví nám, že v dobách věčného sněhu vyčníval nad ledovcem štít Jezerní stěny na tři sta metrů vysoko, že od hřebenu 1378 m vysokého po stěně jezerní sunul se ledovec do údolí, utvořil prohlubeň jezera a ním morénu navršených balvanů „kamenné moře“.

Jezero Plešné, 6 ha rozlohy, hloubky až 18 m, patří nejkrásnějším partiím Šumavy dolní. Bylo nazváno nepřívětivějším jezerem šumavským proti smutným jezerům střední Šumavy — má klid, lahodnost, malebně tichý vzhled, pohled, jenž dovede utěšiti. Rozkošný jest pohled na jezero v plném slunci, když zeleň stromů zrcadlí se v hladině a ozvěnou ozývá se náš hlas, odražený jezerní stěnou.

Nad jezerem rýsuje se na skále štíhlý jehlan, pomník, jež v r. 1877 Němci postavili básniku pralesa. Na těchto travinách u této vody jest tepot lesa „v travinách rozložen hledím toužně na skalní stěnu“ vtesáno v žule pomníku. Od pomníku je krásný pohled na jezero, na moře lesů a na krajinu, v níž za lesem vine se u Želnavy Vltava — jeden z nejhezčích pohledů šumavských. Zrak zaletí dále, kde za hřebeny tmavých lesů leží městečko Horní Planá, rodiště onoho starého pána od zemského úřadu z Lince, jemuž rodné město postavilo v háji na kopečku krásný pomník na místech, kde upjatě hledí jeho zrak do srdce Šumavy. V sousedství těchto míst jest Roklan a Pürstling a další jezera, jež v románech svých krajinářsky zvěčnil český básník Šumavy, Karel Klostermann, jemuž česká Šumava dosud dluží pomník za to, co pro ni svými romány udělal. Jeho jméno prozatím nese jen chata v Modravě, v kraji z pod Roklanu.

Z těchto končin rovnoběžně s hraničním hřebenem utíká Vltava, aby v nejbližších cípu Čech u Vyššího Brodu obrátila svůj tok na sever k Čes. Krumlovu a Čes.

Budějovicům. Středem dolního toku při přítoku Studené Vltavy leží rozložen hřeben, jenž běží od Trístoličnicku k Plekenštejnu a pokračuje v hřebeni Smrčiny, oddělen od prvního sedlem, kterým jde cesta od Plešného jezera do rakouského Holzschlagu.

Letním turistům z nitra Čech jsou tyto končiny známy z doby letní, ježto tudy jde hlavní turistická cesta.

Však kraje ty v zimě jsou mimo jižní Čechy méně známy. Nařikáme na zanedbávání českého jihu a dolní Šumavy a budeme ještě asi déle nařikat. Vlakové spojení, ubytování, ne zcela vyhovující požadavkům jižních Čech. Však za to více klidu, více krásy nepoznané a nespodobené perem či obrazem.

Východiskem do těchto končin kol jezera Plešného jest Želnava, Černý Kříž nebo Nové Údolí, jež leží už při hranicích. Želnava dohání snahy ubytovací, jezero Plešné má Schwarzenbergskou chatu, která má přes čtyřicet lůžek, těsně při hranicích jest bavorská chata na Trístoličnicku a rakouská chata v Holzschlagu. Český ski klub v Čes. Budějovicích s odborem Klubu turistů projektují chatu na hřebeni na Zlaté vyhlídce mezi Trístoličnickem a Trojmezím.

Ze Želnavy jest obvyklou dvojí cesta lyžařů — buď ku Springerovi, hájovně tři čtvrtě hodiny od nádraží, ležící pod svahy Smrčiny při krásných cvičných loukách, které každé zimní neděle jsou plny nováčků i starých borečů, ukazujících své mistrovské kousky; druhá cesta vede přímo před myslivnu, Raškův les po Schwarzenberkském kanálu, lesními cestami k jezeru Plešnému.

Naše jezero, naše chata — malý domek u jezera, stranou od hráze mezi stromy ukrytý, kolik krásných vzpomínek s ní spojeno . . . Když před dvaceti léty začínal v Čes. Budějovicích lyžařský klub svoji činnost, kdy starý dřevař z Černé hospodařil nám ze soboty na neděli,

*Tři vychovatelé našich
borců, kteří se letos
tak dobře umístili
v cizině:
Ruud, Jarolímek,
Gutormsen.*

kdy horní pokoje chaty byly uzavřeny a spalo se na slaminicích dole v restaurační místnosti, když za války zbytky lyžařů sem zajížděli a sem nosili svůj žal a vzdor, když po válce hospodařili zde delegovaní členové klubu a když konečně nynější otec Hochholdinger pečlivě nás nasytí i napojí; každý, kdo ztrávil jen jeden večer na chatě u jezera, nezapomíná naň nikdy . . . Což slavné dny závodů a různých klubových atrakcí s bengálem na jezeře, „fantomem jezera“, náladami mrazivých nocí měsíčních s družným a útulným teplem kamarádů stejných nálad a stejně vřelých srdcí.

I klubovní poesie inspirována byla jezerem a chatou — lyžařské písně a recitativy o pátečních čajích Ski klubu v Čes. Budějovicích; slavné balady o krásné Olympii a jejím rytíři nemožno zde nepřipomenouti.

Od chaty na hřeben Plešného buď přímým směrem z cesty před jezerem, nebo strmě ku Stifterovi, krásná hřebenová cesta na Trístoličnick, zvlněná sjezdy i výstupy přes Trojmezí, hranice tří států, sjezdy do Rakous na

Zwieselské louky a do Holzschlagu, nebo pozvolna pěkným sjezdem k začátku kanálu do Nového Údolí ku dráze, a ještě dále v rovině půl druhé hodiny přes malebný Stožec, (Tusety) do Č. Kříže, nebo zase obráceně, od Trojmezí k Plešnému se sjezdem krásnou cestou Píchovou, nebo Zátkovou cestou zpět k jezeru.

Průseky a cesty, lesy a zase lesy s nádhernými výhledy do Čech i do Bavor, přes Rakousy na hřeben Alp. Všechny tury po dolní Šumavě lze kombinovat s pobytem na chatě, kde při sobotě a neděli jest vždy živo a veselo. Koncem sezony pořádává Český Ski klub v Čes. Budějovicích v chatě na Plešném jezeře loučení se sezonou a loučení se sněhem. To už dole u Springera a na loukách u Želnavy bublají jarní vody a v zeleném pažitě prokvétají bílé sasanky, podléstky i blatouchy, na jezeře ještě led a v lese dosti těžkého sněhu. Lyžaři se loučí se sněhem a těší se na sníh nový.

Zasněžená chata v tichém lese zůstává bílou vzpomínkou.

Z Davoského „Parsenderby“ Havlíček (L.Z.K.) řádí...

Foto Jilek.

CH. HABERSBERGEROVÁ:

Barnabáškovi jedou do Krkonoš.

Jakže? Do Krkonoš? Ne tedy zatím jen na bělohorskou pláň a svahy Motolské, jak se chystali v minulé kapitole?

Inu — ten sníh, který jednu neděli tak slibně kolem Prahy napadl, neměl dlouhého trvání a všechna znamení na nebi i na zemi ukazovala k tomu, že loňského sněhového obkladu se už okolí Prahy letos nedočká. A paní Katuška hořela touhou, už ta čertova prkénka míti na nohou a neodkládati lyžařský zájezd zase až na příští rok, kdy bude přece jen ona, i její pohodlný Barnabášek o rok starší.

Že by byl pan Barnabášek na ten zimní výlet neláteřil? I to ano a to nikoliv snad neslyšitelně.

Ať to také někdo rozumný posoudí!

Deset let měl Barnabášek alespoň v zimě klid a zlaté pohodlí — tu a tam trochu zatancovat musel, ale poněvadž se k primabalerině rovnat zrovna nemohl, nebyly ani ty nájezdy k tanečnímu křepčení na něho příliš časté.

Že bude v létě tahán po zeměkouli semo a tamo — tomu už uvykl a ani se nijak ježatě nebránil. Ale když mu ta ženská nerozumná ani v zimě nedopřeje klidu a chce ho honit po všech rohatých, to už je mu trochu moc divoké.

Že si to sám přál? Že o tom sám mluvil?

Inu, to už by mohla vědět, žena nechápavá, že u všech lidí je od mluvení a přání si něčeho ke skutku daleko

Přehánějící se mraky
na Kriváni.

Foto Cagán
Vrútky.

Obrázek, který vyšel vítězně z naší soutěže a byl odměněn jako cenou obrazem mistra
Činy Jelínka.

a u Barnabáška je to ještě o kus dále. A kdyby alespoň bylo počasí!

Ale ať se jen Katuška podívá do novin na sněhové zprávy! Ze všech horských míst se oznamuje: sníh tvrdý, sníh zmrzlý, sníh špatný. Kam ji to tedy čert ponese? Mrzí ji, že má zdravé údy, všechny zuby a nosík jen maloučko rozplácely? — — —

A přece jen jeli Barnabáškovi do Krkonoš.

Vrátili se známí lidé ze Špindlerova Mlýna, byli opálení, vzpomínali na jasné, slunečné, mírně mrazivé dny, a hlavně: byli celí, nic se na nich neulomilo.

Barnabášek poslouchal jejich horování o čiročirém horském vzduchu a s povzdechem vzpomínal na hnědomlhavou kouřovitou atmosféru, ve které musel dýchat každého rána, když šel do úřadu.

Pak si vzpomněl na známý pension v Bedřichově, kde už byl mnohokrát na jaře, v létě, i na podzim a kde mu bylo vždycky s jeho Katuškou tak blaze a bezstarostně.

Proč by mu tam nebylo tak i v zimě?

Jaká radost vypřáhnout na několik dnů z každodenního, svou jednotvárností úmorného zaměstnání a octnout se znenadání v kruhu zasněžených hor a hledět přímo z lůžka na veselé hotely Špindlerova Mlýna a Koží Hřbety za nimi!

A lyže? Aby měla Katuška radost, vezmou se s sebou, ale jezdit na nich nemusí. Snad dá Pánbů a ten sníh

tam nebude za nic stát a Barnabáškův umíněný a až moc statečný drahoušek, si dá pokoj.

A tak teď jedou manželé Barnabáškovi fádni rovinou čelakovicou a přerůzné myšlenky a úvahy se jim motají hlavami.

Jedou v lyžařském vagonu pěkně pohodlně, poněvadž je jiný den nežli sobota a je to každodenní ranní vlak, tedy nikoliv lyžařský.

Nad hlavou mají skříženy své krásné nové hnědé lyže a na polici trůní kufr, s pestrými nálepkami cizineckých hotelů. Oba manželé jsou sice navlečeni v celé své lyžařské výzbroji, ale pár nutných maličkostí přece nutno s sebou vzít a Katuška nepůjde k večeri v kalhotkách a Barnabášek se musí také převléknouti. A když tak doma novopečená lyžařka nemohla a nemohla dovřít nabitě to nemotorné a div ne metrác, (alespoň zdáním), vážící zavazadlo, jak záviděla těm, kdo vezmou batohy, do něj pyjama, toaletní drobnosti a domácí střevice a už jen lyže a někde na horách ztráví několik nádherných pohodlných dnů! Až budou Barnabáškovi něco umět a troufat si do výšin, však to také tak udělají.

Chudinku Barnabáška tlačí dřevěná lavice spodem i zadem. Je zvyklý na měkkost sedadel druhé třídy a teď, na lyžařskou legitimaci a s lyžemi, musí jeti pěkně ve třetí — pořádný lyžař prý jinak nejedí.

Katuška projevuje obavy, budou-li jejich lyže vůbec

jezdit — snad by je měli hned dát namazat, přece se říká: kdo maže, ten jede.

V oddělení jede ještě několik prkýnkářů. Jeden z nich se chytil na její povzdech a varuje milostpaní, aby nové lyže něčím mazala. Pojedou tak, že si bude rozhodně přát, aby jely méně. A zvláště teď, na tom zmrzlém sněhu.

Páni jedou lyžit po prvé? A jé! To je zlé! Letošní sníh není pro ně. To si milostpaní musí dát pozor na ruce a na obličej. O zmrzlý sníh se poškrábeš a pořežeš, ani se neotočíš. Nebo takhle upadnout na takovou zmrzlou zledovatělou hroudu, to je rozštípnuté koleno, ani se nenaděješ. Někdy až kosti lezou ven. Přetržená šlacha je maličkost. To si odbude každý lyžař. On sám, ač výborný jezdec, má levou ruku třikrát zlomenou. Vždycky na jiném místě. Jednou měl z toho rosol na kosti, tři měsíce rukou nehnul.

Barnabáškovi je zle. Je mu zle z horka vagonu a z řeči toho člověka. Odchází k oknu, otvírá je a nabírá do sebe studený čerstvý vzduch.

„Tohle nedělejte“, radí neznámý. „Nebo máte zítra anginu a krk, jako konev. A taky zápal plic dostanete. Já už ho měl třikrát a vždycky v zimě a na horách. Jednou jsem ležel ve Vrchlabské nemocnici celý měsíc a vůbec jsem o sobě nevěděl.“

„Kéž bys' byl zahynul!“ lamentuje v duchu Barnabášek a jde se ustrašeně posadit zas na své místo. Katuška se k němu tulí bezmocně.

„A až budete jezdit, dejte pozor, ať nepadáte na tvář. A na zmrzlém sněhu je to hned! Tyhle dva zlaté zuby, co mám tady napřed, to je taky památka takového pádu. Potom asi milostpaní dostanete zánět oční spojivky. To od slunce a oslnění ze sněhu. To nic není. Jen hrozná bolest a nic nevidíte, jen rudá kola. Týden v temnotě a jste vyléčena. Potom — — —“

A manželé Barnabáškovi se nedozvěděli, co přijde

na ně ještě potom, poněvadž byli v Kunčicích a přestupovali do Vrchlabí. Ten utěšitel jel na štěstí dál. Jen jim přeochoťně podával kufr, když je v těch Kunčicích taková nouze o nosiče (oni tam vůbec nejsou!) a pustil ho s výše stupátka Barnabáškovi přímo na nohu.

Špindlerův Mlýn! Jaké sladké místo!

„Spindelmühle ist nur eins!“ říkával jeden starý dobrácký Němec a Katuška si už nesčetněkrát opakovala po všem bloudění po světě: „Špindl je ze všeho nejkrásnější!“

Barnabášek vždycky souhlasil.

A i teď, když při ranní vydatné snídani praží na verandu horské nefalšované slunce a Barnabášek vidí jasně nejen na most, ale i na silnici, kupu hotelů, kostelík, školu, příkrou cestu k sv. Petru, kus lesa nahore a za tím mohutné bílé hřebeny Kozích Hřbetů, musí si říci, že je tu krásně jako nikde jinde a že dobře měla Katuška, že ho sem z té pražské zakouřené mlhavé a pošmourné zimy vytáhla.

Ale ten sníh na svazích! Ten vypadá! Barnášek otvírá okno a zavrtává oči do té rozechozené, ujezděné, každé poledne tající, a večer a v noci znovu umrzající pokrývky, více našedlé, než bílé.

„Na tomhle chceš jezdit?“ ptá se mrzutě Katušky. „Já radím, lyže ani nerozpínat. Jsme tu, tak budeme koukat, chodit, dýchat, ale zabíjet se svévolně nebudu.“

„Ty si dělej co chceš, já jdu ale dolů, lyže vezmu s sebou a alespoň si je připnu. Ostatně, tamhle jede lyžař, tamhle dva, tady matka a dvě děti. Ani děti se toho nebojí a já tady budu s tebou sedět a rozprávět. Proto jsem sem přijela! To zrovna!“

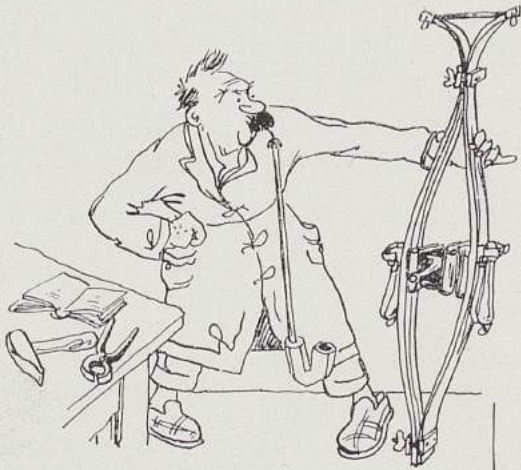
A Katuška energicky odhází a Barnabášek vidí oknem, jak staví lyže na sníh a hmoždí se s připínáním.

Vzdychá, ale jde za ní. Neboť i on v duchu přiznává,

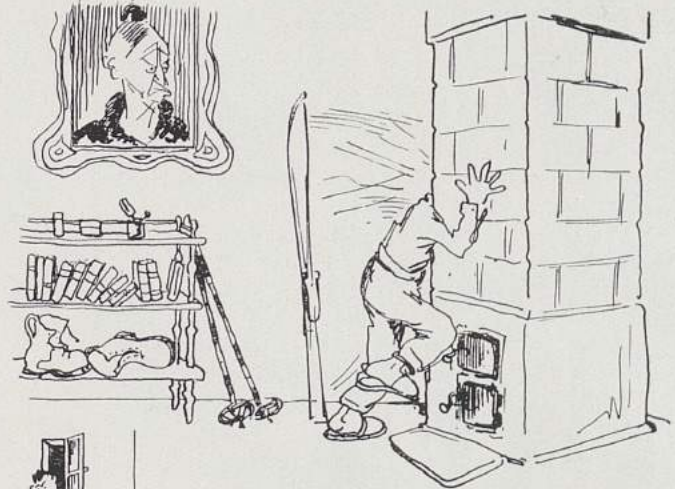

Z krkonošských nálad: Blížící se sněhová bouře

Foto Karel Streer.

Dobře vypnutý

Na místo se stálou

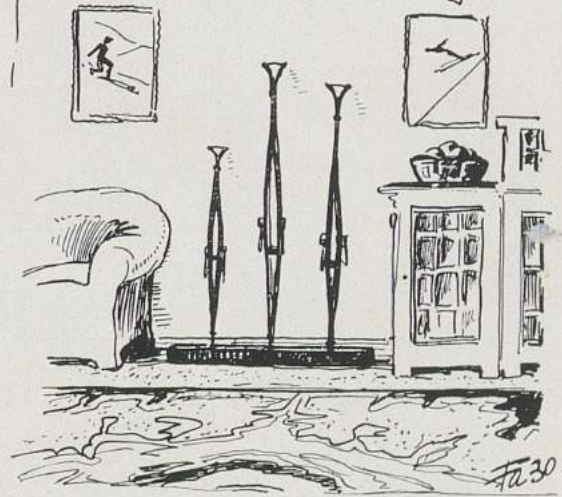
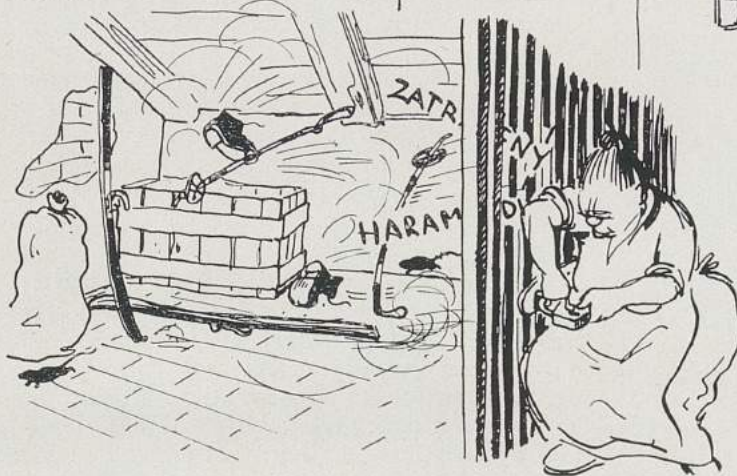
teplotou

a

důstojné.

Aby nepřekážely

Snáležítou vážností a opatrností

Jak uschovati lyže přes leto.

kdyby jeho žínka rázně vždy nepřerušila jeho odklady, že by nikdy nic nepodnikl a vše si nechal ujít.

Vzdychá znovu, ale bere dole své lyže a táhne je zničene na snih.

Katušce zatím zapnul napínače sluha z hotelu a ona tu stojí na těch prkýnkách jako do země vryta, ale stojí. Neleží.

Barnabášek se hmoždí s připínáním, láteří na teplotu svého sweatru, je všecek rudý námahou. Jednu lyži má připnutu, druhá mu vytrvale ujíždí a noha v ní nechce řádně uváznouti. Když je konečně přece „obut“, vidí, že jeho drahá už je hezký kus vpředu, obrací se a vrací se zvolna k němu. Není to ovšem žádný „kumšt“,

louka před hotelem je rovná jako stůl, jen v předu ubíhá dolů a k zadu se mírně zvyšuje.

„Tak co je?“ ptá se Barnabášek zvědavě.

„No — — —“ odpovídá zdráhavě Katuška. „Je to divné. A klouže to. A ty lyže se tolik prohýbají!“

Barnabášek učiní několik výpadů vpřed. „Jo, je to divné“, potvrzuje.

„A pak se mi zdá, že mám svázané nohy“, stěžuje si ženské pohlaví.

„Hm“, odpovídá manžel a šine se opatrně kupředu.

Barnabášekovi se doploužili k vršíku. Barnabášek, jsa dosud v dobré kůži rozveselil se a povídá vítězně: „Ale jde to, že?“ „Jo, jde to“, zní stísněná odpověď.

Pepíček Německý si to „hasí“....

Foto Miňovský.

Vršek není velký, ale Katuška se tam nemůže dostat. Lyže ujíždí dozadu, i když hezky rázně podupává a staví prkénka odvrátně. Chce se opřít holemi, ale postavila je do odrazové polohy a už sjíždí pozpátku dolů, kdež se rozpleskla jako žába a ustrnula na zemi, v jakési nemožné poloze.

Barnabášek se hrozně polekal.

Jak může rychle, k chudince spěchá a soucitně se ptá: „Natloukla sis?“

„Ale ne“, povídá manželka, „jen mi honem rozepni levou lyži. Mám tak napjatou nohu, že si jistě něco v ní přetrhnu, nechám-li ji tak. O, — to je úleva.“ S jednou volnou nohou, téměř na rovině a sněhu tvrdém, jako povrch země, se ovšem vstane snadno.

A hle! Katuška opět stojí a dosud živa a zdráva. Ba, teď se tomu pádu i s Barnabáškem upřímně smějí.

Když pak se na ten vršek přece vyškrabali, manžel se odhodlává sjetí dolů. Manželka, dříve tak hrdiná, se děsí té šílené odvahy.

„Nahni se, nahni se“, volá. „Ať si nerozštípneš koleno!“ jakoby jí našeptával utěšitel z vlaku.

Však hle! Barnabášek se ani moc nenahýbá a sjíždí docela dobře a volá na ní, ať jede honem také, že je to moc hezké.

Tak ona jede. Asi tak pět vteřin. Pak cítí, jak ji lyže předbíhají a ona zůstává vzadu. Bác ho! Už leží.

Barnabášek se směje až se bříska chytá.

Katuška se dře se vstáváním a trvá to velmi dlouho, než se nějak přece postavila. Jak, to ani neví. Ale tak, jak to doma cvičila, vůbec ne.

A tak teď oba krasojezdci vylezou vždy na kopeček a pak sjíždějí dolů. Opakují to nesčetněkrát. S rozdílem, že on je stále ještě na nohách a ona je stále více na zemi.

A tu, milující, ale poněkud podceňující žínka, náhle s udivem vidí, že ten její Barnabášek, ačkoliv se vůbec nepřipravoval tělocvikem, jako ona, ačkoliv o lyžaření skoro nic nečetl, pohybuje se na těch prkýnkách mnohem jistěji než ona a září vůbec mnohem větším rovnovážným talentem a proto, ten mizera, za celé dopoledne vůbec ani neupadl.

„Tak jdem' zas?“ ptá se příštího jitra Barnabášek a oči mu svítí odhodláním a sebevědomím.

A Barnabáškoví opět dřou lyže na zmrzlém sněhu, na louce před pensionem.

Slunce pálí, ale sníh je od noci ještě úplně zledovatělý. Barnabášek se však už nebojí, neboť ví, že tak snadno neupadne. A Katuška je tak pečlivě Přírodou obložena polštářky ženského masíčka, že se tak snadno neuhodí.

Na louce je živo, lyžaři, lyžařky, děti — všechno se to tu cvičí v divokém umění prkýnkářském.

Frekvence je na tom kopečku náramná, je to pohodlný mírný svah a sníh je tu tak rozježděný, že, jak je zmrzlý, je skoro sypký, jaksi nastrouhaný a kdo je krátkozraký a má bujnou fantasií, může ho považovati za ideální druh sněhu pro lyžaře: prachový.

Údy se zdravě hýbají, tváře planou teplem a rozproušenou krví, sluněčko hřeje a opaluje do hněda. Je tu veselo, zdravě, radostně, jak jen na zimním horském svahu může být.

Abych mohla popisovati dále počáteční obtíže a lyžařské příběhy manželů Barnabáškových, na to mi nestačí místo.

Možno jen říci, že za několik dnů už paní Katuška pokaždé nepadala, kdykoliv jela s kopečka. Ještě se jí nohy trochu třáslly, když se na zmrzlém sněhu nemohla honem zastavit a lyže jí unášely proti své vůli dále a to třeba mezi stromy, do výběžků lesa. Polekala se vždy náramně, co se s ní stane v příštím okamžení, ale přidržela se vždy osvědčené metody: sedla si do sněhu když už hrozila nějaká srážka.

Barnabášek se držel statečně. Jezdil, brzdil, obracel se a — nepadal.

Jen prvý obrat přednožením, kdy při zvrácení lyže druhou nedostatečně zatížil, jeho osvědčená rovnováha ho náhle sklámala a on se svalil na sníh, s údy a lyžemi

tak pomotanými, že vypadal jako kubistická socha, anebo hadí muž.

K velikému údivu starostlivé ženy své se z této pokroucené posice vymotal nezraněn, když mu ovšem pomohla dříve odepnouti obě lyže.

Po několika dnech se ovšem počal jevití účinek Kautuščiných častých pádů velikou choulostivostí každého, i mírného doteku a Barnabáška bolela únavou kolena.

Zatím však také už byly všechny svahy i cesty tak zledovatělé stálým rozehříváním a přimrazováním, že bylo

nutno celé Spindelmühle posypati pískem, aby se lidé na kusy nelámali. A hosté, lyžaři i vozembouši, se rozjížděli domů.

I Barnabáškovi. A jeli vesele a radostně. Libovali si, jak ten týden užili, snad se mnoho nenaučili, ale přece jen „začali“ a domů jedou spokojeně a nezraněni.

A když tak čekali v Kunčicích na rychlík od Trutnova, tiskli si k sobě svoje lyžičky láskyplně a slibovali si, že jim zůstanou věrni i po všechny příští sezony.

Bonzo co by lyžař: „To mrkáte, Svazoví vozembouchové, na konkurenci — co?“

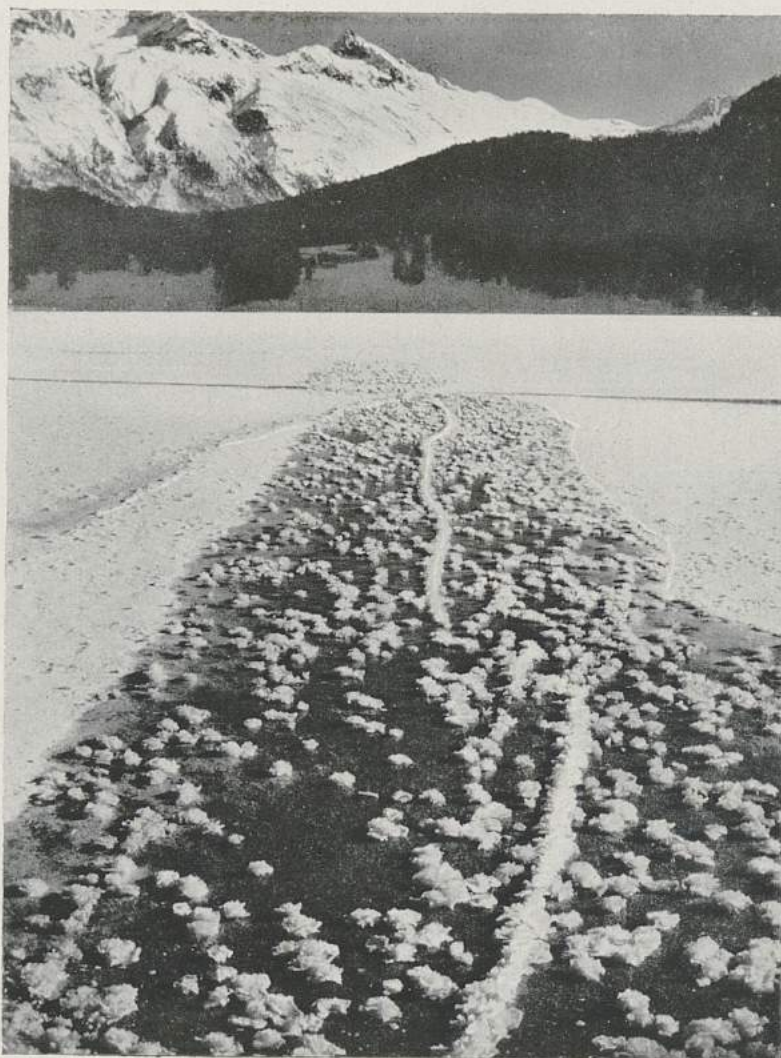
R. PILÁT.

Dauphinské Vysoké Alpy (Oisans).

Široký řetěz francouzských Alp jest rozložen v oblasti ohraničené na západě řekou Rhônou, na severu Ženevským jezerem a švýcarskou hranicí a konečně na východě italskou hranicí až k Středozemnímu moři. Severní část tvoří staré historické Savojsko, střed nalézá se v Dauphiné a jižní část rozkládá se v Provenci.

Mimo skupiny Mont Blancu na hranici Švýcar a Itálie, na půdě starého Savojska, resp. dřívějšího Burgundska, nalézá se nejvyšší vnitrozemský masiv v Dauphiné. Jest to skupina *Oisans*, dostupující až do výše 4100 m. Skupina tato jest hlavní částí *Vysokých Alp v Dauphiné (Le Haut Dauphiné)*. *Dauphiné* sestává ze třech politických departementů: *Isère* v pohoří řeky *Isery* s hlavním městem *Grenoblem*, *Hautes Alpes* s hlavním městem *Gapem* a *Drôme* s hl. městem *Valence*. Alpská skupina *Oisans* jest položena mezi řekou *Romanche* na severu, *Durance* na východě a *Drac* na jihu. Hranice departementu *Isère* a *Hautes-Alpes* přetíná celou skupinu od severu k jihu.

Příchod ku skupině *Oisans* jest možný buď z *Grenoblu* a to nejlépe autobusem dráhy *Paris Lyon Mediterranée* anebo z *Briançonu* autobusem téže dráhy. Z *Grenoblu* vedou do hor troje autobusové linky. Nejčetněji navštěvovaná vede přes *La Grave* a *Col du Lantaret* do *Briançonu*. V horské vesnici *La Grave* jest středisko vůdců a odtud podnikají se hlavně výstupy na slavnou *La Meije*. V *Col du Lantaret* jest křižovatka autobusových linek s odbočkou na sever přes *Col du Galibier*; v tamějším hotelu bývá dvouhodinová přestávka s obědem a odtud možno nejkratší cestou dojíti do ochranné chaty „*Refuge de l'Alpe*“ na noc. Druhá linka vede z *Grenoblu* přímo do srdce skupiny *Oisans* do *La Bérarde*, v údolí *Veneon*, odkud pak se vychází do okolních horských chat. Třetí linka autobusová vede do západní části podle řeky *Drac* až do *Gapu*. Z této hlavní autobusové trati jsou autem přístupny tři hlavní údolí a sice *Valjouffrey*, kam možno dojetí až do *Le Dessert*, dále *Valgaudemar*, kde jest spojení do *La Chapelle* a konečně

Z alpských jarních
nálad.

Ledové květy na jezere
Foto Albert Steiner, Sv. Mořic.

Champoléon kam možno jeti buď do *Les Auberts* anebo do *Orcières*.

Briançon jest po *Grenoblu* největším turistickým střediskem tohoto kraje. U města končí trať dráhy P. L. M. (Paris Lyon Méditerranée), která tam vede z jihu, a v nádražním vzorně vedeném hotelu soustřeďuje se denně turistický ruch. *Briançon* má přímé autobusové spojení s *Turinem* a s italskou stanicí *Oulx* blízko tunelu *Mont Cenís*. Na italské celnici dlužno však mezi obědem přestoupiti na autobus druhého státu. Do skupiny *Oisans* vede autobusová trať do *Vallouise* kde lze najmouti zkušené alpské vůdce. Z *Briançonu* pokračuje na jih autobusová linka zvaná „Route des Alpes“, která vede na *Col d'Izoard* a skvostným údolím *Queyras* v oblasti *Kottických Alp* na *Col de Var* do města *Barcelonette* a následujícího dne přes *Col de la Cayolle* až do *Nicy*.

Západní část skupiny *Oisans* lze dosíci z *Briançonu* drahou do *Gapu* a odtud autobusem jak výše bylo řečeno.

Loňského roku uspořádal „*Club Alpin Français*“ za vedení své odbočky v *Gapu* alpinistický týden v západní části skupiny *Oisans*. Jako člen použil jsem této příležitosti a přihlásil jsem se k účasti na této výpravě.

Z *Prahy* vyjel jsem pařížským rychlovlakem, v *Karlsruhe* odbočil jsem do *Basileje* a odtud jel jsem až do *Ženevy*, kam jsem dorazil o $\frac{1}{2}$ 1 hod. v poledne. Další spojení jest nedostatečné a do *Grenoblu* jsem se dostal až o $\frac{1}{2}$ 10 hod večer.

Do *Corps* kde byl sraz, objednal jsem si již předem místo v autobusu, ale dopravní kancelář, kde jsem se hlásil, vypravuje tam autobus jen třikrát týdně, kdežto v ostatní dny jezdí tam autobus jiného podniku. Zřízence dovedl mne ochotně k sousední kanceláři, a po osmé hodině již náš vůz vyjel. Silnice vedla podle řeky *Romanche* až do městečka *Vizille* se starým zámekem, odkud hlavní trať „Route des Alpes“ vede až na *Col du Lautaret*. My však odbočili z *Vizille* přes most a hned potom nastalo stoupání serpentinou do západní části pohoří *Taillefer*. V hořejší části širokého údolí minuli jsme v příjemné horské krajině osadu *Laffrey*, položenou u jezera a současně připomněl jsem si historii tohoto kraje. Po svém útěku z *Elby* nastoupil *Napoleon* slavný pochod od břehů *Středozemního moře* do *Paříže*. Cesta *Napoleonova* vedla právě naší silnicí a u *Laffrey* postavilo se mu na odpor královské vojsko, které bylo jím poraženo. Další pochod konal se pak právě po naší silnici přes *Vizille* do pevnosti *Grenoblu*, která mu své

ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé

LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁŇKAŘSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, JOSEF JÍLEK, administrátor Dr. J. Kalibera. — Zodpovědný redaktor a chefredaktor IVAN KOMÁREK. Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35.— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4.—. — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XIX.

LISTOPAD 1929.

ČÍSLO 1.

Zprávy Svazu Lyžařů.

TECHNICKÝ ODBOR S. L. konal od valné hromady Sv. Lyžařů v období 1928—1929 celkem patnáct schůzí. Od IX. schůze, o níž referováno bylo v posledním čísle XVIII. ročníku, stala se tato důležitější usnesení: Svaz Lyžařů požádal ministerstvo národní obrany, aby pořádalo své každoroční armádní závody lyžařské současně se závody svazovými o mistrovství RČS, s čímž ministerstvo národní obrany projevilo zásadní souhlas. — Usneseno zásadně obeslati závodníky mezinárodní závody v roce 1930 v Oslo. — Svazový přespolní běh bude se konati letos opět na některém příhodném místě na trati Praha—Plzeň. — Bylo usneseno komisionálně prozkoumati okolí Špindlerova Mlýna, kde nalezlo by se vhodné místo pro postavení reprezentačního závodního můstku pro skok na lyžích. Místo bylo nalezeno arch. Jarolímkem za spoluúčasti norských závodníků Inž. Hansena a Ruuda a po opětovném prozkoumání terénu, bylo místo ležící na svahu proti hotelu Buchberger ve Sv. Petru v Krkonoších uznáno za velmi vhodné pro tento účel. — Závodní řád byl přepracován a vyjde v měsíci prosinci t. r. tiskem ve formátu kapesním. — Za součinnosti zástupců ministerstva národní obrany a Čsl. obce sokolské byla učiněna konečná dohoda o lyžařském názvosloví. — Byl vypracován registrační a přestupní řád pro závodníky Svazu, který již letošním zimním obdobím vejde v platnost. Pro letošní období bude však vyjimečně platiti, že závodníci rození 1910, 1911 a 1912 jsou zařazeni do III. třídy. — Byla vydána termínová listina pro závody v roce 1929—30, jež bude zvláště uveřejněna. — V letošním období věnována bude zvláštní péče rádnému technickému výcviku členstva Svazového v terenní jízdě. Za tím účelem uspořádán bude o Vánocích kurs pro omezený počet instruktorů, který povede škt. Frgal a ti pak vysílání budou podle potřeby na různá místa republiky ku propagaci správného výcviku terenní jízdy. Úhrada s tímto kursem spojená bude získána z přednášky, kterou T. O. uspořádá koncem listopadu neb počátkem prosince zároveň s promítáním filmu „Technika vojenského lyžařství“ v některém pražském biografu. — Jako mezinárodní soudcové byli hlášeni F. I. S.: Dr. Brauner, arch. Jarolímek, Jílek, Komárek a Dr. Moser. — Mistrovství RČS. bylo svěřeno pro rok 1930 Č. K. spolku Ski v Jilemnici, když druhý reflektant lyž. odb. S. K. Slavia Praha pro letošek se pořádání zřekl s tím, že mu bude dána přednost příštím ro-

kem. — Usneseno uspořádati dne 1. listopadu valnou schůzi náčelníků klubových, župních, cvičitelů a svazových soudců v Praze. — Ježto pro terenní obtíže nelze kongresový můstek v Harachově přízpůsobiti moderním poměrům, bude nedaleko něho postaven můstek nový. —

SCHŮZKA PŘÁTEL NEZAPOMENUTELNÉHO PŘEDSEDY DR. SYNÁČKA u jeho urny v den úmrtí 17. září byla letošního roku velmi slabá. Nedovedeme si vysvětliti toho příčinu a doufáme, že příště jistě vždy v tento památný den zase všichni jeho přátelé u urny se sejdou.

VALNÝ SJEZD náčelníků župa klubů a soudců Svazu lyžařů, konal se dne 1. listopadu v Praze v místnostech Národní kavárny, za nečekané veliké účasti přítomných. Velká účast, jakož i zájem projevovaný ke všem bodům obsáhlého pořadu, byl neklamnou známkou, že sjezd tento jistě ponese své ovoce. Schůzi zahájil předseda T. O. arch. Jarolímek krátkým prolovem a ihned po tom přednášeli jednotliví referenti své vystižné referáty. Škt. Frgal pojednal o možnosti zlepšení jízdy na lyžích, zejména jízdy terenní a turistické, podotknuv, že obšírněji pojedná o tomto thematu ve své přednášce, jež konala se po schůzi v bio Světozor. O cvičitelích, jich povinnostech promluvil rada Komárek. O výcviku závodníků, o závodním programu příští sezony, kdy hlavně nutno věnovati největší péči přípravě závodníků pro mezinárodní závody v Oslo, dále o stavbě můstků pro skok na lyžích referoval arch. Jarolímek. Výklad pak nového našeho závodního řádu podal Dr. Moser, který probral zvláště jednotlivé body závodního řádu, pokud se liší od řádu starého. Velký zájem vyvolal referát tajemníka Krňoula o nové registraci závodníků a o přestupním řádu. Nakonec pak administrátor časopisu Zimní Sport, Jílek, pojednal o referentství pro tento časopis. — Po schůzi odebrali se všichni přítomní do bio Světozor, kdež škt. Frgal přednesl velmi poutavou přednášku na thema „Technika moderního lyžařství“, jež byla odměněna velkým potleskem všech přítomných. Přednáška byla doprovazena filmem, zhotoveným fotooddělením voj. technického ústavu, který zabývá se všemi odvětvími našeho lyžařství až k jeho vrcholným výkonům. Film jest velmi instruktivní a bude jistě míti všude, kde bude promítán, velký úspěch.

Dr. O. Br.

OD KONGRESU VE SV. MOŘICI jest Československo zastoupeno delegátem našeho Svazu v Fédératió internat. de Bobsleigh et de Tobogganing (Mezinárodní federace pro bobsleigh a sánkařství) a má proto náš Svaz zájem o zavedení, pokud se týče organizací jmenovaných sportů u nás. Na zavedení bobsleighu má zájem i stát pro své lázeňské podniky a z důvodů cizineckého ruchu. Zveme proto naše kluby, jichž členové měli by zájem o provozování sportu bobsleighového a organizací sportu sánkařského, aby založili příslušné odbory a tyto s největším urychlením hlásili v naší kanceláři, Praha, Žitná 14. Jde o krásné sporty, jichž provozování má i velkou budoucnost na poli mezinárodním, a doporučujeme proto zájem o ně našemu členstvu co nejvřeleji.

J. K.

NASIM ČTENÁŘŮM!

1. Oficiální časopis Svazový, jehož 1. číslo ročníku XIX. máte v ruce, vycházeti bude v témže formátu jako loňského roku. Předplatné za celý ročník, t. j. 10 čísel jest Kč 35.

2. Nebuďte jenom odběrateli našeho listu, staňte se i našimi přáteli. Žádejte náš list v kavárnách, čítárnách i v boudách, které navštěvujete; doporučujte náš list svým přátelům a známým. Staňte se i našimi přispívajícími. Články i obrázky v časopise uveřejněné redakce honoruje.

3. Potřebujete-li lyžařské potřeby nebo hledáte-li, kam máte jíti na hory, prohlédněte si nejprve naše inseráty. Podporujte firmy u nás inserující a při svých nákupech odvolejte se na náš list. Budete jistě všude dobře obslouženi a spokojeni. Získávejte nám nové inseráty.

4. Nehněvejte se na nás, nedej-li Vám číslo časopisu, ale ihned reklamujte. Reklamace nemusíte frankovati, poznamenejte jen na obálku „reklamace.“ Nehněvejte se také na nás, nevíme-li, že jste změnili bydliště, ale oznamte nám ihned každou změnu adresy.

5. Čím časopis má větší počet odběratelů, tím také může býti jeho obsah lepší.

REDAKCE při zahájení nového ročníku znova upozorňuje, že o podnikcích a závodech klubů a žup uveřejňuje jen ty zprávy, které jí byly přímo zaslány (neotiskuje tedy zprávy toho druhu otištěné v denních listech). Ve zprávách o činnosti klubů, o schůzích a valných hromadách, pokud byly redakci zaslány, neuveřejňuje redakce takové místo, jež by mohlo býti základem nějaké polemiky, ať jakékoliv. Zprávy klubů a žup uveřejní redakce jen ty, jež jí budou úředně zaslány.

LYŽAŘI!

Kupujte své potřeby a navštěvujte boudy jen těch, kdož inserují ve Vašem časopise a budete dobře obslouženi.

OBCHODNÍ DŮM

KAREL LÜFTNER

PRAHA II., VÁCLAVSKÉ NÁM. 7

TELEFON ČÍSLO 334 511 až 513.

Žádejte zdarma náš obrázkový ceník zimních sportů!

LYŽE, HOLE, SÁNĚ,
BRUSLE, VOSKY, SPOR-
TOVNÍ OBUV, VÁZÁ-
NÍ, STOLNÍ TENNIS
„PING-PONG“.

Suchá novinářská zpráva: V sobotu, 2. listopadu 1929 po 2. hodině odpolední náhle klesnul na Příkopech a při převozu do nemocnice skonal O. Bohutínský. — Suchá, stručná zpráva pro veřejnost, smutná, bolestná zvěst pro lyžařský sport a pro ty, jimž byl řadu let předsedou a milým druhem: pro Český spolek pro zimní sporty.

Nelítostným zásahem osudu navždy zmizela jedna z postav provázející náš český sport skoro od jeho kolébky, od jeho dětských let.

Dnešní mladá generace neznala už O. Bohutínského v celém jeho rozsahu a významu a nevěděla, co vykonal pro rozvoj českého sportu dřív, v dobách předpřevratových. Jeho vrstevníci však dobře znají jeho typickou postavu a nezapomněli na všecku tu práci, kterou vykonal.

O. Bohutínský byl všestranným sportovcem jak po stránce výkonné, tak i administrativní. Znám jest jistě starším pamětníkům z fotbalistické Slavie jako dobrý výkonný člen i funkcionář výboru. Jistě se tam na něj také pamatuje část členstva cyklistického. Těžištěm jeho činnosti byly však zimní sporty, kterým věnoval valnou část svého života a pro které pracoval ve všech směrech. Stál roku 1908 při kolébee Českého spolku pro zimní sporty a již od začátku byl jedním z jeho nejhorlivějších a nejoddanějších členů.

Význam jeho práce byl záhy dokumentován zvolením jeho za jednatele a roku 1912 až 1914 za předsedu spolku.

Z tohoto jeho období dlužno zvláště připomenouti jeho práci za získání prvního norského cvičitele do Čech. Úsilí toto bylo korunováno zdarem: jako amatérský cvičitel

Českého spolku pro zimní sporty přišel norský nadporučík, pozdější vychovatel korunního prince, Oestgaard, jehož příchod znamenal úplný převrat v celém našem lyžařství.

Světová válka přerušila činnost O. Bohutínského v jeho klubu i ve sportu vůbec. Ale i v útrapách válečných nezapomínal a hned po válce se znovu vrací k své staré lásce, do svých „Zimních sportů“, a hlásí se ku práci. Jeho neúnavná činnost byla znovu dosvědčena tím, že byl zvolen r. 1924 čestným členem a r. 1925 po tragické smrti Dr. J. Synáčka předsedou.

Tím pak zůstal až do své náhlé, předčasné smrti.

Řadu let před válkou pracoval také jako funkcionář Svazu lyžařů, kde byl několik let jeho generálním a mezinárodním sekretářem a v této funkci vedl české závodní družstvo na proslulé norské závody v Holmenkolen v Norsku.

Členem výboru Svazu lyžařů byl i řadu let po válce.

Český spolek pro zimní sporty jest stíhán krutě osudů. Nejlepší lidé mu odcházejí do nenávratna v květu svých let. Po dru J. Synáčkovi odchází O. Bohutínský. Mnozí se hroby vůdců spolku a zbývá stále víc a víc vzpomínati na to, co se už nikdy nevrátí.

Zesnulý si plně zaslouží, aby vzpomínka na něj nikdy nevyhynula. Práce, kterou čestně vykonal na poli sportovním, a jeho osobní vlastnosti, které mu získaly pověst dokonalého gentlemana, milého druha a drahého přítele pro

všechny, kdož s ním žili, jsou toho pevnou a stálou zárukou. — Čest jeho památce, mír a pokoj jeho popeli!

Krásou zasněžených hor

potěšíte se trvale, vezmete-li s sebou fotografický přístroj. Přístroje všech značek a v každé ceně obdržíte u firmy

FOTO WACHTL

PRAHA II., NÁRODNÍ TŘÍDA ČÍS. 26.

PRAHA II., SENOVÁŽNÁ UL. ČÍS. 8.

ODBORNÝ ZÁVOD S NÁČINÍM,
KUCHYŇSKÝM SKLEM A PORCULÁNEM

J. NEFF, PRAHA,
PŘÍKOPY ČÍSLO 24.

ÚPLNÉ VÝBAVY DO KUCHYNĚ
A DOMÁCNOSTI PRO NEVĚSTY.

Různé zprávy.

ZA ZEMŘ. SENÁTOREM Dr. BOHUSL. FRANTOU. V sobotu dne 27. dubna t. r. na staroslavném Vyšehradě konal svoji poslední cestu k věčnému odpočinku senátor dr. Bohuslav Franta. Bývalý význačný činitel české samosprávy, bojovník za práva českého národa ve vídeňském parlamentě před válkou i za války, odhodlaný a nebojácný člen Maffie před naším osvobozením, a vynikající veřejný pracovník v našem samostatném státě, opustil nás navždy. Mnoho se v těchto dnech na něho vzpomínalo, ale jedna, a snad nejradostnější stránka jeho bohaté činnosti se přešla mlčením: jeho práce na poli turistiky. V zesnulém odešel nadšený turista, oddaný milovník přírody, zejména romantické přírody horské a propagátor slovanských styků na poli turistiky.

Dr. Bohuslav Franta byl jedním ze sloupů bývalého českého alpismu, vidným činitelem bývalého „českého odboru slovinského alpského družstva“. Za svoje nevšední zásluhy byl již před více než 20 lety jmenován čestným členem Slovinského alpského družstva. Byl po 16 let redaktorem „Alpského Věstníku“, samostatného časopisu českých alpiстів, časopisu, který teprve ve válce zanikl, a vrchním redaktorem známých červených turistických příruček „Máje“, z nichž v letech 1910 a 1911 vyšly „Slovinské Alpy a Přímoří“

a „Moře Adriatické“, nejlepší to do té doby dvou našich „Baedekrů“ po slovanském jihu.

Dr. Boh. Franta byl vytrvalým chodcem a nebojácným horolezcem. Po únavě rušného života veřejného rád uchyloval se do ticha velebné horské přírody a s láskou hleděl vždy vychutnat romantiku horských krás, tím šťastnější, čím více očítal se stranou všedního a běžného turistického ruchu. Jeho výkony turistické ve švýcarských, francouzských a tyrolských Alpách byly velmi dobré, a výkony v slovinských Alpách, kam se před válkou každoročně, aspoň na krátký pobyt vracel, byly prvotřídní. Stačí z jeho výkonů vzpomenouti jen takového přechodu po východním hřebenu Mangartu, nebo proniknutí z Pišnice severní stěnou do Okna Prisojniku, tur, jež uváděny bývají mezi velmi těžkými; a bývají jen zřídka prováděny. Také nejedno první horské dostoupení znamenal ve svém deníku, tak první zdolání severní stěny Kuku (výstup z úvalu Beli Potok), první turistické dostoupení Malé Ponice z Martulku; z pamětihodných výkonů jeho třeba uvést i několik horských tur, jež před ním byly pouze jednou nebo dvakrát provedeny (a mnohé snad ani vůbec ne), tak na př. přechod od Škrlatice po hřebeni k Rogici, přechod od Vel. Kaninu po hřebenu přes Vel. Babu na Černého Vohu, přechod od Prevaly přes Krniške Vršiče k Černelské Špiči, od sedla

L Y Ž A Ř S K O É Y K E L B

DÁMSKÉ A PÁNSKÉ PODLE MÍRY
V NEJÚČELNĚJŠÍM PROVEDENÍ

J. EISELT, PRAHA I., NÁRODNÍ TŘ. 37.
TELEFON 286-61

KOSMOPLAST

NÁPLAŠŤOVÝ RYCHLOOBVAZ.

Obáلكové balení po Kč 1·50, 2— neb 2·20, sportovní balení č. 3838 Kč 8·50 plech. krabičkách.

Obdržíte v lékárnách a drogeriích.

PRVOTŘÍDNÍ LYŽE JASANOVÉ I HICKORY vyrábí ÚSTECKÁ LODĚNICE A DŘEVOPRŮMYSL SPOL. S R. O. V ÚSTÍ n. L.

Zagradom po hřebeni přes Morež na Votli Vrh; na Mangart „hudou stezou“, na Kone, Velikou Poncu, Špik, Mrzlou Goru a j. v., vesměs v Julských nebo Savinjských Alpách.

Na turách nedbal o své pohodlí. Nejednou nocoval vysoko v horách na tvrdém kamení, přechávané mrazivou horskou noc pod širým nebem při plápolavém hřejícím ohni (na Dovskih Podeh, v Zadnjem Dovku, v Belem Potoku, Boršici a j.) nebo v opuštěných horských chatách, kde klid vznešené horské přírody byl mu vzácným požítkem. Obec československých alpistů ztratila v něm obětavého a nadšeného druha, jemuž zachová vděčnou paměť.
Dr. Čk.

DEN 24. ŘÍJNA 1929 jest historickým dnem pro dohodu mezi Svazem Lyžařů a Klubem čl. Turistů, jež toho dne byla umluvena. Za Svaz zúčastnili se této schůze splnomocnění delegáti Dr. Brauner, Jílek a inž. Macháček. Za KČST byli pak přítomni jako předseda schůze konservator Jeníček, rada Kamenický, Dr. Pásek, Dr. Jakubec a J. Bárta za pražský lyžařský odbor. Je jasné, že přátelská dohoda mezi oběma ústředími bude mít velký vliv na naše lyžařství.

LYŽAŘSKÁ VOJENSKÁ VÝCVIČNÁ STŘEDISKA zřízena budou v letošním zimním období opět ve Vysokých Tatrách a v Krkonoších. Na Štrbském Plesu bude zřízen jeden lyžařský kurs pro instruktory a sice šestitýdenní od 3. února do 15. března 1930 za účasti 21 důstojníků. Důstojníci tito budou přiděleni od horských praporů 1, 2, 4, 5, 7, 9, 10 a 11, dále od horských dělostřeleckých pluků 201 a 202 a od hraničářských praporů 1 až 10. Dále zúčastní se tohoto kursu jeden důstojník generálního štábu a patrně též jako již předešlého kursu důstojníci anglické armády.

Ve Špindlerově Mlýně bude šestitýdenní kurs pořádán od 13. ledna do 22. února. Kursu tohoto zúčastní se 33 důstojníci a 1 důstojník gener. štábu a sice od pěších pluků 1 až 24, dále od 4 leh. dělostřel. pluků od 4 hor. dělostřel. oddělení.
Dr. O. Br.

PRACOVNÍ VÝBOR F. I. S. jednal 13. a 14. srpna t. r. v Huldreheimu v Norsku o otázkách, jež budou akutní při kongresu, jež konati se bude v Oslo dne 26. a 27. února 1930. Proti návrhu F. I. S. aby III. Zimní Olympiáda konala se v Lake Placid 20. až 27. února 1932, opřel se předseda Olympijského komitétu v Lake Placid a tvrdí, že povětrnostní poměry jsou tamtéž stálejší koncem ledna a navrhuje proto termín od 29. ledna do 6. února. — Dále bylo konstatováno, že podle rozhodnutí sv. moříského kongresu, měly všechny svazy podati F. I. S. své názory o zařazení pravidel závodu ve sjezdu a slalomu do mezinárodního řádu lyžařského a že tak učinily pouze svazy zemí severovýchodních, které souhlasně navrhují, aby závod ve sjezdu byl pojat do mezinárodních pravidel, nikoliv však závod ve slalomu. — Konečně usneseno bylo na požadavku, aby ti soudecové jednotlivých svazů lyžařských pro závody ve skoku na lyžích jmenovaní do sboru soudečů mezinárodních, ovládali mimo jazyka mateřského, buď němčinu, angličtinu neb francouzštinu.
Dr. O. Br.

LETOŠNÍ LYŽAŘSKÁ SAISONA PŘINESE ZAJISTĚ MNOHO NOVÉHO VE VÝZBROJI. Jedním z dalších zdokonalení lyžařských holí může se letos pochlubit naše nejstarší odborná fa Sport-Svoboda-Praha. Jako vždy nehlučně pracuje tato fa na výzbroji pro lyžaře a jde

DOBŘÍ LYŽAŘ DŮVĚŘUJE ODBORNĚ
VEDENÉMU ZÁVODU. TAKOVÝM JEST

=

STONE & BLYTH

VEDOUcí

LEOŠ STEHLÍK

PRAHA I., NÁRODNÍ TRÍDA Č. 31.

na věc od správného konce. Vůdčí zásadou jest dokonalé vyzbrojení zákazníka ve všech směrech. Spokojenost pak jest jí nejlepší odměnou. Před lety zavedla tato fa obtáčení lyžařských holí. Tento způsob vyztužování holí jest všeobecně oblíben přesto, že jest nedokonalý.

Hole byly dříve obtáčeny izolací, drátem, šňůrkou a pod. Toto obtáčení mělo tu nevýhodu, že se sešupovalo, rozmotávalo, vlhkostí trpělo. Nové vyztužování, kterým letos fa Sport-Svoboda příjemně překvapí lyžaře, tyto nedostatky úplně odstraňuje, neboť massa, z které jsou objímky dělány, tak pevně lpí na holích, že jenom zničením jest možno objímku odstranit. *Hlavním a nejdůležitějším faktorem této věci jest, že tato zákonem chráněná objímka se při schmutí na holi stáhne a sevrě hůl tak dokonale, že štípnutí hole jest takřka vyloučeno.*

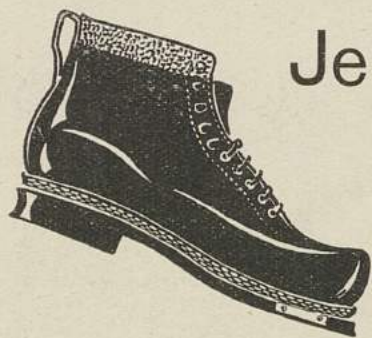
Sněhové kroužky na hole doznaly letošního roku dalšího zdokonalení. Všeobecně prodávaný kroužek opatřený vnitřním železným kroužkem má tu nevýhodu, že jest pohyblivý pouze jedním směrem, to jest podle závlačky, kterou jest na hůl připevněn.

Nový kroužek, dle norského způsobu zhotovený, drží se stále v poloze vodorovné, nekloní se na stranu, jest na všechny strany stejně chytivý a jest vždy ve správné poloze připraven ku zaboření do sněhu.

Není snad ani nutno podotýkati, že fa Sport-Svoboda dala svým novým, zákonem chráněným, holím dokonalý finish spojený s výbornou jakostí.

Fa Sport-Svoboda zve veškeré lyžařské gourmany ku prohlídce těchto novinek, které má ve svém závodě Praha II., Štěpánská 40. (vedle stavby Šekového úřadu) v hojném množství připraveny.

ŠVÝCARSKÝ LYŽAŘSKÝ SVAZ konal svojí 25. jubilejní valnou hromadu v Basileji za velké účasti delegátů. Ježto některá usnesení na této valné hromadě jistě budou i naše lyžaře zajímati, zmíníme se o nich. Technická komise usnesla se na tom, aby při příštích velkých závodech švýcarských v Engelbergu 8. a 9. února 1930 nebyl proveden distanční závod na 50 km, jak to nařizuje mezinárodní závodní řád, nýbrž místo něho bude dán na program závod ve sjezdu. Dále požádala technická komise zástupce Švýcarska ve F. I. S. Dr. Dannegera, aby podporoval její snahu, aby slalomu a závodů ve sjezdu byla ve Fise věnována největší pozornost. Pokud se týče účasti Švýcarska na mezinárodních závodech v Oslo, bylo definitivně rozhodnuto, že bude tam vysláno mužstvo, jež již v létě bylo soustředěno a podrobeno řádnému výcviku. Nyní opět bude ve výcviku vybraných závodníků pokračováno a definitivní závodní družstvo bude sestaveno podle výsledků v Engelbergu. Již 14 dnů před závody v Oslo bude závodní team vyslán do Oslo, kdež bude ubytován zdarma v domě, který dal k dispozici pro ten účel Nor Björnstadt, bydlící v Bernu. — Současně zasedala též vojenská delegace pod předsednictvím plukovníka Lardelliho a jednala hlavně o účasti vojenské hlídky švýcarské na mezinárodních závodech lyžařských hlídek v Oslo. Zásadně bylo usneseno závodů těchto se účastniti. Zajímavé bylo další usnesení, že do vojenské hlídky nebudou zařazeni žádní z těch závodníků, kteří se účastní závodů civilních, ježto vzniká obtíž jednak při provádění výcviku, jež nutno vésti jiným způsobem a pak také závodníci jsou přespříliš namáháni. Ježto podle norských předpisů těchto vojenských závodů jest předepsán maximální věk pro členy hlídky, s výjimkou vůdce její, 24 léta, bylo konstatováno,

Jen lyžař odborník a výrobce

dodá Vám spolehlivou obuv.

O. Ticháček,
Praha II., Jungmannova 16.

TELEFON 295-8-4.

Objednávky dle míry.

ŠPERKY A SPORTOVNÍ CENY VLASTNÍ VÝROBY. UMĚLECKÉ PŘEDMĚTY.

Fr. Javírek

Jos. Drabec

PRAGA II. ŽITNÁ UL. Č. 1

ROH KARLOVA NÁMĚSTÍ

VYZNAMENÁNÍ NA MEZINÁRODNÍ VÝSTAVĚ UMĚLECKÉHO PRŮMYSLU V PAŘÍŽI 1925 STŘÍBRNOU MEDAILÍ.

V NAŠEM ZÁVODĚ BYLY ZHOTOVENY PUTOVNÍ CENY: POHÁR KONGRESOVÉHO MŮSTKU
A MEMORIÁL Dr. SYNÁČKA.

TELEFON Č. 307-81.

TELEFON Č. 307-81.

že pro sestavu hlídky bude to činiti značné obtíže a vojenská delegace doufá, že dosáhne v tomto směru ještě pozměnění. Definitivní sestava hlídky bude učiněna až po výcviku dvou hlídek, jež se utkají při velkých závodech v Engelbergu.
Dr. O. Br.

LETNÍ ZÁVODY LYŽAŘSKÉ na Piz Corvatsch ve Švýcarsku, vysokém 3456 m, pořádal v červenci Skiklub Alpina a lázeňská správa sv.-mořická. Závody byly četně obeslány závodníky a diváků, vzdor vysoké poloze závodistiště, bylo spousta. Počasí závodu přálo, neboť celý den bylo slunečno. Závod konal se o putovní pohár a skládal se ze závodu ve skoku a sjezdu. Závodu ve skoku zúčastnilo se 27 závodníků a zvítězil Giovanoli Arno známkou 18:500 bodů. Závodu ve sjezdu zúčastnilo se 56 závodníků a závod tento byl konán z Piz Mortel 3442 m, ježto ledovec Corvatsch byl pro podobný závod nebezpečný. Zvítězil Chiogna Florian časem 36.2 vt. Druhý byl Karel Nater časem 36.8 vt. V kombinovaném závodu zvítězil Arno Giovanoli 18:550 body, druhý byl Karel Nater s 18:380 body.
Dr. O. Br.

XII. LETNÍ ZÁVODY LYŽAŘSKÉ konaly se na Jungfrauochu ve dnech 13. a 14. července za účasti asi 150 závodníků a závodnic. Pro nás zajímavé jest, že všichni závodníci se účastnivší závodníci měli velké slevy, jak na dráze vedoucí na Jungfrau, tak i při ubytování. Sníh byl závodům příznivý, ale chvílemi přece lepil, takže dobré mazání hrálo při všech závodech, jak při sjezdu jednotlivců, tak i skupin na laně, slalomu a skoku značnou úlohu. První den v sobotu se konal nejdříve závod ve sjezdu, kde mezi známými závodníky zvítězil časem 3.15 min. známý švýcarský mistr lyžař, grindel-

waldský horský vůdce *Adolf Rubi*. Závod tento byl jet ve čtyřech třídách. Závod dam ve sjezdu na 1500 m vyhrála *Leny Abplanalp* z Grindelwaldu v čase 1:50.8 m před známou závodnicí *Josy De la Tour* z Winterthuru, která měla čas 1:59.6 min. Druhým závodem byl tradiční závod tříčlenných hlídek na laně na trati 1500 m, jehož zúčastnilo se 19 hlídek, který se stal kořistí *Švýcarského Akakemického klubu* v čase 1:54.6. V neděli pak proveden byl závod ve slalomu, jehož se účastnilo 54 závodníků a 17 závodnic. Nejlepšího času docílil *Steuri* z Grindelwaldu 36.6 vt. V dámské soutěži zvítězila: *Rössli Streiff* časem 1.04.8 min. Nejzajímavějším ukončením zdařilých těchto závodů byl závod ve skoku na lyžích, který se konal ve třech třídách. V třídě první zvítězil *Stefan Lauener* z Wengen a *Rubi* byl druhým. Kdežto nejlepší švýcarský závodník Kaufmann umístil se až na pátém místě, byv postižen nehodou. Při prvním skoku spadla mu totiž lyže, když se mu byl řemen přetrhl a zaběhla do ledovcové špalty. Vzdor tomu při druhém skoku na vypůjčených lyžích docílil *Kaufmann* nejdělsího a nejkrásnějšího, za což byl odměněn zvláštní cenou.

V závodu kombinovaném skládajícím se ze závodu ve sjezdu, slalomu a skoku na lyžích zvítězil *Adolf Rubi*.
Dr. O. Br.

CO JE NOVÉHO V KRKONOŠÍCH? Ve Špindlerově Mlýně přestaveny byly dva hotely a sice hotel Sněžka a Horský hotel. Oba podle nové praxe, která směřuje k tomu, aby názvy nemusely býti překládány do češtiny, přejmenovány byly na Centrála Palace hotel. — Odstraňování českých nadpisů v hotelích, i kde je většinou návštěva česká, jako na př. Hotel Vysoká Varta, už pomalu zevšedňuje a je jen divné,

Největší
výběr
zimních
sportovních
potřeb
v PRAZE

SPORTOVNÍ DŮM DŽBÁNEK SPÁLENÁ 30.

LYŽE vázání hole montáž } komplet Kč **160**

BOTY la Kč **210**

BRUSLE od Kč 55.-. **SANĚ** od Kč 36.-

LUMBERJACKS IMITACE KŮŽE 210 -

NOVINKY: švédské lyže, vázání Hummel, Loipe, Haug, přeska Ruchser a j.

ŽÁDEJTE ILUSTROVANÝ CENÍK ZDARMA.

HORY VÁS ZAVOLALY

k radostnému bílému sportu. Jeďte jim vstříc s dokonalým fotoaparátem — budou to jedinečné Vaše vzpomínky.

Dodáme Vám aparát, materiál — vše co potřebujete a po návratu s hor Vám necháme vše

JIŽ ZA 5 HODIN vyvolat a vykopírovat.

Aparáty na splátky při nezvýšených cenách

FOTO-POP-MYSLÍKOVA 25.

ODBORNÝ ZÁVOD — PRAHA II. — TELEFON 451-64.

že okresní úřad ve Vrchlabí nepřezkoumá, zda nařízení v tom směru vydaná správně se dodržují. Tak na př. na Holmanově boudě v Dlouhém dolu, také již český nápis zmizel. — Hotel Slavie ve Špindl. Mlýně byl po celé léto obsazen letními hosty až do 15. září. — Martinova bouda po odchodu Nejedlého stihána je smůlou. Nový nájemce p. Šlechta, bývalý číšník z Labské boudy, velmi málo dbal toho, aby výborná pověst Martinovky byla zachována a tak návštěva jak v zimě, tak i v létě byla špatná. Při přestavbě zdi byli dva lidé tam zabiti a nyní přišel sám nájemce p. Šlechta do podezření ze spoluviny na vraždě harmonikáře. Ať již dopadne soudní líčení jakkoliv, p. Šlechta asi sotva se do Martinovky vrátí, ježto dostal čtvrtletní výpověď. — Českých turistů letos bylo v Krkonoších velmi nepatrné procento, což se také odráželo v návštěvě českých bud. — Nový český hotel Panoráma ve Sv. Petru byl též čteně pro svou skvělou polohu navštěvován, ale většina návštěvníků byli Němci. — Na Výrovce v Havlově boudě po nájemci Vodvárkovi, který zanechal po sobě velmi neblahou pověst a na jehož vyrovnání budou čeští obchodníci v okolí Vrchlabí dlouho vzpomínati, nastoupil bývalý hotelier v Železně Rudě Hölzel, jehož předchází z jeho působení na Šumavě dobrá pověst. Jistě p. Hölzel se vynasnaží, aby získal Havlově boudě takovou pověst, jakou si zaslouhuje a hned pro začátek mu doporučujeme, aby zakázal prodávati pohlední lístky pouze s německým nadpisem, jež předkládány jsou českým hostům, ježto boudě československých důstojníků mohlo by to škoditi. — Jako protějšek vojenské boudy Havlovy, ovšem v poloze daleko lepší, postavena byla říšskoněmecká studentská bouda vedle Špindlerovy boudy nazvaná Rüberzahlbaude. Bouda tato byla slavnostně otevřena 7. září za ohromné účasti z německé strany

a za přítomnosti několika ministrů. — Kolínská bouda zůstala dále v nájmu Ferd. Nejedlého, jemuž smlouva byla prodloužena za příznivějších podmínek. Máme za to, že prodloužení smlouvy s Nejedlým jest jen v zájmu prosperity boudy samé. — Konečně sokolská chata spěje již k svému dokončení, jen opatření vody činí velké obtíže, ježto vodu nutno čerpati hluboko v Urlasgaundu. — Lanovka z Janských Lázní na Černý vrch osvědčila se za svého jednoholetého působení znamenitě a pro silný vítr byl provoz lanovky zastaven jen několikráte. Doufáme, že po roční bilanci snad podaří se nám, aby cena jízdného pro lyžaře byla snížena. *Dr. O. Br.*

CO NOVÉHO NA ŠPIČÁKU? (28. říjen 1929.) Příroda se pomalu ukládá k zimnímu spánku. Překrásné kontrasty barev podzimního lesa jsou vděčnou pastvou tichému pozorovateli. Zlatorudé listí buků se jasně odráží od temné zeleně smrčím a jedloví. Vyšší polohy Jezerní Stěny jsou již pocukřeny prvním sněhem a hřebec má souvislou sněhovou pokrývku, nehlubokou, ale počátek zimy hlásíci. Stromy nejvyšších poloh jsou krásně zavěšeny a ojměny. Rozhledy do kraje chybí, neboť vláda vlnkého podzimu není dosud zakončena. Špičácké hotely se horečně připravují na zimní sezonu. Prokop přistavěl třetí patro na východní křídlo hotelu a provedl řadu vhodných změn. Hotel Rixi, zakoupený pražským Creditanstaltem der Deutschen, byl velkým nákladem přestavěn, takže může skýtati svým hostům nejrafinovanější hotelový přepych. Les kol hotelu byl vykácen, by nejbližší okolí rádně vyschlo a pěkná budova hotelu více vynikla. Širé okolní pozemky byly bankou vykoupěny od německých sedláků. 5 minut od hotelu, na místě zvaném Meran, v závětří a na výsluní, postaveny

VELOX - VOSKY

*učiní každý sníh bezvadně sjízd-
ným a každý výstup snadným.*

MIX

MEDIUM

SKARE

KLISTER

DOPORUČENO SVAZEM LYŽAŘŮ RČS.

SVAZ LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKE V PRAZE
FEDERATION SKIERS DE LA REPUBLIQUE TCHOSLOVAQUE PRAGUE

Telefon 323-1-3 Ústředna 300 227

PRAHA, dne 6. března 1929.
20000/14

C. p.

Tit.

pánov/ R. O. Bause a J. Maloch,

Vinohrady.

Na Vaši žádost, abychom vyzkoušeli Vaše lyžařské vosky "Velox" a navrhli Vám jejich zdokonalení Vám sdělujeme, že není důvodů pro změny, protože se při závodech velmi dobře osvědčily. Jejich používání jest velmi jednoduché a hodí se proto též velice dobře pro turistiku. Můžeme je velmi dobře doporučiti.

Za:

TECHNICKÝ ODBOR
SVAZU LYŽAŘŮ RČS
V PRAZE

Helek
jednatel.

Opjms
předseda Technického
odboru.

jsou zábavní pavilony pro letní hosty — krytý kůželník, tělocvična a dětská zahrádka, sluneční lázně s rybníčkem, napájeným vodou z nového vodovodu, jenž pořízen statisícovým nákladem a veden s vrcholu Špičáku. Sluneční lázně a dětské hřiště mají nejkrásnější bílý písek. Změna majitele hotelu Rixi znamená posílení německého živlu na šumavském pohraničí a poliček naší podnikavosti. Špičák je klimatickým místem budoucnosti. Již nyní žádá se za pole kol nádraží 25 korun za plošný metr a více. A nejsou k dostání. Vila Stela, je opět přistavena, tak že má vzhled statného hotelu. Stavební ruch v Železné Rudě — městysi — vytvořil letos novou čtvrť — na svahu pod zastávkou „Městyssem Železnou Rudou“. Také hotel Belveder byl úplně přestavěn — k svému prospěchu. Neobyklý ruch jeví se v okolí Černého jezera, horizontálky a Hojsovy Stráže. Kraj je rozkopán jako by horečná touha zlatokopů ho rozryla a rozbrzdila. Západočeský elektrárenský svaz provádí zde své velkorysé plány. Pod Hojs. Stráží staví velkou elektrárnu a údolní přehradu. Výkonnost přehrady bude zvýšena přebytkem vody z Černého jezera, z kterého se povede mohutné potrubí horizontálkou k obrázku a pak kolmo dolů do H. Stráže. Čtyři metry hluboký, zákopový had zabírá půl horizontální silničky. Na 400 dělníků zde v potu tváří bojuje se skalnatým prostředím. Milionový podnik vyžádá si ještě dlouhé doby než bude dokončen.

Chata Č. Ski klubu v Plzni na Jezerní hoře bude vybudována ve větších, vhodnějších poměrech s celoročním provozem, ovšem, že s pracemi se počne až na jaře. *N. Lng.*

FIRMA KRÁSA V LUCERNĚ nám sděluje, že letos zavádí nové druhy dětských, dámských a pánských lyžař-

ských bot a že tyto druhy, ze zvlášť vhodného materiálu a odborně dokonalým provedením předčí všechny dřívější.

Při tom nejsou ceny vysoké, naopak konkurují i výrobkům nejlacinějším a členové Svazu Lyžařů obdrží na výkaz legitimace ještě výhodné.

Vyžádejte si nový ilustrovaný cenník, aneb Vám firma Krása tyto boty předloží, zcela nezávazně, ku prozkoumání a porovnání.

LYŽAŘSKÉ MISTROVSTVÍ ŠVÝCARSKÉ konati se bude v roce 1930 v Englbergu ve dnech 7. 8. a 9. února.

BAVORSKÝ LYŽAŘSKÝ SVAZ konal svoji valnou hromadu 20. října t. r. v Mnichově. V tomto svazu organizováno jest 8788 členů a 1986 dorostu. Svaz konati bude své mistrovství 25. a 26. ledna 1930 v Bavorském Eisensteinu.

LYŽAŘSKÉ MISTROVSTVÍ NĚMECKA v roce 1930 bude pořádáno v Oberstdorfu s tímto programem: 4. února 15 km běh, 6. února závod vojenských hlídek na 25 km, 7. února závod na 50 km, 8. února závod štafet současně též pro vojsko a 9. února skok na lyžích. — Celé tyto závody konány budou v rámci jubilejních oslav Německého Svazu Lyžařského. Jubilejní mistrovství toto bude pořádáno pod protektorátem říšského presidenta Hindenburga.

NORDICKÉ HRY VE STOCKHOLMU konati se budou v roce 1930 takto: 12. února závod na 50 km, 15. února závod na 17 km prostý a kombinovaný a 16. února závod ve skoku na lyžích.

LYŽAŘSKÉ KABÁTY

ČAPKY

RUKAVICE

GUMÁKY

IMPREGNOVANÉ PLÁŠTĚ

NEJLEVNĚJI

BERNER JOSEF

PRAHA II.,
ŠTĚPÁNSKÁ 34.

PRAHA I.,
CELETNÁ Č. 14.

MEZINÁRODNÍ ZÁVODY LYŽAŘSKÉ V OSLO mají prozatím tento pořad: 23. února mezinárodní závod lyžařský vojenských hlídek, 26. února závod na 50 km, 1. března závod na 17 km prostý a kombinovaný, 2. března závod ve skoku na lyžích kombinovaný, 3. závod ve skoku na lyžích prostý.

II. AKADEMICKÉ SVĚTOVÉ MISTROVSTVÍ konati se bude ve dnech od 4. do 12. ledna 1930 v Davosu.

MISTROVSTVÍ EVROPY V HOCKEYI v roce 1930 konati se bude ve dnech 27. ledna až 2. února v Chamonix.

BOBOVOU DRÁHU pro příští Olympijské Zimní Hry roku 1932, konané v Lake Placid budou budovati říšští Němci. V Lake Placide, které leží v poměrně nízké výšce 600 m, jsou prý zimní poměry velmi dobré, avšak místo samo nutno již nyní zbudovati tak, aby odpovídalo všem nejmodernějším požadavkům kladeným na místo, jemuž svěřeno bylo pořádání této světové zimní konkurence. V první řadě schází tam dráha pro jízdu bobsleighu a skeletonu, což je tím zajímavější, že právě Američané to byli, kteří na poslední Olympiádě ve Sv. Mořici dobyli v obou těchto druhích závodů největších úspěchů. Proto již nyní pozvali si Američané nejlepšího znalce jízdy na bobu i skeletonu Stanislava M. Zentzytzkiho z Berlína, aby vyhledal a založil trasy pro obě uvedené závodní dráhy.

Dr. O. Br.

LAKE PLACID. Příští zimní Olympiada má se konati v Americe a sice na Lake Placid (Jezero klidu) a v jeho okolí. Americká publikace „The Empire Tours of New York State“ (Lake Placid nalézá se ve státě New-Yorském) píše:

Lake Placid přiléhá k jezeru Mirror, od něhož je odděleno jen úzkým pásem země. Na březích těchto dvou jezer jest rozloženo několik nádherně vypravených tábořišť a letovisek v krajině Adirondacku. Jezera, říčky, horstvo a lesy vytvořily tu společně s jezerem Placid v pravdě ideální zákoutí. Přilehlá obec jest pitoreskně položena v srdci pohoří Adirondack, jehož nejvyšší hory jsou vesměs snadno dostupné. Tak Marci dosahuje výšky 5.402 stop — Mac Intyre, Haystack a Skylight as 5000 stop a nejsevernější Whiteface 4.871 stopu a na této umístěna jest velká ob-

servační stanice. Z těchto vrcholků jest za jasného dne viděti trpytící se věže Montrealu. Od samého jezera vede k řečenému pohoří i po jeho hřebenu velmi dobře upravená a vytýčená cesta. Pohoří Cobble nalézající se též v blízkosti jezera Placid jest známo svým klimatem a krásnými rozhledy do kraje.

Od jezera Placid i od blízkých jiných jezer jezdí autobusy až k patám hor, takže tyto jsou snadno přístupny. Jezero samo i okolí poskytuje jak v létě tak v zimě vděčné výlety. Tolik výše zmíněná publikace. Jí připojená automobilová mapa vzbuzuje u našich motoristů jenom závist když z ní lze viděti, že z New-Yorku kolem jezera Placid až do Montrealu lze jeti po široké dlážděné auto-silnici. Z tohoto popisu zdá se, že americký lyžařský svaz rozhodnuv se o pořádání Zimní Olympiady na jezeře Placid a na okolních horách vybral krajinu vhodnou účelu a nezbude, než očekávati Olympiadu a její výsledky, které zajímati jistě nás budou, zvláště ve skoku na lyžích a v jeho „amerických“ délkách.

Jarmila Fingrová.

GÉRARD WUILLEUMIER, známý vynikající švýcarský lyžař, jehož jméno jest i dvakrát uvedeno na rekordní tabuli Berninského můstku v Pontresině a sice skoky 70 a 70·5 m, vynikající též závodník na kole, odcestoval do Ameriky, kdež nastoupil zaměstnání ve státě Ohio. Wuilleumier byl reprezentantem Švýcarska na závodech v Zakopaném a umístnil se tamtéž ve skoku na šestém, jistě výtečném místě a bude proto jistě švýcarský svaz těžko za něho náhradu hledati.

Dr. O. Br.

ZNÁMÝ NORSKÝ ZÁVODNÍK a skokan Dagfinn Carl- sen, který při jubilejních závodech ve skoku letos v lednu v Potresině utrpěl těžký úraz, zotavil se plně ze svého zranění a stal se nyní sekretářem lázeňské správy v Englbergu.

UPOZORNĚNÍ. Rotmistr St. Glogar z fotograf. odděl. vojen. tech. ústavu, od něhož v loňském ročníku našeho časopisu přinesli jsme několik skvělých reprodukcí, odešel z činné služby vojenské a otevírá si dnem 15. listopadu se společníkem p. Červeným, obchod s fotografickými potřebami a sportovní výzbrojí, v Praze, ve Spálené ulici 27. Pokládáme za svou povinnost, abychom tento obchod našim čtenářům vřele doporučili.

ČERCHOV

CHATA PASOVSKÉHO. STANICE
Č. KUBICE. PRVOTŘÍDNÍ
KUCHYNĚ. — 22 POKOJŮ.

TELEFON

ELEKTRICKÉ SVĚTLO

VODOVOD

NOVÍ NÁJEMCI:

JOSEF BRUDNÝ,
šéf kuchyně Pens. Krásnohorská.

JAN NEJEDLÝ,
majitel Pens. Krásnohorská.

ČESKÁ KUBICE.

SÁŇKY - LYŽE - JADRNÍČEK - FRYŠTÁK - MORAVA

všechny politické strany dohromady. Snahou jeho bylo, aby Krkonoše zněly naší písní a naší řečí. Je potřeba na tomto místě připomenout, aby každý lyžař všude na horách a za každých okolností mluvil česky. Neděje se to!

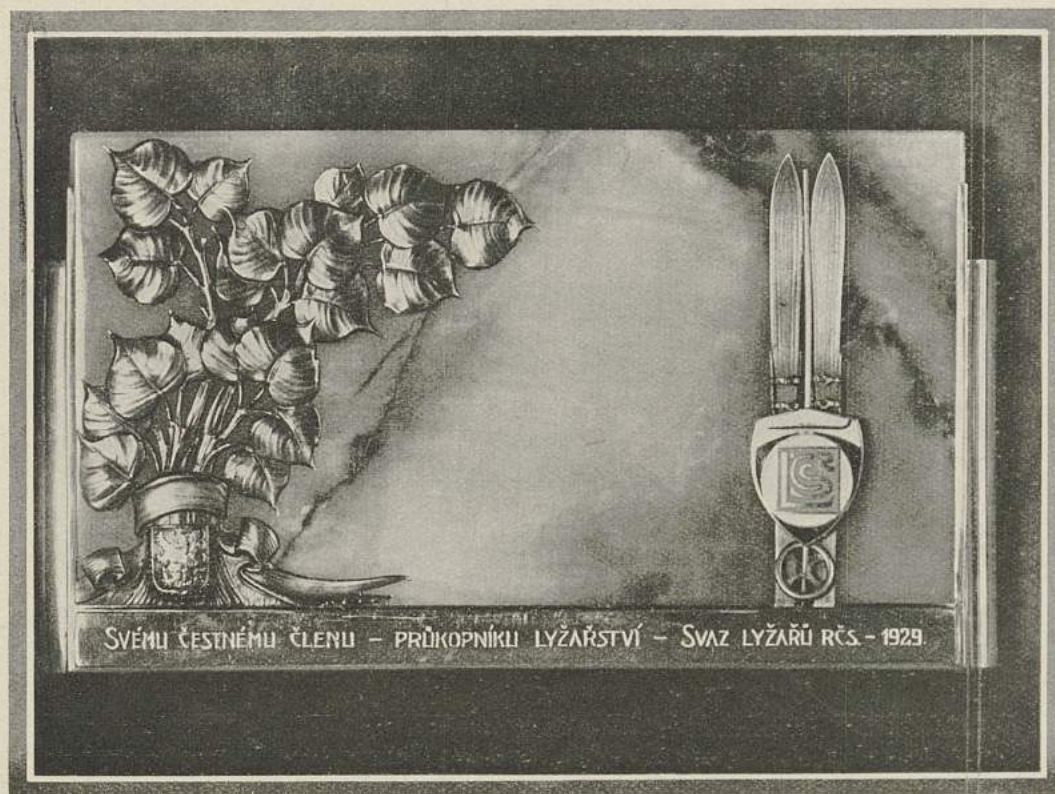
Za více jak 40.letého působení učitelského vychoval řadu pokolení s vřelým vlasteneckým procítěním, které se v těchto generacích projevilo za světové války. Činil tak i v době největší perzekuce. Jestliže se říká o válce v r. 1866, že ji vyhrál pruský kantor, má zase český učitel veliký podíl na utvoření legií a tím na našem národním osvobození. V působení Bucharově máme pro to zářivý příklad. Ale Buchar nevychoval jen své malé svěřence, svou láskou k přírodě vychovával též i dospělé nejen ze svého okolí, ale všechny ty, které z blízka i z dále vodil po celý život v létě i v zimě do Krkonoš.

Náš veliký turista a lyžař v jedné osobě poznal, že hory jsou vždycky krásné, za každého počasí a v každé roční době, a proto neomezil se pouze na turistiku letní. Byl jedním z prvých, kteří se odvážili na Krkonoše v zimě. Ovšem nebylo to okamžitě. Bylo velikou událostí, když

po prvé vypravil se na lyžích na Žalý. Mluvílo se o tom mnoho a dlouho. Neuvěřitelným zdálo se všem, když po prvé dostal se na hřebeny Krkonoš. Dnes je to věcí samozřejmou, kdo vypraví se na hory v létě, že zatouží po nich i v zimě. Zimní krásy ovšem uchvátí každého tak, že se jimi nemůže nikdo nasytit. Za tento krásný požitek nemůžeme se žádným způsobem dost odvděčit prvnímu propagátoru lyžařství — Bucharovi.

Za svoji práci je ode všech milován a ctěn, dožívá se opravdového vděku všech lyžařů. Jeho radost je vždycky radostí naší a jeho bol zároveň naším bolem. My všichni jeho životní práci obdivujeme a před ní se skláníme. Símě, které téměř před 1/2 stoletím zasil, krásně vzešlo, třebaš nebylo zaseto za nejlepší pohody. Jako dobrý hospodář může dnes blaženě pohlížet na sklizeň své práce, může se z ní mnoho radovat a těšit.

Přejeme našemu Krakonoši do dalších let hodně zdraví, mnoho spokojenosti, aby jen úsměv zářil z jeho tváří. Buďtež k radosti naší i svých drahých ještě po dlouhá léta vládcem zamilovaných Krkonoš!

Plaketa Svazu lyžařů věnovaná Janu Bucharovi k sedmdesátinám.

Výrobek firmy Javůrek, Praha.

F O M A

**DESKY NEZKLAMOU
PŘESVĚDČTE SE!!**

Závody.

PŘESPOLNÍ BĚH PRAŽSKÉ ŽUPY SVAZU LYŽAŘŮ o putovní cenu Ivana Komárka konaný dne 6. října t. r. jako vždy v Měchenicích n. Vlt. měl svůj obvyklý standardní ráz.

Start a cíl byly před malebnou chatou Božovou u břehu Vltavy a krásná široká louka před chatou sotva stačila pojímti hojnou návštěvu závodníků, reprezentantů našeho ústředí a obecnstva. Klasický profil dráhy, tak dobré pro cross contry, — kde závodník po mírném stoupání a části překážkového terénu přechází na nádherné měkké, běžecké plateau v lesích, by po slabě skloněném zbytku trati vběhl do cílové rovinky — byl zachován tentokrát bez jakýchkoliv změn a bezvadně vyznačen předsedou župy p. Jirků a místopředsedou ředitelem Žízalou.

Start 53 závodníků byl hromadný a poskytoval na louce ozářené nádherným sluncem divukrásný pohled. Obhájee putovní ceny loňský vítěz inž. J. Durehánec se nedostavil.

Slabá byla účast žen, které jindy starty župní tak hojně navštěvují, takže známá naše závodnice Běla Friedlándrová proběhla trať vůbec neohrožována. Hojná byla účast lyžařských jednot Sokolských a lyžařských odborů Klubu čl. turistů, což poskytuje dobrou naději na další svornou spolupráci v lyžařství.

Podán dobrý sport; při těžké trati, kde na vyschlém lesním porostu a listí se dosti špatně běželo. Putovní cenu získává mladý nadějný Maršálek (lyž. odbor A. C. Sparty) v nejlepším čase 24"28'.

Celkové výsledky (římská číslice značí třídu, první

řádka arab. číslic umístění ve třídě, druhá řádka arab. čísel umístění celkové):

Třída I. — startovalo 1.

čas:

1	9	27:12	Ing. Bartů Miroslav	Č. S. K. Praha

Třída II. — Startovalo 18.

1	1	24:28	Maršálek Miroslav	A. C. Sparta
2	2	24:52	Novotný Frant.	Svaz Skautů
3	4	25:46	Kalaš Jan	Sokol Praha
4	5	26:32	Täubel Rudolf	A. C. Sparta
5	8	27:10	Krča Lev	Sokol Praha
6	10	27:23	Oliver Eckert	Sokol Praha
7	14	27:37	Švestka Ladislav	Sokol Praha
8	15	27:52	Rudl Karel	L. Z. K.
9	17	28:07	Dazner Vladimír	L. K. V. Z.
10	18	"	Janeba Josef	Č. S. p. Z. S.
11	19	28:28	Čumpelík Ferd.	Č. S. K. Praha.
12	20	28:31	Michal Josef	Iroquois
13	23	29:41	Opočenský Vítělav	Sokol Praha
14	24	29:47	Šmíd Jan	" "
15	30	31:20	Černý Ďedřich	" "
16	32	31:48	Saksl Karel	" "
17	34	32:09	Vendler Bohumír	Iroquois
18	35	33:09	Prliš Augustin	S. K. Slavia

Třída III. — Startovalo 8.

1	3	25:32	Rapek Bohumil	Sokol Praha VII.
2	11	27:27	Bloman Vladislav	K. L. V.

Vaši důvěru

k nám nezklameme. Jsme připraveni obsloužiti Vás prvotřídním zbožím. Dodáme Vám lyže, vázání, hole, lyžařské obleky za ceny konkurenční. Vyžádejte si náš obrázkový ceník zdarma.

Sportovní dům „SKAUTING“, Praha II., Vodičkova 6.
Telefon číslo 374-2-3.

DUNZINGER - LYŽ. VOSK
PRO LYŽAŘE TURISTU I ZÁVODNÍKA.

POUZE
JEDEN
DRUH
PRO

SJEZD A STOUPÁNÍ
DODÁVÁ-VE-VELKÉM
HLAVNÍ SKLAD PRO R. Č. S.
SPORT. ODD.

V. J. ROTT · PRAHA · I · 142

Známý závodník

KAREL KOLDOVSKÝ

VYSOKÉ NAD JIZEROU

speciální výrobce lyží

dodá Vám nejlepší
lyže všech druhů.

3	13	27:36	Münz Josef	S. K. Slavia
4	28	30:22	Šabata Ladislav	Sokol Praha
5	29	30:25	Mendl Jaroslav	Sokol Praha
6	31	31:22	Hora Josef	Sokol Praha VII.
7	33	32:04	Kouba Karel	Sokol Praha

Třída starších. — Startováno 6.

1	16	27:57	Pacák Karel	S. K. Slavia
2	21	28:33	Adámek Václav	S. K. Slavia
3	22	29:01	Čejchan Josef	Sokol Karlín
4	25	29:52	Kosina Jindra	Sokol Praha
5	27	30:—	Toel Karel	A. C. Sparta

Ženy. — Startovaly 2.

1	11	24:27	Friedlándrová Běla	L. Z. K.
2	13	30:07	Kozáková Olga	L. Z. K.

Dorost. — Startovalo 13.

1	1	19:29	Valeš Jaroslav	Sokol Praha
2	2	19:40	Jahouš Václav	L. K. Louny
3	3	19:50	Blábolil Frant.	Sokol Praha VII.
4	4	20:11	Koudelka Květoslav	L. K. Louny
5	5	20:50	Mráz Rudolf	Sokol Praha
6	6	21:30	Čermák Karel	Sokol Praha
7	7	22:08	Bareš Karel	Sokol Praha
8	8	23:03	Mačcha Jiří	21. odd. skautů
9	9	23:09	Šabata Jan	Sokol Praha
10	10	23:14	Saffin Karel	K. L. V.
11	12	25:46	John Pavel	Sokol Praha
12	14	30:07	Havel Josef	K. L. V.

Hosté. — Startovalo 5.

1	6	26:44	Cigner Alois	Žižka Praha
2	7	26:53	Veider Josef	Touring club
3	12	27:33	Teklý Vratislav	K. Č. S. T.
4	26	29:57	Křeček Jaroslav	K. Č. T.

Celkem startovalo	53
Na dlouhou trať startovalo	38
Na krátkou trať startovalo	15
Klasifikováno	49

PŘESPOLNÍ BĚH SVAZU LYŽAŘŮ konal se 20. října v Řevnicích se startem a cílem v samotném městyse u hotelu proti nádraží. Počasí nebylo závodu příznivo — ráno hustě přišlo a teprve ve chvíli závodu dešť ustal. Terén byl klouzavý a rozmoklý a zmoklé značky resp. jich nahrazování bylo perným oříškem pro pořadatele v poslední chvíli, před závodem. Uspořádání závodu svěřil T. O. Svazu letos opětně S. K. Slavii (lyžař. odbor), který loni krásně uspořádal Svazový běh Všenorský. Provedl je v čele s Krňoulem vzorně, jako vůbec v S. K. Slavii dělají „do všech“ sportů dobře a jest jen litovati, že milý náš přítel a resignovavší náčelník Pražské župy ing. Jauris, který to ve Slavii jako „centrální“ předseda „teď vede“, letos do správního výboru Svazu ne kandidoval. Budeme velmi postrádati tohoto rozumného, konciliantního a důkladného pracovníka! Leč o tom jindy!

Trať měřila pro závodníky necelých 7 km, pro ženy, dorost, a III. třídu 4 km. Ač značení bylo všude dobré, neproběhla část konkurentů jednou z kontrol a poněvadž si tím trať efektivně zkrátila, byla soudcovským sborem diskvalifikována. Nejlepší čas dne má Josef Německý 23'12". Krásně se v první třídě držel Vladimír Novák v čase 25'49". Ve třetí třídě je velmi pozoruhodný čas Šourkův (L. K. Louny — má ovšem pražský training!), 25'07" a ve třídě hostů Cignerův (Klub čs. turistů), 25'58". Je viděti, že s přestupem turistického lyžařstva do Svazu dostaneme i dobré borce. Ženský čas je nejlepší čas hosta Mejzlíkové, S. K. Slavia, Praha, 18'00". Statečně držel se dorost, který to ženám na téže trati důkladně „natřepal“.

Výkon Škabradý (Č. Ski klub v Plzni) 13'23" je vskutku pozoruhodný a octne se jistě v záznamech dorosteneckého odboru spolu s výkonem Koudelky z Loun. Z výsledku lounských je viděti mnoho potěšitelného. Víme velmi dobře, že se tam vskutku pracuje. Totéž platí i o Plzni. Celkem 66 závodníků — dobrá bilance před začátkem sezony.

Svazových soudců bylo dostatek a soudcovská služba — část závodníků byla ještě u startu a z kratší trati již přibíhali — klapala celkem dobře.

Účastníky uvítal, výsledky sdělil a ceny rozdál místopředseda T. O., který připomenul závodníkům výcvikový program

POBYT NA HORÁCH Vám zpřijemní
VÝBORNÁ KONSERVA od firmy **RICHARD HULATA**
 továrna na uzenářské zboží
PRAHA - VINOHRADY, - FRANCOUZSKÁ 29-33.

LYŽE

a celé výzbroje vyzkoušené jakosti dodá Vám pouze lyžař odborník

Vyžádejte si letošní ceníky!

A. PRŮCHA

Telefon 33017.

Telefon 33017.

Praha I., Národní třída číslo 25.

T. O. v této sezoně a upozornil na důležitost všenačelnické schůze před valnou hromadou. Pro nedostatek místa otiskujeme jen tyto hlavní výsledky:

I. třída:

1. Německý Josef, S. K. Slavia, Praha	23.12
2. Novák Vladimír, L. K. V. S., Praha	25.49
3. Ing. Bártů Miloslav, Č. Ski klub, Praha	26.08
4. Lang Norbert, Č. Ski klub v Plzni	32.58

II. třída:

1. Žák Josef, Český Ski klub, Plzeň	25.56
2. Täubl Rudolf, A. C. Sparta, Praha	26.10
3. Kalas Jan, Sokol Pražský	26.13
4. Blomann K., Klub lyžařů vinohradských	26.14

III. třída:

1. Šourek Josef, Lyžařský klub, Louny	25.07
2. Vejšický Zdeněk, Český Ski klub v Plzni	26.53
3. Blomann Vladislav, Klub lyžařů vinohradských	27.22
4. Nachtigal Vítězslav, Sokol Pražský	28.37

Třída starší:

1. Čejchan Josef, Sokol Karlín	29.09
2. Adámek František, S. K. Slavia, Praha	29.19
3. Patzák Karel, S. K. Slavia, Praha	29.30
4. Kosina Jindřich, Sokol Pražský	30.16

Třída hostí:

1. Čigner Alois, Klub čs. turistů, Praha	25.38
2. Kadeřábek Václav, „ „ „	26.25
3. Křeček Jaroslav „ „ „	31.02

Ženy:

1. Všečeková Hilda, Sokol Pražský	19.23
2. Erlebachová Růžena, Sokol Pražský	19.44
3. Jelínková Vlasta, S. K. Slavia	20.18

Ženy hosté:

1. Mejzlíková, S. K. Slavia, Praha	18.00

Dorost:

1. Škabrada Antonín, Č. Ski klub v Plzni	13.23
2. Koudelka Květoslav, Lyžař. klub, Louny	13.40
3. Jakouš Václav, Lyžařský klub, Louny	13.41
4. Valeš Jaroslav, Sokol Pražský	13.47

J. K.

Zprávy župní a klubové.

KLUB TATRANSKÝCH LYŽIAROV. Počátky K. T. L. vznikly v košickém odboru Klubu čs. turistů, jehož někteří členové pěstovali již v zimě r. 1921—1922 lyžařství a pomýšleli již tehdy, aby byl založen samostatný lyžařský klub. Lyžařství mělo tehdy více turistický ráz, lyže sloužily téměř výlučně k poznání krás zimní přírody, závody a čistě sportovní stránka byly vedlejší. Ale košický odbor K. Č. T. již uspořádal v únoru r. 1922 na Štrbském Plese závody, pouze však klubovní. Myšlenka založení samostatný klub byla realizována v říjnu r. 1922, kdy bylo svoláno ustavující valné shromáždění do Spišské Nové Vsi, kde bylo definitivně rozhodnuto založení „Klub tatranských lyžiarov“. Klub sdružo-

val záhy nejen členy východního Slovenska (Košice, Prešov, Bardiov, Spiš. Nová Ves), ale i členstvo ze vzdálenějších míst (Ružomberok, Lipt. Sv. Mikuláš, Vrútky, Bratislava). Ihned první rok byla poskytnuta klubu ministrstvem zdravotnictví značná subvence na vybudování velkého závodního můstku, jenž byl vystaven na jižních svazích Tater pod státními hotely na Štrbském Plesu. Náklad převyšoval 10.000 Kč. Místo se však ukázalo nevhodným pro špatné sněhové poměry a můstek nebyl téměř používán. Výbor nově utvořeného spolku usiloval nejprve o propagaci. Pro členy byly ujednány výhody při nakupování výbroje, při ubytování a stravování v tatranských hotelích. Značná péče byla

Prvotřídní lyžařské výbroje

SPORTING CLUB

Praha II., Dlážděná 4. — Telefon 224-8-1.

Vlastní sanatorium pro opravu a úschovu lyží.

Továrna: Derby.

**TUK NA
SPORTOVNÍ
OBUV**

NEJLEPŠÍ LYŽAŘSKOU OBUV

ručně pracovanou koupíte jen u výrobce. — Též dle míry.

J. PAPEŽ, PRAHA I., Kaprová 10

TELEFON 317-3-8

TELEFON 317-3-8

věnována výcviku členů. Ačkoliv členstvo bylo roztroušeno na různých místech, byl docílen dostatečný kontakt hojnými návštěvami Tater. Středohoří v blízkosti jednotlivých míst nebyla věnována taková pozornost jako nyní.

Rozřadovací závody v první sezoně byly uspořádány 14. ledna 1923, klubovní závody 27. a 28. února 1923, obojí v okolí Štrbského Pleše. Z cizích závodů byly obeslány závody Karpathenvereinu v Tatranské Lomnici. V prvním roku měl klub již 140 členů.

Budoucího roku vzrostl počet členů na 300. Pečovalo se též o výcvik a organizaci dorostu. Byly uspořádány místní závody ve Spišské Nové Vsi a Lipt. Sv. Mikuláši a klubovní závody 21. ledna 1924 na Štrbském Plese. Klub zúčastnil se mezinárodních závodů v Tatranské Lomnici, které uspořádal Svaz lyžařů Čs. republiky a závodů Karpathenvereinu v Kremnici, ve kterých se členové čestně umístili.

Propagaci byla věnována řada přednášek členů ze Spišské Nove Vsi.

Zima 1924—25 byla bílému sportu krajně nepříznivá. I ti největší vytrvalci mohli se těžko pochlubit, že si vícekrát zalyžovali.

Zima 1925—26 vyznačovala se již od konce listopadu příznivými sněhovými poměry kolem Košic. V Košicích samotných přistoupila řada nových členů.

Na rozdíl od zim minulých obrací se zájem členstva v terény kolem Košic. Již tehdy bylo zřejmo, že dosavadní organizace klubu není dosti vhodná a že bude nutno, aby pro Košice byl zřízen samostatný klub.

Nebylo při vzrůstajícím počtu členů možno ovládnouti administrativně množství členů, roztroušených od Košic až do Vrútek. Též společně pojítka všech—Vysoké Tatry—staly

se novým členům, ať z finančních důvodů, či z nedostatku času nepřístupnými. K provedení této myšlenky bylo přistoupeno až v sezoně 1927—28, zejména když nově založený klub „Vysoké Tatry“ svou činností poskytl dostatečné záruky, že převezme a bude dále budovat v těchto končinách dílo, Klubem T. L. tak slibně započaté.

Jinak sezona r. 1925—26 byla velmi čilá.

Koncem roku 1925 uspořádány byly na Popradském Plese svazem lyžařů cvičitelské kursy, které s úspěchem absolvovalo 7 členů K. T. L. a několik členů bratislavského Ski klubu. 8. února 1926 byly uspořádány s vojskem společné distanční závody pro členy a dorost a závody ve skoku. Účast místních závodníků byla velmi značná, a to zvláště z K. T. L., K. Č. T., „Přátel přírody“ a Karpathenvereinu.

Značné zásluhy o rozvoj lyžařského sportu má též vojenská správa, která převážně organizovala tyto i budoucí závody v Košicích a zhostila se tohoto úkolu příkladným způsobem. V lednu 1926 vypravil K. T. L. několik dorostenců na závody do Jilemnice, kde čestně obstáli, ačkoliv nemohli vítězně konkurovat zdatnému dorostu z Čech.

Mimo početné tury v Tatrách podniknut byl o velikonočních toho roku zájezd do Javoriny a na Širokou.

V zimním období r. 1926—27 byl vybudován v Košicích za pomoci vojska a finanční podpory K. T. L. cvičný můstek v údolí Čermelském.

Závody byly uspořádány v Košicích 9. ledna 1927 opět při příležitosti vojenských závodů. Trať byla obtížná, zlé sněhové poměry, účast závodníků též menší. O vzornou organizaci závodů se opět postarala vojenská správa, která přispěla i cenami. O vánocích byl kurs závodníků na Štrbském Plese. Z cizích závodů byly obeslány závody Karpa-

DŘÍVE NEŽ DO HOR

k firmě

Fach-Sport-Praha

II. ŽITNÁ 40 • TELEFON 338-73

pro dokonalou výzbroj a výstroj.

Ceník potřeb pro zimní sporty přiložen v tomto čísle.

ROTTROVY
LYŽE,
ROTRŮV VOSK

prvotřídní jakost

QUIDO ROTTER,

továrna na lyže

PROSTŘEDNÍ LANOV, KRKONOŠE.

DLE DOBROZDÁNÍ PŘEDNÍCH SPORTOVců
JEST NEJLEPŠÍ TLUMOK „MONT BLANC“

s rákosovou podpěrou, čs. patent č. 8662. Pravý ideál
lyžařů.

JEHO VÝHODY:

Nekymácí se, jest jediným, který nepřiléhá na záda,
čímž zamezuje pocení zad a chrání před nachlazením,
váhu břemene na bedrách zmírňuje. Jest lehký a ne-
promokavý.

K DOSTÁNÍ VE VŠECH SPORTOVNÍCH ZÁVODECH.

thenverein v Rokytnici a v Tatranské Polance. O velikonočních uspořádal K. T. L., Ski klub Bratislava a S. K. Vysoké Tatry závody na Štrbském Plese, kde košičtí závodníci obsadili čelná místa. V této sezoně vyvíjel klub intenzivní činnost i po stránce společenské a uspořádal řadu společenských večírků.

V sezoně 1927—28 omezil klub svoji činnost na organizaci členstva z Košic. Ostatním členům bylo ponecháno na vůli, aby buď založili vlastní klub, anebo zůstali dále členy klubu v Košicích.

Krátce před vánočními byla ustavena Slovenská župa lyžařská, se sídlem ve Smokovci, jejímž členem se přirozeně K. T. L. stal.

První župní závody v Rokytnici 7. a 8. ledna 1928 byly též členy K. T. L. obeslány.

Zájem o lyžařství rozšířil se v Košicích netušenou měrou, hojně byly též navštěvovány horské hřebeny severně od Prešova, Minšela a Čengova.

Košické závody, pořádané opětovně u příležitosti vojenských závodů, byly slabě obeslány pro nepříznivé počasí.

Klub účastnil se též župních závodů o přebor, pořádaných o velikonočních 1928 na Štrbském Plese.

Správní výbor, zvolený na rok 1928/29 na valné hromadě dne 29. listopadu t. r. skládá se takto:

Předseda: štkpt. gšt. Vincenc Maria Koblitz. I. místopředseda: Dr. Otakar Fišer. II. místopředseda: štkpt. Josef Kraus. Jednatel: Jaromír Horáček. Pokladník: Václav Svoboda. Náčelník: Jaroslav Holub. Zapisovatel: Josef Klein. Členové výboru bez funkce: Frant. Pavel, Josef Chejnovský, Ing. Pavel Tomásek, Ing. Jaroslav Peřina. Náhradníci: Alfréd Pitaš, Frant. Lacina. Revisori účtů: Vítězslav Jelínek, Josef Jonáš.

Veškeru korespondenci jest zasílati na adresu nového jednatele: Jaromír Horáček, ředitelství čs. státních drah, oddělení VI/5 Košice.

XXIV. VALNÁ HROMADA Č. SKI KLUBU V PLZNI. Letošní valná hromada Českého ski klubu v Plzni konala se dne 25. října za značné účasti členstva. Předseda Dr. Čipera vhodným prolovem uvítal přítomné, zejména čestného člena Dr. O. Braunera z Prahy a vzpomenu v uplynulém roce zemřelých členů: paní Heleny Kapsové, paní Schmidtové-Valdesové a Karla Večla, jichž památka uctěna povstáním. Ze zprávy jednatele Ing. Čepeláka, svědčící o obsáhlé činnosti klubu, uvedeme jen nejdůležitější části. Zajímavě pojednal o roztržitém stavu sil v plzeňských spolcích a společnostech. Pokud se týče vnitřní činnosti, zmínil se o dvou přednáškách, které klub pořádal: „O zimních krásách Jeseníků a Bezkyd“ (štkp. Vlad. Kučera), „O sjezdovém a slalomovém závodě o pohár Kandahar“ (N. Lang). Klub pořádal 12. veřejné závody ve skoku na Špičáku a o něco později klubový přebor v Nové Huti. Sezona zakončena večírkem na rozloučenou se zimou 19. dubna v hotelu Continental spolu s I. Č. L. T. K. v Plzni. Klub utužil své přátelské styky s tímto klubem, aby umožnil svým členům vhodné doplnění sportovní činnosti v létě. Dohodli jsme se o vzájemných výhodách pro členy obou spolků. V uplynulé sezoně získali jsme povolení ministerstva školství a národní osvěty jakož i zemské školní rady přijímat žáky do klubu a cvičiti školní mládež. Toto povolení jsme nemohli v minulé sezoně plně využiti, poněvadž nám bylo uděleno, když již sezona byla v plném proudu. Proto uvedeme na začátku letošní sezony tuto věc náležitě ve známost, že výevikem školní mládeže se budeme systematicky zabývat.

Otázka chaty na Jezerní Stěně byla předsednictvem bedlivě sledována. Chata své poslání splnila, ale zvýšenému lyžařskému ruchu nepostačuje. Proto pomyslíme na brzkou náhradu v podobě velké a všem požadavkům vyhovující útulny. Přípravné práce jsou dokončeny. Návrhy a plány vypracoval dr. arch. Černý. Otázka finanční úhrady jest již také z větší části rozřešena. Nenastanou-li nepředvídané

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

JANSKÉ LÁZNĚ-KRKONOŠE

HOTEL DE L'EUROPE

„ERNA“ a dependance „BELLEVUE“

v pokojích teplá a studená voda / ústřední topení / lázně / restaurant / společenské místnosti / kavárna
Odpolední čaje / Telefon č. 5 a, b / Večerní tanec / majitel A. PETRATSCHEK.

PRVOTŘÍDNÍ LYŽAŘSKÉ VÝZBROJE

SPORT BAZÁR

PRAHA II., CELETNÁ 22. TELEFON 393-1-5.

TUK NA BOTY INŽ. STEFFENSE

I. instruktora Čes. Ski Klubu krab. Kč 3-50. Nordické mazadlo ze zvířecích tuků, neníž kůží jako minerál. tuky. Vosk na lyže „SKIWOX“ pevný Kč 1— kus.

VELKOSKLAD J. L. RÖSSLER, PRAHA I.-618.

Maloprodej ve sportovních závodech.

prekážky, bude možno počítati se stavbou již příštího jara.

Náčelník N. Lang zmiňuje se ve své zprávě o bohaté sezoně, jaké není pamětníka. Lyžařský ruch rozmohl se i v nížinách, takže možno říci, že lyže se staly národním sportem. Sezona byla na sportovní podniky přebohatá. Závodníci klubu uplatnili se na všech závodech, které jsme obeslali, co nejlépe. O přeborech západočeské župy získal náš člen Jiří Homolka titul přeborníka. Z 30 možných cen získali naši hoši 14. Zlatým hřebem sezony staly se naše XII. veřejné závody ve skoku na Špičáku, kterých se zúčastnil světový mistr Sigmund Ruud. Možno tvrditi bez nadsázky, že Šumava neviděla dosud tak krásného závodu s tak skvělými skoky. Celá řada našich nejlepších skokanů doplnila svými výkony tuto pozoruhodnou soutěž. Výborné sněhové poměry, které v nejbližším okolí Plzně panovaly, byly nám pobídkou k uskutečnění originální myšlenky — pořádání klubových závodů v Nové Huti — 10. února. Klubový přebor na trati 12 km získal Jan Sýkora. V uply-

nulé sezoně bylo cvičitelské naše družstvo rozmnoženo o další 2 členy, totiž: pana Karla Svobodu a sl. Hermínu Faloutovou.

Pokladník klubu Mr. Ph. Pekarský přednesl svoji zprávu, podle které vlastní klub značnou hotovost a navrhl, aby členské příspěvky ponechány byly na loňské výši.

Volby provedeny aklamací jednohlasně. Předsedou klubu zvolen Dr. Čípera, II. předsedou Mg. Ph. N. Hauba, jednatelem Norbert Lang, I. náčelníkem R. Lang, pokladníkem Mg. Ph. Pekarský, archivářem V. Hora, hospodářem chaty Arna Juránek, II. náčelníkem Karel Svoboda, zapisovatelem Zd. Vejšický, členové výboru bez funkce: Karel Rozum, ing. Smrčka, ing. Hudec, Dr. Liebl, Dr. Hecht, ing. Čepelák, Bohuš Pech. Náhradníci: R. Zizius, ing. St. Mikula, H. Faloutová, H. Vejšická. Revisori: ředitel Kučera, rada Trnka a Kock. Delegáti do Svazu: Dr. Čípera, Dr. O. Brauner, Norbert Lang, R. Lang, ing. Šafařík. Delegáti do župy: Dr. Čípera, Karel Svoboda, B. Pech, Langové.

Slovenská hlídka.

UPOZORNENIE. Príspevky do tejto rubriky zasielajte jedine na adresu: Dr. L'udevít Izák, jednatel' Slov. župy Svazu lyž. RČS. Nový Smokovec, Tatry. Priamo zaslaných zpráv redakcia t. č. neuverejní, aby sa vyhló ev. opakovaníu.

NOVÝ NÁČELNÍK SLOVENSKEJ ŽUPY SVÁZU LYŽ. RČS. Na miesto dočasného náčelníka škt. gštb. Koblitza z Košic, ktorý odchádza zo svojho pôsobíštia, zvolený bol znamenitý lyžiarsky odborník a organizátor ešte z dôb predválečných, Ing. Vojtech Bukovec z Starej Hory pri Banskej Bystrici.

MAJOR V. DUSIL, prvý predseda slovenskej župy, ktorý bol preložený do Dolného Kubína, vrátil sa do Popradu vo svojej bývalej funkcii a tým sa zachoval Vysokým Tatram, ktoré mal tak rád a ktorým venoval všetku svoju snahu a energiu. Prajeme mu hodne zdraru a vytrvalosti v ďalšej práci!

Na
Vaši
sport.
obuv
jen

neb *Eno* tuk.

TELEFON 440-6-2.

LYŽE A VÝZBROJ

V. PROCHÁZKA
za mostem Legíí

PRAHA III.,
VÍTEZNÁ TRÍDA ČÍSLO 15.

PRVOTŘÍDNÍ LYŽE - SÁŇKY VYRÁBÍ SPECIELNÍ TOVÁRNA JADRNÍČEK - FRYŠTÁK MORAVA

LYŽÁRSKÉ RUKAVICE (bez prstů s palcem) z lma silného trikotu, po loket dlouhé, nahofé gumou stažené, ku převlečení přes rukáv a přes pletené či látkové rukavice, které od promočení jsou tímto zcela chráněné. Pár dámské či pánské Kč 25.—. Vyrábí jediné: Speciální výroba lyžařských a včelařských gum. rukavic ERHARD BURSÍK V PÍSKU, ČECHY. Závod založen r. 1898, 10 výstavních diplomů, 2 zlaté a 2 stříbrné medaile. MIRA: Objem přes 4 kotníky ruky i s používanou rukavicí, volně kolem. Praktické.

Doplňte již nyní Vaši výzbroj.

JAN HORN

**SPECIELNÍ
SPORTOVNÍ
ZÁVODY**

Praha II., Žitná ul. 8. Palác YWCA.

Praha II., Štěpánská 6. (Vedle kostela sv. Štěpána.)

Telefon: 30249 a 42445.

Lyžařské obleky

Norské kabáty od . . .	Kč 200.—
Norské kalhoty od . . .	» 160.—
Mackinaw original od . . .	» 600.—
Vlněné a flanelové košile od	» 35.—
Vlněné rukavice od . . .	» 16.—
Ponožky z kozích chlupů od	» 15.—
Lumberjackets od	» 190.—
Blůzy s patentní uzávkou od	» 150.—
Impregnované kabáty od »	90.—
Norské a jiné lyžařské čepice od	» 18.—
Nepromokavé palečnice od	» 11.—
Svetry vlněné od	» 60.—
Vázání Huitfeld od . . .	Kč 35.—
Hole lyžařské od Kč 30.— do 85.—	

Lyžařské vosky.

Kč 150, 3.—, 5.—, 6.— a 10.—.

Lyže turistické

z la. jasanu, profilové, světlé neb tmavé, Norský tvar.

180	190	200	205	210	215	220 cm dl.
80.—	85.—	95.—	105.—	110.—	115.—	120.— Kč

Lyže turistické

z vybraného horského jasanu, profilové tmavé, patky zesilované.

180	190	200	205	210	215	220 cm dl.
110.—	138.—	155.—	160.—	170.—	180.—	185.— Kč

Lyže dětské

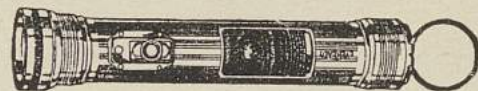
profilové, světlé.

140	150	160	170
Kč 40.—	45.—	50.—	60.—

Lyže turistické hickorové

původní americký výrobek.

195	210	220
Kč 370.—	400.—	450.—

POZOR! Americké dálkové svítilny „EVEREADY“.

svítící na 100 až 600 metrů a vydrží až ½ roku svítit.
Malá kapesní Kč 66'80.
Dálková na 100 metrů Kč 114'50.
Sportovní Kč 175.—.

Pro lední hockey.

Původní kanadské brusle. — Chrániče těl (americký výrobek).
Hockeyové hole. — Puky. — Košile ochranné s gumovými chrániči.

Lyžařské boty z dulboxu a z la. Nansohnu v cenách od Kč 160 do 300.

Sněžnice tuzemské Kč 50. — Sněžnice orig. americké Kč 320—500.

Velký výběr svetřů »Miltonů« ve všech barvách a kombinacích.
Původní americké armádní košile od Kč 110.—. Boty kanadky od Kč 220.—.

Navštivte mne zcela bezzávadně a prohlédněte si právě došlé zimní novinky.

ŠVÉDSKÉ BŘEZOVÉ LYŽE ANDERS PERSSON, BOLNÄS.

Persson březová lyže je zhotovena ze skalní sev. švédské břízy, kterou nesmíte porovnat s měkčí finskou a břízou z jižního Švédska. Švédská skalní bříza z okolí Bolnäs jest pevnější jasanu a hickory. Březové lyže jsou pro svoji lehkost a pružnost oblíbené, ohromná popptávka po březových Persson lyžích v Německu, Rakousku, Polsku a ve Švýcařích jest toho nejlepší dükazem. Švédská a norská armáda používají skoro výhradně březových yží.

Letošní vítěz 50 km Holmenkollu Švéd Utterström,

olympický vítěz Hedlund a všichni švédští závodníci používají

jen PERSSON březové závodní lyže.

Švédské březové lyže turistické dodává fa Persson, telemarského tvaru pro náš těžší terain přizpůsobené.

Zastoupení a sklad pro Československo:

EMERICH RATH A SPOL., SPOLEČNOST S R. O.

PRAHA VII., VELETRŽNÍ PALAC 28.

Sportovní potřeby ve velkém.

Sportovní potřeby ve velkém.

Tel. 27141-5. Obchodníci sportovními potřebami vyžádejte si naši nabídku. Tel. bytu 52465.

Lyžaři žádejte ve všech obchodech sportovními potřebami.

„TENTO“

Po dlouholetých zkušenostech podařilo se spolupraci známého norského lyžaře Oesterholda vynaléztí universální mazání pro každý sníh, s vlastnostmi stoupacími,

„TENTO“

mazání natře se na suché lyže a nechá se zaschnout, načež se dle potřeby tence neb silněji přetře „Tento voskem“. Při mezinárodních závodech v Zakopaném mnoho závodníků s úspěchem používalo „TENTO“. Též naši lyžaři jsou s pokusy s „TENTO“ překvapeni. Pro skok používá se tekutý „TENTO“. Norští skokani RUUD a ANDERSEN a j. používají výhrad. „TENTO“ pro skok. UNIVERSÁLNÍ MAZÁNÍ „TENTO“, v plechových plochých lahvičkách se štětce pro každý sníh „TENTO Hopsmoering“ tekuté pro skok v plechovkách.

„TENTO“ A. S. SKOYEN, NORSKO.

Zastoupení a sklad pro Československo:

EMERICH RATH A SPOL., SPOLEČNOST S R. O.

PRAHA VII., VELETRŽNÍ PALAC 28.

Sportovní potřeby ve velkém.

Sportovní potřeby ve velkém.

Tel. 27141-5. Obchodníci sportovními potřebami vyžádejte si včas naši nabídku. Tel. bytu 52465.

RATAR nové patentní LYŽAŘSKÉ HOLE

EMERICH RATH, PRAHA

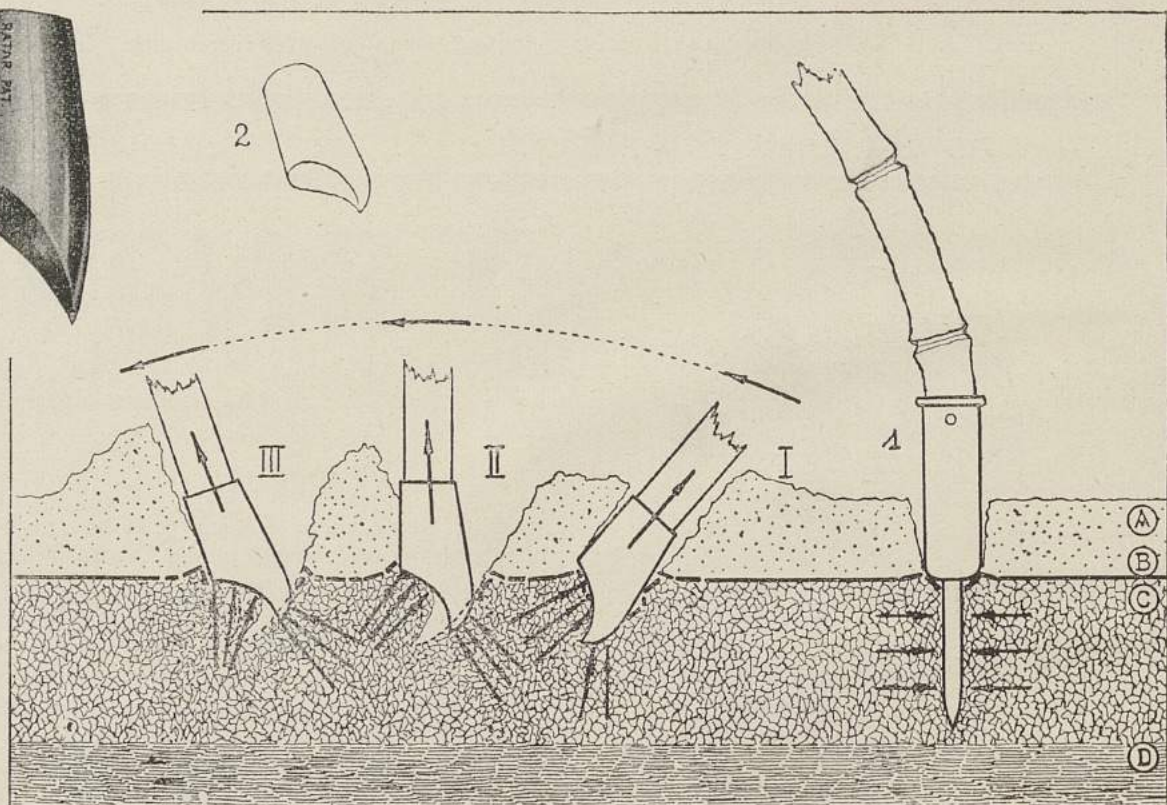
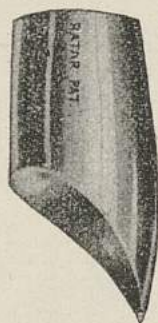

Ochrana vzoru a patent ohlášeny v celém světě.

Jediná, se sportovního hlediska správná lyžařská hůl, konstruovaná na základě 33letých zkušeností lyžaře-závodníka. Zajisté jsou Vám známy nedostatky dosavadních lyžařských holí — jakým pokrokem — kterými přednostmi vyznačují se tudíž tyto nové Ratar-hole?

10. PŘEDNOSTÍ LYŽAŘSKÝCH HOLÍ RATAR:

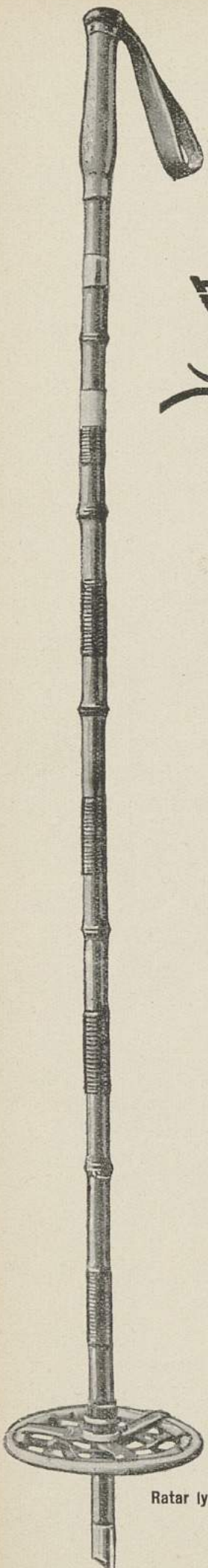
1. Úplně nový tvar bodec, který umožňuje snadné vytahování hole z jakéhokoliv sněhu. Zlomení — dosud pravidelně pevným uváznutím hole zaviněné — je tedy **vyloučeno**. Posuďte sami působnost bodec na připojeném schématu. Jeho tvar, podobný zobáku dravce, zamezuje **smekání hole** a tím úniku. Upevnění jeho jest spolehlivé a odmontování možné jenom při násilném poškození.

1. Tvar starého bodec. 2. Ratar bodec. I.—III. Ratar bodec ve sněhu: A — nový sníh, B—C sníh ulehlý, D — led.

2. Úplně nový způsob upevňování sněhových kroužků. Nikdo dosud nepřišel na myšlenku, využití přirozených kolínek bambusových prutů k upevnění sněhových kroužků tak, jak jest tomu u Ratar chráněného způsobu. Hole netřeba více vrtati, talíře upevněny jsou dvěma na kolénkách navléknutými kroužky, čímž jest také praskání holí úplně odstraněno. Tento způsob upevňování, „Ratar“ zvaný, jest docela jednoduchý, spolehlivý a technicky do nejmenšího detailu promyšlený.
3. „Ratar“ sněhové kroužky jsou vybaveny spojovacími řemínky pouze s vnitřním vedením, jež vylučuje jejich oděni a přetrhání sněhem, zatím co levný vnější ochranný rákosový kroužek lze okamžitě a snadno vyměnit. Spojovací řemínky nejsou nýtovány, ale naopak jednoduchá závlačka umožňuje lyžaři okamžité utáhnutí těchto. Každá součástka jest jednotlivě a levně vyměnitelná.

Ratar lyžařská hůl.

ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé

LYŽARSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁŇKAŘSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktori, JOSEF JÍLEK, administrátor. Dr. J. KALIBERA. — Zodpovědný redaktor a chefredaktor IVAN KOMÁREK. Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4—, — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XIX.

PROSINEC 1929.

ČÍSLO 2.

Zprávy Svazu Lyžařů.

VALNÁ HROMADA SVAZU LYŽAŘŮ RČS. konala se v neděli 3. listopadu 1929 v sálech Národní kavárny v Praze. Předcházela jí skvělá pracovní schůze náčelníků dne 1. listopadu a schůze správního výboru 2. listopadu.

Jako obvykle dokumentoval i letos tento sjezd lyžařských delegátů z celé republiky vysokou technickou, organizační i mravní úroveň čs. lyžařstva. Slyšeli jsme o skvělých výsledcích našich závodníků a mužstev doma i v cizině, slyšeli jsme o značném počtu členstva, klubů, o registraci, řádech, dobré finanční a hospodářské situaci, viděli jsme skvělého ducha pravé sportovní kázně, loyality, fair-play, soudržnosti a vzájemné pomoci. Vše šlo hladce, bez debat, s radostí, s uspokojením, za dobrého vědomí poctivě vykonané práce a s pevnou vůlí k další plodné činnosti. Byl to lyžařský sjezd, který může býti příkladem. Dva charakteristické momenty dlužno vyzdvihnouti: je to zvolení známého, zasloužilého a dlouholetého lyžařského stařešiny tov. J. V. B. Pilnáčka; starosty Hradce Králové, za předsedu Svazu lyžařů a je to konečně tolik let žádané, tolikrát připravované a tak nutné přistoupení lyž. odborů Klubu čs. turistů do Svazu Lyžařů. Čtyři největší lyžařské organizace republiky stojí dnes pod vlajkou Svazu: *Lyžaři sami*, *Svaz skautů*, *Sokolové* a dnes i *turisté*. Den 3. listopadu 1929 zůstane důležitým datem v annálech československého lyžařství. —

Jednání zahájil o 1/2 10 hod. dopol. předseda *Pilnáček* uvítáním četných hostů, mezi nimiž na čelném místě byli zástupci ministerstva národní obrany (štkpt. Frgal), Čs. obce sokolské (s. Provazníková), Čs. Všesport. výboru (prof. Pelikán), Čs. Výboru olympijského, Klubu čs. turistů, tisku atd., atd. Na to přikročeno ihned k vlastnímu programu.

První slovo měl populární *jednatel* Svazu lyžařů inž. K *Jílek*. Ve výstižném referátu probral veškeru administrativní činnost Svazu, zmínil se o práci na schůzích různých výborů a komisí, v župách i klubech, jichž je dnes 200. Župy, podle počtu členstva (klubů) následují za sebou v tomto pořadí: pražská, krkonošská, západočeská, slovenská, brněnská, bezkydská, jizerská, olomoucká a jihočeská. — Svaz byl v intenzivním styku s celou řadou ústředních úřadů: s min. obchodu, M. N. O., veř. zdravotnictví a těles. výchovy, pošt. a telegrafů, železnic, zahraničních věcí, školství a nár. osvěty, dále s ČTK atd. — Byl zastoupen

v Čs. Výboru olympijském, v Čs. Všesportovním výboru, v Čs. Ústřední ciz. ruchu, v Ústř. cizinecké radě, ve společ. výboru s HDW atd. — Referát *Jílkův* nabit byl fakty, čísly, jmény, srovnáními, daty, činy a prací. Zaslouhoval by samostatného otisknutí. Nelze podrobně probrati jeho sdělení o různých řádech, opatřeních organizačních, činnosti publicistické, stavební, dopravní, statistické, registrační, intervenční, záchranné, sociální atd. Dlužno však obzvláště zmíniti se o věci opravdu závažné: Berní správa v Praze II. vyměřila Svazu za léta 1927 a 1928 najednou skoro 16.000 Kč daní. „Je to neslýchané“, hřměl *Jílek* ke shromáždění, „jak se nakládá s organizací sportovní, státu prospěšnou, brannou, veskrze amateurskou!“ Navrhnul usnesení zvláštní resoluce, jež by tento postup rozhořčeně odmítala. Resoluce byla zatím ve smyslu jeho návrhu stylisována, později přečtena a jednomyslně schválena: Zní: „Valná hromada Svazu lyžařů RČS, konaná v Praze dne 3. listopadu 1929, s politováním vzala na vědomost, že jemu, jakožto korporaci vysloveně sportovní, která se ze všech sil svých stará o tělesnou výchovu svých členů, která tento výcvik organizuje v rámci branných ideí, tudíž ve prospěch státu, která pečuje o chudé závodníky a horskou mládež i po stránce sociální, která vyvíjí činnost rozhodně tělovýchovnou a sportovní, že na tento Svaz lyžařů byly uvaleny daně tak vysoké, jako na jakoukoli jinou výdělečnou organizaci.“

Valná hromada Svazu lyžařů používá této příležitosti, aby veřejně manifestovala proti tomuto nepochopení nezištné činnosti pro dobro státu.

Obětavá činnost mnoha set lyžařských činovníků v celé republice, činnost tak intenzivní, že postavila Svaz lyžařů na dobrou finanční základnu a zabezpečuje jeho existenci, tato činnost dočkala se u finanční správy vděku skutečně úředního — vysokých daní.

Valná hromada Svazu lyžařů obrací se dnes k veškeré veřejnosti, poukazuje na tuto smutnou skutečnost a vyzývá všechny sportovní organizace, aby ve vzájemném spojení hned v počátcích bojovaly proti tomuto úřednímu potírání sportu, jež v tomto případě není ničím jiným.“

Jílek sklídl za svůj obsažný referát, z něhož vynikala jeho starostlivá péče o dobro čs. lyžařství, bouří potlesku.

Následovala zpráva *mezinárodního tajemníka Dra Mosera*. Není rovněž možno pro její obsáhlost a zhuštěnost reprodukovati ji podrobně. Obíral se především největším mezi-

národním podnikem FIS, závody v Zakopaném a usneseními FIS, učiněnými při této příležitosti. Podrobné referáty o tom přinesli jsme loni. V pestrém kaleidoskopu jmen provedl posluchače všemi lyžařskými místy Evropy, kde naši borci bojovali za slávu československých barev. Zakopané, Davos, Pontresina, Calalbo u Bolzana, Brašov, Klingenthal, Superbagnères-Luchon, Schreiberhau atd., tato jména se střídala v jeho zprávě se jmény našich i cizích závodníků, delegátů, svazů, organizací atd. Zmínil se i o naší mezinárodní práci v Čs. výboru olympijském, o poměru a spolupráci s HDW., o novém mezinárodním závodním řádu, o celé řadě jednání, intervencích, porad. Nastínil i potřeby, směry a cíle práce v příští sezoně, kdy nás čeká opět kongres Mez. lyž. federace v Oslo v Norsku. — Potleskem schválila valná hromada jeho zprávu.

Slova ujímá se pak populární vůdce našich závodních mužstev, *předseda technického odboru, arch. K. Jarolímek*. Bylo-li řečeno, že by Jílkova zpráva zasluhovala publikace, nutno to tím více zdůraznit o zprávě Jarolímkově, neboť ta týkala se nejvlastnější naší činnosti sportovní a závodní. — Úvodem seznámil posluchače s organizací a personálem T. O. Probral jeho vnitřní činnost sportovně-organizační, kde především zdůraznil dva momenty: činnost, nesoucí se ke stavbě nových velkých mostů (Špindlerův Mlýn, Jilemnice, Harrachov, Štrbské Pleso atd.) a činnost rádo-*vou*. Je to opravdu ohromná práce, ten náš *nový závodní řád*, těsně přimknutý k mezinárodnímu záv. řádu, dále *řád registrační a přestupní*. Když byl vyčerpán tyto hodnoty, přišel ke spolupráci s vojskem a Sokolstvem. Probral i organizaci soudcovskou, cvičitelskou, poradatelskou a přešel k jádru: *k činnosti závodní. Sedmdesát závodů za sezonu!*

To je číslo úctyhodné. Pomyslíme-li že, ve většině z nich má Jarolímek velký podíl svojí osobní spoluprací a že takřka všechny prošly aspoň instancně jeho rukama a mozem — pak klobouk dolů před tímto dílem. Probral vše. Zastavil se podrobněji i u nových pokusů, setkavších se se zdarem (na př. závod hlídkový, sjezdový, slalom). Probral všechny větší závody i po stránce hodnoty výsledků. Zvláštní kapitolu věnoval našemu mistrovství. Jinou naší zahraniční účasti a výsledkům po stránce technické. Opět jinou činnosti stavební a projektu stavby závodnické chaty Svazu lyžařů v Tatrách. Resumoval a podíval se i do budoucnosti — předestřel úkoly, nesoucí se k event. účasti na Olympiádě 1932 v Americe a nelekl se tohoto úkolu. — Máme-li resu-*movati i my, nutno vysloviti veškeren nejhlubší obdiv činnosti Jarolímkově! Nemáme technického pracovníka odborností, znalostmi, možnostmi, prací, sebeobětováním, pevným sportovním duchem a nevyslovitelnou pílí jemu rovného! Kdo uvidí to zblízka sotva dovede uznati, že i tato slova jsou k pravému ocenění osobnosti a činnosti Jarolímkovy — slabá. —*

Shromáždění bouřlivým potleskem projevílo mu svůj dík — jemu, který tak pracuje již 25 let!

K jeho referátu připojil se *J. Komárek, předseda dorosteneckého odboru* výstižnou a důležitou zprávou o péči o naši závodnickou naději. Je to úkol velmi závažný a kdo ví, jak ještě před nedlouhými lety péče o dorost byla nesoustavně ponechána klubům, dovede oceniti Komárkovu práci, který učinil dorost lyžařský předmětem rozsáhlé pozornosti, zorganizoval kursy, závody, rozdělení lyží, finanční podpory, rozestřel hustou síť péče o dorost po celé republice, získav odborné spolupracovníky a domáhaje se

OBCHODNÍ DŮM

KAREL LÜFTNER

PRAHA II., VÁCLAVSKÉ NÁM. 7

TELEFON ČÍSLO 334 5 1 až 5 3.

Žádejte zdarma náš obrázkový ceník zimních sportů!

Právě vyšel obrázkový ceník „1000 dárkových okasí od Lüftnera“, který obsahuje bohatý výběr vhodných vánočních dárků z našich 28 oddělení.

LYŽE, HOLE, SÁNĚ,
BRUSLE, VOSKY, SPOR-
TOVNÍ OBUV, VÁZÁ-
NÍ, STOLNÍ TENNIS
„PING-PONG“.

svým svěřencům všemožných podpor. Dorostenecké řády, přebory, Synáčekův Memorial dorostu, závody, výsledky, sociální podpory, fond „Lyže mládeži“, instruktérské kursy — to vše je dnes důležitým stupněm, jímž musí projít naši nejmladší závodníci, aby jednou byli s to, postavit se na první místa. Valná hromada potleskem vyslovila nejen své uznání této činnosti, ale dala i na jevo, že ji považuje za jednu z nejdůležitějších.

Rada J. Komárek podal ihned i zprávu ze redakci „Zimního Sportu“. Poznamenal skromně, že dílo sice leží před shromážděním, že k němu není co říci, obzvláště mohla-li redakce pracovat v době již vyšlapané cestě. Ve skutečnosti není tomu tak. Žádná předchozí činnost nebyla by nic platná, kdyby redakce nevyvíjela činnost krajiní a veskrze obětavou, dávajíc časopisu vše: čas, schopnosti, práci duševní i hmotnou. Je to těžké starání. Dobře se čte vyšlé číslo, obrázky prohlédnou, vše zkritisuje. *Děláním* listu je však něčím jiným, patří k nejnamáhavějším pracím ve Svazu. Ostatně šřit se o věci je superfluum. List je zde, je jistě znamenitý, je dobře redigován, má výborný obsah a pobaví, zajímá i poučí každého. Je skutečnou lyžařskou encyklopedií. A je nad to aktivní. To mluví.

Potlesk odměnil Komárka i celé vydavatelstvo za úmornou práci. Inž. Jílek doplnil jeho referát zprávou administrací. Byla jako každoročně aktivní, přes to; že časopis již ze svého podporoval různé svazové podniky. Tak jsme to chtěli mít! Inž. Jílek podal pak obsáhlý referát o jednání s Klubem čs. Turistů, jež přineslo ovoce tak zdárné, konečně sjednocení těchto dvou velikých korporací. Vložil jednotlivé modalities provedení po stránce organizační i finanční, zastoupení atd. a předložil toto záslužné dílo ke schválení, jehož se mu v plné míře a jednomyslně dostalo. Je to usnesení ceny skutečně dalekosáhlé a správně poznamenal předseda tov. Pilnáček, že je mu ctí řídit schůzi, která provedla toto, tolik let žádané a tak důležité dílo.

Zprávu dopravní za nepřítomného dra Gregora přečetl Dr. Brauner.

Následovala zpráva pojišťovacího referenta ředitele Brožka, zpráva správce inventáře Dra Šulce, zpráva účetního inž. Černohorského, velmi příznivá a konečně zpráva pokladníka V. J. Jirků, jež byla v záplavě cifer velmi usnadněna co do přehledu a srozumitelnosti tiskem rozdanou bilanční zprávu. Jirků osvědčil se býti dobrým hospodářem a přesným finančníkem. Jeho poctivá práce byla odměněna nejen potleskem, ale i prohlášením dozorců rady, která ústy p. Hoffmeistera vydala mu nejlepší vysvědčení; k návrhu dozorců rady udělila valná hromada celému výboru absolutorium. Poté přikročeno ihned k volbám.

Předseda jmenoval skrutátory pp. Inž. Macháček, inž. Pilnáček a V. J. Jirků, verifikátory to plných mocí. Volební akt proveden důstojně a klidně. Odevzdáno bylo celkem 141 hlasovacích lístků (kandidátních listin, navržených správním výborem a plnem valné hromady poněkud před volbami upravených).

Předsedou zvolen tov. J. V. B. Pilnáček, starosta Hradec Králové (Ski Klub Hradec Králové).

Mistopředsedy pp.: MUDr. J. Pečírka (Klub alpinistů v Praze), MUDr. A. Čipera, (Ski klub v Plzni), A. Wecker (S. K. Lučina, S. Ostrava), JUDr. G. Hubáček (Ski klub Bratislava).

Mezinár. taj. JUDr. J. Moser (L. Z. K. Praha), jednatelem ing. J. Jílek (Čes. Spolek pr. Z. S. v Praze), II. jednatelem JUDr. O. Brauner (Č. Ski Klub v Plzni), pokladníkem V. J. Jirků (S. K. Slavia-Praha) a předsedou T. O. arch. K. Jarolímek (S. K. Dvůr Král. n. L.).

Členy výboru zvoleni: K. Bloman (Klub lyž. vinohradských) J. Brožek (Ski klub Pardubice), Ing. V. Bukovčan (K. Čs. T. B. Bystrica), Dr. J. Eger (S. K. Himalaja), JUDr. K. Finger (S. K. Slavia Praha), JUDr. J. Fischer (L. K. Vysokošk. sportu), JUDr. J. Kalibera (Spolek lyžařů turistů Plzeň), J. Kamenický (Čs. spolek pro Z. Sporty), J. Komárek (Čs. spolek pro Zimní sporty), JUDr. J. Drábek (L. K. Olomouc), R. Kozák (Sokol Pražský), L. Moulík (Sokol Smíchov), Ing. V. Macháček (Č. S. K. Praha), E. Máša (L. K. Svazu důstojníků), J. Menec (Č. K. S. Ski Jilemnice), Ing. R. Pilnáček (Č. S. K. Hradec Králové), MUDr. K. Procházka (Č. Sp. pro zim. sporty), JUDr. K. Šulc (L. K. Vysokošk. Sportu), K. Vilimovský (T. J. Sokol Vinohrady), J. M. Vlček (L. K. Malé Svatoňovice), F. Žízala (L. K. Vinohrady), JUDr. F. Jakubec, Ing. V. Straka, J. Bárta. (Poslední tři byli nominováni KČST.)

Náhradníky zvoleni: J. Finger (L. K. J. H. Malé Svatoňovice), J. Holub (Klub tat. lyž. Košice), JUDr. L. Pavlousek (L. K. Himalaja), O. Turek (T. J. Sokol Karlín), M. Zapletal (L. K. Ostrava, M. Ostrava), J. Vitásek (poslední nominován KČST.)

Dozorčí výbor: St. Hofmeister (Č. S. K. Hradec Králové), JUDr. J. Přimda (Č. S. K. Praha), Ing. J. Černohorský (Čes. Sp. zpr. sporty).

Po volbách předložil dosavadní správní výbor některé návrhy: aby příspěvek zůstal na stejné výši (přijato jednomyslně), aby každý klub a každá župa odebraly jeden exemplář Zimního Sportu (přijato jednomyslně), aby bylo pracováno na event. změně stanov, která by umožnila lepší vstup větších korporací do Svazu (jednomyslně).

Krásou zasněžených hor

potěšíte se trvale, vezmete-li s sebou fotografický přístroj. Přístroje všech značek a v každé ceně obdržíte u firmy

FOTO WACHTL

PRAHA II., NÁRODNÍ TŘÍDA ČÍS. 26.

PRAHA II., SENOVÁŽNÁ UL. ČÍS. 8

ODBORNÝ ZÁVOD S NAČINÍM,
KUCHYŇSKÝM SKLEM A PORCULÁNEM

J. NEFF, PRAHA,
PŘÍKOPY ČÍSLO 24.

ÚPLNÉ VÝBAVY DO KUCHYNĚ
A DOMÁCNOSTI PRO NEVĚSTY.

Poté projednány ještě některé detaily a uděleny příštímu výboru některé direktivy. Dr. Čipera doporučoval jednati se železnicí o 50% slevu na lyžařské legitimace při jízdách na Šumavu atd. atd.

Předseda tov. Pilnáček ukončil pak tuto památnou valnou hromadu, která vykonala skutečně záslužný kus práce. Tato schůze mohla by býti po řadu let vzorem. Dr. Kal.

USTAVUJÍCÍ SCHŮZE SPRÁVNÍHO VÝBORU S. L. konala se dne 14. listopadu 1929 v Národní kavárně v Praze. Za přítomnosti 31 členů Schůzi předsedal J. V. B. Pilnáček. Nejprve přikročeno k ustavení výboru a doplňovacím volbám. Technický odbor sestaven byl z členů správního výboru takto: Jílek, Dr. Brauner, Dr. Finger, Komárek, Dr. Kalibera, Jirků, inž. Macháček, Dr. Moser, Dr. Eger, R. Kozák. Dále byly přiděleny funkce jednotlivým členům správního výboru takto: matrikář inž. Macháček, dopravní referent J. Bárta, účetní ředitel Žížala, předsedou alpistického odboru Dr. Pečírka, pojišťovací referent Brožek, předseda finančn. a zábavního odboru ředitel Žížala, zdravotní referent Dr. Procházka, chefredaktorem časopisu Zimní Sport Komárek, redaktori časopisu: Komárek, Dr. Brauner, vydavatelstvo časopisu: Komárek, Dr. Brauner, Dr. Kalibera, Jílek, administrátorem časopisu Jílek, delegáti do olymp. výboru za lyžaře: Dr. Pečírka, arch. Jarolímek, za bobsleigh: Komárek, Dr. Brauner, delegáti do Všesportovního výboru:

Jílek, Jirků, Vilimovský, předseda dorosteneckého odboru: Komárek, delegáti do společného výboru s HDW: J. V. B. Pilnáček, Dr. Moser, Jílek, arch. Jarolímek, náhradníci Dr. Pečírka, Dr. Brauner, Komárek, inž. Pilnáček. Dopravní odbor: Dr. Moser, Vlček, Vitásek. Stavební odbor: Jarolímek, Jílek, arch. Koutský, Dr. Hubáček, inž. Vavrovský, inž. Straka, inž. Černošský a Fr. Jirka. Zábavní a finanční odbor: Jirků, inž. Macháček, Dr. Šule, Dr. Eger, Komárek, Dr. Procházka.

Dorostenecký odbor: Vavrovský, Vilimovský, Tureček, Slavík, Kolář, Procházka, Vlček, Hlaváč, Krátký, Fencel, Holub a Wecker. Potom jednáno o členském příspěvku pro akademiky a dorostence a usneseno ponechati příspěvky v dosavadní výši, Kč 6 pro akademiky a dorost 2 Kč, pro dorost jednot sokolských 1 Kč. Za členy přijati byli: Vysokškolský sport Místek, Poh. Jednota Radhošť v Praze a Sport. klub Makkabea Bratislava. — Předseda T. O. arch. Jarolímek oznamuje, že došlo pozvání na I. mezinárodní závody lyžařské v Jugoslavii, které se konají ve dnech 29. I. až 3. II. na Bledu a v Bohinji a bylo rozhodnuto zásadně těchto závodů se zúčastniti. Z toho důvodu nutno původní termín Svazového mistrovství odložit na 13.—16. února v Jilemnici. K návrhu Dr. Pečírky usneseno, aby Svaz Lyžařů pořádajícímu výboru závodů v Jugoslavii věnoval čestný dar v ceně 3 až 4 tisíc. — Předseda dorost. odboru Komárek navrhuje pořádati kurs dorostenecký ve skok na lyžích, jenž by byl

SÁNKY - LYŽE - JADRNIČEK - FRYŠTÁK - MORAVA

Největší
výběr
zimních
sportovních
potřeb
v PRAZE

SPORTOVNÍ DŮM DŽBÁNEK SPÁLENÁ 30.

LYŽE vázání
hole
montáž } komplet Kč **160**

BOTY la Kč **210**

BRUSLE od Kč 55.-. SANĚ od Kč 36.-
LUMBERJACKS IMITACE KŮŽE 210 -

NOVINKY: švédské lyže, vázání Hummel,
Loipe, Haug, přeska Ruchser a j.

ŽÁDEJTE ILUSTROVANÝ CENÍK ZDARMA.

VZPOMÍNKY
Z BÍLÉHO
KRÁLOVSTVÍ

*uchová Vám jen dokonalý
foto-aparát. Vyberte
si jej již dnes - dáme
Vám její na splátky.*

Dobrý foto-materiál.

*Až přijedete z hor, neče-
kejte na snímky - naše
komora Vám je vy-
volá již za 5 hodin.*

FOTO - POP - MYSLÍKOVA 25.
PRAHA TEL. 451-64.

pořádán v lednu a výdaje s tím spojené odhaduje na 2—3 tisíce Kč. Výlohy schváleny. Rovněž schválen obnos 4000 Kč na nákup lyží pro dorost.

TECHNICKÝ ODBOR SVAZU LYŽAŘŮ byl správním výborem řádně zvolen a ustavil se dne 20. listop. 1929. Za předsednictví Jarolímekova jsou to pp. I. Komárek, Jílek, Dr. Brauner, Dr. Kalibera, R. Kozák, Inž. Macháček, Dr. Moser, Dr. Finger, Dr. Eger a V. J. Jirků. Místopředsedou zvolen opět J. Komárek, zapisovatelem Dr. Kalibera. T. O. kooptoval ihned mistra Cinu-Jelínka, štkpt. Frgala, R. Krňoula, Inž. Jaurise a inž. Zástěru. Na to rozdělil pracovní referáty takto: ref. závodů inž. Macháček, ref. závodníků N. Lang, ref. soudeů inž. Jauris, ref. cvičitelů J. Komárek, ref. cen V. J. Jirků a inž. Macháček, ref. můstků Jarolímek, Jílek, inž. Macháček, ref. pro styk s vojskem štkpt. Frgal a Dr. Brauner, zpravodaj Dr. Kalibera, komise protestní a stížnostní Dr. Finger, Dr. Brauner, Dr. Moser.

Po referátu mez. taj. usneseno, aby na žádost HDW byly jim postoupeny k pořádání jediné mezinárodní závody, jež podle nových řádů FIS můžeme každoročně pořádati. V roce 1930 uspořádá tyto závody pro ČSR HDW a sice ve dnech 31. ledna až 3. února 1930. Místo neurčeno, ani nic bližšího.

Dále usneseno, aby Svaz lyžařů obeslal svými nejlepšími mužstvy závody o mistrovství Jugoslaviie na Bledu a závody FIS v Holmenkolen (Oslo). Mimo to bude ještě jedno mladší mužstvo vysláno jednou do ciziny podle okolností a za účelem více učebním. Jinak se za hranicemi exponovati nebudeme (mimo nejbližších míst, kam lze jeti bez zvl. org. příprav a nákladů na př.: Schreiberhau, Krummhübel, Zakopane).

Po značné debatě usneseno k iniciativě Jílkově vyzvatí v oběžníku cvičitele S. L., aby ve smyslu § 12. cvič. řádu oznamovali T. O. objeví-li se někde vyloženě špatný či dokonce osobní bezpečnost lyžařů ohrožující materiál.

Italská lyžařská federace bude dotázána, jak je dnes organizována v rámci celostátní sportovní organizace. — V Jilemnici bude o Vánocích 1929 uspořádán kurs pro závodníky ve skoku. — V příští schůzi bude projednána definitivní termínová listina lyžařských závodů S. L. RČS. — Rovněž bude přeložen předběžný rozpočet na zájezdy do ciziny. — Bude působeno k tomu, aby do Norska u příležitosti naší výpravy na závody FIS v Oslo (Hollmenkolen) byla uspořádána i výprava soukromých účastníků. Podobně i do Jugoslaviie na Bled. — Projednány některé dodatky k našemu závodnímu řádu a schváleny. Projednána i řada věcí podružnějšího významu. Dr. Kal.

LYŽAŘI!

Kupujte své potřeby a navštěvujte boudy jen těch, kdož inserují ve Vašem časopise a budete dobře obslouženi.

RJUKAN

nejlepší - **jednotný** - norský vosk na sníh od
— 2° C až do největších mrazů.

Hlavní sklad a zastoupení pro RČS.:

STONE & BLYTH

VEDOUcí

Leoš STEHLÍK

Sklad norských lyží Gunerius Pettersen.

PRAHA I., NÁRODNÍ TRÍDA Č. 31.

TELEFON 27072.

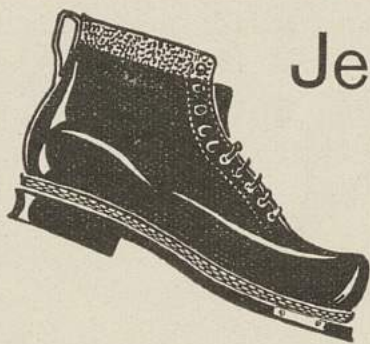
Nejdokonalejší výzbroj pro závodníky. Členům Svazu lyžařů RČS. sleva.

FEDERATION INTERNATIONALE DE BOBSLEIGH ET TOBBOGANING, ujmula se iniciativy na popud předsedy hraběte Frégoliera-M. Baillet-Latoura, M. Deweye, předsedy amerického výboru pro hry Olympijské a generála Kentishe, sekretáře anglického O. V., aby v Lake Placid při příští Olympiádě byla postavena dráha pro skeleton na způsob dráhy ve Sv. Mořici a hodlá zde předvésti ukázkou tohoto sportu. Byli to zejména Američané, kteří o posledních zimních olympijských hrách ve Sv. Mořici ve skeletonu závodili a vítězili (Bratři Heathové). Není pochybnosti, že v Americe bude velký zájem o tento sport a že Lake Placid dostane touto skeletonovou dráhou svoji atrakci. F. I. B. T. hodlá poslati do Lake Placid tvůrce Cresta-Runu ve Sv. Mořici colonela sira Thomase, pod jehož dozorem výstavba dráhy by se prováděla. I. K.

DOHODA MEZI SVAZEM LYŽAŘŮ A KLUBEM ČESKOSLOVENSKÝCH TURISTŮ. Společné jednání ve věci konalo se 24. října 1929 za předsednictví V. V. Jenička a za přítomnosti 7 delegátů obou korporací. Jednohlasně usneseno, že přihlášku za členství do Svazu lyžařů vykoná pro první rok ústřední výbor KČST, v dalších pak letech jednotlivé odbory KČST. Úhrada členských příspěvků Svazu bude hrazena pro první rok od července do června ve formě paušálu, který uhradí ústřední výbor KČST pokladně Svazu lyžařů. Záležitost členských legitimací rozřešena tím, že členové pro první rok zvláštní legitimace nedostanou, nýbrž legitimace KČST opatřená zimní nálepkou KČST bude zároveň průkazem členství Svazu lyžařů. Naproti tomu však každý člen KČST, který jest závodníkem nebo míní se lyžařských závodů zúčastniti, musí

se dáti registrovati ve Svazu lyžařů a musí míti zvláštní závodnickou legitimaci Svazu lyžařů. KČST jest podle dohody zastoupen ve výboru Svazu lyžařů třemi delegáty a jedním náhradníkem (Bárta, Ing. Straka, Dr. Jakubec, Dr. Pásek). Prodej relačních lístků bude prováděn jako dosud, t. j. zůstane status quo. I. K.

ZPRÁVA Z DOROSTENECKÉHO ODBORU. Ustavující schůze správního výboru schválila dne 14. listopadu tento dorostenecký program dorosteneckého referenta pro počátek příští sezony: Vybraní dorostenci z letošních vylučovacích závodů, kteří byli v bezprostřední péči Svazu a byli účastníky ústředního závodního běžeckého kursu pořádaného o Velikonocích v Krkonoších, budou týmž způsobem jako loni, pokud podle zprávy instruktora Fišery jsou pro skok talentováni — povoláni do kursu ve skoku. Kurs bude podle stavu sněhu pořádán buď o Vánocích neb v lednu na některém z velkých našich můstků pod vedením prvotřídního skokana pravděpodobně Sigmunda Ruuda, jako loni. *Župám se ukládá*, aby opět nejdéle do konce února 1930 uspořádaly *obvyklé vylučovací závody* ku zjištění nových talentů v roce 1930. Župy se upozorňují, že podle loňského usnesení správního výboru může míti neuspořádání vylučovacích závodů dorostu za následek neschválení závodních termínů technickým odborem. Za účelem přidělu lyží pro dorost v klubech (na odůvodněné žádosti) byl dorostenecký odbor splnomocněn v mezích každoročního rozpočtu z dorosteneckého fondu zakoupiti lyže pro běh i skok. Bude vypracován spolu s technickým odborem podrobný program pokud se týče příbrání dorostenců v rámci celkového výcviku cvičitelů a členstva v jízdě terenní a závodní. I. K.

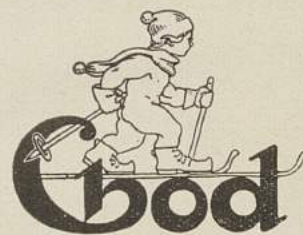
Jen lyžař odborník a výrobce

dodá Vám spolehlivou obuv.

O. Ticháček,
Praha II., Jungmannova 16.

TELEFON 295-8-4.

Objednávky dle míry.

ŠPERKY A SPORTOVNÍ CENY VLASTNÍ VÝROBY. UMĚLECKÉ PŘEDMĚTY.

Fr. Javírek

Jos. Drabec

PRAGA II. ŽITNA UL. Č. 17.

ROH KARLOVA NÁMĚSTÍ

VYZNAMENÁNÍ NA MEZINÁRODNÍ VÝSTAVĚ UMĚLECKÉHO PRŮMYSLU V PAŘÍŽI 1925 STRÍBRNOU MEDAILÍ.
V NAŠEM ZÁVODĚ BYLY ZHOTOVENY PUTOVNÍ CENY: POHÁR KONGRESOVÉHO MŮSTKU
A MEMORIÁL DR. SYNÁČKA.

TELEFON Č. 307-81.

TELEFON Č. 307-81.

ČAJ SVAZU LYŽAŘŮ konal se 12. listopadu 1929 pod protektorátem primátora Dr. Baxy a jeho choti ve velkém sále Lucerny a měl jako obyčejně svůj krásný společenský úspěch a jeho značný výtěžek finanční jistě podstatně podpoří oba účely, jímž je věnován — dorostenecký fond Dr. Synáčka a čl. olympický výbor pro obeslání příštích her Olympických.

Byl to vlastně jako každoročně lyžařský ples. Buffety prohýbaly se pod tíží nejjemnějších pochutin, darů to šlechtných našich příznivců a pečlivé práci obětavých dam našeho dámského komitě podařilo se tyto již před půlnocí téměř úplně vyprodati. Vybraná společnost holdující při hudbě Koliandrově tanci, setrvala téměř do 3 hodiny

ranní. Svaz lyžařů vzdává tímto veřejně své nejsrdečnější díky všem dárcům příznivcům a všem obětavým damám, které se v čele s pí. Zachovou, tak účinně postaraly o úspěch večera.

I. K.

SVAZ LYŽAŘŮ upozorňuje znovu na svoji výzvu veřejněnou v prvním čísle letošního ročníku našeho časopisu stran organizace sportu bobsleighového a apeluje zejména na kluby, v jejichž oblasti jsou dobré dráhy sáňkařské neb dokonce i bobsleighové znovu, aby se pokusily o zřízení odborů pro bobsleigh a sáňkařství a tyto neprodleně kanceláři Svazu lyžařů hlásily. Organizacím a jednotlivcům, které si přejí bližší informace, podá tyto neochotněji šéfredaktor tohoto listu.

Různé zprávy.

DOPRAVNÍ VÝHODY SVAZU LYŽAŘŮ RČS. (relace, sportovní vlaky). Uveřejňujeme v separátní příloze přiložené k výtisku tohoto čísla. Zveme členstvo, aby si přílohu tu prostudovalo a uschovalo, aby se omezily dotazy v naší kanceláři, která v této době jest prací přetížena.

PŘEDSEDA BEZKYDSKÉ ŽUPY SVAZU LYŽAŘŮ, ŘED. FRANT. ZELENÝ ZEMŘEL. Bylo to v roce 1923, kdy netušený, rok od roku vzrůstající rozmach lyžařství v našem kraji dával pocítovat potřebu sdružení kluby a odbory jednotlivých spolků provozujících lyžařství v jednotnou organizaci pod aegidou Svazu lyžařů. Zrodila se myšlenka

L
Y Ž A Ř S K O É
Y K E L B

DÁMSKÉ A PÁNSKÉ PODLE MÍRY
V NEJÚČELNĚJŠÍM PROVEDENÍ

J. EISELT, PRAHA I., NÁRODNÍ TŘ. 37.
TELEFON 286-61

KOSMOPLAST

NÁPLAŠŤOVÝ RYCHLOOBVAZ.

Obáلكové balení po Kč 1'50, 2'— neb 2'20.
Sportovní balení č. 3838 Kč 8'50
za 1 plech. krabičku.

Obdržíte v lékárnách a drogeriích.

PRVOTŘÍDNÍ LYŽE JASANOVÉ ÚSTECKÁ LODĚNICE A DŘEVOPRŮMYSL
I HICKORY vyrábí SPOL. S R. O. V ÚSTÍ n. L.

bezkydské lyžařské župy, která byla v krátkém čase realizována. Bylo nutno zorganizovati až dosud roztržštěnou práci klubů tak, aby tehdy mladá odnož našeho sportu byla na venek důstojně reprezentována, aby umožněno bylo pořádati sportovní podniky ve větším rozměru a většího významu právě spoluprací všech členů v klubech organizovaných. Vznikla tak bezkydská župa Svazu Lyžařů. V řediteli Františkovi Zeleném našla župa svého propagátora a prvního předsedu.

Jeho skvělému organizačnímu talentu vděčíme, že dovedl ji za krátký čas povznést mezi nejagilnější župy lyžařské v republice, přes to, že co do počtu členstva jest daleko za župami jinými, jmenovitě českými. Již ze svých mladých let měl zesnulý bohatou praxi spolkovou, hlavně ze Sokola, měl zkušenosti z těžkých národnostních bojů v předválečném Rakousku a za války, znal lidské povahy a českou povahu zvláště. Měl a prakticky vždy uplatňoval zásadu, že bez dobrovolné kázně není možno v žádné organizační docílit úspěchů. První předseda bezkydské župy skončil náhle a nečekaně své předsednictví. Bude nám vždy tkvít v paměti jeho neúnavnost a mladický zápal, s jakým se ujal organizace sportu u nás poměrně tak mladého, jakým

je lyžařství. Přes své fyzické stáří nevyhýbal se nikdy osobní účasti na četných závodech a podnicích župy, jejímž byl po 6 let předsedou; měl nemalý podíl na skvělém úspěchu XXXIII. mezinárodních lyžařských závodů pořádaných v roce 1928 na Pustevnách.

V zesnulém ztrácí bezkydská lyžařská župa vynikajícího předsedu a spoluzakladatele. Zachová vždy vděčnou pamět na muže přímého a energického, který dovedl vždy najít východisko z roztržštěnosti názorů a návrhů, dovedl ve věci najít zdravé jádro, třebaš nebyl vždy správně chápán, a šel vždy houževnatě za cílem, který si byl vytknul: sportem a tělovýchovou k fyzickému a morálnímu zdraví jednotlivce a tím i celého národa. Poznamenáváme na konec, že zesnulý se narodil 8. listopadu 1867 v Nov. Rousínově u Brna, byl starým členem Lyž. odboru S. K. Lučina ve Sl. Ostravě. Čest jeho památce! —

VELITELEM LYŽAŘSKÉHO STŘEDISKA ve Vysokých Tatrách určen byl major V. Dusil, cvičiteli pak kapitáni V. Mach, K. Vevera, B. Müller a npor. Longa, velitelem v Krkonoších ustanoven major L. Němec, cvičiteli škpt. Kahaj, kapitáni J. Zohn a K. Buchta.

**PRO PRVNÍ
VÝSTUP NA
HŘEBENY**

VELOX MEDIUM

1.) Lyže při výstupu neuklouzávají. Ušetříte sil. 2.) Po výstupu bezvadný sjezd.

ČERCHOV

CHATA PASOVSKÉHO. STANICE
Č. KUBICE. PRVOTŘÍDNÍ
KUCHYNĚ. — 22 POKOJŮ.

TELEFON

ELEKTRICKÉ SVĚTLO

ÚSTŘEDNÍ TOPENÍ

VODOVOD

NOVI NAJEMCI:

JOSEF BRUDNÝ,
šéf kuchyně Pens. Krásnohorská.

JAN NEJEDLÝ,
majitel Pens. Krásnohorská.

ČESKÁ KUBICE.

Prvotřídní Lyžařská výzbroj
u firmy **SPORT LESALOV**
PRAHA II., VODIČKOVA 23. Tel. 218-28.

Ceník na požádání zdarma.

Použijte výhod naší úvěrové akce (měsíční splátky).

K VALNÉ HROMADĚ SVAZU LYŽAŘŮ. Podobiznu nově zvoleného předsedy J. V. B. Pilnáčka, továrníka a starosty města Hradce Králové, přinesli jsme v loňském ročníku našeho časopisu (č. 9. ročník XVIII. strana 217.). Jak jsme již v titulku obrázku uvedli, jest J. V. B. Pilnáček dlouholetým lyžařským pracovníkem, který stál u kolébky Svazu ještě za Rakouska v době jeho malých začátků a těžké rozvojové posice, byl zvolen před 15 lety na valné hromadě Svazu, konané dne 26. října 1913 v Plzni. Má za sebou nejméně 25letou činnost v čl. lyžařství a voličstvo na valné hromadě splnilo tím nejen starý dluh tomuto našemu pracovníku, nýbrž postavilo v čelo Svazu muže, jak si jej stále více a více přeje zejména mladší generace — ne nějakého papírového funkcionáře neb špičku společenskou a politickou, nýbrž skutečného lyžaře, který k našemu bílému umění lne srdcem, ovládá naše organizační finisy a bude i při své konciliantní a seriosní mentalitě, která jej postavila v čelo municipality jednoho z našich největších a nejkrásnějších měst, i u nás ve Svazu zárukou plodné a klidné práce za vzájemné srdečné spopolitosti všech složek československého lyžařství. I. K.

SWAZ LYŽAŘŮ obdržel pozvání na první mezinárodní závody lyžařské, jež konati se budou v Jugoslávii pod protektorátem krále Alexandra I. a sice na Bledu a v Bohinji. Pořad závodů, k nimž přičleněny jsou též závody jugoslávské armády, jest tento: 30. ledna v Bohinji závod na 30 km, 31. ledna tamtéž závod jugoslávské armády na 30 km, 1. února na

Bledu běh na 18 km prostý i kombinovaný, 2. února v Bohinji 18 km běh jugosl. armády, 2. února v Bohinji dopoledne kombinovaný závod ve skoku na lyžích a odpoledne skok prostý na lyžích na můstku, jehož autorem jest náš dobrý známý, inž. Thorleif Hanssen.

SMUTNÝM ZJEVEM jest, když někdo chce býti k druhému pozorným, ale místo toho jest nepozorným, jako jest redaktor časopisu „Jas“, který v čísle 43. přináší obrázek našeho předsedy Svazu Lyžařů J. B. Pilnáčka s tímto podpisem: Br. Josef Pilnáček, nadšený Sokol, vzorný národní pracovník, mecenáš a průmyslník zemřel ve vysokém věku v Hradci Králové. — Taková nepozornost jest velmi trapná, ale má alespoň tu výhodu, že našemu milému předsedovi zaručuje dlouhé živobytí. Dr. O. Br.

SOKOLSKÁ HORSKÁ BOUDA NA ČERNÉM VRCHU v Krkonoších otevřena byla slavnostním způsobem dne 10. listopadu. Sokolská bouda postavena byla nákladem asi 3 milionů Kč na hřebenu Černého vrchu svažujícím se k Janským Lázním a má k dispozici 54 pokoje o 105 lůžkách ve třech poschodích skutečně krásné reprezentační budovy a dále jsou tam umístěny dvě společně

VŠE PRO ZIMNÍ SPORTY

PRVOTŘÍDNÍ
LYŽE!
BRUSLE!
VÝZBROJE!
U ODBOR. FY.
A. PRŮCHA

PRAHA I., NÁRODNÍ 25

FLANELOVÉ ODZNAKY
na rukávy pro sportovní korporace, dle předložených návrhů levně zhotovuje
MONOPOL
barvírna a tiskárna
MLADÁ BOLESLAV

JEDINĚ
KOŠILE **„Kasha“**
UCHRÁNÍ LYŽAŘE I LYŽAŘKY
PŘED NACHLAZENÍM
TYTO MÁ NA SKLADĚ, ZHOTOVUJE DLE MÍRY A TĚŽ PŘENECHÁ LÁTKY NA METRY
Pařík specialista ve výrobě prádla
SMÍCHOV, ŠTEFÁNIKOVA TR. 33.

CHCETE PŘÍJEMNĚ LYŽÁŘITI?
VHODNÉ, MODERNÍ
ÚBORY PÁNSKÉ
I DÁMSKÉ
PRO BÍLÝ SPORT
SPOLEHLIVĚ ŠIJE
**ANTONÍN
MANČAL,**
PRAHA XII.,
ITALSKÁ 7.
TELEFON 546-2-7.
CHCETE PŘÍJEMNĚ LYŽÁŘITI?

noclehárny o 42 lůžkách. V pokojích zavedena jest teplá i studená voda a ústřední topení. Všude zavedeno jest elektrické osvětlení. V přízemí jsou dvě velké restaurační místnosti. Celkem bouda budí dojem velkého hotelu. Z oken a terasy směřujících k západu jest skutečně jedinečná vyhlídka do Čech. — V neděli dne 10. listopadu byla uspořádána slavnost otevření boudy a předání této do normálního provozu. K slavnosti této dostavil se velký počet hostů a po zahájení slavnosti předsedou spolku pro postavení sokolské horské boudy Dr. Němečkem, bylo proneseno několik řečí a to iniciatorkou celého plánu sestrou Provazníkovou, Dr. Hellerem, ministrem inž. Novákem, ministrem Dr. Viškovským atd. Za Svaz lyžařů pronesl zdravici Dr. Brauner. — Bouda leží na velmi výhodném místě několik minut od konečné stanice visuté dráhy a nájemcem jejím jest bývalý nájemce chaty Kramářovy p. Černý. — Máme za to, že nemusíme našemu členstvu doporučovati návštěvu této boudy, neboť ona se doporučuje pro své výtečné podmínky sama sebou. *Dr. O. Br.*

BĚH NA 1 KM NA LYŽÍCH, konati se bude dne 14. ledna 1930 ve Sv. Mořici, aby bylo zjištěno, jak velké rychlosti lze na lyžích dosáhnouti. Závod vypsán jako

mezinárodní, pořádati bude švýcarský akademický Ski klub zároveň se Ski klubem Alpina ve Sv. Mořici. Trať bude položena do roviny bez stoupání a každý závodník musí ji proběhnouti dvakrát s letným startem, z čehož průměrný čas bude počítán za výsledek. Závod vypsán je pro závodníky se závodními lyžemi a s lyžemi turistickými, normálního typu. Při tomto závodě budou rozhodovati různé momenty, na nichž závislé budou rychlosti jednotlivých závodníků. V úvahu přichází tyto okolnosti: tvar lyží, jejich typ, šířka, délka, váha, dále rozhoduje, aby vážení nikde rychlost nebrzdilo, rozhoduje dřevo, mazání, styl závodníka, poměr tělesné váhy závodníka ku délce lyží, okolnosti to tedy, jež každý zkušený závodník vždy musí míti v patrnosti. — Při závodě bude též vyzkoušen nový moderní způsob měření času. Po závodech přineseme o zkušenostech tam získaných podrobnou zprávu.

Dr. O. Br.

VÝZNAČNĚJŠÍ TERMÍNY LYŽAŘSKÝCH ZÁVODŮ V CIZINĚ: 18.—19. února německé bojové hry v Krumhüblu, 25.—26. ledna saské lyžařské mistrovství ve Waltersdorfu, rakouské lyžařské mistrovství 1.—2. února ve Schwazu, 1. ledna v Klosters novoroční závod ve skoku,

POBYT NA HORÁCH

Vám zpříjemní

VÝBORNÁ KONSERVA od firmy

RICHARD HULATA

továrna na uzenářské zboží

PRAHA - VINOHRADY, - FRANCOUZSKÁ 29-33.

DŘÍVE NEŽ DO HOR

k firmě

Fach-Sport-Praha

II. ŽITNÁ 40 • TELEFON 338-7-3

pro dokonalou výzbroj a výstroj.

Ceník potřeb pro zimní sporty přiložen v tomto čísle.

ROTTRŮV VOSK ROTTROVY LYŽE

prvotřídní jakost

QUIDO ROTTER,

továrna na lyže

PROSTŘEDNÍ LANOV, KRKONOŠE.

Dle dobrozdání předních sportovců

jest pravým ideálem lyžařů

TLUMOK „MONT BLANC“

s rákosovou podpěrou, čs. patent č. 8662.

JEHO VÝHODY:

Nekymáci se, jest jediným, který nepřiléhá na záda, čímž zamezuje pocení zad a chrání před nachlazením, váhu břemene na bedrách zmírňuje. Jest lehký a nepromokavý.

K DOSTÁNÍ VE VŠECH SPORTOVNÍCH ZÁVODECH.

2. ledna závod ve skoku na lyžích v Pontresině na známém můstku Bernina a rovněž 12. ledna, 25.—26. ledna závody lyžařské v Klosters (závod ve sjezdu, slalom a závod ve skoku na lyžích), 16. února závod ve sjezdu v Davosu, 29. června letní závody na ledovci Silvretta pořádá Ski Klub Klosters. — Závody na bobsleighu: 26. ledna mistrovství HDW na umělé dráze v Jablonci n. N. 2. února mistrovství HDW na přirozené dráze v Tiefenbachu, 26. ledna mistrovství světa v Caux (Švýcarsko). *Bruslařství*: Mistrovství Evropy v krasobruslařství pro pány 18.—20. ledna ve Vysokých Tatrách, mistrovství Evropy v krasobruslařství pro dámy 25.—27. ledna ve Vídni, mistrovství světa v krasobruslařství 3.—5. února v New-Yorku. *Dr. O. Br.*

NÁŠ STARÝ ZNÁMÝ, předseda technické komise švýcarského lyžařského svazu, Gustav Walty z Pontresiny, byl právě vyměněn novým předsedou Maagem z Lucernu, bývalým předsedou švýcarského lyžařského svazu. Dotyčný pán byl také současně se jmenováním určen předsedou komise, která má za úkol rozhodovati o způsobu výcviku závodního švýcarského mužstva, jež bude vysláno na mezinárodní závody lyžařské do Oslo. Přípravě těchto závodníků, jak již jsme se zmínili, věnují Švýcaři velkou

pozornost a již dnes mají vytýčený celý program výcviku až do samého odjezdu do Oslo, kde vybraní závodníci budou v samém terénu dále cvičiti až do závodů.

Dr. O. Br.

K PRUDKÉMU BOJI a výměně názorů došlo v posledních dnech v Norsku mezi svazem norským a Foreningen Cíl skiidrettens fremme o to, zda mezinárodní závody F. J. S. v Oslo mají býti spojeny a současně provedeny se světovými závody Holmenkollskými. Zástupce norského svazu, náš starý přítel Oestgaard, hájil tu zásadu, že je samozřejmé, že oba tyto závody budou současně spojeny, proti čemuž postavili se zástupci Foreningen, jemuž přísluší právo o závodech Holmenkollských rozhodovati, z nichž zvláště Dr. Lindboe užil výrazů, jež musely býti bristkně Oestgaardem odmítnuty. Následek tohoto boje a potom nastalé dohody, je změna pořadu závodů v Oslo, jež jsme na jiném místě přinesli. — K tomuto boji a hlavně tvrzení Dr. Lindboe, že Norové se nebudou od jiných národů učiti, jak lyžařství se provádí, zaujmul stanovisko známý švédský lyžařský odborník Sven Lindhagen v časopise „Idrottsblad“. V krátkosti praví asi toto: Středoevropští lyžařští závodníci jsou na nejlepší cestě, aby své

F O M A

DESKY NEZKLAMOU PŘESVĚDČTE SE!!

LYŽAŘSKÉ KABÁTY

ČAPKY

RUKAVICE

GUMÁKY

IMPREGNOVANÉ PLÁŠTĚ

NEJLEVNĚJI

BERNER JOSEF

PRAHA II.,

ŠTĚPÁNSKÁ 34.

PRAHA I.,

CELETNÁ Č. 14.

učitele co nejdříve dohonili. Musíme se připravit na porážky Norů ve skoku na lyžích od Čechoslováků, Němců, Švýcarů i Poláků a i na to, že v příštích 10 letech bude překvapení, když některý Nor tam dole zvítězí. Středoevropané mají lepší zimu, větší energii a zářící interes. Nemyslím, že Švédové i Finové v dohledné době přijdou k tomu přesvědčení, že jsou rovnocenní Norům v závodě ve skoku na lyžích i v závodě kombinovaném, ale závodníkům jižních zemí takové chance dávám. — Jistě názor od Seveřana velmi zajímavý, který dává na jevo, že gloriola nejlepších lyžařů světa, kteří by měli právo rozhodovati o lyžařství na celém světě, jistě již patří budoucnosti.

Dr. O. Br.

O ZÁVODU V BĚHU NA 1 KM učinili jsme již zmínku na jiném místě našeho časopisu, aniž bychom se pouštěli do kritiky, zda, a jakého významu může podobný závod býti. Vracíme-li se ještě jednou k tomuto závodu, pak příčinou je zprávička v P. L. nadepsaná: Přes 100 km jest hodinová rychlost lyží. — Jistě každý trochu soudný lyžař chytí se již při přečtení nadpisu za hlavu a až si přečte další, pak si tu hlavu asi ukrotí. Dříve než se vrátíme k uvedené zprávě, musíme našim čtenářům, pokud jsou mladšími lyžaři, sdělit, že až do roku 1914 konány byly u nás závody na 100 m s holemi neb bez holí, jež běhány byly kolem 18 vteřin. Ovšem závod tento neměl žádného sportovního

podkladu a byl pouze zajímavým pro diváky a tak technický odbor S. L. závod tento zrušil. A nyní za účelem vyzkoušení rychlosti při závodě v běhu na 1 km při úplně rovné trati, jak jsme již referovali, má býti ve Sv. Mořici tento nový způsob závodů dán na program. A jaký byl náš úžas, když jsme se v uvedeném časopise dále dočetli: Otázka, jakou rychlost — rozjezdovou — možno na lyžích docílit, zůstává přes všechny dosavadní pokusy dosud nezodpověděná. Docházely sice zprávy o docílených rychlostech 80 až 130 km za hodinu, ale scházel jim ještě reálný podklad — přesné měření. Avšak v nastávající zimní sezoně má býti i tato zajímavá věc řešena za nejlepších podmínek nejmodernějšími a nejpřesnějšími přístroji. A to 14. ledna v St. Moric v závodě na 1 km. Pokus bude uskutečněn na stejnoměrném ideálním terénu s *můstkového rozjezdu*. K závodě budou soustředěni nejlepší jezdci ve dvou kategoriích: se závodními lyžemi (pro delší trati a skoky) a s lyžemi turistickými. — Tolik časopis. Myslím, že kdo si přečte naši zprávičku o uvedeném závodě, ihned si uvědomí, jak to pan referent všechno spletl si dohromady a nemusíme se snad pokoušeti ani zaujímati nějaké stanovisko k této kuriosní zprávě.

Dr. O. Br.

NA VALNÉ HROMADĚ HDW, konané dne 10. listopadu v Praze bylo konstatováno, že HDW má 165 spolků s 12.689 členy a 3109 dorostenci.

CHRAŇTE LYŽAŘSKÉ LEGITIMACE!

PLÁTĚNÉ Kč 3:50.

neb ve sportovních obchodech neb přímo u fy. **Jar. Kácovský, papír., Praha XVI. Klíčperova 8.**

PEGAMOVIDOVÉ Kč 5:—.

Vydali jsme vkusné deštičky na nové svazové legitimace se zlatým nápisem a znakem Svazu lyžařů RČS. Dostanete je u svého klubu

KOŽENÉ Kč 8:—.

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

Známý závodník

KAREL KOLDOVSKÝ
VYSOKÉ NAD JIZEROU

speciální výrobce lyží

dodá Vám nejlepší

lyže všech druhů.

LYŽAŘI,

žádejte všude patentní lyžařské hole

RATAR

Deska nebo film?

Neopustíme naše hory. Na jaře, v létě, na podzim a v zimě vracíme se do nich, abychom se znovu pokochali měnícími krásami, abychom v nich ožili, nabrali síly a abychom je konečně poznali. K tomu nestačí dvě tři návštěvy v delších obdobích. Když podzimní studené větry zadují na vrcholcích, my lyžaři těšíme se na blankytně bílý háv a chystáme první pozdravy kouzelné přírodě v zimním šatu. Přicházíme s radostí na známá i neznámá nám místa, která nás přitahují čarovným proutkem bílého roucha. Nemohli bychom žít bez našich hor; byli bychom ochuzeni. Co vzpomínek vynoří se v této přechodné době na zažitou krásu, na srázné sjezdy, na přátelské besedy v horských chatách. Nejsme ale nečinými; připravujeme se. Největší péči věnujeme přirozené lyžím. Netěšili bychom se bez nich z horských velikánů, nepoznali bychom v několika hodinách různou, věčně krásnou scenerii sněžných úbočí a svahů. Nerozveselili bychom se při důkazu, že dovedeme bez odmluvy vyhověti vrtochům neposlušného dřeva. Bez nich nebylo by družných debat při praskajícím ohni v útulných chatách.

Stačí jen vzpomínky? Nevyblednou? Jsou dostatečným důkazem těm, kteří by snad byli našimi druhy a projížděli se s námi po svazích, lesních stezkách, mýtinách? Nestačí. Nedovedeme vylíčiti nás obepínající kouzlo, kterým jsme každého týdne připoutáváni v místa, jimiž tak často projíždíme. Kdo neviděl zimní pohádku, kdo ji neprožil, těžko uvěří. I my častí návštěvníci našich hor rádi prolisťujeme album našich fotografických snímků, milým to našim průvodcem a nejlepším propagátorem letní i zimní turistiky. V našem tlumoku jest vždy dosti místa pro fotografický aparát. Neohlížíme se na velikost. Nerozhoduje.

Pro náladové snímky zimních scenerií, pro sjezdy, počáteční potíže jest lyžařský fotografický archiv neocenitelnou pomůckou a pracujeme společně k tomu, abychom i my lyžaři — amatéři dali základ k putovnímu albu; pomůžeme velmi dobré věci; rozšíříme krásu našich hor po celé vlasti a vykonáme tak záslužnou práci pro utužení lásky k přírodě, pro krásný sport lyžařský.

Každá lyžařská stezička, každý svah za každého počasí

ZNÁTE JIŽ

mazání na všechny druhy sněhu

OLYMPIA

pro sjezd i stoupání?

Zvláštní jeho složení umožňuje krásný sjezd a přes to pohodlný výstup. Zkuste jednou — budete překvapeni.

Vyrovná se všem zahraničním výrobkům a jest o polovinu lacinější.

Výhradní zastoupení pro Československo

WILLI DICK, Ústí n./L., Drážďanská ul. 19.

Zinnwaldská výroba lyžařských vosků A. ELGER, Zinnwald v Rud. hoří

LYŽE,

sánky, z nejlepšího dřeva, horských jasanů, **potřeby k lyžaření,**

v prvotřídním provedení za lidové ceny,

JOSEF NÁDVORNÍK, N. PAKA.

Zvláště výhodné:

Dětské pař. buk, 120, 130, 140, 150, 160, 170 cm 1 pár bez vázání za Kč 15,-, 18,-, 33,-, 26,-, 30,-, 36,-, obchodníkům a lyžařským odborníkům sleva.

Prvotřídní lyžařské výbroje

SPORTING CLUB

Praha II., Dlážděná 4. — Telefon 224-8-1.

Vlastní sanatorium pro opravu a úschovu lyží.

Továrna: Derby.

TUK NA SPORTOVNÍ OBUV

NEJLEPŠÍ LYŽAŘSKOU OBUV

ručně pracovanou koupíte jen u výrobce. — Též dle míry.

J. PAPEŽ, PRAHA I., Kaprová 10

TELEFON 317-3-8

TELEFON 317-3-8

má svoje půvaby hodné fotografického snímku. S čím fotografujeme? S deskou nebo filmem? Film prý jest lepší, pohodlnější, deska těžší; izolárnost obou jest stejná. Váha není rozhodujícím činitelem. Těch 6—8 desek $6\frac{1}{2} \times 9$ nebo 9/12, které postačí pro jeden den nepadá jistě na váhu. I když si vyjedeme na několik dnů do hor, nenarazíme při výměně exponovaných desek na žádné zvláštní potíže; pomáhá nám tmavá zimní noc.

Fotografické desky nejsou přítěží. Pracujete-li s nimi v létě, penechte si je i v zimě. Vezměte si izolární desky a filtr.

Zkuste to a budete spokojeni.

Nebojte se, nerozbijete je.

Když Váš fotografický aparát vzdoruje tvrdšímu doteku s bílým horským hávem, vydrží i Vaše desky. Zkuste to, nezklamou; vezměte „Fomu“.

Ing. Tk.

Závody.

JARNÍ A PODZIMNÍ BĚŽECKÝ ZÁVOD ZÁPADOČESKÉ ŽUPY S. L. RČS. *Jarní závod v Nové Huti.* Západočeská župa konala 26. května 1929 evičný závod v silničním běhu na tradiční trati Doubravka—Nová Huť, cca 8 km. Závod byl čteně obeslán kluby Západočeské župy. Vydalil se výchovně-sportovně i organizačně, neboť byl schůzkou župních lyžařských pracovníků a závodníků v mimozimní sezoně, byl důkazem ukázněnosti závodního i poradatelského aparátu Západočeské župy.

Výsledky:

II. tř. 8 km: 1. Žák Jaroslav 29.24, Č. Ski klub v Plzni;

2. Pražák 34.53, Sněhaři, Domažlice; 3. Hahn 36.38, Č. Ski klub v Plzni; 4. Liška K. 36.41, Č. Ski klub v Plzni.

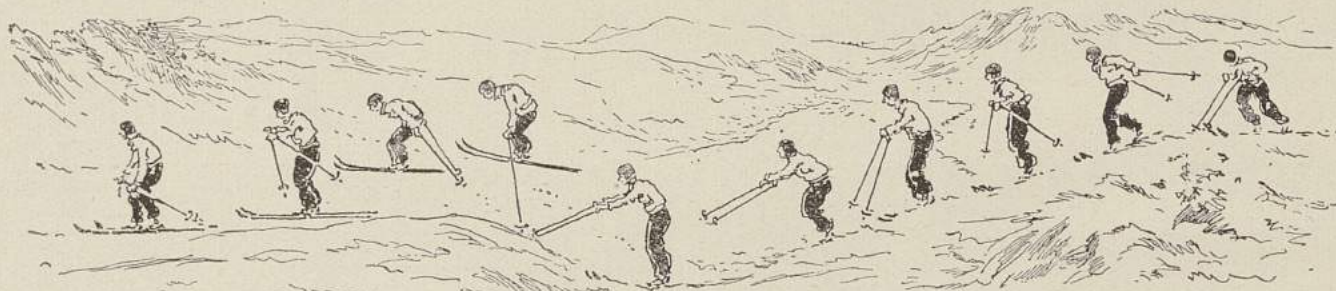
III. tř. 8 km: 1. Svatoš 32.09, Sněhaři, Domažlice; 2. Vejšický Zd. 34.10, Č. Ski klub v Plzni; 3. Kaucký 39.52, S. K. Plzeň.

Tř. starší, 8 km: 1. Dobiáš Jan 138.10, A. C. Sparta, Praha; 2. Lang N. 39.52, Č. Ski klub v Plzni.

Dorost, 3 km: 1. Škabrada 13.09, Č. Ski klub v Plzni; 2. Volf 13.10, Svaz skautů; 3. Kepler 13.15, S. K. Plzeň, 4. Zuvač 14.37, Sněhaři, Domažlice.

Žáci, 2 km: 1. Hauba J. 8.48, Č. Ski klub v Plzni; 2. Líbl 8.53, Č. Ski klub v Plzni; 3. Krisman 10.00, Sokol, Chrást.

Kdo maže — ten jede!

Používejte mazadel a vosků osvědčených značek pro stoupání i sjezd

„Dunzinger - Østby - Sohm“

Zastupuje v Č. S. R.

V. J. ROTT - PRAHA - MALÉ NÁM.

Ceníky zdarma.

Nová technika obrátů přeskokem klade zvýšené požadavky na trvanlivost holí. Připravili jsme pro Vás několik speciálních druhů, důkladné jakosti. Jsme přesvědčeni, že s nimi budete plně spokojeni. Ceny speciálních holí, bez talířů, s gumovým knaufem a koženou rukojetí s ovinutím

Tonkinové do 180 cm pár Kč 55.—.

Bambusové do 170 cm pár Kč 38.—.

Pepřovky do 170 cm pár Kč 45.—.

Talíře závodní od 9—14.— Kč.

LYŽE 200 cm Ia horský jasan Kč 101.—.

200 cm Ia hickora . . Kč 250.—.

SPORTEX, VINOHRADY, BĚLEHRADSKÁ ULICE 908.
u Vinohradského nádraží.

Podzimní závod na Borech 6. října 1929. Přechod do závodní sezony a nezvykle teplá říjnová pohoda měly nepříznivý vliv na výkonnost běžců. Trať 7 km vedena byla velmi šťastně parkovými a lesními cestami borských lesíků, střídavě mírně klesajíc a stoupajíc. Trať dorostu a dam byla silniční a měřila asi 2 $\frac{1}{2}$ km. Účast závodníků byla malá, ale kvalitní, celkem 13 osob. Dle klubové příslušnosti: Sportovní sdružení žen v Plzni (1 dáma), S. K. Plzeň 2 závodníci, S. K. Olympie 2, Sněhaři 3, Č. Ski klub v Plzni 4. Podle celkové výkonnosti jeví se výsledek na 7 km, bez ohledu tříd, takto: 1. Žák 26.31 Č. Ski klub v Plzni; 2. Svatoš 28.07, Sněhaři, Domažlice; 3. Vejšický 29.57, Č. Ski klub v Plzni; 4. Kostinec 30.04, S. K. Plzeň; 5. Pražák 30.47, Sněhaři, Domažlice; 6. Lelek 31.13, S. K. Olympie Plzeň;

7. Pivoňka 31.50, Sněhaři, Domažlice; 8. Hahn 31.51, Č. Ski klub v Plzni; 9. Čihař 31.52, S. K. Plzeň.

Dle tříd jeví se umístění takto:

II. tř.: 1. Žák 26.31, Č. Ski klub v Plzni; 2. Kostinec 30.04 S. K. Plzeň; 3. Pražák 30.47, Sněhaři, Domažlice;

III. tř.: 1. Svatoš Jan 28.07, Sněhaři, Domažlice; 2. Vejšický 29.57, Č. Ski klub v Plzni; 3. Pivoňka 31.50, Sněhaři, Domažlice.

Dorost: 1. Krátký 7.35, S. K. Olympie; 2. Škabrada 8.25, Č. Ski klub v Plzni.

Dámy: 1. Kyselková 10.45, Sportov. sdruž. žen v Plzni.

Organisace závodu svěřena byla funkcionářům župního výboru, kteří se zhostili svého úkolu ke spokojenosti všech.

Zprávy župní a klubové.

LYŽAŘSKÝ ODBOR S. K. OLYMPIA V PLZNI jest jedním z nejagilnějších západočeských klubů. Jest to klub velmi mladý, ale práci, kterou za pět let svého působení vykonal, jest nutno co nejlépe oceniti. Odbor čítá 70 členů činných, 8 přispívajících a 29 dorostenců. Členstvo jest na velmi dobré sportovní úrovni a závodníci „Olympie“ jsou v zápě. župě jedni z nejlepších. Předsedou odboru jest známý plzeňák p. Ruda Hněvsa, místopř. J. Světlík, jednatelem Fr. Lelek, úředník Měšť. pivovaru v Plzni, náčelníkem dlouholetý zkušený lyžař Fr. Jirka. Kromě toho má odbor svůj vlastní technický odbor, který dbá o náležitý výcvik všeho členstva. V minulé saisoně bylo konáno několik

sportovních a společenských podniků, z nichž nejzdařilejším bylo arangement závodů o přebor zápě. Župy S. L. RČS, kteréhož úkolu se „Olympiáci“ zhostili bezvadně a podle posudků odborníků byl to jeden z nejlepších závodů dodnes

LYŽE závodní i turistické našich i cizozemských značek, vázání, sánky, potřeby pro hockey ve velkém výběru.

A. BOHÁČ, HRADEC KRÁLOVÉ, u hotelu Paříž.

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

ODZNAKY

K. SVOBODA

PRAHA I.

PLAKETY

UHELNÝ TRH ČÍSLO 1.

TELEFON ČÍSLO 262-9-0.

VÝROBA LYŽÍ

J. MÜLLER, HARRACHOV.

Prvotřídní úplně výstroje pro lyžaře — velký výběr lyží. Kvalitní zboží. —

Solidní ceny — Odborná porada.

Sportovní obleky.

Vyádejte si ceníky.

La lyžařské boty.

LYŽAŘSKÉ RUKAVICE (bez prstů s palcem) z lina silného trikotu, po loket dlouhé, nahoře gumou stažené, ku převlečení přes rukáv a přes pletené či látkové rukavice, které od promočení jsou tímto zcela chráněné. **Pár dámské či pánské Kč 25.—**. Vyrábí jedině: **Speciální výroba lyžařských a včelařských gum. rukavic ERHARD BURSÍK V PÍSKU, ČECHY**. Závod založen r. 1898. 10 výstavních diplomů, 2 zlaté a 2 stříbrné medaile. **MIRA**: Objem přes 4 kotníky ruky i s používanou rukavicí, volně kolem. **Praktické.**

Vaši důvěru

k nám nezklameme. Jsme připraveni obsloužiti Vás prvotřídním zbožím. Dodáme Vám lyže, vázání, hole, lyžařské obleky za ceny konkurenční. *Vyádejte si náš obrázkový ceník zdarma.*

Sportovní dům „SKAUTING“, Praha II., Vodičkova 6.

Telefon číslo 374-2-3.

na Šumavě pořádaných. Závodníci S. K. Olympia zúčastnili se všech zápč. lyžařských podniků a získali svému odboru 27 cen a mezi nimi i přebor západoč. župy S. L. RČS ve skoku na lyžích pro rok 1929 (Fr. Krásný) a přebor III. tř. v závodech sdruženém (M. Voves). I pro nastávající sezonu má tento lyž. odbor připraven velmi pěkný program a jeho zlatým hřebem bude pořádání 30 km veřejného závodu (pro župu zápč. a pražskou) dne 26. ledna 1930, pro nějž věnovala pařížská pojišťovna „La Nationale“ neputovní krásný křišťálový pohár a celou řadu dalších cen.

30 KM „LA NATIONALE“. Pod tímto titulem uspořádá plzeňský lyžařský odbor S. K. Olympia 26. ledna 1930 na Špičáku (Šumava) veřejný 30 km závod v běhu na lyžích (otevřený pro župu západočeskou a pražskou). Závod jest dotován krásným neputovním křišťálovým pohárem a řadou dalších cen věnovaných (též pohár) pařížskou pojišťovnou „La Nationale“ pod jejíž patronací se koná. — Doporučujeme klubům, aby neopomněly tento závod obeslati co největším počtem svých závodníků.

Slovenská hlídka.

Z LETNEJ ČINNOSTI SLOVENSKÝCH KLUBOV. Lyžiarski činovníci a závodníci Šport. klubu „Vysoké Tatry“ pestovali cez leto odbíjanú na hríšti v Dolnom Smokovei a v Tatranskej Kotline. Dňa 8-ho septembra konal sa na novom hríšti Palace-sanatoria v Novom Smokovei volley-ballový turnaj, ktorého sa zúčastnili: YMCA Bratislava, Banská Bystrica a Lučenec, Sokol Košice, Poprad a Ružomberok, Vojenský S. K. Poprad a S. K. Vysoké Tatry. Majstrovstvo Slovenska získala YMCA z Banskej Bystrice a jako druhý sa umiestil Sokol Košice. Pri tejto príležitosti hralo sa i o majstrovstvo Vysokých Tatier. Putovnú cenu Š. K. Vysoké Tatry, krásnu sochu hráča s lopdou, ktorú klubu venoval staviteľ Jozef Šašinka z Popradu, získala tiež YMCA Banská Bystrica. Zápasy sudcovali známi lyžiarski pracovníci Fikejz, Kocum, Čuda a Somr.

Š. K. Vysoké Tatry usporiadal začiatkom októbra i klubové tenisové závody v Dolnom Smokovei a na Štrbskom Plese. Prvým bol Čuda, druhým Riedl.

Na
Vaší
sport.
obuv
jen

Eno
tuk.

TELEFON 440-6-2.

LYŽE A VÝZBROJ

V. PROCHÁZKA
za mostem Legjí

PRAHA III.,
VÍTĚZNÁ TŘÍDA ČÍSLO 15.

CANADA

VŠE PRO SPORT

do dá

JIRÍ KABELKA

VINOHRADY ŠAFÁŘIKOVA 1

Prátele lyžařství, Vaše doba přichází!

Dejte si svá prkénka do pořádku s pomocí Cirine-surového dehtu, dále Cirine lyž. vosků a své boty namažte Gutrou-mazadlem, nebo olejem na kůže. Potom budete mít ze svého sportu radost a požitek. Každý sportovní obchod uvedené naše výrobky prodává. Vyžádejte si v obchodě nebo přímo u nás spisek „Vyzkoušené rady pro lyžaře“.

Jediní výrobci: Cirine - závody Josef Lorenz a spol., Kamenice v Sa. — Cheb v Č. Solnohrad v R. Hlavní sklad pro Volkou Prahu: Bubeneč, Uralská ulice č. 770.

PRVOTŘÍDNÍ

LYŽE - SÁŇKY

VYRÁBÍ SPECIELNÍ TOVÁRNA

JADRNÍČEK - FRYŠTÁK

MORAVA

ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé

LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁŇKAŘSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, JOSEF JÍLEK, administrátor, Dr. J. KALIBERA. — Zodpovědný redaktor a chefredaktor IVAN KOMÁREK. Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XIX.

PROSINEC 1929.

ČÍSLO 3.

Zprávy Svazu Lyžařů.

DŮLEŽITÉ USTANOVENÍ O LYŽAŘSKÝCH SOUDCÍCH. Tech. odbor Svazu lyžařů usnesl se vzhledem k tomu, že v nastávající saisoně vejde v platnost nový závodní řád, přizpůsobený mezinárodním předpisům, *uložití všem soudcům Svazu lyžařů, aby do 30. dubna 1930 vykonali novou soudcovskou zkoušku. Kdo do této doby novou soudcovskou zkoušku nesložil, bude ze seznamu soudců škrtnut.* Zkoušetí budou zkušební komisaři T. O. Kandidáti nechť starají se o termíny prostřednictvím žup. — Zajímavé je, že i všichni členové T. O. vykonají navzájem před plnem T. O. zvláštní soudcovské zkoušky. Otázky kladeny budou losem a klasifikovati bude celé plenum Tech. Odb., jehož členové budou tedy nejprůběžněji zkoušenými soudci. Budou z nich pak vybráni zkušební komisaři. — Napříště nebude tedy v ČSR lyžařského soudce, který by nebyl i z nejnovejších pravidel přísně vyzkoušen. — Legitimace budou vydávány ihned po zkouškách. *Dr. Kal.*

TRAININGOVÝ KURS ZÁVODNÍKŮ, jež zařadení budou letos do našich závodních lyžařských mužstev, koná se ve dnech 26. prosince 1929 až 6. ledna 1930 na Štrbském Plese. Hlavním instruktorem bude slavný norský trainer Ruud. Do kursu povoláno bylo 20 nejlepších našich závodníků. Vůdcem kursu bude náš nejlepší lyžařský odborník arch. K. Jarolímek. *Dr. Kal.*

TECH. ODBOR SVAZU LYŽAŘŮ upozorňuje se zřetel k §12 cvičitelského řádu své členstvo, že zkoušení cvičitelé Svazu jsou povinni, býti členstvu klubů nápomoeni při nákupu lyžař. potřeb radou i pokyny a seznámiti členstvo s montáží, vázáním atd.

TERMÍNOVÁ LISTINA SVAZU LYŽAŘŮ RČS. PRO SEZONU 1929—1930.

22. XII. 1929: Propagační závody YMCY Banská Bystrica.
26. XII.—6. I. 1930: Výcvik závodníků na Štrbském Plese.
5. I. 1930 až 6. I. 1930: Veřejné závody Jizerské župy Svazu lyžařů RČS.
Klubové závody Ski klubu, Bratislava.
Meziklubové závody YMCA a KČsT. Banská Bystrica.
Klubové závody Č. Spolku pro Zimní Sporty, Praha na Pláních.

- 11.—12. I.: Veřejné závody Brněnské župy v Novém Městě na Mor.
Veřejné závody Západočeské župy na Špičáku.
Veřejný závod ve skoku S. K. Slavia, Praha v Plavech.
Veřejný závod na 30 km. Č. S. p. Z. S. na Pláních pod Ještědem.
18.—19. I.: *Přebory* všech žup Svazu lyžařů RČS.
25.—26. I.: Veřejné závody Olomoucké župy v Jeseníkách. Župní překážkový závod S. K. V. T. na Hřebienku v Tatrách.
Závod na 30 km S. K. Olympia, Plzeň na Špičáku — omezený na členy župy Západočeské a Pražské.
Veřejný závod ve skoku L. K. Jestřebích Hor Malé Svatoňovice.
29. I.—3. II.: Mezinárodní závody Jugoslávského Zimního sportového Savezu na *Bledu v S. H. S.*
Přebor Čs. Obce Sokolské v Plavech.
Mezinárodní závody H. D. W. v Jablonci nad Nisou.
1.—2. II.: Veřejné závody Jihočeské župy Svazu lyžařů RČS. Župní *přebory dorostu* Svazu lyžařů RČS.
8.—9. II.: Veřejné závody Bezkydské župy Svazu lyžařů RČS. na Radhošti.
Veřejné závody Podkarpatskoruské oblasti ve Volovci. Závod mužstev o Jarolímekův štít — S. K. Dvůr Králové na Zvičíně.
13.—16. II.: *Mistrovství RČS. v Jilemnicích* (zákaz pořádání jakýchkoliv závodů v RČS.)
22.—23. II.: *Memorial Dra Synáčka* — Přebor dorostu Svazu lyžařů RČS., v Bezkydách.
Veřejný závod na 35 km o „Přebor Chodská“ — Sněhaři Domažlice.
22. II. až 3. III.: *Holmenkollen* — mezinárodní závody F. I. S. v Oslo.
Sjezdový závod župní L. K. Ostrava pro Bezkydskou župu.
9. III.: Svazový závod *hlídek*.
12.—16. III.: *Armádní závody* v Tatrách.
15.—16. III.: Veřejné závody Slovenské župy Svazu lyžařů RČS. na Št. Plese.
23. III.: Veřejné štafetové závody Bezkydské župy Svazu lyžařů RČS.

30. III.: Veřejné štafetové závody Pražské župy Svazu lyžařů RČS.

6. IV.: Svazový závod ve slalomu.

13. VI.: Svazový závod ve sjezdu.

20.—21. IV.: Velikonoční závod o *Tatranský pohár* na Štrbském Plese.

PŘI BRUSLAŘSKÝCH CHAMPIONÁTECH NA ŠTRBSKÉM PLESU uspořádá Svaz lyžařů RČS. závod ve skoku na lyžích na novém Jarolínkově můstku dne 19. ledna 1930. Startovati bude pravděpodobně Ruud i Gutormsen.
Dr. Kal.

NOVÝ NORSKÝ TRAINER V ČESKOSLOVENSKU. Je to mladý sympatický student techniky *H. Gutormsen*, přítel slavného Ruuda. Členské pohostinství mu poskytl lyž. odb. S. K. Slavia. Mladý závodník je jako všichni Norové výborným běžcem i skokanem. Vrhnu se ihned do práce. Uspořádá pro dorost bezkydské župy zvl. kurs v běhu i skoku ve dnech 4, 5. a 6. ledna 1930 na Bezkydách, péčí dorosteneckého odboru Svazu lyžařů.
Dr. Kal.

KURS INSTRUKTORŮ TERENÍ JÍZDY pod vedením známého odborníka štkpt. Frgala bude uspořádán koncem ledna nebo počátkem února pravděpodobně v Tatrách. K tomuto kursu vybral Tech. Odbor. Svazu lyžařů asi 15 nejlepších evičitelů lyžařských v republice, aby jim poskytl příležitost oddat se po týden studiu vrcholného umění lyžařského. Pod vedením odborníka na slovo vzatého, jakým je ve svém oboru vysokohorské

jízdy štkpt. Frgal, bude to opravdu exkvizitní lyžařská skupina. Bude v ní též jedna žena.
Dr. Kal.

CHATA SVAZU LYŽAŘŮ V TATRÁCH přichází již do konkrétních stadií svého uskutečnění. Architekti Jarolínek a Koutský vypracovali již všechny potřebné plány, jež Tech. Odbor S. L. schválil. Otázka místa je již také vyřízena, takže na jaře se začne stavěti. Bude to ovšem chata, určená v první řadě účelům závodnickým, trainingům, kursům atd.
Dr. Kal.

DOROSTENECKÉ TRAININGOVÉ KURSY LYŽAŘSKÉ. Dorostenecký odbor Svazu lyžařů uspořádá o Vánocích v Jilemnici dorostenecký kurs trainingový pod vedením některého staršího zkušeného závodníka. — Přikročí pak k organisování podobných kursů v různých městech RČS. Za tím účelem sestaví instruktorské družstvo ze 4 starších zkušených závodníků, kteří by každou neděli podle zvl. programu vyučovali závodnický dorost vždy v jiném městě. Zkušení závodníci, kteří by se chtěli této činnosti za náhradu vydají věnovati, necht' se přihlásí ve Svazu lyžařů.
Dr. Kal.

VÝZBROJOVÁ PORADNA SVAZU LYŽAŘŮ. V nynější době nákupu lyžařských potřeb před lyžařskou sezónou upozorňuje Svaz lyžařů členy svých klubů, najmě nováčky, že dle § 12. evičitelského řádu jsou diplomovaní evičitelé Svazu povinni poraditi členstvu při nákupu a výběru výzbroje a montáži výzbroje. Stížnosti týkající se prodeje lyžařských potřeb oznamte písemně prostřednictvím svého klubu Svazu lyžařů RČS.
I. K.

NAŠE LYŽE — VAŠE SPOKOJENOST.

PRO ZDRAVÍ-SPORT,
PRO SPORTOVNÍ POTŘEBY

Fach-Sport Praha

II • ŽITNA 40, TELEF. 338-73

LYŽAŘSKÉ
DÁMSKÉ A PÁNSKÉ PODLE MÍRY
V NEJÚČELNĚJŠÍM PROVEDENÍ
PŮVODNÍ BURBERRYS NA SKLADĚ

J. EISELT, PRAHA I., NÁRODNÍ TŘ. 37.
TELEFON 286-61

SOUTĚŽ NA NEJLEPŠÍ ZIMNÍ FOTOGRAFII, bez ohledu na její genre, vypisuje vydavatelství časopisu Zimní Sport o cenu věnovanou mistrem Činou Jelínkem: original zimní krajiny. Obrázky pro tuto soutěž určené na lesklém papíru, zasílejte do 15. března 1930 na adresu: Dr. O. Brauner, Praha XII., Polská 14; s označením, co obrázek představuje a s poznámkou: pro soutěž. Obrázky, jež pro soutěž se nehodí, budou na požádání zaslány zpět.

PŘÍPRAVY K XXXV. MEZINÁRODNÍMU LYŽAŘSKÉMU MISTROVSTVÍ ČSR. konanému 13. a 16. února 1930 v Jilemnicích jsou již v plném proudu. V posledních dnech byl Českým krkonošským spolkem „SKI“ v Jilemnicích značným nákladem úplně zrekonstruován závodní můstek na Chmelnici na němž loňského roku dočtil olympionik Nor Sigmund Ruud československého rekordu ve skoku na lyžích skokem 51 m. Po letošní rekonstrukci, kterou provedl Ing. Hykš podle návrhu architekta Jarolímka a podle rad a zkušeností S. Ruuda, který za tím účelem do Jilemnic zajel, bude tento můstek jedním z nejlepších v Československu neboť bude možno na něm dočítit 60—65 m skoků. Toto XXXV. mezinárodní mistrovství ČSR bude zároveň poslední přípravou našich závodníků pro Holmenkollen.

NOVÝ MŮSTEK NA ŠTRBSKÉM PLESU, t. zv. „můstek Jarolímkův“, je hotov a k závodům připraven.

LYŽAŘ. MISTROVSTVÍ ČESKOSLOV. Poněvadž se vyskytly pochybnosti, zdůrazňuje Technický odbor Svazu lyžařů, že lyžařská mistrovství československá pro r. 1930 budou vybojována v Jilemnicích ve dnech 13. až 16. února 1930. Nejasnosti vznikly po publikaci zprávy, že jediné mezinárodní závody v ČSR v r. 1930 svěřeny byly Svazem lyžařů německému HDW, který je uspořádá 30. ledna až 2. února 1930 v Jablonci nad Nisou. Mylný výklad, též v tisku přetřásaný, pochází z neinformovanosti o novém mezinárodním řádu FIS, který právě v této sezoně vešel v platnost. Podle tohoto řádu jsou čtyři druhy závodů: 1. (t. zv. mezinárodní): Smějí býti pouze jedny za sezonu v každém státu a je lhotejno, zda jsou to mistrov-

ské, svazové, župní, speciální atd. Mylný byl by výklad, že to jsou snad hodnotně nejvyšší a nejvýznamnější závody. Opatření směřuje jen k omezení strašlivě se rozšiřivšího cestování závodníků. U nás bude to letos HDW. 2. veřejné závody mezinárodně přístupné (opět může pořadající Svaz vybrati kterýkoliv věř. závod: u nás bude to letos naše mistrovství v Jilemnicích). 3. veřejné závody pouze členů Svazu (tedy pouze domácí. I tyto závody mohly by býti mistrovské kdyby měly býti event. omezeny pouze na domácí závodníky, což z některých stránek vzato, bylo by též správné řešení). 4. závody s účastí omezenou (klubové, župní, mezi-klubové, studentské, důstojnické, sokolské, turistické, skautské atd.).

Naším nejvyšším a nejvýznamnějším závodem je mistrovství ČSR, které bude míti silnou a vynikající mezinárodní účast a je s veškerou určitostí pořádáno v Jilemnicích. Pod záštitou Svazu lyžařů RČS uspořádá je za pomoci Tech. Odb. S. L. slavný a starý, známý klub: český krkonošský spolek „Ski“.
Dr. Kal.

NORŠTÍ ZÁVODNÍCI účastní se jubilejních závodů lyžařských pořádaných D. S. V. v Oberstdorfu ve dnech 6. až 9. února 1930. Naproti tomu samozřejmě říšskoněmečtí závodníci účastní se svými nejlepšími závodníky závodů F. J. S. v Oslo a též vojenskou hlídku tam vyšlou. Dále

vyšlou Němci též závodníky na I. mezinárodní závody do Jugoslaviie, do Zakopaného, na švýcarské mistrovství do Englbergu, do Rakouska a konečně na mistrovské závody HDW do Československa.

Dr. O. Br.

Na zimní turu do hor!

Právě v horách tvoří majestátní mohutné vrchy a vznešená krása přírody divukrásné obrazy, které může nejlepší vyprávěč jen zcela nedostatečně popsat. Není většího potěšení, než znovu prožívatí ony velkolepé dojmy nádherných a nezapomenutelných hor doma, v klidu svého bytu.

Zachyťte kouzlo hor

svým fotonápisem,

který si zakoupíte u firmy

Emil Wachtl, Praha II.,

Senovážná 8. Národní tř. 26.

Z REDAKCE. Pány referenty, zasílající do časopisu zprávy o valných hromadách žup, klubů, odboru atd., žádáme, aby takové zprávy byly stručné a obsahovaly pouze ty statě, jež jsou zajímavé též pro širší naše čtenářstvo. Statě, jež svědčí

pouze členům dotyčného klubu vynechejte, ježto členové mají povinnost dostavití se na valnou hromadu svého klubu a tam se o podobných věcech vše dozvědí.

Z ADMINISTRACE. Tisková chyba vloudila se do inzerátu v 2. čísle str. 34, kde omylem bylo vytisknuto LYŽE HANG VÁZANÍ místo HAUG VÁZANÍ, nazvaném po známém závodníku norském Haugovi, což naši čtenáři jistě sami již si opravili.

**LYŽAŘI, ŽÁDEJTE VE VŠECH OBCHODECH SPORTOVNÍMI POTŘEBAMI
ŠVÉDSKÉ BŘEZOVÉ LYŽE
ANDERS PERSSON, BOLNÄS.**

Různé zprávy.

POŘAD MEZINÁRODNÍHO ZIMNÍHO TÝDNE V OSLO byl nyní takto stanoven: 22. února: bruslařské závody a závod mezi Norskem a Finskem na trati 500 a 5000 m; 23. února: mezinárodní závod vojenských hlídek se střelbou a závod bruslařský na 1500 a 10.000 m. Dne 26. února: mezinárodní závod vojenských závodníků na 17 km; 27. února: závod lyžařský prostý na 17 km a hockey-bandý; 28. února: mezinárodní závod ve skoku na lyžích na Holmerkollu; 1. března: závody Holmenkollské a závod na 17 km kombinovaný; 2. března mezinárodní závod ve skoku na lyžích kombinovaný a 3. března: závod distanční na 50 km.

KE ZPRÁVĚ JISTÉHO ČASOPISU, že jest rozhodnuto, že příští zimu budou pořádány v Tatrách lyžařské mezinárodní vojenské závody zároveň s armádními závody čs. branné moci a pravděpodobně budou závody na Štrbském Plese, poněvadž se počítá s hojnou návštěvou eizích závodníků a hostů, musíme oznámiti, že zpráva tato zakládá se na omylu. Mezinárodní závody vojenské nebudou konány v příští zimě na Štrbském Plese, nýbrž pouze závody čs. branné moci, jichž samozřejmě nezúčastní se cizí závodníci ani cizí hosté.

Dr. O. Br.

SVĚTOVÝ CHAMPIONÁT PRO BOBSLEIGH (po čtvrté) koná se 25. a 26. ledna 1930 v Caux ve Švýcarsku. Kongress Fédération Internationale de Bobsleigh et de Tobogganing bude se konati tamtéž 25. ledna o 16. hodině.

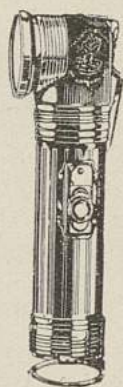
Dnem 25. prosince končí lhůta k podání návrhů pro kongres. Podmínky championátu jsou obvyklé: 15 účastníků, 2 mužstva v závodě. Avšak na žádost Švýcarska pokládá se za správné na závodní dráze v Caux omezit počet závodníků na 4 pro bob, na místě 4 až 5, jak připouštěla pravidla F. I. B. T. a tím zmenšit počet účastníků na 12. Vklad 2 dolary za mužstvo splatný, do 9. ledna. V Davosu bude se konati od 4. do 12. ledna 1930 pod protektorátem F. I. B. T. *Universitní světový championát pro zimní sporty.* Účast dovolena pouze studentům, jichž příslušné ověření provede místopředseda F. I. B. T. p. Schlaepi na místě podle legitimací.

I. K.

ANGLICKÉ LYŽAŘSKÉ MISTROVSTVÍ konati se bude v Mürren ve Švýcarsku od 10. do 13. ledna 1930. Závody budou se dělit na závody ve sjezdu, ve slalomu, ve skoku na lyžích a v distančním běhu. Mistrovství žen konati se bude pak v Grindelwaldu 29. ledna.

FINSKÉ LYŽAŘSKÉ MISTROVSTVÍ konati se bude v Lahti a sice tak, že 1. a 2. února bude distanční závod a 8. a 9. února skok na lyžích a běh pro závod kombinovaný.

SOLLEDER V PLZNI. Péči Českého Ski klubu v Plzni konala se 25. listopadu t. r. přednáška proslulého alpského vůdce a lyžařského učitele Emila Solledera. Lidový sál Městské besedy, naplněný do posledního místa, sledoval pozorně zajímavou přednášku zpestřenou velkým počtem

Lyžaři. Pamatujte na svoji bezpečnost. Jedině americké dálkové svítilny Winchester a Eveready (lyžařský typ), může Vás uchrániti před úrazem, když za noci

stoupáte na hory; pomůže Vám vyhledati ztraceného přítele, usnadní Vám najít v mlze chatu a prokáže Vám neocenitelné služby při každé příležitosti.

Upozorňuji, že svítilny nerezaví, baterie v pouzdrech nevlhnou.

EVEREADY

americké svítilny a baterie

— vydrží nejdéle

tím se nevybijí a vydrží půl roku svítit. Svítilny vrhají světlo na 150—200 m. Cena Kč 175.—, niklované Kč 195.— i s bateriemi a nejlepší žárovkou MAZDA. Jen u speciální firmy JAN HORN, Praha II., Žitná 8, palác YWCA. Telefon 30249.

LYŽAŘI,

žádejte všude patentní lyžařské hole

RATAR

krásných diapositivů. Přednáška skládala se ze dvou dílů, první měl název: O vrcholné alpinistice. V této, pochlubil se Solleder svými jedinečnými lezeckými úspěchy v alpské skupině Kaisru, kdež na hrůzně proslulém „Kostelíčku mrtvých“ („Totenkirchlu“) objevil nové možnosti výstupové. Sollederova stezka na západní stěně Totenkirchlu je výkonem na hranicích možnosti. I když používá Solleder všech technických prostředků po ruce jsoucích, nutno se jeho horolezeckým schopnostem poklonit. Současně však nutno vyslovit obavy, nad stupňováním jeho lezeckých vášní, které by se mu mohly státí osudnými.

Z chmurných štítů Kaisru pokračoval Solleder v líčení lehčích i těžších výstupů v Dolomitech, kdež se taktéž proslavil, překonav tamního fenomenálního lezce Piaze. Štíhlé věže Vajoletek vystřídaný byly svérázem profilů Cimone della Palla. — Celá řada překrásných obrazů střídala se před zraky vděčných diváků, obrazů, které většinou byly fotografovány s nebezpečím života nad bezednými propastmi a srázy.

V druhé části své přednášky, mající obsah lyžařsko-technický, vzpomněl Solleder své závodní kariery, návštěvy v Norsku a ve Švýcarsku. Vzpomínky na poslední olympiádu ve Sv. Mořici, provázené povoláním kritikou závodnických výkonů lyžařských primadon celého světa — byly velmi zajímavé. Řada praktických rad slovem i obrazem, vyčerpávající nejdůležitější výkony lyžaře závodníka i turistů zakončila tuto poutavou přednášku.

HOTEL HERČÍK v Harrachově inseruje, jak jsme zjistili, v č. 49. Alg. Sport-Blattu, vycházejícím v Liberci. V našem časopise neinseruje. Upozorňujeme na to naši lyžařskou veřejnost.
I. K.

LYŽAŘSKÉ MŮSTKY. Konečně došlo k velkorysému modernisaci našich můstek. — Pod vedením Tech. odboru Svazu lyžařů rekonstruuje se dva největší čl. můstky pro délky skoků průměrně 60 m — můstek jilemnický a můstek Jarolímův na Štrbském Plese. V Jilemnici bude již stavba brzo ukončena. Z malé umělé věže přejde rozjezdová dráha klidně na zem, na široký a klidný můstek. Dopad zcela nově prokopávkami i umělými konstrukcemi upraven. Rovněž tak i dojezd. Pořízeny zvl. tribuny pro ředitelství závodů, pro soudce a pro žurnalisty. Zavedeno signalizační zařízení od startu až k dojezdu. Postaveny schody po celé délce můstku a zřízena i řada informačních prostředků pro obecnost. Na můstku bude lze skákat více než 60 m a slavný Nor S. Ruud jistě nám tam něco takového předvede o našem mistrovství. — Také můstek Jarolímův na Štrbském Plese se blíží ukončení. Postavena ohromná 38 m vysoká rozjezdová věž, můstek sám, doskok i dojezd podle nejmodernějších výpočtů znovu přestavován. Zřízeny schody, tribuny, signální zařízení. Můstek dovolí skok aspoň 60 m. O Vánocích bude poprvé použit při závodnickém kursu, který povede Ruud. 19 prvotřídních závodníků zařadeno jest do tohoto kursu. — Nové ohromné můstky budou postaveny: ve Špindlerově Mlýně největší československý celostátní, svazový můstek a podobný mamutí můstek nedaleko opuštěného již kongresového můstku v Novém Světě. Tyto projekty již letos realizovány nebudou. Pouze přípravné zimní měřičské práce a sněhová pozorování a propočty budou provedeny. K stavbám dojde v létě. Dr. Kal.

MÁME LEDOVCE V TATRÁCH? Jakési sdružení ku podporování lyžařství pořádalo v Praze jednu z předešlých

RJUKAN

nejlepší - jednotný - norský vosk na sníh od
—2°C až do největších mrazů.

Hlavní sklad a zastoupení pro RČS.:

STONE & BLYTH

VEDOUcí

Leoš STEHLÍK

Sklad norských lyží Gunerius Pettersen.

PRAHA I., NÁRODNÍ TŘÍDA Č. 31.

TELEFON 27072.

Nejdokonalejší výbroj pro závodníky. Členům Svazu lyžařů RČS. sleva.

nedělí matiné lyžařských filmů. Na plakátech stálo vytištěno: Vojenští lyžaři v Tatrách. Podivuhodné a jedinečné sjezdy po ledovcích. Tak tam asi přece ty ledovce někde jsou.

Dr. O. Br.

VÝSTAVA ZIMNÍHO SPORTU uspořádána bude u příležitosti mezinárodních závodů v Oslo, jichž účastní se podle docházejících přihlášek lyžaři z celého světa, př. i závodníci z Kanady i Japonska, aby tím byla dokumentována vyspělá kvalita norské lyžařské výstroje i výzbroje.

LYŽ. KROUŽEK OKČST VSETÍN vydal k informaci přátel zimního umění o zimních sportech na Vsacku čtyřstránkový leták „Vsacké Bezkydy v zimě“ ve dvoubarevném tisku s 15. obrázky, který milerád zašle interessentům na požádání zdarma. Současně si dovoluujeme zdvořile sdělit, že byly na Vsackém Cábě letošního roku vybudovány dva lyžařské můstky.

ČÍM MAZATI? Mezi asi padesáti různými druhy mazání, které přicházejí dnes do obchodu jest velmi těžko rozhodnouti se pro určitý druh a zvláště neoborníkovi působí volba nesnáze. Uvádí tím do nesnáze i obchodník, který mu pak obyčejně prodá ten druh, na němž nejvíce vydělá. Jest nejlépe přidržeti se jednoho osvědčeného druhu, s nímž se naučíme rychle zacházeti při různém sněhu. Tak jako při fotografii není radno používatí celé řady třeba i výborných vývojek, nýbrž naučiti se zacházeti s jedním druhem, tak i při mazání docílíme nejlepších výsledků s tím, jehož působení dokonale ovládáme. Rozhodněte se proto pro některý druh

dobré kvality a zvykněte si naň. Svazem lyžařů R. ČS. byly doporučeny vosky VELOX, s nimiž byly učiněny velmi dobré zkušenosti. Jsou levné a vydatné a na běžné túře lze vystačiti dokonale s VELOX MIX a VELOX MEDIUM. Vosky tyto jsou opatřeny českým návodem, lehce pochopitelným.

PAMÁTKA FRANTIŠKA K. HRONA, malíře Krkonoš, sportovce-závodníka a mecenáše české školní mládeže a chudiny na Benecku — před rokem zemřelého — hodlají přátelé jeho vybudovati na Benecku kamenný památník s plaketou.

Značná část potřebného peníze jest sice zajištěna, přes to však obrací se tvořivší se komité ku sportovní veřejnosti s prosbou o přispění, aby z případného přebytku mohl býti v intencích zesnulého F. K. Hrona utvořen „Hronův fond“ ku podpoře benecké školy.

Pozemek pro postavení pomníku jest zajištěn a ku vytvoření návrhu a plakety Hronovy získána součinnost Mistra Ladislava Šalouna.

Další zprávy budou podle postupu přípravných prací komité uveřejňovány v tomto časopise.

CHATA U PRAMENE VLTAVY bude o Vánocích otevřena na dobu od 22. prosince do 7. ledna 1930, případně i déle a opatřena 25 lůžky, teplou kuchyní a nápoji. Po té době bude vždy od soboty až do pondělka hospodář přítomen, kdy bude k dispozici 10 lůžek. Kdyby snad nějaká výprava mimo tyto dny refletovala na umístění a stravu, necht' se dohodne s hospodářem (František Pešl, Zadov č. 23, p. Stachy).

LYŽAŘSKÉ KABÁTY
ČAPKY

RUKAVICE

GUMÁKY

IMPREGNOVANÉ PLÁŠTĚ

NEJLEVNĚJI

BERNER JOSEF

PRAHA II.,

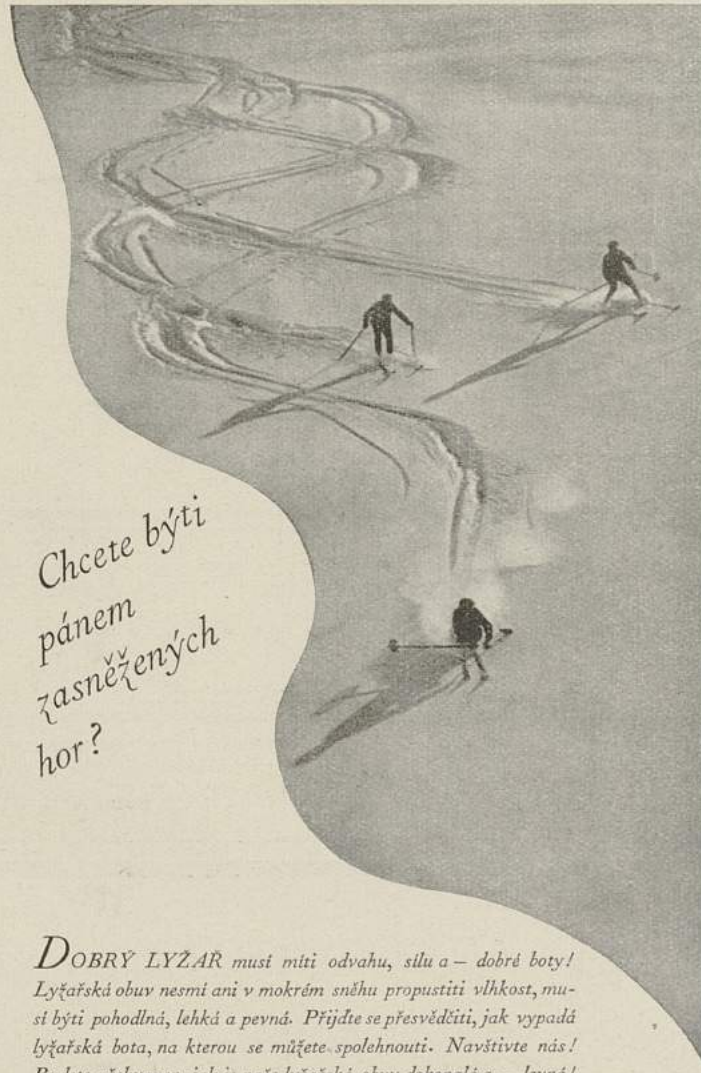
ŠTĚPÁNSKÁ 34.

PRAHA I.,

CELETNÁ Č. 14.

NAŠI LYŽAŘI, zajíždějící do hor nejvíce dnes používají sportovních rychlíků, jež poměrně brzy zavezou je do konečných stanic nejbližších našim horám. Bohužel, že ze všech konečných stanic jest na hřebeny Krkonoš velmi daleko, ať již vezmeme úvahu kteroukoliv stanicí. A tu nutno vždy postoupiti již za tmy dlouhé putování, do té které boudy, již jsme si zvolili za cíl někde tam nahore, abychom se již ráno probudili na horách a mohli pak užiti celého dne k lyžárení podle své chuti a k večeru sjeli do stanice, odkud nás zase športák odveze osvěžen domů. A právě ta cesta od konečné stanice dráhy až do té naší boudy, bývá obyčejně to, čeho naši lyžaři se bojí a co mnohým dělá obtíže. V době, kdy nastupuje se od športáku na cestu, bývá již tma a jest mnoho lidí, kteří ve tmě jsou nejistí, kteří špatně vidí a kteří mohou i utrpěti úraz, když při takové pouti jest také sjezd. A takový sjezd zase večer ke vlaku bývá za tmy i pro zkušené lyžaře, terénu znalé, velmi ošemetný, ovšem pro méně zkušené nebezpečný, nebo alespoň tak unavující, že způsobuje lyžařům takovým nejen tělesnou únavu, nýbrž i duševní. — Doposud bylo částečně těmto nepříjemnostem jízdy na lyžích za tmy odpomáháno elektrickými neb svíčkovými lampičkami. Svíčkové však lampičky svítily jen na nějaký metr, nehledě na zápach z lampiček vycházející a normální elektrické lampičky svítily též na malou vzdálenost, pro orientaci při prudším sjezdu nepostačující a měly tu nevýhodu, že dlouho jich baterie nevydržely. — Až konečně nyní tomu bylo odpomoheno, ovšem jako obyčejně, výrobkem americkým. Firma Jan Horn v Praze, Žitná 8, v paláci YWCY, přinesla na trh lyžařské svítilny „Eve-ready“, jež mají takové výhody, že každý lyžař musí je oceniti. Svítilny tyto, poměrně velmi lehké, svítí normálně až na 150 m, vydrží svítiti až půl roku, ježto samy se nevybíjí, jako obyčejné suché baterie, mají tu výhodu, že jich baterie nepodléhají vlivům vlhka a zařízení, ať svítec neb upevňovací jsou přímo pro lyžaře přizpůsobené. Světlo dá se lehko upravit tak, aby paprsky se rozptylovaly

do šířky aneb zase soustředily na jeden bod. Po zkouškách, jež se svítilnou jsme učinili, můžeme svítilnu tuto našim lyžařům vřele doporučiti, čímž zároveň odpovídáme na různé četné nás došlé dotazy po uveřejnění inserátu fy J. Horn v našem časopisu.
Dr. O. Br.

Chcete být
pánem
zasněžených
hor?

DOBŘÍ LYŽAŘ musí mít odvahu, sílu a — dobré boty!
Lyžařská obuv nesmí ani v mokřím sněhu propustiti vlhkost, musí být pohodlná, lehká a pevná. Přijďte se přesvědčiti, jak vypadá lyžařská bota, na kterou se můžete spolehnouti. Navštivte nás! Budete překvapeni, jak je naše lyžařská obuv dokonalá a — levná!

DOBŘÁ OBUV HUMANIC
Jihlavská továrna na obuv a. s., Praha, Národní tř. 20,

MAZÁNÍ „SKARE“ A JEHO VÝHODY. Mazání „Skare“ jest mazání dehtové, a nelze jej tudíž nazvati voskem. Vzhledem i vůni podobá se „klistru“, jest však mnohem hustší. Jest dosti divné, že toto tak dobré mazání se dosud málo rozšířilo a lze to snad odůvodniti jen jeho poměrně vysokou cenou, udržovanou dosud norskými továrnami. — Ale

peníze za „skare“ vydané vrátí se nám mnohonásobně velikou úsporou mazání jiných, jež nanáší se na lyži impregnovanou tímto základovým voskem. Další jeho výhodou jest „ztužující“ jeho vlastnost, neboť dřevo jím impregnované neobvyčejně zpevní, nevlhne a lyže podržuje dlouho svoji formu, což jest zvláště důležité při lyžích „z blány“ t. zv. zrcadlových, které se rády po zvlhnutí narovávají. Napouštění dehtem je zbytečné, neboť „skare“ dehet již obsahuje, a ucpe póry ve dřevě mnohem trvaleji proti vnikání vody. Je to velkou výhodou při oblevách, kdy lyže nenapouštěná nasákne vodu a přirozeně nechytá pak mastné vosky jiné, a když se přece podaří na zdánlivě suché lyže vosk nanést, neudrží se na ní za jízdy dlouho. Namočili se lyže „skarem“ napuštěná, zůstává voda na povrchu a stačí ji pouze hadrem (kapesníkem) utřít. Další vosky nanáší se pak bezvadně. „Skare“ lze použiti dvěma způsoby. Chceme-li jej použiti jako mazání základového, vpálíme jej opatrně do dřeva pomocí samodujné lampy t. zv. „let-lampy“. Postupujeme

při práci tímto způsobem: krabičku se „skare“ mírně nahřejeme buď ve vařící vodě nebo na kamnech a tekuté mazání pak nanášíme štětcem nebo starým zubním kartáčkem na dobře očištěnou a uhlazenou lyži v tenké vrstvě. Samodujnou lampou vpalujeme pak opatrně „skare“ do dřeva tak, až na povrchu objevuje se pěna. Hadrem roztíráme a vtíráme při

tom mazání do lyže a dbáme pečlivě toho, aby celá lyže byla stejnoměrně ohřívána. Přebytek setřeme a povrch ještě za tepla uhladíme. První lyži postavíme do tepla, aby po dobu impregnace druhá lyže nevychladla. Po skončení práce lyže řádně vypneme, aby podržely správný tvar. Lyže správně napuštěné nemají lepití, neboť jinak by to nasvědčovalo nedostatečnému vypálení. Takto připravené lyže mažeme pak dalšími vosky podle potřeby až namístě! „Skare“ v původním stavu hodí se zvláště výborně jako mazání pro sníh zmrzlý po oblevě, na ledovatku a pro sníh přemrzlý za velkých mrazů, neboť při nízkých teplotách ztuhne a nejen, že chrání lyži před odřením hran, ale má i za těchto poměrů výborné vlastnosti stoupačí. Za výše uvedených okolností nelze ani jiných mazání použítí, neboť se příliš brzo sedrou. Postačí úplně, když dřívkem neb plochým nožem „skare“ na lyži nanese a dobře rozetřeme, nejlépe dlaní. Zamazané ruce očistíme nejlépe lihem. Práce se „skare“ jest sice poněkud odstrašující, ale tato malá nevýhoda je vyvážena velikou úsporou vosků jiných a hlavně pracného ošetřování na horách.

Janda.

PRODEJ OBJEKTU V DOLNÍ ÚPĚ. Pan Adolf Glaisner v Dolní Úpě prodává svůj domek s pozemkem pod Hraničními boudami v Krkonoších. Upozorňujeme event. zájemce na tuto nabídku, protože by bylo škoda nevyužítí možnosti získání německého pozemku do českých rukou.

PRODEJ OBJEKTU NA BENECKU. Na Benecku v sousedství Hronovy chaty je na prodej vilka za 60.000 Kč. Je nebezpečí, že přejde do německých rukou. Zájemcům sdělí vše bližší Josef Panýr, ředitel měšť. školy v Libni, Královská 541.

I. K.

PODPORUJTE STAVBU ČESKÉ HORSKÉ BOUDY. Již po 30 let byla snaha našich klubů získati na Mísečných boudách, v nejkrásnějším koutku Krkonoš, vhodné místo pro chatu, leč vždy každý takový pokus byl zmařen národními německými kruhy. Konečně 10. října 1928 podařilo se Českému Ski Klubu-Praha *zakoupiti rozestavenou horskou chatu*, s překrásnou vyhlídkou na celé údolí Jizerky, přímo na Krakonošově cestě na středních Mísečných boudách ve výši 1.050 m nad mořem za obnos Kč 160.000.—. Událostí touto oslavil klub desítiletí republiky a doplnil oslavu 40letého jubilea klubu a proto hodlá boudu pojmenovati „*Jubilejní chata*“. Koupě umožněna byla subvencí Kč 150.000.— udělenou ministerstvem obchodu. Ještě na podzim r. 1928 byla bouda zajištěna před vlivem zimní nepohody, opatřena střechou a ošalována prkny nákladem klubu ve výši Kč 35.000.—. Klub snaží se vybudovati chatu tak, aby důstojně representovala náš největší a nejstarší lyžařský klub, aby vyhovovala i náročnějším sportovcům a byla hledaným útlukem našeho lyžařstva a kruhu turistických. Správní výbor klubu přál by si zavésti do této nové boudy ústřední topení, vodovod studené i teplé vody do všech pokojů, koupelny atd. Bouda má míti 17 pokojů a společné nocehárny, celkem 50 lůžek. Dle tohoto plánu rozpočet na dostavbu při drahotě stavby v této vysoké poloze i s nutným inventářem činí Kč 675.000.—. Aby se mohlo přikročiti ku dobudování chaty, rozhodl se správní výbor klubu požádati členstvo a lyžařskou veřejnost o půjčku. Půjčený kapitál bude zúročen 4% ročně pozadu. Půjčka bude slosovatelná, nevypověditelná a zděditelná. Slosování půjčky počne rokem 1932 a skončí rokem 1942. Vylosované dílečky půjčky budou vyplaceny po provedeném slosování. Půjčku

F O M A

DESKY NEZKLAMOU PŘESVĚDČTE SE!!

CHRAŇTE LYŽAŘSKÉ LEGITIMACE!

PLÁTĚNÉ Kč 3-50.

neb ve sportovních obchodech neb přímo u řy. **Jar. Kácovský, papír**,

Vydali jsme vkusné deštičky na nové svazové legitimace se zlatým nápisem a znakem Svazu lyžařů RČS. Dostanete je u svého klubu

Praha XVI. Klíčperova 8.

PEGAMOIDOVÉ Kč 5.—.

KOŽENÉ Kč 8.—.

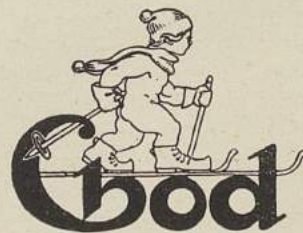
Jen lyžař odborník a výrobce

dodá Vám spolehlivou obuv.

O. Ticháček,
Praha II., Jungmannova 16.

TELEFON 295-8-4.

Objednávky dle míry.

SÁŇKY - LYŽE - JADRŇÍČEK - FRYŠTÁK - MORAVA

lze upsati v obnosech dělitelných Kč 1.000.—. Úhrada upsané půjčky může být provedena ihned, případně ve splátkách do 31. března 1930. Správní výbor klubu přijímá samozřejmě k tomuto účelu s díky i dary a každou pomoc k dobudování boudy. V případě, že by nebyl upsán kapitál nejméně Kč 300.000.—, byl by správní výbor nucen uvedený rozpočet restringovati ke škodě zimní i letní turistiky. V důsledku toho bylo by upuštěno od vybudování podkrovních pokojů a dále nemohlo by se zavést ústřední topení, vodovod do pokojů a koupelny. *Úpisy půjček a případné dotazy a sdělení budtež řízeny na správní výbor Českého Ski Klubu v Praze, k rukám pokladníka pana Aloise Krystýnka, Praha II., Trojanova ul. č. 3.*

LYŽAŘE zajíždějící k horské turistice do krásných terénů *Králického Sněžníku* upozorňujeme na letos nově otevřenou chatu klubu čsl. turistů ve Starém Městě na Moravě, odkud výstup na vrchol trvá necelé tři hodiny. Chata je vzdálena od nádraží 5 minut. Místní německé obyvatelstvo zaujímá k objektu stanovisko velmi zavilé a jak bylo zjištěno nechce o chatě na dotazy buď nic vědět, neb poskytuje o ni falešné informace. Chata je dobře zařízena a opatřena pro zimní provoz hojností noclehů. Spojení z Prahy přes Hanušovice je velmi dobré. *I. K.*

V ŘÍMĚ konal se minulý měsíc sjezd horských vůdců z celé Itálie pod protektorátem vévody z Abruzz a vévody ze Spoleta. V sadech vily Falcovieri byl špalfr 350 vůdců shlédnut ducem Mussolinim v průvodu vévody z Abruzz a Spoleta a stát. podtajemníka Balba. Poslední číslo revue *l'Illustrazione Italiana* přináší k této příležitosti krásnou

velkou podobiznu i našim alpistům známého slavného vůdce z Dolomit Piaze zvaného „il diavolo nero delle Dolomiti“ fotografovaného v lezeckém kroji s jeho dcerkou Titou na Piazza de Popolo v Římě a fotografii slavného vůdce Benjamina Fossona z Val d'Aosta. Z této ukázky opět je vidět jak vedoucí italské vládní kruhy mají příkladný zájem o sport a jeho propagaci. *I. K.*

NOVÉ LYŽAŘSKÉ ZNAČKY VE VYSOKÝCH TATRÁCH. S. K. Vysoké Tatry dokončí ještě v letošním roce tyčkové vyznačování lyžařské cesty z Hřebionoku na Slezský dům. *I. K.*

CVIČNÝ LYŽAŘSKÝ MŮSTEK staví S. K. Vysoké Tatry u Sport hotelu na Hřebionoku. Mústek větších rozměrů staví správa lázní ve Starém Smokovci přímo nad kluzištem ve Smokovci. *I. K.*

FRITZ KAUFMANN z Grindelwaldu, který v poslední zimě vyznamenal se několikrát na závodech ve skoku na lyžích, přestěhoval se do Davosu, kde na znamenité Bolgenšanci letos podařil se mu mimořádný výkon skoky 67, 68 a 69 m.

PRVNÍ ČESKÁ LYŽAŘSKÁ CHATA V KRUŠNÝCH HORÁCH. Otevře ji ještě před Vánoci K. Č. S. T. na vrcholu hory Bouřňáku (uplatňován též název „Bouřlivý“ — jisté foneticky i jazykově hezčí) u Nového Města v Krušných horách. *Nové Město v Krušných horách*, kde po léta pražská župa Svazu lyžařů pořádá v oblasti Moldavy své přebory závodníků a dorostu a kde je i dobrý cvičný můstek pro

OBCHODNÍ DŮM

KAREL LÜFTNER

PRAHA II., VÁCLAVSKÉ NÁM. 7

TELEFON ČÍSLO 334 51 až 53.

Žádejte zdarma náš obrázkový ceník zimních sportů!

Právě vyšel obrázkový ceník „1000 dárkových okasí od Lüftnera“, který obsahuje bohatý výběr vhodných vánočních dáreků z našich 28 oddělení.

LYŽE, HOLE, SÁNĚ,
BRUSLE, VOSKY, SPOR-
TOVNÍ OBUV, VÁZÁ-
NÍ, STOLNÍ TENNIS
„PING-PONG“.

skok, je pro pražské lyžaře krásným a laciným lyžařským výletem na sobotu a neděli. Známy je krásný sjezd na stanici do Hrobů, který bude letos z Bouřlivého prodloužen od chaty lesním průsekem lesy Maxe Lobkovic. Známy jest též překrásný sjezd od můstku v Novém Městě do stanice Dubí u Teplíc (odtud elektrikou do Teplíc a o 2/5 18 hod. přes Ústí berlínským rychlíkem do Prahy s příjezdem 20'46" je obvyklý návrat Pražanů). Blízká Moldava má krásné cvičné louky v tak zv. „Kapse“, blíže železniční stanice a hotelu „Fischerhaus“ a u „Turisty“. V chatě na Bouřlivém bude o lyžaře postaráno dvěma turistickými noclehárnami (ženská 14 lůžek, mužská 18 lůžek). Pokoje pro hosty jsou vypraveny velmi slušně a opatřeny vesměs železným nábytkem. Nájemcem chaty je p. Liška, odborník s praxí z Karlových Varů, Prahy a Luhačovic, který převzal chatu 1. prosince.

I. K.

AMERICKÉ LYŽAŘSTVÍ. Pojem o Americkém lyžařském sportu resp. o prostředí, v němž se budou odehrávat v roce 1930 Zimní Olympijské hry v Lake Placid, poskytuje ročenka „United States Eastern Amateur Ski Association 1929“. Jedním z prvních příspěvků jest propagační článek I. předsedy H. W. Hickse o rozvoji amerického západního lyžaře. Svazu (sídlo Lake Placid) od jeho založení v roce 1922, kde zmiňuje se nejen o jednotné linii ve vedení klubů a jich podpoře, ale i o propagaci zimních sportů, která má širším vrstvám lidu ukázati, že zima není jen studená, že však dovede býti i slunnou a přívětivou a že dobrodruží lyžařského sportu láká schoulostivělé měšťáky od jejich

otopných těles do svěžího, prachu prostého, zimního vzduchu.

Po vylíčení lyžařského života v Kanadě, následují výsledky závodů klubovních i svazových, v nichž na prvních místech nalézáme *vesměs jména skandinávská*. O 24 americkém zemském mistrovství v Red Wing v Minnesotě čteme, že skok se konal za přítomnosti 20.000 nadšených diváků; nejlepší skokani byli opět sportovci norského původu.

Cesta k můstku byla „velmi dobrým způsobem“ na strozech a plotech vyznačena — zavěšenými reklamními krabicemi na tabákové konzervy!!! Čteme dále o pokynech pro pořadatele závodů, teoretické články o aerodynamice, používání telefonu, megafonů a radioamplionů k hlášení výsledků v běhu i skoku při použití strojových „rychlopočítadel“, o kalkulaci se vstupným na závody přesně podle principu o „businessu“.

Připojeny jsou obrázky asi 20ti můstků v Americe se statistickým a rozměrovým srovnáním s Evropskými.

Po radách „jak mazati lyže a zacházeti s lyžemi“ následuje stať o zřízení umělých sáňkařských a bobových drah, kteréžto pokyny by pro mnohé naše výletní obce v našich horách mohly býti poučením a vzpruhou. Zajímavé je, že všude v knize je akcentován *čistý amaterismus* v zimních sportech!

Knížka je plna bujarého rozvoje, s nímž ztravuje Amerika zkušenosti staré lyžařské mistrině Evropy a lze se jen těšiti, že se s lidmi tak o našem sportu smýšlejícími sejde-me na společné lyžařské stopě.

I. K.

ČERCHOV

CHATA PASOVSKÉHO. STANICE
Č. KUBICE. PRVOTŘÍDNÍ
KUCHYNĚ. — 22 POKOJŮ.

TELEFON ELEKTRICKÉ SVĚTLO ÚSTŘEDNÍ TOPENÍ VODOVOD

NOVÍ NÁJEMCI:

JOSEF BRUDNÝ,
šéf kuchyně Pens. Krásnohorská.

JAN NEJEDLÝ,
majitel Pens. Krásnohorská.

ČESKÁ KUBICE.

Prvotřídní Lyžařská výzbroj
u firmy **SPORT LESALOV**
PRAHA II., VODIČKOVA 23. Tel. 218-28.

Ceník na požádání zdarma.

Použijte výhod naší úvěrové akce (měsíční splátky).

ZIMNÍ SEZONA V POLSKU má letos ráz zcela mezinárodní. Význačné podniky Polska budou pořádány hlavně v Krynici a Zakopaném. Mezinár. hokejový turnaj o mistrovství Krynice bude se konati v Krynici v době od 28. XII. 1929 do 3. I. 1930. V době od 4. do 6. ledna 1930 budou tamže pořádány podniky ve všech družích zimních sportů a to 4. ledna bruslení, 5. ledna závody v sánkách a bobsleighu a 6. ledna závody družstev ve skoku. Téhož dne konají se mezinárodní závody v krasobruslení. V Zakopaném budou od 2. do 3. ledna uspořádány mezinárodní závody *družstev ve skoku na lyžích*, 15. ledna skijöring, 21. ledna závody bobů, 31. ledna automobilová gymkhana. V únoru budou v Zakopaném tyto podniky: od 7. do 9. mezinár. hokejový turnaj, od 11. do 16. mezinárodní lyžařské závody o mistrovství Polska (které obešle též Svaz lyžařů R. Č. S.) pro které byl stanoven tento program: 11. února 50 km, 12. února závod ve sjezdu, 13. února závod dam, 14. února 18 km prostý a sdružený, 15. února skok sdružený, 16. února skok na skvělém můstku na Krokvi. V rámci těchto lyž. mistrovství bude uspořádán 15. února automobilový raid.

ZKUŠENOSTI S LETNÍMI LYŽEMI. Letní lyže pro firmová pole velehor stávají se čím dále tím více radostí alpistů.

Jsou to široké, krátké lyže. Řeklo se zkrátka: krátké a lehké! Dle toho počítalo se hlavně se šířkou; vynechal se

telemarský řez a drážka (proč, je dosti nejasné) a letní lyže, byly zde. — Pamatujete se na Lilienfeldovy lyže, jak se při sjezdu třepetaly po sněhové ploše sem a tam? Totéž bylo i u výše popsaných letních lyží na letním firmu velehor, nehledě ani k tomu, že na zčernalých vezpod roztátých místech firmových polí se probořovaly. O těchto nesnážích s nimi v novém sněhu, který někdy v pozdních dnech léta napadne, ve sněhu s korou a kašovitým sněhu se ani nezmiňuji.

Známý německý alpista a lyžař p. W. Flaig přišel nyní na myšlenku, jak těmto závadám letních lyží odpomoci a sestrojil typ, který prý dobře vyhovuje. Vzal za základ široký krátký typ letní lyže, na který se spoda prostředkem upevnil stejně dlouhou užší lyži telemarské formy, resp. ve skutečnosti toto spojení dal vyříznouti z jednoho kusu dřeva. Tento typ, jak bylo pak při pokusech shledáno nápadně dobře *nesl a vedl*. Jak W. Flaig o svých zkušenostech vypráví, jel na těchto as 150 cm dlouhých lyžích právě tak dobře, jako na svých 220 cm dlouhých zimních lyžích.

Pro tento typ letní lyže doporučuje délku 120 cm pro as 170 cm vysokého alpistu, délka 120 cm je vůbec nejlepší pro lyžaře průměrné postavy a váhy. Pro lyžaře resp. alpisty zvláště vysoké postavy je vhodná délka 135—150 cm, pro malé lehké lidi postačí úplně délka 100 až 105! Na příklad pro ženy. *Holí netřeba používat!* Cepín stačí úplně. Též není potřeba pro výstup tuleních pasů (psů), postačí úplně dobré mazání pro výstup a sjezd (na př. Sohmu „Universal“).
I. K.

VŠE PRO ZIMNÍ SPORTY

PRAHA I., NÁRODNÍ 25

**CO JE PLATNÁ
KRÁSA HOR**

když jste ji nezachytili pro věčnou vzpomínku. Dáme Vám, co hledáte - krásný

FOTO-APARÁT

dokonalé značky se stálou zárukou bezplatného ošetření.— Vyberte si jej ještě dnes.— Praha II. Tel. 451-64.

KOPIE ZVĚTŠENINY

FOTO-POP
MYSLÍKOVA UL. 25.

Závody.

PODZIMNÍ BĚH S. S. Ž. v PLZNI. Podnikavé Sportovní sdružení žen v Plzni konalo 24. listopadu t. r. svůj každoroční běžecký závod, který má již určitou tradici a dobrý zvuk. Závod byl obelán nejlepší župní konkurencí, program jeho rozšířen byl o soutěž vojenskou, ku které se sjeli vojenští běžci z celé divise, počtem 32. Lyžařských závodníků bylo 17, příchozích 7. Závodu přihlíželo četné publikum a řada důstojníků se sportovním generálem Klecandou v čele.

Houževnatý boj o putovní cenu Soukupovu skončil remísou mezi Žákem (Ski klub) a Sojkou (S. K. Plzeň) v čase 10.08, který je lepším loňského rekordu. Výkony ostatních běžců byly taktéž velmi dobré, časová rozpjetí jsou malá. Výborný výkon podal dorostenec Škabrada (Ski-klub) a Krátký (S. K. Olympie), při čemž prvý je o pouhou vteřinu lepší druhého. Vytrvalec Svatoš nemohl uplatnit na krátké trati svůj fond a podlehl v silné soutěži, jsa pátým v celkovém pořadí. Putovní cena přirknuta Žákovi, přechází v jeho vlastnictví, neboť také loni byl prvním. — Technické výsledky:

Soutěž vojska 3 km: 1. Worzfeld (35. pluk) 10.21, 2. Čihař (Hraničáři, Cheb) 10.25, 3. Malec (35. pluk) 10.26.

Dorost, 3 km: 1. Škabrada (Čes. Ski klub v Plzni) 10.38, 2. Krátký (S. K. Olympie) 10.39,

III. tř., 3 km: 1. Svatoš (Sněhaři, Domažlice), 10.40, 2. Vejšický (Č. Ski klub v Plzni) 10.48, 3. Albl (Č. Ski klub v Plzni) 11.18, 4. Němec (S. K. Plzeň) 12.31.

I. tř., 3 km: 1. Žák (Ski klub), Sojka (S. K. Plzeň) 10.08, 2. Pražák (Sněhaři Domažlice) 11.17, 3. Šilhavý (S. K. Plzeň) 11.26, 4. Kankrlík a Kostinec (oba S. K. Plzeň) 11.37, 5. Rupert (Č. Ski klub v Plzni) 11.51, 6. Liška (Č. Ski klub v Plzni) 12.01.

Ženy 1 $\frac{1}{2}$ km: 1. Kyselková (S. S. Ž.) 6.04, 2. Cibochová (S. S. Ž.) 6.29, 3. Čapková (S. S. Ž.) 6.51, 4. Němcová (S. S. Ž.) 7.21 $\frac{1}{2}$.

K NAŠEMU REFERÁTU o „Přespolním běhu lyžařů“ v čísle 1. našeho časopisu, sděluje nám Lyžařský klub Louny k pozoruhodnému výkonu závodníka Šourka opravu, že „jeho člen Josef Sourek nebyl nikdy členem nějakého pražského klubu a že nikdy v Praze netrenoval a že Sourek trenoval a závodil jako člen L. K. Louny z vlastní iniciativy. Rádi uveřejňujeme. I. K.

Zprávy župní a klubové.

LYŽAŘSKÝ KLUB V OLOMOUCI byl v letošní sezoně hybnou pákou veškerého lyžařského ruchu na severní Moravě.

Vykonával veškeré úkoly, které jinak koná župa, poněvadž župní zřízení pro severní Moravu bude ustaveno teprve po

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S **PORT**
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

Dle dobrozdání předních sportovců

jest pravým ideálem lyžařů

TLUMOK „MONT BLANC“

s rákosovou podpěrou, čs. patent č. 8662.

JEHO VÝHODY:

Nekymáci se, jest jediným, který nepřiléhá na záda, čímž zamezuje pocení zad a chrání před nachlazením, váhu břemene na bedrách zmírňuje. Jest lehký a nepromokavý.

K DOSTÁNÍ VE VŠECH SPORTOVNÍCH ZÁVODECH.

ŠPERKY A SPORTOVNÍ CENY VLASTNÍ VÝROBY. UMĚLECKÉ PŘEDMĚTY.

VYZNAMENÁNÍ NA MEZINÁRODNÍ VÝSTAVĚ UMĚLECKÉHO PRŮMYSLU V PAŘÍŽI 1925 STŘÍBRNOU MEDAILÍ.

V NAŠEM ZÁVODE BYLY ZHOTOVENY PUTOVNÍ CENY: POHÁR KONGRESOVÉHO MŮSTKU
A MEMORIÁL DR. SYNÁČKA.

TELEFON Č. 307-81.

TELEFON Č. 307-81.

sezóně, takže již v příští zimě bude Lyžařskému klubu jistě práce ulehčena součinností všech klubů, sdružených v župě. Jako dříve tak i nyní vadí intenzivnějším růstu českého lyžařství i české turistiky téměř naprostá, výlučná německost hřebene Jeseníků. Lyžaři a turisté na sev. Moravě s lítostí napořád pohlížejí na úspěchy jinde, ať v Orlických horách, ať v Krkonoších, ať v Rudohoří, ať na Šumavě, ať na Beskydách — zkrátka všude v celé republice; jen na Jeseníky je všude, všude zapomínáno! Spokojujeme se drobtly v Dolní Lípově, Starém Městě, Stříbrnicích, ale na něco, co by opravdu lákalo v Jeseníkách nejen nás ze sev. Moravy, ale i z toho Brna, Ostravy, Král. Hradce, Pardubic, Prahy, nemáme dosti podnikavosti, odvahy a vnitřního vznětu, posvěceného obětavou láskou ke krásným horám jeseníckým! Tak jsme nuceni uchylovati se se svými závody do Karlovy Studánky, pod Pradědem a na Červenohorské sedlo. V Karlově Studánce pořádány byly 13. ledna závody o župní přebor, k nimž z přihlášených 39 závodníků starovalo 35, dojelo do cíle 28. Na trati 18 km závodila II. tř. Přebor župy a putovní Drábkovu cenu Lyžařského klubu v Olomouci pro r. 1929 získal náčelník téhož klubu *Leopold Plasgura* časem 1.38.47 hod., druhým byl *Jul. Švarc*, třetím *Jos. Feistl* z téhož klubu. Pěkně se umístil *S. K. Baťa* ze Zlína. Ve III. tř. nejlepšího času docílil na 10 km trati *Jar. Formandl* z Lyž. klubu v Olomouci a bratři *Spáčilové* z *S. K. Čechie*,

Olomouc. Z dam umístila se první *Marie Havránková S. K. Baťa* a *Božena Slezáková L. K. Olomouc*. — 24. března pořádal klub veřejné závody tříletných štafet na Červenohorském sedle. Závodů účastnilo se 10 štafet v soutěži a štafeta Lyž. klubu v Brně mimo soutěž. Putovní cenu, věnovanou továrníkem *A. Formandlem* z *Brodka*, i čestnou cenu protektora závodů div. gen. *Č. Weisse*, získala štafeta Lyž. klubu olomouckého (*Fajt, Pavliček, Plasgura*). Nejlépe jela brněnská štafeta *Filip, Kožnárek, Pokorný*, mimo spoutěž. — Třetí závody župní byly dorostenecké na *Sv. Kopečku* u *Olomouce*, pořádané za krutého mrazu 3. února. Přihlásilo se 46, závodilo 32 dorostenců. Umístili se ve věku 16—18 let *Spáčil Jos S. K. Čechie, Komberec Václav a Mišauer Vladim.* z *L. K. Olomouc*, ve věku 14—16 let *Rozvoda Otík, L. K. Olomouc, Skácel Rostislav ze Sokola, Olomouc a Bartošek Č.S.S.* *Olomouc*, ve věku 12—14 let *Machačka K. Č. T. Olomouc, Skácel z II. měšť. školy a Lysický Vojtěch ze Sokola v Olomouci*. — Všech závodů se účastnilo 100 závodníků. Sezona se skončila členským večerem v Národním domě v Olomouci 30. dubna. Lyžařský klub v Olomouci vstupuje do 7. roku své činnosti s úsilivnou snahou početně i odborně povznášeti se sdruženými kluby v župě zimní bílý sport na horách severomoravských a propagovati jej hlavně v kruzích těch, kteří se na jesenícké hory z pohodlnosti a se strachem zdola dívají, ale jejich krás nedoceňují, ba vůbec neznají. *Ný.*

Největší
výběr
zimních
sportovních
potřeb
v PRAZE

SPORTOVNÍ DŮM DŽBÁNEK SPÁLENÁ 30.

LYŽE vázání
hole
montáž komplet Kč **160**

BOTY la Kč **210**

BRUSLE od Kč 55.-. SANĚ od Kč 36.-

LUMBERJACKS IMITACE KŮŽE 210 -

NOVINKY: švédské lyže, vázání Hummel,
Loipe, Haug, přeska Ruchser a j.

ŽÁDEJTE ILUSTROVANÝ CENÍK ZDARMA.

KOSMOPLAST

NÁPLAŠŤOVÝ RYCHLOOBAZ.

Obálkové balení po Kč 1'50, 2'— neb 2'20.

Sportovní balení č. 3838 Kč 8'50

za 1 plech. krabičku.

Obdržíte v lékárnách a drogeriích.

PRVOTŘÍDNÍ LYŽE

JASANOVÉ
I HICKORY vyrábí

ÚSTECKÁ LODĚNICE A DŘEVOPRŮMYSL
SPOL. S R. O. V ÚSTÍ n. L.

SLOVENSKÁ ŽUPA za předsednictví místopředsedy župy Dr. Kubíka konala dne 29. září na Štrbském Plese poradu o zimním programu. Lyžařský program o Vánocích bude letos na Vys. Tatrách poměrně slabý, avšak zato krasobruslaři konají tam evropské mistrovství a též i slovenští hokejisté chystají obvyklý turnaj. Slovenská župa uspořádá přebornické závody ve výhodně položené Žilině v první polovici ledna příštího roku, jakož i vyhledávací závody ke konci února na Štrbském Plese. O velikonočních 1930 pořádá župa již tradiční Svazový závod ve skoku prostém o pohár min. zdravotnictví a tělesné výchovy rovněž na Štrbském Plese.

LYŽAŘSKÝ ODBOR SOKOLA PRAŽSKÉHO zahájil činnost valnou schůzí členstva, konanou dne 11. října 1929 za celk. účasti 73 osob, na které zvolen aklamační nový výbor pro nastávající zimní období, v čele s dosavadním předsedou ing. L. Matyášem. Prvým místopředsedou odboru zvolen Dr. J. Scheiner ml., Jednatel odboru zvolen opět ing. Ferd. Kozák, pokladníkem K. Sklenář, správcem inventáře Ivan Novák. Technické vedení: členstva — Pilát, Rud. Kozák a Coufalová, dorostu — Kořínek, Špejchlková. Delegáti do Svazu Lyžařů: ing. Ferd. Kozák, K. Sklenář, Jurek, Rud. Kozák, do Pražské župy: Kořínek, Průcha.

Na návrh jednatele odboru ing. Ferd. Kozáka usneseno věnovati ve prospěch první sokolské horské boudy na Černé hoře v Krkonoších peněžní dar v částce per Kč 5000.—.

Techn. činnost odboru zahájena byla již v druhé polovině září na letním cvičišti jednoty přípravou závodníků na vítězství již podzimní přespolní běhy. První přespolní běh

Praž. župy Sv. L., konaný dne 6. října v Měchenicích oblesl náš odbor 20 závodníků (t. j. plnou třetinu všech startujících). Náš dor. Valeš získává zde první místo své kategorie a Jan Kalas třetí místo v II. tř. Rovněž i 5, 6 a 7 místo této třídy získávají naši borci Krča, Eckert a Švestka. Na doporučení Praž. župy Sv. L. zúčastnil se náš odbor o týden později pohostinsky přesp. běhu KČST v Bráníku a to 14ti člennou výpravou závodníků, kde došlo rovněž čestných výsledků. Také VII. přesp. běhu Svazu Lyžařů v Řevnicích zúčastnilo se za náš odbor 14 závodníků a byly to naše ženy Vsetečková a Erlebachová, které zde získávají I. a II. místo své kategorie, ve II. tř. mužů pak opět J. Kalas obhájuje třetí místo v této nejsilnější obleslané kategorii.

Vyvrcholením těchto podzimních příprav byl II. přespolní běh Lyž. odboru Sokola Pražského, konaný dne 3. listopadu v Krči u Prahy. Start i cíl závodu byl před host. „U Labutě“ v D. Krči. Trať mužů měřila dobře měřených 7 km a vedla velkým okruhem Kunratickým lesem s hl. kontrolou v Kunratickém mlýně. Vzdor několikerému přeznačkování záv. tratí byly tyto zlomyslnými škůdci opět do té míry poškozeny, že jen s největším úsilím kontrol bylo možno závod regulérně dokončiti. Závod dokončilo 34 závodníků (z toho 11 dor. a 5 žen), jeden se vzdal. Techn. výsledky závodu:

Dorostenci: 1. Valeš Jar. 16.33 min. Sok. Praž., 2. Mráz S. P., 3. Kadavý Praha VII.; ženy: 1. Erlebachová 21.45 min., 2. Hřebřínová, 3. Vsetečková (všechny Sok. Praž.); III. tř.: 1. Rapek Boh., Praha VII., 26.55 min., 2. Nachtigall, 3. Šabata L. (oba S. P.); II. tř.: 1. Kalas Jan, Sok. Praž. 26.52 min. (nejl. čas dne), 2. Švestka, 3. Nevrlý, Kmínek,

ODBOURNÝ ZÁVOD SNÁČINÍM,
KUCHYŇSKÝM SKLEM A PORCULÁNEM

J. NEFF, PRAHA,
PŘÍKOPY ČÍSLO 24.

ÚPLNÉ VÝBAVY DO KUCHYNĚ
A DOMÁCNOSTI PRO NEVĚSTY.

Přátele lyžařství, Vaše doba přichází!

Dejte si svá prkénka do pořádku s pomocí Cirine-surového dehtu, dále **Cirine lyž. vosků** a své boty namažte **Gutrou-mazadlem, nebo olejem na kůži**. Potom budete mít ze svého sportu radost a požitek. Každý sportovní obchod uvedené naše výrobky prodává. Vyzádejte si v obchodě nebo přímo u nás spisek „**Vyzkoušené rady pro lyžaře**“.

Jediní výrobci: **Cirine - závody Josef Lorenz a spol., Kamenice v Sa. — Cheb v Č. Solnohrad v R.** Hlavní sklad pro Vokou Prahu: Bubeneč, Uralská ulice č. 770.

PRVOTŘÍDNÍ
LYŽE - SÁŇKY
VYRÁBÍ SPECIELNÍ TOVÁRNA
JADRNÍČEK - FRYŠTÁK
MORAVA

Opočenský, Stejskal atd. (vesměs Sokol Pražský), tř. starších: 1. Kosina Jindra, Sok. Praž., čas. 31.31 min., 2. Kořínek.

V neděli, dne 10. listop. t. r. uspořádáno zdařilé lyž. propagační matinée v bio Lucerně, kde kromě 6 díl. lyž. filmu „Zajatec bílých hor“ z Berninských Alp, promítnuto na 40 diapozitivů z techn. činnosti odboru v posledním období. Vyprodaný sál Lucerny svědčil výmluvně o naležitěm pochopení širšího členstva nejen pro potřeby našeho odboru, nýbrž i pro uskutečnění naší dávné touhy — postavení vlastní sokolské boudy v Krkonoších — neboť čistý výnos tohoto matinée byl právě určen ve prospěch realizace této krásné myšlenky. A právě téže neděle byla tato prvá sok. horská bouda na Černé hoře v Krkonoších slavnostně otevřena. Vykonal zde velký kus práce, překonána nekonečná řada překážek a jsme skutečně hrdí na to, že můžeme dnes jednomu z hlavních spolupracovníků této velké myšlenky, našemu milému předsedovi inž. Matyášovi vyjádřit svůj upřímný dík za neocenitelné služby, které svými techn. schopnostmi a neúnavnou pílí této prvé naší sokolské baště v Krkonoších prokázal. *Rudolf Kozák.*

LYŽAŘSKÝ ODBOR ČESKÉ SPORTOVNÍ SPOLEČNOSTI V PLZNI konal ve středu dne 16. října svoji řádnou valnou hromadu za plné účasti členstva. Valnou hromadu zahájil kol. předseda J. Frank uvítáním přítomných zvláště zástupců Ú. S. V. kol. Honala a Laibla. načež ihned se přikročilo k pořadu schůze. Vzhledem k tomu, že zápis minulé valné hromady nebyl čten, přišly ihned na pořad jednání zprávy činovníků. Po zprávě předsednické dosavadní jednatel kol. O. Řezáč předčítá svoji obsáhlou zprávu

jednatelskou, v níž vylíčil vznik a práci odboru a nastínil směrnice další práce. Pokladní zpráva kol. J. Brady ukazuje úspěšnou finanční bilanci minulého správního období. Zprávy funkcionářů byly zakončeny zprávou kol. správce J. Maulise. Po řeči zástupce Ú. S. V. kol. F. Honala bylo výboru uděleno absolutorium. Z následujících potom voleb vyšel tento výbor: předseda J. Frank, náčelník Maulis, jednatel O. Řezáč, pokladník J. Bečvářová, zapisovatel J. Mužík a domácí správce J. Příbík. Po projednání volných návrhů (hl. klubový odznak) byla valná hromada skončena.

KLUB LYŽAŘŮ VINOHRADSKÝCH konal dne 22. listopadu t. r. svoji XIX. řádnou valnou hromadu, která byla členstvem hojně navštívena.

Z obšírných zpráv jednotlivých činovníků vyjímáme pouze několik čísel ze zprávy náčelníka. V uplynulém období hájilo barvy klubu 68 závodníků na různých veřejných závodech a získalo 12 prvních, 8 druhých a 7 třetích cen. Na klubovních závodech závodilo 32 členů.

Předsedou zvolen opět p. *František Žižala*, místopředsedy: pp. Jan Cířka a Bohumil Klauz, do správního výboru, Jiří Fischl, Luděk Reich, Karel Bloman, Karel Vaníček, Jaroslav Kotan, Josef Dykast, Miloš Flohs, Karel Makeš, Jiří Neuber, Josef Bičíště, Ing. Rudolf Heger, Vladimír Mohelský, Arno Pařík, MUDr. Xaver Hnátek. Náhradníci: pp. Ervin Brunner, Vladislav Bloman, B. Hodač, Zdeněk Brill a Václav Mašín. Dozorčí rada: Ing. Alfred Šourek, Oskar Moskobojník a Josef Fuchs.

ZIMNÍ ODBOR S. K. NÁCHOD konal dne 5. listopadu t. r. valnou členskou schůzi v hotelu Beránek za účasti

Vaši důvěru

k nám nezklameme. Jsme připraveni obsloužit Vás prvotřídním zbožím. Dodáme Vám lyže, vázání, hole, lyžařské obleky za ceny konkurenční. *Vyžádejte si náš obrázkový ceník zdarma.*

Sportovní dům „SKAUTING“, Praha II., Vodičkova 6.

Telefon číslo 374-2-3.

Známý závodník

KAREL KOLDOVSKÝ
VYSOKÉ NAD JIZEROU

speciální výrobce lyží

dodá Vám nejlepší
lyže všech druhů.

CHCETE PŘÍJEMNĚ LYŽÁŘITI?

VHODNĚ, MODERNÍ
ÚBORY PÁNSKÉ
I DÁMSKÉ
PRO BÍLÝ SPORT
SPOLEHLIVĚ ŠIJE

**ANTONÍN
MANČAL,**

**PRAHA XII.,
ITALSKÁ 7.
TELEFON 546-2-7.**

CHCETE PŘÍJEMNĚ LYŽÁŘITI?

40 členů. Schůzi zahájil předseda odboru Polák uvítáním přítomných a vzpomínkou na zemřelého člena MUC. Františka Jiráska. Poté přikročeno ke zprávám jednotlivých činovníků, jež schváleny byly bez debaty. Ze zprávy jednatele vyjímáme tyto nejdůležitější body: Pořádání suchého kursu pod vedením mistra Bíma, klubovní výlety na Orlické hory a Krkonoše, župní lyžařské závody o Bedrníkův memorial ve dnech 26. a 27. ledna t. r., oběslání závodů v Hronově a na Zvičíně 11. I. t. r. a v Jilemnici 24. t. r. Sezona zakončena klubovními závody, pořádanými společně s místním Ski klubem. Bohužel radost ze zdařilé sezony zkazila byla těžkým úrazem našeho náčelníka kol. Bíma, jenž k nemalé škodě klubu a Svazu, vyřazen byl ze své závodní činnosti. Na návrh revisní komise uděleno odstupujícímu výboru absolutorium a přikročeno k volbám. Zvoleni byli: předsedou Prokop Polák, pokladníkem Jar. Jindra, jednatelem J. Vranovský, zapisovatelem M. Křeček, náčelníkem a správcem můstku mistr J. Bím, předsedou technické komise JUDR. Oskar Sýkora, členy výboru B. Šebestl, M. Straník a J. Kašpar. Pro příští blíží se zimu připravuje se uspořádání suchého kursu a kromě řady klubovních výletů veřejné závody ve skoku i na trať.

VALNÁ HROMADA LYŽAŘSKÉHO ODBORU TĚL. JEDN. SOKOL, TURNOV. konala se 7. XI. 1929. v restauraci v Sokolovně. Zahájil jí za omluveného místopředsedu odboru br. Dr. Václav Šole. Podle zprávy jednatele bylo v minulé sezoně zapsáno do odboru 28 členů, 19 členek, 16 dorostenců, a 3 dorostenky. Odešlo z Turnova jednak za povoláním, jednak na vojnu 5 bratří. Dorostenců ubylo 13, kteří jednak dospěli do členstva, někteří pak byli vyloučeni. Konány zájezdy na Kopaninu, Štěpánku, Vysoké, Horní Paseky a Krkonoše. Sestra Fatorová učila žactvo počátkům lyžaření ve Struhách. Závodů Jizerské župy na Kopanině zúčastnili se 2 bratří ve skoku. Br. Nesvadba

IV. mezi 43. závodníky. Na závodech sokol. oblasti Jizersko-lužické rovněž na Kopanině umístila se hlídka na 2. místě, mimo ni závodilo 7 dorostenců. Župního kursu na Kopanině zúčastnilo se celkem 26 členů. Společně s lyžař. odborem S. K. pořádány závody ve Struhách. Závodníků 45, z našich: 3 žákyně, 2 žáci, 4 dorostenci do 16 let, 4 dorost. do 18 let, 5 členů. Br. Nesvadba I. ve skoku, br. Plátek 2. v běhu.

Odbor vlastnil na počátku 20 párů lyží, které půjčoval nemajetnému členstvu, z nichž 4 byly zlámány. Cena inventáře odhadnuta na 1000 Kč. Pokladní hotovost Kč 990. Městská spořitelna věnovala odboru Kč 500.—

Zvoleni: Předseda br. Slavík Jan, místopředseda br. Dr. Šole Václav, jednatel br. Plátek Frant., pokladní s. Nesvadbová Anna, náčelník br. Nesvadba Břet., delegát do Svazu br. Dr. Šole V., do župy br. Slavík Jan a 6 výborů. Usneseno postavit v blízkém okolí můstek pro cvičení skoku začátečníků, ježto můstek Kopaninský se zvětšuje na velký můstek závodní.

Plátek.

VALNÁ HROMADA ČESKÉHO SPOLKU PRO ZIMNÍ SPORTY konala se dne 22. listopadu t. r. za značné účasti členstva. Místopředseda klubu p. Ing. Josef Černohorský uvítal přítomné a věnoval posmrtnou vzpomínku zesnulému předsedovi Oktavianu Bohutínskému, jehož náhlou smrtí ztrácí spolek agilního a obětavého pracovníka. Jeho činnost a význam pro spolek je lyžařské veřejnosti znám a vyzdvihnout byl v 1. čísle letošního „Zimního Sportu“. Z obsáhlých referátů jednotlivých funkcionářů vyjímáme situační zprávu o stavu spolkové chaty na Pláních pod Ještědem, jež díky porozumění členstva jest rekonstruována, zlepšeno vnitřní zařízení a doplněn inventář, takže má nyní 64 lůžka, jež jsou k dispozici členům Svazu lyžařů na předběžné přihlášky na nocleh, jež se přijímají na členských schůzích konaných každý pátek o 8. hod. večerní ve spolkové místnosti v hotelu

LYŽAŘSKÉ OBLEKY

• || podle míry, z prvotřídních látek || •
zhotovuje speciální závod

BOHUSLAV KOZÁK
PRAHA II., NA ZBOŘENCI 24.

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

PRVOTŘÍDNÍ LYŽAŘSKÉ VÝZBROJE

SPORT BAZÁR

PRAHA II., CELETNÁ 22. TELEFON 393-1-5.

TUK NA BOTY INŽ. STEFFENSE

I. instruktora Čes. Ski Klubu krab. Kč 3-50. Nordické mazadlo ze zvířecích tuků není kůži jako minerál. tuky. Vosk na lyže „SKIWOX“ pevný Kč 1.— kus

VELKOSKLAD J. L. RÖSSLER, PRAHA I.-618.

Maloprodej ve sportovních závodech.

Paříž, kde se zároveň přijímají noví členové. Volby provedeny aklamací jednoglasně a zvolení následující pánové: předsedou doc. Dr. Karel Procházka, místopředsedou Ing. Josef Černo-horský, I. jednatel Ing. Josef Huleš, II. jednatelem Frant. David, I. náčelník Josef Janeba, pokladník Dr. ing. V. Jareš, účetní Frant. David, správce chaty arch. Jindřich Fialka, matrikář J. Černohorský; náhradníci: Ivan Komárek, Frant. Ritter, Frant. Tydlitát, Dr. J. Hlávka. Poštu přijímá I. jednatel Ing. Josef Huleš, Praha II., Lützowova 23.

VALNÁ HROMADA ČESKÉHO SKI KLUBU V ČESKÉ SKALICI byla konána 31. října. Ze zpráv funkcionářů dlužno poznamenati, že klub svým nákladem pořídil a zapůjčil bezplatně svým nemajetným dorostencům a dorostenkám 20 párů lyží s příslušenstvím na celou loňskou zimní sezonu. V akci této, k níž získána podpora obce i místních peněžních ústavů, bude letos pokračováno a již nyní jeví se čilý zájem mládeže, které v tomto roce budou umožněny i výlety do hor zdarma. — Ve volbách byl znovu zvolen s nepatrnými změnami starý výbor, jemuž v čele stojí již od založení klubu pan architekt Hofman.

VALNÁ HROMADA LYŽAŘSKÉHO ZÁVODNÍHO KLUBU konala se ve středu dne 13. listopadu 1929 v míst-

nostech Národní kavárny. Předsedal a celé jednání její řídil pan ministr národní obrany Dr. Karel Viškovský, který zahájil ji poutavým a účinným prolovem, ve kterém poukázal jmenovitě na důležitost sportu lyžařského pro tělesnou výchovu a zdůraznil dále povinnost českých lyžařů pokračovati v akci ku vybudování českých bud na veškerých důležitých střediscích lyžařských nejen v Krkonoších, nýbrž i v jiných horských oblastech československých.

Řeč pana ministra odměněna byla vřelým potleskem čteně se shromážděného členstva klubu, při čemž zvláště jest vyzvednuta účast četných závodníků a závodnic klubovních na jednání valné hromady.

Ze zpráv funkcionářů bylo konstatováno, že klub v uplynulé sezoně po stránce sportovní i společenské plně dostal svému úkolu, že členové závodníci i závodnice klubu dobyli velmi četných a významných cen na závodech mezinárodních, svazových i místních, že klub pozváním p. Sigmunda Ruuda do Československé republiky a umožněním mu pobytu v Praze, v němž pan Ruud bude i letošního roku pokračovati, umožnil nejen svému členstvu, nýbrž i členstvu ostatních svazových klubů zdokonalení ve skoku, v němž jmenovitě dorost lyžařský za jeho vedení učinil velmi značné pokroky, že klub uspořádal závody ve skoku i v běhu v Praze

Nová technika obrátů přeskokem klade zvýšené požadavky na trvanlivost holí. Připravili jsme pro Vás několik speciálních druhů, důkladné jakosti. Jsme přesvědčeni, že s nimi budete plně spokojeni. Ceny speciálních holí, bez talířů, s gumovým knaufem a koženou rukojetí s ovinutím

Tonkinové do 180 cm pár Kč 55.—.

Bambusové do 170 cm pár Kč 38.—.

Pepřovky do 170 cm pár Kč 45.—.

Talíře závodní od 9—14.— Kč.

LYŽE 200 cm Ia horský jasan Kč 101.—.

200 cm Ia hickora . . Kč 250.—.

SPORTEKX, VINOHRADY, BĚLEHRADSKÁ ULICE 908.
u Vinohradského nádraží.

Kdo maže — ten jede!

Používejte mazadel a vosků osvědčených značek pro stoupání i sjezd

„Dunzinger - Østby - Sohm“

Zastupuje v Č. S. R.

V. J. ROTT - PRAHA - MALÉ NÁM.

Ceniky zdarma.

a jejím nejbližším okolí a že podle pokladní správy z celkového příjmu přes 70.000 Kč věnována byla částka 66.000 Kč na zakoupení sportovních potřeb, jmenovitě pro nemajetné závodníky krkonošské a na účast závodníků a i závodnic při závodech.

Volby, které nato byly provedeny aklamací, přinesly tento výsledek: Předsedou zvolen byl opět pan ministr Dr. Karel Viškovský, a dále zvoleni tito funkcionáři: *Místopředsedové*: I. p. Dr. Zimmer, II. p. Dr. Moser. *Náčelníci*: p. Dr. Scheiner, p. E. Hauner. *Náčelnice*: Pí. Havlová-Friedländerová. *Pokladník*: Dr. Cebe. *Jednatelé*: I. pí. Scheinerová, II. O. Kauders. *Zapisovatel*: p. Ing. Rudl. *Správce inventáře*: p. Dr. Eger. *Archivář*: p. Tahal. *Technická komise*: pp. Ing. Rudl, Dr. Čelakovský, Dr. Komárek. *Finanční komise*: pp. Ing. Havel, Filip, Kopriva a sl. Staňková. *Náhradníci*: p. Ing. Hauptmann, sl. Egerová, p. Kovařovič. *Revisori účtů*: pp. Dr. Flanderka, Tahal. Svěření úřadu náčelnického p. Dru Scheinerovi a E. St. Haunerovi bylo vším členstvem vřele přijato jako záruka systematické a pilné práce na poli závodním v tomto období.

Z návrhů výboru dlužno se zmíniti o schválení návrhu na zakoupení pozemku za účelem postavení vlastní chaty klubovní ve východních Krkonoších a založení družstva za účelem postavení této chaty, o čemž fereroval Dr. Zimmer, při čemž konstatováno, že přípravné práce do značné míry pokročily a usneseno, aby definitivní rozhodnutí předloženo bylo zvláštní mimořádné valné hromadě. S povděkem bylo přijato také na vědomí pořádání pravidelných týdenních členských cvičení v ústavě pí. Běly Havlové-Friedländerové a konstatován opětovný značný vzrůst klubovního členstva. Výše dosavadních klubovních příspěvků ve výši Kč 100— pro člena řádného a Kč 15— pro závodníky byla valnou hromadou schválena a novému výboru uloženo založení odboru lyžařského dorostu. Schůze zúčastnil se člen klubu Sigmund Ruud a také dřívější norský spolupracovník klubu pan Swendsen zaslal valné hromadě klubu vřelý pozdrav. Vstupuje tedy Lyžařský závodní

klub do nového období plně připraven na splnění úkolů svých po stránce sportovní i společenské.

KRKONOŠSKÁ ŽUPA SVAZU LYŽAŘŮ konala valnou hromadu za svůj 5. správní rok dne 24. listopadu v Hradci Králové. Schůzi zahájil předseda prof. K. Mlynář vzpomínkou na zemřelé činovníky českého lyžařství v Krkonoších, p. Kazdu z Jilemnice a p. Loudu z Jablonce nad Jizerou, a přáním zdraví nestoru Krkonošského lyžařství řed. J. Bucharovi do osmé desítky let. — Župa soustřeďuje 20 klubů; vstoupil Sokol Hronov a Ústí n. O., vystoupil KČST Žamberk. Schůze konány 3, předsednictvo vyřídilo 232 spisů, vydalo 1 oběžník a 2 dotazníky. Agenda týkala se hlavně intervencí dopravních, subvenčních a vyjednávání několika organizací sportovních se týkajících (Sokol, KČST a Svaz). Zprávu náčelnickou podal inž. R. Pilnáček: župní závod veřejný pořádán v Jilemnici ve dnech 23. a 24. února a byl počtem závodníků (158) největším sportovním podnikem sezony. Župní přebor, Bedrníkův memoriál, pořádán v Náchodě 26. a 27. ledna; přeborníkem stal se Karel Vondrák z Českého Ski klubu v Hradci Králové. Závod dorostu pořádán na Zvičině 20. ledna. Krom těchto velkých závodů a řady místních podniků klubovních pořádány byly v Jilemnici a Hradci Králové závody školní mládeže, na Zvičině a v Jablonci n. J. veřejné závody ve skoku a na Zvičině svazový závod hlídkový. Na svůj náklad poslala župa Ottu Beneše z Jilemnice, Jos. Zimu z Hradce Králové a Rud. Vrátu z Jablonce na závodnické kursy ve skoku do Tater. Instruktorové zkoušky konány 16. února v Jablonci n. J., soudcovské kursy na Zvičině za vedení arch. Jarolímk a v Náchodě za vedení náčelníka, soudcovské zkoušky konány na Zvičině a v Jilemnici. Po zprávě pokladní a revisorů účtů uděleno bylo výboru absolutorium za správní dvouletí 1927—1929. Župní závody v sezoně 1929/1930 přiděleny takto: závod veřejný Malým Svatoňovicům, župní přebor S. K. Dvůr Králové, dorostenecký závod S. K. Náchod, veřejné skoky povoleny Jablonci a Náchodu. Na úpra-

Prvotřídní lyžařské výzbroje

SPORTING CLUB

Praha II., Dlážděná 4. — Telefon 224-8-1.

Vlastní sanatorium pro opravu a úschovu lyží.

Továrna: Derby.

TUK NA
SPORTOVNÍ
OBUV

NEJLEPŠÍ LYŽAŘSKOU OBUV

ručně pracovanou koupíte jen u výrobce. — Též dle míry.

J. PAPEŽ, PRAHA I., Kaprová 10

TELEFON 317-3-8

TELEFON 317-3-8

vu můstku povoleno po 500.— Kč Svatoňovicům, Náchodu a Jablonci. Předsedou byl zvolen prof. Mlynář z Hradce Králové, místopředsedy arch. Jarolímek ze Dvora Králové a J. M. Vlček ze Svatoňovic, náčelníkem inž. R. Pilnáček, jednatelem K. Podsedník z Hradce Král., pokladníkem P. Polák z Náchoda, delegátem do Svazu řed. Buchar z Jilemnice.

ČESKÝ KRKONOŠSKÝ SPOLEK „SKI“ V JILEMNICI konal svou 36. řádnou valnou hromadu 30. října 1929 o 8. hod. večerní v hotelu Kolman za veliké účasti členstva. Po uvítání čestného předsedy spolku p. řídicího učitele v. v. Jana Buchara a po přečtení pozdravných a omluvných dopisů některých členů mimo Jilemnici bydlících, přečten a schválen zápis o minulé valné hromadě. Pak předneseny a schváleny obsáhlé a podrobné zprávy pp. funkcionářů z nichž vyjímáme některé zajímavosti. Obsáhlá zpráva jednatele p. učitele K. Beneše zmínila se podrobně o celé agendě spolkové za uplynulý rok a ukončena vřelým oslovením našeho milého jubilanta p. řídicího učitele Buchara, jemuž jménem spolku přeje hodně zdraví do dalšího desetiletí.

Zpráva pokladníka p. Kubáta byla přesně sestavena, žel že nebyla pro nás příliš radostná, jelikož passiva spolku stále vzrůstají a zvláště nyní prováděná důkladná rekonstrukce můstku vyžaduje si velkých finančních nákladů. Doufá však, že náklad tento nebude marný a že letošní mezinárodní závody o mistrovství Svazu lyžařů, které našemu spolku pro r. 1930 byly svěřeny, dokáží že můstek bude všestranně vyhovující. Následovala zpráva náčelníka p. Soukupa, z níž bylo patrné, že naši závodníci v uplynulé saisoně byli v kursu, neb téměř všechny zahraniční závody obeslal Svaz našimi

závodníky. Ve zvláště dobré kondici byl letošního roku náš milý borec Fišera, který byl vyslán do Klingentalu, Zakopaného a Schreiberhau. V Klingentalu obsadil v 18 km závodě místo 6., v Zakopaném pak v závodě 50 km místo 12 před Haakonsenem a všemi Poláky, Maďary a Jugoslávci. V závodě na 18 km tamtéž umístil se na místě 11. těsně před sledujícím jej naším Feistauerem (12). Konečně největšího úspěchu dobyt letošního roku Fišera vítězstvím ve Schreiberhau, kde zvítězil v mezinárodním závodě na 50 km, poraziv mimo jiné i obávaného německého závodníka Dontha z HDW. Taktéž v závodech domácích docílil mnoho úspěchů zvítězů v 50 km závodě v Tatrách při mistrovských závodech S. L. V tomto závodě umístil se náš „starý“ Feistauer na místě 6, dokázav tak, že jeho 36. roků mu nijak na chuť a mladickém elánu neubralo. Také Bedrníkuv memorial v Náchodě, resp. distanční závod 18 km k němu patřící stal se kořistí našich dvou vynikajících distančních závodníků Fišery a Feistauera, kteří obsadili 1. a 2. místo.

Distanční závod v Jilemnici při veřejných závodech Krkonošské župy v Jilemnici, stal se jistou kořistí našeho Feistaurea, zatím co v II. tř. místo 2., 3. a 4. obsadili naši mladší závodníci Erlebach L., Horáček Václ. a Hanč Boh.

Také hlídkový závod na Zvičině stal se kořistí naší hlídky bratří Feistauerů a L. Erlebacha před hlídkou S. K. Slavia, složenou ze 3 bratří Německých.

Také náš dorost se letos snažil. Výborný Lukeš zvítězil v Synáčkově memorialu a každý jeho start ve skoku přinášel mu nové a nové vavříny. Byl také znamenitým norským závodníkem S. Ruudem prohlášen za jednoho z nejlepších příštích skokanů Svazu.

Našemu klubu dostalo se řádného zadostiučinění při ve-

LYŽAŘI - SPORTOVCI

žádejte ve všech sportovních závodech jedinečně nepromokavé

lyžařské rukavice

se značkou „Lyžař“.

Zák. chráněno pod číslem 21110.

ROTTRŮV VOSK

ROTTROVY LYŽE

prvotřídní jakost

QUIDO ROTTER,

továrna na lyže

PROSTŘEDNÍ LANOV, KRKONOŠE.

FLANELOVÉ ODZNAKY

na rukávy pro sportovní korporace, dle předložených návrhů levně zhotovuje

MONOPOL
barvírna a tiskárna

MLADÁ BOLESLAV

Jediný výrobce

J. STADLER

a spol.

PRAHA

Stadlerův Mars - olej Stadlerův Mars - vosk na lyže

Jest na proutě nepostrádatelným prostředkem ke konservování dělnické a sportovní obuvi. Stadlerův Mars-olej prodlužuje při odborném používání trvanlivost obuvi dvojnásobně a zamezuje současně vnikání vlhka do obuvi, chrání dělníka a sportovce před nebezpečným nachlazením.

Vyroben jest z nejměnějších surovin na základě nejnovějších zkušeností a vymožeností, takže nahradí v každém směru dosud používané nejlepší druhy původu norského aneb švédského.

V žádné výzbroji opatrného, svědomitého a svého zdraví dbalého sportovce neměl by tudíž Stadlerův Mars-olej a Stadlerův Mars-vosk na lyže chybět.

řejném závodě ve skoku pořádaném na našem můstku. Skok 51 m bez pádu, jehož zde docílil Ruud prokázal, že můstek náš není z nejhorších, neboť byl to Ruudův rekord v Československu, který na něm byl docílen. Také ostatní skoky jeho 45 m a 48 m to dosvědčují. Však také naši závodníci docílili při těchto závodech krásných skoků přes 40 m. (Lukeš, Pondělíček, Hykyš atd.)

Nynější rekonstrukce můstek zdokonalí a těšíme se na skoky 60 a snad i více metrové, které uvidíme v nastávající sezoně.

Po vyčerpání zpráv došlo k volbě nového výboru. V čelo spolku postaven dosavadní předseda a před tím dlouholetý jednatel, p. ředitel O. Holub, místopředsedou zvolen pan Prokop Hrubý, jednatelem Ant. Kynčel, účetní občanské záložny, náčelníkem Václav Mečíř a pokladníkem Ad. Vaněk, profesor. Dalšími členy výboru jsou pak J. Ambrož, J. Bedrník, J. Buchar, Z. Krčan, V. Kubánek, J. Metelka, a K. Soukup, náhradníky pak prof. Košábek a Vytvar.

Jelikož nastávající sezona vyžadovati bude velkého napětí sil, zvolena i technická komise, která při závodech bude s výborem spolupracovati.

Delegáty do Svazu zvoleni: O. Holub, J. Buchar a prof. Menee.

Doslovem předsedovým ukončena tato valná hromada, která ukázala, že v kolébce lyžařství, naší Jilemnicki najde se ještě dosti nadšených pracovníků, kteří dovedou sloužit dobré věci a kteří se nebojí pustiti se v boj s nepřízní osudu, která jest údělem každého chudého spolku.

ČESKÝ SKI KLUB V HRADCI KRÁLOVÉ konal valnou hromadu dne 8. listopadu 1929 a vydal k ní tiskem zprávy svých funkcionářů. Klub má 531 členů zaplativších příspěvky, z nichž pojištěno jest proti úrazu 183. Ze zprávy náčelnické uvádíme: pro začátečníky pořádána přednáška o výzbroji a 9 kursů, pro pokročilé 4 kursy vedené vesměs zkušenými cvičiteli. Pro své dorostence uspořádal klub 3 zájezdy: do Svatoňovic, na Zvičnu, do Krkonoš. Od ministerstva školství i zemské školní rady získal klub svolení k organizaci a sportovnímu výcviku žactva všech kategorií škol. Pro mládež uspořádán lyžařský závod v okolí Nového Hradce

Králové. Závodní bilance klubu: pěti závodů účastnil se klub 18 závodníků a dvěma štafetami a získal 6 prvních, 2 třetí a 3 čtvrté ceny. Za nejednější úspěchy své sportovní činnosti považuje klub vítězství Karla Vondráka v sdruženém závodě o přebor župní (Bedrníkův memoriál) a úspěch Jana Štregla (III. třída), jenž při veřejných závodech župních v Jilemnicki docílil svým skokem 43 m nejlepšího výkonu po Noru Ruudovi. Tradiční závod klubový byl proveden v Malých Svatoňovicích za účasti 32 závodníků; přebor klubu k němuž věnoval předseda Pilnáček krásnou putovní cenu, získal Josef Zima. Karel Vondrák v této sezoně vyslán byl Svazem k mezinárodním závodům v Pontresině, Davosu, Zakopaném, v Klingentalu a na Štrbském plese. O turistické činnosti členstva svědčí, že v sezoně, která i v Hradci Králové skýtala možnost lyžaření, prodáno bylo 2011 kusů železničních jízdenek v ceně 41.561,20 Kč. Ve valné hromadě pozdravil místopředseda prof. Mlynář předsedu J. V. B. Pilnáčka v jeho nových funkcích předsedy Svazu lyžařů a starosty města Hradce Králové a přál mu zdar v jeho činnosti. Předsedou klubu zvolen opětovně továrník J. Pilnáček, místopředsedou K. Mlynář, náčelníkem ing. R. Pilnáček, jednatelem St. Hofmeister, pokladníkem K. Podsedník, správcem domu Ed. Franc, matrikářem Ant. Šandera.

NA VALNÉ HROMADĚ LYŽAŘ. KLUBU ODBOČKY SVAZU ČS. DŮSTOJNICTVA konané dne 21. listopadu, zvolen byl předsedou plukov. Alois Balík, místopředsedou pluk. Frant. Verich, I. jednatelem škpt. Josef Horák, II. jednatelem npor. Em. Máša, pokladníkem škpt. Mojžíš, I. náčelníkem podpl. inž. Veselý, II. náčelníkem major gen. štáb. Ross-

Na
Vaší
sport.
obuv
jen

neb *Eno* tuk.

Lyžaři, žádejte ve všech obchodech sportovními potřebami.

„TENTO“

norské universální mazání pro každý sníh,
s vlastnostmi stoupacími.

„TENTO“ A. S. SKOYEN, NORSKO.

Zastoupení a sklad pro Československo:

EMERICH RATH A SPOL., SPOLEČNOST S R. O.

PRAHA VII., VELETRŽNÍ PALÁC. 28.

Sportovní potřeby ve velkém.

Sportovní potřeby ve velkém.

Tel. 27141-5 Obchoduji sportovními potřebami vyžádejte si včas naši nabídku. Tel. bytu 52465.

ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé

LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁNKARSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, JOSEF JÍLEK, administrátor. Dr. J. KALIBERA. — Zodpovědný redaktor a chefredaktor IVAN KOMÁREK. Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34-474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XIX.

LEDEN 1930.

ČÍSLO 4.

Zprávy Svazu Lyžařů.

PRVNÍ TRAINING ZÁVODNÍHO MUŽSTVA SVAZU LYŽAŘŮ, určeného k reprezentaci v Jugoslavii a Norsku, bude se konati od vánoc do Tří králů na Štrbě. Vedení má Jarolímek, pokladníkem je Jílek, instruktorem skoku S. Ruud. Zařaděno je 14 závodníků: J. Německý, Kulka, Vrána, Čivrný, Hanč, Feistauer, Erlebach, Hnyk, Kolařík, Slonek, Lukeš, Vondrák, Fišera, Šimůnek. Z nich bude sestaveno mužstvo pro Bled i Oslo. V úvahu pak přijdou ještě Novák Vl., Stehlík a Beranovský, kteří jsou toho času v Davosu na mezinárodních akademických mistrovstvích. Skupina tato bude nyní neustále podrobována soustavnému trainingu při různých příležitostech i závodech pod neustálým přímým vedením Tech. odb. S. L. Bude tedy letos dokonale postaráno o výcvik našeho zahraničního reprezentačního mužstva.

Dr. Kal.

ČSL. LYŽAŘI DO JUGOSLAVIE. Tech. odb. S. L. vyšle na mistrovství Jugoslavie na Bled (29. I. až 3. II. 1930) silné mužstvo, vedené I. Komárkem. Vůdcem celé výpravy bude arch. K. Jarolímek.

Dr. Kal.

ČSL. LYŽAŘI DO NORSKA. Tech. odb. Svazu lyžařů usnesl se vyslati na mistrovství FIS do Oslo (Holmenkollen, 22. II. až 3. III. 1930) silné mužstvo a početnou delegaci.

Chefem celé výpravy bude předseda J. V. B. Pilnáček, nebo místopř. Dr. Pečírka. Vůdcem mužstva bude arch. K. Jarolímek, delegáty na kongres Dr. Moser a arch. Jarolímek, jejich náhradníky Jílek, který bude i pokladníkem výpravy a Lang, který bude v tech. vedení zastupovati Jarolímk.

Dr. Kal.

K MEZINÁRODNÍM AKADEMICKÝM MISTROVSTVÍM V DAVOSU jmenoval Tech. odb. S. L. tyto závodníky: Vl. Nováka, Stehlíka, Beranovského, Ziziusa, Kožnářka na běh, Beranovského, Wurzela, Zimu a France na skok, event. Brabce na sjezd a slalom. O tomto však definitivně nerozhodnuto. Vůdcem výpravy je Fischer. Výprava jede pod vlajkou Svazu čs. studentstva a je jím také financována.

PŘEBOR VYSOKÝCH ŠKOL koná se dne 26. ledna v Jilemnici. Lyžař. Klub Vysok. Sportu, který závod pořádá, nevyhověl přání Tech. odb. Svazu lyž., aby jej uspořádal společně se svazovým mistrovstvím ČSR. Akademické závody ztratily tak znamenitý rámeček, který mohly míti. Podle nového závodního řádu Svazu lyžařů nemůže pro tyto závody býti použito názvu *mistrovství*, jež je jen jedno, a to mistrovství republiky, nýbrž názvu *přebor*. O věci rozhodne ještě Tech. Odbor.

Dr. Kal.

Různé zprávy.

ČESKOSLOVENSKO IDEÁLNÍ ZEMÍ PRO ZIMNÍ SPORTY. Anglický list „Sphere“ upozornil v článku L. Lockeha na Československo jako ideální zemi pro zimní sporty. Pravým sportovním eldorádem (the Eldorado of ski-runners in Czechoslovakia) jsou prý Krkonoše a Vysoké Tatry. Podobným způsobem propagoval naše horské krásy Angličan Scott Durrand v přednášce, již měl v Kingstane a upozorňoval na brožuru „Places for Winter-Sport in Czechoslovakia“ vydanou loni Ústředím zemských cizineckých svazů v Praze (Ústředí čs. cizineckého ruchu), jejímž autorem je chefredaktor této revue, která je dobrým informativním vodítkem. Brožura byla svého času napadena p. A. Chytilým v listě jím vydávaném. V zhuštěném textu takové brožury, možno v zájmu poetivosti zvoucího, dopo-

ručiti jen taková místa zejména *Angličanům*, která vyhovují jejich zvyklostem a jiných lyžařských středisek zeměkoule. Tedy především místa vyhovující vlakovým spojením a spojením povozy, dobrým ubytováním a trochou společenského aplombu. Nelze se zabývatí lokálním patriotismem. Že list p. Chytila neví, „že povozy možno se dostatí na hřebeny Krkonoš“, za to nikdo nemůže, poněvadž je všeobecně známo, že saněmi vyvezou dnes majitelé bud návštěvníka na Petrovku, Voseckou, Liščí boudu atd. a to jsou přece boudy na hřebenech. Přítí se o názvosloví objektů, nota bene v bodech, které jsou celkem sporné, není věcí technika-lyžaře, který s kritickým vědomím poraditi, text psal. Směrodatnými jsou konečně názvy, které se užívají. Připojená mapa brožury, kreslená a textovaná prof. Bělohavem, má konečně vý-

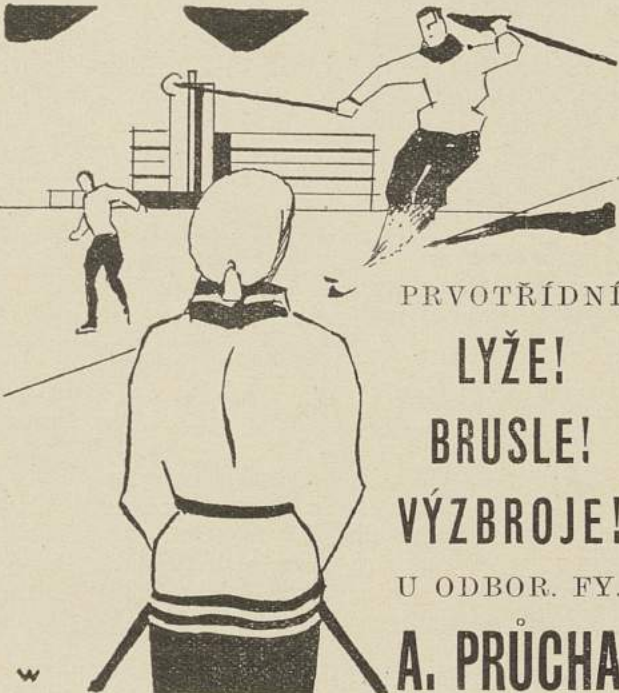
znam jen zhruba orientační. Tolik k polemice ohledně této brožury, která plní své poslání, což bylo dobrou vůlí autora i vydavatelstva.

I. K.

VYPRAVENÍ PRVNÍHO SPORTOVNÍHO RYCHLÍ-KU státním drahám dne 21. prosince se rozhodně nezda-řilo. Píši úmyslně prvního, ježto ty dva sportáky před tím nelze brát v úvahu, ježto mimo „táty Čihaře“ nikdo v nich nejel. Lyžařský vlak, který má vyjeti o 1.57 hod. a jehož pozdější vypravení bylo odmítnuto jako z důvodů doprav-

ních nemožné, byl nastrčen na peron až ve 2 hodiny a odjel před 1/3. Co před tím předcházelo, bylo takového rázu, že pokládám za svoji povinnost o tom referovati a ihned po-dotýkám, že jediná omluva resp. výmluva toho, že to bylo před svátky, nemůže padati přece na váhu, když celou režií sportovních vlaků mají nyní státní dráhy. — Před 1. hod. byl u pokladny č. 13 takový nával lyžařů, že celá frekvence ve vestibulu tím trpěla. Jediná slečna pokladní byla tak pochopitelně nervosní z toho, že jak později zjištěno, bylo vydáno několik lístků, jež byly průvodčími potom pozasta-

VŠE PRO ZIMNÍ SPORTY

PRVOTŘÍDNÍ
LYŽE!
BRUSLE!
VÝZBROJE!
U ODBOR. FY.
A. PRŮCHA

PRAHA I., NÁRODNÍ 25

MISTROVSTVÍ RČS.
13. – 16. února 1930 v Jilemnici.

KOSMOPLAST

NÁPLAŠŤOVÝ RYCHLOOBVAZ.

Obáلكové balení po Kč 1'50, 2'— neb 2'20.

Sportovní balení č. 3838 Kč 8'50

za 1 plech. krabičku.

Obdržíte v lékárnách a drogeriích.

Jen lyžař odborník a výrobce

dodá Vám spolehlivou obuv.

O. Ticháček,
Praha II., Jungmannova 16.

TELEFON 295-8-4.

Objedávky dle míry.

vovány. Ti, kteří žádali za jakékoliv informace, jež v předešlých letech vždy lyžařům se dostaly, vyšli na prázdno, ježto samozřejmě byla slečna pokladní tak zaměstnána, že nemohla na jedinou otázku odpovědět. — Lyžaři stojící v dlouhé frontě u pokladny a ostatní pak čekající ve vestibulu na otevření postranního vchodu, až vlak bude přistaven, nebyli nikterak vlídně oslovováni od ostatních cestujících, jimž neradi bránili ve volném pohybu. — Ti, kdož nevěděli si rady, a nebo nechtěli podpláceti zřízence u vchodů čekáren a restaurace, kteří vybírali za vpuštění na peron 5 Kč, samozřejmě nebyli tím nijak nadšeni, poněvadž ač přišli hodně časně, přece jim to nebylo ničeho platné. — Když i konečně ti byli na peron k ostatním puštěni, ježto ve vestibulu pro lyžaře frekvence úplně uvázla, pak po dobu půl hodiny jakákoliv frekvence na peroně byla nemožná. Konečně byl vlak nastrčen na druhou, nikoliv první kolej jako obvykle a útok na něj od prostydlých a čekáním znervosněných lyžařů byl strašný. Mělo to za následek několik rozbitých oken a strašný nepořádek, takže ve většině případů lyžaři nastoupili do falešných vozů. Vozy byly označovány jen vždy první a poslední tabulkou konečné stanice a tak jednak některé vozy byly přeplněné, jiné poloprázdné a přebhání lyžařů hledajících „své“ vozy, ustavičné. Vlak pak přijel př. do Vrehabí pouze o 3/4 hodiny později. — Jako redaktor pokládám, jak jsem již uvedl za nutné, o hoření se zmínit a doufám a jistě i všichni lyžaři se mnou, že zkušenosti nabyté při vypravení toho nešťastného športáku jistě budou povolány činiteli dobře využity a příště jistě již lyžaři budou tak spokojeni, jako tomu bývalo dříve.

Dr. O. Br.

V LYŽAŘSKÉM ZÁKULISÍ CIZINY vede touto dobou úporný boj. Jest jistě i u nás doposud v dobré paměti usnesení norského lyžařského Svazu v únoru m. r., který k ustrnutí

celé nezaujaté veřejnosti prohlásil, že i pouhá diskuse o zavedení slalomu a sjezdu do programu závodu, by byla pod důstojnost norského Svazu. Bouře nevole v mimoseverském lyžařstvu došla největší odezvy ve Švýcarsku, kde dokonce začalo se s pohružkami vytvoření nové FIS pro závody ve slalomu a sjezdu. Akci, vedené neoficiálními kruhy švýcarskými, bylo silně sekundováno týmiž kruhy v Anglii, Německu, Rakousku a Itálii. Francie nečekala na nějaká usnesení kongresová a provedla již v r. 1929 s velikým úspěchem mezinárodní slalomové závody v Superbagnères-Luchon. Nezmiňují se zde úmyslně o nezdařené ukázkové mezinárodní závody ve sjezdu v Zakopaném. Ozvěny svého kongresu zalekli se sami Norové a ozvaly se oficiální osobnosti norské hlasy, varujícími před tříštěním FIS a slibujícími revisi svého stanoviska. Rozhodnutí má padnouti na kongresu FIS v únoru 1930 v Oslo. Tam tedy bude, aspoň na nějakou dobu rozhodnuto. Rozhodnutí bude těžké pro severské národy a též pro nás, neboť hlavně ony a my jsme zůstali pozadu

v návěku těchto nových dvou druhů závodů. — Co budou dělati Norové a co budeme dělati my? U nás nezbyvá nežli doufat ve sportovního ducha našeho Technického odboru v direktivách kongresovým delegátům a pak ve vypětí organizačních schopností jeho ve školení závodníků v těchto nových družích lyžařského závodění. *Frgl.*

MĚSTA NA LYŽÍCH.

V našem časopise i v denních listech dočtít se naše čtenářstvo o zájezdu početného našeho

teamu na závody FISy v Holmenkollen u Osla (bývalá Christianie) v Norsku a o kongresu FISy tamtéž.

Průměrný lyžař má slabý pojem o rozvoji lyžařství v severských zemích skandinávských, zejména Norsku a Švédsku.

Veliký rozmach lyžařství u nás a v Německu, zejména v bavorských zemích, není ničím proti rozmachu tohoto národního sportu v těchto zemích. Svého času skvěle popsal náladu

Na zimní turu do hor!

Právě v horách tvoří majestátní mohutné vrchy a vznešená krása přírody divoké krásné obrazy, které může nejlepší vyprávěč jen zcela nedostatečně popsat. Není většího potěšení, než znovu prožívatí ony velkolepé dojmy nádherných a nezapomenutelných hor doma, v klidu svého bytu.

Zachyťte kouzlo hor

svým fotopřístrojem,

který si zakoupíte u firmy

Emil Wachtl, Praha II.,

Senovážná 8. Národní tř. 20.

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

Dle dobrozdání předních sportovců

jest pravým ideálem lyžařů

TLUMOK „MONT BLANC“

s rákosovou podpěrou, čs. patent č. 8662.

JEHO VÝHODY:

Nekymáči se, jest jediným, který nepřiléhá na záda, čímž zamezuje pocení zad a chrání před nachlazením, váhu břemene na bedrách zmírňuje. Jest lehký a nepromokavý.

K DOSTÁNÍ VE VŠECH SPORTOVNÍCH ZÁVODECH.

takového národního sportovního svátku, jímž je holmenkolenský závod v Norsku z Zimním sportu p. Horčička a trefně vystihl, že „lesy okolo trati holmenkollenského závodu hýbaly se v pravém slova smyslu zvědavými, dychtivými zástupy lidí“. Karel Nordenson popsal ve „Svenska Dagbladet“ Stokholm jako „město na lyžích“, kterýžto pojem je podstatně identický pro Oslo, a praví, že pověstná „Mälarská královna“ Stokholm, hlavní město Švédska, je ze zorného úhlu lyžaře při tom „méně šťastnou“ soupeřkou Osla. Již to je zajímavé co se ve Stokholmu podniká pro lyžařský dorost: všechny obecné školy a elementárky mají svůj park lyží pro mládež, který věnuje a udržuje obec počtem nejméně 100 párů pro ústav.

Ve velkolepých budovách „Fiskatorpetu“ spolku pro podporu lyžařství ve Švédsku, jest — sit venia verbo — zbudováno vlastně ohromné lyžařské stadion, které nemá sobě rovného. Ve velkém přírodním parku, kde možno pracovat 3—5 kilometrovou vytrvaleckou stopu, neporušenou normální předměstskou frekvencí, hemží se to „o sněžných dnech“ lyžaři od batolat do šedesátníků. Jsou zde čtyři můstky pro skok — dva pro začátečníky, dva pro pokročilé.

Osvědčenou novinkou jest proměnlivý můstek na největ-

ším svahu. Tento má tři různá místa startu a při různé kvalitě sněhu lze libovolně měnit polohu vlastního můstku (odskočiště). Při špatném sněhu prodlouží se můstek v 15 minutách dvěma sklapovacími plochami ze železa na dřevěných kůlech o dvakrát 0.75 m. Tím přenášejí se při špatně „jedoucím“ sněhu skokani přes t. zv. buben doskočiště, „mrtvý bod skoku“, jak se říká ve střední Evropě.

Jedinečné jest co podnikají pro rozvoj lyžařství ve Stokholmu místní veliké žurnály. List „Dagens Nyheter“ vypisuje každou neděli závody o ceny (30 kilometrů muži, 20 km ženy) a výsledky s vyobrazením vítězů uveřejňuje ve svém pondělním ranním vydání. „Svenska Dagbladet“ vypisuje soutěže ve střelbě na lyžích a ostatní listy pořádají závody mládeže o roztomilé dětské ceny.

Centrální úřady školní a železniční jsou příkladně pohotové. Tak navrhla v tomto roce královská správa škol vládě, aby rozpočtová položka 30 tisíc švéd. korun, věnovaná na podporu lyžařství ve školách, byla zvýšena na 40.000 šv. kor. (asi 320 tisíc čs. korun). Ředitelství drah pořádá v lednu a únoru bezplatné školní jízdy do Jämtlandu (horská krajina u Stokholmu). Zlevněné sportovní vlaky jezdí 748 km dlouhou trať Stokholm—Storlien (3. třída se spacím vozem)

LUČNÍ BOUDA (1410 m)
Nad údolím Bílého

RICHTROVA BOUDA (1244)
Labe. Na cestě Výrovka-Peče.

KEILOVA BOUDA (1326)
Na cestě Výrovka-Špindlerův mlýn.

Všechny tyto boudy skýtají příjemný pobyt. Mírné ceny noclehů. **Bratři Bönschové.**

DOBŘÝ LYŽAŘ DŮVĚŘUJE ODBORNĚ
VEDENÉMU ZÁVODU. TAKOVÝM JEST

=

STONE & BLYTH

VEDOUcí

Leoš STEHLÍK

Sklad norských lyží Gunerius Pettersen
a všech potřeb pro lední hockey.

PRAHA I., NÁRODNÍ TŘÍDA Č. 31.

TELEFON 27072.

Nejdokonalejší výzbroj pro závodníky. Členům Svazu lyžařů RČS. sleva.

ODBORNÝ ZÁVOD S NÁČINÍM,
KUCHYŇSKÝM SKLEM A PORCULÁNEM

J. NEFF, PRAHA,
PŘÍKOPY ČÍSLO 24.

ÚPLNÉ VÝBAVY DO KUCHYNĚ
A DOMÁCNOSTI PRO NEVĚSTY.

a poskytují za ubytovací a organizační podpory lyžařského švédského svazu prvotřídní levné ubytování v nejkrásnějším lyžařském koutu světa. V měsících březnu a dubnu je v těchto místech nejkrásnější horské slunce pro „sluneční fanoušky“.

Monopolové sirky nesou nápis „Skidfrämjande ger hälfa och glädje“ (Lyžařství daruje radost a zdraví) a mají obrázky Fiskartorpetu, Storlien v Jämtlandu, Rämshyttanu v čarované Dalekarlii a mystického Laponska. Važme si příkladu !!!

J. K.

V NEJBLIŽŠÍCH DNECH, vždy po vyjítí nového čísla našeho časopisu, objeví se od nás převzaté zprávy v denním i ostatním tisku. Nenamítáme samozřejmě ničeho proti tomu, ježto nemůžeme jistě chlubit se tím zájmem denního tisku, jako sporty jiné a jsme rádi, když časopisy přinášejí lyžařské zprávy, na to však přece pokládáme za nutné upozornit, že slušností jest, aby byl vždy uveden alespoň pramen, odkud čerpáme.

Dr. O. Br.

NOVÉ LYŽAŘSKÉ CESTY V NAŠICH HORÁCH. Pamatujeme se ještě dobře, že asi před dvěma lety podjal se „Lyžařský závodní klub“ záslužné akce, otevření nových lyžařských cest krkonošskými lesy a krajinami. O akci velmi se zajímal nynější ministr národní obrany, předseda zmíněného klubu a vzácný přítel lyžařství p. Dr. Viškovský a pracoval na ni i tehdejší náčelník klubu přednosta stát. lesnického výzkumného ústavu univ. profesor Dr. Komárek. Pokud víme byly vypracovány i konkrétní plány. Jde zejména o nové průseky v lesích, které jsou většinou v záboru správy státní pozemkové refor-

my. Při rozmachu našeho lyžařství, zájmu ciziny o naše krásné Krkonoše a ostatní hory, bylo by záhodno tuto akci znovu vzkřísiti, aby lyžaři netloukli se zbytečně na komunikacích se svými horskými středisky po vytlučených rohačkových drahách a v předhoří po rozbitých silnicích a měli příležitost vychutnat skutečný půvab intaktních horských koutů. Kam zapadla tato dobrá akce? Redakce byla by vděčna za zprávy a náměty.

J. K.

BOHUŠ JOSÍFEK, syn jednoho z našich nejstarších závodníků a prvních skokanů na lyžích z Vysokého n. Jiz., jak známo utrpěl v roce 1927 těžké zranění nohy při srážce motorky s lokální drahou

při přejezdu silnice přes železniční trať v Jablonci n. Jiz. Těžké zranění nohy mělo pak za následek nutnou její amputaci a tak jeden z našich nejlepších lyžařů-závodníků, jenž se proslavil i jako vojenský závodník při zájezdu čs. hlídky do Superbagnes-Luchon a do Chamonix, stal se mrzákem. Jak bylo později vyšetřeno a svědky dokázáno, nenese Josífek na svém neštěstí vinu, ježto přejezd dříve hlídačem střežený, byl ponechán bez dozoru a vlak, který měl 6 minutové zpoždění projížděl přejezdem silnice vedoucí z Jablonce do Roketnice bez předepsaného znamení. Josífek žádal samozřejmě o náhradu železniční správou a když smírnou cestou se toho nedomohl, zahájil spor proti železniční správě s podotknutím, že od sporu by upustil, kdyby mu bylo poskytnuto místo při čs. železniční správě. Sporné jednání je v proudu a máme za to, že by bylo spravedlivé, aby železniční správa o našeho bývalého svědomitého mezinárodního závodníka se postarala.

Chcete být
pánem
zasněžených
hor?

*DOBŘÍ LYŽAŘ musí mít odvahu, sílu a — dobré boty!
Lyžařská obuv nesmí ani v mokřem sněhu propustit vlhkost, musí být pohodlná, lehká a pevná. Přijďte se přesvědčit, jak vypadá lyžařská bota, na kterou se můžete spolehnouti. Navštivte nás!
Budete překvapeni, jak je naše lyžařská obuv dokonalá a — levná!*

DOBŘÁ OBUV HUMANIC
Jihlavská továrna na obuv a. s., Praha, Národní tř. 20.

F O M A

**DESKY NEZKLAMOU
PŘESVĚDČTE SE!!**

Jakou lásku Josífek měl k lyžařství a dodnes ještě má vysvítá z toho, že i nyní jako invalida počíná s námahou a častou bolestí zkoušet jízdou na lyžích a doufá, že časem v tom učiní značné pokroky. — Přejeme Bohuši Josífkovi, aby mu trapná záležitost dopadla k jeho plné spokojenosti, aby byl alespoň po stránce existenční obstojně zajištěn, když byl nezaviněně připraven o to, co mu bylo nejdražší na světě: lyže, závody a krásy zimní přírody. *Dr. O. Br.*

ARLBERGSKÉ KURSY. D. A. K. S. ve Sv. Antonínu na Arlbergu v Tyrolích (adresa stací) uveřejňují v německých odborných listech nový program. Pro čtenáře je zajímavý jich úspěch, který reklamují. Ve třech sezonách měly 3500 účastníků! V sezoně 1929/30 od 2. XII. 1929 do 27. IV. 1930 bude se konati 21!! kursů pod vrchním vedením Hanesa Schneidra. *J. K.*

NEJVĚTŠÍ LEDOVÝ PALÁČ SVĚTA. Za přítomnosti britského ministra pro letectví sira Samuela Hoara a jiných vysokých osobností, otevřen byl v Londýně nový ledový palác Richmond Ice Ring Clubu. Celková ledová plocha měří as 2260 m². Závodní dráha rychlobruslařská je 87 m dlouhá a 26 m široká. Tribuny umístí 2500 až 3000 návštěv-

níků. Správcem paláce ustanoven bývalý mistr bruslař Basil Williams. *I. K.*

LYŽAŘE JEZDÍCÍ DO STANICE VRCHLABÍ, upozorňujeme na jediného českého majitele auta číslo OXVII-756, Bohumila Hlubučka a na nádražního zřízence Heltu, prvního mistra republiky československé ve skoku na lyžích, jichž služeb můžeme každému doporučiti. *Dr. O. Br.*

KU PŘÍPRAVĚ PRO MEZINÁRODNÍ LYŽAŘSKO-STŘELECKÉ ZÁVODY V OSLO povolává MNO tyto vojenské závodníky: npor. vet. O. Německý, jezd. pl. 5.; npor. J. Kuběna, pl.36; čet. asp. J. Tryzna, ppl. 30; svob. Čihař, hran. prap. 5; svob. V. Roland, hor. prap. 7; voj. A. Barton, děl. pl. 11; voj. W. Möhwald, děl. pl. 11; voj. H. Kocián, ppl. 4; voj. A. Horn, ppl. 20; voj. V. Matušinský, děl. pl. 8; voj. E. Meergans, děl. pl. 201; voj. E. Ettrich, děl. pl. 202; voj. A. Lindner, děl. pl. 9; voj. H. Albrecht, žen. pl. 3; voj. J. Kadavý, ppl. 4. — Výcvik bude tedy nejen lyžařský, nýbrž i střelecký a povede jej od 2. ledna do 10. npor. O. Německý, od 10. ledna až do rozřadovacích závodů major L. Němec, velitel lyžařského výcvičného střediska ve Špindler. Mlýně, jemuž tento výcvičný kurs bude přidán. *Dr. O. Br.*

POBYT NA HORÁCH

Vám zpříjemní

VÝBORNÁ KONSERVA od firmy

RICHARD HULATA

továrna na uzenářské zboží

PRAHA - VINOHRADY, - FRANCOUZSKÁ 29-33.

ČERCHOV

CHATA PASOVSKÉHO. STANICE
Č. KUBICE. PRVOTŘÍDNÍ
KUCHYNĚ. — 2 2 POKOJŮ.

TELEFON ELEKTRICKÉ SVĚTLO ÚSTŘEDNÍ TOPENÍ VODOVOD

NOVI NAJEMCI:

JOSEF BRUDNÝ,
šéf kuchyně Pens. Krásnohorská.

JAN NEJEDLÝ,
majitel Pens. Krásnohorská.

ČESKÁ KUBICE.

Prvotřídní Lyžařská výzbroj

u firmy

SPORT LESALOV

PRAHA II., VODIČKOVA 23. Tel. 218-28.

Ceník na požádání zdarma.

Použijte výhod naší úvěrové akce (měsíční splátky).

doporučiti. Rovněž komora Rolleiflex, letošního roku na trh uvedená, na svitkový film 6×6 cm se těší veliké oblibě. Skládá se vlastně ze dvou komor nad sebou, takže dovoluje sledování fotografovaného předmětu i při snímku. Lze jí vytknouti jediné krátké ohnisko. Rovněž se rozšířilo mezi krajináři pracování se zrcadlovkou. Její těžší váhu vyrovná to, že se nemusíme vláčet i a mořiti se stativem, můžeme s ní v každé poloze fotografovat i na matné desce si najíti nejlepší výřez krajiny. Nemíním zrcadlovky německého původu, drahé se složitou šterbinovou uzávěrkou, nýbrž anglické komory (Ensign), lehké a pevné, s jednoduchou i ve mrazech neselhávající uzávěrkou, skříňkovou se zastavovacím šroubem, přístupné cenou pro každého. Byl jsem dříve odpůrcem zrcadlovek, ale časy se mění a pro fotografování z ruky neznám nic lepšího. Leica a zrcadlovka tvoří dokonalou výzbroj vážně pracujícího amatéra.

Při snímku samotném jest nejdůležitějším, podati správně vzdušnou perspektivu krajiny, se všemi nuancemi ve stínech i světlech. Toho docílíme orthochromatickou deskou izolární neb filmem, případně i deskou panchromatickou a užitím světlého filtru. Příliš tmavý filtr podává oblohu nepřirozeně černou a pracujeme s ním jen tehdy, jedná-li se nám o ostré snímky vzdálených hřebenů horských k účelům vědeckým. Jinak jest užití jeho hrubou chybou v umělecké fotografii krajinářské. Při snímku zastavujeme na popředí, jehož volba jest velice důležitou. Nic nepřirozeného neb nevhodnou štafáž, tím pokazíme celý snímek. Studium vzorných snímků uvede přemýšlejícího na správnou cestu.

A nyní k expozici. Tabulek jest celá řada, nej-

lepší podle mého názoru Dr. Rhedena. Nyní oblíbený Justofot ve vysokých polohách a na sněhu selhává, dává příliš dlouhou expozici, jak mi bylo sděleno. Ale i to lze odstraniti, a sice vyvoláváním vyrovnávací vývojkou, nyní do obchodu zavedenou. Vyžaduje sice snímek delší expozice, dvoj- až trojnásobné, ale docílí se jí krásně sladěných tónů ve světlech i stínech. Pro Perutzův Leica-film jest nejlepší Perutzova vývojka vyrovnávací pro jemné zrno. Při snímcích proti slunci jest vyrovnávací vývojka nepostradatelnou. Pro snímky blízkých předmětů volme desku měkce pracující, pro vzdálené tvrdě pracující, tím docílíme správného dojmu. Veliké starosti dělá fotografovi, má-li pracovat na deskách neb filmech. Obojí materiál jest výborný, snad na desce lze pozdějšími zásahy docíliti lepšího účinku. Volíme-li desky, pracujme na našich, českých deskách. Naše továrny fotografických desek Ako, Fotochema, René po prodělání dětských chorob ve výrobě se dopracovaly k tak dokonalým výsledkům, že se plně vyrovnají deskám cizím. Podporujme proto náš průmysl. O moderních objektivěch měkce pracujících nemám vlastních zkušeností, snad příštího roku bude mi možno o nich se blíže zmíniti.

Ovládání negativního i pozitivního procesu při správném uměleckém výběru jest hlavní podmínkou zdaru. Doporučuji proto amatérům, aby vstoupili do klubů fotografů-amatérů, kde blíže se seznámí se všemi pochody a procesy, seznají pracovní metody vynikajících fotografů atd. Tento skromný článek budiž jen pobídkou k vážné práci těm, kdož se opravdově chtějí věnovati obrazové fotografii. Dobré výsledky budou pak radostí a odměnou nejen jim, ale i — redaktoru Zimního Sportu.

Vločky humoru.

Při valné hromadě Svazu lyžařů delegáti z krajů bývalé říše Svatoplukovy radí se o oficiální kandidátce, která začíná jmény: J. V. Pilnáček, MUDr. Jar. Pečírka atd.

Jeden z nich povídá: „No tak to necháme, jak to je; koukej Franc tož to je dobrý: předseda Jeho Veličenstvo Pilnáček . . .“

I. K.

Důležitá otázka in puncto mazání?

Co maže lyžař, když je 1° nad nulou, mlha a prší?

Odpověď: deku.

Egersohn.

V A Š E F O T O

Dokonalé aparáty se zárukou
stálého bezplatného ošetření

N A Š E S T A R O S T

Vyvolávání a kopírování již za 5
hodin — umělecké zvětšeniny

F O T O - P O P

M Y S L Í K O V A 25

Zprávy župní a klubové.

VALNÁ HROMADA PRAŽSKÉ ŽUPY SVAZU LYŽAŘŮ R. Č. S. konala se dne 17. prosince 1929 a byli na ní zvoleni tito funkcionáři: předsedou *opětne*, V. J. Jirků, S. K. Slavia, místopředsedou účetní ředitel Fr. Žížala, K. L. V., tajemníkem Jan Lamač, Č. S. K. Praha, pokladníkem Josef Pachta Č. S. K. Praha, náčelníkem *Olga Scheinerová*, L. Z. K. Praha, zapisovatelem Fanda Staňková L. Z. K. Praha, členy výboru: *Ing. A. Jauris*, S. K. Slavia, Karel Vilímovský, T. J. Sokol Vinohrady, Ant. Kořínek, T. J. Sokol Praha, 3 náhradníci, 3 revisoři a delegát do Svazu lyžařů p. Chyský, S. K. Slaný. K tomuto oficiálnímu

buletinu připojujeme, že zájem o valnou hromadu tohoto po léta sportovně kvetoucího ústředí byl letos dosti nepatrný a *budiž zde pranýřováno*, že byly to i některé velké Pražské kluby, které valnou hromadu své župy neobeslaly. Kandidátní listina výboru se pak ovšem těžko sestavovala. Tím více nutno s uznáním kvitovati obětavost paní *Olgy Scheinerové*, která na sebe vzala těžkou, technických znalostí a pohotovosti vyžadující *funkci náčelníka největší župy Svazu*, jejíž technické podniky mívají rekordní účast závodníků. Zde práce náčelnická vyžaduje iniciativy, propagačně animujících novostí a rozvojových základů.

Prvotřídní lyžařské výstroje

SPORTING CLUB

Praha II., Dlážďená 4. — Telefon 224-8-1.

Vlastní sanatorium pro opravu a úschovu lyží.

Továrna: Derby.

TUK NA
SPORTOVNÍ
OBUV

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

LYŽAŘSKÉ KABÁTY

ČAPKY

RUKAVICE

GUMÁKY

IMPREGNOVANÉ PLÁŠTĚ

NEJLEVNĚJI

BERNER JOSEF

PRAHA II.,
ŠTĚPÁNSKÁ 34.

PRAHA I.,
CELETNÁ Č. 14.

PRVOTŘÍDNÍ LYŽE

JASANOVÉ
I HICKORY vyrábí

ÚSTECKÁ LODĚNICE A DŘEVOPRŮMYSL
SPOL. S R. O. V ÚSTÍ n. L.

Zahanbila tím, tato vzácná paní, celý šik *početných cvičitelů Pražské župy*, z nichž ani jediný neměl tolik *lásky k věci*, tolik *zájmu sportovního*, aby převzal *dobré dědictví* této krásné hrdé funkce.

Paní Olga Scheinerová, v níž genius jejího vzácného otce vtělil se v kouzlo neodolatelného ženství, byla vždy *ozdobou* naší české high life společnosti, je *ozdobou* naší lyžařské společnosti a vykonala v ní svým společenským taktem a charmem pro české lyžařství více než deset nějakých papírových funkcionářů.

Těšíme se na ni také při cvičitelské a soudcovské zkoušce, již jí bude složiti a přejeme jí, aby při jejím jistě svědomitém výkonu funkce, setkala se co nejméně s „Čechomedánskou“ mentalitou vychovanou od dětství pověstí o *Chrudoši a Šláhlavovi*.

J. K.

S. K. PLZEŇ. — ODBOR PRO ZIMNÍ SPORTY KONAL valnou hromadu dne 25. listopadu u Svobodů. Předseada uvítal vzácného hosta, mistra ČSR. ve skoku, Nora Sigmunda Ruuda, jenž setrval až do ukončení v. h. a zástupce odborů footb. a athl. a přečetl přátelský projev odb. tenisového, načež věnoval posmrtnou vzpomínku zemřelému závodníkovi Jar. Protivinskému, jehož památka uctěna povstáním. Ve své zprávě projevu mínění, že lyžařství se dnes už propaguje dostatečně samo a že nutno pracovat na zdokonalení technickém, zvláště ve skoku. Náš odbor chopil se příležitosti, kterou nám poskytla minulá zima a uspořádal

v Huti z iniciativy E. Šonského zdařilou exhibici ve skoku na lyžích, jež byla skvěle navštívena. Mústek. Ioni ještě provisorní, bude letos vybudován na trvalo, aby lyžaři měli na blízkou Plzeň příležitost za příznivých poměrů sněhových ve skoku se cvičiti. V dalším jednání referuje jednatel, p. Modr, o podnicích odboru: na závodě ve skoku v Huti skákalo 11 lyžařů. První byl Zima, za Ski Klub Hradec Králové, 2. Cífka, za Klub lyž. vinohr., 3. Kaucký, za domácí klub, jenž jako nováček neobyčejně překvapil a získal pohár o přebor odboru ve skoku na lyžích za 1929. Dále připravoval odbor Skijöring, s něhož pro náhlou oblevu se šlo. Ze zprávy náč. Profese vyjímáme: odbor zúčastnil se 13. podniků, z těch 11. v republice, 1. v Polsku, a 1. v Německu. Oba poslední obeslal svým členem Vl. Ziziusem, jenž mimo to umístil se vynikajícím způsobem na mezinárod. zimním týdnu ve St. Smokovci, kde zvítězil na 18 km ve II. třídě. V závodech o mistrovství čs. na Štrbě na 50 km byl z 61 běžců 13. a na 18 km prvním ve II. třídě. V závodech S. K. Vysoké Tatry umístil se Šonský

Přátele lyžařství, Vaše doba přichází!

Dejte si svá prkénka do pořádku s pomocí Cirine-surového dehtu, dále **Cirine lyž. vosků** a své boty namažte **Gutrou-mazadlem, nebo olejem na kůži**. Potom budete mít ze svého sportu radost a požitek. Každý sportovní obchod uvedené naše výrobky prodává. Vyžádejte si v obchodě nebo přímo u nás spisek „**Vyzkoušené rady pro lyžaře**“.

Jediní výrobci: *Cirine - závody Josef Lorenz a spol., Kamenice v Sa. — Cheb v Č. Solnohrad v R.* Hlavní sklad pro Velkou Prahu: Bubeneč, Uralská ulice č. 770.

OBCHODNÍ DŮM

KAREL LÜFTNER

PRAHA II., VÁCLAVSKÉ NÁM. 7

TELEFON ČÍSLO 334-5-1 až 5-3.

LYŽE, HOLE, SÁNĚ,
BRUSLE, VOSKY, SPOR-
TOVNÍ OBUV, VÁZÁ-
NÍ, STOLNÍ TENNIS
„PING-PONG“.

Žádejte zdarma náš obrázkový ceník zimních sportů!

jako 1. a dobyl přeboru Slovenska. V armádních závodech na 18 km ve Špindlu Čihař z 52 na místě 3.! a v přeboru Chodska na 30 km rovněž 3.! Ze západočes. župy byl to jediný Zizius, jenž byl Svazem zařazen do mezinárodních záv. družstev. Po přednesu zprávy pokladní pp. Wieserem a Zemanem, jakož i revidentem účtů p. Fügnerem, provedeny volby. Předsedou Dr. Pivoňka, místopř. Linert a Vykročil, jednatelem J. Modr (Plzeň, Litická 26), pokladníky Wieser a Zeman, (drogerie Union, Jungmannova), zapis. stud. Zdeněk Kůs, náhr. stud. Matěk, náčelníky Profes a Vlach, spr. rekvisit Raška a Ant. Kostinec. — Stav členstva: členů 148, dorostu 53.

LYŽAŘSKÝ A SÁŇKÁŘSKÝ KROUŽEK KČST V OPAVĚ. Členská schůze konala se 6. prosince 1929

v Maticním domě za účasti 36 členů. Jednatel konstatoval ve své zprávě další vzrůst pohybu členů, jichž bylo v minulé sezoně v kroužku organizováno 115 kromě dorostu, který nebyl zvláště registrován. Rovněž počet výletů byl pro příznivé poměry sněhové mnohem větší, výletů ohlášených na vývěskách bylo 18, vedle toho však podnikali členové pravidelné výlety v menších skupinách, které nebyly zaznamenávány. Dále mnoho členů cvičilo téměř denně za hřbitovem, po př. na Hradci.

Za předsedu byl výborem odboru delegován prof. B. Pater, jednatelem zvolen prof. Ing. F. Flandera, náčelníkem revid. B. Schlofer, pokladníkem B. Kučera a členy výboru: B. Fuchsík, O. Havlícký a štktpt. M. Micka. Vůdcovský sbor: náčelník R. Schlofer, členy B. Kučera, O. Havlícký, M. Micka, B. Pater.

LYŽAŘI,

žádejte všude patentní lyžařské hole

RATAR

NAŠE LYŽE — VAŠE SPOKOJENOST.

L
Y
Ž
A
Ř
S
K
É
L
Y
K
E
B
O
É

DÁMSKÉ A PÁNSKÉ PODLE MÍRY
V NEJÚČELNĚJŠÍM PROVEDENÍ
PŮVODNÍ BURBERRY S NA SKLADĚ

J. EISELT, PRAHA I., NÁRODNÍ TŘ. 37.

TELEFON 286-61

VALNÁ HROMADA ČESKÉHO SKI KLUBU V PRAZE, konaná za předsednictví primátora dr. K. Baxy, zvolila nový správní výbor: Předseda primátor dr. K. Baxa, I. místopředs. dr. I. Mézl, II. místopředs. inž. V. Macháček, I. náčelník H. Kott, II. náčelník C. Jelínek, I. jednatel dr. J. Liška, II. jednatel dr. F. Klučina, pokladník A. Krystýnek, účetní J. Pachta, zapisovatel M. Formánková, správce domu V. Häusler, dr. K. Novák, redaktor zpráv prof. Peklo, archivář dr. F. Klučina, 4 výboři: inž. O. Koutský, inž. Kanenýř, dr. J. Přímada, K. Suchomel, poradatel přednášek J. Horák, dozorčí rada, inž. J. Zach, řed. R. Pilát, 2 náhradníci: inž. L. Jíra, J. Koubek. Klub zakoupil na Mísečných boudách, nejkrásnějším místě Krkonoš, rozestavenou horskou chatu, kterou dostavuje. Bouda bude mít 17 pokojů a společné nocehárny, celkem 50 lůžek. Podle předběžných plánů činí rozpočet na dostavbu i s inventářem 675.000 Kč. Bouda bude pojmenována „Jubilejní chatou“ vzhledem k čtyřicetiletému jubileu klubu.

Na
Vaši
sport.
obuv
jen

neb

tuk.

HOTEL „ŠTEFAN“ HORNÍ POLUBNÝ.

Letní místo. — Terén pro lyžaře a sánkaře. — Východiště do Jizerských hor
— 12 minut od stanice dráhy Polubný (Grünthal).
Elegantní nové pokoje — teplá i studená voda — vanové lázně — ústřední topení — výborná kuchyně — vlastní řeznictví.

**ROTRŮV VOSK
ROTTROVY LYŽE**

prvotřídní jakost

QUIDO ROTTER,

továrna na lyže

PROSTŘEDNÍ LANOV, KRKONOŠE.

**ODZNAKY
PLAKETY**

**K. SVOBODA
PRAHA I.**

UHELNÝ TRH ČÍSLO 1.

TELEFON ČÍSLO 262-9-0.

VŽDY POHOTOVĚ

**BÝTI NEOHROZENÝM
PŘI NEBEZPEČÍ, ALE VYZBRO-
JEN — VŽDY A VŠUDE ! ! ! !
ZACHÁZÍTE-LI S NĚČÍM, CO BY
VÁS MOHLO PORANIT — NOSTE U
SEBE JODOSTICK. — JODOSTICK PROTO
ŽE SESTÁVA Z ALKOHOLICKÉ
JODOVÉ TINKTURY — JODOSTICK
PROTOŽE JEDINĚ PEVNÁ FORMA
UMOŽŇUJE NOSITÍ JEJ S SEBOU.**

Měl byste jej mítí -

JODOSTICK

než se zraníte

JODOSTICK OBDRŽÍTE V KAŽDÉ LÉKÁRNĚ

Vaši důvěru

k nám nezklameme. Jsme připraveni obsloužit Vás prvotřídním zbožím. Dodáme Vám lyže, vázání, hole, lyžařské obleky za ceny konkurenční. Vyžádejte si náš obrázkový ceník zdarma.

Sportovní dům „SKAUTING“, Praha II., Vodičkova 6.

Telefon číslo 374-2-3.

Známý závodník

**KAREL KOLDOVSKÝ
VYSOKÉ NAD JIZEROU**

speciální výrobce lyží

*dodá Vám nejlepší
lyže všech druhů.*

CHCETE PŘÍJEMNĚ LYŽÁŘITI ?

VHODNÉ, MODERNÍ
ÚBORY PÁNSKÉ
I DÁMSKÉ
PRO BILÝ SPORT
SPOLEHLIVĚ ŠIJE

**ANTONÍN
MANČAL,**

PRAHA XII.,
ITALSKÁ 7.
TELEFON 546-2-7.

CHCETE PŘÍJEMNĚ LYŽÁŘITI ?

ŠPORTOVNÝ DOM „SEBÖK“, BANSKÁ BYSTRICA, SLOVENSKO.

— NĀJVETŠÍ SPECIÁLNÝ ŠPORTOVNÝ DOM NA SLOVENSKU VELKÝ VÝBER VŠECH ŠPORTOVNÝCH POTREB. Ceník zdarma. —

SÁŇKY - LYŽE - JADRŇÍČEK - FRYŠTÁK - MORAVA

Lyžaři, žádejte ve všech obchodech sportovními potřebami.

„TENTO“

norské universální mazání pro každý sníh,
s vlastnostmi stoupacími.

„TENTO“ A. S. SKOYEN, NORSKO.

Zastoupení a sklad pro Československo:

EMERICH RATH A SPOL., SPOLEČNOST S R. O.

PRAHA VII., VELETRŽNÍ PALÁC. 28.

Sportovní potřeby ve velkém.

Sportovní potřeby ve velkém.

Tel. 27141-5 Obchodníci sportovními potřebami vyžádejte si včas naši nabídku. Tel. bytu 52465.

ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé

LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁNKAŘSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, JOSEF JÍLEK, administrátor, Dr. J. KALIBERA. — Zodpovědný redaktor a chefredaktor IVAN KOMÁREK. Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XIX.

LEDEN 1930.

ČÍSLO 5.

Zprávy Svazu Lyžařů.

ZPRÁVA MEZINÁRODNÍHO TAJEMNÍKA. Letošní mezinárodní sezona zahájena byla naším Svazem ve znamení „odříkání“; minulá dvě léta znamenala takovou expanzi mezinárodní, že bylo nutno přikročit k restrikci našich účastí na cizích závodech: vedle důvodů finančních, jichž nelze podeceňovati, hrála zde rozhodující úlohu únava závodníků a zanedbání závodů domácích, jež s čilejší účastí v cizině jest nezbytně spojeno.

Ale i tak letošní sezona bude zajímavá; súčastníme se oficiálně mistrovství SHS pořádané pod protektorátem vladaře a hlavních závodů Fisy, jež jsou spojeny se závody Holmenkollskými a konečně závodů ve skoku v Cortině. Naše mužstvo není dosud bohužel stanoveno definitivně ani pro jeden z jmenovaných závodů.

Mistrovství SHS, konané od 28. I. do 2. II., bude obesláno asi 6—7 členným teamem, v němž budou bohužel chyběti naši nejlepší borei závodu sdruženého, Německý Ot. a Bartoň, ježto jsou toho času v přísném trainingu pro vojenské mezinárodní závody, jež budou konány v Oslo, těsně před závody civilními. Než i tak jména Novák, Německý Jos. a jiní v běhu, Vrána, Lukeš atd. ve skoku, zaručují naši důstojnou reprezentaci, stejně jako jména vedoucích arch. Jarolímka a rady Komárka. Přichystaný čestný dar, pohár ze skvostného českého skla bude bratřím Jugoslávčům dobrou upomínkou na náš první velký zájezd k nim.

Téměř současně pořádá Ski Club Dolomiti v Cortině velký závod ve skoku, jehož se vzhledem k přátelství, pojícímu nás k tamním lyžařům súčastníme se asi dvěma či třemi skokany (snad Čivrný, Vondrák a Pech); bude to dobrou zkušeností před závody Fisy.

Tyto konány jsou ve dnech 23. února až 3. března v Oslu. Pořad jejich jest tento:

23. února vojenský závod hlídkový,
26. února vojenský závod v běhu se střelbou,
27. února běh prostý na 17 km,
28. února skok prostý.

1. března sdružený závod na 17 km,
2. března sdružený skok,
3. března závod na 50 km.

Tyto poslední tři závody jsou současně závody t. zv. „Holmenkollskými“, první dva, t. j. skok a běh prostý jsou závody Fisy, jak Norové označují „pro specialisty“.

Současně koná se kongres Fisy, dnem 26. února počínaje, jež mimo jiné bude mít na programu novou volbu předsednictva Fisy. Poněvadž náš dosavadní exponent Dr. Scheiner nehodlá ve Fise setrvati, označen za jeho nástupce mez. taj. Dr. Moser; volbu ovšem bude nutno zvláště prosaditi, poněvadž nemá žádná země právního nároku na zastoupení.

Vůdcem naší výpravy jest I. místopř. Svazu generál Pečírka, jehož uhlazené vystupování, široký rozhled a scestovalost, jakož i ovládání cizích řečí jistě plně kvalifikuje k tomuto úkolu tím spíše, že bohužel předseda Svazu tov. Pilnáček pro nával práce spojené s jeho funkcí starosty Hradeč Králové nemůže se zájezdu súčastniti. Kapitánem mužstva arch. Jarolímek, delegáty na kongres týž a Dr. Moser. Výpravy súčastní se neoficiálně ještě další členové Svazu. Jako zvláštní důkaz vážnosti, jaké se těší náš Svaz, dlužno uvéstí vyzvání norského svazu, abychom jmenovali jednoho soudce pro skok, jímž bude jmenován arch. Jarolímek. Jména a počet závodníků (snad 6-7) dosud stanoven nebyl. Jen jest jisto, že po intervenci pisatele a arch. Jarolímka u p. ministra národ. obrany, jež jest sám nadšeným a při tom také technicky velmi dobrým lyžařem, budou v našich barvách startovati jak Ot. Německý, tak také Bartoň, což znamená přirozeně velké posílení našeho závodního teamu, ježto zejména první jest v bězích pro naše poměry třídou pro sebe.

Program kongresu stanoven dosud není: jisto je pouze, že ožehavou otázkou bude přijetí sjezdu a hlavně slalomu do mezin. konkurencí. My jsme se již písemně vyslovili pro jejich navrhnutí do mezin. závodního řádu, ale současně proti jich

Naším předplatitelům!

K celému nákladu dnešního čísla přikládáme složní listky pošt. úřadu šekového a prosíme naše P. T. odběratele o laskavé poukázání předplatného v obnose Kč 35—.

spojování s během neb skokem do závodu sdruženého, o což usilují švýcarští a angličtí studenti.

Celou řadu lichotivých pozvání jsme zamítli jednak z důvodů zásadních, jednak pro kolisi s naším mistrovstvím. Uvádím místa Švýcar, Polska, Francie, Švédska, Finska, závody v různých sportovních střediscích Engadinu atd.

Pro naše mistrovství počítáme s účastí Jihoslovanů, říšských Němců s pohraničí, závodníků HDW a zde usedlých Norů Ruuda a Guttormsena. Termín bohužel kolliduje s mistrovstvím Polska, Německa a Rakouska.

Licence závodnické pro cizinu vydal Svaz Havlíčkovi, LZK, přijal pro Ruuda, LZK, a Guttormsena, Slavia, od norského Svazu.

REGISTRACE ZÁVODNÍKŮ. Klubům, které podaly včas přihlášky svých závodníků k registraci (ve stanovené lhůtě) byly již závodnické průkazky vyhotoveny a zaslány. Ostatní později došlé přihlášky k registraci vyřizují se postupně, jest tudíž zbytečno, reklamovat jejich vystavení. Podotýkáme znovu, že ženy neregistrujeme. Rovněž tak i nejsou registrováni závodníci třídy mládeže a žáků.

Registrační přihlášky musí býti ve všech rubrikách řádně vyplněny, jinak se vrátí. Závodnická legitimace musí býti vlastnoručně podepsána závodníkem. Při přestupu závodníka musí býti po provedení přestupního řízení podána nová přihláška k registraci za nový klub, doložená výstupním lístkem dle přestupního řádu Svazu lyžařů RČS.

Upozorňujeme na to, že nejbližší přestupní období nastává nyní až mezi 1.—3. dubnem 1930. Do té doby nemohou závodníci vůbec přestup přihlásiti.

Registrační a přestupní řád vydán je jako doplněk nového závodního řádu Svazu lyžařů RČS.

Při podávání přihlášky závodníka k registraci oznamte nám, zda závodník jest cvičitelem, či soudcem Svazu lyžařů RČS., abychom mu mohli současně vystaviti cvičitelskou resp. soudcovskou legitimaci.

CVIČITELSKÉ PRŮKAZKY. Cvičitelské průkazky vystavovány jsou cvičitelům současně s průkazkou závodnicí. Závodníci přihlásivší se k registraci, kteří jsou zároveň cvičiteli Svazu lyžařů RČS., již obdrželi své cvičitelské průkazky.

Někteří cvičitelé přes několikerou urgenci neoznámili nám dosud svá data. Žádáme je tudíž znovu, aby tak učinili obratem pošty, nejdéle však do 15. února 1930, jinak nebudou jim vystaveny cvičitelské průkazky a budou škrtnuti ze sboru cvičitelů Svazu lyžařů RČS. Oznamte nám: Jméno a příjmení, rok, měsíc a den narození, místo narození, přesnou adresu, funkci v klubu, příslušnost klubovou. Jedná se o následující cvičitele: Lad. Adamec, Černý, Plzeň, Lad. Franz, A. Gottstein, Jar. Holub, Jos. Chejnovský, Ant. Kala, kpt. Kašpar, Josef Karásek, Josef Kolář, Karel Koldovský, MUDr. J. Koníček, Ing. E. Krasický, Frant. Lacina, Jarosl. Martin, Jan Matys, Josef Misar, B. Nebednář, B. Nesvadba, Zd. Novák, O. Panoušek, Ant. Panuška, E. Pavlas, Josef Pietsch, J. Ružinský, Gustav Sazyma, Jar. Šádek, Ant. Špinka, Jar. Stark, Luděk Stibral, K. Valha, Zákřavský, Josef Zelinka.

START ZÁVODNÍKŮ SVAZU LYŽAŘŮ RČS. NA SOKOLSKÝCH ZÁVODECH. Technický odbor Svazu ly-

PRO STRMÝ VÝSTUP A NA SNĚHU PŘI OBLEVĚ

VELOX MEDIUM

DOPORUČENO SVAZEM LYŽAŘŮ RČS.

1. Lyže při výstupu neuklouzávají. 2. Ušetříte sil. 3. Po výstupu bezvadný sjezd.

OD

TKADLECE

V PLZNI

Jediný výrobce

J. STADLER a spol.

PRAHA

Stadlerův Mars-olej

jest naprosto nepostrádatelným prostředkem ke konservování dřevěné a sportovní obuvi. Stadlerův Mars-olej prodlužuje při odborném používání trvanlivost obuvi dvojnásobně a zamezuje současně vnikání vlhka do obuvi, chrání dřevníka a sportovce před nebezpečným nachlazením.

Stadlerův Mars-vosk na lyže

vyroben jest z nejměkkějších surovin na základě nejnovějších zkušeností a vymožeností, takže nahradí v každém směru dosud používané nejlepší druhy původu norského aneb švédského.

V žádné výstroji opatrného, svědomitého a svého zdraví dbalého sportovce neměl by tudíž Stadlerův Mars-olej a Stadlerův Mars-vosk na lyže chybět.

žařů RČS. na své schůzi konané dne 4. XII. m. r. v jednání o otázce úpravy startu svých závodníků na závodech sokolských, učinil následující usnesení:

1. Závodníci registrovaní ve Svazu lyžařů RČS. smí startovat za své jednoty sokolské na sokolských závodech jen s vědomím svého klubu, za který jsou ve Svazu lyžařů RČS. registrováni.

2. Na župních přeborech Svazu lyžařů RČS., jest start těchto závodníků povinným a přednostním před startem na jiných závodech.

3. Před závody interními (klubovými) mají přednost závody o přebor Čs. Obce Sokolské, veřejné závody žup a okrsků sokolských.

4. Start na závodech o přebor Čs. Obce Sokolské má přednost před veškerými závody i veřejnými, vyjma závody o mistrovství RČS. neb mezinárodních závodů, které Svaz lyžařů RČS. obesílá.

5. Zvláště vybraní závodníci, zařazení do mezinárodního teamu Svazu lyžařů RČS. k obeslání mezinárodních závodů, nesmí startovat na žádných závodech bez výslovného svolení Technického odboru Svazu lyžařů RČS. ke každému

startu zvláště. O zvláštních startech jednotlivců bude osobně jednáno s Čs. Obcí Sokolskou.

Usnesení toto vztahuje se obdobně i na start závodníků Svazu lyžařů RČS. na závodech jiných korporací, jakož i na závodech stavovských a pod.

NOVÝ ZÁVODNÍ ŘÁD SVAZU LYŽAŘŮ RČS.
Svazem lyžařů RČS. vydán byl nový závodní řád Svazu lyžařů RČS. platný od 1. ledna 1930, podle kterého musí býti všechny závody pořádány. Všem klubům sdruženým ve Svazu lyžařů RČS. odeslán byl určitý počet výtisků tohoto řádu, takže závodníci a soudcové mohou si závodní řád kdykoliv u svého klubu odkoupiti. Výpočtové tabulky vydány byly jako zvláštní příloha závodního řádu a nutno tyto přímo u Svazu lyžařů RČS. objednat.

PRAPORY SVAZOVÝCH KLUBŮ NA MISTROVSTVÍ V JILEMNICI. Svaz lyžařů RČS., žádá kluby, aby půjčily pořadateli mistrovství Česk. krkonoš. spolku „Ski“ v Jilemnici pro dny mistrovství k dekeraci startu a cíle své klubovní prapory, které budou jmenovaným spolkem ihned po závodech v pořádku vráceny.

Různé zprávy.

DÁMSKÝ LYŽAŘSKÝ SPORT V Č. S. R. Známa lyžařka-závodnice paní Josy de Latour ze Švýcarska s jejímž jménem setkáme se dnes takřka na všech dámských lyžařských závodech a jež na závodech F. I. S. v Zakopaném stala se předmětem obdivu, když v dámském závodě zlámala lyži a dojela na vypůjčené lyži závodníka Bussmana i s jeho botou do cíle, napsala do jistého švýcarského listu, kritické úvahy o dámských závodnicích národů, jež velkých závodů lyžařských se účastňují a neb sami je pořádají. Na prvním místě pojednává o dámském sportu v Československu, jež jak na konci statě uvádí, dále pokročil až v jiných zemích. Dovolíme si tedy pro zajímavost přinést krátký výtah úvah její o našich závodnicích, podotýkájíce, že na mnoha místech uvádí kritiku příliš ideální, od čehož jsme bohužel dosti vzdálení. — V Československu patří nejen muži k nejlepším středoevropským závodníkům-lyžařům, nýbrž i ženy nutno rovněž tak oceňovati. Tam vyvinulo se dámské lyžařské závodnictví souběžně s lyžařským sportem mužů. U obou hráli významnou úlohu učitelé (Norové) i terén, jež současně působili na vývoj lyžařství. Lyžařství jako turistiku pěstovaly ženy v Československu již od prvních počátků lyžařství, tedy od let devadesátých. Od těch dob byly ženy organizovány ve většině lyžařských klubů a nezaložily dosud samy samostatné dámské lyžařské kluby. — Jako závodnice byly ženy v ČSR. činný již před válkou. Ovšem vývoj jejich výkonnosti a

velký počet závodnicích stal se nápadným až teprve po válce. Podle odhadu jest nyní v Československu na 200 závodnic, z nichž některé patří k nejlepší mezinárodní třídě. Nutno zde uvést jen Havlovou-Friedländerovou, která utkala se posledního roku se slavnou Polkou Polankovnou dvakrát, při čemž byla v Zakopaném, kde jest Polka domovem, poražena, avšak asi po týdnu na Štrbském Plese porážku znamenitě jí oplatila. — Mám za to, že v Československu, jak u mužů, tak i u žen, podle stávajících poměrů zdatnost závodnicích leží hlavně v běhu po rovině a do vrchu, méně však již při sjezdech. Ovšem ženy účastňují se již též závodu ve sjezdu a ve slalomu, kteréžto oba závody byly již též v Československu zavedeny. — Jako terenní jezdkyne nutno vyzvednouti v prvé řadě studentky, které byly k dosažení vyšší úrovně techniky Svazem lyž. jmenovány zkušenými cvičitelkami. Z toho jest patrné, že v Československu se lyžařství žen vůdčími osobnostmi podporuje a s velkou vážností se na něj pohlíží. Proto také lyžařství v Československu dále pokročilo než v jiných zemích. *Dr. O. Br.*

LYŽAŘENÍ- TOŇ POHYB

- K věrnému zachycení Vašich sjezdů, šviku a skoků je zapotřebí kinostroje.
- Po návratu s hor předvede Vám film v pohyblivých scénách opět Vaše lyžařské umění a veselé příhody. Obraz na projekční stěně oživi po měsících a letech vzpomínky na půvaby bílého sportu.
- Nezávazné informace o amaterské kinematografii podá speciální závod pro amaterskou kinematografii

FOTO WACHTL

PRAHA II., NÁRODNÍ TŘ. 26
PRAHA II., SENOVÁŽNÁ 8

VÁNOCE NA ŠUMAVĚ. Vánoční svátky 1929 byly opětně postiženy tepelnou vlnou. V posledních letech vžil se vánoční povětrnostní kotrmelec tak, že zkušené lyžaře nijak nepřekvapí, naopak ustáli v názoru, že vánoční snih není nikdy zajištěn. *Štědrý den.* Lyžařský nárudek, na svátky

dětinsky se těšící, byl na štědrý den překvapen pěknou vánoční nadílkou. Za malého mrazíku začalo hned zrána hustě sněžit. Během dne připadalo na starou vrstvu asi půl metru kyprého prašanu. Ale večer bylo po radosti, oteplilo se a sníh lepil. *Boží hod*. V noci přišlo ochlazení, které zvláště ve vyšších polohách udrželo sníh do večera v prašném stavu. Nižší polohy bavorského pomezí zachvátil föhn — teplý vítr, jehož přítomnost je charakterisována modro-fialovým zabarvením lesů a hor při dálkovém rozhledu. Alpský föhn vyčistil ovzduší hornobavorské planiny a ukázal v podivuhodné jasnosti celé pásmo severních vápencových Alp. Ze šumavských vrcholů jevíly se Alpy tak zřetelně, že bylo možno rozeznati i podrobnosti kamenných štítů a sněžných polí. Vzdálenost Šumavy od Alp je nejméně 150—200 km. Nejkrásnější pohled na Alpy byl se Svarohu od Juránkovy chaty. S tohoto místa je pohled na alpské velikány omezen, ale krásně ohrámován. Na straně východní uzavírá obzor skupina vrcholů centrální Šumavy — Roklan Velký a Malý, Polední hora, Luzný. Poněkud blíže se rozpíná Falkenstein. Na severu pyšní se oba Roklany se svými druhy. Celý jižní obzor byl o vánocích výšperkován řetězem alpských vrcholů, z nichž zvláště Dachstein, Watzmann a Zugspitze upoutala pozornost. — Na Boží hod bylo na Šumavě živo. První sportovní rychlík přivezl na sta nadšených lyžařů, kteří se rozprehli všemi směry. Nejvděčnější byly opět vyšší polohy pohraničních hor, zvláště Jezerní stěna. Javor tentokrát zklamal — měl málo sněhu. Vrcholné požitky skýtaly sjezdy k Černému jezeru z Druhého rozvodí a Václaváky. Kokrháče jsou ještě na sníh chudé a údům i lyžím nebezpečné. *Druhý svátek*. Závěrečný den svátku začal plačtivě. Zrána zatažená trochu obloha chmuřila se víc a více. Fatamorgána Alp zmizela v ranních červánkách, obloha se snížila sněžnými mraky. Naše hory dostaly čepice a náhle začalo sněžit. Vlhký sníh padal po celý den. V údolích pršelo. Nepořádným, lyže zanedbávajícím lyžařům to nejelo. Ti odjeli již odpoledními vlaky do svých městských doupat a zakouřených brlohů. Ti vytrvalejší a nadšenější zůstali až do večera. Navlhli, ale spokojení vraceli se večer sportovními rychlíky. Ještě v závěru těchto vánočních memoírů

nutno vděčně vzpomenouti péče ředitelství st. drah v Plzni, jak podivuhodně se stará o lyžařský ruch. Ba možno říci, jak ohromně jej podporuje. Lyžařské vlaky jezdí přesně, krásně vytopeny, mají dostatečný počet vagonů. Velké překvapení budí nádherný reklamní plakát řed. st. drah v Plzni s rozkošným obrázkem, lákajícím lyžaře na Šumavu. Plakát je vhodně doplněn jízdním řádem železničních šumavských spojů, krátkým, výstižným popisem nejdůležitějších lyžařských tur a sportovních podniků na Šumavě v zimním období 1930. — Je zřejmo, že vše je dílem odborníka, který má nejen obchodního ducha, ale i sportovní srdce. *Lng.*

POČÁTEK LEDNA NA NAŠICH HORÁCH vydal se na sníh většinou dosti skoupě. Na Krkonoších bylo to v nižších polohách do 800 m velmi slabé. Ve vyšších polohách byl sníh dobrý, místy tvrdý s vysokou jinovatkou, místy prachový. Východní část Krkonoš měla lepší sníh než západní. Okolo Dvorské boudy pod Liščí horou byl na loukách ideální sníh, jaký po léta nepamatujeme. Na Šumavě na Špičáku bylo to prý velmi dobré, též i Tatry měly prý sníh dokonalý, což platí najmě o Štrbském plesu, kde byl závodnický kurs a kde se vesele skákalo, což na př. na Krkonoších a v Podkrkonoší nešlo a dorostenecký kurs projektovaný na Vánoce Svazem v Jilemnici musil být odřeknut. Též v Beskydách na Radhošti musil být dorostenecký kurs Svazu resp. Bezkydské župy projektovaný na 6. ledna pro nedostatek sněhu na můstku na Taněčnici odřeknut a trainer Gutormsen odvolán. Na Špičáku skákalo se v neděli 12. t. m. na čerstvě napadlém sněhu. Závody Čes. spolku pro zimní sporty provedly se mimo skok na Pláních pod Ještědem hladce, sníh v lesích 5. a 6. ledna byl nádherný.

Po celý počátek ledna bylo na našich horách mlhavo až na 5. a 6. ledna, kdy vrcholky tyčily se v slunci nad mořem mlh.

Volání „skól“ slyšeli jsme letos bohudík méně; také je již k vidění méně „Hannesů Schneiderů“ v hlubokém podřepu na svazích pro kojence. I pastýřských lyžařských holí znamenité pardálské délky viděli jsme letos méně.

**PRO ZVÝŠENÍ
KLOUZAVOSTI.**

VELOX MIX

DOPORUČENO SVAZEM LYŽAŘŮ RČS.

Zrychluje jízdu na rovině a při povlovných sjezdech, zvláště na sněhu drhnuoucím za mrazu.

Vaši důvěru

k nám nezklameme. Jsme připraveni obsloužiti Vás prvotřídním zbožím. Dodáme Vám lyže, vázání, hole, lyžařské obleky za ceny konkurenční. *Vyžádejte si náš obrázkový ceník zdarma.*

Sportovní dům „SKAUTING“, Praha II., Vodičkova 6.

Telefon číslo 374-2-3.

Co však zůstalo a patrně „věky přetrvá“, je zbytečně bezpátečné, stále němčení našineců na horách a je to tak *blbě* (jiné slovo pro to není!) když na př. na Liščí boudě přijde Čecháček k u stolu sedícímu Čecháčkovi a ptá se ho líbezně. „Ich bitte ist dieser Stuhl frei?“ Aby do něho hrom! Nebo když p. Voborník, no, řekněme z Kolína volá na slečnu číšnici „Fräulein zahlen“ a ona mu roztomile odpoví „a co jste měl prosím?“ (Faktická událost na Luční boudě.)

I. K.

NAŠE DĚTI, mladistvá naše lyžařská naděje, jsou na tom velmi špatně, pokud se týká jich jízdy železnicí do hor a s hor. Kdežto dospělí lyžaři mají všechny možné výhody na dražích, ať již volné, snížené relaxní lístky, dále poloviční sníženky na sportovní vlaky a konečně též lázeňské slevy na zpáteční cestě po minimálním 10denním pobytu v místě prohlášeném za lázeňské, všechno toto naše děti nemají. Je pravda sice, že dívky do 10 let mají automaticky na všechny vlaky poloviční slevu, ale nemají ji při jízdě ve vlaku sportovním, nevztahuje se na ně sleva lázeňská a neplatí pro ně poloviční sleva při jízdě v lůžkovém voze, na př. při jízdě do Tater. A jistě při dobré vůli byla by i v těchto případech možná sleva pro děti, jichž rodiče jsou tak rozumní, že berou je sebou do hor, bez ohledu na striktní zásadu, že státní dráhy slevu na zlevněné lístky již poskytovati nemohou. Vždyť se zde jedná ve většině případů o děti rodičů, jež musí také trochu výdaje železniční počítati; děti zámožných rodičů obyčejně sportovními vlaky, jež nemají druhou třídu, nejezdí.

Dr. O. Br.

GRANDHOTEL NA SNĚŽCE? Dovídáme se z informovaného prame-

ne z Vrchlabí: obě boudy na Sněžce jsou sice ještě pro provoz jak tak postačující, potřebují však nutně oprav a zmodernisování. Majitel obou bud Adolf Pohl, nechce však oprav, jako příliš drahých, riskovati, nýbrž pomýšlí vážně na *novostavbu*, k níž má již plány.

Plány vypracoval prý architekt horského hotelu na Raxalpě, inž. Karel Kobližek z Vídně. Podle těchto plánů mají se obě boudy česká i pruská, sloučiti v monumentální objekt s nejmodernějším zařízením. Věci měly by si zavčas povšimnouti veřejnost sportovní a turistické korporace a úřady, aby zde najednou nevyrostla nějaká bašta německví na nejvyšším bodě nejvyšší české hory, významném co do státní

prestiže a konečně i strategicky. Má-li někdo z řad našeho čtenářstva bližší zprávy, velice by nás zajímaly. Svaz lyžařů je na stráži! I. K.

Chcete být
pánem
zasněžených
hor?

DOBŘÍ LYŽAŘ musí mít odvahu, sílu a — dobré boty! Lyžařská obuv nesmí ani v mokřém sněhu propustiti vlhkost, musí být pohodlná, lehká a pevná. Přijďte se přesvědčiti, jak vypadá lyžařská bota, na kterou se můžete spolehnouti. Navštivte nás! Budete překvapeni, jak je naše lyžařská obuv dokonalá a — levná!

DOBŘÁ OBUV HUMANIC

Jihlavská továrna na obuv a. s., Praha, Národní tř. 20.

PANÍ JOSY DE LATOUR, nejlepší švýcarská závodnice, od níž na jiném místě dnešního čísla přinášíme názor její na československé lyžařky - závodnice, utrpěla při treninku v Engelbergu v těchto dnech těžké zranění nohy, takže pro tuto zimní sezonu sotva s její účastí na závodech lze počítati. — Paní Běla Havlová zaslala ji, po obdržení zprávy o nehodě, pozdrav s přáním brzkého uzdravení. Dr. O. Br.

JAKOU RYCHLOSTÍ JEZDÍME NA LYŽÍCH? O tomto tematě přinesl již Zimní Sport, v čísle 8, ročníku XIII., velmi zajímavé pojednání od pana Jaroslava Stengla z Plzně, jednoho z našich nejlepších technických znaleců jízdy na lyžích. Pan Stengl tehdy vzal v úvahu 50 km závod kongresový v Krkonoších, jehož účastníci se nejlepší závodníci norští, finští, němečtí a naši. A došel tehdy na

F O M A

**DESKY NEZKLAMOU
PŘESVĚDČTE SE!!**

základě přesných výpočtů k výsledku, že průměrná největší rychlost při tomto závodu docílena byla 11·505 km za hodinu a největší rychlost při sjezdu 50 km v hodině, obě rychlosti docílené vítězem závodu Norem Landvíkem Einarem. O 7šem poměry od roku 1924 se zlepšily a také jistě ve většině případů závodníci docílují nyní lepších výsledků. Nutno samozřejmě bráti ovšem zřetel o jakou trať závodní se jedná. Výsledky zhora uvedené byly docíleny na trati velmi těžké, jaké téměř všechny v Krkonoších jsou. Srovnáme-li s tímto výsledkem závodní trati na 50 km ve Finsku, pak zjistíme, že průměrná rychlost Lappalainena a Saarina byla docílena 24 km za hodinu. Při trati na 30 km ve Finsku docíleno bylo dokonce 30 km za hodinu. Při normálních závodech na 18 km, kde podle zvyklostí bývá rozdělena trať na stejné části roviny, výstupu a sjezdu, docíleno bylo nejlepšího výkonu 27 km za hodinu. Při závodech ve skoku, totiž při rozjezdu na skok a při závodech ve sjezdu a slalomu docíleno bylo samozřejmě rychlostí daleko větších, ale rychlosti tyto pohybují se ne mnoho přes 50 km, jen při rozjezdu na můstek, ovšem na krátké vzdálenosti, bylo dosaženo rychlosti 90 km.

Dr. O. Br.

POHODLNÝ AUTOBUS pro 16 osob, americké konstrukce, opatřený topnými tělesy, místností pro zavazadla a toaletu, jest k dispozici lyžařům k jízdám do Krkonoš, Šumavy i jinam. Odjezd v sobotu odpoledne, návrat v neděli v noci. K doptání v sekretariátu S. L. Tel. 32213.

Dr. O. Br.

LYŽAŘSKÁ ŠKOLA PRO DĚTI A RODIČE V HARRACHOVĚ. 1.—10. února uspořádá evičitelka Svazu lyžařů

sl. Lída Zemanová v Harrachově s ubytováním v hotelu Bellevue lyžařské kursy pro děti a rodiče.

O velikonočních bude uspořádán kurs pouze pro dospělé na Štrbském Plese. Závazné přihlášky pro oba kursy na telefon č. 22911 a 30704.

BÍLÉ PEKLO, film, který proběhl v posledních týdnech kolem vánoc pražskými kiny, je pokrokem pokud, se týče fotografie před obrazy „Madonny Sněžných hor“, „Boje s horou“ a lepších filmů toho druhu, které byly z říše našich bílých krás natočeny. „Hon na lišku“ a „Bílé umění“ nutno, klásti zvláště, to jsou filmy *katexochen lyžařské*, radostné, líbezné plynulým pohybem lyžařských sjezdů, strhující grácií a tempem lyžařských potěšení.

Výše jmenované filmy a „Bílé peklo“ jsou filmy vlastně *horolezecké*, lyže je subsidiární pomůckou; vytyčena je zde předně *hrůza hor, boj s horou*. Jak jsem již řekl, film *překrásný fotograficky*, zejména v partiích okolo chaty Diavolezza. To ostatní zvrhuje se režii na výslednici: děsit, ohromit, zdřdit za každou cenu, tedy i za cenu horolezeckého kýče.

Nepůjde nikdo kuloárem za dne, nota bene k polednímu, kdy hora se probouzí, neudělá to tedy ani *lehkomyšlný student*, poněvadž odváží-li se již na kuloár, o jaký jde v daném případě, je to aproximativní alpista a pak má zkušenost, která zahladí i lehkomyšlnost mládí. Je nemožné by vzal horolezec, jakým dle libretta má býti hrdina dramatu Dr. Kraft, na turu tohoto druhu, byť za jakýchkoliv okolností, dva zamilované, s kterými se náhodou setká a o jejichž horolezeckém výeviku a zkušenostech ví právě tolik jako nic. Ona se sotva na lyžích tetelí! Scény s pohodlnými,

PRO NAPOUŠTĚNÍ LYŽÍ,
UDRŽUJE TVAR A
CHRÁNÍ PŘED VLHKEM.

VELOX SKARE

DOPORUČENO SVAZEM LYŽAŘŮ RČS.

Na sněhu zledovatělem jako vosk stoupací, kdy jiné vosky nedrží.

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

SPORT
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

Dle dobrozdání předních sportovců
jest pravým ideálem lyžařů

TLUMOK „MONT BLANC“

s rákosovou podpěrou, čs. patent č. 8662.

JEHO VÝHODY:

Nekymáči se, jest jediným, který nepřiléhá na záda, čímž zamezuje pocení zad a chrání před nachlazením, váhu břemene na bedrách zmírňuje. Jest lehký a nepromokavý.

K DOSTÁNÍ VE VŠECH SPORTOVNÍCH ZÁVODECH.

LYŽAŘI, ŽÁDEJTE VE VŠECH OBCHODECH SPORTOVNÍMI POTŘEBAMI

ŠVÉDSKÉ BŘEZOVÉ LYŽE

ANDERS PERSSON, BOLNÄS.

resp. pohodňovým průvodem, jsou snad krásné fotograficky, jinak je to za dané situace trapně komické a dobře obdělané podle filmových zkušeností režisérských z „Madonny Sněžných hor“. Tedy nic nového! A když se tahají a zachraňují mrtvolky a živí se nechají plavat — patrně s mrtvolami to diváka víc vyděsí! — je to kýč na kýč! — K naprosté nehybnosti svázaný trešticí raněný by zmrzl za hodinu.

A tak jsme odcházeli rozmrzeni — škoda té krásné fotografie!!
I. K.

VÁNOCE VE ŠVÝCARSKU. Právě jako u nás, tak i ve Švýcarsku utrpěly vánoce špatným počasím. Proponované závody vesměs utrpěly jak teplým větrem, který způsobil změknutí sněhu, tak i zase vánicemi, jež byly hlavně překážkou pro závody ve skoku na lyžích. Avšak přes to závody všude byly podle plánů provedeny a zmíníme se jen krátce o hlavních tamějších událostech. — Velkou každoroční událostí byl lyžařský závod universit Oxford-Cambridge, který se konal ve Sv. Mořici a skládal se ze závodu ve slalomu, sjezdu, skoku na lyžích a závodu v běhu na 15 km. Vítězem stala se universita Cambridge 677·8 body proti Oxfordu 506 bodů. V závodě ve sjezdu zvítězil *Wyatt* (Cambridge), ve slalomu *Ridell* (C.), ve skoku na můstku *Julier Wyatt* (C.) a v běhu *Qualer* (Oxford). — v Davosu na Bolgenmüstku konal se závod ve skoku na lyžích, kde v kategorii juniorů zvítězil *Pargölzi* (Oxford) skoky 36, 47 a 41 m, v seniorech *Maurer* (Davos) skoky 47, 48 a 47 m. — Ve Sv. Mořici v závodě ve skoku zvítězil v seniorech *Mühlbauer* (Sv. Mořice) skoky 50·5, 56 a 52 m, v juniorech *Reymond* (St. Croix) skoky 49, 48, a 52·5. — Ve Wengen zvítězil

v závodě ve skoku *Steuri* před *Laenerem*. — V Adelboden byl vítězem ve skoku *Schmied*, dosáhnuv nejdelšího skoku 41 m. — Ve Spitzenweilen konal se závod ve sjezdu a zvítězil v kategorii seniorů *Stoop* a v kategorii dam *Josy de Latour* z Winterhurn, o níž na jiném místě přinášíme kritiku našich lyžařek závodnic.
Dr. O. Br.

KILOMETR LANCÉ na lyžích pořádán byl dne 14. ledna ve Sv. Mořici. Byl to první pokus o stanovení přesně měřené nejvyšší rychlosti na lyžích. Kilometr lancé scvrkl se sice na trať 150 m, jež měla tento sklon: Om 33°15', 25 m 37°30' 50 m 32°10', 70 m 31°45', 100 m 32°10', 125 m 32°10' a 150 m 21°45' a rozjezd měřil 50 až 60 m, ale samotný pokus zdařil se dobře. Trať vedla nedaleko lanové dráhy na Corviglia a byla po celé délce ohraničena náspem sněhovým. Čas brán byl závodníkům chronografem s přesností setiny vteřiny. Pokud se týče prozatímních poznatků, nehrálo zde mazání žádnou zvláštní úlohu, neboť sníh byl suchý při —5° C, dále bylo konstatováno, že větší váha závodníka nebyla výhodou pro větší rychlost, naopak, vítěz *Gustav Lantschner* vážil pouhých 65 kg. Ovšem velkým rozdílem rychlosti jeví se lyže závodní a turistické. Jako závodních lyží většina používala lyží na skok, ježto na nich je daleko větší jistota a bezpečnější vedení. Zajímavé bylo, že vítěz kategorie závodních lyží uvedený již *Gustav Lantschner*, měl rychlost 105.675 km na skočkách, na lyžích turistických pak dosáhl pouze 93.750 km, když vítěz této kategorie *Flury Koch* dosáhl rychlosti 97.649 km.
Dr. O. Br.

USPOŘÁDÁNÍM SYNÁČKOVA MEMORIALU tohoto, nejkrásnějšího centrálního závodu dorostu, pověřen byl

DOBŘÝ LYŽAŘ DŮVĚŘUJE ODBORNĚ
VEDENÉMU ZÁVODU. TAKOVÝM JEST

=

STONE & BLYTH

VEDOUCÍ

Leoš STEHLÍK

Sklad norských lyží Gunerius Pettersen
a všech potřeb pro lední hokej.

PRAHA I., NÁRODNÍ TŘÍDA Č. 31.

TELEFON 27072.

Nejdokonalejší výzbroj pro závodníky. Členům Svazu lyžařů RČS. sleva.

letos Lyžařský klub Ostrava, který jej uspořádá dne 23. února 1930 buď na Půstevnách neb v pádu příznivého počasí a dostavění dorosteneckého můstku na skok v Ostravici ve středu Bezkyd, kde mládež horská nejvíce pěstuje lyžařství.

I. K.

O PŘÍPRAVĚ ŠVÝCARSKÉ VOJENSKÉ HLÍDKY pro mezinárodní závody lyžařských hlídek v Oslo psali jsme již v prvním letošním čísle. Původně totiž bylo usneseno, že do hlídky nebudou zařazeni ti závodníci, kteří by připadali v úvahu pro závody civilní v Oslo, dále měly být sestaveny dvě hlídky, jež by po delším výcviku utkaly se spolu při švýcarském mistrovství v Engelbergu a vítězná pak hlídka byla by vyslána jako reprezentační do Oslo. Od toho všeho bylo nyní z důvodů finančních upuštěno a sestaveno bylo prozatím mužstvo pod vedením nadporučíkú *Kunze* a *Ackermanna*, jež již Švýcarsko většinou reprezentovalo roku 1928 na našich mezinárodních závodech na Štrbském Plese a lepší střelbou dobylo tam vítězství. Členy tohoto mužstva mají být *Zeier* a *Busmann*, kteří již účastní se treningu s civilními závodníky připravujícími se pro Oslo, dále *Ineichen*, *Gurlaouen*, *Jelmini* a *Torre*. Mužstvo

toto nebude mít žádného speciálního výcviku, nýbrž muselo pouze složit záruku, že zúčastní se všech velkých závodů pořádaných v nejbližší době, a pak podle všech těch výsledků bude teprve před odjezdem sestaveno definitivní švýcarská vojenská hlídka. K sestavě této hlídky máme jen tu poznámku, že jistě většina členů jest starší než 24 roků, což je, jak již několikrát jsme se zmínili, maximální přípustný věk členů hlídky mimo vedoucího důstojníka. Budeme jistě mít příležitost zmíniti se o mezinárodních závodech vojenských v Oslo, o celém uspořádání i vyhlídkách naší československé hlídky na těchto závodech, ale dnes již musíme upozorniti na to, že nutno jest od vůdce naší vojenské výpravy striktně trvati na naprostém dodržování předpisů vydaných pro tyto závody, hlavně pokud věku závodníků se týká, aby zabráněno bylo všem nesprávnostem, jichž klidně hlídka se dopouští proti závodním řádům, jako tomu bylo příkladně při hlídkovém závodu ve Sv. Mořici.

Dr. O. Br.

V PONTE DI LEGNO V ITALII staví hotelová skupina veliký můstek, který prý bude sensací. Tedy přeci stále a stále — mamutí můstky?

I. K.

PRO JARNÍ „FIRN“

A SNÍH VODNATÝ,

VELOX KLISTER

DOPORUČENO SVAZEM LYŽAŘŮ ČS.

Kdy ostatní mazání nedostačuje. První vrstvu nutno do dřeva vpáliti.

OBCHODNÍ DŮM

KAREL LÜFTNER

PRAHA II., VÁCLAVSKÉ NÁM. 7

TELEFON ČÍSLO 334-5-1 až 5-3.

LYŽE, HOLE, SÁNĚ,
BRUSLE, VOSKY, SPOR-
TOVNÍ OBUV, VÁZÁ-
NÍ, STOLNÍ TENNIS
„PING-PONG“.

Žádejte zdarma náš obrázkový ceník zimních sportů!

Norové pracují více rukama, kdežto Finové běhají a upustili již od dlouhých holí, kterými byli kdysi svéráznými.

* * *

Ke konci chtěl bych naznačit, jak si představuji časový postup celkové přípravy závodníkovy. Po letním lehkém provádění některého sportu nebo tělocviku přistoupíme s podzímekem ku pilnému cvičení, zejména abychom srdce a plíce zesílili. Běháme dvakrát týdně a sice postupně 3—6 km, a to buď přespolním během terenním nebo také na atletické dráze. Mimo to je prospěšným cvičiti krátké běhy do mírného stoupání.

Mimo to cvičení nohou, rukou a břišních svalů, jak jsem již uvedl, zůstává v denním programu správné přípravy.

Jakmile pak napadne sníh, k lyžaření způsobilý, buď prováděn trénink na sněhu a to přesně systematicky.

Tento budíž úměrně rozdělen též s ohledem na dů-

ležitě závody, jichž se má závodník zúčastniti. Zejména nutno uspořádati trénink závodníků pro sdružený závod. Řádný trénink musí býti také rozdělen tak, aby technika po rovině a do mírného stoupání střídala se s jízdou terenní neb horskou tourou a opět technika do prudkého stoupání se sjezdy všeho druhu. Při tom však, opakuji ještě jednou, nesmí býti zapomenuto na řádný odpočinek závodníkův.

Soustava tréninku musí býti ovšem vázána na individualitu toho kterého závodníka. Přípravu závodníků nelze naraziti na jedno kopyto a zmechanisovati ji bez zřetele na osobní stránky a vlohy jednotlivých závodníků. Proto také jinak stanovíme trénink pro závodníka na 15—18 km, jinak pro závodníka pro závod sdružený, jinak pro závodníka na 50 km a konečně jinak i pro závodníka na sjezdy a slalom.

Trénink budíž časově rozdělen na více týdnů.

Tím v stručných rysech zachytil jsem, co jsem pokládal za důležité říci o přípravě našich závodníkův.

LYŽAŘ FOTO-AMATÉR

nalezne u nás to pravé — rychlost a pobodlí. — Již během 5 hodin vyvoláme a vykopírujeme jeho snímky. Umělecké zvětšeniny a tónování v rekordním čase.

FOTO-POP
MYSLÍKOVA 25

I Vy budete u nás spokojeni!

Lyžařům zdarma naše foto-příručka.

ŠPORTOVNÝ DOM „SEBŮK“, BANSKÁ BYSTRICA, SLOVENSKO.

— NĀJVĚTŠÍ SPECIÁLNÝ ŠPORTOVNÝ DOM NA SLOVENSKU VELKÝ VÝBER VŠECH ŠPORTOVNÝCH POTREB. Ceník zdarma. —

LYŽAŘI,

žádejte všude patentní lyžařské hole

RATAR

ODBORNÝ ZÁVOD S NÁČINÍM,
KUCHYŇSKÝM SKLEM A PORCULÁNEM

**J. NEFF, PRAHA,
PŘÍKOPY ČÍSLO 24.**

ÚPLNÉ VÝBAVY DO KUCHYNĚ
A DOMÁCNOSTI PRO NEVĚSTY.

POMATENÍ NÁZORŮ o lyžařských výkonech objevuje se periodicky v denních listech i jiných časopisech v poslední době. Je opravdu trapné, že páni referenti, kteří lyžařské zprávy „běrou“ většinou z německých časopisů, nedají si ani práci, aby vzali si k ruce slovník, když němčině málo rozumí. Tak v jednom časopise byly uveřejněny dvě lyžařské perličky najednou. První: Švýcar Badrutt skáče 75 m, tedy nejděší skok v Evropě. Na berninské šanci v Pontresině skočil Badrutt ze St. Moritz 75 m. Je to největší výkon, který byl v Evropě docílen a největší délka na světě skočená z *přírodní šance*. — Něco takového skutečně může napsat jen prostý laik. Za prvé, jak na jiném místě uvádíme, docílil Badrutt skoku 74.5 m s pádem, což se nepočítá vůbec za skok a za druhé je úplně nesmysl napsat, že je to největší délka na světě skočená z přírodní šance. To si to snad popletl asi pan pisatel s řízkama, které dělíme na přírodní a vídeňské. — V tomtéž listě četli jsme dále: Holmenkollen ohrožen? Norové pomýšlejí odložit tento populární závod, protože počasí je na trvale nepříznivé. Je málo sněhu, ale hlavní závadou je, že *moře*, které poskytlo vždy místo desetitisícům diváků, není ještě zamrzlé. — Tak tedy moře je pod Holmenkollským můstkem? Není snad německé See náhodou české jezero? — A konečně liberecký Sport-Blatt přinesl zprávu při referátu o skvělém výkonu Ruuda na závodech Johanngeorgenstadtu, že: Nor Ruud, který v predešlém roce, jak známo, postavil světový rekord v Pontresině 72 km, atd. — Ruud nikdy

v Pontresině nebyl a nemohl tam postavit světový rekord 72 m. Výkonu toho docílil 15. ledna 1928 Švýcar Bruno Trojani. — Myslím, že asi toho všeho je vinna ta „teplá zima.“

Dr. O. Br.

NOVÝ POLSKÝ ČASOPIS „ZIMA“. Polski zwiasek narciarski, Polski zwiasek hokeja na lodzie, Polski zwiasek lyżwiarski jako vydavatelé, prezentují lyžařskému světu nový svůj časopis „Zima“. Redaktorem je známý p. Stanislaw Faecher. Vnější úprava podobá se trochu formátem úpravě našeho „Zimního Sportu“, má část textu na obyčejném papíře promiscue s inseráty a vlastní literární text uvnitř na křídovém papíře. Formát a štíhlá úprava reprodukce (obrázků) je velmi vkusná a fotografie jsou krásné! Obsah je neobyčejně bohatý na zprávy a originální články. Přejeme mnoho zdaru a gratulujeme! I. K.

RUUD SKOČIL V JOHANNGEORGENSTADTU 70 METRŮ před 3000 nadšenými návštěvníky. Je to největší skok dosud v Německu provedený. Po Ruudovi byli nejlepší Němci Walter Glass a Otto Tromm. I. K.

BRITŠTÍ DŮSTOJNÍCI V LYŽAŘSKÉM STŘEDISKU VE VYSOKÝCH TATRÁCH. Již loňského roku přinesli jsme zprávu, že šest anglických důstojníků zúčastnilo se lyžařského kursu vojenského ve Vysokých Tatrách, a podotkli jsme, že jest to jistě důkaz vyspělosti našeho vojenského lyžařství, když angličtí důstojníci, místo do Švýcarska, jež vlastně jest anglickým lyžařským domovem, vyhledávají naše instruktory. A že s výcvikem ve Vysokých Tatrách byli všichni spokojeni, důkazem jest to, že letošního kursu zúčastní se opět osm britských

VŠE PRO ZIMNÍ SPORTY

PRVOTŘÍDNÍ
LYŽE!
BRUSLE!
VÝZBROJE!
U ODBOR. FY.
A. PRŮCHA
PRAHA I., NÁRODNÍ 25

KOSMOPLAST
NÁPLAŠŤOVÝ RYCHLOOBVAZ.

Obálkové balení po Kč 1'50, 2'— neb 2'20.
Sportovní balení č. 3838 Kč 8'50
za 1 plech. krabičku.
Obdržíte v lékárnách a drogeriích.

důstojníků, a to čtyři od pěchoty a čtyři od letectva. Od pěchoty: 1. Major S. Hales-Paycnham-Mahon, Royal Engineers, Territorial Army. 2. Captain R. M. Roberts, 1 st. Battalion, King's Own Yorkshire Light Infantry. 3. Lieutenant B. Hobson, M. B. E. 2nd Battalion, Royal Berkshire Regiment. 4. Lieutenant H. A. Haynes, 1st Battalion King's Own Royal Regiment. — Od letectva: 1. Flight Lieutenant V. Croome, 2. Flight Lieutenant F. G. Cator, 3. Flying Officer J. Norwood, 4. Flying Officer E. L. Lewis. — Doufáme, že letošního roku se nám podaří přinést zprávu o názoru anglických důstojníků na naše vojenské lyžařství.

Dr. O. Br.

SPORTOVNÍ SRDCE. S uspokojením lze konstatovati, že řádný profesor hamburské university Dr. Knoll, známý badatel v otázkách sportovně-fysiologických ve své úvodní přednášce u příležitosti otevření „institutu pro tělesnou výchovu“ přičleněného hamburské universitě odkázal pojem tak zv. „sportovního srdce“ na základě nejnovějšího stavu vědeckého badání *do říše pohádek*. Fabule o této vadě, strašící svého času i v našem sportu zejména vytrvalce, je tedy, jak se zdá pochována — pokoj jejímu popelu. Tím není ovšem řečeno, že by přepínání sil neúměrně celkové fyzické kondici jednotlivce nemohlo poškodit na trvalo celý jeho organismus. Knoll uvádí, že již sama theorie mluví proti fabuli o „zvětšeném sportovním srdci“ neboť sval, který pracuje, nestagnuje, spíše se smršťuje, takže kdybychom našli anormální změny systému srdečního svalstva následkem přehánění sportu, našli bychom spíše srdce zmenšené než zvětšené.

I. K.

LAKE PLACID, místo kde konati se budou III. Zimní olympické hry v roce 1932, jest jistě místem, k němuž se již dnes tahne mysl všech zimních sportovců. Přinesli jsme již v našem časopisu několik zmínek o tomto místě a dnes tyto zprávy ještě doplníme. Lake Placid jest vzdáleno pouze 12 hodin rychlíkem od města New Yorku a spojení, jako všude v Americe, má znamenité. Samo místo pro své příznivé klima jest známým lázeňským místem ležícím 568 m nad mořem, hory tuto rovinu obklopující dosahují výšek až 1600 m. Místo však vzdor poměrně nízké poloze, má v zimě pravidelné počasí bez velkých tepelných rozdílů a svahy v okolí hodí se vesměs výborně k jízdě na lyžích, ježto všude svahy jsou mírné. Pokud pak se týká závodního můstku, jest tento pořádně strmý, ale odpovídá ve všech směrech požadavkům, jež F. J. S. od můstku pro mezinárodní světové mistrovství požaduje. Jest možno na něm dnes dosáti skoků 70 m, ale pro skoky od 40 do 60 m jest nejvhodněji. Ovšem patrně bude

můstek podroben ještě před samými závody změnám, až jak bude zase v roce 1932 zníti moderní heslo, zda dlouhé, či menší skoky. Pro závody v běhu i závody vojenských hlídek jest okolí Lake Placid vhodné, ba i pro moderní závody ve slalomu a sjezdu lze snadno tam naléztí závodní dráhy. Pro ostatní sporty samozřejmě jest tamtéž vše k dispozici a pro ceremonie začátku a skončení Olympiády jest určen skvělý zimní stadion.

Dr. O. Br.

SONJA HENIE, norská světová mistryně v krasobruslařství, jež mešká nyní v Americe, kdež bude obhajovati svůj mistrovský titul, nevrátí se ihned po závodech do Evropy, nýbrž zůstane delší dobu v Americe, ježto obdržela angažmá do Hollywoodu, jako filmová hvězda. Je to opět jeden z velkých úspěchů krásné Soničky, a hlavně úspěch jejího otce, který jest také mistrem — ale reklamy své dcerašky.

Dr. O. Br.

PŘÍPRAVY PRO LETOŠNÍ NEJVĚTŠÍ ZÁVODY LYŽAŘSKÉ V OSLO jsou již v plném proudu. Pokud se týká příprav našich závodníků, byly na těchto místech podány již zprávy. Též o švýcarských závodnících jsme již referovali a dnes můžeme přidati zprávu pouze o Švédech, kteří již určili mužstvo pro Oslo, a sice skládající se z běžců Utterströma, Hedlunda, Johna a Ivara Lindgrena a skokanů Lundgrena, Oestranda, Eriksona, Edmanna, Carlssona a Schöna a závodníků pro kombinovaný závod Oestranda, Eriksona, Edmanna a Hultberga. Pro závod vojenských hlídek sestavuje švédskou hlídku sám předseda F. J. S. plukovník Holmquist. — O norských závodnících dosud není žádných zpráv, pouze za jisté lze pokládati, že všechny naděje upírají se k dnešní norské hvězdě Arne Rustadstuenovi, jenž se pokládá za příštího vítěze královského poháru. Jinak ovšem je jisto, že Norové nasadí všechny síly, aby při takové příležitosti dokázali, že drží přece jenom primát lyžařství celého světa. — Pro závod hlídek přihlásilo se již mnoho norských důstojníků a poddůstojníků, mezi nimiž i Leif Skagnes, který závodil již roku 1928 ve Sv. Mořici jako poddůstojník ve vítězné hlídce. Vůdce tehdejší vítězné hlídky poručík Ole Reistad letošních závodů se nezúčastní, ježto nemůže trenovati. Je i zde jisto, že Norové sestaví takové vojenské mužstvo, jež bude skýtatí naděje na vítězství, což bude samozřejmě ulehčeno tím, že hlídka bude závodití doma. — O říšsko-německých závodnících není nám dosud ničeho známo. O sestavení vojenské hlídky jest pouze známo, že má býti sestavena z mnichovských zákopníků a Kemptenských myslivců, kteréžto mužstvo již trénuje v Zürsu ve Vorarl-

PRVOTŘÍDNÍ

LYŽE - SÁŇKY

VYRÁBÍ SPECIELNÍ TOVÁRNA

JADRNÍČEK - FRYŠTÁK

MORAVA

berku pod vedením nadporučíků Raithela a Zorna, z nichž jeden bude vybrán jako vůdce hlídky. Vedením samotným připraveného výcviku pověřen jest nyní aktivně sloužící Ludvík Böck, jeden z nejlepších středoevropských závodníků. Ovšem Němci, právě jako Švýcaři narážejí na překážku při sestavování mužstva, že závodním řádem, jak již jsme se zmínili, závod vojenského v Oslu, jest předepsán pro mužstvo maximální věk 24 let. Němci musí stavěti do hlídky jednoho poddůstojníka a říšské vojsko nemá tak mladých poddůstojníků.

Dr. O. Br.

SONJA HENIE ukázala se 7. ledna americkému obecnstvu v několika krasobruslařských evolucích. Madison Square Garden byl vyprodán. 20.000 diváků zúčastnilo se exhibice. Nadšení Američanů neznalo mezí. Rekordní byla výše vstupného: Ložové sedadlo stálo 250 dolarů—8500 Kč! Čistý zisk byl věnován většinou dobročinným účelům.

I. K.

MATCH ANGLICKÝCH A ŠVÝCARSKÝCH LYŽAŘŮ-AKADEMIKŮ konal se o vánocích v Mürren ve Švýcarsku. Závod sestával ze sjezdu a ze slalomu a zvítězili angličtí studenti 100:91.24 body. Ve sjezdu zvítězil Angličan Wayat a ve slalomu rovněž Angličan Caulfield.

Dr. O. Br.

NOVOROČNÍ ZÁVOD VE SKOKU NA LYŽÍCH v Klosters vyhrál Paterlini (Lenzerheide) skoky 43, 47 a 47.

Dr. O. Br.

NEJRYCHLEJŠÍ MUŽ SVĚTA, anglický letecký důstojník D. J. Waghorn, vítěz rychlostního závodu leteckého o pohár Schneiderův 1929, jest též výborným

lyžařem a zvítězil v závodě slalomovém pořádaném o vánocích ve Wengen.

Dr. O. Br.

PŘI ZÁVODECH VE SKOKU NA LYŽÍCH v Pontreíně dne 5. ledna, jichž zúčastnilo se mnoho prvotřídních závodníků, bylo dosaženo velmi krásných výsledků. Skokům vadil špatný sníh, jehož konsistence během závodů se zlepšila, jak zřejmo z dosažených skoků. Vítězem třídy juniorů byl Kläger skoky 34, 52.5 a 60 m a seniorů Mühlbauer, 42, 58, 65.5 m. Skvělý skok provedl známý mořický závodník Adolf Badrutt, 74.5 m, který však pro krátké již doskočité skončil pádem.

Dr. O. Br.

SOLLEDROVO KRÁLOVSTVÍ. Emil Solleder, známý lyžařský učitel a alpský vůdce, jehož vynikající schopnosti a podnikavost stala se v alpských zemích příslovecnou, pořádá své letošní lyžařské kursy v nejrozsáhlejší části Arlberku v osadě Lechu, 1460 m nadmořské výše. Zeměpisná poloha zajišťuje Lechu sněžné bohatství, které v jiných skupinách Alp je zvláštností. Příznivé lokální podmínky, prašan, slunečno, zvětrání a teplo jsou činiteli, kteří dávají lyžařeni v Lechu nekonečný půvab. Lyžaři z ciziny, kteří do Lechu zavítají, naleznou tam všechny předpoklady úspěšného ovládnutí lyží, zvláště, když použijí výhod prvotřídního lyžařského vyučování.

V alpských lyžařských kursech vyučuje se dnes skorem výlučně technika alpské kristiánky. Úlohou skutečně dobrého učitele jest podati jasně způsob k ovládnutí lyží. Solleder je v tomto ohledu vzorným učitelem, ba možno říci — lyžařským pedagogem, neboť bere ohled k individualitě a schopnostem žáka. Tím dociluje rychlých úspěchů!

Umělecký fotoatelier

R. WITTMANN, PLZEŇ

Kopeckého sady číslo 17

(vedle Městanské besedy)

Zhotovování individuálních portretů. Reklamní fotografování průmyslových závodů. Snímky příležitostné. Památ. zvětšeniny. Výroba štočeků všech druhů.

ROTTRŮV VOSK
ROTTROVY LYŽE

prvotřídní jakost

QUIDO ROTTER,

továrna na lyže

PROSTŘEDNÍ LANOV, KRKONOŠE.

L
Y Ž Y
A Ř K
S B
K O
É

DÁMSKÉ A PÁNSKÉ PODLE MÍRY
V NEJÚČELNĚJŠÍM PROVEDENÍ
PŮVODNÍ BURBERRYS NA SKLADĚ

J. EISELT, PRAHA I., NÁRODNÍ TŘ. 37.

TELEFON 286-61

Lech možno dosíci z rychlíkové stanice Langen v Tyrolích ve 3 hod. pěšky neb saněmi za 2 hod. Bližší podrobnosti o nejhodnější době k lyžařským kursům, ubytování, železničních spojích atd. zašle obratem. Jeho adresa zní: E. Solleder, Lech, Arlberg, Tyroly.

SENSAČNÍ ZPRÁVOU jistě lze nazvat, že dne 9. března 1930 v okolí Oslo v Norsku bude uspořádán pro všechny norské závodnice otevřený závod ve slalomu. Kdo zná poměry v Norsku a odmítavé stanovisko lyžařských kruhů norských k tomuto druhu závodu, jistě této zprávě se podiví. Řekneme-li však, že pořadatelem bude tělocvičný spolek v Oslo — pak je nám to jasné.

Dr. O. Br.

ZÁVOD NA SNĚŽNICÍCH bude letošní zimy pořádán o vysoké peněžitě ceny v Kanadě.

NA MISTROVSTVÍ NĚMECKÁ v Oberstdorfu (Allgäu) ohlásilo prý účast několik Američanů, je to patrně avantgarda expertů hledajících zkušenosti pro Olympijské hry v Americe r. 1932.

I. K.

LYŽAŘSKÉ UBYTOVÁNÍ V JESENÍKÁCH. Návštěvníci Jeseníků neopomenou v první řadě navštívit novou chatu Klubu čs. turistů ve *Starém Městě pod Sněžníkem*, která bude pro zimní sezonu všim potřebným vybavena. Okolí S. Města má skvělý lyžařský terén, odtud je také nejlepší a nejkratší výstup na Králický Sněžník. V chatě je k dispozici 14 pokojů se 49 postelami kromě společné nocehárny. Adresa Chata Klubu čs. turistů ve St. Městě pod Sněžníkem, Sev. Morava. V *Červenohorském sedle* je otevřena i přes zimu nocehárna KČST (2 pokoje). Adresa: M. Mattnerová, náj. hotelu, Červenohorské sedlo, pp. H. Domášov u Frývaldova. V *Hanušovicích* v nádražním hotelu platí členové KČST za pokoj 8 Kč. Adr.: Nádražní restaurace a hotel v Hanušovicích, Sever. Morava. V *Dolní Lípové* u Frývaldova nabízí členům Schrothův léčebný ústav celodenní pensi po 50 Kč. (ubytování v lázeňských budovách a stravování v lázeň. restaurantu), při společnostech přes 10 osob činí pense 40 Kč, nocleh sám stojí 12—15 Kč s otopem. Adr.: Schrothův léčebný ústav, Dolní Lípová, Slezsko. Dále je v *Dolní Lípové*

k dispozici vila „Hella“ (nocleh se snídaní Kč 12—15 jednotlivě, ve větších pokojích o 4—6 lůžkách nocleh se snídaní Kč 10, otop 1 Kč za osobu). Adr.: Vila „Hella“, Dolní Lípová, Slezsko. Na úbočí *Králického Sněžníku* je stanice KČST v chatě „U salašních bud“ (ze St. Města 1 hod.). Adr.: Stříbrnice, pp. Staré Město pod Sněžníkem. V *Malé Morávce* pod Pradědem hostinec „Na fojství“, nocleh s otopem 9 Kč, strava levná. Adr.: Rud. Nitsch, hostinský, Malá Morávka, u Bruntálu. *Navštivte Jeseníky, kdo je poznal, vrací se sem opět a opět.*

ŽELEZNÉ LYŽE. O železných lyžích vyzkoušených hrabětem ze Seefeldu jsme již slyšeli. Ing. Richard Schaal v Gieslingen v Německu získal právě v Německu patent pro kovové lyže z *lehkého kovu*. Jsou-li zprávy o patentu správné, jsou prý svorky (bakny) těchto lyží slity resp. spájeny s lyží. Jsme zvědaví, kdy se první exemplář objeví na našem trhu! Muži novinek Emerichu Rathe, ty viz!

I. K.

RYCHLE, POHODLNĚ A LACINO NA ÚPATÍ KRKONOŠ. Zavedením pravidelné autobusové linky z Hostinné n. L. do Černého Dolu a z Hostinného n. L. do Dolního Dvora bylo umožněno lyžařům bez čekání na lokálku a přestupování dostat se z hlavní trati Praha—Chlumec—Stará Paka—Trutnov autobusem rychle, lacině a pohodlně na úpatí Krkonoš.

Hostinné n. L. jest útulné městečko o 4.500 obyvatel, 365 m vysoko položené a skýtá turistovi a zimnímu sportovci se svými dlouhými sanicemi, kluzištěm a nádherným terénem pro lyžařský sport příjemný pobyt a nepohodlnější spojení, aniž by bylo třeba použití lokální dráhy, jak je tomu jinde s úpatím Krkonoš. V hotelích a soukromých bytech s dobrým zaopatřením jest o pohodlí při solidních cenách co nejlépe postaráno. Dvě kavárny s denním koncertem a tancem při Jazz-Bandu poskytují sportovci a turistovi zábavu (kavárna Kudrnáč, kavárna Möller). Vzdálenost Hostinné n. L. (rychlíková stanice) — Černý Důl činí 13,4 km ($\frac{3}{4}$ hod.), jízdné Kč 7.—.

Černý Důl (588 m) jest malé horské městečko o 1.300 obyvatelích a leží přímo na úpatí Černého vrchu a jest pro turistický ruch svými hotely a soukromými byty dobře zařízeno.

Kdo maže — ten jede!

Používejte mazadel a vosků osvědčených značek pro stoupání i sjezd

„Dunzinger - Østby - Sohm“

Zastupuje v Č. S. R.

V. J. ROTT - PRAHA - MALÉ NÁM.

Ceníky zdarma.

Při mírném výstupu dostaneme se po širokých a pohodlných cestách za 1³/₄ hod. na Liščí boudu, za 1³/₄ hod. na Hrnčířskou boudu, za 1³/₄ hod. na Kolínskou boudu, za 2 hod. na boudu na Černém vrchu a Sokolskou boudu, za 3¹/₄ hod. na Spieglerovou boudu, za 4 hod. na Sněžku a za 1¹/₂ hod. do Janských Lázní.

Druhá autobusová linka Hostinné n. L.—Dolní Dvůr umožňuje při 1 hod. jízdě (vzdálenost 17 km, jízdné Kč 8.50) z Dolního Dvora (600—800 m) po mírně stoupajících cestách výstup do vysokých hor, a to za 1 hod. na Dvoračky, za 3 hod. na Výrovku a Luční boudu, za 4 hod. na Sněžku.

U všech pravidelných dálkových vlaků čeká v Hostinném na nádraží na sportovce mimo státní autobus ještě 5 soukromých automobilů (majitelé: Hampel, Tauchmann, Adolf, Göldner, Rösler) všichni v Hostinném, které dovezou sportovce v době co nejkratší za mírné jízdné do Černého Dolu a Dolního Dvora.

Jízdní řád:

Hostinné (stanice pro všechny rychlíky a sportovní vlaky) — Černý Důl: Odjezd 7.18, 10.55, 12.22, 18.57*, 20.23**, 22.25***)

Černý Důl (poštovní úřad)—Hostinné—(nádraží) 6.00, 8.25, 15.55, 21.18***)

*) Pouze v sobotu

***) denně mimo sobotu

****) v sobotu, v neděli, ve svátky.

Hostinné (nádraží)—Dolní Dvůr (Hotel Gall) 7.18, 12.22, 17.35*, 20.25.

Dolní Dvůr (Hotel Gall)—Hostinné (nádraží) 5.45, 9.30, 15.40, 19.07*.)

*) Pouze v sobotu, v neděli, ve svátky.

Připojení ke všem dálkovým vlakům.

Laciné společenské jízdy lze podniknouti státním autobusem ve všech směrech na předchozí objednávku a přihlášku počtu účastníků. Bližší dotazy zodpoví Rud. Fritsch, obchodník, majitel lahůdkářského obchodu a vinárny, Hostinné n. L. náměstí. *Gust. Hoffmann.*

DO KRAJŮ NEJČISTŠÍHO UMĚNÍ. Člověk touží po citové náplni vlastního srdce. Může-li rozechvěť jeho struny dostatečně romantikou vlastního žití, do jehož číše radostí míchá se hojně krupějí bolu, cítí se šťasten a rád si ve chvíli samoty a klidu přiznává, jak v tom světě je rád.

Mnohým nestačí záchvěvy z vlastního žití. Hledají podněty k citovému rozzevu srdce mimo sebe, utíkají se k umění, jež zjemňuje a zpřijemňuje život.

I turistika je jednou z těch cest, po nichž se ubírá člověk, aby napojil svou duši krásami umění, umění, jež nevyrostá z lidské práce a nadání, nýbrž jež nacházíme hotové v přírodě. Většina turistů vychutnává krásy přírody jen v létě, mnozí na jaře a v jeseni; nejméně jsou ctěny krásy zimní přírody.

A přece příroda v zimě oplývá tak skvělými výtvy přirozeného umění, že podobných nenajdeme nikdy v jiném ročním období. Mnohým snad stačí zimní fotografie, ale tyto ani zdaleka nevystihují toho, co skutečné výtvy skýtají oku a srdci.

První, čerstvý sníh! Jak lehce a jemně nadýchává na větve keřů a stromů bělostný háv! Jak něžně spočívá na přikrčených trsech rostlin!

Navrstvený sníh! Pod ním shýbají se větve, jež v bílém zasněžení tvoří guirlandy úchvatné bílé krásy. V klidu vzduchu a v jasů slunce staví tvé kroky a zadržují tvou ruku, že se neodvážíš rušit ani nejmenší částičky tiché krásy zimní pohádky. Podaří-li se ti vidět zasněžené lesy a pláně, zatopené a zbělené oslnivou září slunečních paprsků, těžce se budeš s nimi loučít, tak těžce, jak se žádným jiným dílem uměleckým. Tvá duše na delší dobu bude naplněna nevymizícím obrazem čistoty a jasu i touhou po vnitřní vlastní čistotě duše a ušlechtilosti mysli.

Kupy sněhu na hřebenech hor! Zavalují stromy, vytvářejí fantastické tvary. Najdeš zde tolik mramorově bílých soch a sousoší, že jich nenalezneš v atelierech všech umělců světa. Nejskvělejší zjevy tohoto druhu můžeš uvidět jen blízko hřebenů vysokých hor. Sem vystup na lyžích a buď jist, že tě ty zasněžené hory budou volat každou neděli po celý život — zimní přírodu si zamiluješ více než letní, jarní a podzimní.

Hřeben Jeseníků od Šeráku až k Pecím je velkým chrá-

Lyžaři, žádejte ve všech obchodech sportovními potřebami.

„TENTO“

norské universální mazání pro každý sníh,
s vlastnostmi stoupacími.

„TENTO“ A. S. SKOYEN, NORSKO.

Zastoupení a sklad pro Československo:

EMERICH RATH A SPOL., SPOLEČNOST S R. O.

PRAHA VII., VELETRŽNÍ PALÁC. 28.

Sportovní potřeby ve velkém.

Sportovní potřeby ve velkém.

Tel. 27141-5 Obchodníci sportovními potřebami vyžádejte si včas naši nabídku. Tel. bytu 52465.

mem bílého umění. Sněžná sousoší na Koperníku a u Vozky u Ověárny pod Pradědem jsou vreholnými díly umělkyně přírody. Mohutný Králický Sněžník je také stánkem jejího umění.

Každý turista měl by býti lyžařem, aby svou duši obohatil dary, jimiž ho chce obdařiti zimní příroda. Turista musí býti i lyžařem, chce-li býti turistou celým.

Adolf Novotný, Olomouc.

SPORTOVNÍ KLUB „CHRUDIM“ konal svoji 44. valnou hromadu v centrální místnosti svého vlastního nově zbudovaného klubovního domu, jehož stavba byla letos na za-

čátku podzimu nákladem mnoha desetitisíc ukončena. Účast členstva byla k porovnání posledních 5 let dvakrát tak velká, což potvrzuje značný zájem o další vývin nejstaršího klubu východních Čech. Program, který pro správní rok 1930 jest navržen, směřuje opět k zdokonalování, jak po stránce technické, tak i sportovní. Valnou hromadu zahájil předseda pan továrník Jan Popper ve 20 hod. a po přečtení protokolu poslední valné hromady přikročeno k zprávám jednotlivých funkcionářů, které přinesly velmi zajímavé momenty. Jako předseda opět zvolen byl p. továrník Jan Popper. Za náčelníka zimních sportů zvolen byl zasloužilý a zkušený člen pan Rudolf Sýkora.

KAREL POLÁK:

Lyžařství v okolí Kremnice.

Jedním z krásných krajů s rozkošnými horskými půvaby a pro lyžařský sport jako stvořena je ve středním Slovensku město Kremnica se svým okolím.

Jsouc stulena v překrásnou dolinu, utvořenou z jižních svahů Velké Fatry a na západ ležícím pohorím Ptáčnicka, obklopena lesy a vrchy, skýtá půvabný pohled malebně doplněný nejpěknější naší horskou drahou, tratí Vrútky—Zvolen.

Neméně zajímavou je její pestrá a slavná minulost, historické památky, doły, mincovna a o kulturním jejím životě dnes zmíniti se, to budiž kapitolou samo pro sebe.

Sport lyžařský vznikl zde již před světovou válkou. Tehdy několik horlivých a nadšených Kremničanů propagovalo toto krásné bílé umění a dalo tak vznik již tehdy dvěma spolkům, lyžařskému a turistickému.

Válka však zabrzdila vývoj lyžařství a teprve doby popřevratové vzkřísily zase tento sport k novému životu, mírou netušenou a dnes toto je na potěšitelném stupni svého vývoje; město samo podporuje všemožně vzestup lyžařství.

Kremnice leží 565 m nad mořem, má zimní období velmi dlouhé, od listopadu až do konce března, v hornatém okolí je pak příležitost k lyžařství ještě déle, to zvláště

platí o turistické chatě města Kremnice na „Skalce“.

Okolí samo je přímo ideálně utvořeno pro lyžařský sport, majíc nejen mírných cvičných, ale i strmých strání dostatek.

Překrásné lesní partie, které svojí velkolepostí překvapují, dlouhé mírné sjezdy i prudké strminy, podle přání, odvahy a dovednosti lyžaře.

Ani o závodní terény není zde nouze, takže každým rokem pořádají se zde závody lyžařské v běhu i ve skoku místními spolky KČST, Karpathenvereinu, Sokolem, středoškolskými studenty, místním sportovním klubem Kremnickým i vojskem; ač různé korporace, přece jest svornost v práci, což budiž konstatováno.

Továrna: Derby.

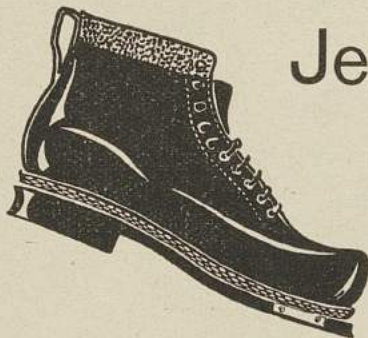
JUCHTIN

TUK NA
SPORTOVNÍ
OBUV

PRVOTŘÍDNÍ LYŽE

JASANOVÉ
I HICKORY vyrábí

ÚSTECKÁ LODĚNICE A DŘEVOPRŮMYSL
SPOL. S R. O. V ÚSTÍ n. L.

Jen lyžař odborník a výrobce

do dá Vám spolehlivou obuv.

O. Ticháček,
Praha II., Jungmannova 16.

TELEFON 295-8-4.

Objednávký dle míry.

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

Pod Kremnickým štítem (lidově Stos, 1046 m), vypínajícím se východně nad nádražím, je velký můstek pro skok na lyžích, na němž zkoušeli své bílé umění, lépe řečeno akrobacii bílého umění, mnozí známí skokani naši i cizí, z kremnických borců Gergely, Blažek, Dohnálek a Němec.

Pod nádražím, směrem ke Zvolenské dolině, na svahu zvaném Rennis s rozkošným pohledem na Kremnici, jsou ještě dva cvičné můstky pro začátečníky a mládež.

Příležitost k jízdě a cvičení na lyžích je u samotné Kremnice mnoho. Jak již vzpomenuto, pod Kremnickým štítem, pod nádražím, na úbočích Krahulského štítu (959 m) vypínajícího se k severu nad Kremnici, po jehož úbočí vine se výše vzpomenutá želez. trať; západně na Kalvárii a jižně na svazích za nádražím, směrem k dědině Veterníku.

Ale hlavním střediskem krásných lyžařských partií je turistická chata města Kremnice, „Skalka“, lehce dosažitelná po 2 a půl hodiném výstupu na lyžích.

Je zde meteorologická pozorovací stanice.

Chata stojí severovýchodně od Kremnice, pod Suchou horou (1227 m) a Blaufusským vrchem (1188 m) na malé planině, průčelím obrácená k jihu.

Odtud možno podnikat partie do blízkého i dalekého okolí. Směrem západním po krátkém as 5 min. výstupu bukovým lesem a alejí smrkovou na Zadní a Přední pláně (Hintere 1174 m a Vordere Freiungen, 1062 m a 1039 m).

Zde pořádají se lyžařské kursy a bývá zde veselo; pláně hemží se lyžaři obého pohlaví, těšícími se z krás zimy. Rozhledy za jasného počasí jsou vděčné, jmenovitě na Slov. Rudohoří k jihu a k západu Malou Fatru (Fatříčku), na sever pak u Turě. Sv. Martina, Vetrné Hole s homolovitou velkou Lúkou (1471 m) a konečně na východ vidíme část Nízkých

Tater, bělostnou Křižnou (1575 m) a směrem k Vyhnatové (1281 m) pohorí Prašivé s Velkou Chochulou (1754 m).

Druhým známým terénem jsou Piargy s loni vystavenou ochrannou chatou Úlehlovou (nazvána je po zdejšími okresním náčelníku Dr. Úlehlovi, který má upřímný zájem o rozkvět Kremnice a okolí; jest synem známého pedagoga F. Úlehly; dr. Úlehla je turista a lyžař), lyžaři též nazvanou chatou Úlehlovou na Kristiánci, postavenou ve výši 850 m, stulenou východně pod Mesačským vrchem (962 m) (Mondschein-Hübel).

Skalka a terény na Piargach se doplňují. Dalším střediskem hřebenových partií Kremnických hor je horárna „Hostince“ (Scheidewirtshaus) pod Smrečnickem (1048 m), k níž přijedeme po hřebenech se Skalky přes Zlatou Studnu (Goldbrun, 1266 m) a Veleštúr (1255 m).

Z Kremnice vede pěkná cesta Zvolenskou dolinou až k žel. tunelu, odtud k Čerešni a Goldgrundu k horárně. Odtud možno po hřebenech ke Zlaté Studni na Skalku, ke Trem Křižum na B. Bystrici nebo k Badínu. Aneb přes Kremnický štít (Stoss) do Kremnice.

Upozorňuji zvláště na jednu z nejkrásnějších vyhlídek do širokého okolí a na Kremnicu, zároveň též na pěknou lyžařskou partii na Volle Hemme (Jarabica, 938 m), lehko dosažitelnou ze stanice Piarg mírným výstupem a sjezdem do Kremnice přes Kalvárii. Rozhledy jsou to jedinečné na celá pásma hor, zvláště při východu neb západu slunce.

V těchto několika statích je podán nástin lyžařských partií v okolí Kremnice. Zmíním se krátce o možnosti ubytování.

V Kremnici samé je hotel „U jelena“, v němž se konají společenské slavnosti a zábavy. Lyžařům doporučuji však sanatorní budovy Dr. Kleina v krásné Zvolenské dolině; ceny

LYŽAŘSKÉ KABÁTY

ČAPKY

RUKAVICE

GUMÁKY

IMPREGNOVANÉ PLÁŠTĚ

NEJLEVNĚJI

BERNER JOSEF

PRAHA II.,

ŠTĚPÁNSKÁ 34.

PRAHA I.,

CELETNÁ Č. 14.

jsou mírné a obsluha dobrá. Adresa je „Dom rekonvalescentův Dr. Kleina v Kremnici“, který rád zašle informace. Kdo se spokojí s jednodušším zařízením, tomu doporučuji chatu na Skalce, kde jest 30 lůžek. Denní pobyt a nocleh 6 Kč; mléko, káva a čaj tam k dostání, případně celá strava, což nutno předem vyjednat se strážcem chaty. Staví se zde nový hotel Turcerův, který bude odpovídati potřebám lyžařů a je vhodně volen, nacházejí se u Zvolenské doliny. Informace ochotně sdělí městský úřad v Kremnici, jemuž chata náleží.

Železniční spojení je velmi dobré, ranní i večerní, rychlíky od Prahy i Lučence zde staví, i s osobními je pěkné spojení:

zvláště od Moravské Ostravy, od Lučence, Brna a Bratislavy přes Hronskou Březnici.

Kremnica si plným právem zaslouží, aby se stala střediskem lyžařského sportu středního Slovenska, vyhovující plně podmínkám. Kremničané jsou velmi ochotní. Jsou zde zastoupeny tři národnosti: slovenská, německá a částečně maďarská; po převratě zde usdlí Češi jsou s poměry spokojeni. O Kremnici možno říci, že je miniaturou švýcarských poměrů národnostních.

Lyžaři, kteří již Kremnici navštívili, byli jistě uspokojeni a rádi vzpomínají radostí zde prožitých.

Závody.

ČESKÝ SPOLEK PRO ZIMNÍ SPORTY V PRAZE.

Klubové závody konány 5. I. na Pláních pod Ještědem za mlhavého počasí a na tvrdém sněhu. Soudci pp.: I. Komárek, Ing. Černožský. Vrchní pořadatel: Dr. K. Procházka. Distanční závod na 18 km o přebor klubu: 1. J. Paul, 1.15.52. 2. J. Janeba, 1.18.06. 3. Z. Mohr, 1.24.17. — Kategorie hostí 1. Št. kap. Brož (Lyž. kl. důst.) 1.12.43, nejlepší čas dne. 2. Kosina, 1.16.13²/₅, 3. Bouma, 1.23.26. — Vyhledávací závod nováčků na 12 km: 1. Ing. J. Huleš, 1.01.06. 2. Ing. Novotný, 1.04.48. 3. J. Papež, 1.06.18. — Distanční jízda III. třídy na 10 km: 1. Škoda, 51.59. 2. K. Paul, 55.24. 3. Bulíř, 1.02.29. — Závod žen na 5 km: 1. Nezavdalová, 30.28. 2. Černožská, 34.47. 3. A. Lisová, 34.56. — Závod dorostenek na 5 km: 1. Jitka Vostřelová, 31.20. 2. Škramlíková, 32.20. 3. L. Tydlitátová, 36.15. Závodu se zúčastnilo 34 závodníků. Průběh byl velmi dobrý. Skok byl odložen pro špatný stav můstku. Přidruženy byly závody žáků z okolí poještědského, jichž se účastnilo 12 závodících.

ZÁVOD VE SKOKU NA ŠPIČÁKU, pořádaný 12. ledna Č. Ski K. Plzeň měl velmi četnou návštěvu a pěknou konkurenci (36 závodníků). Sníh čerstvě před závody napadlý zabránil lepším výkonům.

I. třída: 1. Nor Sigmund Ruud, Lyžař. Záv. K. Praha 31 a 32 m. 2. Norbert Lang, Ski K. Plzeň 18 a 17 m.

II. třída: 1. Nor. Guttormsen S. K. Slavia Praha 28 a 30 m. 2. Kott Č. Ski K. Praha 23 a 24 m. 3. Bořivoj Německý, Slavia Praha 21 a 25 m. 4. Hess, Ski K. Zwiesel v Bavorsku 16 a 17 m. 5. Primbs, Zwiesel 12 a 19 m.

III. třída: Hanuš L. Z K. Praha 23 a 23 m. 2. Schober Ski K. Plzeň 19 a 19 m. 3. Strádal Vysokoškolský S. Praha 17 a 18 m.

Vojsko: 1. Svob. Cífka 23 m. 2. Voj. Koutský. 3. Klouček. Mimo soutěž skočil Ruud 40, 43 a 43 m, Guttormsen S. K. Slavia Praha 32 a 36 m. N. x.

II. VEŘEJ. ZÁVODY NA HREBIONKU uspořádal 12. ledna Sport. K. Vysoké Tatry.

7 km: Bujak, Karp. Ver., 31:24 min. 2. Ruzinský, ŠK. Vys. Tatry, 31:51 min. 4. Tučinský, Karp. Ver., 35:46 min. Putovní cenu získává Bujak již po druhé.

Dorost 5 km: 1. Bruck, Karp. Ver., 20:54 min. 2. Glak, ŠK. Vysoké Tatry, 21:35 min. 3. Domodarský, Karp. Ver., 24:03 min.

Ženy 5 km: 1. Prošková, ŠK. Vys. Tatry, 27:49 min.

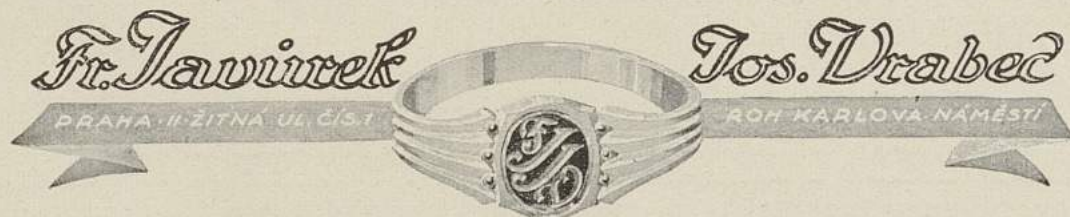
Překážkový závod vojska na 7 km byl pro technické základy přerušen a opakován odpoledne: 1. Vondrák 42 min. 34 vt. 2. Frič 1 hod. 03 min. 42 vt. 3. Štich 1:12:11. nádherné počasí, velmi dobrý sníh.

Na
Vaší
sport.
obuv
jen

Eno
neb
tuk.

ŠPERKY A SPORTOVNÍ CENY VLASTNÍ VÝROBY. UMĚLECKÉ PŘEDMĚTY.

VYZNAMENÁNÍ NA MEZINÁRODNÍ VÝSTAVĚ UMĚLECKÉHO PRŮMYSLU V PAŘÍŽI 1925 STRÍBRNOU MEDAILÍ.

V NAŠEM ZÁVODĚ BYLY ZHOTOVENY PUTOVNÍ CENY: POHÁR KONGRESOVÉHO MŮSTKU A MEMORIÁL DR. SYNÁČKA.

TELEFON Č. 307-81.

TELEFON Č. 307-81.

SÁŇKY - LYŽE - JADRNÍČEK - FRYŠTÁK - MORAVA

KAM NA HORY?

DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m.
TELEFON 21c. ŠPINDLERŮV MLÝN.

HAVLOVU BOUDU

1363 m NA KRKONOŠÍCH 1363 m

převzal od léta letošního rok hotelier

ANTONÍN HÖLZL,

Tel. Špindlerův
Mlýn číslo 50 a.

Ima česká kuchyně - ústřední topení - 52 pokojů - 200
lůžek v noclehárnách. Denně koncert a tanec. Nejvýhod-
nější spojení ze Svobody - Janské Lázně - do Pece.

JANSKÉ LÁZNĚ - KRKONOŠE HOTEL pensionát „ASTORIA“

Dependance hotel „SPIRO“

Prvotřídní rodinný hotel. Ústřední topení. Ve středu města.

TELEFON 17 a, b.

Majitel: EMIL SPIRO.

DVORSKÁ BOUDA pp. Rokytnice nad Jizerou. Na jižním svahu Kotle. - Výborná kuchyně.
Topitelné pokoje. Ideální lyžařský terrain. Ella Pühonná, majitelka.

HOTEL KRAKONOŠ v NOVÉM SVĚTĚ doporučuje se co nejzdvořileji. —
Frant. Cihelka, hotelier. - Konečná stanice Polubný v Č. Telefon č. 3.

KOLÍNSKÁ BOUDA

V Krkonoších na Bodenwiesce 1117 m nad mořem.

POŠTA A TELEFON „ČERNÝ DŮL“

22 prvotřídních pokojů. Ústřední topení. Elektrické světlo. Prvo-
třídní česká a francouzská kuchyně. Plzeňský Prazdroj. Nejkrat-
ší přístup do stanice Svoboda nad Úpou do Janských Lázní od-
tud „Lanovkou“ na konečnou stanici Černá hora. Pěkný sjezd
do boudy. Slunění na zimním horském slunci. Bližší v prospektu,
který na požádání zašle FERDINAND NEJEDLÝ, hotelier.

HOTEL „SLAVIE“ ryze český hotel ve Špindlerově mlýně. - Tel. č. 6. - Elektrické osvětlení.
Otopné pokoje. - Výborná kuchyně. - Plzeňský prazdroj. - Kursy pro začít.

JANSKÉ LÁZNĚ KRKONOŠE »KULMA«

JEDINÝ RYZE ČESKÝ HOTEL-PENSION

na hlavní třídě od nádraží před kolonádou

doporučuje moderně zařízené otopné pokoje s tekoucí vo-
dou všem sportovcům a lázeňským hostům. Koupelna. Nové
rozšířeno. Nová velká dvorana. Výborná kuchyně. Prazdroj.
Mírné ceny.

Stanice Svazu lyžařů RČS.

Telefon číslo 28.

PANORAMA Sv. Petr - Krkonoše

Jediný odborně vedený, komfortně zařízený, nově postavený český hotel
v nádherné sluneční poloze, bouda pro sportovce vyžadující veškerý komfort.
Ideální lyžařský terén - kursy pro začátečníky - vlastní sáňkovač dráha do
Špindlu - odpoledne taneční čaje. Stanice Svazu lyžařů RČS. a KČST

GUSTAV ROČEK, hotelier.

Telefon 52. Špindlerův Mlýn.

Telefon 52. Špindlerův Mlýn.

Doporučuje se HOTEL HERČIK v Harrachově.

HOTEL ZLATÁ HVĚZDA JANSKÉ LÁZNĚ

První český hotel, nově přestavěn a se vším moderním komfortem zařízen, v po-
kojích teplá i studená voda, ústřední topení, zvláštní místnost pro žehlení lyží.

Telefon číslo 2.

ADOLF MAZUR, MAJITEL.

Telefon číslo 2.

HOTEL SPORT

Jablonec n. Jizerou

doporučuje se nejlépe všem lyžařům a turistům.
TELEFON ČÍS. 2. TELEFON ČÍS. 2.

Chata u Popradského Plesa 1913 m nad mořem. Vysoké Tatry. Otevřeno po celý rok.
Nájemci V. FIŠKA a O. ŠTÁFL.

≡ ZNÁTE KRÁLICKÝ SNĚŽNÍK? ≡

PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI 1018 m n./m. středisko letní i zimní turistiky.
Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné noclehárny s elektr. osvětlením,
ústředním topením a lázněmi v domě. Prvotřídní pense a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.
Telefon a stanice dráhy: Frenštát pod Rad. - Pustevně. Veškeré dotazy vyřizuje Jaroslav KREJČÍ, hotelier.

Tiskem Dr. Ed. Grégra a syna v Praze.

ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé

LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁNKARSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, JOSEF JÍLEK, administrátor. Dr. J. KALIBERA. — Zodpovědný redaktor a chefredaktor IVAN KOMÁREK. Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XIX.

ÚNOR 1930.

ČÍSLO 6.

Zprávy Svazu Lyžařů.

TECHNICKÁ ČINNOST V ROCE 1930. Technický odbor Svazu lyžařů RČS, jakožto centrum jeho sportovní a závodní činnosti, měl od Nového roku velmi mnoho práce. Bylo sice ihned počátkem zimní sezony usneseno omezení zahraniční zájezdy, takže kromě menších pohraničních návštěv jako Zakopané, Schreiberhau a pod. mělo dojít pouze ke třem větším zájezdům, a to na mistrovství Jugoslaviie na Bled a Bohinjsko jezero, pak do Norska na mistrovství FIS do Oslo a konečně ještě k jednomu zájezdu, a to učebnímu pro mladší závodníky. Jelikož bylo určeno k tomu území Alp, vybrány jako nejvhodnější příležitost závody ve skoku v Cortině d'Ampezzo. — Příprava a organizace těchto závodů nebyla však zdaleka jedinou činností T. O. Byl zde cvičný kurs na Štrbském Plese, byly zde jiné kursy, cvičitelské, soudcovské, speciální. Byl zde training, byla zde otázka chaty, T. O. musil řešiti i organizačně-technické záležitosti vztahu Svazu lyžařů k Č.O.S., ke studentstvu, musil se zabývati změnami a doplňky termínové listiny, také různé řady musil vydati a doplniti. V první řadě nový závodní řád, který ovšem vypracován byl již v roce minulém. Se změnou závodního řádu úzce souviselo zásadní usnesení T. O., aby všichni členové T. O. podrobili se před plenem T. O. nové soudcovské zkoušce a pak, ustanovivše ze sebe komisaře, přezkoušeli všechny ostatní lyžařské soudce v republice. K realizaci tohoto usnesení došlo v posledních dnech ledna. Členové T. O. vytáhnuvše si otázky losem navzájem se přezkoušeli z theoretických i praktických znalostí nového závodního řádu. Šli příkladem napřed všem. Soudcování dnes je velmi těžkým a zodpovědným úkolem. Dnes není to pouhé formální rozhodování, jako bývalo dříve. Dnes je to věda v pravém slova smyslu, počítání, vyžadující bystré, spolehlivé a v první řadě naprosto přesné práce. Všichni soudcové Svazu lyžařů budou přezkoušeni do konce dubna 1930. Kdo do té doby nevykoná nové zkoušky, přestává býti automaticky soudcem. Lhůta je dosti dlouhá a T. O. doufá, že mu jeho soudcovský referent, inž. Jauris, po této době předloží seznam soudců nikoliv ztenčený, ale rozšířený. Je jich velmi třeba, aby naše závodní podniky byly vždy přesné.

Po přesném vypracování dispoic, sestavení mužstva a celé výpravy, což zabralo valné části celé řady schůzí — zmařila nepřízeň počasí závody na Bledu vůbec. Aby pak byla věc dokonale paradoxována stalo se, že v důsledku šířící se vlny chladna (od Skandinaviie) napadlo právě v den závodů na Bledu dosti sněhu. Do Jugoslaviie mělo pod vedením Jarolímka a Komárka odjeti celkem deset závodníků (Fišera, Německý, Slonek, Beranovský, Hnyk, Novák, Kožnásek, Šimůnek, Vrána, Lukeš). Když bylo k zájezdu *vše* připraveno — došel takořka v posledních hodinách před odjezdem telegram pořadatelstva, že závody odložilo až na rok 1931. Všechna naše příprava organizační přišla v niveč, sportovní ovšem nikoli. Training posloužil rozhodně formě našich hochů. Využijí jí jinak. Mohli však v Jugoslavii docílit krásných úspěchů. Snad však uvidíme jihoslovanské mužstvo v náhradě za to návštěvou u nás na našem mistrovství v Jilemnici, 16. února t. r. — Také ze zájezdu do Cortiny d'Ampezzo, kam měli býti vypraveni Čivrný a Škoda (příp. i Lukeš) pod vedením dra Braunera, sešlo. Jest i toho trpce litovati. — Snad mistrovství FIS, jež je největším lyžařským podnikem světa v této saisoně, obstojí před nepřízní počasí. Veškera snaha T. O. nese se k tomu, aby do Norska vypraveno bylo nejsilnější mužstvo, jímž můžeme disponovati, aby toto mužstvo bylo nejlépe připraveno předchozím trainingem doma i na místě a aby docílilo před očima celého světa, ale v konkurenci našich mistrů, Norů, Finů a Švédů, míst, pokud to půjde, nejčestnějších. I při tom díváme se však na věc stále více jako na zájezd učební a sice učební par excellence, ve vlasti lyží. — Vůbec celá letošní saisona má základní charakter, učební; učení, training, zdokonalování, práce doma, od borece k borci, utužení vlastních sil, vybudování kádru závodníků, zdokonalení těch, kteří nám z mladších den za dnem vyrůstají a potřebují cílevědomého vedení — to jsou tak asi hesla, jež byla ražena pro charakterisaci naší letošní činnosti: zocelení vlastních řad. Samozřejmě, že k tomu eflí nutno použití i prostředků, jako je učení v cizině a od cizinců. Ale to je jen provádění tohoto programu. Ještě příští rok budeme věnovati této činnosti, jež nese tak dobré

Nezapomeňte

zapřaviti předplatné Kč 35—. Složenka přiložena byla k 5. číslu našeho časopisu.

výsledky. Máme mnoho dobrého, mladého závodnického materiálu, ale ten potřebuje technického vzdělání, důkladného a odborného trainingu, detailní práce od jednoho k druhému. Právě té detailní práce je nejvíce třeba. Tu musí přiložit ruku k dílu hlavně cvičitelé!

T. O. nemohl letos ještě přijmouti mnoho referátů o závodech. Obzvláštní nepřízeň počasí zabraňovala jejich pořádání. To, co bylo provedeno, jsou pouhé trosky bohatého programu pro počátek roku a pro hlavní sezonu lednovou proponovaného. Více práce měl inž. Macháček, referent závodů, se změnami v termínové listině. — S napětím všech sil uspořádala pražská župa svůj přebor ve Veltéřicích. Byl to sice obzvlášť těžký úkol, ale nebylo by přes to na místě o něm speciálně mluvit, když také v tentýž den ještě jiné župy pořádaly závody (plzeňská, bezkydská), kdyby tento závod nebyl býval proveden dámou. Touto dámou, jež se nelekla nepřízně počasí, ba zdolala ji, byla náčelník pražské župy, paní Olga Scheinerová. T. O. kvitoval její referát s obzvláštním uznáním. — Sluší se dále zmínit o tom, že v r. 1930 bylo po prvé na svazovém můstku (a to na Jarolímkově můstku na Štrbském Plesu) skočeno 60 m. Jarolímek věnoval na památku toho Ruudovi, jež skok provedl čestnou cenu, jež byla mu předána na schůzi T. O. dne 3. února. Za tuto obětavost vzdal T. O. Jarolímkovi, svému předsedovi, obzvlášť vřelý dík.

Jednou z největších starostí T. O. je mistrovství 1930. Přípravy k němu projednávání technická i organizační, styk s pořadatelstvem v Jilemnici, styk mezinárodní, propagace, při tom nepříjemná domácí kampaň proti Svazu, kterému bylo falešně vytýkáno, že svá mistrovství světil HDW. k provedení, zatím, co je pr. vádí nejryzejší český klub: Č. K. S. Ski v Jilemnici — to vše vyžadovalo krajního napětí sil T. O. — Při tom hrozilo neustále nebezpečí, že nedostatek sněhu veškery tyto práce zmaří. Jilemničtí kteří rozumí skvěle své věci, neboť tam je otcina našeho lyžařství, trnuli již opravdu o svůj dobře připravený podnik. Mají v tom směru pověstnou smůlu s počasím.

Vylíčení vůbec souvisle veškeru detailní činnost T. O. prostě nelze. Bylo by k tomu zapotřebí doslovného otisknutí protokolů o jeho zasedáních a k tomu připojení komentáře, poznámky a vysvětlivky, neboť zápisy jsou často lakonické. — Není to jen starost o pořádání závodů, zájezdů, trainingů, kursů, úprava termínové listiny, soudcování, zkoušení soudců i cvičitelů, přednášky atd., ale i starosti finanční, dopravní, ubytovací, místní, redakce řádů, evidence závodníků a jejich registrace, starosti o ceny, značky, můstky, o styk s vojskem, s ČOS., studenty, skauty, HDW, FIS atd., řešení obtížných problémů technických jak jízdy samé, tak i všeho ostatního, co s tím souvisí. Celý náš lyžařský život soustřeďuje se v T. O. — To prvé sportovní a závodní. Ta trest' našeho sportu. Je to práce ohromná, vyžadující velkých obětí osobních i finančních. Členství v T. O. není jen obyčejná funkce. Znamená tuhou práci po celý rok a v hlavní saisoně — budiž mně dovoleno to říci — neustálý tanec.

Technický odbor Svazu lyžařů je jeho sportovním mozkem i výkonným orgánem v jedné podstatě. *Dr. Kal.*

SVAZOVÝ KURS TERENNÍHO LYŽAŘENÍ. T. O. Svazu lyžařů začal v tomto roce usilovněji pracovat na povznesení úrovně terenního lyžaření. První etapu máme již za námi. Odsunula ji ze začátku nepřízeň počasí, ohrozila ji po druhé, ale přece podařilo se jí provést, a to s úspěchem, možno říci, 75%. — Program kursu vypracoval a kurs vedl člen T. O. špkt. Miloš Frgal ve dnech 26.—29. ledna t. r.

Cvičeno na jižních svazích Luční hory do Dlouhého dolu. Řádných účastníků bylo čtrnáct, kteří byli vybráni T. O. z většího počtu přihlášených: 1. Bárta Josef, KČT. Praha. 2. Chejnowský Josef, K. T. L. Košice. 3. Miloš Zapletal, Lyž. klub Ostrava 4. Kolář Olda. S. K. Dvůr Králové. 5. Honzů Jaroslav, Vesl. Klub Blesk. 6. Jan Spěváček, KČST. Praha. 7. Láďa Jelínek, Č. Ski klub Praha. 8. Otakar Skotnica, L. K. Ostrava. 9. Rudolf Kozák, Lyžař. odbor Sokola Pražského. 10. Běda Šenk, Lyžař. odbor Sokola Karlín. 11. J. Černohorský, Č. S. P. Z. S. (Praha). 12. Lída Zemanová, L. Z. K. Praha. 13. Lang Roman, Český Ski Klub Plzeň. 14. Václav Myšák, Ski k. Č. Buděj. (L. K. V. S.). Mimořádně zúčastnili se ing. Jílek a špkt. Brož. — Probraný program vyčerpával techniku moderní jízdy (přivratnou křivku a přeskoky) se všemi ulehčeními a urychleními (pomoc holí při švzích) na svazích do 40 stupňů a do středních rychlostí. Pro nepříznivé počasí druhý a čtvrtý den nepodařilo se provést program na svazích nad 40 stupňů a program vrcholných rychlostních jízd. Snad se to podaří dodatečně doplnit. — Jinak probrána důkladně a denně opakována metodika výcviku, neboť kurs byl prováděn se zvláštním zřetelem k tomu, aby absolventi byli učitelé ve svých klubech. Večer pak ve formě rozprav bylo probráno bezpočetně lyžařských otázek technických.

OZNAMUJEME ZNOVA A NAPOSLED:

SOUTĚŽ NA NEJLEPŠÍ ZIMNÍ FOTOGRAFII, bez ohledu na její genre, vypisuje vydavatelství časopisu Zimní Sport o cenu věnovanou mistrem Cinou Jelínkem: original zimní krajiny. Obrázky pro tuto soutěž určené na lesklém papíru, zasílejte do 1. dubna 1930 na adresu: Dr. O. Brauner, Praha XII., Polská 14; s označením, co obrázek představuje a s poznámkou: pro soutěž. Obrázky, jež pro soutěž se nehodí, budou na požádání zaslány zpět.

DOROSTENECKÝ ODBOR Svazu lyžařů R. Č. S. nemohl pro špatné sněhové poměry uspořádati projektovaný kurs ve skoku pro vybrané nejlepší dorostence ze všech žup (doplňk loňského kursu na Lahrově boudě). Aby alespoň těm nejlepším z loňského kursu, kteří jevíli zřejmý talent ve skoku, byl poskytnut závčas před sezonou nutný výcvik, vyslal 4 z jmenovaných do závodnického kursu, konaného po vánocích na Štrbském plese.

Ohledně přidělu lyží pro chudý dorost v klubech nemůže letos D. O. S. L. všem žádostem vyhovět pro omezenost letošního rozpočtu. Žádosti jsou projednávány postupně podle toho jak došly a podle finanční možnosti budou lyže přiděleny.

Župy, které již provedly letošní vylučovací závody dorostu, hlaseť jich výsledky ihned kanceláři Svazu lyžařů. Uveďte celkový počet startujících a přesně časy a klubovní příslušnost těch, kteří se umístili alespoň na místě prvé až desátém.

Pokud přebory dorostu pro nepříznivé počasí konány býti nemohly, hleďte tyto co nejdříve provést.

Ústřední dorostenecký kurs závodní bude letos, jako každoročně, podle výsledků těchto závodů pokud se týče účastníků sestaven a bude asi nutno z důvodů sněhových poměrů

provésti jej dříve, nežli jiná léta. Instruktoři budou letos vybráni podle nového systému a bude přihlédnuto k jejich schopnosti v moderním výcviku v jízdě terenní. *I. K.*

MEZINÁRODNÍMI SOUDCI F. J. S. byli jmenováni tito pánové: *Německo:* Gustav Räther, Erfurt, Albert Ganzenmüller, Mnichov (vůdce něm. mužstev), Guy Schmidt, Mnichov. *Anglie:* Alex. Kliler, H. R. Spence, R. T. Janson. *Finsko:* Armas Palmros, Irjö Durchmann, Irjö Calonius. *Italie:* Ing. Ghiglione, Turín, Er. Aldo Bonacossa, Milán (předseda Federace), Frederico Tertschak (naš známý z Cortiny). *S. H. S.:* Dr. Fran. Pavlin, Lublaň, Joso Gorec, Lu-

blaň, Ante Guidovec, Lublaň. *Norsko:* N. R. Oestgaard, Oslo, (předseda Svazu a náš dobrý přítel), Olaf Helset, Oslo, Ing. Smith Kieland Oslo (rovněž náš starý známý). *Rumunsko:* Th. Rosetti-Solesco (předseda lyžařské sekce a náš dobrý známý), C. Medeleanu, R. Breuer. *Švédsko:* J. af Klercker, Stockholm, Axel Norling, Stockholm, C. Nordenson, Stockholm. *RČS.:* Svaz: ing. Josef Jítek, arch. Karel Jarolímek, Dr. Jar. Moser, — H. D. W.: Adalbert Hinz, Jablonec n. Nis., Adolf Vater, Liberec, Ing. Otto Schrimpl, Staré město u Trutnova. *Maďarsko:* Richard Schwicker, Budapešť, Walter Delmar, Budapešť, Stefan Deván, Budapešť. Ostatní země dosud nejmenovaly soudeů.

Různé zprávy.

CO JE PRAVDOU? V předcházejících číslech našeho časopisu přinesli jsme zprávy o dějišti příští zimní olympiady v roce 1932 Lake Placid v Americe, jež příznivé toto místo oceňovaly, jako způsobilé pro tak důležité závody, jako jest III. zimní olympiáda. A nyní v časopisu „Der Winter“ uveřejněna jest tato zpráva: Musí se ještě mnoho změnit, aby vše v roce 1932 bylo v pořádku. Hory jsou porostlé hustým porostem, jest tam spousta skalisek a kamenů bez řádných sjezdových plání a poměry sněhové jsou tam směšné. Souvislá sněhová pokrývka bývá tam zřídka k nalezení a řídké volné stráně bývají vyfoukány od prudkých větrů až na samé kameny. Závodní trati možno tam vésti pouze po jednotlivých dřevařských stezkách, po nichž možno jíti několik hodin cesty, aniž by bylo možno porostem a křovím volně vyhlédnouti. — A na konec dotčený pisatel, který jest též za tuto zprávu zodpovědný, píše: Byl jsem tímto „americkým Sv. Mořicem“ dokonale zklaman a mám za to, že volba měla padnouti na pohoří Rocky Mountains, ovšem tam by samozřejmě scházela velká návštěva New Yorku. — Máme za to, že zpráva tato jest při nejmenším přehnaná, ale v každém případě budou kladeny na Lake Placid po Chamonix a Sv. Mořici požadavky veliké, ježto lyžaři starého světa s ledačims dnes již se nespokojí. *Dr. O. Br.*

Filmujte zimní sporty!

Pohyblivé obrazy na projekční stěně ožvíjí i po letech vzpomínky na radostné půvaby bílého sportu. Nezávazné informace podá speciální obchod pro amatérskou kinematografii

FOTO
WACHTL

PRAHA II., SENOVAŽNÁ 8 a PRAHA II., NÁRODNÍ TR. 26.

CHYTLÍV ČASOPIS Z „NAŠICH HOR A LÁZNÍ“ napadl ve svém předposledním čísle opět náš časopis a osobně jeho chefredaktora známým svým revolverovým způsobem. S listem pana Chytila nepolemisujeme.

Osobní nájezdy na chefredaktora „Zimního sportu“ spadají pod jisté paragrafy trest. zákona a proto pojednáme věc jinde. Výsledek sdělíme! *I. K.*

KURS TERENNÍ JÍZDY pro cvičitele Svazu Lyžařů RČS, konaný ve dnech 26.—29. ledna 1930 na Lahrových boudách v Krkonoších, za vedení p. štkpt. Miloše Frgala.

I. den, neděle 26. I. 1930. Stav: 17 osob (vč. ext. pp. Jílka a Kaly, jakož i instruktora p. štkpt. Frgala). Společný sraz kursistů o půl 10. hod. u Havlovy boudy na Výrovce, kde převzal praktický výcvik družstva instruktor kursu p. štkpt. Frgal.

Po krátkém proslovu a stručném teoretickém výkladu přívratného kristianského švihu, přikročeno ihned k praktickému nácviku. Zdůrazněna nutnost metodického a jednotného postupu při nácviku tohoto nejdůležitějšího ter. švihu a to: nejprve přímé sjezdy přívratmo (správné vedení nohou) a na tutéž stranu přívratné brzdění, končící zastavením přívratnou kristiankou (správné vedení hole). Následuje z přímé jízdy nasazení krátkého přívratu (stále na stejnou stranu) a současně s předhozením hole a provedením přívratné kristiánky. Tento švih se pak cvičí ze stále většihobočného ná-

jezdu, až se postupně docílí vlášníčkového, náležité protaženého, přívr. krist. švihu se svahu do úplného vybrzdění (pozor na konečné postavení nohou). Stejným způsobem cvičena průprava přívratného krist. švihu na opačnou stranu. Zdůrazněna opět důležitá práce hole (položení se na vzduch), dále vytáčení švihu trupem, zejména při ostře vybrzděných, vlášníčkových švících. Většinu kursistů činilo zpočátku značné obtíže správné vedení přívratné, vnější lyže (kristy z pluhu, vnitřní

lyže často zvedána, ač ji nutno prisunouti rovněž těsně při zemi. Největší obtíž spočívala však v práci holí, t. j. ve správném zabodnutí hole, v důrazném položení se na hůl, což vyžaduje ovšem při větším svahu, aby tělo bylo aspoň kolmo ku svahu, ještě lépe však podle možnosti ještě předkloněno. Po překonání zmíněných počátečních obtíží docíleno již prvého dne uspokojivých výsledků. Po zpracování evičiště, které zpočátku bylo příliš tvrdé (zmrzlý sníh), přikročeno také k nácviku přeskočků (příčného skoku), které prováděny nejprve v minimální rychlosti a přihlíženo hlavně k náležitému provedení (stylu). Po přeskočcích z přímé jízdy

cvičeny také přeskoky z šikmého nájezdu (se svahu) až téměř o 180°. Přeskoky se dařily již hůře, ovšem hlavně v důsledku naprosto nevhodného, tvrdého sněhu, kde nahromaděný firmový sníh snadno podklouzával. Po 15 minutové přestávce změněn terén a cvičeno na jižním svahu Luční hory, nad tvořící se muldou Laugengrundu (cesta z Výrovky do Sv. Petru). Zkoušeny především opětně přívratné kristianky, nejprve na menších svazích, později na značně ostrých svazích (až 37°), což podle názoru p. štkpt. Frgala byly stále ještě sklony středního stupně. Nejprve cvičeny přívr. krist. švihy do úplného vybrzdění a v malých rychlostech, později pak sjížděny tyto švihy v pravidelných vlnkách a větší rychlostí. Instruktor kursu převedl pak ukázkový sjezd na ostrém sklonu, kde již se nepoužívá holí a kde místo švihy přívratného používá se již krist. švihy odvratného. Poněvadž při nácviku docházelo vedeném krist. švihy — důsledek malého naklonění těla se často ke smyku kursistů (pády ku svahu při nesprávně prosvahu), předvedl p. štkpt. Frgal ukázkou zastavení smyku na ostrých svazích, jako při pádu ke svahu, tak i při pádu se svahu. Tato sebezáchrana provádí se pomocí zabrzdění holí a to tím způsobem, že při nastalém smyku pustím z ruky hůl na straně ke svahu, takže tato zůstane viseti na řemenu za zápěstí. Takto uvolněnou rukou (dlaní) uchopím druhou hůl (svahovou těsně nad kroužkem, tuto pak zabodnu nad sebe do svahu a rasantním brzděním na obou koncích držené hole docílím zastavení. Při pádu se svahu nutno se nejprve po zabodnutí hole kol této otočiti a pak zastaviti stejným způsobem jak výše popsáno.

Cvičení ukončeno o půl 2 hod. odpoč. pro značnou únavu kursistů, načež se družstvo vrátilo na oběd do Lahrovky

boudy. Odpoledne byl pohov. Téhož dne odjel z kursu externista p. Kala.

2. den, pondělí 27. I. 1930: stav 17 osob, plus externista, p. štkpt. Brož.

Po slunečné neděli následovalo mlhavé pondělí, v důsledku čehož nebylo možno cvičiti přívratné krist. švihy a přeskoky na zamýšlených prudkých svazích Langengrundu, zejména s ohledem na tvrdý, zmrzlý sníh. Cvičeno proto dopoledne volně v okolí Lahrovky, v poledne přijel pak instruktor kursu p. štkpt. Frgal, načež přeloženo odpolední cvičení na svahy pod Friesovými boudami. Z opakovaní průpravný nácvik přívratných kristianek, které stále ostřeji protahovány, až do vlasničekových švihů. Pak vyznačena instruktorem pomocí větviček přesná (značně úzká) trasa, kterou bylo nutno vlasničekovými přívr. švihy projížděti. Na to přikročeno opětně k nácviku přeskoků, opětně jak s přímého nájezdu, tak i z nájezdu šikmého. Na umělém můstku cvičeny pak terenní skoky, při nichž sl. Zemanová zlomila lyži. Na největším sklonu pod Friesovkami, t. j. v rokli vznikajícího potoka cvičeny sjezdy přísedmo (až do úplného dřepu), načež na ostrém protisvahu muldy zakončeny tyto nejprve přeskoky o 180°, později pak zakončovány přívratnými krist. švihy. Přeskoky dařily se nepoměrně lépe, nežli takto v protisvahu prováděné přívratné švihy. Po kratší terenní jízdě zakončeno denní zaměstnání nácvikem bruslení na lyžích v nejbližším okolí Lahrovky. Zároveň cvičeno přešlapování a odšlapování na lyžích. Večer uspořádána za vedení p. štkpt. Frgala zajímavá lyžařská debata o nových směrech a výchovných metodách v moderních lyžařství, při čemž jmenovaný instruktor zodpověděl zároveň řadu dotazů zúčastněných kursistů.

Kdo maže - ten jede!

Používejte mazadel a vosků osvědčených značek pro stoupání i sjezd

„Dunzinger - Østby - Sohm“

Zastupuje v Č. S. R.

V. J. ROTT - PRAHA - MALÉ NÁM.

Ceníky zdarma.

LYŽAŘI, ŽÁDEJTE VE VŠECH OBCHODECH SPORTOVNÍMI POTŘEBAMI
ŠVÉDSKÉ BŘEZOVÉ LYŽE
 ANDERS PERSSON, BOLNÄS.

3. den, úterý 28. I. 1930: stav 17 osob, plus ext. p. štkpt. Brož.

Cvičení zahájeno ranní půlhodinkou v okolí Lahrovky (opětne průprava přívratné kristianky). Následoval výstup na Výrovku, načež as od 11.30 hod. cvičeno opětne za Výrovkou nad Langengrundem. Spojovány přívr. kristianky ve vlnovkové sjezdy na stále ostřejších svazích. Cvičena opětne sebezáchrana při smyku (pom. hole), načež předvedl instruktor kursu, jak nutno vystupovati na příkrých svazích, t. j. správné tvoření záseků (stupínků), střídání jednotlivců při výstupu, přímý výstup i bokem atd. Dále cvičeno sesouvání po hranách (v úzkých sněhových žlabech) přívrat. krist. švihy o nejmenším poloměru (kol hole). Po té zavedl instruktor družstvo ještě dále resp. i výše směrem ku Kozím hřbetům, načež následoval dlouhý, značně ostrý sjezd (výškový rozdíl ca 300 m při sklonu ca 33°), který vyústil v Langengrundu, kde cesta od Výrovky vchází do vysokého lesa. Použito nejprve zcela vybrzděných kristianek přívratných, které pak spojovány ve vlnovky, načež poslední třetina sjezdu jeta přeskoky. Byl to nejobtížnější, zároveň však také nejkrásnější terenní sjezd v kursu. Návrat konal se obvyklou, tyčovanou cestou na Výrovku, načež večer pokračováno v lyžařských debatách.

4. den, středa 29. I. 1930: stav 15 osob (v úterý odjel p. Jílek a také p. štkpt. Brož se nezúčastnil).

Poslední den zahájen opětne průpravnou přívratné kristianky, načež k vůli celku zkoušeny také krist. švihy odvrátne. Mlhavé počasí a tvrdý zmrzlý sníh znemožnily opětne cvičení na ostrých svazích, v důsledku čehož během dopoledne zakončen kurs na Lahrovce, načež se kursisté rozjeli různými směry. Vzdor nepřízní počasí a hlavně sněhových poměrů kurs splnil plně své poslání, díky jak theoretickým, tak i hlavně praktickým znalostem instruktora p. štkpt. Frgala a bude jistě dobrou vzpruhou k další výcvikové činnosti lyžařské v jednotlivých klubech, za účelem dosažení vyšší technické úrovně širšího členstva Svazu lyžařů RČS.

Rudolf Kozák.

PRVNÍ A PATRNĚ LETOS POSLEDNÍ ZÁVOD NA 50 km konal se 16. ledna ve Sv. Mořici ve dvou kolech po 25 km. Závod tento ukázal, že Švýcaři mají na všechny odrudy dnešního závodního lyžařství výborné borce, na distanční však závody nikoliv. Ze všech startujících závodníků dojelo do cíle pouze 35% borců, čili 65% se jich vzdalo, mezi nimi i favorisovaní závodníci Busmann, Julen, Zlier, kteří jak jsme již předešle uvedli, jsou predestinovaní členové vojenské hlídky pro Oslo. Čest této hlídky zachránil její velitel nadpor. Kunz, který byl vítězem v čase 5:46-02 hod. Důvodem proč většina závodníků se vzdala, ač trať nebyla zvláště těžká a počasí i sníh také žádné špatné, byl ten, jak všichni uvádějí, že neměli dostatek času ve Sv. Mořici se aklimatisovati, což na ně mělo špatný vliv. Ovšem to netýkalo se vítěze, jež jest ve Sv. Mořici domovem. Vzpomínám si při tom, jak obezřetné bylo technické vedení našeho Svazu, když naše závodníky včas vyslalo k výcviku na Olympiádu do Sv. Mořice, takže zvolna nízkému tlaku vzduchu mohli si tito navyknouti a na žádného nemělo klima při závodech vlivu. Ovšem naši hokejisté, kteří byli dřívějším moudrým čs. olympijským výběrem poslání do Mořice den před prvním utkáním a to zrovna ještě se Švédy a tu změnu odnesli a polovina hráčů byla nemocna a tak byli nuceni k tak těžkému zápasu nastupovati rovnou z lůžek.

Dr. O. Br.

1 DRUHÁ POLOVINA LEDNA A POČÁTEK ÚNORA NEPŘINESLA LYŽAŘŮM MNOHO RADOSTÍ. Sněhu

málo, teplo. Většina závodů musela být odřeknuta. Na neděli 2. února, když v horách od středy 29. I. padal sníh, byly přece některé závody provedeny (výsledky závodů přinášíme na místě jiném). V neděli 19. ledna byl na Krkonoších jakýs takýs lyžařský den, sníh měl vysokou jinovatku, bylo ho ale málo, bylo však jasno, a vyhlídky do dálek byly dobré. Frgalův svazový kurs terenní jízdy, ubytovaný ve dnech 26. až 29. ledna na Lahrově boudě, měl „aprilové počasí“, nicméně okolní „sněžná komora“ v roklich zajistila bezvadný jeho průběh, o němž přinášíme zprávu na místě jiném. Dne 1. února bylo v sobotu ráno na Krkonoších ideální počasí, 6 stupňů pod nulou a odpoledne ke druhé hodině na hřebenech slunce nad mořem mlh v kraji. Večer klesla již teplota na 3 pod nulou, ráno mžilo, odpoledne přšelo, mezi 1000—800 m n. v. byl sníh pokrytý slabou prolamující se korou, níže, na př. v okolí Vrchlabí, měnil se v břečku! Tedy bída na bídu, zmatek na zmatek! Sportovní rychlík by po všechny soboty slušně obsazen, odjel i přijel všude na minutu (mimo malé zpoždění 2. II.!), vagony čisté, prima personál — je radost s ním jeti.

Snad by mohly *Pražské elektrické podniky* poslati k němu o nějakou tu elektriku více. Neb alespoň zaříditi, by v tu hodinu okolo „Wilsonova“ cirkulujícím elektrikám nebyly brány vlečáky. Bylo by to ve prospěch lyžařů, kteří přeci směji jen na plošinu, ale i ve prospěch civilního obyvatelstva, které těžko a nerado prodírá se mezi našimi dřívky a tlumoky.

I. K.

NAŠIM SOUDCŮM sotva asi bude známo, že Angličané při skoku na lyžích nedávají žádných bodů za styl, nýbrž že vítězem je ten, kdo má nejdelší skok ve stoje bez ohledu na to, v jakém stylu byl proveden, resp. že při závodě se počet dočilených metrů při předepsaném počtu skoků sečte a kdo dočíl největší součet metrů, jest vítěz. Velmi jistě zajímavé stanovisko pro Angličany v dnešním moderním nazírání na lyžařské závody a pro soudce moc pohodlné. Tak při mistrovství britském v Mürren v polovici ledna, kde v závodě ve sjezdu zvítězil *Mackintosh*, v slalomu *Bracken*, v běhu na 18 km 45letý *Spence*, zvítězil v závodě ve skoku na lyžích *Mackintosh* dvěma skoky o 8 m délky, ale bez jakéhokoliv předepsaného držení těla nad *Legardem*, jehož skoky byly velmi pěkné.

Dr. O. Br.

ÚČAST ČS BRANNÉ MOCI NA ZÁVODECH V CIZINĚ V R 1930. Již začátkem roku 1929 dověděla se neoficiálně vojenská zpráva, že v Norsku budou v r. 1930 uspořádány velké mezinárodní lyžařsko-střelecké vojenské závody. Podle zkušeností z uplynulých let bylo zřejmé, že nyní ani podradnější závody nedají se obeslati bez předcházejícího usilovného nácviku. Začlo se proto ihned se střeleckým nácvikem, který později byl spojován s přespolními běhy a jiným nácvikem vytrvalostním. Po nástupu nováčků byl proveden nový výběr a začátkem ledna byli soustředěni vybraní závodníci v počtu dvou důstojníků a 13 vojínů do Špindlerova Mlýna. Střelecký výcvik vedl známý odborník štkpt. Střida; nácvik lyžařský prováděl npor. O. Německý. Soustředění závodníci procházeli sítím trainingových běhů, takže pro dva vyřazovací závody zůstalo pro prvý jedenáct, pro druhý osm závodníků. Rozřadovací závody byly provedeny na trati 30 km se střelbou na dvou polních střelnicích a daly toto pořadí: Kategorie důstojníků: npor. O. Německý, npor. A. Kuběna. Kategorie mužstva: 1. vojín V. Möhwald, 2. svob. A. Bartoň, 3. čet. asp. J. Tryzna, 4. voj. V. Roland, 5. svob. K. Čihař, 6. voj. H. Kocián. Do hlídky zařaden tedy.

jako velitel npor. O. Německý a čtyři první vojíni z umístěných Vedením výpravy pověřen škpt. M. Frgal, který současně má fungovati jako soudec v mezinárodním soudcovském sboru. Závodů v Rumunsku, které se měly konati 9. února v Sinai, byly pro nepříznivé sněhové poměry odloženy, takže zbývá pouze účast na mezinárodních vojenských závodech v Oslo, a to na dvou závodech. Prvý závod jest na 30 km se střelbou na polní střelnici. Za každou přihlášenou armádu zúčastní se ho jedna hlídka v sestavě I důst. a 3 vojínů. Podle dosavadního stavu přihlášek bude to tedy celkem devět hlídek armád francouzské, švédské, finské, švýcarské, italské, polské, německé, norské a naší. Přes to, že střelba jest součástí závodů, počítá se tato zvláště a lyžařský výkon též zvláště. Kromě tohoto závodu bude ještě jeden závod vojenský, a to závod jednotlivců na 25 km, se střelbou. V tomto závodě klasifikují se střelba i lyžařský výkon sdruženě. *Fgl.*

NĚMECKÁ VOJENSKÁ HLÍDKA pro závody do Oslo odjíždí v této sestavě: kpt. Dietl, ndp. Raithel, svob. Wagner, Eck a Stefan. Jako náhradníci jedou s sebou: ndp. Zorn, Gallitz, Schneider, Gais, Helmmmer, Wassermann a praporčík Raithel. — Jak vidno, hodlají se Němci representovati rádně, jako při hlídkovém závodě při II. Zimní Olympiádě ve Sv. Mořici. *Dr. O. Br.*

MÁLOKTERÉ MĚSTO NA MORAVĚ má tak příhodnou polohu pro zimní sporty jako Staré Město pod Sněžníkem. Jakožto nejsevernější město moravské a protože leží přes 560 m nad mořem má po celou zimu dosti sněhu, který zde leží po 3—4 měsíce. Mimo to okolí města jest velmi bohato na krásné sjezdy s okolních kopečků a vzdálenějších hor. Již na nádraží může si lyžař připevnit lyže a rozejeti se na protější pahorek, dále pak přes náhorní rovinku do Stříbrnic a odtud již vystupuje kolem nové chaty „U salašních bud“ (stanice KČST) na Sněžník. V nové této chatě jsou k dispozici 24 postele. Se Sněžníkem pak sjíždí se prudkým hraničním příkopem do polovice a Jubilejní cestou vyjede se opět „U salašních bud“ z lesa. Odtud potom lyžař pohodlně je v Starém Městě pod Sn. na nádraží na lyžích za 50 minut. Nejlépe však pro lyžaře ze vzdálenějších míst je dojetí do Starého Města p. Sn. již v sobotu večer a ubytovati se v nové chatě KČST, která jest od nádraží vzdálena 4 minuty. Zde jest k dispozici 12 pokojů s 49 postelemi. Chata tato jest nejlépe zařízeným hotelem v městě a jediným českým podnikem v místě. Ráno potom může se s náskokem 2 hodin vyjeti na turu a nemusí se tolik spěchat jako když se přijede až v 9 hodin dopoledne. Mimo Sněžník jsou na lyžích vděčné výlety: přes Kunčice k boudě „U medvědího brlohu“, odtud úvozem nad Velké Vrbno a přes Starou horu do Starého Města (sjezd se Staré hory jest nejkrásnější lyžařskou partií v okolí, holý, dlouhý svah asi 6 km). Jiná tura pro vyspělé lyžaře je Sněžník a odtud po hřebenové cestě do Vlašského (dosud velmi málo známá, v nejbližší době se postaví uprostřed této cesty chyška pro odpočinek.) Méně vyspělí lyžaři potom mají nejkrásnější příležitost na okolních svazích cvičiti. Nejvíce cvičí se u Starého Města u „Švédského kříže“ a u osady Heimerlava. Avšak i jinde možno začínati. Všechna tato místa nejsou od města dále než 5—10 minut. Též na sáňkování je zde pěkná silnice od Heimerlova. U městského vodovodu jest velký basin, který v létě slouží ke koupání, v zimě pak je upraven na kluziště. Od chaty pak 3 minuty jest můstek lyžařský (německých lyžařů), kde každoročně konají se závody lyžařské ve skocích. Staré Město pod Sněžníkem má dobré vlakové spojení se střední Moravou a proto hlavně lyžaři z této části mohou využití všech výhod Starého

Města pod Sněžníkem. Avšak i ostatní části Moravy i Čech mají dobré spojení (z Prahy o půl 4. h. odp. rychlíkem, příjezd v 22. 20 hod. do Starého Města), takže i ze vzdálených míst může si vyjeti lyžař v sobotu odpoledne do tohoto nejsevernějšího koutu Moravy, a jistě nebude litovati námahy a nákladu, spojeného s tímto zájezdem.

NA NAŠI CHUDOU MLÁDEŽ na známém sportovním středisku v Benecku v Krkonoších bylo širší veřejností se vzácnou přízní pamatováno při vánoční nadílce, jak svědčí došlé nás tyto dary: na knížku spořitelni zemřelého mistra F. K. Hrona sebráno 943 Kč, Na Zlaté vyhlídce sebráno v prosinci 155 Kč, Občanská záložna v Jilemnici darovala 100 Kč, hlavní hnízdo „Kosů pražských“ 400 Kč, Národní jednota Severočeská v Jilemnici 100 Kč, Městská spořitelna v Jilemnici 50 Kč, Na Zlaté vyhlídce o vánočních sebráno 246 Kč, Akademie „u Fleků“ v Praze 100 Kč, paní A. Neprašová v Praze 100 Kč, Krkonošská župa turistická v Jilemnici 70 Kč. — Všechny školní děti poděleny byly podle přání látkou na šaty neb střevíci. Dětské prádlo v balíčku zaslala paní T. Vojtová v Praze. Vyúčtování došlých darů uloženo u správy zdejší školy, kde jest k nahlédnutí. Jménem našich chudých dětí děkujeme upřímně všem dárcům a prosíme, aby i nadále vzácná přízeň byla nám zachována. Za místní školní radu a správu školy Vladimír Hřaba, říd. učitel v Benecku.

MEZINÁRODNÍ LYŽAŘSKO-STŘELECKÉ ZÁVODY ARMÁD V OSLO V R. 1930. Současně s výpravou Svazu lyžařů RČS, odjíždí 17. února t. r. do Norska výprava naší branné moci na mezinárodní lyžařsko-střelecké závody vojenské, pořádané norským ministerstvem války v Oslo, ve dnech 23.—26. února 1930. Výprava jest vedena škpt. Milošem Frgalem a jejími členy jsou: npor. Otakar Německý, čet. asp. J. Tryzna, svobodníci J. Bartoň, V. Roland a vojín V. Møhwald. Závody v Oslo jsou jakostí konkurence, nejvýznačnějšími závody vojenskými, doposud konanými, při téměř počtu zúčastněných armád, jak tomu bylo na posledních Olympijských hrách ve Sv. Mořici. Tedy devět armád utká se v nekrvavém boji ve dvou závodech a to: 23. února jest závod čtyřčlenných hlídek na 30 km se závodem ve střelbě. Výsledky časové a střelecké klasifikují se každý zvláště — nejedná se proto o závod sdružený. V závodě střeleckém vystřelí každý vojín 10 nábojů na jednu figuru nekryté ležící, obsahující kruhy od 1—5, takže desíti náboji dá se maximálně nastřílet 50 kruhů. Vzdálenost, na níž se má střílet, nebude závodníkům vůbec oznámena. Maximální věková hranice účastníků, stanovená původně na 24 let, byla na zakročení Švýcarů a Němců zrušena. Při hlídkovém závodě musí hlídka projeti tratí v soukenném stejnokroji s přesně určenou výstrojí a výzbrojí pro důstojníka i mužstvo. U posledních musí váha této obnásení minimálně 10 kg. Poslední kilometr musí hlídka projeti uzavřeně a při projezdě cílem smí býti časový rozdíl mezi prvním a posledním nejvyš 30 vteřin. — 26. února koná se závod jednotlivců pro důstojníky i mužstvo, kombinovaný se závodem ve střelbě. Tento závod dělí se na tři třídy, podle věku závodících: I. třída do 30 let, II. třída od 30 do 40 let, III. třída nad 40 let. Důstojníci i mužstvo při tomto závodě jedou ve stejném ústroji, totiž ve stejnokroji s puškou a bodákem, sumkami s 10 náboji a tlumokem, vázícím nejméně 7 kg. O způsobu bodování při tomto závodě nedošly doposud žádné zprávy. Losování pořadí startujících bylo slavnostně provedeno za přítomnosti diplomatických zástupců zúčastněných zemí v Oslo dne 10. února t. r. a naše hlídka vylosována jako první. *Fgl.*

ZÁVODY VE SKOKU NA LYŽÍCH, jež konány byly 19. ledna v Davosu na z aménitém Bolgen-mústku, byly opétným dúkazem, že ve Švýcarsku mají nejen skvělé mústky, nýbrž i skvělé skokany. Dva dny před těmito závody na Olympia mústku ve Sv. Mořici, skákal stále se lepší skokan Badrutt 59, 64.5 a 63 m na velmi špatném sněhu a při těchto závodech pak v Davosu dokázal skokan Kaufmann, že jest nyní nejlepším švýcarským skokanem. Skoky 63, 70 a 70 m, jsou opravdu znamenitým výkonem. Za ním pak se umístili: Trojani (58, 61, 62), Badrutt (52, 59 a 62), Rubi (57, 58, 55), Zogg (51, 55 a 58), tedy vesměs závodníci prvotřídní. Dva dny na to závodníci již zase skákali na Bernina-mústku v Pontresině, kdež bylo dosaženo sice menších délek, avšak skoků ve stoje ze 63 seniorských 94% a z 27 juniorských docela 97%. Závodní výbor totiž nedovolil, aby brán byl libovolný resp. velký rozjezd, ježto nechtěl aby dosaženo bylo několika rekordních skoků, jež by třeba měly za následek těžké pády, nýbrž aby dosaženo bylo skoků krásných při malých rychlostech nájezdových, avšak velkých odrazech na mústku. V seniorech první tři vítězové umístili se takto: 1. Kaufmann 63, 64.5, 68 m, 2. Trojani 58.5, 62.5, 63 a 3. Badrutt 59, 60.5, 65 m. — Uvedené závody ve skoku, k nimž přidruží se ještě poslední v Gstaadu, jsou vylučovacími pro jmenování závodníků pro Oslo a patrně přijdou v úvahu Kaufmann, Trojani a Badrutt.

Dr. O. Br.

NORSKÁ VOJENSKÁ HLÍDKA pro mezinárodní závody hlídek v Oslo má býti sestavena z těchto závodníků: Poručík Knuta Dahla, Knuta Lunde, Bror Witha a Moelster jako vůdců hlídky, dále z poddůstojníka Leifa Skagnes, dále členů mužstva Klaus Hverven a Sveinungarda. Dále připadají v úvahu Oedegaard, Stenen, O. F. Haugen, Oerneberg a Berger. Uvedení závodníci účastnili se v předešlých dnech okrskových závodů v Oslo a z důstojníků byl 3. Lunde v čase 1:11-29, 12. Moelster 1:14-31, 22. With 1:19-27, 29. Dahl 1:21-38, poddůstojník Skagnes byl 11. v čase 1:13-38, z mužstva Oerneberg 1:11-57, Haugen 1:15-45, Hverven 1:22-27, Sveinungard 1:24-11. Podle norských zpráv přichází v úvahu jako vůdce norské hlídky poručík Knut Lunde.

Dr. O. Br.

NEJDELSÍ SKOK V ČESKOSLOVENSKU provedl, jak známo, o exhibici závodníků při příležitosti Evropského krasobruslařského mistrovství na Štrbském plese Sig. Ruud, docíliv 60 $\frac{1}{2}$ m. Exhibici této přítomen byl p. ministr obchodu Dr. Matoušek. V uznání tohoto výkonu věnoval tvůrce múst-

ku arch. Jarolímek Ruudovi v upomínku *čestnou stříbrnou cenu*, která mu byla u přítomnosti všech členů technického odboru Svazu lyžařů na schůzi dne 3. února konané, předána. Odevzdává čestnou cenu Ruudovi, vzpoměl Jarolímek velikých zásluh Ruudových o výcvik našich závodníků na jméno dorostu. — Jarolímek může být hrd na svůj projekt mústku na Štrbském plese. Přes úsudky všelijakých „sejčků“ zbudoval na Štrbském plese veliké dílo — největší mústek Československa. Je to jedna z nových velikých zásluh našeho milého Karla, za kterou je mu jistě celá naše lyžařská obec vděčna!

I. K.

VELKÉ ZÁVODY 10. HORSKÉ ŠVÝCARSKÉ BRIGÁDY konaly se dne 26. ledna v Englbergu za účasti všech vojenských závodníků, kteří jsou předurčení pro Oslo, mimo nemocného Gurloovuena. Závody konaly se za velmi těžkých povětrnostních podmínek. V kategorii důstojníků zvítězil nadporučík Kunz v čase 1:47:32 hod, druhým byl nadp. Ackermann 1:52:36. V mužstvu pořadí bylo toto: 1. Zeier 1:46:00, 2. Busmann 1:47:04, 3. Jelmini 1:49:31, 4. Della Torre 1:53:53 a 5. Ineichen 2:01:04.

Dr. O. Br.

NEJVĚTŠÍ ZÁVOD SVĚTA VE SJEZDU konal se dne 24. ledna v Mürren (Švýcarsko). Start byl na vrcholu Velkého Schilthornu (2974 m) a cíl v Lauterbrunnen (800 m) Na trati 12 $\frac{1}{2}$ km dlouhé byl tedy výškový rozdíl 2174 metrů. Závodu účastnilo se 15 závodníků, většinou Angličanů a zvítězil v čase 48 min. Mackintosh.

Dr. O. Br.

SVĚTOVÉ MISTROVSKÉ ZÁVODY BOBSLEIGHOVÉ V CAUX byly konány takřka bez sněhu a že byly zdařile dokončeny, má velkou zásluhu pořadatelstvo, jež na dráhu závodní dalo navézt 150 vagonů sněhu. V treninku utrpělo těžkou havárii mužstvo jugoslávské, při čemž všichni závodníci byli těžce zraněni. Nejlepší čas jízdy dosáhlo mužstvo německé, jež časem 2:47:71 překonalo rekord traťový, který byl dosud 2:48:01. V následující však jízde toto mužstvo se zvrhlo. Výsledek závodů byl tento: 1. Itálie I., 2. Švýcarsko II., 3. Německo II., 4. Švýcarsko I., 5. Anglie I.

Dr. O. Br.

KONGRES MEZINÁRODNÍHO BOBSLEIGHOVÉHO SVAZU konal se v Caux současně se světovým mistrovstvím v jízdě bobové za předsednictví hraběte de la Frégeolierie. Kongres usnesl se, že světové bobsleighové mistrovství bude se konati každoročně a rovněž i v roce, kdy pořádána bude Zimní Olympiada, bude vypsaná. Při III. Zimní Olym-

Delší dny a krásné sluneční počasí na horách

umožní Vám zachytiti jejich jedinečnou krásu a půvab dokonalým fotoaparátem se zárukou bezplatného ošetření.

Převezmeme starost o Vaše snímky

Vyvolání a kopírování již za 5 hodin. - Vysoký lesk. Umělecké zvětšeniny.

Zveme Vás do fotokursů, které pořádáme od 1. března. Žádejte další informace.

FOTO - POP NAŠE SLUŽBA - VÁŠ PROSPĚCH MYSLÍKOVA 25

piadě v Lake Placide v r. 1932 budou vypsaný závody dvou a čtyřsedadlových bobů a rovněž i skeletonu. Každý stát může hlásiti pouze dvě mužstva, z nichž jedno zůstává jako záložní. Příští bobsleighové mistrovství světa pro čtyřčlenné mužstvo konati se bude 3. až 4. února 1931 ve Sv. Mořici.

Dr. O. Br.

LETOŠNÍM ROKEM zavedeny byly na trati Praha—Jičín lyžařské relace. Tím umožněna jest pražským lyžařům na této trati jedno i několikadenní návštěva hory Tábor (681 m), vzdálené 7 km od Jičína. Relace Praha—Jičín jest nejlevnější a nejvýhodnější relací vůbec. Zpáteční lístek z Prahy do Jičína obnáší pouze 2920 Kč. Hora Tábor svojí polohou a podnebím vyrovná se zcela našim horám. Každou neděli pořádány jsou zde lyžařské kursy pro začátečníky i pokročilé pod dozorem a vedením zkoušených cvičitelů Svazu lyžařů RČS. Kromě toho jsou zde postaveny dva můstky, cvičný a závodní, takže příležitost pro tento zimní sport je všestranná. Též pro sánkaře nově postavená silnice z Tábora zaručuje velmi pěkné sjezdy v délce cca 4—5 km. Chata na Táboře (telefon, Lomnice č. 59), poskytuje pohodlí jako každá jiná horská bouda. Od každého pražského vlaku odjíždí velký autobus, kterým jest přímé spojení až pod samý vrchol hory Tábor. Veškeré dotazy a informace sdělí ochotně Zimní odbor S. K. Jičín.

POSLEDNÍM ZÁVODEM ROZŘAĎOVACÍM VE SKOKU NA LYŽÍCH pro švýcarské skokany byly závody v Gstaadu. Závody tyto koněly velkým rozčarováním, ježto mimo Kaufmanna, všichni ostatní závodníci pro Oslo vybraní, zklamali. Zvítězil Kaufmann skoky 43, 43 a 49 m.

Dr. O. Br.

ŠVÝCARSKÉ MUŽSTVO PRO OSLO, jež již 12. února odjíždí do Osla, sestaveno bylo po mnoha rozřaďovacích závodech takto: Pro skok byli určeni: Kaufmann, Trojani, Feuz, Julen a Rubi, pro závod kombinovaný: Rubi, Iulen, Feuz; pro závod na 18 km: Busmann, Zeier, Wampfler, Iulen, Feuz, Rubi, Kunz, Gourlaouen, Jelmini a Della Torre a pro závod na 50 km: Busmann, Zeier, Wampfler, a Kunz. Vojenská hlídka pak sestavena byla takto: npor. Kunz, Zeier, Busmann, Gourlaouen, Jelmini a Della Torre. Dr. O. Br.

KOMERČNÍ RADA Č. KADLEC majitel sportovního závodu v Plzni, vydal za spolupráce ilustrátora inž. Franty Příbyla lyžařský ceník, jenž by mohl býti pro svoji uměleckou hodnotu vzorem. Všem zájemcům ihned tento ceník bude zaslán na požádání a doporučujeme našim lyžařům, aby této výhody použili.

MISTROVSKÉ ZÁVODY BAVORSKÉ konaly se poslední neděli v lednu, a to ve Zwieselu běh a v Bavorském Eisensteinu skok. Mistrem stal se Gustav Müller.

Dr. O. Br.

SKVĚLÉHO VYTRVALOSTNÍHO VÝKONU dosáhli členové HDW František Möhwald a Bedřich Ludwig, kteří podnikli dvacetičtyřhodinový běh se startem a cílem ve Sv. Mořici a za tu dobu urazili 182 km.

Dr. O. Br.

PRVNÍM PROFESSIONÁLEM NA LYŽÍCH byl, a je to vskutku podivné — Nor, a to jeden z těch mužů, kteří bývají zvaní otei lyžařství — Torjus Hemmestveit z Morgedal. Jeden z oněch selských mladíků z Telemarken, kteří

v letech sedmdesátých přinesli umění prvního skoku na lyžích udivenému světu.

Seběhlo se to takto: Tenkrát bylo lyžařství v Norsku jako sport ještě v plenkách a nebylo jasného pojmu o tom, že sport nemůže býti ani prací ani businesssem. Vždyť v Telemarken byla lyže jako u nás v horách především pomůckou dopravní „při cestě do práce“ a sportovně byla pojímána asi tak jako puška hajných, kteří si dělají párkrát za rok svůj „střelecký den“. A když šli hoši z Telemarken do Osla k závodům, bylo to samozřejmé, že nesli s sebou „vícer“ lyží, které sami vyráběli, by je v městě prodali. A proto nebylo nic divného nabídl-li jim někdo peníze neb úplatu v jakékoliv formě za jejich výkony na závodech. Starý Fritz Huitfeldt vypravuje o tom asi toto:

„Když jsem byl sekretářem Foreningen, jednalo se i o otázku závodníků z povolání. Všem bylo jasno, že bude nejlépe držeti tuto otázku „od těla“, neboť jsme zároveň závodníci nutili, aby v běhu i skoku vyzkoušeli co nejvíce dovedou. Lyžařství jako sport bylo mladé a nebylo zkušeností. Jak to tenkrát s názory o profesionálství (nejistě) vypadalo, lze posouditi z toho, že k *prvému padesátikilometrovému* závodu došlo jen na základě toho, že jakýsi zámožný občan věnoval cenu 400 zlatých korun pro vítěze. A byl to právě Torjus Hemmestveit z Morgedal, který před očima „Foreningen“, která na závod měla dozor, tuto cenu odnesl. Ale nikoho při tom nic nenapadlo o nějakém Torjusově profesionálství, podle dnešních pojmů. Norové tedy vzdor všem dobrým úmyslům stvořili prvního profesionála. Ani je ovšem při tom nenapadlo, že by to bylo něco „ožehavého“, právě tak jako si nikdo ani nepomyslel na nějakou pozdější cizozemskou konkurenci.“

Tolik Huitfeldt. Jak to dneska na celém světě vypadá, neberou se ovšem ceny v penězích, ale jsou to i zde i onde snahy po poskytnutí výhod a odškodnění v jiné formě, penězům velmi příbuzné, jedná-li se o přetahování dobrých a známých lyžařských závodních koryfeů a není za tím vždy jen čistá láska k sportu, ale začasto klubovní ješitnost (fanouškovství) a i zájmy obchodní.

Ale i „první“ lyžařské artisty bylo by hledati v Norsku, bez farizejství: „že nejsme bohudík jedni z těch atd.“ V letech devadesátých skákalo několik Norů v jednom světoznámém cirkusu na lyžích s můstku — pokrytého kokosovými rohožemi.

I. K.

AFRIKA TURISTICKÁ, HOROLEZECKÁ A LYŽAŘSKÁ. Mluvíme-li o Africe nemyslíme při tom na Egypt, Tunis, Alžír a ostrovy Kanárské. To jsou tak známé a turisticky navštěvované končiny, že jsou vlastně skoro částí Evropy a nikoliv Afrikou v pravém slova smyslu. Myslíme na velkou širokou Afriku za Saharou.

Jisté je v Africe turisticky doposud všechno v začátcích. Ale tyto začátky začínají přímo magneticky přitažlivě působiti na celý civilisovaný svět. Z Ameriky odjíždí ročně několik velkých cestovních společností na luxusních parnících do Afriky a známé Spend Your Holydays v Rodesii, Kenyi, jižní Africe jest Anglickému světu lákavým voláním.

I málo prozkoumaná tropická západní Afrika se modernizuje. Hlavním cílem turistů do Afriky za Saharou jest jihoafrická Unie a východní Afrika. Láká tam věčný svit sluneční, širé Karoo, velkolepé heroická krajina vlastního Kap-ska, divy kataraktů řeky Zambezi, krásá nesčetných mořských lázní, bohatý život měst, na př. Johannesburgu a Kap-ského města, zájem na bohatých dolech zlata a diamantů a ostatním novém, dráždivě cizokrajném. Stále více a více

stoupá v cizineckém ruchu v oblíbené jižní centrální Afrika, již pro spoustu tam v užších jejích hranicích usídlených bělochů s celým aplombem jejích kultury. Již dnes jezdí se pohodlně ve čtyřech, pěti dnech drahou z Kapského města do Konga. Projektováno jest dokonce direktní spojení do Francuau v Kongu, které bude vždy ve čtrnácti dnech jezdit na ohromné trati 6000 km dlouhé z Kapského města.

Projížděné kraje Rodesie a Konga reprezentují ohromnou klenotnici bohatství minerálního, zlata, diamantů, uhlí, mědi atd. Zajímavě píše o tom Dr. Karstedt v časopise „Verkehr und Bäder“:

„Počátek proudu cizinců do Východní Afriky zahájili lovci vysoké, divoké zvěře, kteří na zdravých náhorních planinách Kenye v Německé východní Africe našli vše, co láká milovníka přírody a lovu.

Lovci povahy dřívějšího presidenta Spojených států severoamerických, „drsného jezdce“ Roosevelta, roznegli slávu těchto krajů do širého světa. Zřízením mohutných lesních rezervací byla zvěř ušetřena, a kdo jede do hlavního města Kenye *Nairobi* v rychlíku z přístavu *Mombassa*, vidí během 18ti hodin jízdy něco, co by marně hledal po celém světě: přírodní zoologickou zahradu, volnou komoru zvěře s deseti tisíci žiraf, nosorožců, zeber, antilop, pštrosů, někdy i lvů atd. Na dvacet kroků z okna jídelního vozu neb autocaru!!“

Horolezeckých východisk a východisk pro vysokohorské lyžařství na bohatých firnových polích jest zde spousta. Hluboké horské lesy, ledovce, nepřehledná firnová pole přes 6.000 m vysokého *Kilimandžara* jsou skvěle turisticky exploitovány. Ochramné chaty, tyčové značení a většinou v Německých rukou se nalézající hotely umožnily již stům cestujících slezení tohoto kolosa a mnohé horolezecké požitky na jeho úbočích a lyžařské radosti v úžasných výškách v nejkrásnějším slunci.

Nedaleko jest 600 m hluboký ohromný Ngorongo — kráter, na jehož úpatí se potulovalo za dobrých časů až 60.000 kusů divoké zvěře.

Železnice a autocary vedou tímto gigantickým reservoírem zvěře. Skrz kávové plantáže a kulaté chaty domorodců ke 300 km vzdálené skoro 6.000 m vysoké *Kenyi*, která svými teprve dvakrát horolezeči slezými jehlany na Dolomity upomíná. — A nyní dále k americky kvetajícímu *Nairobi* s jeho luxusními hotely, sportovními hřišti a pikantními Portugalkami do údolí Nilu k jezeru *Victoria*!

Uganda, před 20ti lety nejtemnější Afrika, o níž jsme se zatajeným dechem jako děti četly Stanley-ovy příhody než našel *Livingstona*!! Dnes je to důležité území bavlníkových plantáží, bohaté na prvotřídní automobilové silnice, které probíhají jeho hlubokými hvozdy, plnými stád bůvolů a slonů.

A krása celého světa — krajina *massivu Ruwenzori* na hranici státu Konga — *Měsíčné hory starověku*: Před 30. lety objevena a dnes dobrými silnicemi a dobrými hotely

opatřena jest cílem a letním bytem lovců slonů, cílem vášnivců přírodopytčů! Musíme si tuto změnu trochu uvědomiti: Před 40 lety bílý pruh na mapě — dnes ve 20 dnech parníkem a drahou z Evropy dosažitelné. V tomto rozdílu spočívá hlavní kouzlo turistiky ve Střední Africe.

Na jedné straně primitivnost zcela cizokrajného starobylého života africké přírody a obyvatel, na druhé straně vysoko vyvinuté dopravní a ubytovací prostředky vrcholné evropské civilizace.

Co se týče cestovních výloh, jsou tyto namnoze přeceňovány. Ovšem, kdo miluje koncentrovanou romantiku, může ještě dnes po způsobu našeho Dr. Holuba velmi krásně, ale velmi nákladně s nosiči stanů atd. cestovati. Některý *specialista* lovec dokonce to *musí* činiti.

Ale průměrný turista necestuje celkem jinak, než zde v Evropě. *Dráhy* jsou *lacné* právě tak, jako všude k najmutí připravené *auto*. V úvahu přicházejí snad jedině v Evropě zcela neobvyklé *ohromné vzdálenosti*. Za bydlení a stravování nutno počítati se 160 až 200 Kč denně, tedy právě s tolika penězi, jako někde ve Švýcarsku, Alžíru, Tunisu, Tripolisu a méně než na Rhodu, v Cařihradě, Egyptě. Nikdo se nemusí tahati se zásobami potravin a zbraní. Osobní bezpečnost i majetková jest plně zajištěna.

Fantasie „o bouřících se domorodcích“ jsou právě *pouze fantasie* a bajky důležitých a zbabělých literátů od psacího stolu. Ani v ohledu zdraví, resp. nákazy není třeba ničeho se obávati, dbá-li se průměrných předpisů hygieny, které platí právě tak pro Evropu, jako pro Afriku: myj si ruce a čisti si nehty a zuby!

Východní Afrika není jenom cílem, nýbrž i východiskem cest napříč Afrikou. Jedna z nejzajímavějších tur, která stále více a více v oblíbenosti přichází, je cesta od jezera *Victoria* dolů po Nilu do Egypta — cestička dlouhá asi tak jako z *Gibraltaru do Moskvy*. Vede Ugandou, Sudanem a dosahuje v Khartumu tykadel evropské dopravní sítě. Cestuje se autem, Nilským parníkem a drahou a cesta trvá od jezera *Victoria* až do *Kahýry* necelé 3 neděle.

Celá síť hotelů pokrývající horní část Nilu činí cestujícího zcela nezávislým.

Vzájemný obchodní styk dopravních správ v Sudanu a Ugandě poskytuje přesnost přípojů. Tato krásná cesta, která mimo ostatní půvaby (katarakty Nilu) poskytuje pohledy na spousty stád slonů, není poměrně drahá. Přípravovaná železniční rychlíková trať z Ugandy do *Juby* na Nilu zkrátí tuto cestu a učiní ji ještě pohodlnější. I. K.

CO UČINÍ „BARANDOV“ PRO ZIMNÍ SPORTY. Dovídáme se z dobrého pramene, že na *Barandově* bude zřízen můstek pro skok na lyžích, jenž umožní skoky až 30metrové.

Dále budou na *Barandově* zřízeny dráhy pro bobsleigh a sáňkování.

F O M A

DESKY NEZKLAMOU PŘESVĚDČTE SE!!

S Ještědu.

Ještěd (1010 m), opěrná to hráz proti přívalu od severu, vábí v letošní zimní sezoně zvýšenou měrou, když sněhové poměry jinde nejsou právě skvělé. Sněhu není dosud jako obvykle, ale stačí plně pro zimní sportovce. Jméno Ještědu známo jest nám Čechům dosti v souvislosti s Libercem, ale kolik nás jest, kteří jsme aspoň jedenkrát vystoupili na jeho témě, abychom seznali nejen to, čím Němci právem se tu pyšní, ale rozlehlý kraj, na nějž tito s Ještěda zírají a snad i střeží!

Ještěd v zimě pak, toť pohádka pro sebe! A že nemožno se jí potěšit? Vždyť i v jediném dnu pořídíme pohodlně tento výlet, který přinese nám množství nových dojmů, užijeme plně rozkoši zimní přírody, načerpáme nových sil a radostně, zaručeně radostně vrátíme se domů. A tu teprve vynoří se vzpomínky na jízdu elektr. drahou od nádraží libereckého do Hor. Hanychova, konečné to stanice pod Ještědem. Odtud postavena bude lanová dráha na vrchol hory. Vzpomínáme šilené jízdy sánkařů po umělé dráze sánkařské, jak jsme tomu byli svědky, když jsme stoupali v místech, kde dráha uměle vybudována, s četnými zatáčkami, ochrannými několikametrovými koši. Za výstup se platí sice 50 h, ale za to jest cesta pro pěší také rádně udržována a chůze celkem krátká a příjemná. Vzpomínáme pěkné horské silnice, po níž auto vyváželo na vrchol Ještědu starého umíněnce, který si řekl, že tu dnes také musí být! (Finance mu to ovšem

dovolují.) Milo bylo pozorovat řetěz sáněk, obsazený malými, velkými, jimž nechybělo humoru. Lyžaři skýtá pravý požitek jízdy cesta po severním svahu Ještědu k Výponu, kdež lesní klid, kdežto na silnici velmi rušno.

Horský hotel na Ještědu skýtá občerstvení. Nyní rozšířen. Nám Čechům zde třeba více národní hrdosti, abychom v tomto německém prostředí obstáli. Uplatňujme i zde své češství! Rozhled s Ještědu všemi směry jest úchvatný. Pozorujeme blízké Jizerské hory — vzdálenější Krkonoše, Český Ráj, Lužické hory, Lužici, dohlédáme daleko do Čech a sledujeme moře osad a staveb na Liberecku s jedné a v kraji nesmrtelné básničky Karoliny Světlé s druhé strany.

Jen neradi opouštíme toto místo. Hotel obalen ledem, sněhem i jinovatkou jest jako z cukru, stromy jako praví sněhuláci, příroda — pohádka. Umiňujem si, že přijdeme opět. A tedy od hotelu k staré české, opuštěné boudě, a nyní po lyžích švih jeden — dva, telemark a nyní v záv. d po silnici tam, kde odbočuje cesta k českým Pláním. Tam jest pravé eldorádo lyžařů na Ještědu! Kdo neznal by „vaničky“, skalku!

Než se naděješ jsi na Pláních a tam v divém reji a veselí uběhne den a radostně vracíš se k domovu. Stanice dráhy buď opět Liberec nebo Pilínkov u Liberce. Na Pláních je chata Spolku pro zimní sporty — Praha a restaurace [KČST.

Závody.

PŘEBOROVÉ ZÁVODY ZÁPADOČESKÉ ŽUPY S. L. RČS. NA ŠPIČÁKU, 19. LEDNA 1930. Provedením přeboru pověřeni Sněhaři Domažlice. Nepřízní zimy musili se ho zříci. Pracovní výbor ZPČ. župy v Plzni provedl přebory ve své režii, doba příprav byla pouze 6 dní, jež stačily,

by závody provedeny byly bezvadně, ba možno říci s pronikavým úspěchem sportovním, ne však finančním — leč to je osudem skoro všech lyžařských závodů na českém západě.

Účast závodníků byla neobyčejná. Přihlášky dosáhly čísla 90. Opomenutí registrace zavinilo silné prořádnutí závodního

Dobrý sport
v oděvu
a výzbroji

**OD
TKADLECE
V PLZNI**

TUK NA
SPORTOVNÍ
OBUV

JUCHTIN

Továrna: Derby.

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S **PORT**
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

souboru. Celkem startovalo 65 osob. Závodní tratě byly návrhem cvičitele K. Svobody. Byly velmi těžké. Trať tř. star. I. a II. byla 14 km dlouhá, s celkovým výšk. rozdílem 500 m. Trať dam a III. tř. 10 km, dorostu 5 km. Sníh v době běhu — dopoledne — byl střídavý, závod velmi ztěžující. Závod traťový stál se kořistí V. Zizius, který získal rovněž přebor župy. V závodě traťovém vynikli borci Sněhařů, leč ve skoku naprosto zklamali. Pozoruhodné je vítězství S. S. Ž. nad dámami Sněhařů.

Soutěž skoku konána v neděli odpoledne. Skokani měli v nohou handicap 14 km závodu, eventuelně kratších tratí, leč zhostili se svého úkolu dobře. Nejlepší výkony ve skoku podala třetí třída, v níž dorůstají župě nejlepší skokani. Třída dorostu byla slabě obslána, neboť letošní dorostenci jsou registrováni jako 3 tř. Řada dorostenců nestarala se včasné o registrování a nebyla k skoku připuštěna. Délka skoků byla malá. Nejdelší skoky v soutěži měl Wudy 20 a 23 m, mimo soutěž skočil 26 $\frac{1}{2}$ m. Závodů přítomen byl jako čestný protektor generál divisionář V. Klecanda z Plzně. Účast publika byla slabá. Čápadočeská župa L. R. Č. S. nemá v tomto ohledu na různých ustláno. Většina závodů je pasivní.

Technické výsledky přeboru:

Prosté běhy.

Tř. st. 14 km: 1. štkpt. Krč, Sněhaři, Domažlice, 1.46.28; 2. J. Homolka, Č. Ski klub, Plzeň, 1.50.57; 3. N. Lang, Čes. Ski klub, Plzeň, 1.58.38.

Tř. II. 14 km: 1. V. Zizius, L. o. S. K. Plzně, 1.29.17; 2. Jos. Klouček, Sněhaři, 1.36.14; 3. Jaroslav Klouček, Sněhaři, 1.41.42.

Tř. III. 10 km: 1. Svatoš, Sněhaři, 1.24.58; 2. Šrajl, L. o. S. K. Plzně, 1.30.38; 3. Voves, L. o. S. K. Olympia, 1.31.27.

Dorost 5 km: 1. Lobner Rud., Č. Ski klub v Plzni, —.48.27; 2. Kús Zd., L. o. S. K. Plzně, —.53.10; 3. Beran, L. o. S. K. Olympia, —.57.04.

Skauti 10 km: 1. Kácal, 1.43.42; 2. Valenta, 1.54.26; 3. Rund, 2.09.28. (Všichni 1. kmen Rower-skautů v Plzni.)

Ženy 10 km: 1. Havránková, S. S. žen v Plzni, 1.58.38; 2. Němcová, S. S. žen v Plzni, 2.03.17; 3. Cibochová, S. S. žen v Plzni, 2.16.08.

Soudci: inž. Sloboda, Fr. Jirka, Roman Lang. — Měřiči času: Gustav Vyskočil, štkpt. Hess.

Závod združený.

Tř. II. 1. V. Zizius, L. o. S. K. Plzně, 36 $\frac{13}{24}$ bodu; 2. Jiří Homolka, Čes. Ski klub v Plzni, 27.13 bodu, 3. Josef Klouček, Sněhaři, 19.56 bodu.

Tř. I. Zdeněk Vejšický, Č. Ski klub v Plzni, 31.22; 2. Miroslav Voves, L. o. S. K. Olympia, 21.

Dorost: 1. Beran, L. o. S. K. Olympia, 33.27; 2. Rud. Lobner, Č. Ski klub v Plzni, 24.

Skok prostý:

Tř. I. a II. 1. N. Lang, Č. Ski Klub v Plzni bodů 35.40 (délky skoků 18, 18 m). 2. Vlad. Zizius, L. o. S. K. Plzně 33.225 (14, 16 m). 3. Frant. Krásný, L. o. S. K. Olympia 32.08 (18, 19 m).

III. tř.: 1. Josef Wudy, Č. Ski klub v Plzni bodů 38.30 (skoky 20, 23 m). 2. Konrád Schober, Č. Ski Klub v Plzni 36.30 (19 $\frac{1}{2}$, 20 $\frac{1}{2}$ m). 3. Zdeněk Vejšický, Č. Ski Klub v Plzni 32.70 (18 $\frac{1}{2}$, 21 m).

Dorost: 1. Beran L. o. S. K. Olympia 30.30 bodů (skoky 18, 17 m). 2. Rud. Lobner, Č. Ski Klub v Plzni 5.30 (8 $\frac{1}{2}$ m).

Soudci stylu: Inž. Sloboda, Frt. Jirka, Roman Lang. Měřič délek: štkpt. Hess. Tituly a ceny: Přeborník župy v závodě sdruženém V. Zizius L. o. S. K. Plzně. Nejlepší výkon v běhu na trati 14 km: V. Zizius stříbr. pohár. Nejlepší výkon I. a II. tř. ve skoku prostém: N. Lang. Č. Ski Klub v Plzni — mramorový pohár. Přeborník dorostu v záv. sdr. Beran L. o. S. K. Olympia v Plzni — čestný dar župy — lyže.

Z celkového počtu 30 možných cen získali: Sportovní sdružení žen v Plzni 3 ceny. Sněhaři Domažlice 5 cen. L. o. S. K. Plzně 5 cen. L. o. S. K. Olympia v Plzni 5 cen. Č. Ski Klub v Plzni 11 cen.

Lng.

PŘEBOR PRAŽSKÉ ŽUPY SVAZU LYŽAŘŮ RČS.

Pražská župa svěřila tentokrátě pořádání přeboru, který vždy pořádala sama, Lyžařskému závodnímu klubu v Praze. Pořádání bylo letos spojeno s velkými obtížemi, které díky obětavosti pražského i valtěřického členstva podařilo se překonat tak, že kromě běhu všech závodních tříd, byl proveden i skok, jehož úprava vyžádala si velkého finančního nákladu. Byl to jediný skok, který letošního roku byl v Krkonoších pořádán. Závod těšil se, jako vždy, velké účasti členstva, účastnilo se 10 klubů, z nichž primát co do počtu závodících i co do počtu dosažených cen získal pořádající klub. — Trať byla vedena v Valtěřic směrem na Mrklov a Křižovatku pod Žalým, měla podobu srdece, z něhož první polovinu jela III. tř. a ženy. Sníh byl celkem zledovatělý, avšak všechny sjezdy byly vedeny na severní straně a měly proto dostatek sněhu. Ze startujících 110. závodníků postavil LZK rekordní počet 57 závodníků, tedy více než polovinu celkového počtu. Za LZK následuje Slavia s 18.

LYŽAŘI,

žádejte všude patentní lyžařské hole

RATAR

závodníky. Z dosažených cen získal LZK v I. tř. cenu 3, v II. tř. 3 první, ve III. tř. první 4 a 6, v třídě starší B 2 a 3, v ženách 1, 3 a 5, ve skoku v II. tř. druhou, ve III. tř. první, čtvrtou a pátou. Docílil také druhý nejlepší čas dne v soutěži Kadavým, který jako člen kursu vojenského, v němž se připravuje na závody v Holmenkollen v Norsku, nesměl skákat. Loňský přeborník župy LZK nesměl pro změnu v pravidlech o župním přeboru letos startovat. S. K. Slavia získala především župní přebor Otakarem Německým, a to již po čtvrté. Také druhé místo přeboru obsadila Bořivojem Německým a 5. místo Old. Německým. Dále získává Slavia O. Německým také nejlepšího času dne 51'33" a I. místo v I. tř. ve skoku i v běhu. Další závodníci Slavie obsadili v běhu v I. tř. druhé místo, v II. tř. 4. a 6. místo, ve starších A 2. a 3. místo, ve skoku 2. tř. místo první a ve skoku III. tř. místo třetí. Dvě první ceny v obou starších třídách získal Sokol pražský, dále velmi pěkně se umístil sympatičtější Cífka z LKV, který obsadil třetí místo v přeboru, mimo to obsadil K. L. V. páté místo ve III. třídě. Sl. Nezavdalová z Českého spolku pro zimní sporty, překvapila pěkným výkonem a dobyla 2. ceny v závodě žen. Český Ski Klub Praha získal 4. místo v I. tř. a 4. místo ve třídě žen, dále ve skoku II. tř. 3. a 5. místo. Také nejmladší klub župy S. K. Brouk a Babka, velmi pěkně zahájil svoji oficiální činnost lyžařskou vysláním pěti závodníků a může být vzorem pro ostatních 70 klubů župy, které závody neobeslaly. Lyžařský Klub Vysokoškolského sportu byl velmi handicapován neúčastí Ládi Nováka.

Kromě závodů o přebor byl pořádán závod dorostu ve skoku, který ukázal vysokou třídu našeho dorostu. Skoky dvou prvních vítězů, Beneše z Jilemnice a Plecháče z LZK byly jedny z nejlepších a nejdělsích skoků dne, při čemž Beneš dosáhl nejdělsího skoku v soutěži 32 m. Jilemnický Faistauer ml., také mimo soutěž, docílil v běhu druhého nejlepšího času dne, pouze 1 min. za Německým. Skoku bylo přítomno velmi mnoho obecenstva.

Důkazem dobrého vzájemného poměru mezi kluby, v pražské župě sdruženými a jejich přátelské spolupráce jest ta okolnost, že tentokráte, snad poprvé, nebyl podán žádný protest a závody proběhly zcela hladce. Celkové výsledky jsou tyto:

Závody v běhu na 15 km:

Tř. I. 1. Německý Otakar, Slavia, 51'33" (nejlepší čas dne). 2. Josef Tryzna, Slavia. 3. Jaroslav Martin, L. Z. K. 4. Ing. Bártů, Č. S. K. Praha. 5. Jón Václav, L. Z. K.

Tř. II. 1. Bohumil Kadavý, L. Z. K., 53'43". 2. Frant. Hilšer, L. Z. K. 3. Ant. Jebavý, L. Z. K. 4. Adolf Hnyk, Slavia. 5. Cífka Jan, K. L. V.

Tř. starší A. 1. Kosina Jindřich, Sokol pražský, 1.06'40". 2. Krňoul Rudolf, Slavia. 3. Paczák Karel, Slavia. 4. Hevák Štěpán, Č. S. K. Praha. 5. Maloch Jaromír, L. Z. K.

Tř. starší B. 1. Kalla Ant. Sokol pražský, 1.14'04". 2. Rath Em., L. Z. K. 3. Dr. Zimmer Karel, L. Z. K.

Závod v běhu na 8 km:

III. tř. 1. Hanuš Kamil, L. Z. K., 29'32". 2. Martin Miloslav L. Z. K. 3. Kučera Jan, L. Z. K. 4. Oldřich Višňák, L. Z. K. 5. Putterlík Karel, Vysokoškolský.

Ženy: 1. Havlová Běla, L. Z. K., 39'39". 2. Nezavdalová Vlasta, Čes. spolek pro zim. sporty. 3. Knapová Josefa, L. Z. K. 4. Hochmannová Guča, Č. S. K. Praha. 5. Kozáková Olga, L. Z. K.

Závod ve skoku:

I. tř. 1. Ot. Německý, Slavia. 2. Hnyk, Slavia.

II. tř. 1. Bořivoj Německý, Slavia. 2. Braun Vlastimil, L. Z. K. 3. Kott Hnyk, Č. S. K. Praha. 4. Cífka, K. L. V. 5. Mězl Zd., Č. S. K. Praha.

III. tř. 1. Hanuš Kamil, L. Z. K. 2. Kadavý, Sokol III. 3. Havlíček Slavia. 4. Holubec, L. Z. K. 5. Kraus, L. Z. K. Dorost: 1. Beneš, Jilemnice. 2. Plecháč, L. Z. K. 3. Dynter, Sokol Oiešnice. 4. Mikule, L. Z. K. 5. Pondělíček, Jilemnice.

Závody o přebor pražské župy:

1. Otakar Německý, Slavia, 307 bodů. 2. Bořivoj Německý, Slavia, 253 body. 3. Cífka, K. L. V. 244.8 bodů. 4. Braun, L. Z. K. 242.4 bodů. 5. Old. Německý, Slavia, 214 bodů.

Olga Scheinerová,
náčelník pražské župy i LRČS.

PÁTÉ LYŽAŘSKÉ ŽUPNÍ ZÁVODY NA ŠUMAVĚ. Český Ski Klub v Č. Budějovicích uspořádal 19. ledna páté lyžařské závody jihočeské župy Svazu lyžařů v republice čs. v Želnavě na svahu Smrčiny a jezera Plešného. Sněhové poměry byly velmi nepříznivé a výsledky byly tyto: V distančním závodě na 18 km pro první a druhou třídu zvítězil: 1. Hansa v čase 2:15.04 a jest držitelem putovní ceny Dra ing. Miroslava Zátky pro rok 1930 a dobývá titulu přeborníka Jihočeské župy. Poháru jest již držitelem po třetí a definitivně. Jako druhý byl Kocmoud Stanislav 2:20.18, 3. Oldřich Procházka. Všichni z Č. Ski Klubu z Českých Budějovic. Závod dam na 7 km: 1. Paní Blažena Müllerová v čase 0:45.21, 2. Sl. ěna Mišáková Inda v čase: 0:47.39, 3. Paní Němcová Božena 0:55.54. Závod III. třídy na 10 km: 1. Kopecký Josef (klub lyžařů Tábor) v čase: 0:40.39, 2. Šubrt Otakar (Český Ski Klub, České Budějovice) v čase: 0:40.41, 3. Perman Karel (klub lyžařů a sánkářů Tábor) v čase: 0:41.36.

DOROSTENECKÝ PŘEBOR BEZKYDSKÉ ŽUPY. Na špatném sněhu konaly se 2. února na Pústevnách lyžařské závody dorostenců o přebor bezkydské župy Svazu lyžařů. Ze 69 startujících, příslušníků 7 klubů, mezi nimiž byly tři sokolské odbory, dobyl přeboru v běhu a ve skoku Václavík (SK. Radhošť Mor. Ostrava).

ZÁVODY KRKONOŠSKÉ ŽUPY NA ZVIČINĚ. Na vlhkém sněhu provedeny 2. února na Zvičíně závody s těmito výsledky: Sdružený závod o přebor župy „Bedrníkův memoriál“ vyhrává Rud. Vrána, Jablonec, 426.0 bodů.

Závody ve skoku I. tř.: 1. Vondrák, Hradec Králové 27 a 25 m.

II. tř.: 1. Vrána, Jablonec n. Jiz. 27.5 a 28 m. 2. Jiráček, Dvůr Králové 25.5, a 27 m. 3. Šimůnek, Jablonec n. Jiz. 25 a 27 m.

III. tř.: 1. Lukeš, Jilemnice 29 a 36.5, t. j. nejdělsí skok v konkurenci. 2. Tauchmann, Sokol Studenec 26 a 29 m. 3. Pondělíček, Dvůr Král. 25 a 26 m. 4. Mařátko, Dvůr Králové 25 a 26 m.

Mimo konkurenci: Ruud 34, 36.5 a 37 m, Gutornsen 29, 32, 34 m.

18. km I. tř.: 1. Feistauer st. (Jilemnice) 34:52 min. 2. Fišera (Jilemnice) 36:52 min.

II. tř.: 1. Hanč, 34:47 min., nejlepší čas dne. 2. Feistauer Jar. (Jilemnice) 35:10 min. 3. Doležal (Svatoňovice) 36:11 min. 4. Vrána (Jablonec n. Jiz.) 37 min. 5. Buchar (Jilemnice) 37:12 min. 6. Erlebach (Jilemnice) 37:39 min.

Kategorie starších: 1. Tauchmann (Sokol Studenec) 43:38 min. 2. Brdička (Hradec Král.) 47:03 min. — *Závody na 8 km III. tř.:* 1. Šmíd (Dvůr Král.) 22:07 min. 2. Valenta (Jilemnice) 22:22 min. 3. Lukeš (Jilemnice) 22:24 min. 4. Tauchmann (Sokol Studenec) 24:03 min. Startovalo celkem 38 závodníků.

PRVÉ VEŘEJNÉ LYŽAŘSKÉ ZÁVODY ČESKÉHO SKI KLUBU V Č. BUDĚJOVICÍCH konaly se v neděli dne 2. února 1930 v Želnavě. Závody tyto, původně odřeknuté, konány za slunného dne, za sněhových poměrů úměrných nynějšímu stavu sněhu. Trať 30kilometrového závodu vedla k chatě u jezera Plešného, po hřebenech Smrčiny, k hájovně Springerově (18 km) a dále novým kruhem (12 km) v nižších polohách Smrčiny. S potěšením nutno konstatovati, že účast závodníků byla značná a najmě milými hosty byli závodníci z Nového Města na Moravě, z Prahy, z Plzně, z Tábora, mimo závodníků českobudějovických. Při tomto závodě sešla se prvotřídní konkurence, kterou možno viděti pouze na velkých závodech. Účast hostů bude jistě další vzpruhou jihočeským lyžařům.

Výsledky: I. třída: 1. Německý Josef, S. K. Slavia Praha 2,33'00". 2. Novák Vladimír, L. K. V. S. Praha 2,37'30". Nedošli: Ing. Bartů a Slonek.

II. třída: 1. Čihař Karel, S. K. Plzeň 2,43'26". 2. Cifka Jan, L. K. Vinohrady 2,54'47". 3. Kulka Josef, S. K. Nové Město na Moravě 2, 57'14". Dále došli: Hrabal Otto, Ing. Dlouhý Blahoslav, Hrabánek Jan, Koemoud Stanislav, Kolář František, Novák Dalibor, Matzner Vladimír, Nedobitý Karel, Kubeška Cyril. Nedošli: Zizius Vladimír, Hansa Rudolf, Wichra Václav, Musil Cyril.

Třída starších: 1. Krňoul Rudolf, S. K. Slavia 3,17'36". 2. Rath Emerich, L. Z. K. Praha 3,43'30". 3. Ing. Jauris Ant., S. K. Slavia Praha 4,26'00". Nedošli: Kačárek Karel.

Závod žen na trati 7 km: 1. Myšáková Inda, Český Ski Klub Č. Budějovice 33'41". 2. Müllerová Blažena, detto 33'43". 3. Bürgerová Jiřina, detto 36'36". Křiváčková Anna, Coufalová Marie.

II. VEŘEJNÉ LYŽ. ZÁVODY V BĀNSKÉ BYSTRICI konaly se 1. a 2. února za četné účasti závodníků a velkého množství obecnstva. Pořadatelem bylo velitelství 10. pěší divise s odborem Klubu čs. turistů, Skiklubem a Sokolem.

Sobotního závodu voj. hlídek na 30 km na přimrzlém sněhu zúčastnilo se 11 trojčlenných hlídek. Vítězem je hlídka p. pl. 26 časem 2.34,50, druhá byla hlídka děl. pl. 110 za 2.54,54. Nedělnímu závodu vadil v noci napadlý čerstvý sníh, takže letošní časy jsou poněkud horší loňských na téže dráze. Startovalo 78 civil. záv. a 25 voj. Distanční závody vykazovaly tyto výsledky:

Závody v běhu:

Vojsko: 1. škp. Košut, ppl. 26, 1,45.55; 2. voj. Eisenkohl, ppl. 26, 1,47.50; 3. voj. Schnopp, ppl. 25, 1,52.05; 4. voj. Keim, děl. pl. 110, 1,53,54;

I. třída: Bujak, K. V. Kežmarok, 1,29.36.

II. třída: 1. Ružinský, S. K. Vys. Tatry, 1,33.40; 2. Bányász F., K. V. St. Smokovec, 1,36.04; 3. Novák, K. V. B. Bystrica, 1, 36.44; 4. Heim, K. V. Kežmarok, 1,42.35; 5. Svozil, Vys. Sp. Brno, 1,45.18.

Třída starších: 1. Babjak, Skiklub B. Bystrica, 1,50.54; 2. Kubát, K. Č. S. T. Zvolen, 1,58.11; 3. Koudelka, Skiklub B. Bystrica, 1,58.40.

III. třída: 1. Fermandl, Vys. sp. Brno, 1,06.06; 2. Čapek, Vys. sp. Brno, 1, 09.18; 3. Žalman, Sokol, B. Bystrica, 1,12.52; 4. Baliga, Sokol, B. Bystrica, 1,14.32.

Dorost: 1. Hraško Ján, Sokol B. Bystrica, 1,12.14; 2. Menzel, Sokol B. Bystrica, 1,13.23; 3. Plášťik, Skiklub Bratislava, 1,13.24; 4. Kováčik, Sokol B. Bystrica, 1,16.35; 5. Poschl, Skiklub Bratislava, 1,18.43.

Dámy: 1. Veselová, KČST. B. Bystrica, 1,03.35; 2. Daňová, Skiklub B. Bystrica, 1,04.37; 3. Stárková, KČST. B. Bystrica, 1,05.02.

Mládež do 16 roků. 1. Poschl, Skiklub Bratislava, 51.53; 2. Králík, Skiklub B. Bystrica, 52.19; 3. Béréš, Skiklub Bánbystrice, 52.45.

Vítězem putovního stříbrného poháru města Banské Bystrice v kat. vojstva pro r. 1930 stává se voj. Alfred Eisenkohl, p. pl. 26. Odpolední skok na můstku v Laskomeru byl vreholem zdařilých závodů — vždyt' skákal Rudolf Burkert, náš olympik. Návštěva obecnstva byla obrovská. Dosaženy byly tyto výsledky:

Skok:

I. třída (mimo konkurenci): Burkert Rud., 30.5,36,40 m.

POBYT NA HORÁCH Vám zpříjemní
VÝBORNÁ KONSERVA od firmy **RICHARD HULATA**
 továrna na uzenářské zboží
PRAHA - VINOHRADY, - FRANCOUZSKÁ 29-33.

Navštivte **RESTAURACI K. ČS. T. VE VRCHLABÍ** proti nádraží.
 Stanice lyžařů.
VÁCLAV KOČI, RESTAURATÉR. Telefon č. 220.
 Sněhové zprávy ochotně sdělují.

JANSKÉ LÁZNĚ KRKONOŠE »KULMA«
 JEDINÝ RYZE ČESKÝ HOTEL-PENSION
 na hlavní třídě od nádraží před kolonádou
 doporučuje moderně zařízené otopné pokoje s tekouc. vodou všem sportovcům a lázeňským hostům. Koupelna. Nově rozšířeno. Nová velká dvorana. Výborná kuchyně. Prazdroj.
 Mírné ceny.
 Stanice Svazu lyžařů RČS. Telefon číslo 28.

OZDRAVOVNA KEŽMARSKÉ ŽLEBY pouze pro zdravé a rekonvalescenty. Krásný a levný pobyt ve Vysokých Tatrách. Stanice a pošta Tatr. Lomnice. Dotazy na majitele Mr. Jos. Zeleného.

II. třída: 1. Novák, K. V. Bystrica, 27,28,32 m; 2. Bányász, K. V. Smokovec, 19, 22, 24.5 m; 3. Reinhard, Skiklub B. Bystrica, 18, 19.5, 22.5+ m.

III. třída: 1. Midriak, Skiklub B. Bystrica, 17, 19.5, 21 m; 2. Formandl, Vys. sp. Brno, 20.5, 23.5+, 21 m; 3. Blažek, K. V. Kremnica, 17+, 18, 17.5 m.

Dorost: 1. Šúr, Skiklub B. Bystrica, 16, 18.5+, 18.5 m; 2. Schwarz, KČST B. Bystrica, 16.5, 21+, 20.5 m; 3. Kováčik, Sokol B. Bystrica, 14.5+, 15.5+, 16.5 m.

Vojsko: 1. Ebert, děl. pl. 126, 24, 26, 25 m; 2. Keim, děl. pl. 110, 26.5+, 30.5, 31+ m; 3. Zinner, děl. pl., 110., 22+, 21+, 21 m.

Vítězem putovního poháru za nejlepší skok v II. tř. stává se pro r. 1930 znovu Pavel Novák, K. V. Baňská Bystrica.

Velkolepé závody ukončeny byly pěkným večírkem v Národním domě, na němž rozdány vítězům ceny. Za město promluvil starosta Monsign. F. Mesík, za 10. pěš. divisi div. gen. Kadlec, za Slovenskou župu S. L. náčelník Ing. Bukovečan a po té předseda záv. výbor. dir. Wunsch. Závody, jež byly velkou sportovní událostí, dosáhly plně svého propagačního významu a Baňská Bystrice může se právem pochlubit, že je jedním z nejlepších středisek lyžařského sportu na Slovensku. *St.*

Zprávy župní a klubové.

LYŽAŘSKÝ KLUB LOUNY konal dne 21. XII. 1929 svou valnou hromadu v restauraci „u Ševčků“. Předseda Mandík zahajuje valnou hromadu a uděluje slovo funkcionářům, by přednesli své zprávy za minulou sezonu. Jednatel referuje o činnosti klubu po stránce sportovní, administrativní i společenské. Konstatuje vzestupný vývoj na poli sportovním, vítá výstavbu nové chaty KČST pa Bouřňáku a vidí v ní budoucí středisko klubu. Pokladník podává zprávu pokladní, vyzdvihuje velká vydání za výzbroj, výevik jakož i pořádání a obesílání závodů. Příspěvek ponechán na výši dosavadní. Příděl technického odboru Svazu pro 1930, totiž 2 p. běhaček a 1 p. skoček s povděkem vzat na vědomí. Náčelník podává obsírnou zprávu o sportovní činnosti: Klub pořádal tyto podniky: 1. Novoroční sjezd Bouřňák-Hrob. 2. Klubovní závody dne 17. února v Lužeradech u Loun. (První lyžařské závody v okolí Loun.) 3. I. klubovní závody štafetové dne 3. III. 1929 na Stříbrníku u Loun. 4. Hon na lišku v březnu. 5. Spolu s „Čechii“ běhy. 6. 15. IX. II. přespolní běh v Lounech. Súčastnili jsme se: 1. Lyž. závodů sokolské župy Krušnohorské dne 20. I. 1929. 2. Přeboru pražské župy S. L. RČS. dne 10. II. 29. 3. Štafetových závodů pražské župy na Kol. boudě. 4. Národních závodů Č. S. K. Chomutov. 5. Přespolního běhu „Čechie“ Louny. 6. Přespolního běhu v Měchenicích. 7. Přespolního běhu Svazového v Řevnicích. 8. Přespol. běhu KČST v Brně. 9. Přesp. běhu SK. Plzeň v Plzni. Závodníci Šire, Jakouš, Koudelka, Lemberk, Štrajbl, Hrach, Vildomec, Kolář, Kebrle, Moeker, Váchal, Jun, Kohlík, Slapníčka, Kalach, Blecha, Chládek dobyli na těchto mimoklubovních závodech 11 prvních, 12 druhých a 8 třetích cen. Předseda děkuje pak

funkcionářům za vykonanou práci, jakož i závodníkům, které napomíná k vytrvalosti a věrnosti k mateřskému klubu. Jednatel jménem výboru a všeho členstva děkuje předsedovi za jeho neúmornou činnost. Poté přikročeno k volbám. Zvolení aklamací: Předseda: Mandík, místopředseda: inž. Tržický, náčelník: prof. Kolář, jednatel: inž. Fanta, pokladník: Kirchner, správce inventáře: J. Kolář, členové výboru: Göhl, Vořech, Kreh a místonáčelníci: Šourek (za Postoloprty), Jun (za Lenešice) a Koudelka (za Cítoliby).

Z LYŽAŘSKÉHO KLUBU OSTRAVA. Pro letošní sezonu byl zvolen předsedou Dr. A. Hora, místopředsedou Dr. J. Sobotka, náčelníkem Miloš Zaletal, a tajemníkem A. Schreiber (Mor. Ostrava, Frýdlantská ul.) — Počet členstva blížil se ku 300, takže L. O. K. se zařadil mezi nejpočetnější kluby SLRČS. — Na přeboru Bezkydské župy docílil klub 3 prvních, 2 druhé a 1 třetí cenu. — Svaz lyžařů RČS pověřil L. K. O. letos uspořádáním Synáčkova memorialu 23. února 1930. — Bezkydská župa svěčila Lyž. klubu Ostrava pořádání župního závodu ve sjezdu dne 2. března.

Na
Vaší
sport.
obuv
jen

nebo Enolety tuk.

ODBORNÝ ZÁVOD S NÁČINÍM,
KUCHYŇSKÝM SKLEM A PORCULÁNEM

J. NEFF, PRAHA,
PŘÍKOPY ČÍSLO 24.

ÚPLNÉ VÝBAVY DO KUCHYNĚ
A DOMÁCNOSTI PRO NEVĚSTY.

PRVOTŘÍDNÍ LYŽAŘSKÉ VÝZBROJE
SPORT BAZÁR
PRAHA II., CELETNÁ 22. TELEFON 393-1-5.

ODZNAKY K. SVOBODA
PRAHA I.
PLAKETY UHELNÝ TRH ČÍSLO 1.
TELEFON ČÍSLO 262-9-0.

PRVOTŘÍDNÍ LYŽE

JASANOVÉ
I HICKORY vyrábí

ÚSTECKÁ LODĚNICE A DŘEVOPRŮMYSL
SPOL. S R. O. V ÚSTÍ N. L.

ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé

LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁŇKAŘSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, JOSEF JÍLEK, administrátor. Dr. J. KALIBERA. — Zodpovědný redaktor a chefredaktor IVAN KOMÁREK. Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4— — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XIX.

ÚNOR 1930.

ČÍSLO 7.

Zprávy Svazu Lyžařů.

SOUDCOVÉ SVAZU LYŽAŘŮ RČS. Do dne 28. února 1930 podrobili se přezkoušení a byli jmenováni úředními soudci Svazu lyžařů RČS. pro závod v běhu i ve skoku následující soudci: Karel Jarolímek, I. Komárek, Ing. Macháček, Dr. Moser, R. Krňoul, V. J. Jirků, Ing. Pilnáček, Ing. Jauris, Dr. Kalibera, Dr. Finger, Norbert Lang, Ing. Černo-horský, Fikejs, Horák, A. Wecker, Zapletal, Ing. Racek, Schreiber, Ing. Krasický, řed. Hlaváč, Ing. Mrkvička, Čejka, Ing. Sloboda, Polák, Lang, Ing. Šafařík. Úředními měřiči jmenováni: Ing. Zástěra, Dr. Procházka, Dr. Eger, Cyril Mach. Čekateli soudcovství jmenováni: Zbyněk, O. Scheinero-vá, Zadák, Kozák, Bárta, B. Pech, Dr. Němec, F. Linert, O. Ulč, H. Faloutová, Vl. Zizius, O. Wieser, J. Světlý, V. Fridrich, A. Profes, G. Vyskočil, E. Raška, Chamer. Tito musí se podrobiti praktickým zkouškám na měření času a jmenováni pak budou úředními měřiči. Po složení zkoušek praktických ze skoku jmenováni budou pak úředními znalci pro závod distanční i ve skoku.

CVIČITELÉ SVAZU LYŽAŘŮ RČS. Na základě cvičitelských zkoušek konaných dne 9. února t. r. v Novém Městě na Moravě, jmenováni byli cvičiteli Svazu lyžařů RČS.: Karel Beinhauer, Vysokoškolský sport, Brno; Karel Beneš,

S. K. Nové Město na Moravě; Slavoj Svoboda, Mor. Slavie, Brno; Adolf Koudela, S. K. Nové Město na Moravě; Jakub Katz, Makkabi, Brno; Emanuel Jaráček, Č. V. K. Brno; Boh. Havlík, Nové Město na Moravě; Miloslav Rohlík, S. K. Nové Město na Moravě; František Vojta, Vysokoškolský Sport, Brno.

NOVÉ KLUBY SVAZU LYŽAŘŮ RČS. Od poslední valné hromady přijaty byly do Svazu lyžařů RČS. následující kluby a odbory: Vysokoškolský sport, Místek, Pohorská jednota Radhošť, odbor Praha, Sportklub Makkabea, Bratislava, Čsl. Obec Turistická, odbor Plzeň, Sport. kroužek při straně republikánské v Praze, Sportovní klub Prostějov, S. K. Barkochba, Bratislava, Makkabi, Košice, S. K. Pedestriánů, Praha, Sportovní klub Hlinsko, Sportovní klub Preštice, I. Čes. K. Házené, Praha, Sportovní klub, Police, Ski klub, Báňská Bystřice, Klub čs. turistů, odbor Vsetín, A. F. K., Hronov, Č. Sport. Klub, Uherský Brod, K. Čs. T. odbor Plzeň, K. Čs. T. odbor Přívoz. — Dále odbory následujících tělocv. jedn. „Sokol“: Jiřín, Pardubice, Plzeň III., Plzeň V., Morav. Ostrava, I. Jablonné n. Orli., Rybnice, Šumberk, Podolí, Bojkovice, Vsetín, Liberec, Domažlice, Kremnice, Morav. Ostrava III., Frýdlant n. O.

Naši jedou do Norska.

(Od našeho zvlášť. dopisovatele Norb. Langa).

Stralsund, 18. února 1930.

V úterý odpoledne dostihli jsme po ukončené 12hodinné jízdě, přístavu města Stralsund, jehož stará, původní osada vystavěna je na ostrově. Střed ostrova vyplňuje mohutná katedrála, jejíž půvabná silueta je viditelná z daleka. — Ve Stralsundu vjíždí vlak na prámový parník. Překrásné slunečno, jásavě jasné barvy moře, oblohy, cihlových domů,

sněhobílých racků, plachetních lodí, tvořilo obraz nezapomenutelný. Zátoka stralsundská brzo přejeta. Přistávání na starobylé slovanské Rujaně, mohutném ostrově kopcově zvládném. Po nedlouhé jízdě blížíme se k Sasnici, kde dáme Německu konečně s bohem. Šedomodrá plocha moře je zčeřena stříbrnými vlnkami. Za chvíli převezme nás přeplavní obluda, která pohltí celý vlak i s námi.

Nezapomeňte

zapřaviti předplatné Kč 35—. Složenka přiložena byla k 5. číslu našeho časopisu.

V Sasnici přichází nám do rukou norské Noviny, obsahují spoustu novinek, z nichž některé ve střední Evropě dosud neznáme vám sdělují:

Vylosování 50 km závodu. Účastníci závodů se sjíždějí. 389 přihlášek. 84 cizích závodníků. Favoriti padesátky Horde nebo Hedlund.

Značný počet zahraničních závodníků přibyl již do Oslo. Mimo německé vojenské účastníky přijely hlídky švýcarská a finská. Tato se zpozdila nemilou cestou příhodou na švédských hranicích. Mnozí členové těchto hlídek zúčastnili se v neděli závodů v okolí norské metropole pořádaných, zvláště ve skočném závodě „Nydalsrennen“. — Němci představili v neděli v tomto závodě svoji naději — Ludvíka Böcka, sdruženého závodníka, který pochlubil se svými skoky 34 a 43 m. V dobré formě nalézá se také Švýcar Kaufmann, který docílil 44.5 a 43.5 m. Jeho krajané Trojani a sympatický Rubi přišli na 40.5 a 42 m. Celkový počet přihlášek na 389 jmen. Vylosování je provedeno, ale je zatím tajné. Jen ti vyvolení již ví, jak to dopadlo.

NAŠI V NORSKU. (Nekonečná jízda.) Psáno ve vlaku tratě Korusjo-Oslo, 19. února 1930. V Sasnici očekával nás hrdý parník „Král Gustav V.“ V jeho útrobách skryl se náš vlak ještě s jiným, který přijel z Kodaně. Jasný slunný den byl zakončen ochlazením. Když parník odstartoval počal váti na širém moři ostrý severák, který nás brzo zahnal do vlakových oddělení. Mírné pobřežní vlnění změnilo se v silnější. Dobrý rozmar našich hochů nepotrval, když moře počalo si s lodí silněji pohrávati. První obětí „nevolnosti“ stal se Möhwald. Na širém moři bylo vlnění dosti značné. Tmavá smaragdová zeleň vln, zdobených sněhobílými hřebínky skýtala pastvu očím pro několik zbylých mohykánů, kteří nemohli vydržeti ve vlaku, kde byl zvláštní dojem dusnoty se zápachem mořských ryb a slané vody. Jízda po moři trvala 5 hodin. Za úplné temnoty dostihli jsme Treleborgu, jehož pestrobarevné signály byly již z velké dálky viditelné. — V Treleborgu upravena oddělení pro noc. Visuté rohože opatřeny plátěnými povlaky a poduškami. Noc minula klidně — hoši se dobře vyspali. Ve středu v 7 hodin ráno projíždíme již norskou pahorkatinou, řídké porostlou borovičnými lesíky a skupinami břízek — charakteristickým znakem severu. Občasné objevují se norské zátoky, zamrzlé i s parníky a lodičkami. Sněhu je zde málo. Teprve těsně před Oslem sněhu přibývá.

Pročítáme noviny a dovidáme se, že Švýcaři přivezli si kuchaře a trenéra pro civilní mužstva. Němcům bylo připraveno ohromné uvítání, jak o tom svědčí obrázky v časopisech uveřejněné. Němci přijeli již v pátek, tedy již před týdnem. Německá expedice byla uvítána špicemi norského svazu, zástupci ministerstva školství a vojska. Hosté odvezeni do svých hotelů a autech květinami a vlajkami zdobených. Nápadné bylo zdravé vzezření Němců, jich osmahlé obličej vyzařoval spokojenost a péči trenérů. Uvítání Němců bylo neobyčejně srdečné, zvláště od závodníků norských, kteří mají v řadách německých četné osobní přátele. V sobotu přijeli do Oslo Finové, letošní vítězové ze Zakopaného. Vůdce Finů je obávaný závodník Kuvaja. — *Norské noviny rozepisují se o novém předepsaném stylu ve skoku, při němž tělo skokana musí být napnuté. Tedy ne lomené.* Nový náhled norského svazu naráží na odpor většiny norských skokanů i těch nejlepších. Thullin i S. Ruud jsou proti novým náhledům svazu. Závažné důvody mluví pro lomený styl. Ruud prohlásil, že styl přímého, napjatého těla je na úkor délky a jistoty skoku.

*

Blížíme se k norskému hlavnímu městu, cili dávno vytouženému. Sestavujeme podrobnosti plánu dávno Jarolímek vypracovaného. Dle tohoto plánu pojedou naši skokani zítra do Kongsberku na 4 dny; jich training povede S. Ruud. Týž považuje tuto návštěvu Kongsberku — českými závodníky — za zvláštní čest. Všichni naši hoši budou hosty jednotlivých členů Kongsberského ski klubu. V neděli uspořádán bude zvláštní závod ve skoku, jelikož se zúčastní řada vynikajících skokanů. Náš příjezd je v Oslo očekáván. Oficiální uvítání s veškerou pompou je připraveno — a to nejen pro vojsko naše, ale i pro civilisty.

MEZINÁRODNÍ HLÍDKOVÝ ZÁVOD VOJSKA NA 30 km. Úvodem k mezinárodním závodům Fisy jest vojenský hlídkový závod, který se bude konati v neděli 23. t. m. Start přesně v 10 hodin v Besserudtjernet u Oslo. Hlídky odstartují s 3 minutovými přestávkami v následujícím pořadí: 1. ČSR., 2. Finsko, 3. Polsko, 4. Francie, 5. Švýcarsko, 6. Norsko, 7. Švédsko, 8. Německo. Složení každé hlídky: 1 důstojník, 1 poddůstojník a 2 vojáci. Závodní řád předpisuje aby hlídka byla vždy v bezprostředním styku. Zdejší listy přináší tipy. Soudí se, že Finsko nebo Švýcarsko zvítězí, ač je také možno, že Norsko nebo Německo ukáží se pány situace. Norští sportsmeni tvrdí, že prvá hlídka projede cílem asi ve 12.30 až 12.45 h. Zajímavé jest vstupné, které platí diváci. Vstupné na tribunách Kr 1.—, (t. j. 9 Kč), vstupné „kolem závodní tratě“ 50 oerů (Kč 4-50). Toto vstupné prohlašují časopisy za tak „nízké“, by nikdo nebyl odrazen výškou vstupného, které považují za lidové. Ole Reistadt, Leif Skagness, Reidar Oedegaard a Ole Stenen, vítězi juniorské hlídky ve Sv. Mořici v r. 1928 budou zářným příkladem letošní norské hlídce, která sestává z Knut Lundra, Leif Skagnessa, Oscar Aas Haugena a Vauglie. „Nuže vzhůru, hoši“, píše norské noviny, „vzhůru do boje k vítězství“.

Naše hlídka: Otakar Německý, Bartoň, Tryzna a Möhwald jsou již v plném treninku. Denně běhají po cvičných tratích modře a červeně značených v oblasti holmenkollské, denně zkouší jiná mazání, denně se radí dle povětrnostních zpráv o teplotě nahoře u Holmenkolu. Válečný plán o rozestavení pomocných českých hlídek po trati je již vypracován. Předpoklady úspěchu jsou dány. Je jisto, že ostatní národové ne lení a připravují se na závod s velkou energií a nadšením.

Skorem veškeré hlídky jsou již v Oslo shromážděny. Dnes přijeli Švédové. V pátek t. j. 21. t. m. koná se oficiální hlášení všech hlídek ve zdejší pevnosti v přítomnosti generála-divisionáře Aavatsmarka, kterýž je vojenským velitelem města.

NÁVŠTĚVA S. L. RČS. U RUUDA V KONGSBERKU. Velikou zásluhu o lyžařský sport v RČS., kterou má nesporně Sigmund Ruud, bylo nutno vyjádřiti a odměniti oficiální návštěvou našich zástupců svazu, nyní v Norsku dlících. Na příkaz vůdce výpravy arch. Jarolímka odjeli do Kongsberku kap. mužstva Lang, jeho zástupce V. Mečír a delegát do Fisy Dr. Karel Finger s třemi závodníky 20. II. 1930. Tito poslední měli úkol trenovati na můstcích v okolí města a tak spojití příjemné s užitečným.

Městečko Kongsberk (9000 obyv.), vystavěné v 16. století, osídlené původně německými havíři, má překrásnou polohu. Okolí jeho obklopeno je pahorky znamenité výše. V těchto jsou vydatné stříbrné doly. Továrna na děla pro lov velryb, jediná norská mincovna se zde taktéž nalézá. Obchod a průmysl je velice čilý. Kulminačním bodem celého roku je každoroční výroční trh, krátce „Mese“ zvaný. Naši zástupci

Svazu zavítali právě v tuto dobu do Kongsberku. Město bylo přeplněno obchodníky a kupci z blízkého i dalekého okolí. Abych nepředbíhal — začnu s naší jízdou do rodiště Ruudova.

Ve čtvrtek večer vystoupili jsme o půl 8. h. večer na výstavném nádraží, kde uvítal nás Sigmund Ruud se svými dvěma bratry Birgerem a Tormodem, a několika členy představenstva ze Ski klubu Kongsberku. Jaké bylo naše překvapení, když mezitímto ušli jsme sympatickou, vážnou postavu Inž. T. T. Hansena, u nás dobře známého. Po malém přerušení, které si vyžádal telefonický rozhovor se záp. nádražím v Oslo — Vrána zapomněl na peroně koš s výbavou svojí a kolegů — byli jsme odvedeni do Grand hotelu Kongsberk. Ubytování v pěkném pokoji, procházka městem a výročním trhem následovalo. Po večeri, která měla ráz velmi srdečný a přátelský, nemohli jsme odmítnouti pozvání k návštěvě plesu Ski klubem Kongsberk pořádaného. O 11. hod. jsme se vzdálili, aby všichni byli pro příští den svěží pro úkoly, jež nás očekávaly.

PRVNÍ DEN V OSLO 19. února 1930. Na východním nádraží Oslo bylo dnes živo, neboť četné publikum a řada hodnostářů, zastupující korporace sportovní i státní, očekávala cizince telegraficky hlášené. O půl 11. vjel rychlík do nádraží, jímž přibylí Češi se svou vojenskou hlídkou, polská vojenská hlídka a Maďaři. K uvítání se dostavil Ingwald Nielsen, československý konsul s kons. sekretářem Aslaksem, předsedové norského lyžařského svazu Oestgaard a Helset, zástupci norské armády. Po oficiálním uvítání odešla česká civilní výprava do hotelu Astorie, vojenská hlídka do kasáren.

Naši závodníci jsou ubytováni v prvotřídním hotelu Astoria, ležícím uprostřed města. Po malém oddechu odejeli s p. Kielandem zástupcem norského svazu, majícím úkol pečovat o nás — na Holmenkol. Ač v Oslo není sněhu, přece za městem, v blízké pahorkatině jsou sněhové poměry dosti dobré. Po několikahodinném projetí vrátili se závodníci, vedeni arch. Jarolímekem, do města. V tu dobu prodávali se již všude večerníky, přinášející dlouhé články o našem příjezdu, Ruudovi a ostatních cizincích i s fotosnímky. Současně vyšlo tiskem úplně vylosování, které nás přirozeně ohromně zajímá.

V 17 km závodě prostém. 27. února, třídy přes 20 let nejnižší číslo — totiž 7 má Josef Německý, hned po něm následuje Nor Hovde, vynikající běžec a častý vítěz. Hned po něm — devítka má neméně známá norská hvězda Rustadstuen. Desítku má Němec Wahl. 14 Švýcar Rubi. 16 Polák Czech. 18 Fin Lappalainen. 19 švédský olympijský vítěz Hedlund. 34 náš Vláda Novák. 39 Gröttumsbraten. 47 náš Fišera. 63 Fin Lappalainen, 64 Švýcar Bussmann. 71 J. Feistauer. Celkem III přihlášek. Ježto sníh není valně jakosti budou míti nižší čísla výhodu, vyšší a nejvyšší pojedou na ledové stopě.

V závodě prostého skoku je 28. února Otakar Německý 27. Tryzna 71. Bartoň 134. Celkem 148 přihlášek.

V závodě sdruženém pro závodníky starší 20 let má Bartoň 69. Otakar Německý 71. Tryzna 74. V. Novák 89. Celkem 163 přihlášek.

Třída starší má 14 přihlášek. V třídě III. skoku prostého má Šimunek č. 193, Vrána 220. 50 km závod: Bartoň 7. Josef Německý 16. O. Německý 28. J. Feistauer 40. Prvý závod kterého se zúčastní naši hoši, bude běh vojenských hlídek v neděli 23. t. m.

Norská metropol — Oslo — dříve a sympatičtější Kristiania zvaná, po svém zakladateli, je moderním velkoměstem se čtvrt milionem obyvatel. Velký obchodní a průmyslový ruch, čilý auto-provoz, úzkokolejné tramvaje — to vše jsou význačné složky tohoto velkoměsta. Ihned po svém příjezdu navštívili jsme továrnu na lyže Johansen-Nielsen, bychom doplnili náš lyžařský park. Prohlédli jsme si podnik, nejstarší svého druhu v Norsku a snad na světě vůbec — 50 let. Výroba je rukodílná a dosti primitivní. Výrobní kapacita je 2000 běhaček a 1000 skákaček a 6000 obyčejných lyží. Dříví se používá jen amerického ořechu, hikyry. Cena dříví, které se ponechává po dva roky pomalu vysychati je asi 60 kronorů — tedy ohromná. Výrobky se rozasílají do celého světa, náhodou jsem viděl na dvoře ležeti ohromnou bednu s adresou na Melbourne (Austrálie). Všude jsme středem pozornosti, zvláště doprovázeli nás naši vojáci. Zítra jedeme se skokany do Kongsberku navštívit Ruuda a trenovat skok. Prvý den v Oslo ztrávený vyplněn byl takovou prací a shonem, že rádi se ukládáme večer k zaslouženému odpočinku.

KONGSBERK. 20., 21. a 22. února 1930. Roztomilé městečko, roztahané po širokém logenském údolí. Dřevěné domky, zřídka jednopatrové, ale vždy čisté a upravené. Široké ulice. Nádherná horská řeka Logen, jejíž spousta vod dívoce burácejí přes kaskády a nerovnosti řečiště, široké údolí zanesené do rámce okrajových hor — vše posypáno jiskřivým sněhem a zalito tou září slunce — toť rodiště Sigmunda Ruuda, jak se nám představilo při rozednění 21. února 1930.

U RUUDŮ. Včera byli jsme na návštěvě u Ruudů. Bydlí v čistounkém domečku postranní

ulice, mírně stoupající. Již z dálky běží nám vstříc nejmladší ratolest rodu, malý osmiletý Asbjörn. Klouček zdravý jako řipa, Sigmundovi jakoby z oka vypadl. Procházíme dvorkem a do vrchu jdoucí zahrádkou, po jejíž jedné straně je svah neobyčejně příkrý, zde vybudován je miniaturní můstek, nájezd visací stůl, novinka pod ním dopadový hrb a dojezd. Druhá ratolest ruudovského rodu Ojvind ihned nám ochotně ukazuje můstek „v provozu“. Na zvolání „khomejen“ spouští Ojvind velkou láhev po nájezdovém svahu, tato střelhitě klouzá po zledovatělém sněhu, setrvačností odskočí, letí krásně nahnuté vzduchem, bezvadně dopadá na příkrý svah dopadu a bez-

Filmujte zimní sporty!

Navštivte pro nezávaznou informaci speciální závod pro amatérskou kinematografii

Foto WACHTL Praha

II., NÁRODNÍ TŘ. 26 a PRAHA II., SENOVÁŽNÁ 8.

vadně dojždí, za jáсотu shromážděných, do protisvalu. — Ve dveřích dřevěného přízemního domečku jsme již očekáváni Ruudovými rodiči. Starý pan Sigurd Ruud je usměvavý mužiček, padesátiletý, dělající dojem čtyřicátníka, výrazem obličej, štíhlou postavou a tělesnou výkonností. Paní Ruudová je přívětivou bělovlasou, starostlivou maminkou. Je také malé postavy. Po krátkém uvítání uvedení jsme do salonu, který je vyzdoben jako klenotnický krám cenami všech členů rodiny. Všude na stěnách visí fotografie skoků, diplomy a věnování klubů. Na četných poličkách, hrdě jako vojáci, pyšní se řady pohárů všech tvarů a velikostí až do malých koflíčků, jež vyhrávají hoši na lokálních závodech. V blízké ložnici vyloženy jsou na stolech stříbrné přibory, mísy, tácky a podobné věci, vše s rytím a označením závodů. Pozorně prohlížíme ojedinelou sbírku stříbra reprezentující snad cenu 40 až 50 tisíc korun. Bratři Ruudové tiše přihlíží. Jich tvářemi pohrává úsměv spokojené hrdosti.

Zasedáme ke stolu, hovoříme o věcech nám nejmilejších, ale hlavně o závodech ve skoku, jež je v tomto městě sportem nejoblíbenějším. Přijímáme skvělé pohoštění, svačinku s mlisnotami všeho druhu. U stolu sedí nyní veškeré ratolesti tohoto památného rodu: Sigmund Ruud (náš Ruud, zvaný také Bolan 22 let, Tormod, redaktor zdejšího lokálního listu 25 let, Birger, hoch stejně výkonný na Hanibalově šanci jako na parketách „Grand hotelu Kongsberku“ při foxtrotu, při tom nezapomeňte, že chlapec měl před 2 měsíci zlomenou nohu, je stár 18 let, další poupata rodu jsou Ojvind 14 let a Asbjörn 8 let. Všichni hoši jsou malí jako Sigmund, kterého tak dobře známe. Podobnost všech je až nápadná. Sigmundova sestra Gunver, 20 let, je nyní v Anglii v místě. Po srdečném rozloučení odebrali jsme se do našeho hotelu, pohříženi v hluboké přemýšlení o Ruudově rodině.

NAŠI NA HANIBALOVĚ MŮSTKU. V pátek ráno odvedl nás Boland a Sigmund Gutormsen, bratr závodníka, nyní v Praze žijícího, na prvý trenink ve skoku. Vrána, Šimůnek, V. Mečír, Dr. Finger a já vystupovali jsme za mrazivého slunného rána na Perseloekku, kde je malý cvičný můstek. Nábožně prohlížíme logenské údolí ze skalních výběžků, kudy se cesta pomalu vine vzhůru. Kongsberk skýtá překrásný pohled. Ohraničen jest kopci asi 300 m vysokými na dvou stranách. Městečko jest rozptýleno do dohledu v logenském údolí. Jemu vévodí na malém návrší starodávný, nádherný kostel. Nedaleko tohoto je městský můstek pro skok na lyžích, kde Ruud po všechny večery zimy se zdokonaloval ve svém umění. Nyní je můstek ve večer nepoužíván — obec nechce platit drahé osvětlení. Za prvním návrším přicházíme do skalní soutěsky, kde na kolmé stěně jsou vytesány v několika řádech koruny s monogramy králů. Ruud nám ihned ochotně vysvětluje jich význam. Na tomto památném místě jsou zakopány koruny všech norských králů, dánským králem Hanibalem počínaje r. 1623, a nynějším Hakonem II. (1908—1930) konče. (V 17. století mělo Norsko a Dánsko stejný panující rod.) Hora, na kterou nyní vystupujeme, je po staletí stříbrnými doly, které byly založeny králem Hanibalem, dle něho nazývána také šance, ke které za chvíli dora-

zíme. Brzy přicházíme k prvému cíli — k malému můstku — Perseloekku. Zde se již evičí „až to frčí“, jak říká Ruud s oblibou. Ruudovic kluci se produkují před cizinci, dív se nezabijí. Osmiletý Asbjörn odráží se jako dábel a skáče tak daleko, jako jeho mnohem větší a starší bratři. Mimo Ruudovi přítomna je i elita Kongsberku, norské hvězdy prvé velikosti. Olav Ulland, který je tipován na letošního vítěze ve skoku prostém na Holmenkolu. Dále skáče Wiermur (17letý štíhlý mladík), jenž letos na Holmenkolu skákat ještě nesmí, ale jehož výkony — dle vyjádření Ruuda — jsou báječné. Dále přítomen je výborný borec kombinace Wasstöl a Henning Tönsberg, o němž, dle Ruuda, o letošních závodech ještě uslyšíme. Tönsberg má letos rekordní počet cen — prvních cen. Letos vyhrál také nádherný dámský pohár na jubilej. závodech v Oslo. Na Perseloekku, malém můstku, kde nemožno skočiti ani 20 m, skáčí králové ve skoku i malá „kořata“ — pohled pro bohy! Naši hoši také evičí, Ruud, Mečír, Dr. Finger i já opravujeme — až zazní povel k odchodu. Stoupáme dále do hor. V severní stráni mocného svahu — amfiteatrálního tvaru — vybudována je nádherná šance — návrh a výtvar Inž. T. T. Hansena, u nás dobře známého. Profil můstku má ideální tvar. Nájezd jest vytvořen dvojitou, příkrou vlnou, která se připojuje nahoru na další neomezený svah. Můstek 12 m dlouhý, visací. Pod stolem malá rovinka a mírný svah v hrb přecházející. Dopad dovoluje skoky až 60 m (maximum).

ÚPRAVA MŮSTKU. 3 týdny nesněžilo, sníh je tvrdý až zvoní, dopad je nutno změkčít, staré díry zaplnit. Právě přišedší skupina lyžařů, v níž je také otec Ruud a jiní staří pánové, přicházejí na pomoc; všichni se chápou lopat a pracují, ba možno říci dřou se, aby nebezpečí pádu bylo omezeno. Olav Ulland, Wiermur, Sigmund Gutormsen, bratři Ruudové, všichni pracují v potu tváře. Řada kluků šplhá nahoru, pozorně hranami lyží dopad změkčuje.

SKOKY. Náš Ruud, který je zde uznávaným „králem“, zahajuje cvičení. Na Perseloekku si nakrpal špičku nové lyže tak prohlašuje, že bude opatrný, ale přec se drápe na nejvyšší bod nájezdu, přeskakuje, ostře najíždí ledovou kolejí, mocně odskakuje a letem orla letí, daleko letí. Dopadá klidně bez nejmenšího zakolísání a jen špička zlověstně zapraská. Skáče přes 50 m. Ullan, Wiermur, S. Gutormsen, Birger, Ruud při chůzi o berli chodíci — důstojně se připojují. Skoky se natahují až běda, ale nikdo nepadá. Naši hoši mají nařízeno nenatahovatí délek, ale skákati stylově. Zatím přišel Hansen, opravuje chyby a radí. Po hodinovém treninku odcházíme, když jsme prohlédli zařízení šance, které je tak zajímavé a účelné (spousty nových nápadů), že zasluhuje zvláštní článku, který později uveřejním v t. l.

KNUTTEHYTTA. Rozloučili jsme se s Hanibalovou šancí a se skokany, domů na oběd jedoucimi a stoupáme do hor na výlet, vedeni otcem Ruudem a inž. Hansenem. Cesta je podivuhodně střídavá, kroutí se rozmarnými houpačkami. Brzy chápeme pojem norského slova „střídavý te-

LYŽAŘI, ŽÁDEJTE VE VŠECH OBCHODECH SPORTOVNÍMI POTŘEBAMI
ŠVÉDSKÉ BŘEZOVÉ LYŽE
 ANDERS PERSSON, BOLNÄS.

ren", který jest tak typický pro norskou závodní trať. Řídké borovice, drsným podnebím pokroucené, nevysoké, rostou ve zdejších lesích. Brzo dosahujeme nadmořské výše 800 m, která je v této zeměpisné poloze hranicí lesů. Lesy přestávají úplně a přicházíme na hřeben holý, oblý. Prašan, ve kterém jsme až dosud stoupali, mění se v ledově tvrdý, sluncem a větrem ztužený sníh. Zanedlouho přicházíme k našemu cíli, k chatě zvané Knuttehytta, patřící Kongsberskému sportovnímu ústředí. Je nová, prostranná, stála ohromnou sumu 40 tisíc kronorů, t. j. 360 tisíc Kč, ač je celá ze dřeva. Odpočinek a oběd, odjezd následují rychle za sebou. Hansen skvěle sjíždí V. Mečír padá v těžké houpačce, láme špičku, musí se vrátiti a spravovati. Následuje sjezd, kde se ukazuje, že nejsme dnes v prima formě. Zvláště jeden účastník dělá cestou podivuhodné výkony. Sjezd ve střídavém terénu, plném záludných houpaček, zatáček a sešupů ve špatném, místy úplně ledovém sněhu, byl velmi těžký. Hansen, který je zvyklý na tyto poměry, sjížděl mistrně, bez pádu, což o ostatních účastnících nemohu poznamenati. Doufám, že mi tuto moji upřímnost nevezmou za zlé.

SLAVNÉ VÍTĚZSTVÍ NAŠÍ VOJENSKÉ HLÍDKY V HOLMENKOLLEN.

Přípravy před bojem. Start s doprovodem hymen. Dopadový svah můstku-živou mapou. Dramatický spád průběhu závodu. Češi zůstali v čele všech hlídek, nikým nepředstiženi. Norský král osobně blahopřeje generálu Pečírko. Ohromný úspěch — jsme jen 201 vteřin za Švédy.

Oslo, 23. února 1930.

Za mrazivého jitra vstupujeme do tramvajových vozů „Holmenkollenská dráha“. Boj o místa. Konečně vystupujeme v Holmenkollu, spěcháme na stejnojmenné jezero, kde pod slavným „Hopebakken“ je start i cíl 30 km závodu vojenských hlídek. Tamtéž umístěn je i stanový tábor závodčích hlídek. Tábor jest ohrázen provisorním plotem. Každá hlídka má svůj prostranný stan, nahore otevřený, uprostřed něho plápolá statný oheň, strážný a udržovaný norským vojákem. Podlaha stanu vyložena je kletí. Naši vojáci dokončují preparování lyží. Nastává úřední vážení tlumoků, jež s puškou a předepsaným zatížením musí vážiti 10 kg. Nedaleko jsou Poláci, jsou poněkud zamlklí, jako by pochybovali o své výkonnosti. Nálada našich hochů je radostná. Proti nám nalézá se stan norské hlídky. — mladí, silní lidé, osmahléhých lící, sebevědomě a tiše se připravující na svůj úkol. Zaznívá signál, volajíť ku startu.

Naši civilní závodníci odešli již před značnou dobou na svá místa trati, kde tvoří řetěz pomocných strážů. V kapsách mají oranže a vosky. Tribuny se rychle plní. Hudba začíná hráti svižný pochod. Diváci na terasách a tribunách dupají do taktu. Odcházíme s našimi hochy ku startu, na předepsané místo. Start nalézá se uprostřed jezera v dojezdu holmenkollenské šana. Ohraničen je bedněním. Mužstva se řadí, staví do pozoru, důstojníci konají povinná hlášení velícímu generálovi Aavatsmarkovi. Nádherný a pestrý obraz skýtá podívaná na desetitisíce lidí vyplňujících každé volné místo. Slunce skvěle září, osvětluje mnohobarvý obraz startu. Vlajky se třepotají ve svěžím větríku. Množství hlučí, kinoaparáty horečně pracují, ale vše to přehlušuje aparát poletující nad startem, který má sledovati závod s ptačí perspektivy. Megafoň volá poslední povely. Naše hlídka startuje první za zvuků našich hymen. Radostí a pohnutím se nám zarosují oči. Svižným krokem přebíhají

naši hoši pláň jezera a mizí za rohem tribuny, kde hraje kapela. Čís. 2. Finové jsou vojákove tak mrňaví, že pochybovačně potřásáme hlavami nad výběrem lidí, zdánlivě tak nepatrných. Od startu se odpichují jak diví. Zaznívá hymna Suomi-Země tisíce jezer a její synové nám mizí z očí. Čís. 3. Polsko. Č. 4 Francie, 4 horalové se nám ukazují v nejlepším stylu. Švýcaři následují. Start norského mužstva rozpoutává pravou bouři jásotu. Následuje Švédsko a Německo. Jakmile byl start ukončen, upoutána je naše pozornost na dopadový svah můstku, kde se ostře rýsuje trať, jež je provedena z lana na sníh položeného. Osady, jimiž závodní trať probíhá, jsou označeny tabulkami. V programech nalézáme profil trati, tak že si můžeme domyslet jak trať vypadá. Jednotlivé hlídky, jak postupují, jsou telefonicky hlášeny veliteli mapy, který diriguje posunování národních vlajek po trati. Tisícíhlavý dav pozorně sleduje posunování tabulek se stát. barvami jednotlivých hlídek. Megafoň hlásí dobu, kdy hlídka projela určitou kontrolou té které osady. Publikum je do podrobností informováno. S radostí sledujeme naši vlajku jak jde v čele. Jen tichá obava je na dně našeho srdce — Finové se blíží, kdy nás dostihnou? V úseku Skjenugen se pořadí podstatně změnilo. Norové jsou první, Švédové druzí, Finové třetí, Němci se derou mocně vpřed, tak že ohrozí naše čtvrté místo. V polovině tratě, asi v 15 km na vrchu Kobberhangtjeru je povinné střelení, brzy se dovidáme, že naši hoši se skvěle drželi s 94 body, obsadivše druhé místo hned za Nory se 115 body. Třetí jsou Poláci, kteří tímto získávají aspoň ve střelbě umístění, když v běhu se neosvědčili, obsadivše poslední místo. V druhé polovině závodu se sestavení opět mění: Švýcaři, kteří spočátku běželi příliš opatrně, zrychlují tempo, ale je už pozdě. Na sjezdu z Kobberhaugtjeru padá Němec Zeier a raní se do nosu do, ale pokračuje dále. V poslední kontrole je nucen si chvíli odpočinouti a trochu se najísti. Po té špatně stoupá na vrch Tryvanene a Němci ztrácejí na výstupu 20 minut, což znamená prohraný boj. Finové jsou kapitolou pro sebe. Ihned nasadili pekelné tempo, které je mělo přivésti na nejlepší místa v čele. V úseku třetím jsou již třetími a vážně ohrožují Švédy, ale poručík Kuvaja je na hranici svých sil, s napjetím pevně vůle snaží se udržeti tempo, ale náhle padá a potácí se v mdlobách. Jeho věrní vojáci jej chytají pod ramena a táhnou více mrtvého než živého posledním sjezdem a cílem. Naši hoši běží od cíle rozumným tempem, velmi vyrovnaným, v půli tratě začíná Tryzna trochu ochabovati, ale brzo překoná svoji nevolnost. Ke konci zachvacují Bartoně křeče levého stehna, ale s napjetím pevně vůle dobíhá svižně, jako ostatní naši hoši 30 km trať.

Po celou dobu závodu drželi se naši hoši na špičce. Nebyli nikým předstiženi. Čím více se blížili k cíli, tím rychleji postupovali. Ohromná radost jímá naše srdce, když Českoslováci vjíždí jako první do cíle za zvuků hudby, hrající „Kde domov můj“. Padesátitísícový zástup jásá. Norský král a korunní princ vyhledávají generála Pečírku, kterýž je vůdcem naší expedice a gratulují mu. S pohnutím děkuje náš svazový místopředseda za poctu královskou. Ohromný jásot, nekonečně trvající, dlouho vše přehlušující — vyvolává příjezd norského mužstva. Hlídka je v pravém slova smyslu ufoografována. Nádherný závod zakončen zapětím norské hymny.

Technické výsledky:

Body se nedruží ani nesčítají. Škoda druhého místa, které by bylo bývalo naší kořistí!

1. (Norge) Norsko 2.19.14.8. 2. (Sverige) Švédsko 2.27.42.5*. 3. Č. S. R. 2.31.03.2. 4. Švýcarský 2.38.23.6. 5. Německo 2.40.09.0. 6. Finsko 2.43.68.5. 7. Francie 2.47.11.3. 8. Polsko 2.48.21.8.

1. Norsko 115. 2. Č. S. R. 94. 3. Polsko 73. 4. Finsko 67. 5. Francie 62. 6. Němci 58. 7. Švédové 48. 8. Švýcarský 38.
* 3 min. 2 vt. za Švédy znamená úspěch dosud nikdy nedocílený.

Různé zprávy.

DEVÁTÉ LYŽAŘSKO-STŘELECKÉ ZÁVODY ČS. BRANNÉ MOCI uspořádá ministerstvo národní obrany ve dnech 12. až 16. března 1930 na Štrbském Plese ve Vysokých Tatrách. Pořad závodů jest tento: 1. 12. března závod čtyřčlenných hlídek na 30 km se střelbou na třech polních střelnicích. 2. 14. března závod jednotlivců na 18 km se střelbou. 3. 15. března závod jednotlivců překážkový na 8 km s dodáním hlášení. 4. Závod ve skoku na lyžích na Jarolímkově můstku v dolině Mlynice. — Závod na 18 km se střelbou a závod překážkový na 18 km jsou sdruženy v závod mistrovství branné moci v jízdě na lyžích.

Dr. O. Br.

DO OSLA VYSLALO NĚMECKO tento team 50 km: Müller a Wahl, 17 km: Boeck (nejlepší Středoevropan ve Sv. Morici), Ermel, Müller a Wahl. Skok Boeck, Bogner, Ermel, Glass, Kratzer, Müller a Recknagel. Kombinovaný závod (běh a skok) Boeck, Bogner, Ermel, Glatz, Kratzer Müller a Recknagel.

Polsko vysílá do Oslo závodníky Skupiena, Motyku, Szostaka, bratry Czechy a Kuraze. Výpravu vede Stanislav Faecher. Jugoslavié bratry Jansy a Sramela. Za Japonsko startuje Take Aso. Itálie vysílá tři borce: Herina, Julianiho, Vuericha. (?)

I. K.

KTERÍ NORŠTÍ ZÁVODNÍCI BYLI AŽ DOSUD NEJLEPŠÍ? V norských časopisech byly v poslední době uveřejněny pořadové listiny všech nejlepších norských závodníků, kteří kdy v Norsku startovali. Mezi závodníky nalezneme mnoho jmen, jež i dnešním lyžařům jsou známy, ale též jména těch, jimž jsme se my, starší lyžaři obdivovali před 20 i více lety.

1. Závodníci kombinovaného běhu.

1. Lauritz Bergendahl. 2. Th. Haug. 3. Johan Grøttumsbraaten. 4. Thoralf Strömstad. 5. Harald Oekern. 6. Johan Christoffersen. 7. Otto Aasen. 8. Ole Kolterud. 9. H. Vinjarengen. 10. Lars Högvold. 11. Einar Landvik. 12. Hagb. Haakonsen. 13. Ole Stenen. 14. Knut Holst. 15. Otto Tangen. 16. Paul Gran. 17. Joh. Gullbraa. 18. Ingvar Langlien. 19. Jon Maardalen. 20. Ole Hegge. 21. E. Mellesmo. 22. Magnus Saetre. 23. John Snertsrud. 24. Reidar Oedegaard. 25. Ragnv. Landvik.

2. Závodníci distančních běhů:

1. Thorleif Haug. 2. Lauritz Bergendahl. 3. Erling Rønnes. 4. Ole Hegge. 5. Truls Braathen. 6. Johan Christoffersen. 7. E. Mellesmo. 8. Karl Hovelsen. 9. Jens Skjaerbek. 10. Ingvar Langlien. 11. Johan Grøttumsbraaten. 12. Thoralf Strömstad. 13. Jon Maardalen. 14. Harald Oekern. 15. Hagb. Haakonsen. 16. Johan Stöa. 17. Olav Kjelbotn. 18. Ole Stenen. 19. Arne Rudstadstuen. 20. Johan Evien. 21. Joh. Gullbraa. 22. Henry Gjöslien. 23. Lars Lördahl. 24. Magnus Saetre. 25. Sverre Oestby.

3. Závodníci ve skoku na lyžích:

1. Tullin Thams. 2. Sigmund Ruud. 3. Alf Andrsen. 4.

Narve Bonna. 5. Dagfinn Karlsen. 6. Erling Amundsen. 7. Jon Snersrud. 8. Hans Kleppen. 9. Josef Henriksen. 10. Wiggo Christensen. 11. Th. Strömstad. 12. Otto Aasen. 13. Lauritz Bergendahl. 14. Georg Oesterholt. 15. Trygve Pedersen. 16. Einar Landvik. 17. Harald Oekern. 18. Carl Haave. 19. Arvid Johansen. 20. Bertrand Johansen. 21. Lars Högvold. 22. Henning Tönsberg. 23. Kristian Johanson. 24. Ole Kolterud. 25. Olav Kaasa. Dr. O. Br.

KOVOVÉ HRANY NA LYŽÍCH. 8. číslo něm. časopisu „Der Winter“ rozepisuje se široce o II. akademickém mistrovství světa v Davosu. O věci přinášíme v tomto čísle článek vůdce výpravy p. Fišera, který byl nám bohužel dodán poněkud opožděně i s fotografiemi, které jsme nemohli bohužel uveřejnit, ježto byly uveřejněny již jinde. „Winter“, píše, resp. nepíše o úspěchu Novákově, odbývá to čistou registrací, kdežto úspěchy Němců a Rakušanů vynáší do nebe. I celkovou klasifikaci Československa jako druhého pomíjí velmi rafinovaně, u Němců a Rakušanů jmenuje borce: Češi patrně za to nestojí. Inu, nám to nevádí!

Reportér, který není podepsán, je u vytržení nad výkony Rakušanů ve slalomu. Svah, na kterém Dr. Amstutz ze Sv. Mořice slalom vytrácoval byl prý „nad pomyslení příkrý“. — Byl to vlastně slalom pouze „na tvrdém sněhu.“ Celá dráha byla tvrdá, udupaná a pokryta praporky branek vypadala prý jako můstek pro skok. Rakušané měli převahu jen na základě svých kovových hran na lyžích. Jen tak prý lze jeti takové svahy a při zatáčkách 30 až 40 stupňových se nezřítiti. A jen ekonomická, klidná jízda má pak úspěch! 65 kg těžký vítěz G. Lantscher z Innsbrucku, docílil v hlubokém podřepu rychlosti 105·243 kilometrů v hodině a projel bez pádu výběhem, kde to jezdcům více jelo než na vlastní vyznačené trati. Na rozjezdu byly prý příšerné pády. K věci se ještě vrátíme. Zatím upozorňujeme na článek s chiffrou Dr. O. Br. na str. 125 „Z. S.“ tohoto ročníku. I. K.

XXIV. VELKÉ MISTROVSKÉ ZÁVODY ŠVÝCARSKÉ, konané 8. a 9. února v Engelbergu skončily neočekávaným vítězstvím nového mistra Waltra Bussmanna, jenž je sice nesporně nejlepším jezdcem švýcarským, ale opakem skokanem. Vůbec závody nezdařily se tak, jak očekáváno, neboť počasí, které letos snad jedině ve Švýcarsku závodům přálo, právě při mistrovství vypovědělo, takže závod ve skoku na lyžích konal se na špatném sněhu a za silné mlhy. — Při závodě distančním bylo pořadí toto: 1. W. Bussmann 1:26:12 hod. 2. Luigi (Itálie) 1:27:50. 3. Rubi 1:28:15. 4. Zeier 1:29:10. — Závod ve sjezdu vyhrál Zogg v čase 10:28:8 min. a dámský závod známá anglická letkyně Elliot 4:48 min. Ve skoku byl první Kaufmann (52, 54), druhý Badrut (50, 52) a třetí nešťastný loňský mistr Rubi (49, 50), který při kombinovaném skoku upadl a tak ztratil jisté mistrovství. Dr. O. Br.

továno jak v Davosu, tak zde v Praze. Trvám po všem na mínění, že to byla jediné možná sestava. Němci vložili do závodu úžasnou vůli odčinit porážku v 18 km. Jejich závodníci přijížděli k předávání úplně vyčerpaní. Ostatně co bylo právě napsáno o Zachäovi, je velmi výmluvné. Naše štafeta nemohla v alpském terénu docílit lepšího umístění. Téhož dne v bruslařském závodu na 1000 m 1. van der Scheer, Holandsko, 1.33.8, 2. Jungblut, Rakousko, 1.35, 3. Riedl, Rakousko, 1.30.2, 5000 m: 1. van der Scheer 8.44.7, 2. Riedl, 8.56.8, 3. Jungblut 8.58.5.

V neděli dopoledne porazil Hockey Club Davos I. kombinované studentské mužstvo (Italové a Švýcaři) 8:3. Po obědě byl poslední závod, skok. Dopoledne padal sníh a vanul ostrý vítr. Ale odpoledne koupal se úctyhodný můstek na Bolgenu v záplavě slunce. 32 závodníků bylo u startu. Soudcové: hr. Bonacossa (Italie), Dr. Roesen (Německo), Kaltenbrunner (Švýcarsko). Měřiči délky: Frei (Švýcarsko), Teaca (Rumunsko), Fischer (Československo). Z našich nestartoval Wurzel, který utrpěl v trainingu poranění na noze. Gustav Lantschner, Rakousko, skočil dvakrát 60 m, ale vždy s pádem. Krásné byly skoky Kiellanda (Nora), který byl první (48, 53, 54 m, 423.1 bodů), mohl však být klasifikován jen v současně konané soutěži vysokých škol, protože Norsko se her nezúčastnilo. Tak Kielland startoval jen za euryšskou techniku, na níž studuje.

V soutěži akad. her první byl Zachäus, Německo 40, 50, 50 m, 314.7 bodů, 2. Reinl, Rakousko 40, 53, 48 m, 308 bodů, 3. Dick, Anglie, 38, 40, 40 m, 282.1 bodů, 4. Beranovský, Československo 43, 49, 46 m, 278.6 bodů, 5. Ambrosetti, Italie 38, 41, 40 m, 278.5 bodů, 6. Loo-puyt, Holandsko, 42, 44, 45 m, 267.2 bodů, 7. Ford, Anglie, 34, 43, 38 m, 266.1 bodů, 8. Ostermayer, Německo, 39, 42, 41 m, 263.0 bodů, 9. Zima, Českoslo-

vensko 34, 40, 41 m, 262.8 bodů. Poslední skok Zimův byl v krásném stylu a byl velmi oceňován celou jury. Favorisovaní Rakušané příliš spoléhali na délku, což mělo nepříznivý vliv na jejich styl. Pro nás je umístění ve skoku, jaké jsme neočekávali, tím radostnější, protože ještě v Cortině d'Ampezzo byl skok naší nej- slabší stránkou.

Večer bylo rozdělení cen a prohlášení konečné klasifikace v přeplněném plesovém sále Kurhausu. Konečné umístění jest toto:

Lyžařství: 1. Rakousko 30 bodů, 2. Německo 29.3, 3. Československo 19, 4. Anglie 16, 5. Italie 15, 6. Švýcarsko 13, 7. Holandsko 4.

Bruslařství: 1. Italie 21 bodů, 2. Rakousko, 3. Maďarsko 10 (rozdíl je v tom, že Rakousko mělo jedno I. a III. místo, Maďarsko dvě druhá), 4. Švýcarsko 7, 5. a 6. Československo a Holandsko ex aequo 6, 7. a 8. ex aequo Francie a Německo.

Bobsleigh: 1. Německo 12 bodů, 2. Rumunsko 10 bodů, 3. Italie 8, 4. Holandsko 4, 5. Švýcarsko 2.

Hockey: 1. Italie, 2. Švýcarsko.

Po řečech Dr. Huga a Dr. Hoeka byly rozděny ceny. Hintsch, Německo poděkoval za přátelské přijetí a blahopřál pořadatelstvu, načež Saurin prohlásil hry za skončeny. Za zvuků švýcarské hymny byla spuštěna vlajka CIE.

Naše mužstvo zůstalo ještě následujícího dne v Davosu a nastoupilo v úterý 14. ledna cestu do Prahy, kam přibýlo ve středu večer pařížským rychlíkem. K uvítání dostavili se za Svaz lyžařů RČS pánové: generál Dr. Pečírka, arch. Jarolímek, Dr. Brauner, Ing. Jauris, tajemník Krňoul. Předseda T. O. architekt Jarolímek oslovil mužstvo, jemuž blahopřál jménem S. L. Jemu odpověděl vedoucí. Potom následovala večere v nádražní restauraci, kterou skončilo naše čtrnáctidenní společenství.

DR. A. KORNELL.

Statečné děti.

Dr. Olivier, s nímž jsem před třemi lety podnikl ze Chamonix krásný, nezapomenutelný výlet do Mer de Glace na Refuge du Requin, zaslal mi před prázdninami vlídné pozvání, abych se účastnil několika toulek po francouzských Alpách.

Takovému pozvání jsem arci neodolal; sotva začly soudní prázdniny, ujížděl jsem přes Turin, Oulx, přes hranice italsko-francouzské do malebného Briançonu, Argentières a autem dále krásným údolím do Vallouise. Tu před námi krácejí ve žlutavých kabátech a dlouhých kalhotách tři postavy: obracejí se — „Bon jour, Madame!“ Toť pí. Olivierová s Bernardem (11letým) a Helenou (9letou)! Vracejí se z výletu. Vítají mne a přisedají do auta. Za chvíli dojíždíme mezi šedými, namnoze děravými chalupami do hotelu Glacier Blanc v St. Antoine. Za nedlouho tu byl Dr. Olivier i nejstarší dítě, 14letá, modrooká, hezká Renée.

A hned druhého dne časně z rána vydávám se s těmito pěti členy rodiny Olivierovy na turu přes průsmyk Eychauda (nad 2400 m) do Monestier, odtud (autem)

na průsmyk Lautaret, kde zůstáváme na noc. Časně ráno celá naše karavana stoupá po květnatých lukách údolím, rovnoběžným se silnicí; stoupáme, přecházíme políčka sněhová, kde pí. Olivierová, jdouc prvá, piklem vysekává stupínky pro děti, které chce mít bezprostředně za sebou. Kdesi objevil se svišť. Ve větru vystupujeme na ostrý hřeben, odkud skvělé panorama na protilehlý řetěz majestátních velikánů a běloskvoucích ledovců. Dr. Olivier snímá s Renée lano; aby děti měly zábavu, sestoupíme se skalnatého hřebenu pomocí lana. Mme O. nahoře lano upevňuje, Dr. O. sestupuje prvý, pak já, potom neohrožená malá Heléne, pak ostatní. Po příkrém kamenitém svahu sestupujeme stále na západ. Pojednou za skalním výběžkem je stěna téměř kolmá, a všude plno drobného kamení, takže každým krokem se sesouváme. Dr. Olivier a Bernard překonali obtíže sestupu, já zůstávám u pí. Olivierové a obou dívek jako „anděl strážný“. Vyvedl jsem je kus po srázu vzhůru a po mírnějším svahu nalezl sestup do údolí. A pak dále po lukách, kde trhali jsme protěže, podél stád krásných

krav a malého čirého jezírka i kvetoucích keřů šípkových. V lijáku dorazili jsme do La Grave; za tunelem objeví se strmě nad hučící říčkou Romanche šedé domy městečka s šedou románskou věží, a naproti srázy, věže a ledovce — la Meije v plném majestátu.

Nazítří stoupali jsme ostře vzhůru, chvíli se starým, svěžím farářem z La Grave, statně stoupajícím, přes bystřinu, odkudsi z ledovců pod La Meije spěchající v malebné roklině, lučinami a modřínovými háji, mimo salaš, potkávali jsme osmahlé Angličany a roztodivně oblečené Angličanky; chvíli odpočívali jsme u pramene, dole šedé střechy la Grave s věží kostelní, proti nám přes úzké údolí vesnička Les Terrasses, a nad stromy výhledy na strmé věže a ledovce; přestává vegetace — jen kamení, tráva a horské květiny. Naši vůdce nás dohánějí. Mým je Mr. Faure, Guide de première classe, mohutné postavy a boдрé povahy.

Už se blíží večer, když přicházíme k temnému jezeru Lac de Puy Vachier a do chaty Evariste Chancel ve výši 2508 m. Bylo nutno chatu nejprve řádně vyčistiti, přinésti ze vzdáleného pramene vody, ježto vodovod byl zpustošen, a nalámati dříví. Pí. Olivierová ujala se úřadu hostitelky, děti jí statečně pomáhají, jako by necítily únavy. Zatopila v krbu, jen to čoudilo, vybrala něco ze zásob, a za chvíli zasedli jsme v „jidelně“ k dlouhému stolu všichni družně pospolu k dobré nudlové polévce a omeletě.

Venku je velebný večer. Hvězdy nesčetné třepotají se na temné klenbě nebes, a dole v La Grave září světla. Kouzelná, velebná noc horská.

O 3³/₄ mne vůdce budí. Je úplná tma. Pí. Olivierová uvařila čaj, pijeme jej z talířků, uklízíme chatu, a pak ven do tmy. Stoupáme mezi balvany, přes rokle sněhem zaváté; hvězdy zvolna zhasínají, rozednívá se — jen jitřenka dlouho ještě nad námi v blednoucím nebi se jiskří. Dán povel k uvázání. Vůdce Pellissier přivazuje za sebou malou Héléne, pak Renée, Mme Olivierovou, Bernarda, a na konec Dr. Oliviera. Vůdce Faure váže mně lano kolem těla, a jdeme po ledovci de la Girose.

V dále, přes moře vrcholů, věží a štítů, údolí a ledovců, v modravé mlze ranní strmí Mont Blanc.

V ledovci jsou pořádné trhliny — chvíli nebyl jsem pozorný na kroky vůdce, a už jsem sletěl po boky do škvíry.

Na chvíli jsme se na sněhové pláni utábořili, fotografovali a něco pojedli. Obličej je namazaný bílou masťou — k tomu černé okuláry — pěkná podívaná! Děti jsou veselé, nejraději by skotačily — ale mají respekt, zvláště před mamou.

V půlkruhu skály rozeklané, příkré, ledovce rozsochaté bělostné. Dr. Olivier jmenuje Rateau, Replat, Col de la Lauze atd. Laviny občas duní z dále. Průsmykem od

černých skal, strmících proti nám, duje prudký víchř; stěžuje namáhavý výstup. Pichlavé kusy zmrzlého sněhu žene nám do obličej. Děti při nárazech jeho se choulí, ale nehlesnou. Víchř sfoukl Mme Olivierové klobouk; vírem vzlétl do kola a pak letěl kamsi dolů. Pellissier se rychle odvázal od společného lana a utíkal s víchem o závod přes ledovce, až klobouk chytil. Odvážný chlapík! Faure vidí, že situace stává se kritickou. Nelze traversovati ledovec (ve výši 3300—3500 m!) proti víchřu přes Col de la Lauze, jak bylo zamýšleno — nutno uhnouti doprava, na západ, po dlouhém ledovci Glacier du Mont de Lans. Faure si prozpěvuje a s nohy na nohu poskakuje, aby dodal kuráže zejména dětem, které ani slůvkem neprozrazují, jak je bolí, když závan víchřu metá jim ledové jehlice do tváře. Mme Olivierové znovu ulétá klobouk i šátek — daleko — nabízím jí svou šálku lyžařskou, ale odmítá. I Faurovi ulétl šátek, jímž si přivázel svůj širák na hlavě. Ve víru se co chvíli klobouk i šátek vrací kolem nás, ale pak mizí. Nárazy jsou tak náhlé a prudké, že i mohutný Faure se kymácí. Zapadáme skoro po kolena do sněhu. Není rozuměti slova, jen víchřice skučí a sviští; živly jsou rozpoutány, a hrstka lidí s třemi dětmi jim houževnatě, s námahou vzdoruje, vysoko a daleko ode všech lidských příbytků.

Konečně sestoupili jsme na okraj ledovce a u dvou balvanů našli jakés takés zátíší. Dali jsme se s chutí do jídla!

A pak nastal sestup. Nejprve s Faurem sjížděli jsme jako lyžaři po nakloněných polích sněhových — Faure výskal potěšením, jak to šlo! Ale pak nastala svízelná pouť po ssutinách drobného kamení, téměř kolmo dolů. Nohy ujížděly — nebylo možno učiniti jediný krok pevný, kamení se sesouvalo, takže bylo nutno piklem se zajišťovat. Ale děti Olivierovy jako malí kamzíci seskakovaly níž a níže. Na strmé stráni ještě malá siesta, Faure snaží se umenšiti tíhu batouchu žvýkaje s animálním apetitem, dál krajně nepohodlným korytem bystřiny; konečně jsme u potoka du Diable! Se strmých stěn úzkého údolí tryskají vodopády, padají ledové krupky, pak se dáva do deště — brzy je to úplný liják. Úprkem ženeme do St. Christophe, městečka v údolí Véneon.

Když pak následujícího dne šli jsme procházkou do divukrásného horského zákoutí La Bérarde, a já, ukazuje na veselou skotačící dvojici Bernarda a Helenku, poznamenal jsem, jak včera znamenitě obstáli tak tvrdou zkoušku, řekli mi manželé Olivierovi: Tak vychováváme své děti. Učí se překonávat hlad, žízeň, únavu; vědí, že nesmí hlesnouti o nějakých svízlech, jinak by příště zůstaly doma. Tak utužujeme jejich těla a utužujeme jejich vůli pro životní boj.“

MISTROVSTVÍ NĚMECKA v Oberstdorfu vyhrál známý skokan Recknagel. Závod na 18 km vyhrál Wahl, druhý Motyka (Polsko) a třetí Krebs. Ve skoku byl první mistr Recknagel skoky 53 a 59 m.

Dr. O. Br.

PŘI FINSKÉM MISTROVSTVÍ, konaném v Lahti byl první při běhu na 10 km M. Lappalainen časem 35:59 min. před Lentinem 36:20 a T. Lappalainen 36:40. Umístění pak v závodu na 50 km bylo toto: 1. Saarinen 3:32:22 hod., 2. Paananen 3:34:10, 3. T. Lappalainen 3:39:33, 4. M. Lappalainen 3:40:55.

Dr. O. Br.

ITALSKÉ LYŽAŘSKÉ MISTROVSTVÍ konalo se v Pontedilegno a mistrovství dobyl sympatický Venzi Vitale, jenž zvítězil ve skoku a ve slalomu. V běhu na 17 km zvítězil De Zulian z Predazza časem 1:10:58 hod.

Dr. O. Br.

RAKOUSKÉ MISTROVSTVÍ v jízdě na lyžích získal Jan Lantscher.

ANGLICKÝ „REKORD“ VE SKOKU, můžeme-li jej tak nazvat, utvořil o vánocích ve Sv. Mořici na „Olympii“ Colin Wyatt 47 metry. Týž skočil pak 18. ledna 55,5 metru. *Britské mistrovství* odbyvalo se 10. až 13. ledna v Mürren. Vítězem na dvakrát jeté sjezdové trati byl Machintosh 5:42, před Brackem 5:55 — Slalom vytyčený samotným A. Lunem vyhrál Brack před Machintoshem. Jak již v minulém čísle jsme se zmínili, zvítězil ve skoku Machintosh, při čemž počítala se jen délka skoků. Machintosh skočil dvakrát 33 metru. Vytrvalecký závod 14 km, jehož zúčastnili se i švýcarští závodníci, vyhrál W. R. Spence. Všichni tito vítězové jsou anglickými „mistry“, hlavně Brack, který se nejlépe umístil ve sjezdovém závodě a slalomu. Mají to páni Angličané trochu podivné!

I. K.

O „SVĚTOVÝ REKORD VE SKOKU“. V Americe ustavil se „Svaz lyžařů z povolání“ (!?). Hrne se do toho plnými plachtami a sdružil již 30 lyžařských klubů. Celá řada známých v Americe sportovně aklimatizovaných Norů vstoupila do této organizace, též na př. i Anders Haugen, který byl na Z. Olympických hrách 1928 ve Sv. Mořici, ještě amatérem. Všichni byli Americkým amatérským lyžařským svazem diskvalifikováni. („The World“.)

Skokani „z povolání“ v Americe staví si jako cirkusáci sami své můstky a managerují skok jako velkou cirkusovou atrakci. Z kruhů těchto skokanů přichází přes Norsko zpráva o vypsání ceny 2000 dolarů za „nový světový rekord ve skoku na lyžích“. Dle amerických pojmů drží ho Nils Nelson skokem 240 stop (73,2 m), který dočil tohoto skoku v roce 1925 v Revelstoke v britské Columbi. Nyní vypsal lyžařský klub v Ogden v Utahu cenu 2000 dolarů pro toho skokana, který na můstku v Ogdenu skočí dále než Nils Nelson. Lyžařský klub v Ogdenu je přesvědčen, že má nejlepší můstek světa, který mu kdysi postavil dřívější lyžař-mistr Ameriky Lars Haugen. Je prý veliké nadšení mezi „skokany z povolání“ nad touto vypsanou cenou a „světový rekord“ bude prý proveden ještě letos v únoru.

I. K.

A JEŠTĚ III. ZIMNÍ OLYMPICKÉ HRY 1932 A LAKE PLACID. O věci psali jsme již několikráte, zejména o vhodnosti Lake Placid jako místa pro tyto hry. Jisto je, že to bude ještě vyžadovati velké práce pro zřízení kolbiště této největší mezinárodní konkurence, neboť zimní sport

podle evropského pojmu jest doposud v Americe celkem málo znám a v širších vrstvách rozšířen.

Jak jsme již sdělili, leží Lake Placid v národním přírodním ochranném parku v Adirondaks mezi Novým Yorkem a Montrealem.

Lyžařství a bruslařství pěstuje se v Americe asi tak dlouho jako ve střední Evropě — asi od let osmdesátých minulého století, ale jak jsme již řekli, neproniklo zejména lyžařství tak rychle do širokých vrstev jako u nás. Těžko to chápeme, když na druhé straně uvážíme povšechný blahobyt středních vrstev v Americe, s nímž nikdy jsme nedrželi a těžko budeme držeti krok.

Snad je příčina toho ta, že na východě Unie mají hustě zalidněné kraje málo hor, naproti tomu málo zalidněný západ oplývá překrásnými pohořími. Je zde sice národní lyžařský Svaz (viz Z. S. č. 3. roč. XIX.), ale nehraje zdaleka pro rozvoj sportu tu roli, jako lyžařské Svazy evropské. — Poměrně dosti je vyvinut sport bruslařský a hokejový — naproti tomu Amerika, která obsadila v Zimních Olympických hrách 1928 ve Sv. Mořici prvá místa v soutěžích bobu a skeletonu, nemá ve skutečnosti doma sportu bobsleighového a skeletonového.

Lake Placid je poměrně dosti starým sportovním střediskem a má celou řadu ucházejících zařízení pro zimní sporty: Je to v prvé řadě dobrý můstek pro skok, který „dělá“ prý 60 metru a byl podle vzoru sv. mořické „Olympie“ loni na podzim velikými odkopy přestavěn. V Evropě známí skokani Harald Paumgarten a Berry Caulfeild prý můstek pochválili (New-York Herald). Vytrvalecké závody 1932 provedly by se patrně v okolních lesnatých pohořích, které jsou protkány sítí tak zv. „indian-trails“, které poskytují nekonečnou možnost kombinací v tražování vytrvaleckých tratí. (O variacích, najmě sjezdových máme pokud jsme podrobnou mapku viděli, pochybnosti: budou to tratě hodně fádni. Redakce.) Kluziště jsou znamenitě založena. Pokud se týče závodů v bobsleighu a zejména konstrukce dráhy pro bob a skeleton, neměli o tom v Americe doposud ponětí. V roce 1928 studoval předseda Olympického komitě v Lake Placid v Evropě tyto otázky a jmenované komitě rozhodlo se letos v lednu na základě jeho zpráv svěřiti výstavbu těchto drah Němcům, resp. německému inženýru. Jde o stavbu od základů, Američané nemají nic.

Hledání, resp. vytyčení místa pro tyto dráhy, jakož i současná příprava pro směr tratí lyžařských vytrvaleckých závodů byla nemalou námahou, poněvadž celé okolí Lake Placid je porostlé hustou neproniknutelnou divočinou, pralesu ne nepodobnou. Tak na př. hledala a vytyčovala se z důvodů těchto technických potíží některá trať jako na př. pro bobsleigh i třikrát, nota bene v době, kdy v Adirondaks hemží se to moskyty, black bliesem a podobnou havětí.

Ježto po ruce jsoucí mapy místních vojenských oddílů byly zcela falešné, bylo nutno na výšinách, neboť bylo nutno všude se prosekávati, zapáliti ohně k vůli orientaci směru k startu a cíli. Tyto obtíže jsou dnes překonány a základy pro bobsleighovou dráhu a skeleton odkopány, jakož i tratě pro lyžařské závody vytrvalecké jsou jakž takž připraveny.

Z toho vidíme, že Lake Placid klub stará se vskutku hořečně, aby pro rok 1932 vše bylo připraveno. Veřejnost bude buřcována speciálně americkým způsobem k interesu na událostech „Zimních Olympických her 1932 v Lake Placid.“

Budou to jistě tuhé boje sportovní, otázkou zůstává pouze, jak dostanou se tam borei schudlé Evropy? Vypraví

Amerika loď tak, jak slibuje pro Los Angeles i pro Lake Placid?! — Budou zde tedy ještě i starosti jiné než úprava Lake Placid a jistě technicky a organizačně nemenší! Divákům bude jistě poskytnuta originální podívaná nejen na romantiku krajů a prostředí, ale i na nové sporty u nás neznámé, jako je na př. 50 km závod saní tažených Grönlandskými psy, evasting atd. I. K.

NOVÉHO REKORDNÍHO SKOKU na Olympia-můstku ve Sv. Mořici dosáhl 16. února skokan *Cesare Chiogna* výkonem 67 m. Dosavadní můstkový rekord byl 65 m. Dr. O. Br.

PŘI III. ZIMNÍ OLYMPIADĚ v Lake Placid nebudou patrně konány závody bobsleighové, ježto státní úřady zakázaly porážení asi 4000 stromů, čehož bylo zapotřebí, aby mohla býti dráha postavena. Nutno ovšem ještě vyčkati potvrzení této zprávy, která se nám zdá stejně divoká jako zpráva v posledním čísle našeho časopisu. Dr. O. Br.

„LYŽOVÁNÍ“. S lingvistickými spory o „lyžáka“ „lyžce“, „lyžení“ atd. máme díky dobrému velkému duchu Manitou pokoj. Občas čteme však s hrůzou v oficiálních zprávách klubů a v denním tisku hrozné slovo — „lyžování“. Který rarach vynášel zase tohle hrozné iterativum?!

I „Ráno“ ze dne 17. února 1930 v němž zřídka proklouzne nějaký lingvistický kiks, poněvadž jeho redakce „ovládá látku“, zapsyňilo se článkem „Lyžování na Bouřňáku“. Potrestal Hospodin naše sportovní dopisovatele tak, jako Babylonské — zmatením jazyků?! Rádi bychom také viděli referenta večerníku Českého Slova ze dne 18. t. m. jak bude rozdávati cenu mezinárodních „distancových závodů ve skoku“. *Ve skoku z Holmenkollského kopce!!!* I. K.

SKVĚLOU ZPRÁVU O NAŠEM LYŽAŘSKÉM MISTROVSTVÍ přinesl jeden švýcarský časopis. Zpráva zní: Mistrovství Československa muselo býti přerušeno pro sněhovou bouři. Pro 15 km běh potřeboval vítěz Novák pro špatné počasí ne méně než 3:35:16 hod. — To se jim tedy podařilo. Co by byli asi Jilemničtí za takovou pěknou sněhovou bouři dali. Dr. O. Br.

VELKOSTATEK JILEMNICE V KRKONOŠÍCH dal v podzim roku 1928 vyčistiti hlavní tepny letní i zimní turistiky, pokud vedou po lesních průsecích, a to odstraněním jednotlivých stromů, keřů, přečnívajících větví, kamenů atd., a nelitoval tedy značných nákladů k zabránění úrazů turistů vinou neschopného terrainu, k jakým až do té doby často docházelo. Mimo to znovuzřídil velkostatek všechny „přelivky“ na turistické cestě od Žalého přes Šeřín, Černou skálu na t. zv. „Václavské náměstí“ vedoucí. Na malém prostranství před Rašínovou deskou na Šeříně založila správa velkostatku přírodní parčík vysázením některých druhů horské flory a téměř 1 m vysokých sazenic borovice limby. Aby parčík nebyl v době letní dětmi poškozován, zřízeno bylo z kolíků a silného drátu ohrazení. Na místech, kde od turistické cesty odbočují lovecké pěšiny, vyvěšeny byly tabulky, upozorňující turisty na nebezpečí prodlévání v těchto místech v době odstřelu zvěře. V době vytrvalého sucha v létě 1929 vyvěšeny byly tabulky, upozorňující na nebezpečí lesních požárů, dále pak označeny byly tabulkami některé oddíly, do jejichž mlazin v zájmu ochrany lesa jest vstup zakázán.

Všecka tato vyjmenovaná opatření setkala se sice s úplným porozuměním opravdových, slušných turistů i lyžařů, neobstála však před svévolnou zlomyslností neznámých lyžařů

mladší generace, kteří zejména o vánoční a novoroční sezoně řádili způsobem odporujícím nejen žádoucímu pořádku, ale i slušnosti a dobré jinak pověsti čes. letní i zimní turistiky. V uvedené době bylo totiž zničeno v úseku od „Rovinky“ až po „Václavské náměstí“ 5 tabulek, na ohrazení parčíku u Rašínovy desky přetřhán byl silný drát a několik borovic limb značně poškozeno. Někteří lyžaři přes varování lesních strážců jezdí přes lesní kultury, v horských polohách tak značným nákladem založené, ba provozují v nich telemarky a pod., a ničí tím ze sněhu vyčínající a zmrzlé části mladých stromků holemi i lyžemi tak, že se často může jednat o značnou hmotnou škodu na kulturách tak pracně zde pořízených. Nehledě k těmto vyjmenovaným nepřístojnostem, nelze se nezmíniti o hluku, který některé lyžařské společnosti v tiché zimní přírodě tropí, čímž jest vyrušována zvěř v této době ku krmelištím střídající, mimo to pak přímo uráží všechny ty, kteří mají pravé porozumění o krásách lesního ticha uprostřed pohádkově zasněžených horských partií.

Varovná upozornění lesních strážců vyslovená ve formě nejvýše slušné, potkají se většinou s neslušnými a nemístnými poznámkami některých turistů-lyžařů, což prozrazuje naprosté nepochopení zodpovědné lesní služby. Nutno připomenouti, že lesní správa upouští prozatím od udání případů zločinného poškození majetku veřejným bezpečnostním orgánům, aby s neznámými škudci nebyli i slušní turisté-lyžaři za svého pobytu v horské přírodě vyšetřováním obtěžováni. Jest také uznáváno, že lesní zaměstnanci vycházejí všem turistům při dotazech a j. všestranně vstříci a jest tedy počínání některých jedinců mírně řečeno nevděkem za to, co lesní správa v zájmu turistiky vykonala a vykonává.

Kdyby i toto upozornění turistické a lyžařské veřejnosti minulo se účinkem, budou vyčerpány další cesty k nápravě, v případě nutnosti by však bylo přikročeno k zavedení určitých přísnějších opatření s vědomím politických úřadů, což by jistě pověsti čes. turistiky nevalně mohlo prospěti. Mimochodem se dále podotýká, že vzorem pro chování některých turistů-lyžařů zdejších by mohlo býti bezvadné chování se lyžařů říšsko-německých, kteří i u nás jsou pamětliví úzkostlivého pořádku, který jest v Německu zaveden. Doufáme, že toto memento postačí!! Redakce.

MISTROVSTVÍ AMERICKÉ, které pořádala lyžařská americká Asociace, organizace to lyžařů-profesionálů, konalo se po prvé v Detroitu. Zvítězil počtem bodů 301,5 skokan Rex skoky 41,5 a 40,5 m. Na druhém místě byl Skandinavec Hangen počtem bodů 301 a skoky 38,5 a 43 m. Také další skokani byli Skandinavci. Teprve na 11. místě byl skoky 33 a 30 m amatér Hall. Dr. O. Br.

OLE KOLTERUD, známý norský závodní kanon je umístěn ve francouzských Pyrenejích jako „mazač“ — jest klubem „de Sport du Mount Revard“, který je vlastně hotelovým podnikem, zavázán „mazati lyže hotelových hostů, tyto ošetřovati a vůbec býti svými silami a znalostmi hostům s lyžařskou výzbrojí k dispozici“. „Sportsmanden“ podotýká, že Kolterud neztrácí tím nikterak své amatérství, ježto toto jeho „povolání“ jest zcela povahy privátní.

Dle našeho cvičitelského řádu není „vyučování za plat překážkou amatérství“. V Německu též ne. V Norsku ano! Ovšem dle „Sportsmanden“ není tento druh Kolterudova „postavení“ cvičitelstvím z professe — on je „zcela privátně mazačem“. Ó svatá čistoto norských názorů na amatérství. I. K.

Závody.

JUBILEJNÍ MISTROVSTVÍ H. D. W. jako menšího svazu v Československu bylo letos vypsané mezinárodně. Jeho proposice byly spolupodepsány předsedou F. I. S. Y. panem Ivarem Holmquistem. Tato mezinárodnost vyvolala mnoho křiku i různé články novinářské v našem tisku, ač nešlo o žádné mistrovství republiky, vypsané mezinárodně — což je každému dítěti, které trochu se vyzná v organisaci lyžařství a organisaci F. I. S. Y. celkem jasné a nebudeme se věci již zabývat. Články měly spíše tendenci jinou a tou teprve se nebudeme zabývat.

Závody konaly se, pokud se vytrvalostních závodů týče, v okolí Jablonce n. Nisou (kde bylo organizační centrum H. D. W.) skok v Novém Světě na „Čertáku“ dobrém to můstku H. D. W., který dociluje skoky přes 50 m. Můstek kdyby se do něj vrazily peníze, dal by se ještě velmi zdokonaliti. Za spolupráce Svazu s H. D. W. dalo by se zde postavit dobré dílo pro vzájemnou podporu lyžařského sportu v Československu — přátelský poměr mezi svazem a H. D. W. je velmi dobrý a obapolné sportovní porozumění dokonalé. Tento podnik byl by snad lepší, než úvahy o stránkách blíže kongresového můstku. — „to jsou holubi na střeše“.

Vytrvalecké závody závod 50 km a 18 km odbyly se v Jizerských horách a měly pro účastníky tu nepříjemnou stránku, že ráno museli ze svých ubikací v Jablonci n. Nisou cestovati téměř hodinu elektrikou do Johanisbergu, odtud pak lézti hodinu prudkým výstupem k boudě Seibthübel v Jizerských horách přes 800 m vysoko položené, kde byl start a cíl obou závodů. Znamenalo to pro závodníky, funkcionáře a soudce ranní vstávání již po 5 hodině, tedy nic zrovna příjemného. Za to ovšem nemůže pořadatelstvo, viný tím byly letošní mizerné sněhové poměry. H. G. W. má také krásný můstek přímo v Jablonci u t. zv. Jabloneckých pasek, tam však nebyla ani špetka sněhu.

Organisace byla jako vždy v H. D. W. bezvadná a ležela v rukou jednoho z vedoucích funkcionářů H. D. W. pana *Adalberta Hintze*, který je jistě, jak jsme viděli, jedním z nejlepších odborníků organizačních v tomto směru v Československu.

Při tom odbýval tento agilní funkcionář i celou řadu zkoušek soudcovských a cvičitelských. Jak jsem tak věci diskretně z povzdálí přihlížel, děláme my cvičitelské zkoušky důkladněji a přísněji, než-li oni. Rozhodně máme kandidáty s vyšší kulturou jezdeckou. Nevím ovšem procento aprobační. Naproti tomu soudcovské zkoušky, jak jsem si jich program dal vyložit, jsou prováděny u H. D. W. mnohem odborněji a důkladněji. Jako hosté mistrovství poznali jsme při tom všichni po prvé Jizerské hory, a jich hřebeny — málo našich lyžařů je zná.

Je to docela něco jiného, co do rázovitosti, než předhoří Krkonoš, Poještědí neb Jesenky, Šumava a pod.; je tam krásně, sníh byl po celé závody skvostný, slunce zářilo — bohužel sjezdů, alespoň větších málo, — tedy lehkootletické tratě skoro finské.

50 km závod konal se 20. II. se startem u boudy Seibthübel nad Jabloneckými pasekami. Trať bez velkých výškových rozdílů měla celkový výškový rozdíl všech stoupání 792 m, vedla a vystoupila až na nejvyšší hřeben jizerský nad Jabloncem n. N. — na t. zv. Holubí horu (Taubenhaus 1022 m). Startovali borci z H. D. W. a Karpathenvereinu, Svazu lyžařů a Saského Svazu lyžařů člena D. S. V. Závod ukázal, že H. D. W., které nás kdysi svými massami vý-

tečných mladých borců drtilo, nemá dnes dorostu běžeckého. Vytrhl to starý rutiner, stále výtečný Franz Donth (H. D. W.) v nejlepším čase dne 3.34.21'' po tuhém a zajímavém boji se závodníky Svazu lyžařů RČS, výborně a metodicky běžícím nadaným Slonkem z Nového Města na Moravě a Stehlíkem S. K. Slavia, Praha.

Výborný byl též v závodě Bujak z Karpathenvereinu a neobyčejně překvapil Hylčér ze Svazu lyžařů (L. Z. K.).
Celkové umístění: 1. Donth (H. D. W.), 2. Slonek (Svaz) 3.40.04'', 3. Stehlík (Svaz) 3.40.37'', 4. Bujak (Karpathenverein, H. D. W.), 5. Hylčér (Svaz), 6. Hanč (Svaz), 7. Tučinský (Karpathenverein, H. D. W.), 8. Berauer (Petzer H. D. W.), 9. Hauser (H. D. W.).
Ve třídách: Třída starších I. 1. Donth, 2. Schoeffel, 3. Hübner vesměs H. D. W. (časy 3.34.21, 4.11.28, 4.21.22'').
I. třída: 1. Slonek 3.40.04'', 2. Bujak (Karpathenverein, H. D. W.) 3.46.48'', 3. Berauer (Petzer H. D. W.) 4.08.37'', 4. Hauser (Liberec H. D. W.) 4.10.47''.
II. třída: 1., 2., 3. Stehlík, Hylčér, Hanč (všichni Svaz) časy: 3.40.37'', 3.48.26'', 3.55.05''. 4. Tučinský (Karpathenverein H. D. W.) 4.05.44'', 5. Kuhnert (D. S. V. Sachsen) 4.14.26'', 6. Jantsch (H. D. W.) 4.20.58''. — Přihlášeno 31 závodníků, startovalo 16.

Vzdalo se č. 2. — jakýsi pan Pýcha (H. D. W. Vrchlabí), z kterého udělal *Prager Tagblatt* ovšem pana Píču (a ovšem Svaz), bylo to patrně nějaké „pium desiderium“ *Prager Tagblattu*. *Prager Tagblatt* zapomněl, že „garda Svazu umírá, ale nevzdává se“.

18 km závod konal se 22. II. v týchž místech a jeho trať byla v západní části 50 km trati, jeta obráceně. — tedy sjezdu ještě méně, do cíle velké stoupání.

Z přihlášených 151 závodníků startovalo 74. Závod byl opět soubojem mezi starší třídou H. D. W. a výborným mužstvem Svazu. V celkovém pořadí zvítězil opět Donth (H. D. W.) v nejlepším čase dne 1.17.11''. Těsně za ním jako druhý Lahr (H. D. W.) 1.17.18'', třetí Slonek (Svaz), čtvrtý Bujak (Karpathenver. H. D. W.) 11.18.35'', pátý Hylčér (Svaz) 1.19.18'', šestý Porkert Edí (H. D. W.) 1.21.11'', sedmý Stehlík, (Svaz) 1.21.29'', osmý Adolf H. D. W.) 1.22.02'', devátý Wende (H. D. W.) 2.12.10'', desátý Cífka (Svaz) 1.22.21'', jedenáctý Lauer (H. D. W.) 1.23.10'', dvanáctý Beranovský (Svaz) 1.23.29'' třináctý Galistel (D. E. H. G., H. D. W.) 1.25.01'' atd.

Ve třídách: I. třída 1. Slonek, 2. Bujak, 3. Porkert, II. třída: 1. Hylčér (L. Z. K.), 2. Stehlík (Svaz), 3. Cífka (Svaz), 4. Lauer (H. D. W.), 5. Beranovský (Svaz), 6. Galistel (H. D. W.).

Třída starších A. první Donth (H. D. W.), druhý Lahr (H. D. W.), třetí Schöffl (H. D. W.), třída starších B. Jindřisehek (H. D. W.), druhý Müller (H. D. W.).

Startovali závodníci z H. D. W. s D. S. V. (Sasko a Slezsko, Vratislava) Karpathenvereinu, Svazu lyžařů.

Skok odbýval se v neděli 23. II., jak jsme již podotkli, v Harrachově a na můstku „Čertku“ dobře upraveném, s trochu tvrdým přechodem, který u méně rutinovaných skokanů zavinovává zlé pády. As 1000 diváků. Můstek dalo pořadatelství trochu výše, než byl na posledních závodech u Jizerské župy Svazu lyžařů. Nájezd byl proto krátký a „Schiedsgericht“, v němž zasedal i pisatel těchto řádků, vůdce výpravy Svazu na mistrovství H. D. W. usnesl se při druhém skoku (3 skoky byly povinné) na volném startu do vzdálenosti 5 metrů od místa startu prvního skoku. Délky

skoku se ihned zlepšily, nejkrásněji skákal Willy Dick, H. D. W., kterého jsem neviděl od posledních zimních Olympijských her ve Sv. Mořici a byla to také nejkrásnější figura skokana ve vzduchu, kterou jsem od té doby viděl. Burkertovy skoky se mi tentokrát mnoho nelíbily, zejména držení lyží ve vzduchu nebylo prvotřídní. Z nadaných skokanů H. D. W. je dobrý Glasser, má sice rasanci, ale ne dost jistoty ve vzduchu a při doskoku. Krásně skáče Walter Hein z Jablonce, který mimo konkurenci skočil 52 m. V konkurenci skočil nejdéle Willy Dick (Vejprty H. D. W.) 51 m, olympionik Burkert (H. D. W.) 47 m, mimo konkurenci 49 a 51 m. S nimi dobře se měřili náš Pech a Gutormsen. Stylové skoky dobré do sdruženého závodu skákal Beranovský. Celkové výsledky byly tyto:

I. třída: 1. Burkert 42, 46, 47 m, 2. Pech (Svaz) 38, 37, 44 m, 3. Burkert (H. D. W.), 4. Gutormsen (Svaz), 5. Wende (H. D. W.), 6. Glasser (H. D. W.), 7. Strisček (H. D. W.), 8. Hein (H. D. W.) 35, 41,5, 47 m (s pádem).

II. třída: 1. Lauer (H. D. W.), 2. Richter (H. D. W.), 3. Beranovský (Svaz) (26, 34,5, 37,5). *Třída starších:* 1. Willy Dick (H. D. W.) 32, 35, 49, 2. Winterherz (H. D. W.) 25, 36,5, 39. Celkem skákalo 80 skokanů. Arangement hladké; soudcové nestranní a výborní. Po prvním a třetím skoku

skákal dorost; velmi dobře. Dobrých dorostenců ve skoku má H. D. W. mnoho a mám obavu, že více, než-li my. Junior Müller, který skočil 31, 37,5, 41 m je znamenitý v rasanci odrazu, v krásném předklonu, má graci a figuru. Neméně dobří jsou dorostenci Valesch a Hein z Jablonce, kteří jistě v budoucnosti překvapí a zachovají starou tradici H. D. W. ve výborném skoku. Závod sdružený přinesl bodováním jako vítěze jubilejního mistrovství Rudolfa Burkerta H. D. W. známkou v bodech 656,85. Umístění jest toto: 1. Wende (H. D. W.) 635,35, 2. Lauer (H. D. W.) 617, 3. Strisček 598,20, 4. Beranovský (Svaz) 590,31, 5. Burkert (H. D. W.) 570,71, 6. Gutormsen (Svaz) 570,30, 7. Pech 560,70, 8. Hylčér (Svaz) 560,80, 9. Cífka (Svaz) 540,30, 10. Novák (Karpathenverein H. D. W.) 512,80.

Montagsblatt ze dne 24. února 1930 přinesl o mistrovství zprávu, zatajil ovšem, že Beranovský, Gutormsen a Pech jsou závodníci Svazu, teprve osmý Hylčér je udán jako závodník Svazu!! Ejhle, „sportovní“ gentlemantské referování.

Delegace Svazu byla přijata velmi přátelsky a bylo o ní v ohledu ubytovacím výborně postaráno. Budeme na tento zájezd vždy s přátelskými pocity k H. D. W. vzpomínati.

I. K.

Zprávy župní a klubové.

LYŽAŘSKÝ KLUB „JESTŘEBÍCH HOR“ se sídlem v Malých Svatoňovicích, konal svoji V. řádnou valnou hromadu dne 30. listopadu 1929 v nádražní restauraci. Předseda klubu p. ředitel Vlček uvítal přítomné a zahájil krátkým prolovem schůzi. Ze zprávy jednatele, která obsahovala zároveň referát náčelnický, je zřejmo, že klub, ačkoliv v sezoně 1928/29 žádných závodů neporádal, byl velice činný a hleděl všechny známější závody vždy hojným počtem lyžařů-závodníků obeslati. Že má již řadu dobrých závodníků, to dokazují nejlépe docílené výsledky na různých závodech, kde

umístili se závodníci také na prvních 4 místech, ba dokonce ze žen závodnice sl. Květa Lelková došla při veřejných závodech Krkonošské župy v Jilemnicích při velké konkurenci *místa prvního*. — Po vyčerpání zpráv činovníků přikročeno k volbě a pro nové funkční období 1929/30 zvoleni: předsedou opětovně p. J. M. Vlček, ředitel dolů, I. místopředsedou Karel Adamec, II. místopředsedou Oskar Seifert, náčelníkem Josef Prouza a jednatelem Josef Kábrt.

Delegáty do Krkonošské župy zvoleni: p. J. M. Vlček a Lud. Adamec.

Navštivte **RESTAURACI K. ČS. T. VE VRCHLABÍ** proti nádraží.
Stanice lyžařů.
VÁCLAV KOČI, RESTAURATÉR. Telefon č. 220.
Sněhové zprávy ochotně sdělují.

Továrna: Derby.

TUK NA
SPORTOVNÍ
OBUV

LYŽE

a celé výzbro-
je vyzkoušené
jakosti dodá
Vám pouze ly-
žař odborník

A. PRŮCHA
Praha I., Národní třída číslo 25.

F O M A

DESKY NEZKLAMOU PŘESVĚDČTE SE!!

Slovenská hlídka.

ČESKOSLOV. ZIMNÝ ŠPORT VO VYSOKÝCH TATRÁCH. (Prednáška, povedaná do rozhlasu.) Vysoké Tatry už dávno pred prevratom boli známe ako jedinečné stredisko letnej turistiky a horolezectva a hneď po národnom oslobodení začal sa mohutný prílív turistov českých i slovenských.

Nie tak bolo tomu v športe zimnom. Širšej verejnosti našej nebolo známo, že Tatry majú ideálne podmienky aj pre všetky druhy zimných športov, ba že sú predurčené stať sa svetovým strediskom zimným. Na pr. na Štrbskom Plese v prvých rokoch trvania republiky bolo zriedkavou udalosťou, keď sa objavila výprava niekoľkých lyžiarskych výletníkov.

Tomuto zlu chceli odpomôcť tri pražské korporácie: Sväz lyžiarov RČS, Čs. sväz kanadského hokeja a Brusliarsky závodný klub. Roku 1920 usporiadali na Štrbskom Plese tak zvané Zimné športové dni, ktoré trvaly týždeň a obsahovali závody lyžiarske (prvé majstrovstvo RČS.), závody krasobrusliarske a turnaj hokejový. Na ukončenie konala sa slavnostná schôdzka, v prítomnosti predstaviteľov verejného života slovenského a ministerstiev, ktorá vyznela v nadšenú manifestáciu za slovenské Tatry a ich propagáciu doma i v zahraničí.

Každý myslel, že teraz už bude lepšie, že celá čsl. verejnosť venuje náležitú pozornosť slovenskému Švajciarsku. No, sklamanie nedalo na seba dlho čakať: Štrbské Pleso zostalo v zime pustým i ďalej. Márne poukazovalo niekoľko jeho nadšených prívržencov na krásne i rozmanité lyžiarske terény v jeho okolí, na jeho výborný ľad a pripravené kľžište — Štrbskému Plesu ako keby sa bol vyhýbal každý. A nepomohly ani výčitky a upodozrievania, že kompetentní činitelia Tatry priamo zanedbávajú. Sväz lyžiarov na pr. nemohol sa lepšie exponovať v záujme Tatier, pre značnú vzdialenosť a ponevác postrádal v Tatrách miestneho klubu,

ktorý jeho závody mohol by technicky pripraviť a organizačne zabezpečiť.

Pri tomto však nesmieme zamlčať krásne úsilie východoslovenských lyžiarov. Košický odbor KČST už r. 1922 usporiadal na Štrbskom Plese klubové závody a v nasledujúcich dvoch rokoch jeho nástupca, Klub tatranských lyžiarov Spišská Nová Ves, ktorý okrem toho usporadovával výpravy do Tatier, konal tam zdarilé kursy a ktorý vydal i propagačnú ročenku. Pozdejšie však jeho činnosť ochabla; zčásti preto, že administratívne nedalo sa zmôcť príliš rozsiahle územie, kde boli jeho členovia (od Košíc po Liptovský sv. Mikuláš), zčásti preto, že jeho sídlo prešlo do Košíc a záujem členov — pre veľký náklad cesty do Tatier — obrátil sa na bližšie okolie. (Klub však ako taký zostal Tatrám verný a zúčastňuje sa lyžiarskych podnikov i ďalej).

Najväčšou prekážkou rozvoja čsl. zimného športu bola okolnosť, že Štrbské Pleso bolo cez zimu zatvorené a tak nemalo hostí, k vŕli ktorým by sa oddalo športové podniky usporadovať. Až v období 1925—26 zaviedla správa kúpeľov prvú — pokusnú — zimnú sezónu, ktorej výsledok bol taký priaznivý, že v období 1926—27 bola zavedená zimná sezóna v úplnom rozsahu. Tej zimy hostilo Štrbské Pleso ríšskych Nemcov, členov Sauerland Ski Clubu (Elberfeld-Barmen, Düsseldorf, Kolín n. Rýnom) a okrem toho tu trenovali na olympiádu závodníci Sväzu lyžiarov RČS a HDW. To privábilo do Tatier mnohých členov a závodníkov Ski klubu Bratislava, Klubu tatranských lyžiarov Košice a menovite Českého Ski klubu Praha.

Značného posilnenia v Tatrách dostalo sa Sväzu lyžiarov RČS založením miestneho klubu (Š. K. Vysoké Tatry), ktorý o Veľkej noci 1927 usporiadal zdarilé závody Sväzu lyžiarov. A v miere nie menšej podporil športový ruch i nový lyžiarsky môstok v Mlynici, na ktorom od Veľkej noci 1928 usporaduje Sväz lyžiarov svoje tradičné medzinár. závody

Dobrý sport
v oděvu
a výstroji

**OD
TKADLECE
V PLZNI**

Jediný výrobce

**J. STADLER
a spol.
PRAHA**

Stadlerův Mars - olej **Stadlerův Mars - vosk na lyže**

jest na prasto nepostrádatelným prostředkem ke konservování dělnické a sportovní obuvi. Stadlerův Mars-olej prodlužuje při odborném používání trvanlivost obuvi dvojnásobně a zamezuje současně vnikání vlhka do obuvi, chrání dělníka a sportovce před nebezpečným nachlazením.

vyroben jest z nejjemnějších surovin na základě nejnovějších zkušeností a vymožeností, takže nahradí v každém směru dosud používané nejlepší druhy původu norského aneb švédského.

V žádné výstroji opatrného, svědomitého a svého zdraví dbalého sportovce neměl by tudyž Stadlerův Mars-olej a Stadlerův Mars-vosk na lyže chybět.

v skoku na lyžiach o pohár ministerstva zdravotníctva a telesnej výchovy.

V zime 1927—28 bola založená v Tatrách Slovenská župa Sväzu lyžiarov RČS, ktorá prevzala usporadovanie verejných závodov lyžiarskych na Štrbskom Plese, kým Š. K. Vysoké Tatry založil tradíciu svojich prekážkových závodov na Hrebienku, kde v novom Športhoteli Hrebienok získal bezpečnú základňu.

Naše vojsko venuje Tatrám nie menšiu pozornosť. V zime 1926—27 konal sa na Štrbskom Plese tréning olympického mužstva a v marci 1928 medzinárodné závody hliadok za účasti Francúzov, Juhoslovanov, Poliakov, Rumunov a Švajciarov. Vojskové útvary z okolia Vysokých Tatier usporadujú lyžiarske závody buď v okolí vojenských srubov medzi Poliankou a Novým Smokovcom alebo na Hrebienku, spoločne s Š. K. Vysoké Tatry. Okrem toho konajú sa v Tatrách kurzy lyžiarske, ktorých zúčastňuje sa niekoľkými dôstojníkmi i anglická armáda.

V zime 1927—28 prihlásil sa k činu i Čs. Sväz kanadského hockeya, zdarilým turnajom o putovnú cenu ministerstva zdravotníctva a telesnej výchovy, za účasti klubov českých, nemeckých a slovenských. V zimnej sezóne 1928—29 Sväz kanadského hockeya síce už neprišiel na Štrbské Pleso, ale tradíciu čsl. turnajov zachránili slovenské hockeyové kluby, ktoré na Štrbskom Plese usporiadaly turnaj novoročný. Ačkoľvek tejto zimy staly sa aj ony nevernými Štrbskému Plesu, neznamená to úpadok, lež naopak postup našej veci v Tatrách. Čsl. hockey získal totiž nový oporný bod v Tatrách, na klzišti Palace-sanatoria v Novom Smokovci. Klzište Štrbského Plesa zostalo výlučnou doménou Čs. brusliarskeho sväzu, ktorý minulej zimy usporiadal závody o majstrovstvo Tatier v krasobruslení za medzinár. účasti a tohoto roku závody o majstrovstvo Európy.

Okrem toho posledné medzinár. závody Sväzu lyžiarov RČS. o majstrovstvo čsl. republiky boli tiež v Tatrách a nemalo prispieť k ich účinnej propagácii.

Ako z uvedeného vidieť, kolískou čsl. zimného športu tatranského je Štrbské Pleso, z ktorého rozšíril sa na Hrebienok a do Nového Smokovca, ba i do Tatranskej Kotliny, kde sa založila odbočka Š. K. Vysoké Tatry. Je však ešte jedno krásne miesto: Tatranská Lomnica, ktorej naša športová verejnosť nevenuje sa ešte s takou energiou, akej by zasluhovala a aká by bola potrebná nielen v záujme nášho športu, ale i národnej veci v Tatrách. Lebo šport vo Vysokých Tatrách má nielen význam telovýchovný, ale i dôležité poslanie národné: pracovať v Tatrách športovne zna-

mená pracovať i národne. Športové podniky sdužujú tatranských i podtatranských Čechov i Slovákov k spoločnej, jednotnej práci, privádzajú do Tatier slovenských i českých návštevníkov z bližšieho a ďalšieho okolia. Okrem toho slávnami a výhodami z príležitosti športových podnikov umožňuje sa pobyt v Tatrách i takým, ktorí by sem ináč nemohli prísť, a ktorí takto poznávajú krásy nášho Švajciarska a po návrate domov robia mu prirodenú propagandu, povzbudzujúce vždy nových a nových našich ľudí k návšteve Tatier, kde predtým našského slova temer nebolo počuť. A je zbytočné líčiť propagačný význam medzinárodných závodov v Tatrách usporadovaných.

Toto pravda neznamená nijaký šovinizmus, národnostnú výbojnosť. Treba konštatovať, že naše vzťahy k inojazyčným klubom, v Tatrách činným, sú najvyššie priateľské a úprimné a že svojich podnikov zúčastňujeme sa návzájom. Pracujeme všetci v záujme Tatier, každý v okruhu svojej pôsobnosti a naše horlenie alebo i prípadná revnivnosť v tomto smere môže im priniesť len osoh. Ja však na celej našej českej i slovenskej verejnosti, aby v tomto ideálnom zápole našich tatranských pracovníkov podporovala hojnou účasťou na zimných športových podnikoch a výpravách tatranských, aby Tatry aj v tomto smere boli chlúbou Slovenska a celej našej republiky, ako si to všetci zo srdca želáme.

Na
Vaši
sport.
obuv
jen

neb **Eno** tuk.

ODBORNÝ ZÁVOD S NÁČINÍM,
KUCHYŇSKÝM SKLEM A PORCULÁNEM

J. NEFF, PRAHA,
PŘÍKOPY ČÍSLO 24.

ÚPLNÉ VÝBAVY DO KUCHYNĚ
A DOMÁCNOSTI PRO NEVĚSTY.

PRVOTŘÍDNÍ LYŽAŘSKÉ VÝZBROJE
SPORT BAZÁR
PRAHA II., CELETNÁ 22. TELEFON 393-1-5.

ODZNAKY K. SVOBODA
PLAKETY PRAHA I.
UHELNÝ TRH ČÍSLO 1.
TELEFON ČÍSLO 262-9-0.

PRVOTŘÍDNÍ LYŽE

JASANOVÉ
I HICKORY vyrábí

ÚSTECKÁ LODĚNICE A DŘEVOPRŮMYSL
SPOL. S R. O. V ÚSTÍ N. L.

ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé

LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁNKARSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, JOSEF JÍLEK, administrátor. Dr. J. KALIBERA. — Zodpovědný redaktor a chefredaktor IVAN KOMÁREK. Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XIX.

BŘEZEN 1930.

ČÍSLO 8.

ZÁVODNÍCI

i naši hoši ve vojsku. kteří jste úspěšně a obětavě hájili naši státní vlajku na největších dosud lyžařských závodech světa — na Holmenkollu v Norsku — vykonali jste jistě vše, co bylo ve vašich silách.

Proslavili jste náš stát za hranicemi tak, že jména: — „Čechoslovák — Československo“ — vrylo se důkladně v paměť všech severanských národů, kde nyní miliony lidí poznaly náš stát a jeho sílu, kterou dříve vůbec neznaly neb moc málo.

Děkujeme Vám, hoši, buďte dále vzorem svým mladším druhům, buďte hrdí — ne však pyšní a vždy připraveni k novým bojům, když Vás opět zavoláme.

Zdar Vám!

*Karel Jarolímek,
předseda T. O. Sv. Lyž. RČS.*

Naši v Norsku — Holmenkollen.

(Od našeho zvlášť. dopisovatele Norb. Langa).

POHÁDKOVÝ VÝLET DO FINSE.

Psáno ve vlaku trati Bergen-Finse, 25. II. 1930. Cesta tato 302 km dlouhá, je pořádána Norským lyžařským svazem pro účastníky kongresu Fisy, vůdce cizozemských hlídek vojenských a cizí novináře.

Odjezd konal se před půlnocí 24. II. 1930. Čtrnáctivozový zvláštní rychlík, obsahující jen lůžkové vozy 2. tř., odvážel nás šedesátikilometrovou rychlostí. Všichni se odebrali na lůžka. Tiché monotónní supění stroje a lehounké chvění vozu nás ukolébává ve spánek. Probudil jsem se zastavením vlaku. — je 7. hod. Den počiná. Růžově nadechnuté červánky zdobí vrcholky horských velikánů nad údolím, kterým projíždíme. Brzy na to vystupuje slunce na obzor a zlatě líbá pohádkově zasněžený kraj Hardanských hor, úplně bezlesý. Hranice lesů je zde ve výši 800 m a blízké Finse 1222 m n. m. Několik tunelů a dřevěných krytů na ochranu před lavinami a vlak zastavuje ve stanici Finse, nejvyšším bodě této horské dráhy. Grand hotel. Bohatá snídaně — až příliš vydatná pro turistu, jehož očekává těžká tura.

Překrásné, slunné, mrazivé počasí. Slunce svítí, ale ne hřeje. Předvedení sněžného pluhu, poháněného dvěma stroji, vzbudilo náš obdiv. Hluboce zavátá trať očištěna byla v krátké době. Ohromný pluh a zvláštní vrtulové zařízení vrhají sníh do výše 10 až 20 m. Předvedení vypadalo jako sněžná fontána. O 1/2 10 hod. zazněl povel k nastoupení výletu, jež vede náš přítel pan Killén. Výletu účastní se 52 osob všech národností. Ze Svazu lyžařů přítomni jsou: arch. Jarolímek, Dr. Moser, Dr. Finger, můj bratr a já.

Přecházíme hluboce — snad třímetrově — zaváté jezero a mírnými oklikami stoupáme k našemu cíli hardanskému Jökeli vysokému asi 2100 m. Na jezeře byl skvělý prašan. Ale čím dále a výše, tím hůře. Začíná foukati řezavý východní vítr. Přecházíme návětřné svahy, roztodivně zledovatělé a zaváté. Mráz stává se bolestně nepříjemným. Stoupáme do posledního příkrého svahu, které se podobá prudce tekoucí řece, v níž neteče voda, ale letí práškový sníh. Rychlost při zemi letícího sněhu je tak značná, že se i hlava točí. Z vrcholu Jökeli, který je vlastně rozsáhlým ledovcem, rozevírala se obsáhlá panorama do nedohledné dálky. Skandinávské Alpy jsou ohromné rozlohy, vyplňují vlastně, až na malou výjimku, celé Norsko. Zvláštním

pahýlům a kupám podobají se vrcholky těchto hor. Mnohdy málo výrazné, jindy příkře se svažující, všechny zaváty jsou tak dokonale, že jsou bílé se všech stran. Neprodléváme dlouho na vrcholku, ledový, jako nůž bodající víchr nás vyhátní. Sjezdy nás zklamaly. Byly dlouhé, nepříjemně se vinoucí — ale zledovatělé. — Po návratu opulentní oběd. Po tomto velké fotografování, jehož obětí se stává i zdejší sob, hotelu patřící.

Po krátkém oddechu z námahy lyžařské i banketové, jdeme opět na turu. Neúnavný Killén žene nás na Sankt Pauli přes hřeben Raguhild. Ač bylo málo po polední, zima ve stínu horských velikánů vzrůstala kvadraticky. Pan Killén volil tentokrát výstupy a sjezdy tak vděčně se sněhem prachovým, kde prášek a bělostné šupinky sněžné jen šustily. Z vrcholku St. Pauli byl úchvatný rozhled. Úplně uspokojeni vraceli jsme se z oblych hor, kde možno přímočaře sjížděti, ba mnohdy právě tak stoupati. — Po slavnostní večeři vystřídala se řada řečníků. Předseda Fisy Holmquist promluvil o hladkém průběhu kongresu, uvítal krátce a výstižně zahraniční hosty a poděkoval Norges Hotel Company za skvělé pohoštění. Dále pronesli pozdravné řeči: Dr. Frey Německo, Dr. Minelle, Francie, zástupce Španělska, Japonska, Švýcar, Lunn Velká Britanie, Dr. Moser Č. S. R., Leckeberg U. S. A. a Canada, hrabě Bonnacosa Italie, Bobkowski Polsko, zástupce Rakouska a S. H. S. — Zapěním norské hymny byl slavnostní banket oficiálně zakončen. Následovalo taneční veselí, které bylo nutno přerušiti o půlnoci, ježto odjezd zvl. vlaku byl stanoven na 1/21.

Při odjezdu počalo sněžití — po prvé po 3 týdnech. Jaká radost — Holmenkollským závodům přeje samo nebe!

MEZINÁRODNÍ 30 km ZÁVOD VOJSKA NA HOLMENKOLLU.

Oslo, 26. února 1930.

Sdružený závod: běh na 30 km a střelba 10 ran.

— *Ohromný, jedinečný úspěch Čecha na norské půdě!!* — *Nadp. Otakar Německý třetím* ve své třídě, *pátým v celkové soutěži v běhu*, počítáme-li beze třídy. Ve střelbě byl pronásledován smůlou, takže v závodě sdruženém je na místě 15.

Výsledky 30 km závodu:

Třída pod 30 let:

1. Johan Oerberg, Norsko 2.41.49. 2. John Berger, Švédsko 2.44.25. 3. *Otakar Německý Č. S. R. 2.44.30* 5 4. Valkama K., Finsko 2.44.58. 5. Schetelig, Norsko 2.45.01. 7. Dauner, Německo 2.46.21. 8. O. Johansen, Norsko 2.47.53. 9. Vikstroem, Švédsko 2.48.16. 10. Steffan, Německo 2.48.26. (Patnáct startujících.)

Třída I. nad 30 let:

1. Aarne Johs Valkama, Finsko 2.44.43. 2. Ojvind Olsen, Norsko 2.44.32. 3. Alf Omsted, Norsko 2.47.48.

Třída III. přes 40 let:

1. Ch. Bergsland, Norsko 2.58.55. 2. Sverre Oestby, Norsko 3.01.47. 3. Martin Tanum, Norsko 3.31.48.

MEZINÁRODNÍ ZÁVOD V PROSTÉM BĚHU NA 17 km.

Oslo, 27. února 1930.

Šedavá obloha shlížela zachmuřeně na bohaté ojínný les. Start prostého 17 km běhu byl opět před „Museem“ o 10.

hod. dopoledne. Kol něho bylo již shromážděno na tisíce nadšených diváků, kteří se bavili tipováním národností a jich vynikajících jednotlivců. Před museem a v jeho sklepeních připravovali se závodníci a jich pomahači, zimničně pracující. Každá národnost maže zvlášť a tajemně se při tom tváří. Prudký svah za museem je zkušebním kamenem dobře vystihnutého mazání. Doba startu se blíží. Na všech stranách se vyrojili závodníci nejrůznějších úborů. Švédové byli oblečení bílé, Finové tmavomodře, Italové světle-modře atd. Start začíná. Obecenstvo hlasitě aklamuje své krajany. Zvláště Švédové vedou si hlučně se svým: „Heja, heja Sverige!“

Trať vede řídkými lesy, rázovitým, střídavým terénem. Nahoru, dolu a zatáček bez konce. Prašan, včera připadnuvší zlepšil led slunečních strání. Ve stínu je sněhu dosti. Loipa — trať — je výrazně projeta. Značení svědomité — oranžovými látkovými stuhami. Řídkými lesy, kterými loipa probíhá, křížuje se tisíce stop lyžařských a na tucty jiných závodních tratí, značených modře, žlutě, červeně atd. Publikum hustě osadilo celou 17 km trať a trpělivě čeká na probíhající běžce. V posledním úseku, v lesních roklích stojí mezi davy princ Olaf. Nedočkavost sportovního fanouška ho pohání závodníkům vstříc. Je oděn prostě, ale účelně. Anglická čepice „windjoppa“, pumpky. Na nohou má úzké běhačky s Bror-Withem. Diváci napjatě sledují hodinky a vypočítávají dobu, kdy první favoriti kol nich proletí. V dále zaznívá hluk. Dva vojáci sjíždí kolem, jim v patách Gröttumsbraten, starý pán, který je již na odpočinku. Hlasitě volá příjezd prvních běžců. Netrvá dlouho. S větrem o závod, s rychlostí a obratností lehkonožých srn — pádí kol nás střelhitě k cíli. Z 90 startujících přijel k cíli nejdříve, nikým nepředjet — Oscar Aas Haugen (čís. 1.) druhý, vítěz — Arne Rustadtstuen (č. 9); třetí, výborný — Hovde (č. 8); čtvrtý lepší předešlého — Trygve Brodahl (č. 12); pátý — Sverre Brodahl (č. 5) a za ním ďábelsky letící — šestý — Lappalainen Tauno (č. 18); sedmý Remes (Finsko čís. 15); osmý O. Hagen (Norsko čís. 2); devátý Muraosen (Norsko č. 7); desátý Saarinen (Finsko č. 22); jedenáctý Huttunen (opět Finsko č. 20); dvanáctý Josef Německý (č. 6); třináctý Hedlund (č. 19.) atd.

Závod má rychlíkové tempo, do každé minuty přijde řada lidí. Naši hoši nemohli konkurovati světové třídě severských národů, jen Středoevropanům. Nepřízeň různých okolností nás připravila o úspěchy. Vláška Novák zlomil již v 6 km lyži, takže byl vyrazen. Pepek Německý nemá letos dostatečného treninku, neběžel špatně ale, celé prostředí a nezvyklá trať mu neseděla. Fišera tvrdí o sobě totéž. Mladý Feistauer si vedl dosti dobře, ale chybí mu nedostatek zkušeností, potřebných pro závod mezinárodní kvality. *Celkem jeli naši hoši dobře, ač převaha Seveřanů v braní zatáček je ohromující. Na rovině a do vrchu se jim vyrovnáme.* Vláška Novák měl výborný čas v 6 km, neboť se dotáhl na Švéda Lindgrena a držel se ho delší dobu, ba zdálo se, že i Švéda předběhne. Záludné prasknutí lyže vyřadilo naši nejlepší naději. O dobrém výkonu našich hochů svědčí okolnost, že *nikdo neupadl na trati.*

Dnešní závod je ohromným úspěchem Seveřanů, zvláště Norů a Fínů. Z prvních deseti obsadili Norové tři nejlepší místa, první, druhé, čtvrté. Finové 3., 5., 6., 8. a 10. Švédové mají pouze místo 7. a 9. *Prvý Středoevropan je Busman (Švýcar) třicátý.* Josef Německý 54. atd. Někteří Němci jsou tentokrát před námi. Poláci a Italové podali dosti dobré výkony.

Vítěz Rustadtstuen měl mazány lyže klistrem a mixem.

Technické výsledky 17 km běhu:

1. Arne Rustadstuen, Norsko 1.19.58. 2. Trygve Brodahl, Norsko 1.20.24. 3. Tauno Lappalainen, Finsko 1.20.30. 4. Kristián Hovde, Norsko 1.21.08. 5. Veli Saarinen, Finsko 1.21.30. 6. Marti Lappalainen, Finsko 1.21.52. 7. Jon Lindgren, Švédsko 1.22.01. 8. Vaino Likaanen, Finsko 1.22.11. 9. Sven Utterström, Švédsko 1.22.43. 10. Olli Remes, Finsko 1.22.53.

NEJSILAVNĚJŠÍ DEN HOLMENKOLLSKÉHO ZÁVODU — SKOK PROSTÝ — 151 STARTUJÍCÍCH.

Oslo 28. února 1930.

Kulminační bod mezinárodních závodů Fisy — závod ve skoku prostém nastává. Ač je všední den — pátek — jeví se na ulicích norské metropole neobvyklý ruch. Z venkova přijelo na tucty vlaků, s 50% výhodou, s nadšenci lyžařského sportu. Obchody budou odpoledne zavřeny. Již v časných hodinách ranních stojí ohromné fronty před vchodem podzemní dráhy, kterou se jezdí na Holmenkoll. Náš průvodce p. Killén vede nás zvláštním vchodem do podzemní dráhy. V natřísknutém voze setkáváme se s P. Chriatian-Andersenem — nejlepším norským redaktorem v oboru sportu. Hned dává nám tipy. V hovoru zmiňuje se o vymoženosti svého listu — Aftenpostenu — který má na Holmenkollu zvláštní tribunu se svým telefonem. Výkony závodníků se po každém skoku telefonují do redakce. Zakončení závodu znamená dokončení zvl. vydání. V době návratu do města prodává se zvláštní vydání na všech rozích. Tomu se říká pohotovost tisku! Vstupujeme na tribunu zpravodajskou, nalézající se asi v 50 m dopadu. Hukot desetitisíců. Hudba hraje. Signály trubek britce zaznívají. Král vstupuje na svoji tribunu. Hlavy se obnažují, chorál norské hymny se velebně vznáší k problemující modři nebes.

Příprava dopadu se dokončuje. Na laně visí šťastlivci, kteří smí skákačkami udupávat dopad. Skoky na zkoušku. Hoši od 14 do 16 let skáčí jako bozi. Výkony většinou bez pádu 45, 40, 38 atd. Dorost, na který může být norský svaz hrd.

Přesně o 2. hod. odp. začíná soutěž. Ráz na ráz, tak rychle, že sotva možno sledovati výkony skoků a psátí hlášené délky — pokračuje soutěž, jaké není nikde jinde na světě. Organizace skoku je bezvadná. Sta lidí řídí její chod. Skokani najíždí z nejvyššího plata 30 m věže. Ti nejlepší se zběsile rozbíhají, jedná se o boj na metry — neboť styl všech je velmi dobrý. Největší úspěchy sklízí Norové, Švédové a Finové, ale také ostatní národnosti střední Evropy, Čechy nevyjímaje. Za Č. S. R. skáčí O. Německý, Vrána, Šimůnek a Tryzna, poslední skočil nešťastnou náhodou s příšerným pádem do předu. Naši hoši skáčí dosti pěkně, ale krátce 39 až 45. Miláček publika Tullin Thams skáče daleké skoky, ale doba jeho slávy mi-

nula, musil ustoupiti jiným. Ba ani náš usměvavý Sigmund Ruud nepřichází do úvahy při vítězství. Bratr Sigmundův Birger exceluje dravými odrazy, jsa prototypem svého bratra. Boj o metry vyvrcholuje výkonem Reidera Anderseaa z Fossekalen, který dočlil letošního rekordu 50 m, loňský měl Smersrud o 1/2m více. Náš Ruud skočil jen 49 m. Ohromující skočná technika severanů slavila své triumfy. Ze střední Evropy byli nejlepší Švýcaři, totiž Kaufman. Trojani dvakrát upadl. Němci se bili statečně, ale marně.

Také Poláci měli dobrý výkon — Bronislav Czech je 35. Přesné výsledky prostého skoku:

1. Gunnar Andersen Modum 224.40. 2. Reidar Andersen Fossekalen 223.80. 3. Sigmund Ruud Kongsberg 218.50. 4. Nökleby Rye Oslo 217.90. 5. Erik Rylander Švédsko 217.8. 6. Olaf Ulland Kongsberg 217.80. 7. Alf Andersen Oslo (vítěz ve Sv. Mořici) 217.70. 8. Reidar Karlson Oslo 217.50. 9. Jon Snersrud Rjukan 216.70. 10. Jacob Tullin Thamps Ready Oslo 216.50. 20. Birger Ruud Kongsberg 211.80. 22. Fritz Kaufman Švýcaři 211.60. 26. Hans Kleppen B. U. H. Oslo 210.—. 27. Arne Hovde Vikersund 209.60. 30. Ole B. Andersen Nydalen 209.50. 31. Boar Hellum Frisk Asker 208.90. 34. Bronislav Czech Polsko 208.40. Naši hoši O. Německý, Vrána, Šimůnek a Bartoň skákali pěkně, jich jména dosahují as 50 místu.

MEZINÁRODNÍ ZÁVOD SDRUŽENÉHO 17 KM BĚHU. OTAKAR NĚMECKÝ NEJLEPŠÍ STŘEDOEVROPAN.

Holmenkoll 1. března 1930.

Obvyklý obraz u startu před museem. Tentokráte v plné záři zlatého slunce — až příliš teplého. Návštěva publika četná, ale menší dnů předešlých. Start počal o 10. hodině a pokračoval obvyklým tempem. Za ČSR. startují O. Německý, V. Novák, Bartoň, Möhwald. Ostatní naši hoši byli rozestaveni na trati jako pomocné hlídky s vosky a občerstvením.

Kongsberští přátelé jsou u startu, aby sledovali na tabuli postup svých lidí po trati. Také Bolan (S. Ruud) poběží — má vysoké číslo 156. Jede bez treninku s handicapem věřejší oslavy vítězství ve skoku prostém. Jeho milý úsměv znamená: oč dnes přijedu později, to zítra naskáču. Počet startu-

ujících 163. Brzy po skončení startu, hlášen je první závodník k cíli se blížící, je to P. M. Vangli s výborným výkonem 1.12.03. A nyní nastává honička do cíle. V každé minutě přiběhnou celé shluky závodníků. Naši hoši jeli závod velmi dobře, ač snih byl tak rozmanitý, že mazání naň vyžadovalo velké rafinovanosti. Od prašanu až po vodnatou kaši, celkem bylo možno rozdělití jej na 6 druhů. Závod stal se ohromným vítězstvím Norů 15 prvních míst v tř. A a deset v třídě B.

Výsledky 17 km tř. A: 1. Ole Stenen, Norsko, 1.11.33; 2. Vangli P. M., Norsko, 1.12.03; 3. Knut Lunde, Norsko, 1.12.18; 4. Vinjarengen, Norsko, 1.12.49; — 16. Nykänen,

EXPRESNÍ FOTOSLUŽBA

Je-li obchod uzavřen, vhoďte do schránky, umístěné na mřížce, filmy neb desky k vydání! — Napište svoje jméno a počet otisků, jež si přejete! — Druhý den večer v 18 hodin bude práce hotova.

F O L I O I

WACHTL

PRAHA II., NÁRODNÍ TŘ. 26
(U Choděru),

PRAHA II., SENOVÁŽNÁ 8
(vedle Hotelu de Saxe).

1. Fin, 1.14.50; 19. Otakar Německý, ČSR., první střeoevropan, 1.15.21; 20. W. Bogner, 1. Němec, 1.15.37; 21. Bussmann, 1. Švýcar, 1.15.44; 32. Möhwald, ČSR., 1.17.39; 33. Vláda Novák, ČSR., 1.17.40; Bartoň, ČSR., 1.18.01; Bronislav Czech, Polsko, 1.18.31; Sigmund Ruud, 1.25.27; předposlední čas má Josko, SHS., poslední Němec Recknagel.

Třída B. 1. Osbjörn Hagen, Norsko, 1.15.37; 2. Ola Lian, Norsko, 1.16.09; 3. Trygve Beisvaag, Norsko, 1.16.26; 4. až 10. Norové. Ostatní výsledky neuvěřeny. Počet startujících 64.

Podivuhodné výsledky Ot. Německého nad střední Evropou i nad norskou třídou B, kde startovalo přes půl sta domorodých závodníků — vyvolalo bouři jásotu a pochvaly v norském tisku, který si nás počíná vážiti a respektovati. Na nejvyšší lyžařské vyznamenání — královský pohár — má největší šance Vinjaregen — bude-li zítra dobře skákati, o čemž nikdo nepochybuje.

NORSKÁ LYŽAŘSKÁ MISTROVSTVÍ V NYDAROSU.

Současný kongres norského svazu bude jednati o důležitých problémech doby.

V sobotu 8. března koná se v Nydarosu — v městě zvaném dříve Trondhjem, 17 km běh, který je vlastně mistrovským závodem norského svazu. 9. března koná se závod ve skoku. Počet soutěžících je omezen, kdyby toho nebylo, došlo by 2000 až 3000 přihlášek. Norský svaz určuje počet závodníků tím, že určí počet boreů, které mají vyslati jednotlivé župy. V Norsku je žup 40.

Důležitost závodu je zřejmá z účasti krále a korunního prince. Princ pojedje do Nydarosu již zítra, král pozítí. Tato okolnost se vysvětluje bezpečnostními předpisy — by risiko neštěstí bylo omezeno. Před několika lety se stalo právě na této trati železniční neštěstí vlaku, ve kterém byl král se svým synem, které ale minulo bez úrazu pro oba.

Redaktor Voss z „Idretslivu“, který je orientován v lyžařských věcech norských — nastínil mi obraz jednání letošního zasedání norského svazu. Tento kongres je každoročně v jiném důležitém lyžařském prostředí, kdež se současně konají svazové závody.

Pro lyžařskou střední Evropu bude nemalým překvapením — když kapitán Oestgaard se vzdá svého předsednického místa. Na jeho místo nastoupí nadporučík Helset. Účast Norska r. 1932 na III. Zimní olympiádě v Americe bude rozhodnuta. Soudí se, že norský Svaz rozhodne se pro obeslání příští olympiády. Sjezdový a slalomový závod bude dalším tvrdým oříškem kongresu, leč i tento bude uspokojivě rozhodnut — přiřazením ku stávajícím závodům. Dále se proslychá, že štafetový závod má býti také zaveden v Norsku pro jeho eminentně výchovnou cenu.

Slalom je norským vynálezem. Původní jeho kolébkou je kraj telemarský, že se nevžil po celém Norsku je příčina jiná. Příroda nedovoluje ve většině částí Norska jeho provedení. Svahy jsou zde buď příliš ploché nebo příliš strmé. Dombaas, 6. března 1930.

POSLEDNÍ DEN ZÁVODŮ FISY.

1/2 Vytrvalostní závod na 50 km.

Oslo, 3./III. 30.

Padesátce se příkládá v Norsku velký význam. Řada vynikajících severanů nehlásila předcházející soutěže, by s největší energií mohla se do 50 km pustiti. Závod na 50 km

byl silně obeslán, soutěž dokončilo 87 běžců. Vítězem se stal Švéd Sven Utterström znamenitým časem 3.53.14. Favorit Rustadstuen bylo vítězství oloupen náhodnou příhodou u cíle — nějaký divák ho porazil — než mohl Rustadstuen povstati drahocenné vteřiny malého časového rozdílu uplynuly. Uražený Rustadstuen si večer nepřišel pro 2. cenu do „Cirkus Verdensteateru“, — což nutno považovati za lichou demonstraci. Švédské vítězství nepřekvapilo, Utterström byl druhým favoritem. Dobré výsledky docílili Finové. Mezi prvými devíti vítězi jsou tři Finové, dva Švédové, čtyři Norové. Naši hoši se drželi výborně a připravili severanům značné překvapení — Josef Německý je 42. časem 4.33.36, Josef Feistauer následuje za ním časem 4.35.52. Tímto výkonem stojí v čele střední Evropy. Němec Otto Wahl má teprve místo 48. časem 4.41.16. Bronislav Czech, Polsko, 53. časem 4.48.04. 54. F. Kunz, Švýcarsy 4.48.40. Dobrý výkon podal bratr Jihoslovan Josko Jansa 4.54.42. Také Japonec Take Aso se zlepšil ve formě 4.57.07.

Časy prvých deseti vítězů:

1. Sven Utterström Švédsko 3.53.14. 2. Arne Rustadstuen Lillehamer Norsko 3.54.07. 3. Adiel Paananen Finsko 3.57.46. 4. Marti Lappalainen Finsko 3.59.50. 5. M. P. Vanyli, Aamot Norsko 4.00.48. 6. Veli Saarinen Finsko 4.05.24. 7. Jon Lindgren Švédsko 4.05.32. 8. Gj. Murnaaasen, N. Trysil Norsko 4.08.39. 9. O. Aas Haugen Fett i. l. Norsko 4.10.34. 10. P. E. Hedlund Švédsko 4.10.39.

87 startujících, 50 čestných pohárů a diplomů.

Poslední rozdělení cen.

Téhož dne v 1/2 20 hod. konalo se rozdělení cen v ohromném biografu zvaném „Cirkus Verdensteater“: Major Quale přednesl řeč následujícího obsahu:

„J. V. král s ostatními členy královské rodiny — propůjčili závodům zvláštní lesk — svojí přítomností. Děkujeme za tuto čest a provoláváme naše dvojnásobné hurá. Tato zima byla ve východním Norsku na sních dosti chuda. Mírné počasí způsobilo nedostatek sněhu. Letošní holmenkollské závody vyznačovaly se zvýšenou účastí ciziny. S radostí viděli jsme řady cizích závodníků v našem prostředí. A když jsme s obdivem sledovali jejich výkony na dráze i můstku, byli jsme šťastni vědomím, že všichni tito dobří sportsmáni oddali se lyžaření s tímtež povznášejícím zanícením jako my, Norové.

Lyže a lyžaření jsou dítětem divočiny zrozené a vyspělé ve volné přírodě. Nadšený pocit, kterým byl uchvácen první lyžař, prožívá i dnešní lyžař, který je opojen báječnou vlastností lyží, které po prvé mu klouzají pod nohama, přes jiskřící sněžná pole. Lyže jsou základem našeho přátelství. Všichni lyžaři cítí se bratry a přáteli, bez ohledu národnostního. Cílem našeho lyžaření je nejvýše možné zdokonalení každého jednotlivce v tomto sportu. Závodní soutěžení je prostředkem v této práci. Veliká závodní účast ciziny na našich závodech naplňuje nás radostí, že skvostné semě, které vzešlo v horách „kraje telemarského“ vzrostlo v mohutný strom, jehož kořeny rozrůstají po všech sněžných krajích celé zeměkoule.

Letošní závody byly konány za překrásného počasí. Holmenkollský můstek zaskvěl se sluneční září i šťastným úsměvem desetitisíců dobrých lidí, čině z nás jediný nadšený národ.

O výsledcích závodů zpravil Vás co nejobširněji denní tisk. Předávám slovo sekretáři, který ceny a premiové diplomy rozdává.“

Poháry a diplomy rozdávány za neutuchající pochvaly tisíců diváků, kteří ohromný cirkus zaplnili do posledního místečka. Pravou bouři pochvaly vyvolalo předání cen bratrům Ruudům, Vinjarengemovi, Utterströmovi a našim českým vítězům. Všichni vítězi pozváni k banquetu a plesu do sálu Živnostenské komory. Poslední kapitolou rozdávání cen byla pouliční manifestace tisíců norských nadšenců, kteří nesli Sigmunda Ruuda ve vítězoslávě hlavními ulicemi norské metropole. —

NEJKRÁSNEJŠÍ DEN MEZINÁRODNÍCH ZÁVODŮ FISY — DEN VE SKOKU.

Rekordní skoky — rekordní návštěva. Ohromné úspěchy našich hochů.

Oslo, Holmenkoll 2. III. 1930.

Nezapomenutelný obraz sluncem ozářeného, jarního dne. Mlhy klesají dolů. Nesmírná záplava diváků začíná proudit všemi vchody do holmenkollského údolí. Sta pořadatelů řídí nekonečné proudy lidí. Pořádek je všude vzorný. Kde je třeba zakročení, objeví se roztomilí, bezbranní vojákové, jimž nemožno odolati.

11 hodin. Žár slunce se stupňuje. Tribuny na sluneční straně žhnou horkem — rychle se naplňují. Hukot davů se vznáší k modrojasnému nebi, chvílemi hudbou přerušován. Vše dýše slavnostním ruchem svátečního dne.

Můstek se systematicky upravuje. Sníh se změnil ve firn. Pro startující je zvláštní tribuna určena, kde vyčkávají až na ně dojde řada. Úprava můstku dokončena. Ke skokům na zkoušku nutno mít zvláštní poukázku. Mladí skokani tísň se kol starého pohlavára svazu, těžká dřeva v rukou třímající. S radostným zajiskřením očí přijímají lístky, opravňující je k vyplnění své tužby. V lese pod nájezdovou věží maží se lyže.

12 hodin. Skoky na zkoušku, dovolené jen nestartujícím skokanům. Mladí i staří ukazují to, co umí. Pozoruhodné výkony. Bergendahl, známý tvůrce bezřemenného vázání, skáče tolik metrů, kolik je star let, totiž 45. Následuje řada jiných. Ole Andersen, Simonsen, Hans Kleppen známý ze Sv. Mořice, Kalle, Burs a řada mladých hochů skáčí radostně s obdivuhodnou odvahou a vyspělostí. Pády jsou zde vzácností, ač dopadový svah je málo příkrý.

Těsně před 13. hodinou přichází král se svým průvodem. Velitel můstku hlásí jeho příchod. Devateronásobné britké hurá řeze vzduch. Hudba hraje norskou hymnu.

13 hodin. Slavná soutěž sruženého skoku pro závodníky přes dvacet let počíná. Gunnar K. Hagen zahajuje stylovým dlouhým výkonem, ale padá. Čís. 3., Švýcar Feuz je šťastnějším — 42 m. Když vjíždí do dojezdové manéže, hraje kapela švýcarskou hymnu na jeho počest. První závodník každé národnosti je takto pozdraven. Soutěž pokračuje. Skok za skokem, které jdou tak rychle, že se sotva postačí sledovati. Rychlé tempo nemůže přerušit ani epizoda proboření přeťžené tribuny, ani vniknutí bílého pejska do sněžné manéže. Výkony Norů jsou tak vyrovnané, že jen metry rozhodují o umístění. Skoky se pohybují mezi 40 až 50 metry. Švýcar Rubi skočil dobře 42. Němci mají v soutěži řadu skokanů, ale největší jich naděje — Gustav Müller, který má velmi dobrý čas v traťovém závodě — dvakrát padl. Poláci celkem zklamali. — jen B. Čech zachytil, co se zachránit dalo. Šosták byl slabý. Švédové Ericson Oestrand excelují délkami 45 a 44 m. Prvý z Čechů — Möhwald skočil pěkně, ale krátce, 40 m. Favorit Vinjarengen ukázal ohromující dalkový výkon 46 m. Čís. 69 má náš Bartoň, ale nemá den — dvojnásob-

ný pád. Otakar Německý skáče opatrně. Jeho výkon je radostně akklamován 39 $\frac{1}{2}$ m. Čís. 73, Fin Nuctio pochlubil se ohromnou formou. Jugoslavci Jansové skákali krátce.

Publikum provází výkřiky každý skok. Radostným jástem odměňuje dobré výkony. Úzkostlivě se odmlčí při osklivém pádu a radostně si oddychne a zajásá, když se skokan zvedne a dá na jevo, že se nic nestalo. Němec Glass docílil 46, 45·5, B. Čech 42, 40·5.

Ve třídě A soutěžilo 90 závodníků. Třída B začíná pády, ale brzy ukazuje pozoruhodné výkony: Brodersen 47 m, Hellum 46, Gloersen 48. Znamý Henning Toensberg z Kongsberku 47 m, Gunnar Andersen 46 $\frac{1}{2}$ m, Knut Skullerud 44 m atd. Před startem S. Ruuda nastává utišení — popularita tohoto malého hochy je v Norsku ohromná. Bezvadný výkon nádherného stylu 48 m. Národ jásá. Soutěž spěje rychlým tempem dále. Valbø docíluje 49 $\frac{1}{2}$, játot publika nebere konce. Po třídě B nastává skok prostý starších 32 let. Z 20 startujících nejlepší výkon podal 35letý B. Ole Andersen, 47 $\frac{1}{2}$ m.

Skok prostý třídy nejmladší (18 až 20 let) — podal výkony zastiňující vše ostatní. Hrdostí nás naplňuje úspěch našich mladých hochů, kteří v těžké soutěži dobře obhájili naši státní vlajku. Lukeš skočil 42 $\frac{1}{2}$, 45, Vrána 42 $\frac{1}{2}$, 44 $\frac{1}{2}$ m, Šimunek 40 $\frac{1}{2}$, 45. Výkony našich hochů byly hlasitě akklamovány. Sensací dne byly skoky Ruudova bratra Birgera. Podivuhodný, osmnáctiletý chlapec překonal svého slavného bratra skokem padesátimetrovým. Radostný křik provází ho všude na zpáteční cestě kol tribun. Brzy po něm skočil jeho kongsberský spolužák Ulland skok jen o něco málo menší, 49 m. Poslední borec této třídy Reidar Andersen 52 m, což značí nový rekord můstku.

Mezi prvním a druhým oddílem skoků byla nepatrná přestávka. První kolo bráno s největším nájezdem, druhé se středním, protože v 2. polovině stín dopadal na nájezd i dopad. Rozdíl délek byl s počátku patrný, obnášel asi 2 až 3 m. Vyšší čísla měla dvojí výhodu — strategický přehled a rychlejší sněh.

Slavná soutěž byla důstojně zakončena rekordním skokem. Obecenstvo chvíli vyčkává, zda nepříjdu skoky mimo soutěž a pak vbíhá do manéže, mládež napřed, všichni stoupají po dopadovém hrbu k můstku, by se pokochali pohledem na nesmírné davy lidu, které Holmenkoll dosud neviděl a které zdejší listy odhadují na 65 až 70 tisíc. Nyní nastává radostná tlačenice pod můstkem, každý chce sjíždět s hrbu, všeobecný játot a nevázané veselí spojené s koulováním je závěrem každého holmenkollského dne.

Návrat desetitisíců nastává. Vesele běží, poskakuje a klouzá mládež po strmých cestách s hor do norského vele města. Zábava byla v neděli tak nevázaná že i několik zranění — zlomení kostí nevyjímaje — zaznamenal denní tisk. Holmenkollská tramvaj pracuje plnou parou by zdolala náporu tisíců.

Umístění závodníků není dosud oficiálně rozhodnuto, ale možno si učiniti dobrý přehled podle jejich výkonů.

Největší trofej sruženého závodu — královský pohár — získal Vinjarengen. Dámský pohár, nádherná putovní cena za nejkrásnější skok, náš milý přítel Sigmund Ruud. Rekordní prémii Reidar Andersen. Ve třídě starších je první již třetím rokem — Ole B. Andersen — pětaticetiletý. Výsledky třídy třetí, pro nás nejdůležitější, jsme získali nejdříve.

Vítěz třídy: 1. *Birger Ruud* skočil dvakrát padesát metrů, bodů 226·4; 2. Reidar Andersen, 220·8; 3. Olav Ulland 219·8; 4. Hovde 216·4; 16. Lukeš, RČS., 203·20 (prvý Středoevropan); 18. Šimunek, RČS., 200·10 (2. Středoevropan);

20. Schröder, Švédsko, 198:30 (3. Středoevr.); 25. Vrána, RČS., 196:10 (4. Středoevr.). Celkem startovalo v třídě mladších 72 skokanů.

Korunní princ nechal si zavolat gen. Pečírku, jemž gratuloval k ohromné, překvapující formě našich hochů. Prosil o informace jich se týkající a projevil naději o dalších jejich úspěších.

V soudcovském sboru jsme byli zastoupeni arch. Jarolímekem, který soudcoval spolu s ostatními soudci „F. I. S.“ skok prostý třídy starší a mladší.

Slavný „Holmenkolltag“ je skončen, činy na něm docílené patří dějinám. Po prvé v historii této slavné země docílili Čečkové takových úspěchů, že zastínili všechny své sousedy ve střední Evropě. Dík za naše úspěchy patří v prvé řadě našim statečným závodníkům, kteří vydali ze sebe vše. V druhé řadě vedoucím svazové výpravy Dr. generálu Pečírkoví, arch. Jarolímkoví, všem českým účastníkům, kteří s neúnavnou ochotou pomáhali. Dále nutno vzpomenouti našich norských přátel, kteří nám ušetřili mnohý krok a mnohou norskou korunu, pomáhající nám radou i pomocí. Byl to v prvé řadě náš milý Sigmund Ruud se všemi sourozenci a kongsberskými hochy, kteří provedli poslední treninkovou přípravu. Dále průvodce p. Albert Killén, generální sekretář našeho konsolátu v Oslu — p. Aslaksen, gener. sekretář Norské tiskové kanceláře p. Vandlbot a dávný přítel Čechů p. J. M. E. Smith Kielland.

Naše výkony, na které můžeme býti hrdi, upevnily naši pozici v kolébee lyžařského sportu neobyčejně.

NORGES SKIFORBUNDS HOVEDLANDSREND 1930.

(Hlavní závody Norského lyžař. svazu.)

Trondhjem, 9. III. 1930.

Sedmnáctka ve vánici. Král s korunním princem přítomní závodům ve skoku. Skvělé výkony všech tříd. Birger Ruud opět vítězí a předělává rekord můstku. 266 skokanů. 520 skoků za 150 minut.

Letošní norské svazové závody svěřeny k provedení Trondhjemskému ski klubu, který je pořádal na Graokallen.

Graokallen jest rozkošné zákoutí pahorkatiny, 556 m. n. m. a z Trondhjemu 10 km vzdálené. Uprostřed útulného údolíčka, jehož svahy jsou zdobeny sedmi můstky, leží zamrzlé jezero. Na jeho břehu je velká chata. Trondhjemer Ski klubu. Z nájezdu Graokallbakkenu rozevírá se divákovi překrásný rozhled. Na jih do švédských hor, na sever na širé moře. Pod sebou vidí pozorovatel lesnaté kopečky, mezi těmito četné jezírka a trochu dále trondhjemský fjord, jak se zarezává hluboko do pevniny, obklopen jsa nejkrásnějšími břehy.

V tomto prostředí konány závody traťové — 30 km, 17 km a skok. Závody traťové byly pronásledovány nepřízní počasí, zvláště sedmnáctka. Nejnižší čísla odstartovala ve vánici, čísla vyšší měla stopu ztíženou náhlým ochlazením, které nastalo po vánici. Závod 17 km stal se kořistí Rustadstuen, který se s malým náskokem umístil před Ole Stenem a Vanglim. V této třídě A startovalo 44 mužů, do cíle přijelo 43, pouze 1 muž se vzdal.

Třída B, u nás zvaná druhá, má výsledky v běhu nápadně lepší. Rustadstuen, kdyby patřil do této třídy, tak by byl získal umístění teprve třinácté. Z toho vidno, jaký běžecký materiál má norský svaz po ruce. Ve třídě B běželo 92 závodníků, z těchto se 2 vzdali.

Výsledky sdružené, 17 km: Třída A. 1. Arne Rustadstuen Lillehamer, 1.13.17, 2. Ole Stenen Oyer, 1.13.25, 3. M. P. Vangli Aamot, 1.13.40. — Třída B. 1. Odd Stageberg Selbu,

1.07.40, 2. Olaf Nyhus Dombaas, 1.10.13, 3. Oscar Gjöslien Drafn, 1.10.38. Mimo soutěž běžel Japonec Take Aso, časem 1.23.22.

Hlavní den — závod ve skoku. Můstek graokallenský — neomezený nájezd se ladně připojuje na vodorovný stůl můstku, který je 4 m vysoký. Pod ním velká, mírně nahnutá rovina do 15 m. Dopadový svah do 30 m asi 25° od 30 do 45 m příkřejší — snad 30°. Připojení s rovinou správně vyřešeno. Výkonnost můstku asi 45 m. Skoky na můstku velmi těžké pro plochý dopad. Sníh před závodem napadlý, zkyprěný mrazem, byl pro skoky příznivý. Návštěva dobrá — asi 20.000.

Úderem 1/2 13. hod. vstupuje král s princem do své lože. 3×3 hurá rozřezává vzduch. Hudba hraje norskou hymnu. Čepice letí dolů. Soutěž začíná. Výborné skoky. Publikum s největším zájmem sleduje a zapisuje skoky. Král zapisuje délky, korunní princ boduje styl, oba pro svoji potřebu. Začíná ostrý severák, sněhem promíšený. Skoky pokračují ráz na ráz, organizace vzorná. Skoky mají rozjetí asi 10 metrů. Primadony z tř. A, jako Kolterud, Andersen, Stenen atd., natahují délky přes míru a skačí až 43 m, Vinjaregen docíluje ještě větší délky, ale s pádem. Arne Busterud 43:5 m. Nastává hrozný boj. Sníh je velmi sjízdný, jen vích s vánicí, přímo proti směru skoků značně vadí. V třídě B docílují se taktéž výborné výkony. Občasné se skoky přerušují úpravou dopadu. Dlouhá řada šlapačů v tempu hudby poskakuje na obrovském laně pod můstkem zakotveném. Třída starší 32 let s šedesátiletým mladíkem z Trondhjemského ski klubu ukazuje své umění a není špatné. Délky vesměs přes 30, ale také až do 40 m. V programu možno sledovati stáří těchto vytrvalců. 42, 36, 37, 32, 52, 40 atd. Nutno smeknouti klobouk před touto gardou. A nejlepší naposled — třída mladší — nejlepší budoucnost Norska. Mladí hoši, strašnou ctižádostivostí hnáni, natahují skoky do nemožnosti. Časté pády. Mladí hoši neznámých jmen skačí 39, 40, 42, 43, ba i 44. Nesporný vítězem, nikým neohrožován stal se náš dobrý známý — mladíček Birger Ruud, který s bezmeznou odvahou s největším vypětím sil skočil 45 a 45 1/2 m — za ohromného jásotu tisíců. Výkonem svým postavil nový rekord můstku; starý byl 45.

Účast na závodech svazových na Graokallen byla omezena vyřazovacími závody a přec byla ohromná — skákalo 260 skokanů po 2 skocích. Závod začal v 1/2 1. a skončil ve 3 hod. Za 150 minut obsolvovalo 520 skoků. Úctyhodný výkon. To znamená za minutu 4 skoky. Na úpravu můstku nutno odečísti také něco.

Celkem soutěžilo ve skoku v třídě A 57, v třídě B 104, ve třídě starších 32 let 31, v třídě mladších 74. Rozdělení cen konáno v neděli v palmové zahradě Hotelu Britannia, Trondhjem.

Skok třídy starších: 1. Karel Haave Hamar 221:95; 2. Ole B. Andersen 214:75; 3. Olaf Aamo 211:80. — Nejmladší třída: 1. Birger Ruud, Kongsberg, 233:65; 2. Bjarne Scherve, Trondhjem, 215:85; 3. Jon Barbo Svorkmo, 213:15. Královský pohár za nejlepší výkon závodu sdruž. Odd Stageberg, Selbu, 437:55. (Stageberg je třída B, poráží svým výkonem nejlepší lidi z A třídy.) Sdr. záv., třída A: 1. Ole Stenen 442:15; 2. Kristian Holmen 439:35; 3. Peder Belgum 438:10; — Třída B: 1. Gunar Sakshang 428:20; 2. Oscar Gjöslien 414:55; 3. Sv. Henriksrud 409:35. — Zvláštní cena přičtena také Asovi za skok. Rozdělení cen provedl kapitán Oestgaard. Při slavnostním banketu, který následoval, patřil první přípitek Birgeru Ruudovi. Sigmund nebyl přítomen v Trondhjemu.

Zprávy Svazu Lyžařů.

ZE SCHŮZE SPRÁVNÍHO ODBORU SVAZU LYŽAŘŮ RČS. dne 12. II. t. r. Schůzi zahájil a řídil za účasti 20ti členů správního výboru předseda Pilnáček.

Ze zprávy mezinárodní.

Mezinárodnímu tajemníku Dr. Moserovi jako delegátu Svazu lyžařů RČS. na kongresu F. I. S. dány směrnice postupu. K vlastnímu programu kongresu usneseno dáti delegátům plnou moc k tomu, aby v intencích Svazu lyžařů RČS. zastupovali náš stát na kongresu. V jednotlivých bodech pak stanoveno: 1. autentické znění protokolu kongresu budiž francouzské. 2. při přijímání nových svazů budiž dbáno toho, aby přijímán byl v každém státu pouze jeden svaz. 3. za místo příštího kongresu budiž stanovena Amerika pouze v nejnütnějších případech, 4. otázka zařazení slalomu do mezinárodního závodního řádu budiž řešena tak, aby slalom bylo možno kombinovati pouze se závodem ve sjezdu nikoliv však s jiným závodem. 5. v otázce volby říšského Němce místopředsedou F. I. S. ponechána delegátům volná ruka k rozhodnutí dle poměrů. 6. do výboru F. I. S. kandidován bude na místě Dr. Scheinera Dr. Moser.

Ke zprávě pokladníka rozvinula se delší debata, v níž projednávána byla otázka zda mají se závody v Oslo vůbec obeslati, neb Svaz lyžařů RČS. nedisponuje takovými finančními prostředky, aby zájezd mohl z vlastních prostředků podniknouti a státní podpora dosud Svazu lyžařů RČS. slíbena nebyla. Ke konci debaty přijata byla nabídka dobrovolné zápůjčky několika členů správního výboru, čímž umožněno bylo obeslati výpravy.

Usneseno vydávati v příští sezoně železniční nálepky pouze proti zaplacení předem.

Návrh ředitele Vlčka na zřízení hospodářské komise předán ku provedení předsednictvu.

Ze správy jednatele:

Od poslední schůze správního výboru přijato bylo celkem do Svazu lyžařů RČS. 35 nových klubů a lyžařských odborů. Konáno bylo celkem 18 schůzí pracovního výboru, předsednictva, Technického odboru atd. Svazový film zapůjčen byl celkem 25krát do různých měst republiky. Na ustavující schůzi Svazu horských podniků zastoupen byl Svaz lyžařů RČS. Ing. Macháčkem. Intervenováno na ministerstvu školství o prodloužení pololetních prázdnin. Bohužel bezvýsledně.

S Čs. tiskovou kanceláří sjednáno podávání sněhových zpráv, jako v letech minulých.

K nově zvoleným ministrům vyslána byla deputace Svazu (M. N. O., obchod).

Doporučeno několik žádostí klubů o subvence. Dosud však v letošní sezoně nebyla min. obchodu povolena žádná subvence.

Projednává se nájem místa na stavbu chaty v Mlynské Dolině, nájem místa na nový můstek v Harrachově, prodej dříví v Harrachově.

Záležitosti týkající se společných věcí Svazu lyžařů RČS. a Klubu čs. turistů předány zvláštní komisi ku zpracování.

Ná závody československé branné moci na Štrb. Plese delegován arch. Jarolímek.

Ze správy předsedy Technického odboru.

Schválena kooptace následujících členů do T. O.: C. Jelínek, špkt. Ergal, Ing. Jauris, Krňoul, Schrabal, Ing. Zástěra, arch. Koutský.

Schváleno rozdělení soudců na úřední měřiče, soudce stylu skoku a čekatele soudcovství.

Technickým odborem provedena byla přednáška špkt. Ergala.

Konán závodní kurs na Štrbském plese o vánocích a mimo toho pak závodní kurs pro skokany v polovině ledna.

T. O. učinil potřebné přípravy k obeslání závodů v S. H. S., Oslo a Cortině. Dále provedeny přípravy na mistrovství RČS.

Čs. obcí sokolskou projednávána úprava startu závodníků.

Schválena sestava závodního teamu pro Norsko. Vzato na vědomí, že Jarolímek jmenován byl soudcem stylu na holmenkollských závodech.

Velké množství pozvání do ciziny bylo odřeknuto pro nedostatek termínů.

Župní přebory provedeny byly ve všech župách.

Vzata na vědomí zpráva o krásném úspěchu našich studentů na akademickém mistrovství v Davosu.

Arch. Koutským vypracovány byly plány na stavbu chaty v Mlynské Dolině. Arch. Sašínkou znivelisován byl pozemek a vypracovány byly rozpočty.

Ze zprávy dorosteneckého odboru.

Dorostenecký kurs ve skoku proponovaný do Jilemnice musel býti odřeknut pro nedostatek sněhu. Rovněž také dorostenecký kurs Bezkydské župy. V náhradu toho vysláno několik dorostenců na závodnický kurs ve Vysokých Tatrách a uspořádán bude v druhé polovině března dorostenecký kurs svazový.

V několika župách provedeny byly přebory dorostu.

Vzata na vědomí dále zprávy zdravotního a pojišťovacího referenta, jakož i referentů dopravního a časopisu Zimní Sport.

Dr. Jakubec kooptován do pracovního výboru Svazu lyžařů RČS.

ZE SCHŮZE TECHNICKÉHO ODBORU SVAZU LYŽAŘŮ RČS. 12. BŘEZNA 1930. Přítomno 17. členů Technického odboru, omluveni 4. Schůzi zahájil a řídil předseda Jarolímek.

Se zástupci Vysokoškolského sportu Praha projednáno společně uspořádání Akademických přeborů Československa se závody o mistrovství RČS. Závodníci budou společně klasifikováni a akademici pak budou vybráni pro Akademické přebory.

Termín závodů o mistrovství RČS. stanoven byl na dny 29. a 30. března t. r. a jako místo stanoveno Štrbské Pleso.

Vzat na vědomí referát předsedy T. O. o mistrovství v závodě na vytrvalost na 50 km konaném na Benecku. Usneseno odměniti jednu třetinu závodníků plakety a mimo toho plakety vítězům jednotlivých tříd.

Pro příští sezonu a sezony další budou opatřeny standartní ceny a diplomy na mistrovství.

Vzat na vědomí velice podrobný a obsírný referát předsedy Jarolímka o mezinárodních závodech F. I. S. v Oslo a usneseno poděkovati všem závodníkům výpravy se zúčastnivším. Dále vzat byl na vědomí referát mezinárodního tajemníka Dr. Mosera o kongresu, jakož i místopředsedy Svazu lyžařů RČS. MUDr. Pečírky. Podrobné referáty uveřejněny jsou v časopise Zimní Sport. Místopředseda T. O. Komárek referuje o činnosti technické po dobu nepřítomnosti předsedy technického odboru a členů T. O. meškajících na závodech v Oslo. Konán byl závod o přebor dorostu

„Memoriál Dra Synáčka“. Na závody o mistrovství H. D. W. vyslán byl velice silný team docilivší krásných úspěchů. Na mezinárodní závody ve sjezdu konané v Davosu ve Švýcarsku vyslán byl tříčlenný závodní team. Tradičního 50 km závodu ve Schreiberhau zúčastnil se Svaz lyžařů RČS. několika závodníky, kteří v těžké soutěži obsadili první místa ve všech třídách. Vítězem tohoto závodu stal se Stehlík.

Na Lahrových boudách v Krkonoších konány byly za účasti 26 kandidátů cvičitelské zkoušky. Zkušební komise: Komárek, Krňoul Dr. Procházka.

Dle výsledků cvičitelských zkoušek Pražské župy konaných dne 9. t. m. jmenování cvičitelů Svazu lyžařů RČS. následující:

Ing. Jaromír Maloch, L.Z.K. Praha. Josef Bárta, K.Čs.T., Praha, Ing. Josef Zástěra, S. K. Slavia, Praha, Ludvík Pubec, S. K. Slavia, Ing. O. Bauše, L. Z. K., Praha, Jan Vitásek, K. Čs. T., František Keihlman, S. K. Slavia, Jan Spěvák, K. Čs. T., Jiří Jelínek, S. K. Slavia, Dr. Rudolf Pilbauer, K. Čs. T., Bohumil Zadák, Sokol Praha VII., Jaroslav Potměšil, S. K. Slavia, Zdeněk Mohr, Č. S. pro Z. S., Antonín Loos, K. Čs. T., Vlasta Jelínková, S. K. Slavia, Prokop Stanislav, K. Čs. T., Zdenka Pekárková, Sokol Praha VII., Jan Řihánek, K. Čs. T., Evža Kindlová, S. K. Slavia, Košťálík Ladislav K. Čs. T., Pardubice, Stanislav Glogar, K. Čs. T. Praha, Augustin Eberle, Vysokoškol. Sport, Praha.

Úředním soudcem Svazu lyžařů RČS. jmenován po složení theoretických i praktických zkoušek soudcovských Jan Plánička.

Zkušebními komisaři na cvičitelské zkoušky Jesenické župy jmenování A. Wecker, Krňoul, Sazyma.

Vzat na vědomí referát o závodech o přebor dorostu, který letošního roku získává Kovář L. Z. K.

Do dorosteneckého kursu konaného od 16.—21. III. na Výrovce pod vedením Ing. C. Nováka vysílají se následující dorostenci: Kovář, Boháč, Havlík, Srkal, Lobner, Beran, Kus, Fousek, Matějásko, Holubec, Dyntr, Václavík, Osina a Boros.

Vzat na vědomí referát C. Jelínka o instruktorských kursech sboru profesorů tělovýchovy konaných v Železně Rudě na Šumavě za vedení jmenovaného.

Jako zkušební komisaři pro zkoušky soudcovské Bezkydské župy jmenování Jirků, arch. Jarolínek, Ing. Jílek, pro zkoušky cvičitelské Kuhn, Wecker, Sekanina.

Vyřízeno množství dopisů týkajících se Technického odboru Svazu lyžařů RČS.

DOROSTENECKÝ ODBOR Svazu lyžařů uspořádal ve dnech 15. až 19. března na Havlově chatě na Výrovce v Krkonoších obvyklý dorostenecký závodní kurs pro dorostence vybrané na základě nejlepších výsledků vylučovacích dorost. závodů, župami uspořádaných. Z žup, které vyluč. závody neuspořádaly *nebyli dorostenci povoláni*. Výjimečně povolán byl do kursu vítěz memoriálu Dra. Synáčka dorostelec Kovář. Kurs vedl po stránce organizační i explikační velmi úspěšně známý náš borec Ing. Láda Novák, který zejména vstúpil hochům nové poznatky přivezené z bojů Holmenkollských. I. K.

Závody.

ÚSPĚCHY ZÁVODNÍKŮ SVAZU LYŽAŘŮ VE SCHREIBERHAU. *Zvítězili ve všech třídách.* Ve Schreiberhau, kterou dobře do paměti starších našich lyžařů zapsal Dr. Dieskau, jenž býval s našimi v přátelských a horlivých stycích, konán 9. III. desátý ročník tradičního mezinárodního závodu na 50 km, jenž měl 54 startující ze Slezska, Saska, sever. Německa a od nás ze Svazu lyžařů i HDV.

Trat' (neobyčejně těžká, sníh špatný v nižších polohách smíšený s hlinou) se startem na Zackenfallbaude vystoupila až na novou Slezskou boudu a vedla obloukem sedlem mezi Jínonošem, Violíkem a Sněžnými jamami přes Jizerský hřeben zpět do cíle opět u Zackenfallu. Závod stal se ve všech třídách kořistí závodníků Svazu lyžařů. V celkovém pořadí dobyl Stehlík nejlepšího času dne 4:34:34.3. — V I. třídě: 1. Slonek (Svaz) 4:46:09. 2. Berauer (HDV.). 3. Ermel (DSV.), říšskoněm. borec z Holmenkollen. 4. Fišera (Svaz). 5. Bártů (Svaz). 6. Strischek (DSV) atd.

Ve II. třídě: 1. Stehlík (Svaz). 2. Kunert (DSV. Drážďany). 3. Kühn (DSV. Drážďany). 4. Havlíček (Svaz). 5. Kahl (DSV.). Hylčer (Svaz). 6. Jentsch (DSV.) atd.

Třída starších: 1. Kosina (Svaz). 2. Hübner (DSV.). 3. Dr. Kuschel (DSV. Breslau). I. K.

MISTROVSTVÍ RČS. V JÍZDĚ NA LYŽÍCH. Dne 15. února t. r. provedena byla na Benecku u Jilemnice první část mistrovství RČS. — závod na 50 km o mistrovství RČS. v jízdě na vytrvalost — když ostatní závody musely být přeloženy pro naprostý nedostatek sněhu v Jilemnici i na můstku ve Štěpanicích.

Závod na 50 km účastnilo se celkem 51 závodníků ze 72 přihlášených. Z toho dojelo celkem 41 závodníků — vzdalo se 10 závodníků. Závod sám měl velice hladký průběh, délka tratě byla ca 45 km. Technické výsledky jsou tyto: Titul mistra RČS. v jízdě na vytrvalost pro rok 1930 získává: Vladimír Novák, lyžařský klub Vysokoškolského sportu Praha v čase 3 hod. 35 min. 16 vteř.

Třída I.: 2. Otakar Německý, S. K. Slavia, Praha čas 3.37.35 3. Willy Möhwald, H. D. W. 3.37.54 4. Franz Lahr, H. D. W. 3.44.51 5. František Fišera, Č. K. S. Ski, Jilemnice 3.45.10, 6. Bohumil Slonek, S. K. Nové Město na Mor. 3.51.41, 7. Josef Tryzna, S. K. Slavia, Praha 3.56.29, 8. Rolland Josef, H. D. W. 4.00.26, 9. Martin Jaroslav, L. Z. K., Praha 4.24.21.

Třída II.: 1. Jaroslav Feistauer, Č. K. S. Ski, Jilemnice 3.40.00, 2. Antonín Bartoň, Č. Skiklub, Vysoké n. Jiz. 3.44.20 3. Leoš Stehlík, S. K. Slavia, Praha 3.48.15, 4. Otakar Musil, S. K. Nové Město na Moravě 3.51.56, 5. Bohumil Dlouhý, V. S., Praha 3.54.41, 6. Jaroslav Erlebach, Č. K. S. Ski, Jilemnice 3.57.11, 7. František Hilčer, L. Z. K., Praha 4.02.13 8. Bohumil Kadavý, L. Z. K., Praha 4.05.50, 9. Bohumil Hanč, Č. K. S. Ski, Jilemnice 4.07.09, 10. Jan Ružinský, S. K. Vysoké Tatry, 4.07.43, 11. Otto Hrabal, V. S. Praha 4.08.53, 12. Josef Buchar, Č. K. S. Ski, Jilemnice 4.10.48, 13. Ludvík Erlebach, Č. K. S. Ski, Jilemnice 4.11.53, 14. Rudolf Hanza, Č. Ski klub, Č. Budějovice 4.12.38, 15. L. Doležal, L. K. Jestřebích Hor., M. Svatoňovice 4.16.08 16. Josef Miňovský, S. K. Slavia, Praha 4.20.53, 17. Václav Havlíček, L. Z. K., Praha 4.22.16, 18. Heřman Kocián,

S. K. Slavia, Praha 4.24.09. 19. Stanislav Kocmoud, Č. Ski klub, Č. Budějovice 4.29.59, 20. Josef Helta, L. Z. K., Praha 4.31.13, 21. Karel Rudl, L. Z. K., Praha 4.43.44, 21. Josef Kužel, T. J. Sokol, Studenec 4.56.07, 23. B. Chlumský, L. Z. K., Praha 5.03.34.

Třída starších A.: 1. Josef Tauchman, T. J. Sokol, Studenec 4.07.29, 2. Karel Gregor, T. J. Sokol, Jičín 4.20.53, 3. Jan Kosina, T. J. Sokol pražský 4.39.43, 4. Josef Zelinka L. Z. K., Praha 4.46.05, 5. Karel Pavel, L. K. Jestřebích Hor, M. Svatoňovice 4.55.08, 6. Miroslav Jedlička, L. Z. K. Praha 4.56.39, 7. Dr. M. Vrtiš, L. Z. K., Praha 5.12.38, 8. Emerich Rath, L. Z. K., Praha 5.25.59,

JAKÝ JE STAV MISTROVSTVÍ KLUBŮ PO ZÁVODECH NA 50 KM. Letošního roku poprvé vypsané bylo v rámci mistrovství RČS. i mistrovství klubů Svazu lyžařů RČS. podle nového závodního řádu. Podle předpisů závodního řádu dosáhne mistrovství klubu Svazu lyžařů RČS. klub, jehož závodníci docílí největšího počtu bodů. Klasifikují se z každého klubu a v každém závodě čtyři první závodníci, jichž body se sečtou. Po závodě na 50 km jest stav mistrovství klubů tento: *Na prvním místě vede Č. K. S. Ski v Jilemnici* celkovým počtem bodů 824.25 z nichž docílili: Feistauer Jaroslav 229.50 bodů, Fišera 219.75, Erlebach Jos. 196.50, Hanč B. 178.50. Na místě druhém jest S. K. Slavia, Praha s celkovým počtem bodů 798.00, z nichž docílili: O. Německý 235.50, Stehlík, 213.— Tryzna 198.—, Miňovský 151.50. Na místě třetím jest Lyžařský Závodní Klub, Praha počtem 666.— bodů z nichž docílili: Hilčer 187.50, Kadavý 180.—, Havlíček 151.50, Martin 147.—. Čtvrtý jest Vysokoškolský Sport, Praha počtem bodů 615.— z nichž Novák docílil sám 240.— (plný počet bodů), Dlouhý 201.—, Hrabal 174.—, Pátý: S. K. Nové Město na Mor. 414.— bodů, Šestý: Č. Ski klub, Č. Budějovice 306.—, bodů, Sedmý: T. J. Sokol, Studenec, 273.— bodů, Osmý: L. K. Jestřebích Hor. Svatoňovice 259.50 bodů, devátý: Č. Ski klub, Vysoké n. Jiz.: 222.—, desátý: S. K. V. T. N. Smokovec: 175.5, jedenáctý: T. J. Sokol Jičín 153.—, XII. Sokol, pražský: 121.50. Za základ bylo vzato 240 bodů, dle výpočetních tabulek.

MEMORIAL JUDr. J. SYNÁČKA, 23. února 1930. Závod v jízdě na lyžích a skoku o přebor dorostu Svazu lyžařů RČS pro rok 1930 byl svěřen ku provedení „Lyžařskému Klubu Ostrava“. Vědom své zodpovědnosti věnoval LKO přípravě tohoto největšího dorosteneckého závodu republiky největší péči. Jako místo závodu stanovena Ostravice u Frýdlantu, téměř ve středu celých Bezkyd s rychlým spojením s Mor. Ostravou. LKO postavil na svém pozemku v Ostravici speciální dorostenecký můstek, který ještě před závodem vyzkoušeli 10. února Norové Ruud a Gutormsen. Když všechny přípravy byly skončeny nastal tak velký nedostatek sněhu, že pořadatelé byli nuceni závod přeložit na Pústevny-Radhošť, kde přece jen byly sněhové poměry lepší. Organizační výbor měl nesnadný úkol neboť i na Pústevnách byl pronásledován nedostatkem sněhu. Vrehnému pořadateli p. Adolfo Schreiberovi a veliteli trati p. Miloši Zapletalovi podařilo se vzdor tomu vyhledati v okolí staroslavských Pústev 8 km dlouhou trať, kterou bezvadně vyznačili. Start položili na vrchol „Cyrilky“, kdežto cíl byl „Na podstupních“, takže výškový rozdíl cíle a startu usnadnil závodní trať, která pro dorostence má býti lehčí.

Byla-li trať dobře volena a vytyčena, nemohlo tomu tak

býti s můstkem „Tanečnica“. Můstek prodloužen o 2-5 m dřevěnou kozou, aby mladí závodníci byli co nejkratší dobu vysoko ve vzduchu nad mrtvou částí můstku. Celý den před závodem byl nanášen sníh na dopadovou plochu a nájezd za dozoru a obětavé spolupráce ubytovatele závodu p. G. Fialy. Práce tato byla marna, neboť můstek leží na jižním svahu, takže prudké nedělní slunce rozpustilo spodní část dopadové plochy až po hlinu, po které v poledne již tekly pramenky vody. Proto závod ve skoku byl přeložen na malý můstek pod „Tanečnicí“, jen aby bylo možno ještě letos dokončiti tak význačný závod. Pracovní oddíl s velitelem můstku p. inž. A. Sekaninou posunul během 2 hodin hranu můstku o 3 m směrem k nájezdu, který byl prodloužen, a upravil celý můstek tak, jak dosud tento můstek nikdy nebyl pro závod připraven. Soudcové stylu pp. A. Wecker (náčelník Bezkydské župy SLRČS), M. Zapletal, (místonáčelník župy) a A. Schreiber našli o 15. hod. můstek v tak dobrém stavu, že mohli s dobrým svědomím připustiti konání skoku v soutěži „Synáčkova memorialu“. Organizační výbor zdolal k všeobecné spokojenosti všechny překážky a vykonal podle bezvadně vypracovaného programu vše pro zdar závodu. Celý závod se konal za nádherného slunečního dne sice s menší účastí závodníků než se očekávalo, ale za to výkony našich příštích lyžařských reprezentantů byly dobré. Jako vložka konán byl závod mládeže na 5 km se startem o 9. hod. u „Šumné“ na Pústevnách a cílem „Na podstupních“. Celý pořad minul hladce, bez jakéhokoliv úrazu. Start závodu v běhu na lyžích pro dorostence byl o 10. hodině, kteří dojezí k cíli v následujícím pořadí:

1. Boháč Jar. (S. K. Nové Město) 33.48 min. 2. Havlík Jos. (S. K. Nové Město) 35.15. 3. Srkal Milota (Sokol Šumperk) 36.01. 4. Osina Zd. (LK Ostrava) 36.15. 5. Rozvoda Ot. (LK Olomouc) 36.20. 6. Václavík Mil. (PJ Radhošť) 36.36. 7. Kovář Jan (LZK Praha) 36.51. 8. Vejnar Zd. (LZK Praha) 38.01. 9. Kremer Raf. (LK Ostrava) 38.08. 10. Jonáš Ot. (Bezkyd) 38.23. 11. Pupík Vl. (LK Ostrava) 38.29. 12. Gleidek Vojt. (L. K. Himalaja Ml. Boleslav) 38.37. 13. Machoň Lad. (S. K. Slavia Praha) 38.48. 14. Plecháč M. (LZK Praha) 41.53. 15. Bartošek Vl. (L. K. Olomouc) 42.39. 16. Pítucha Vl. (Skauti Hranice) 44.51. 17. Kunc Rad. (LK Ostrava) 45.40. 18. Rakovský Gust. (PJ Radhošť) 48.50. 19. Rada Jos. (VS Místek). 20. Kohn Rob. (Mak. Ostrava).

Závod ve skoku nevykonal propagačně mnoho, neboť malý můstek „Tanečnica“ jest ukryt mezi stromy, takže obecenstvo bylo poněkud zklamáno. I soudcové stylu měli ztížený svůj úkol, poněvadž ku přehlédnutí celého skoku vadí stromy. Na velkém můstku byli by někteří skokani podali větší výkon, pokud se týká délky skoku. Závod i tak ukázal vysokou třídu našeho dorostu. Technické výsledky závodu ve skoku prostém:

Plecháč Miroslav LZK Praha 309.9 bodů, Kovář Jan LZK Praha 307.4. bodů, Václavík Mil. PJ Radhošť 295.4 bodů, Havlík Josef SK Nové Město 2828 bodů. Gleindek Vojtěch LK Himalaja Mladá Boleslav 257.9 bodů.

V závodě sdruženém o putovní cenu Svazu Lyžařů RČS: Memorial JUDr. J. Synáčka zvítězil:

Kovář Jan LZK Praha 639.4 bodů. Havlík Josef SK Nové Město 630.4. Václavík Mil. PJ Radhošť 629.5. Boháč Jar. SK Nové Město 610 bodů. Plecháč Mir. LZK Praha. Gleindek Vojt. LK Himalaja. Vejnar Zd. LZK Praha. Osina Zd. LK Ostrava. Kremer Raf. LK Ostrava.

Každý závodník obdržel spisek: „Lyžařský katechismus“ a vítězi přeboru Janu Kovářovi věnoval „Lyžařský klub

Ostrava“ hodinky s vrytým věnováním. Výsledky byly ohlášeny v den závodu o 16. hodině v hotelu „Tanečnice“ na Pústevnách s proslovem místopředsedy Svazu lyžařů RČS p. A. Weckra a tajemníka LKO p. A. Schreibra.

Miloš Zapletal,
náčelník „Lyžařského klubu Ostrava“

ŽUPNÍ ZÁVODY DOROSTU ŽUPY JIZERSKÉ konaly se za krásného mrazivého jasného dne, 9. února 1930 ve Vysokém n. Jiz. Sněhu bylo dostatek a byl výborné jakosti. Tím také se vysvětlují velice krásné výsledky v běhu na tratích, k teré byly velice pečlivě vyměřeny. Návštěva závodů byla velice slušná, zvláště odpoledne u skoku. Mohla býti ovšem větší, kdyby českoslov. tisková kancelář uveřejnila v novinách telegram, který jí v pátek ráno zaslal pořádatel klub o tom, že závody se určitě konají. Závody obeslaly: Lyžař. odbor Sokola Zlatá Olešnice, S. K. Turnov, S. K. Lomnice a S. K. Vysoké n. Jiz. Zvláště pozoruhodná byla účast závodníků ze Zl. Olešnice. Odpoledne ve skoku dorostu upozornili na sebe krásnými výkony Frant. Holubec, Č. S. K. Vysoké n. Jiz a Vlad. Václavík, S. K. Lomnice n. Pop. V závodě dorostu do 18 let na 8 km. 1. Jos. Matějásko, Zl. Olešnice, 38:49, 2. B. Neřuka, Č. S. K., Vysoké n. Jiz., 40:54, 3. Mil. Bělonožník, Zl. Olešnice, 42:14, 4. Jos. Synovec, Zl. Olešnice, 44:21, 5. Jos. Dyntr, Zl. Olešnice, 45:14. Dorostenky do 18 let trať 4 km. 1. M. Bartoňová, Č. S. K., Vysoké n. Jiz., 29:00, 2. Zdeňka Svárovská, Zlatá Olešnice, 29:59.

Žáci do 12 let — 2 km: 1. Jan Bouzek, Vysoké n. Jiz, 12:53; 2. K. Langr, Vysoké n. J., 13:01; 3. L. Holý, Zl. Olešnice, 13:28; 4. Vodseďálek, Vysoké n. J., 13:32; 5. K. Slavík, Vysoké n. J., 13:37; 6. Vl. Brůna, Zl. Olešnice, 13:43.

Žáci do 14 let — 4 km: 1. Jos. Zeman, Vysoké n. Jiz. 25:32; 2. Jos. Skrbek, Vysoké n. J., 26:08; 3. B. Urbanec, Vysoké n. Jiz., 26:09.

Žákyně do 14 let — 2 km: 1. M. Nesvadbová, Vysoké n. Jiz., 15:11; 2. A. Vršovská, Vysoké n. J., 15:49; 3. M. Jandurová, 15:55; 4. A. Bartoničková, Vysoké n. Jiz., 16:17; 5. A. Hnyková 16:59.

Skok:

Žáci do 14 let. 1. Jos. Zeman, Vysoké nad Jizerou, 18 m; 2. K. Pohanka, Vysoké n. J., 15 m; 3. J. Skrbek, Vysoké n. J., 15 m; 4. M. Chlum, Vysoké n. J., 14¹/₂ m; 5. Fr. Novák, Velké Hamry, 13¹/₂ m.

Dorost do 18 let. 1. Frant. Holubec, Č. S. K., Vysoké n. Jiz., 30 m—27 m, bodů 17-625; 2. Vlad. Václavík, S. K. Lomnice n. Pop., 29 m—29 m, b. 17-50; 3. Mil. Bělonožník, Zl. Olešnice Sokol, 24 m—24 m; 4. Boh. Šír, Zl. Olešnice Sokol, 22 m—21¹/₂ m; 5. Jos. Dyntr, Zl. Olešnice Sokol, 24 m—27 pád; 6. Jos. Matějásko, Zl. Olešnice Sokol, 24 m—25:5 pád.

VÝSLEDKY ŠESTÝCH VEŘEJNÝCH LYŽAŘSKÝCH ZÁVODŮ BEZKYDSKÉ ŽUPY SVAZU LYŽAŘŮ RČS, pořádaných dne 8. a 9. února 1930 na Pustevnách-Radhošti.

Závod v běhu na 18 km, u startu 34 závodníků, dojele 33.

I. třída:

1. Gutormsen Ar., Slavia Praha 1.14,56. 2. Ruud Sig., LZK. Praha 1.15,37.

II. třída:

1. Kožnárek Vilda, Mor. Slav. Br. 1.11,54 2. Pokorný Old., Mor. Slavia Br. 1.12,21. 3. Beranovský Jiří, Mor. Slavia Br.

1.13,21. 4. Šimůnek Frant., Slavia Praha 1.13,50. 5. Plasgura Jos., P. J. Radhošť 1.14,35. 6. Dlouhy Blah., Vys. sport Praha 1.16,37. 7. Hrabal Otto, Vys. sport Praha 1.19,36. 8. Hnyk Ad., Slavia Praha 1.19,53 atd.

Třída starších A.:

1. Švanda K., Lyž. klub Ostrava 1.32,18. 2. Dr. Sobotka J., Lyž. klub. Ostrava 1.39,24. 3. Gruda Ant., Beskidenv. Těšín 1.40,47. atd.

Závod v běhu na 8 km pro třídu III. u startu 25 závodníků dojele 24.

1. Putrlík K., Vys. s. Praha 0.40,01. 2. Formandl J., Vys. s. Brno 0.40,52. 3. Hanuš K., L. Z. K. Praha 0.40,56. 4. Čapek Zd., Vys. s. Brno 0.42,04. 5. Plesník L., Sokol Rožnov 0.43,15. 6. Tománek J., Vys. s. Místek 0.43,48. 7. Tománčák F., L. K. Ostrava 0.43,52. 8. Trefil E., Luna Nov. Jičín 0.45,01. atd.

Závod sdružený tř. I., II., starší.

1. Gutormsen Ar., Slavia Praha 660.1 bod. 2. Šimůnek Fr., Slavia Praha 650.1. 3. Beranovský J., Mor. Slavia 639.6. 4. Ruud S., LZK. Praha 625.25. 5. Hnyk Ad., Slavia Praha 565.25. 6. Pavliška J., P. H. Radhošť 374.00. atd. LK. Ostrava 353.5. 8. Plasgura J., P. J. Radhošť 350.25. 9. Rýdl Fr., P. J. Radhošť 326.87. 10. Kümel R., DSV. Vítkovice 166.00 bodů.

Skok prostý I. tř.:

1. Gutormsen, Slavia Praha 34, 39, 41.5 m. 2. Ruud S., LZK. Praha 45.5, 43, 49 m pád. 3. Hnyk Ad., Slavia Praha 26, 29, 32.5 m.

Skok prostý II. tř.:

1. Šimůnek Fr., Slavia Praha 31, 34, 41 m. 2. Beranovský J., Mor. Slavia 34.5, 38, 37 m. 3. Zima J., Vys. s. Praha 25, 31.5, 32 m. 4. Plasgura Al., P. J. Radhošť 17, 19, 25.5 m. 5. Nacher, V. s. Praha 16, 18.5, 23 m. 6. Havlíček V., LZK. Praha 20, 16.5, 18 m. atd.

Závod sdružený III. tř.:

1. Hanuš K., LZK. Praha 305.2 bodů. 2. Formandl J., Vys. s. Brno 200.8. 3. Jahoda B., LK. Ostrava 185.9.

Skok prostý III. tř.:

1. Hanuš K., LZK. Praha 28.5, 38.5, 38 m. 2. Kraus, LZK. Praha 32, 37.5, 38.5 m. 3. Formandl J., V. s. Brno 15, 22.5, 27 m. 4. Jahoda LK. Ostrava 17.5, 21.5, 24 m.

PŘEBOR JIZERSKÉ ŽUPY V NOVÉM SVĚTĚ-HARACHOVĚ 16. II. (pro omezenost místa uvádíme jen výsledky).

Závod v běhu na 13 km:

I. třída: startovalo 6, dojele 4 závodníci: 1. Rund, L. Z. K. 1.00.55 (nejlepší čas dne). 2. Hnyk, Slavia 1.01.21. 3. Misar Nový Svět 1.04.19.

II. třída: startovalo 25, dojele 22 závodníků: 1. Cifka, K. L. Vinohrady 1.01.05. 2. Fučík, Ski Klub Vysoké 1.01.49. 3. Krča, Sokol pražský 1.03.27. 4. Havel V., Sokol Zl. Olešnice 1.05.23. 5. Pfeifer, Nový Svět 1.07.34. 6. Šulc J., Sokol Zl. Olešnice 1.07.45. atd.

Třída starších: startovali 3, dojele 2 závodníci: 1. Vítámvás, Nový Svět 1.16.55.

Závod v běhu na 10 km pro III. třídu startovalo a dojele 24 závodníků: 1. Šulc R., Sokol Zl. Olešnice 53.49. 2. Čermák F., Ski klub Vysoké 55.22. 3. Kučera, L. Z. K. a Brůna, Sokol Olešnice 55.55. 4. Dolenský J., Sokol Zl. Olešnice 56.44. 5. Putterlík, L. O. V. S. 57.22. 6. Hanuš, L. Z. K.

57.25. 7. Ducháček J., Sokol Zl. Olešnice 58.38. 8. Dinter J., Sokol Zl. Olešnice 59.11. 9. Votoček. Nový Svět 59.50. 10. Farský K., Nový Svět 59.55.

Závod žen na 5 km: startovalo a dojelo 7 závodnic: 1. Zavadilová, Nový Svět 27.15. 2. Scheinerová Olga, L. Z. K. 29.00. 3. Něfuková, Sokol Zl. Olešnice 29.45. 4. Pluhařová, Vysoké 29.53. 5. Gleindeková, L. K. Himalaja 30.44.

Závod ve skoku prostém:

I. třída: 10 závodníků: 1. Rund L. Z. K. nodů 147.1 (skoky 56 m a 46 m, mimo konkurenci 57 m). 2. Pech, Vysoké 134.1 (48 m a 48 m). 3. Koldovský, Vysoké 120.4 (skoky 44 m a 43 $\frac{1}{2}$ m). 4. Rieger, Ski klub Rochlitz H. D. W. 115.7 (skoky 39 m a 42 m). 5. Hnyk, Slavia 114.6 (skoky 41 m a 39 m). 6. Glaser W. Vrchlabí H. D. W. 98.2 (skoky 50 m a 47 s pádem). 7. Gutormsen, Slavia 93.8 (skoky 51 m s pádem a 43 m).

II. třída 16 závodníků: 1. Zima, L. O. V. S. bodů 124.4 (skoky 41 m a 42 m). 2. Cifka, K. L. Vinohrady 114.9 (skoky 37 m a 46 m). 3. Šimůnek O., Jablonec n. Jiz. bodů 114.3 (skoky 39 a 49 m). 4. Horáček, Slavia 105.5 (skoky 32 m a 41 m). 5. Lukše, B. S. K. Dvůr Králové 101.1 (skoky 32 m a 34 m).

III. třída 33 závodníků: 1. Hanuš L. Z. K. bodů 140.1 (skoky 43 m a 49 m). 2. Hartig, Jablonec n./Jiz. 132.1 (skoky 42 m a 46 m). 3. Laher, Nový Svět, H. D. W. 127.9 (skoky 39 m a 42 m). 4. Kraus F., H. D. W. 127.4 (skoky 42 m a 43 m). 5. Šule R., Sokol Zl. Olešnice 121.9 (skoky 32 m a 44 m). 6. Škoda V., Spolek pro zimní sporty Praha 118.5 (32 m a 43 m). 7. Bělonožník, Sokol Zl. Olešnice 106.1 (skoky 30 m a 35 m). 8. Matějásko J., Sokol Zl. Olešnice 105.5 (skoky 29 m a 34 m). 9. Dinter J., Sokol Zl. Olešnice 102.2 (skoky 27*** m a 33 m). 10. Kraus A., Nový Svět H. D. W. 100.8 (skoky 25 m a 35 m). 11. Václavík, Lomnice n./Pop. 99.6 (skoky 47 m a 49 s pádem).

Přeborníkem župy Jizerské stává se *Vítěslav Pech Ski klub, Vysoké n./Jiz. (154.1 bodů)*.

Do přeboru klasifikováni pouze závodníci ze župy Jizerské.
„xxxx“

VI. LYŽAŘSKÝ PŘEBOR CHODSKA uspořádal S. K. Sněhaři 23. února na Č. Kubici na trati 35 km. Závod velmi obtížný těžkým terénem s prudkými výstupy i sjezdy kladl největší požadavky i na rutinované závodníky.

Putovního poháru získal K. Čihař, S. K. Plzeň mezi 29 závodníky nejlepším časem dne 3.16.42. II. Dlouhý, V. S. Praha 3.21.20. III. Ing. Bártů, 3.24.18. IV. Hansa, Ski kl. Č. Budějovice.

Ve třídě starších: I. Krňoul, S. K. Slavia 3.38.30 (VI. v celkovém pořadí!). II. Kosina, Sokol Praha 3.42.04. III. Štkpt Krč, Sněhaři 3.53.50.

Vojsko v hlídkové výzbroji: I. Holub, 6. hr. pr. Domažlice II. Cimrhakl, p. pl. č. 35 Plzeň 7.03.10.

Nejedlého pohár pro nejlepšího Sněhaře získal Klouček 3.40.55 (6. ve tř. II.). Sněhové poměry na letošní zimu v nížinách dosti dobré. Na hřebenech byl snůh velmi dobře jedoucí. Na závadu byl tu však velmi ostrý vítr. Organizace závodů velmi dobrá.
Šek.

LYŽAŘSKÝ KLUB LIBEREC pořádal 23. února svůj přebor na Pláních pod Ještědem. Zúčastnilo se na 100 závodníků spřátelených klubů, kteří tvořili zvláštní třídu hostů. Uspořádání bylo bezvadné a závody sledovalo přes 1000 diváků. Přeborníkem klubu se stal Kobera, přeborníci Janečková, přeborníkem ve skoku Technik.

V TATRANSKÉ POLJANCE na závodech Karpathenvereinu vyhrála závod štafet na 20 km: 1. I. štafeta Polska 1:24:39.5. 2. II. štafeta Polska 1:25:27.5. 3. Krkonošský svaz 1:26:46. 4. III. štafeta Polska 1:28:13. 5. I. štafeta Karpathenvereinu 1:28:30. 6. I. vojenská štafeta 1:29:48.5. 7. Maďarský svaz Pešť 1:29:52.

Různé zprávy.

V NORSKU VZPOMÍNÁJÍ. Norské listy komentují v dlouhých článcích výsledky mezinárodního zimního týdne holmenkollského a zmiňují se při tom zvláště pochvalně o Československu a vyspělosti našeho lyžařství. Největší norský list „Aftenposten“ propočítal všechny výsledky holmenkollských závodů a sestavil přesnou tabulku, podle které má Československo 8 bodů před Švýcarskem, které má jen 3 body, Německem se 2 body a Polskem, Francií a Jugoslavií bez jediného bodu. List píše: Československo jest nejlepším a lyžařsky nejvyspělejším národem ve střední Evropě (norsky: „Beste mellem Europeer er Czechoslovakiet“). Čsl. lyžaři působili imponujícím dojmem a obrátili na sebe svými úspěchy pozornost kolébky lyžařství, celého Norska, které nyní pohlíží s uznáním na čs. lyžaře, jako nejvyspělejší

lyžařský národ v Evropě. List věnuje obsáhlou studii nadpor. Otakarů Německému, kterého označuje za all rounde sportmana, jehož si v Norsku neobyčejně váží. Podle zmíněné tabulky mají prvá tři místa: 1. Norsko 98 $\frac{1}{2}$ bodu, 2. Finsko

F O M A

DESKY NEZKLAMOU PŘESVĚDČTE SE!!

21 bodů, 3. Švédsko 17 $\frac{1}{2}$ bodů. Na čtvrtém místě je Československo 8 bodů, 5. Švýcarsko 3, 6. Německo 2 body. — „Aftenposten“ přinesl v den narozenin našeho presidenta republiky oslavný článek.

TRYZNA UZDRAVEN. Tryzna, který se při skoku na lyžích na Holmenkollu pádem zranil na rameni, byl v pondělí propuštěn z lékařského ošetřování dr. Levita v divišní nemocnici v Praze a odejel k svému pluku do Vysok. Mýta.

ÚMRTÍ. Paní Marie Bucharová, choť obětavého budovatele turistiky a lyžařství v Krkonoších Jana Buchara, zemřela 4. II. t. r. v Jilemnici ve věku 68 let. Nebyla členkou klubů, ale hostitelkou po víc jak 40 let všech těch turistů a lyžařů, kteří přes Štěpanice na hora táhli a u Jana Buchara ve škole pobýli. Její pohostinnost v pravdě česká a horalská neznala mezí. První lyžaři často v Štěpanické škole hoštění, u Bucharů nocovali a od paní „řidičů“ nejlepšího pohostinství doznali. — Nereptala nikdy, že jí Jana odvádíme co sobotu na hora. Jen se mi zdraví s ním vraťte! — Věrná družka Janova odešla. Čeští lyžaři zachovají na milou paní Bucharovou milou vzpomínku. — *Dr. Jan Brabec*, dlouholetý člen Českého Ski Klubu Praha vynikající činitel politický, bývalý starosta města Karlína, senátor republiky atd. zemřel a bylo o něm v denním i odborném tisku mnoho krásných uznání jeho činnosti sepsáno. Byl však také výborným sportsmanem činným, pěstoval lyže, veslařství, turistiky a podporoval morálně i hmotně snahy českého sportu zde i na mezinárodním poli. Měl plné porozumění pro spolupráci Českého Ski klubu za účelem vybudování české turistiky zimní od 1890—1920 a stejně podporoval snahy ku povznesení vodní turistiky. — Deputace klubu účastnila se pohřbu a ve schůzi učiněny pietní projevy. — *Inž. Otakar Bulík*, dlouholetý člen staré gardy Českého Ski klubu Praha, kterému od roku 1893 přínáležel, zemřel na cestě z Japonska v Neapoli 30. ledna 1930. Byl zpopelněn ve Florencii a popel převezen do vlasti. Byl chefem známé velkofirmy H. Kropf a vynikajícím odborníkem. Náležel k propagátorům lyží, konal mnohé zimní túry u nás i v cizině. Byl jedním ze 3 účastníků výpravy na Krkonoše, která svého času, na lyžích vyjela z Navarova na Jablonec n./Jiz., Dvorské boudy a pak v noci za zuřící sněhové bouře se octla v nebezpečí života. Nasazením posledních sil tehdy dosažena dřevěná budka u Labského pramene, (přezvána potom Hotel Skol), kdež přenocováno (při —14 stup. mrazu). *Inž. Bulík* byl obětavým členem Č. S. K. Praha a přispíval účinně při pořádání prvých závodů v Krkonoších. Čest budiž jeho památce. „L“.

ÚSTAV VYSOKOŠKOLSKÉHO SPORTU vydává také revui „*Studentský sport a tělocvik*“, která je určena tělesné výchově na školách vysokých a středních v Č. S. R. Žádejte na ukázkou: Dr. F. Smotlacha, Praha II., Karlovo nám. 18., ústav Vysokoškolského Sportu při čes. vysokých školách v Praze.

ZNÁMÁ REVUE „NOVÁ TĚLESNÁ VÝCHOVA“, kterou vydává prof. Smotlacha (ředitel Vysokoškolského Sportu v Praze), počíná vycházeti ve III. roč. a obsahuje v 1.—2. čís. mnoho velmi zajímavých článků a zprávy z oboru tělesné výchovy, sportu, atd. Je to list, pro každého odborníka a zájemce o sport a tělocvik, naprosto nutný a u nás jedinečný svým obsahem, ježto si všímá všeho, v tělesné výchově a sportu důležitého. Doporučujeme jej

proto všem svým čtenářům, tělocvičným jednotám i sportovním klubům, jakož i všem přátelům tělocviku, sportu a skautingu. Žádejte na ukázkou: Dr. F. Smotlacha, Praha II., Karlovo nám. 18. Ústav Vysokoškolského Sportu při českých vysokých školách v Praze.

CHATU U POPRADSKÉHO PLESA, která jest otevřena celoročně najmul p. V. Fiška spolu s p. O. Štáflem. Při hromadných návštěvách (nejm. 6 osob) poskytuje se ubytování a celodenní stravné členům Svazu v zimní sezoně 1930 za Kč 48 — plus 10% za obsluhu a 2% obrátové daně. Jednotlivce stojí celodenní pens s ubytováním Kč 60.—

„ALBUM KRÁS KRKONOŠ“ ZDARMA. Menšinové knihkupectví v Trutnově vydalo za účelem propagandy turistiky po Krkonoších pěkné album obrázků z Krkonoš. V albu je vložena velká rozkládací plastická mapa Krkonoš, kreslená G. Steinerem a vydaná s povolením ministerstva národní obrany.

V tomto albu je zařazeno i mnoho fotografických snímků ze známého krkonošského textilního podniku firmy Pavel Raichl v Rokytníku, pošta Velký Dřevíč, Čechy. Je to jedinečný textilní podnik v republice, který pro reklamní účely koupil celé vagony dobrých českých knih a přidává je úplně zdarma do balíčku zboží. Je to originální myšlenka a jistě dobrá. Tento podnik za měsíc rozšíří více knih, než mnohý knihkupec prodá za celý rok.

Bohužel někteří knihkupeči učinili udání a firma Raichlova je pro toto rozšiřování knih ve velikém sporu s obchodním gremiem, které v tom vidí nekalou soutěž.

Firma Pavel Raichl, textilní podnik v Rokytníku pošta Velký Dřevíč, Čechy — pošle „Album Krkonoš“ každému úplně zdarma vyplaceně, kdo oň koresp. lístkem požádá. Jinak prodejní cena tohoto alba byla Kč 20'—.

Ve dnešním čísle má firma Raichl velký insert. Každý náš odběratel který tento insert vystřihne a pošle Raichlově firmě — nejste nucen něco objednat — obdrží od firmy pěkný dárek úplně zdarma. Firma Raichlova chce vědět, jaký máte o tento podnik zájem a z důvodů reklamních každého podaruje.

NÁLEZ. U mohyly Hančovy na Zlatém návrší nalezeny byly dne 10. III. 1930 pánské stříbrné hodinky, značka „Narcis“. Kdo je ztratil, ať se přihlásí ve Svazu lyžařů RČS., Praha II., Žitná 14.

<i>Nezapomeňte</i> <i>zapravit</i> <i>předplatné!</i>	Na Vaši sport. obuv jen neb <i>Eno</i> tuk.

ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé

LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁNKARSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, JOSEF JÍLEK, administrátor. Dr. J. KALIBERA. — Zodpovědný redaktor a chefredaktor IVAN KOMÁREK. Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34-474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XIX.

DUBEN 1930.

ČÍSLO 9.

Dr. JAROSLAV MOSER:

Mistrovské závody Svazu lyžařů R. Č. S. 1930 na Štrbském Plesu.

Letošní mistrovství, pronásledované nepřízní počasí, našlo svůj konečný útulek na krásném Štrbském Plese — krásném vždy, je-li sníh i není-li ho. A tentokrát ještě den před závodem bylo lze říci „není ho!“

Ale přišelť jest prvý den mistrovství a s ním i nový sníh: nikoliv ovšem novinářských 20 cm, ale poctivých 4—8 cm, podle polohy. Rozhodně přispěl k změkčení stopy a umožnil leckde vedení trati, kde by jinak bylo bývalo nutno sníh nanášeti.

18 km závod shromáždil u startu velmi dobrou konkurenci; chyběli ovšem dva z naší extratřídy, bratři Němečtí, kteří následkem onemocnění nemohli se závodů účastnit. Vítězil s převahou Novák (V. S.), který dobyl tak druhého mistrovského titulu a dokázal, že překonal přechodnou indisposici, s níž odjížděl do Osla. Svou letošní velmi dobrou kondici dokázal i Feistauer ml. z Jilemnice a jeho klubový druh Hanč. Stehlík (Slavie) nepodal takového výkonu, jaký se dal od tohoto velmi talentovaného borce očekávat. Velmi dobrý Šimůnek (Slavie) a známý Burkert stali se obětí známé závodnické zaslepenosti, davše se svéstí třetím závodníkem se správné trati.

V závodě na 10 km III. třídy velmi pěkné výkony podali Lukeš (Jilemnice) a Hanuš (LZK), kteří oba slibují se státi v budoucnosti vynikajícími závodníky sdruženými, jsouce velmi dobrými běžci ale současně stejně dobrými ne-li lepšími zejména (Lukeš) skokany.

Závod žen byl opět jistou kořistí závodnic L. Z. K. a mezi nimi opět dominovala jako obvykle paní Havlová; sl. Šmerhovská však tentokrát podala rovněž velmi dobrý výkon.

Tratí závodu, jak již v novinářských zprávách naznačeno, byla velmi obtížná, tím obtížnější, že sněhové poměry ji ještě znesnadňovaly. Cílem velitele trati bylo vyzkoušet technickou zdatnost závodníků, jak prohlásil, v „terénním slalomu“; a umístění jednotlivců jest jasným svědectvím toho, že prostí běžci byli handicapováni proti těm, kteří jsouce dobrými běžci, jsou rovněž technicky dokonalí lyžaři. Ač vítězství Nováka v tomto případě bylo přirozeným a s převahou dobytým, doporučovali bychom tomuto závodníku specialisaci a krajní ekonomisaci sil, na niž musí vzít zřetel při rozvrhu celé své sezony, chce-li podati i v mezinárodní soutěži krajní výkon. Závodníky, kteří majíce velké fyzické fondy, podávají možnost značného vývinu, jsou Feistauer ml. a Hanč;

stejně i Stehlík, ač pro toho stejně platí jako pro Nováka zákon specialisace a rozvrhu sil.

Nedělní skoky, konané na Jarolímkově můstku, stíženy byly slabou sněhovou vánící, jež byla tím nepříjemnější pro skokany, poněvadž na tomto můstku přicházejí do značné výšky; některé z nich také připravila o zasloužené umístění, ježto byvše oslepeni sněhem upadli. Byl to zejména pád velmi talentovaného Brauna (LZK), který vypadal velmi hrozivě, na štěstí však nezanechal vážných následků. Ale i jiní, jako Cífká, Zima atd. pádem ztratili mnoho na svém umístění. Celkově podány byly velice dobré výkony a soutěž našich skokanů nemohla by býti kdekoliv jinde o mnoho lepší: chyběli pouze Vrána a Pech — ač při výkonu ostatních nepřítomnost jich ani nebyla pocítována.

Po Ruudovi, který z treninku zraněn, přece podal na rozloučenou obvyklý u něj bezvadný výkon a získal tak nejen titul mistra ve skoku prostém, ale i vzhledem k dobrému času v běhu i titul mistra republiky v jízdě na lyžích, ukázali nejlepší formu Šimůnek (Slavie) a Lukeš (Jilemnice), kteří oba porazili Burkerta (HDW). Velmi kyselý tendenční referát ze Smokovce pražským německým listům zaslaný neodpovídá pravdě: skok 53 m mimo konkurenci prý Burkertem provedený existoval pouze ve fantasmii dotyčného zpravodaje. Myslíme ostatně, že ani Burkertovi, kterého známe jako závodníka opravdu vynikajícího a právě proto skromného, nebyl příjemným. Toho dne byli prostě jiní lepší! A že to byli naši hoši a to zrovna ti mladí, to nás může jen těšit, zejména, jedná-li se o skok. A možno tu říci: to je krásné ovoce Ruudova působení! Z dalších upozornil na sebe Lauer (HDW) pěkným stylem a Hanuš (LZK) pozoruhodnou jistotou.

Ale i mezi těmi, kteří odpadli do zadu pro jeden neb i dva pády, je celá řada skokanů, kteří kterémukoliv z vedoucích mohou býti při nejlepší příležitosti krajně nebezpeční. Jsou to: Cífká (KLV), Zima (Vys. Sp.), Beranovský (Vys. Sp. Brno), Holubec, Braun, Čivrný, Kraus (všichni LZK). Na Čivrném, jež byl vloni ve velmi dobré formě, jest zřejmý nedostatek formy, jako následek vojenské služby.

Ve sdruženém závodě po Ruudovi následuje hned Feistauer ml. (Jilemnice), jež kdyby věnoval trochu pozornosti a pile nácviku skoku, jež jest pro něj sice jistým, ale málo působivým výkonem, mohl by brzy dosáhnouti velmi dobrého

mezinárodní výkonnosti v tomto druhu závodů. Třetí byl sympatický Lauer HDW, který ukázal velmi pěkný průměr, jak ve skoku, tak v běhu a čtvrtý Havlíček (LZK); o tom platí totéž co o Feistauerovi: dřít skok!

Velmi nebezpeční Burkert a Šimůnek odstavili se pro sdružený závod, zaběhnuvše si při běhu. Stejně odpadli rovněž dobří Cífka a Beranovský zase pro pád při jednom skoku.

Současně poprvé bodované mistrovství klubů přineslo velké vítězství Lyžařskému závodnímu klubu, ač výkon Ruudův, jako cizozemce do této soutěže se nepočítá; LZK zvítězil hlavně díky velmi pěknému *průměrnému výkonu* svých borců, zejména, pokud se týče sdruženého závodu, v němž se mu umístilo 6 závodníků, z nichž čtyři nejlepší podle pravidel se počítají.

Jilemnice byla poražena velmi čestně: výkony jejich borců byly skvělé a o lepší umístění připravena byla jen neúplností svého teamu, jež se projevila hlavně v kombinaci.

Vysokoškolský sport Praha, ač dobyl Novákem ve dvou disciplínách maxima bodů, zůstal zpět, rovněž hlavně pro nedostatek průměrného úspěchu ve sdruženém závodě.

Pro Slavii byl boj ztracen neúčastí brí Německých; nehoda Šimůnkova v běhu pak její osud zpečetila. Velmi pěkného úspěchu dobyl i domácí klub Vysoké Tatry.

Úspěch LZK, který je prvním mistrovským klubem republiky, budiž poučením ostatním, že rozhoduje průměr výkonů: početný team dobrých závodníků, kteří se mohou vzájemně doplňovat. Doufejme, že toto nově zavedené mistrovství bude mít za následek, že zájem klubů o mistrovství bude, jak toho také třeba, značně pozvednut, a že kluby soustředí své síly, aby mistrovství co nejlépe a co nejpočetněji obeslaly!

Závody nám ukázaly zejména jak velmi slibné máme rezervy v mladých, okolnost, jež byla pisatelem těchto řádků vloni ku konci sezony proti některým pessimistům vyzvednuta a letos během celé sezony se objevovala.

Ukončení mistrovství provedeno krásnou slavností v hale hotelu Hvězdoslav, kde po několika dobře citěných slovech gen. Pečířky oznámil arch. Jarolíněk výsledky a poděkoval všem, kdož o zdar závodů se zasloužili, zmíniv se zejména o skvělé účasti borců LZK. Generál Plačka pak odevzdal mistru republiky, sympatickému Ruudovi, čestnou cenu min. Nár. Obrany, krásné zlaté hodinky.

Týž rozloučil se krátce po té v intimním kruhu členů LZK. se svým klubem. Po proslovu místopředsedy Dr. Zimmera a klubového náčelníka Dr. Scheinera, odpověděl Ruud několika slovy, v nichž zdůraznil, s jak těžkým srdcem odchází a předal klubu pohár, jež sám věnoval jako putovní cenu nejlepšímu skokanu klubu. Při odjezdu provolali mu pak shromáždění závodníci Svazu jistě ze srdce citěné trojnásobné „Zdar!“

Ku konci referátu dlužno poděkovati velitelství 3. horského pluku v Popradu za účinnou pomoc vojáků, dále správě elektrické vicinální dráhy za vypravení zvláštních vlaků, povolení slev, jakož i vyslání svého úředníka pana M. Slavíka, který řídil na št. Plese dopravu. I uvedenému panovi patří náš dík.

VÝSLEDKY ZÁVODU VE SKOKU NA LYŽÍCH. Titul „Mistr RČS. ve skoku na lyžích pro rok 1930“ získává Sigmund Ruud, Lyžařský Závodní Klub, Praha.

Třída I. 1./1. Ruud Sigmund L. Z. K., Praha 232.8 bodů, 50, 51; 2./4. Burkert Rudolf, H. D. W. 210.4 bodů, 47, 46; 3./5. Lauer František H. D. W. 208.7 bodů, 44, 45; 4./7.

Novak Paul H. D. W. 169.7, bodů 38, 34; 5./11. Banyasz František H. D. W. 118.4 bodů, (38) p., 42.

Třída II. 1./2. Šimůnek František S. K. Slavia, Praha 214.9 bodů, 48, 48; 2./8. Cífka Jan L. K. Vinohrady 144.1 bodů, 45.5, (45) p.; 3./9. Zima Josef Vysokoškolský Sport 141.8 bodů, (43) p., 47; 4./10. Beranovský J. S. K. Mor. Slavia Brno 139.- bodů, 42.5, (45) p.; 5./13. Havlíček Vl. L. K. Z., Praha 107.5 bodů, (37) p., 34; 6./14. Bergheier J. H. D. W. 99.9 bodů, (37.5) p., 33.5.

Třída III. 1./3. Lukeš Jaroslav Č.K.S. Ski Jilemnice 213.9 bodů, 45, 48; 2./6. Hanuš Kamil L. Z. K., Praha 186.9 bodů, 41.5, 43; 3./12. Holubec Jos. L. Z. K., Praha 116.- bodů, (37) p. 37.

Přihlášeno 40 závodníků — startovalo 34 — klasifikováno 14 závodníků.

Výsledky závodu sdruženého.

Titul „Mistr RČS. pro rok 1930“ získává Ruud Sigmund, L.Z.K., Praha. Třída I.: 1/1 Ruud Sigmund, L.Z.K., Praha 445.5 bodů, 2/3 Lauer František, H. D. W., 399.15 bodů; 3/6. Banyasz František, H. D. W. 336.5 bodů 4/11. Novak Paul, H. D. W. 277.4 bodů.

Třída II.: 1/2. Faistauer Jar. Č.K.S. Ski Jilemnice, 401.7, 2/4. Havlíček Vl., L. Z.K. Praha, 383.8, 3/5. Cífka Jan, L. K. Vinohrady, 336.9. 4/7. Beranovský J., S. K. Mor. Slavia, Brno, 331.5. 5/8. Ružinský Jan, S. K. Vysoké Tatry, 320.3. 6/9. Braun Vlastimil, L. Z. K., Praha, 296.4. 7/10. Vondrák Karel, Č. Ski klub Hradec Král., 277.9. 8/12. Danzer Vlad., Vysokoškolský Sport, Praha, 253.4. 9/14. Hauner Fr., L.Z.K. Praha, 235.8. 10/15. Hilčer Fr. L. Z. K. Praha, 233 bodů.

Třída starších: 1/13. Matys Jan, Ski klub Bratislava, 237.6. 2/18. Brdička Jar., Č.S.K. Hradec Králové, 100.5. bodů.

Výsledky závodu na 18. km. Titul „Mistr RČS. v závodě v běhu na lyžích pro rok 1930“ získává *Vladimír Novák*, Vysokoškolský Sport, Praha.

Třída I.: 1/1 Vladimír Novák, Vysokoškolský Sport, Praha, 1.31.22. 2/2. František Bujak, H. D. W., 1.34.53. 3/7. Bánjász František, H. D. W., 1.40.43 4/8. Ruud Sigmund, L. Z. K., Praha, 1.40.46. 5/12. Lauer František, H. D. W., 1.42.23. 6/17. Novák Pavel, H. D. W., 1.52.00.

Třída II.: 1/3. Faistauer Jaroslav Č.K.S. Ski Jilemnice, 1.36.15. 2/4. Hanč Boh., Č.K.S. Ski Jilemnice, 1.38.11. 3/5. Stehlík Leoš, S. K. Slavia, Praha 1.38.15. 4/6. Kožnárek Vilda, S. K. Mor. Slavia Brno, 1.38.20. 5/9. Havlíček Vl., L. Z. K. Praha, 1.40.59. 6/10. Ružinský Ján, S. K. Vysoké Tatry, 1.41.08. 7/11. Cífka Ján, K. L. Vinohrady, 1.42.15. 8/13. Beranovský J., S. K. Mor. Slavia, Brno 1.46.00. 9/14. Dlouhý Bl., Vysokoškolský Sport, Praha 1.46.21. 10/15. Hilčer Frant., L. Z. K. Praha 1.47.12.

Třída starších A.: 1/19. Kosina Jindřich, L. O. Sokol Pražský, 1.53.12. 2/26. Brož František, L. K. důstojníků Praha, 2.00.57. 3/31. Matys Jan, Š. K. Bratislava, 2.09.40. 4/34.a, Brdička Jar., Č. S. K. Kradec Králové, 2.21.34. 5/38. Babiak Ján, Ski klub B. Bystrica, 2.31.05.

Třída starších B.: 1/32. Kala Antonín, L. O. Sokol Pražský, 2.12.48. 2/36. Heger R., K. L. Vinohrady, 2.23.01. 3/40. Zimner Karel, L. Z. K., Praha, 2.53.57. Přihlášeno 61 závodníků — startovalo 53 — vzdalo se 13 závodníků.

Výsledky závodu, 10 km pro III. třídu. 1. Lukeš Jaroslav, ČKS. Ski Jilemnice, 1.02.50. 2. Hanuš Kamil, L.Z.K., Praha, 1.06.30. 3. Puterlík Karel, Vysokoškolský Sport, Praha, 1.017.23. 4. Holubec J., L. Z. K. Praha, 1.09.57. 5. Beneš Otakar, Č.K.S. Ski Jilemnice, 1.01.06. 6. Šabata L., Sokol Pražský, 1.10.38. 7. Kučera Jan, L. Z. K., Praha, 1.11.19.

8. Šoltys Frant., S. K. Vysoké Tatry, 1.11.59. 9. Formandl Jan, Vysokoškolský Sport, Brno, 1.13.48. 10. Čapek Zdeněk, Vysokoškolský Sport, Brno, 1.15.01. 11. Višňák O., L. Z. K. Praha, 1.15.24.

Výsledky závodu žen na 7 km. 1. Fridländerová Běla, L.Z.K. Praha., 58.44. 2. Šmerhová A., L. Z. K. Praha, 1.00.56. 3. Kozáková Olga, L. Z. K. Praha, 1.01.58. 4. Pluhařová Růžena, Č. S. K. Vysoké nad Jiz., 1.02.28. 5. Prošková Berta, S. K. Vysoké Tatry, 1.02.35. 6. Filipová V., Vysokoškolský Sport, Brno, 1.03.31. 7. Nezavdalová V., Č. S. pro Zimní Sporty, 1.04.05. 8. Knappová J., L. Z. K., Praha, 1.05.37. 9. Křížová Hana, Vysokoškolský Sport, Praha, 1.10.25. 10. Kučerová Věra, Vysokoškolský Sport, Praha, 1.17.15.

Akademický přebor čsl. v běhu na lyžích pro rok 1930 získává *Vl. Novák*, Technika, Praha.

1. Novák Vladimír, Technika Praha, 1.31.22. 2. Stehlík Leoš, Universita Praha, 1.38.15. 3. Koznárek Vilda, Universita Brno, 1.38.20. 4. Beranovský J., Universita Brno, 1.46.00. 5. Dlouhý B., Technika, Praha, 1.46.21. 6. Brabec Karel, Technika, Praha, 1.54.02. 7. Danzer Vl., Universita Praha, 1.55.02. 8. Hauner Ed., Universita Praha, 1. 59.26. 9. Kovařovič Jos., Universita, Praha, 2.04.59.

Akademický přebor čsl. ve skoku prostém pro rok 1930 získává *Josef Zima*, Technika Praha.

1. Zima Josef, Technika Praha. 2. Beranovský J., Universita Brno.

Akademický přebor čsl. v závodě sdruženém pro rok 1930 získává *J. Beranovský*, Universita Brno.

1. Beranovský, Universita Brno. 2. Danzer Vlad., Universita Praha. 3. Hauner Ed., Universita Praha, 4. Brabec Karel Technika Praha.

Akademický přebor čsl. v běhu na lyžích na 10 km pro III. třídu získává *L. Šabata*, Universita Praha.

1. Šabata L., Universita Praha. 2. Formandl Jan, Universita Brno. 3. Čapek Zdeněk, Universita Brno, 4. Starý S., Universita Praha.

Akademický přebor čsl. v běhu na lyžích na 7 km pro ženy získává *V. Filipová*, Universita Brno.

1. Filipová V., Universita Brno. 2. Křížová Hana, Universita Praha. 3. Kučerová Věra, Universita Praha.

Výsledky mistrovství klubů: Titul „Mistrovský klub RČS. pro rok 1930“ získává Lyžařský Závodní klub, Praha. Pořadí: 1. Lyžařský Závodní klub Praha, 2858.40 bodů. — 2. ČKS. Ski Jilemnice, 1863.60 bodů. — Vysokoškolský Sport Praha, 1559.2 — 4. S. K. Slavia Praha, 1219.9. — 5. Sportovní klub Vysoké Tatry 899.30. — 6. S. K. Moravská Slavia Brno, 851.5. — 7. Klub lyžařů vinohradských Praha, 670. — 8. Skiklub Bratislava 426.60. — 9. S. K. Nové Město na Moravě, 414.-. — 10. Č. S. K. Hradec Králové 378.40. — 11. Sokol Pražský, 331.50. — 12. Č. Ski Klub Čes. Budějovice, 306. — 13. Sokol Studenec, 273. — 14. Lyžařský klub Jestřebíh hor, Malé Svatoňovice 259.50. — 15. Čes. Ski klub, Vysoké nad Jiz. 222. — 16. Sokol Jičín 153. — 17. Vysokoškolský Sport Brno, 148.50. — 18. S. K. Baťa Zlín, 121.50. — 19. Lyžařský klub důstojníků, Praha 112.50.

DR. O. BRAUNER: IX. lyžařsko-střelecké závody čs. branné moci.

Žádné snad z dosud pořádaných vojenských závodů lyžařských netrpěly rozmarným počasím tolik, jako letošní. Bylo to, jak říká ředitel Havel: každých pět minut jiné překvapení. Začalo to překrásným jarním počasím, ve dne slunce, v noci mráz, — to bylo po dobu příprav závodních, vyhledávání tratí, značení, zavádění kontrol, atd. — pak přišla vláda Zimy podle všech předpisů. Sněhová vánice s víchřicí, zase trochu slunce, pak hodně sněhu, snad na 40 cm prachový, a potom mlha, teplo, hluboký, mokrá sněh a v neděli nakonec závodů pěkný dešť. Tedy sbírka počasí se všemi označeními, jež snad mohou každý pátek při hlášení povětrnosti býti vyjmenovány. A tyto změny počasí ovšem v první řadě odneslo pořadatelstvo závodů. Takovou trať závodu 30 km dáti dohromady, když většina spojení trati je bez sněhu, je obzvláštní radost. A tak vřehni trať mistr, škpt. Frgal, div z toho nezešedivěl. Udělala se část trati a druhý den již došlo hlášení, že tam schází na 50 m spojení, které

je beze sněhu. A ještě co nejhoršího, stále bylo nutno bráti zřetel na střelnice, takže k vůli střelnici na př. na Štrbském Plese, byla z důvodů bezpečnostních vyloučená pro závodní trati Mlýnická dolina. Konečně trať definitivně pro 30 km závod sestavena, na velké kusy trati nanesen sněh, na př. celý sjezd z Drigantu směrem na Popradské Pleso a přes noc napadlo na 30 cm sněhu. A tak veškerá ta práce byla zbytečná. Potom zase vadil nám dostatek sněhu, takže bylo nutno trati stále prošlapávat a takovou překážkovou, již jsme letos udělali z větší části holmenkollskou, museli jsme pracovat třikrát, neboť vždy nám mezi stromy úplně zmizela. A co můstek?

Ten vypadal k pláči. Celý nájezd beze sněhu. Tak k tomu cirkusu ještě tohle. Plně tři dny navázel se sněh na rozjezd a nebyti toho, tak se vůbec nemohlo v neděli skákat, ježto nový sněh, jehož do neděle napadlo dobrých 40 cm, vůbec na umělý rozjezd se nechytil. —

EXPRESNÍ FOTOSLUŽBA

Je-li obchod uzavřen, chodte do schránky, umístěné na mřížce, filmy neb desky k vyvolání! — Napište svoje jméno a počet otisků, jež si přejete! — Druhý den večer v 18 hodin bude práce hotova.

WACHTL

PRAHA II., NÁRODNÍ TŘ. 26

(U Choděří),

PRAHA II., SENOVÁŽNÁ 8

(vedle Hotelu de Saxe).

F O L O

Skvěle tyto všechny uvedené příjemné práce vykonala spojovací četa z Popradu za velení kpt. Koťátka, k čemuž ovšem ještě přistoupilo telefonní spojení po celou dobu závodů, jež samozřejmě fungovalo bezvadně. Vojini pak střídali se v kontrolních službách při závodech na tratích s četnickým kursem lyžařským a provedli pak obě složky tuto namáhavou službu výborně, čímž o bezvadný průběh závodu velmi se zasloužily.

Zájem o letošní závody byl zvláště veliký, což patrně bylo výsledkem skvělého umístění naší vojenské hlídky při mezinárodních závodech v Oslo. Přítomnost pana ministra Viškovského, celého sboru vojenských attache, zástupců branných výborů a sboru generálů dodala celému skvělému provedení závodů zasloužený rámeček. Nemohu si odpustiti srovnání s prvními závody čes. branné moci r. 1922, kdy jedinou vojenskou osobou tehdy přítomnou byl tehdejší zemský velitel p. generál Syrový. Jaký je to rozdíl za těch několik let a jak dnes vojenské lyžařství, jež v prvních letech bylo přezíráno, učinilo dalekosáhlé pokroky a jak zájem všech příslušných činitelů o ně ohromně vzrostl. A musím hned jmenovati pana ministerského předsedu Udržala, který jako ministr národní obrany svým zájmem o vojenské lyžařství také zájem ostatních vzbudil.

Závody byly zahájeny slavnostním způsobem ve středu 12. března, když jednotlivé hlídky nastoupily před hotelem Jiskrou podle čísel vylosování a po hlášení velitelem závodů I. zástupcem náčelníka hl. štábu div. generálem Votrubou generálnímu inspektorovi Podhájskému, tento k závodníkům pravil, že armáda ve svém výeviku musí klásti důraz nejen na to, aby voják v zimním terénu co nejrychleji se dostal na určité místo, nýbrž také na to, aby se mohl cestou s úspěchem postavit nepřítelem. Proto byly letos závody poprvé nazvány lyžařsko-střeleckými, a proto při nich střelba dobývá stále většího uplatnění. Boj mezi rychlostí na lyžích a mezi zdatností střeleckou bude dalším nyní motivem závodů. —

Start závodu hlídkového na 30 km se střelbou byl o 9. hod. před turistickou jídelnou. Závodu tohoto letos poprvé zúčastnily se hlídky 4 členné t. j. velitel důstojník, jež jel bez pušky, s revolverem, triedrem a taškou na mapy a třemi členy hlídky vojiny. Výzbroj těchto členů byla letos doplněna torbami. — Trať vedla na Kriváňské louky, kdež střelilo se po prvé, vracela se zpět na Štrbské Pleso a pokračovala přes Drigant na Popradské Pleso, kdež byla střelnice druhá, pak následoval sjezd Mengušovskou dolinou, přejezd elektrické dráhy a silnicí kolem hotelu Mori směrem k nádraží Štrba až na 1050 m a výstup zase zpět na Štrbské Pleso, kdež před příjezdem do cíle střelilo se na jezeře po třetí. Nejvyšším bodem trati bylo Popradské Pleso 1500 m. Sníh byl poměrně dobrý, trať pečlivě projeta, ale výstup z nejnižšího bodu trati po silnici velmi špatný a unavující a název, který mu dali závodníci „Frgalovo krematorium“, skutečně odpovídal pravdě, ježto několik hlídek bylo tam poraženo, ač po celou trať jely výborně. Týká se to hlavně hlídky 4. pěší divise, vedené tentokrát skvěle kpt. Buchtou, která, ač měla startovací číslo 1., jela až k hotelu Mori nejlepší závod a měla i lepší čas než hlídka Německého, ale „Krematorium“ ji oddělalo.

Výsledek hlídek byl tento: I. 11. pěší div. (npor. Německý, svob. Bartoň, voj. Möhlwald a Erben), čas 3-30-45 hod., zásahů celkem 28, bodů 421-33, II. 2. hor. brig.

(škpt. Kubánek, svob. Roland, Ullman a Vondrák), čas 3-44-28, zásahů 38, bodů 419-40, III. 1. hor. brig. (por. Beran, voj. Legler, Krinke a Rožek), čas 3-44-16, zásahů 30, bodů 398-16, IV. 12. pěší div. (por. Glos, čet. asp. Müller, voj. Gampe a Horn), zásahů 43, bodů 390-83, ostatní pak hlídky následovaly takto: 8. p. div., 3. p. div., 9. p. div., 4. p. div., 7. p. div., 10. p. div., 1. p. div., 6. p. div., vojenská akademie, 2. p. div. a vzdala se 5. p. div. — Vítězství Německého hlídky nebylo tedy celkově přesvědčující, a kdyby byla hlídka 2. horské brigády měla pouze o jediný zásah více, tak zvítězila. Konec závodů jet za silné vánice a na poslední střelnici sníh bil plnou silou do očí střelců. Jestliže za těchto okolností dojely mimo jediné všechny hlídky ve velmi dobrých časech a při tom dosáhly až 50% zásahů — pak nutno výkony tyto kvalifikovati jako znamenité, nehledě již ani k tomu, že letošní špatná zima nedovolovala většině hlídek řádného výeviku.

Po čtvrtetním odpočinku byl v pátek na pořadu závod jednotlivců na 18 km spojený se závodem ve střelbě na Štrbském Plese. Každý závodník střelil na dvě figury 10 náboji. Škoda, že na střelnici přijeli závodníci již po 4 km, takže většinou byli ještě všichni svěží. Jistě příště bude závod ve střelbě přeřazen až ke konci závodu. Závodu tohoto zúčastnilo se 13 gažistů a 41 vojínů. Vzdali se 3. Trať vedla opět směrem na Kriváňské louky a vracela se pod hotely na Štrbské Pleso, kdež bylo střeleno. Odtamtud na silnici Svobody, výstup po cestě k Popradskému Plesu a při poslední serpentíně zpět Mengušovskou dolinou směrem pod hotel Mori a zpět do cíle. Sníh toho dne byl prachový a trať poměrně snadná. Závodu tohoto, jakož i dalších nezúčastnil se již npor. Německý, ježto onemocněl a jen se sebezapřením jel závod hlídkový. Tím ovšem opět ztratil naději získati titulu mistra čsl. branné moci v jízdě na lyžích, který si jistě zaslouhuje a který již po několik let shodou náhodných okolností marně se pokouší dobýti. A tak v třídě gažistů zvítězil por. Pavlík, ppl. 44, časem 1-33-25, 8 zásahy a počtem bodů 464, II. škpt. Krč, hor. pr. 6, čas 1-37-31, zásahů 10, bodů 460-5, III. škpt. Gregor, ppl. 29, čas 1-38-52, zásahů 10, bodů 454-5, IV. kpt. Buchta, č. 1-39-23, 8, 440-75. Následovali pak npor. Pavlíček, por. Beran, škpt. Košut, škpt. Kubánek, šrtm. Pour, kpt. Hopjan, por. Gloss, kpt. Klečka a npor. Kovárna. Mužstvo: I. sv. Roland, hor. pr. 7., čas 1-26-07 hod., zásahů 10, bodů 471-5, II. sv. Bartoň, děl. p. 11, čas 1-26-48, zásahů 10, bodů 375-5, III. voj. Doležal, hor. pr. 2, čas 1-29-18, zásahů 10 bodů 462, IV. sv. Ullmann, hor. pr. 10, čas 1-27-55, zásahů 7, bodů 445-5. Dále následovali: voj. Kunz, svob. Vondrák, des. Kursysz, voj. Möhlwald, který měl nejlepší čas 1-25-42, ale pouze 4 zásahy.

Poslední závod běžecký, a to závod překážkový na 7 km konal se v sobotu odpoledne za účasti 44 závodníků. Závod tento byl tentokrát chudý na překážky, zato veden byl hodně norským terénem, což závodníkům velmi se zamlouvalo. Trať většinou vedena Mlýnicí. Závod tento byl posledním bojem mezi favority mistrovství Rolandem a Bartoněm, když vlastní favorit po neúčasti Německého voj. Möhlwald již při prvním závodu špatnou střelbou odpadl. Bartoň měl však nízké číslo 7 a tak skoro celý závod jel sám a byl proto svob. Rolandem poražen.

V gažistech byl první opět por. Pavlík, časem 59-15

min., II. stkpt. Košut, ppl. 16, 1-05-54, III. škpt. Kubánek, hor. pr. 12, 1-01-56, dále byli kpt. Buchta, por. Beran, škpt. Krč atd. V mužstvu: svob. Roland 55-45, II. svob. Ullmann, 56-33, III. svob. Bartoň 57-21, dále des. Buchar, voj. Möhwald, voj. Horn, voj. Doležal, svob. Čihař atd.

Mistrem čs. branné moci v jízdě na lyžích pro rok 1930 stal se svob. *Viktor Roland*, hor. pr. 7. se 718-5 body. Druhý svob. Bartoň 702-75, třetí svob. Ullmann 679-5 bodů.

Posledním dnem závodů byl závod ve skoku na lyžích, jenž konán současně se závodem Slovenské župy Svazu lyžařů. Počasí bylo bídné. Padání sněhu střídalo se s deštěm a mlhou. Organizace vojenského závodu byla dobrá, což nelze však říci o závodu civilním. — Starterem byl por. v. z. Šonský, velitelem můstku škpt. Kubánek, soudci vrch. ředitel Havel, škpt. Frgal a Dr. Brauner, měřiči délek mjr. Brachtl, kpt. Buchta, npor. Pavlíček a Longa a por. Pavlík. Zapisovatel délek kpt. Vevera a dozorce na doskočišti kpt. četnictva Daněk.

Závodů zúčastnilo se pouze 7 vojnů. Výsledek byl tento: 1. voj. Güntschel, žel. pl. (45, 42 m) bodů 221-4, 2. voj. Möhwald, děl. pl. 11 (43, 44) bodů 210-9 a 3. voj. Vater, děl. pl. 109 (37-5, 39) bodů 141-7. Mimo konkurenci voj. Merganz, děl. pl. 201 (42, 40-5), 216-1 bodů, kterýžto se nezúčastnil předešlých běžeckých závodů.

JUC. IVO POLITZER:

VI. akademické lyžařské přebory československé.

V rámci lyžařských mistrovství československých pro rok 1930 byly uspořádány i VI. akademické přebory. Historie pořádání letošních přeborů, spadajících od oslav 20letého trvání Vysokoškolského sportu Praha, byla velmi pestrá, což zaviněno bylo, jako ostatně u většiny letošních závodů i samého mistrovství, nestálými poměry sněhovými v letošní zimě.

Vzhledem k II. zimním mezinárodním akademickým hrám pořádaným v první polovině ledna v Davosu, jichž se zúčastnili s tak pronikavým úspěchem i naši akademičtí lyžaři, bylo možno uspořádati československé přebory až koncem ledna. Po dohodě lyžařského odboru Vysokoškolského sportu Praha, jemuž letos připadlo pořadatelství, s Č. K. S. Ski v Jilemnici, jenž ochotně nabídl spolupráci, byl vybrán jakožto nejvhodnější termín 25. a 26. leden v Jilemnici. Když však vše již bylo připraveno, scházela nejdůležitější faktor lyžařských závodů, sníh. Ježto sněhové poměry se nelepšily a s pokračujícím časem zmenšovala se možnost získati volný termín, rozhodl se lyžařský odbor V. S. Praha požádati Svaz lyžařů RČS, aby akademické přebory mohly býti pořádány u příležitosti svazových mistrovství. Svaz lyžařů žádosti ochotně vyhověl a odtud spojeny byly pro letošek osudy akademických přeborů s osudem mistrovství svazových. Když tedy bylo rozhodnuto uspořádati hlavní část mistrovství na Štrbském Plese v Tatrách ve dnech 29.—30. března, byly spoluuspořádány akademické přebory, jež po prvé takto byly konány na půdě slovenské.

Tato okolnost, již na jedné straně nutno uvítati, totiž, že akademické přebory konány byly v zemi třetí university československé, měla na druhé straně tu nevýhodu, že neměly takové účasti, jakou by byly měly, kdyby uspořádány

Tím závody byly skončeny. — Odpoledne o 3. hod. bylo slavnostní rozdávání cen. Gen. Podhajský v zastoupení ministra N. O., který odejel na pohřeb spisovatele Jiráka, rozdal čestné ceny, jež byly předem vystaveny a obdivovány všemi přítomnými. Projev pana ministra Viškovského, který přinášíme na jiném místě dnešního čísla, přečetl pluk. gen. št. Dr. Basl. — Místopředseda branného výboru posl. Machnik vyslovil pak uspokojení nad úrovní lyžařského výcviku v čsl. armádě, poukázal dále na to, že při těchto závodech utkali se příslušníci všech národností republiky, poděkoval pak konečně závodníkům za jejich výtečné výkony a pořadatelstvu závodů za vzornou organizaci. — Pak přikročeno k rozdávání cen, mezi nimiž těšila se hlavně pozornosti cena presidenta republiky mistru čs. branné moci v jízdě na lyžích, krásné zlaté hodinky s vyrytým věnováním. Cena Svazu lyžařů, již přivezli oficiální zástupci Svazu arch. Jarolínek a Jílek, obdržel škpt. Gregor, jako nejstarší (39) závodník vojenský. Všem vítězům byly četným shromážděním uspořádány srdečné obace. — Vrch. odb. rada Dr. Sládek poděkoval potom jménem ministerstva zdravotnictví a tělesné kultury vojenské správě za to, že uspořádáním vojenských lyžařských závodů přispívá značnou měrou k propagaci Tater a zvláště Štrbského Plesa a přál pak zdar čsl. armádě a jejímu vrchnímu veliteli.

byly v Krkonoších. Přesto však jejich sportovní úroveň byla vysoká a důstojně se řadila po bok mistrovství Svazu.

V běhu na 18 km zvítězil kol. arch. C. Vlad. Novák, technika Praha, jenž docílil na tuto trať nejlepšího času dobyl akademického přeboru i státního mistrovství. Úspěch tento byl vyvrcholením tak skvělé závodní činnosti Novákovy. Kol. Vlad. Novák dobyl v Davosu v běhu na 18 km titulu mezinárodního akademického mistra, dále vyhrál závod na 50 km o mistrovství RČS, pořádaný jako první část mistrovství 15. února na Benecku v Krkonoších, a nyní získal dvojnásobného vítězství na 18 km v Tatrách. Jest tedy pro letošní rok držitelem 4 velevýznamných titulů. Výkon ten jest jistě jedinečný v historii československého lyžařství. Jako druhý na 18 km umístil se kol. Leoš Stehlík, universita Praha, třetí byl Vilda Kožnárek, universita Brno, čtvrtý Jiří Beranovský, universita Brno. Všichni tito byli také v lednu členy československého akademického mužstva v Davosu. Dále následovali Ing. Dlouhý, technika Praha, Svozil, universita Brno.

V závodě sdruženém zvítězil kol. Jiří Beranovský, universita Brno, druhý byl kol. Danzer, technika Praha, třetí Hauner, universita Praha.

Ve skoku zvítězil kol. Zima, technika Praha, jehož druhý skok dl. 47 m byl jedním z nejkrásnějších skoků celé letošní soutěže na Štrbském Plese, což oceněno bylo také p. továrníkem Formandlem, jenž daroval kol. Zimovi za tento překrásný skok zvláštní čestnou cenu. Druhým byl Beranovský, universita Brno, jenž následoval jen těsným rozdílem bodů.

V závodě žen na 7 km zvítězila sl. kol. Filipová, universita

Brno, druhá byla sl. kol. Křížová, universita Praha, třetí sl. kol. Kučerová, universita Praha.

Zároveň také byla jeta třetí třída na trati 10 km, v níž zvítězil kol. Šabata, universita Praha, druhým byl kol. Formandl, technika Brno, třetí kol. Čapek, technika Brno, čtvrtý kol. Starý, technika Praha.

Závody zakončeny byly v neděli dopol. po oznámení výsledků svazových mistrovství ohlášením výsledků akademických přeborů a rozdělením cen, jež provedeno bylo v saloně hotelu Hvězdoslav.

Na konec nutno vzpomenouti obětavé práce a pozornosti pp. funkcionářů Svazu lyžařů RČS, zvláště p. arch. Jarolímka, jenž projevil svou přízeň studentskému sportu věno-

váním krásné čestné ceny a p. tajemníka Krňoula, jenž obětavě se staral o technickou stránku přeborů. Třeba také vyzdvihnouti zájem p. továrníka Formandla, jež projevil tento darováním řady čestných cen pro nejlepší závodníky studentské brněnské. Jest si přáti, aby takového přízniveu a mecenášu studentského sportu bylo co nejvíce.

S celkovým výsledkem VI. akademických přeborů může býti celá naše studentská veřejnost spokojena, neboť se ukázalo, že i studenti, tedy lidé vedoucí život svým charakterem od lyžařství, jakožto denní potřeby vzdáleným, dovedou býti dobrými, ba vynikajícími závodníky lyžařskými. Doufejme, že tento fakt přispěje k rozšíření lyžařství mezi studentstvem nejen jakožto prostředku zimní turistiky, nýbrž i jakožto sportu závodního.

Zprávy Svazu Lyžařů.

ZE SCHŮZE PRACOVNÍHO VÝBORU SVAZU LYŽAŘŮ RČS. DNE 29. III. 1930. Přítomno 13 členů Pracovního výboru. Omluveni Dr. Procházka, Wecker. Při zahájení schůze děkuje předseda Pilnáček vedoucím výpravy do Oslo za krásné hájení československých barev na mezinárodních závodech F. I. S.

Zápis poslední schůze přečten a schválen.

Ze zprávy jednatele: Na valné hromadě pražského odboru K. Čs. T. zastupoval Svaz Jirků a Dr. Procházka.

Za členy přijaty: K. Čs. T. Jáchymov, K. Čs. T. Kutná Hora, Sokol Horní Branná. Usneseno pro nečinnost vyškrtnutý ze seznamu členů následující: S. K. Železný Brod — S. K. Čechie Olomouc — Sokolská župa Palackého, Frenštát — Sokol Železná Ruda. Usneseno poděkovati klubům a korporacím, které zaslaly blahopřání k úspěchům v Norsku. — Vzato na vědomí sdělení Čes. Ski klubu Praha, ve věci další subvence na stavbu chaty na Mísečkách. — S. K. Vys. Tatry oznamuje vyslání holdovačů štafety panu prezidentu ze Slavkovského štítu. — Akad. K. Čs. T. zve na valnou hromadu. — Čes. Akademie věd a umění zve na přednášku. — Ministerstvo zahraničí povoluje subvenci Kč 10.000 na výpravy do zahraničí. — Ředitelství st. lesů Lipt. Hrádok žádá o vyslání komise na vyměření místa na stavbu chaty. Delegování Jarolímek a Ing. Jílek. — Okresní úřad Vrchlabí dopisuje ve věci sanitních opatření ve svém okrese. — L. Z. K. Praha povoleno podání žádosti na ministerstvo obchodu a na ministerstvo zdravotnictví. — Ministerstvo obchodu zamítá žádost o subvenci na stavbu můstku Č. S. K. Jablonec n./Jiz. — Vyřízeny oběžníky Čs. Všesport. výboru. — Na valnou hromadu Čes. Výboru Olympijského delegování Ing. Jílek, Dr. Pečírka a rada Komárek. — Projevna soustrast nad úmrtím pana Hejdy. — Svaz horských podniků zve na výborovou schůzi, omluvíme naši neúčast a dopíše se, že nemůžeme souhlasiti s nevěcnou kritikou činnosti Svazu v oficiálním orgánu této korporace „Z našich hor a lázní“. — Zamítnuta žádost S. K. Mor. Slavie o udělení podpory zraněnému závodníku Pokornému. — Projednávána záležitost pronájmu Rohanovy chaty na Štěpánce s K. Čs. T., o níž ucházel se též Klub lyžařů vinohradských. — Ze zprávy předsednické. Podrobný referát o výpravě v Norsku jak po stránce povšechné, tak i po stránce technické, jakož i referát o kongresu F. I. S. pronesen bude na nejbližší schůzi správního výboru. — Usneseno poděkovati činovníkům norského Svazu za jejich ochotu projevenou naší výpravě. — Usneseno vrátiti klubům zápůjčky učiněné k za-

jištění výpravy do Oslo. — Projednávána záležitost účtů za cestovné podaného závodníkem Vránou a usneseno při té příležitosti stanoviti likvidátory účtů. Jmenováni Ing. Macháček a Ing. Jílek. — Bárta připraví pro příští období návrh na vedení finančního hospodářství Svazu. — Vzata na vědomí správa Technického odboru o závodech v poslední době konaných. — Na závody o mistrovství RČS. na Štrbském Plese povolena částka Kč 5.000.—. — Na zakoupení čestné ceny pro Akademický přebor povolena částka do Kč 500.—. — Schváleno zakoupení lyží pro závodníky. Klubům rozeslány budou nové upomínky na nedoplatky za příspěvky a odebrané zboží. — Výpisy z účtů zaslány budou klubům ke dni 1. května 1930. — Vzata na vědomí zpráva o dorosteneckém kursu na Výrovce. — D. S. V. upomene se o vrácení zapůjčených mu Kč 1.000.—. — Vzata na vědomí zpráva redaktora časopisu. — V příštích schůzích projednávána bude změna stanov, dále pak nové vypracování smluv mezi Svazem a korporacemi. —e)

ZE SCHŮZE TECHNICKÉHO ODBORU, KONANÉ DNE 25. BŘEZNA 1930. Přítomno bylo 12. členů T. O., omluveni: Kozák, Jarolímek, Scheinerová a Ing. Jílek. Schůzi předsedal místopředseda Komárek.

Vzat na vědomí referát o vojenských závodech na Štrbském Plese. Jednáno o uspořádání závodů na Štrbském Plese a konstatováno, že sněhové poměry jsou dosti nepřiznivé. Podle telefonických rozhovorů se Štrbským Plesem zjištěno, že závod ve skoku bude možno provésti pouze za pomoci velkého množství pracovních sil. Usneseno, aby definitivně o konání závodů rozhodlo předsednictvo na schůzi, která svolána bude na den 26. března t. r. v poledne. Přípravy na Štrbském Plese provede Krňoul. Na Štrbské Pleso pojedje za T. O. Jarolímek, Dr. Moser, za Svaz místopředseda Dr. Pečírka, za Vysokoškolský Sport pp. Politzer a Herold. Na mistrovství pozván byl H. D. W. a Polski Związek Narciarski.

Schváleno jmenování cvičitelů Jesenické župy.

Kluby, jichž cvičitelé nezaslali dosud Svazu svá data za účelem registrace, budou vyzvány oběžníkem, aby sdělili jak jejich cvičitelé pracují a příp. navrhly cvičitelé nekonající své povinnosti k vyškrtnutí ze sboru cvičitelů. Protest Pohorské Jednoty Radhošť, Mor. Ostrava proti soudecovskému sboru na Přeboru dorostu „Memoriál Dr. Synáčka“ předává se protestní komisi. Schváleno jmenování měřičů a soudeč.

—e)

NAŠE SOUTĚŽ NA NEJLEPŠÍ ZIMNÍ FOTOGRAFII, kterou jsme vypsalí v 3. čísle našeho časopisu a opakovali v čísle 6., blíží se ku konci. Vzdor tomu, že vydavatelstvo časopisu vypsaló čestnou cenu, věnovanou mistrem Cinou Jelínkem, poslalo do prodloužené konečné lhůty pouze 5 fotografií své obrázky. Jsou to pp. Rudolf Šíma z Plzně, Fr. Stejskal z Prahy, Eugen Cagán z Vrútek, František Lukavský z České Třebové a F. Radouch z Prahy. — Myslíme, že na naši početnou obec čtenářskou je to trochu málo. Jedeme-li někam na lyže, vidíme, že každý druhý lyžař má sebou fotografický aparát. Tak tedy asi nikdo neumí z nich fotografovati, když si netroufá naši soutěže se účastniti. Ale nevádí, dostali jsme málo obrázků, ale za to pěkné. — Výsledek soutěže oznámíme v příštím čísle a zároveň přineseme reprodukci obrázku, který pokládala komise za nejlepší zimní fotografii.

Různé zprávy.

NEJVĚTŠÍ DOSUD DOČÍLENOU DÉLKU SKOKU NA LYŽÍCH 75 m dosáhl dne 16. února sv. mořický skokan Adolf Badrutt při závodech v Ponte di Legno v Itálii. Skok tento podle obvyklého „čeni jest vlastně světovým rekordem, avšak užívání tohoto označení není správné, ježto možno zde mluvíti pouze o největším světovém výkonu při skoku na lyžích resp. současně o rekordu můstku pro skok na lyžích v Ponte di Legno, ježto délka skoku je odvislá od celé konstrukce můstku a od délky a svahu rozjezdu. — Badrutt skočil po prvé 66·5 m, potom 71 m a konečně za ohromného jásotu diváků 75 m. Za ním rovněž skvělého výkonu dosáhl Venzi Vitale skokem 70·5 m, jenž třetí skok již měl s pádem. Druhé místo za Badruttem obsadil druhý švýcarský závodník Luigi Bernasconi skoky 50, 50, 59 m, jemuž obdivovali jsme se při závodech v Cortině jednak pro jeho humor, a za druhé, že skáče s brýlemi, třetí pak byl Augusto Venzi, který týden nato dobyl v Cortině pohár barona Franchetti.

Dr. O. Br.

SJEZDOVÝ ZÁVOD — „DAVOSER SKI-DERBY“. — Než podám referát o tomto sjezdovém závodě, chei říci, proč jsme jej obeslali. — Podobných závodů je ve Švýcarsku mnoho a byly pořádány většinou pro zábavu a potěšení zimních hostů, jimž se tak poskytovala příležitost vyhrátí cenu: pohár nebo bronzovou, stříbrnou, ba dokonce zlatou lyži. Vítězové všech podobných závodů bývali Angličané a v Davosu měli jsme příležitost poznati veterána sjezdových závodů, Mr. Edlina, „molodec“ téměř 75 letého, který jel Parsem-Küblis 128 krát a ve třídě veteránů byl prvý v čase 29:04. Obrázek jeho podařilo se mně zachytiti před startem na Parsem-Hütte s nezbytným doutníkem, který zahodil, až starter zavolal „los“.

To jsem chtěl předeslati, aby nám nebylo vytýkáno, že jsme obeslali snad hotelový podnik. Letos nás pozval Švýcarský svaz a z pozvánky bylo jasno, že se jedná o závod mezinárodní. Bohužel pozvánka přišla trochu pozdě (nejlepší hoši byli v Norsku) a museli jsme vzítí závodníky pražské: Mezla, Cifku a Havlíčka z Frankfurtu. Když jsme se v sobotu před závodem sešli všichni na Parsem-Hütte, viděli jsme, že je účast obrovská, celé skupiny Rakušanů, Němců, bratří Zoggové z Arosy se svým favoritem Davidem, nechyběli ani „hauři“ z Arlbergu, Zermattu a Innsbrucku. Hoši tvrdých svalů, pevní v nohách, odhodlaní jet všechno

NA ZÁKLADĚ VÝSLEDKŮ CVIČITELSKÝCH ZKOUŠEK JESENICKÉ ŽUPY, konaných dne 16. března t. r., jmenování cvičitelů Svazu lyžařů RČS. pánové:

Leopold Plasgura, L. K. Olomouc — Jaroslav Formandl, V. S. Brno — Alois Mastík, L. K. Olomouc — Jan Čičák, Sokol Šumperk — Vladimír Roháč, L. K. Olomouc — Adolf Svozil, V. S. Brno — Oldřich Smékal, L. K. Olomouc — Bedřich Diamant, Makkabi Olomouc — Hugo Plaschkes, Makkabi Olomouc — Oldřich Vlach, V. S. Brno.

Na základě výsledků zkoušek soudeovských jmenování úředními soudci pro závod distanční i pro skok Ing. Zástěra, B. Zadák, Dr. Ing. J. Eger, pí O. Scheinerová, všichni župa Pražská.

Úředními měřiči jmenování: Kpt. Oldřich Hess a Josef Fryml župa Západočeská, Adolf Novotný, župa Jesenická.

—e.

„šusem“ na svých širokých, dlouhých lyžích s *ocelovými hranami*. I vidouce obloženou chatu na Parsenu touto „lyžařskou ocelí“, sesmutněly zraky naše a Havlíčkovi povzdech vydrál se z úst: „Kam pak na ty „pořízky“! — Dráha nahoře tvrdá, dole úplně ledovatá, to se jim to bude krouhat s tou ocelí!“ — Celkové klesnutí 1400 m na 10 km. Taková „Vysoká kola“ jsou tam 4 za sebou, přecházejí v terén vlnitý až do úplně malých houpaček, rychle za sebou jdoucích, ovšem při velikém sklonu. Zogg to jel vše „šusem“, skokem bral vlnitý terén a bylo rozkoší viděti tyto děti horských velikánů při sjezdu. David překonal svůj loňský rekord a dočílil čas 16:39 (loni 17:50). V den závodu nastala obleva, na spodní části trati byla místo ledu voda a tak nepříšly ocelové hrany plně k platnosti. Naši hoši se umístili čestně, všichni dostali bronzovou lyži, Havlíček s časem 22:50.

Výsledky:

Třída organ. závodníků:

1. Prager Walter, Davos 17:17, zlatá lyže. 2. Reinl Harald, Innsbruck 18:21, stříbrná lyže. 3. Jelen Hans, Arosa 18:50, stříbrná lyže. 4. Tscholl Hermann, Arlberg 19:05, stříbrná lyže. 5. Nöbl Hans, Lenzerheide 19:41, stříbrná lyže. 16. Havlíček, SLČRS. 22:50, bronzová lyže. 26. Cifka, SLČRS. 25:02, stříbrná lyže. 28. Mézl, SLČRS. 25:29, stříbrná lyže

Vůdcové a učitelé:

1. Zogg David, Arosa 16:39, zlatá lyže. 2. Furrer Otto, Zermatt 16:59, stříbrná lyže. 3. Zogg Fluri, Arosa 18:04, stříbrná lyže. 4. Fögger Lugi, St. Anton 18:06, stříbrná lyže. 5. Lantschner G., Innsbruck 18:20, stříbrná lyže.

Třída hostů juniůři:

1. Princ Louis Schönburg, Arlberg 19:33, zlatá lyže. 2. Goekergh P., S. A. S. 22:08, stříbrná lyže. 3. Loopnyt Jan, S. A. S. 22:33, stříbrná lyže. 4. Sandlar Herbert, S. A. S. 23:11, stříbrná lyže.

Třída hostů seniůři:

1. Graf v. Schalenberg 25:25, zlatá lyže. 2. Baumann Fritz 26:59, stříbrná lyže. 3. Kohlwut Hans 28:02, stříbrná lyže.

Třída hostů veteráni:

1. Bauer Josef, Ulm 28:39, zlatá lyže. 2. Lox E. C., Anglie 30:53, stříbrná lyže.

Třída závodníků, veteránů:

1. Edlin Mr. 29:04, zlatá lyže. 2. Kruck Karl 29:22, stříbrná lyže.

Dámy závodnice org.:

1. Schmiedegg Irma, Innsbruck 24:43, zlatá lyže. 2. Lantschner Hedw., Innsbruck 25:40, stříbrná lyže. 3. Kopp Annetarie, Arlberg 27:32, stříbrná lyže.

Dámy, hosté:

1. Miss Gemington Alice, 30:17, zlatá lyže. 2. Begerr, Holandsko 32:16, stříbrná lyže. 3. Trümpi 32:41 stříbrná lyže.

Jílek.

K MEZINÁRODNÍM VOJENSKÝM LYŽAŘSKÝM ZÁVODŮM V OSLO. Z různých rozhovorů a konečně ze zprávy našeho zvláštního zpravodaje Zimního Sportu vysvítá, že o druhé části mezinárodních vojenských závodů v Oslo, panují názory velmi nejasné a co se týče výsledků, dokonce úplně nesprávné.

Pokusím se co nejstručněji vylíčit podmínky a způsob provádění tohoto závodu a zmíním se též o tom, jak málem největší námi dosažený úspěch v závodním lyžařství, byl by býval ztracen.

Jak známo skládaly se mezinárodní vojenské závody v Oslo jednak ze závodu čtyřčlenných hlídek na 30 km v hlídkovém ústroji, jednak ze závodu střeleckého při tomto závodu a pak ze závodu jednotlivců na 30 km, kombinovanému se střelbou.

V hlídkovém závodu obsadili jsme v běhu 3 místo, v závodu střeleckém pak druhé místo. Tyto závody měly mezinárodní soudcovský sbor. Mezinárodní soudcovský sbor nebyl však v závodu jednotlivců, který byl pořádán norskou armádou, a která též obsadila všechny soudcovské funkce.

V tomto závodě startovalo se ve třech třídách přes 400 závodníků. V první třídě (důstojníci a mužstvo do 30 let) startovalo na 330 závodníků, mezi nimi od nás npor. Německý, svob. A. Bartoň, svob. V. Roland a vojín V. Möhwald.

Organisace střelby při tomto závodě kladla velké požadavky na pořadatelský závodů a nebyla rozřešena nejšťastněji. Každý závodník dojíždějící na střelnici obdržel lístek s písmenem a číslem od 1—20, na př. B-17.

Písmeno znamenalo vždy skupinu 20 figur, stojících v jedné řadě vedle sebe a číslo znamenalo, na kolikátou figuru skupiny se mělo střeliti.

Přes to, že skupiny po pěti figurách byly od sebe odděleny větvemi, docházelo k omylům a někteří nechtě pomohli vydatně svým sousedům.

Nás nejvíce zajímal npor. Německý, jehož krásné umístění v běhu, při známé jeho střelecké schopnosti, slibovalo úspěch, a proto s velkou netrpělivostí byly očekávány střelecké výsledky. K těmto dostal se vůdce čs. vojenské výpravy shodou okolností dříve nežli soudcovský sbor; ovšem bylo podotknuto, že ony listiny jsou neoficiální.

Z těchto listin tedy náš vůdce ihned „vytáh“ si ony střelecké výsledky, které nás nejvíce těšily, nebo bolely, a vypočetl, že při 8 zásazích (z desíti), které npor. Německý měl, umístí se na druhé místo v I. třídě.

Veliká radost a jásot trvaly jen do večera, do doby, kdy pořadatelstvo závodů vydalo prvou zprávu o výsledcích, v níž npor. Německý figuroval s jedním zásahem náhle na patnáctém místě.

Následovala řada ze začátku neúspěšných intervencí vůdce výpravy, až konečně při posledním přezkoušení výsledků zjištěn byl omyl, původní soudcovské listiny prohlášeny za jediné a autentické a při slavnostním rozdělení cen vyhlášen následující výsledek:

I. třída:

1. Fin Aarne Valkama, čas 2.44,43; zásahů 10.

2. ČSR. npor. O. Německý, čas 2. 44,30:5; zásahů 8.

Výsledek tedy jistě nečekaný a doposud neodcenený v uvážení toho, že naše dosavadní úspěchy na severu pohybovaly se dosud od 30—50 místa nahoru. *Fgl.*

DOBŘÁ NÁLADA — SPOROVNÍ ÚSPĚCH. I malé příčiny pokazí nezřídka náladu. Při trainingu způsobené řezné nebo tržné poranění, odření kloubu, puchýř nebo malá spálenina jsou maličkosti již samy o sobě nepříjemné. Zvláště však neopatříme-li takové poranění účelně, a to hned. Znečištění a zánět, toť obvyklé následky, které jsou pak na týdny překážkou dobré nálady, ne-li neúspěchem a horším ještě. Neopatrné vydání 3—8 Kč a zachránce byl by po ruce. Za několik vteřin na poranění přiložen, drží pevně, je neobjemný, a nenápadný, nepřekáží, zastavuje krvácení, čistí ránu, chladí a hojí. Prosim, to je štěstí v neštěstí, to je náš domácí dobrý a levný Zenkokollový rychloobvaz „Kosmoplast“ (Kleining) z lékárny nebo z drogerie. Je alespoň tak dobrý, jako drahé zahraniční dírkované druhy, neboť pod ideálním obvazovým polštářkem není lepivého nánosu. Rána se bez překážky vypařuje a zahojí velmi brzy, aniž by dírkami mohla býti znečištěna. — Budete překvapeni.

JAK JSME V NORSKU BYDLELI. Vojsko ubytováno bylo v kasárnách a důstojníci bydleli v hotelu „Regina“. Vesměs si ubytování chválili, já však echi zmíniti se o hotelu „Astoria“, kde ubytována byla civilní výprava. Hotel ten, ležící uprostřed města, byl právě letos dostavěn a byli jsme jeho první návštěvníci. Má 85 pokojů se 120 lůžky, z nichž šedesát opatřeno jest telefonem. Mnoho z nich jest spojeno přímo s koupelnou. — Jeden výtah osobní a jeden zavazadlový obstarávají dopravu mezi pěti poschodími. Celé nutné zařízení jest elektrické. Všechny pokoje mají teplou a studenou vodu a každé poschodí svoji samostatnou koupelnu. Topení je ústřední a v kuchyni též nejmodernější zařízení elektrické. Ze společenských místností největší jest jídelna pouze pro hotelové hosty, kuřácký salon, společenský salon atd., vesměs zařízení s vybranou elegancí. Majitelkou jest paní Bye, dáma ovládající několik řečí a mající veliké zkušenosti v oboru hotelového podnikání, poněvadž toto jest tradiční v jejím rodě. V hotelu jest 30 osob personálu, vesměs ochotného, ovšem s malou znalostí němčiny, což způsobilo často i zertovné obtíže. Mimo uvedených zařízení má hotel vše co kvalifikuje jej na podnik prvního řádu svého druhu. Náklad na hotel vyžádal si ca našich 10,000.000 Kč Paní hotelu věnovala každému z nás na rozloučenou hedvábnou norskou vlajku a slíbili jsme ji, že všem, kdo by chtěli v Oslo trávití příjemný pobyt, její podnik doporučíme a slib tento tímto také plníme, poněvadž jistě toho zasluhuje. *Fgr.*

DOJMY ZÁVODNÍKA HAVLÍČKA Z PARSENN-SKI DERBY V DAVOSU 1. III. 30. Tak jsme přijeli do Davosu, abychom „očíkali“ pověstné „Parsenn Derby“, vzhledem k tomu, že byl závod ve sjezdu pojat do Mezinárodních soutěží. Píši výslovně „očíkali“, poněvadž jsme co laikové v podobných závodech nepočítali s nějakým umístěním. Alespoň ne nahlas. Pod vedením „starostlivého svazového dědka“, Ing. Jílka se nalézali Abfahrtsläufri v naději Mézl, Cifka a moje maličkost. Hrozně jsme se styděli za svou bělostnou barvu a spěchali proto použití známého osvědčeného přípravku „Eskolinu“ po němž jsme utěšeně zhnědli. Bohužel se ta celá krása stěhovala ráno do umývadla, tak, že jsme, nechtíce zbůhdarma „opalovati“ vodu, podruhé experiment neopakovali.

V sobotu ráno jsme sportovali pomocí lanovky do Wolfgangu a odtud pěšmo na Parsenn-Furka, kde jest start závodu.

Zpočátku jsme na celou věc pohlíželi s jakýmsi pohrdáním, v polovíce jsme si řekli, „že na tom přece něco je“ a v Küblisu, po projetí 10 km dlouhé trati s 1400 metrovým klesáním, jsme už neřkali vůbec nic. Jenom Mézl podotkl za chvíli s povzdechem: „Vono se tady asi přece jen dá těch 10 minut nahonit!“ A my jsme jeho povzdech opakovali, neodporující. Totiž, kdo má čas do deseti minut za vítězem, dostane bronzovou lyži Ski Klubu Davos. Stříbrná je do 5 min.

Vrátivše se domů, oddali jsme se svým oblíbeným zábovám. Cifka posílal nesčetné pohlednice, Mézl podniknul výzkumnou výpravu po Davosu (k jeho lítosti tam nemají museum!) spojenou s drancováním krámů, převážně potravinářských. Já pak jsem pomýšlel na udělení závěti, ale pro nedostatek cenin vhodných k odkazu jsem od toho upustil.

Co dělala naše reprezentácia nevím, neboť se objevila až k večeru, po níž nás valem zahнала na lože, vzhledem k ztřeššímu „masakru“ jak se vyjádřil Cifka.

Nazítí ráno jsme opakovali včerejší turistický „výkon“ na Parsenn Hütte, jelikož jsme se co poddaní Krakonošovi neodvážili popuditi jej připřežením psích potahů, jak jest zde zvykem.

Nahoře jsme se obdivovali moderním směrům tuzemských mazačů, jež vpalovali medium a vůbec kouzlili směsi, pro nás nezkušence nepochopitelné.

Veliké sympatie v nás vzbudil jeden Japončík, jenž se odvážil čeliti nebezpečím velehor bez tulených pásů, bez péra systém Amstutz, ba co dím, dokonce i bez ocelových hran!

U startu jsem vyvolal svým příchodem s běžkami bujarou veselost a útrpné pohledy, jež mne velice dojaly.

A pak jsme jeli. Jak — o tom se nechci šířiti, jednak jsem pro slzy v očích nic neviděl, a jednak se člověku vždycky zdá, že to jede dobře, dokud se nedozví svůj mizerný čas, jenž ho přesvědčí o opaku. *Havlíček.*

STÁTNÍ LYŽAŘSKÝ KURS, určený pro cvičitele Sokola, D. T. J., Orla, uč. tělocviku a čl. sport. klubů, konal se ve dnech od 17. II.—23. II. 30 na Sokolské boudě.

Státní dotace (25 Kč denně na hlavu — celkem 175 Kč) byla povolena bohužel jen pro 56 lidí, zatím co došlo 90 přihlášek. Z 56 přijatých bylo 40 Sokolů a 16 uč. tělocviku (Na boudě bylo přijato 6 externistů).

Většina kursistů dorazila na boudu hromadně (na poloviční sl.) asi v 15 h. 17. II. Admin. vůdce, p. Pešek (taký lyžoval), ústním podáním svolal kursovni národ na půl sedmou. Představil technic. vůdce p. štkpt. Mračka, který přivítal dámy a pány (později dívky a kluky zvané), zmínil se o účelu kursu a oznámil rozdělení dne: 6:45 budíček, 7:30 snídaně, 7:55 seřazování družstev, hlášení, v 8 odjezd, 11 rozehod před boudou, 11:30 oběd, v 13:55 seřazování, hlášení, ve 14 odjezd, v 16 rozehod, 16:30 svačina, od 15:30 event. přednáš., 19:30 večere.

Následoval zápis. (Trval půl druhé hodiny). Na příští den (na každý den jiná) určena „služba“ pánská i dámská. Jejím úkolem bylo, ráno každého osobně vzbudit a 5 min. před důl. termíny, t. j. jídlem, seřaz. přednáš. a p. upozornit a přirozeně podávat hlášení. Také pan Černý představil se jako „starý boudař“, přednesl svá přání a stížnosti na předcházející kurs a upozornil, že pense se platí předem.

18. II. Od 8 do 9:30 rozřadování kursistů do družstev.

Byl prudký vítr a mlha a proto zajel „štáb“, do lesa na mýtinku nedaleko boudy. Před ním po ukázkách št. r.

Hromádky dělali příp. neudělali nejdříve ženy: za I. přívratný oblouk, II. kristiánku do l., III. telem. do pr. Muži prvá a po nich druhá část: Za I. přívrat. obl. do pr. a přívrat. krist. do l. II. kristiánku do l. III. příčný skok do pr.

Od 9:30 do oběda volno (instr. patrně psali seznamy družstev). V 13:55 nástup družstev a pozdrav „Zdar!“ I. 17 os. vedl št. r. Hromádka, II. 16 os. vedl št. r. Babka, III. 16 os. vedl RNC. Potměšil, IV. 13 os. vedl štkpt. Mraček. Ve 14 hod. počíná vlastní kurs. Družstva na povel odjíždí za sebou k triangul. bodu. Zde cvičili všichni: jízdu na rovině a obraty na rovině. Velmi důkladně metodicky a na počítání. Až na IV. družstvo, které zůstalo při započaté práci, odjela ostatní družstva na svahy a cvičila: obraty na místě, na svahu, sjezdy a pády, vstávání a výstupy. V 16 h. rozehod u boudy.

V 17:30 přednáška p. štkpt. Mračka na tema Lyžařské názvosloví (vyprac. Svaz. l. Č. O. S. a V. těl. šk. Pův. návrh podala Voj. těl. šk.). Pan štkpt. přednesl názvosloví se zřetelem k praxi, takže přednáška mohla být považována za schema toho, co se dá na lyžích dělat a snad i kostrou programu současného kursu.

V dalších dnech, t. j. ve středu, čtvrtek a pátek probírala družstva metodicky přívraty, přívratné kristiánky (jim se věnovala obzvláštní péče), odvrat. kristiánky, sjezdy střelou v zákl. post. až dřepu, telemarky, přeskoky (až na II. družstvo, které vedl starší (nikoli starý) št. r. Babka. Mechanisování zvláště přívratů bylo zpestřováno přešlapováním, bruslením, závodními ba i společenskými hrami (ovšem, že na lyžích). Požadavky, t. j. sklon svahů, množství a velikost překážek byly stupňovány podle dobrého zdání toho kterého vůdce. Jest jen říci, že nepřiliš až na I. družstvo. I členové prvního družstva „by neřekli, že takové svahy (v lese nad Kol. b.) se dají sjet.“ (pomocí přeskoků). A přece oni to byli, vedeni Hromádkou, kteří díky své větší pohyblivosti se mohli pustit až ke Kolínské b. (seskákat zalesněnou stráň třebas i dvakrát) a potom ovšem být již ve čtyři hodiny na Sokolské boudě. Přes to, že čas byl rozdroben (na den připadlo 3 až 3½ hodiny práce), že nedělaly se tury aspoň polodenní, rozmnožili se jistě řady budoucích cvičitelů a každý si odnesl něco, co ještě neuměl.

Sobota byla dnem vyvrhnutí, opakování a ukončení. Korunou dne byl „noční výlet“ (místo nedělního dopoledne). Vyjeli jsme v 19:30 známou širokou cestou na paseku 25 min. vzdálenou a ve 20:30 jsme se vrátili. Byli jsme poučeni jak se hledá severka, nejdříve ovšem Velký a Malý Medvěd, kde je Wega a nejkrásnější souhvězdí sev. polokoule Orion s kordíkem. Bylo třeba jeti zticha (při nočních výletech je to jedna z prvních nutností) a udržovati rozstup. Byl krásný večer.

K vůli přehledu techn. části přeskočil jsem velmi symp. večer 19. II. Výplatu.

21. II. přednášel p. štkpt Mraček o lyžařském filmu vytvoř. voj. těl. školou. — Film, pokus uspoř. určité lyžařské prvky. Chybí finesa lyžařství — skok. — Popis výzbroje. Informace začátečnickům a rady všem. Rozdíl mezi vlastním učením se a cvičením pomocí učít. (kursů). Přehled postupu při výcviku. Průpravné cviky jsou dobrým úvodem k lyžování.

Kapitolku tvoří ubytování věcně stravování. Ti, co si říkali, ať je to drahé na Sokolské boudě, jen když jsou tam sprchy, byli hořce zklamáni. Pravda sprchy jsou, ale zakázány. Sokolská bouda téměř komfortně vybavená (až na jednu spol. nocleh., která je vytapet. plísní) trpí nedostatkem vody. Bouda s výbornou komunikací (lanovka), nehodí se pro kursisty, neboť ti jsou trpěným zlem, na kterém p.

Černý (včetně číšníků), pro výb. komunikaci, prodělává a proto velmi nevlídně přijímá.

Nic na světě však nevezme lyžařům náladu, smích, touhu skotačit, křičet a chechtat se na lesích. Většina slunných dní nás zbarvila do bronzova a marná byla snaha mlh, tu milou barvičku z nás smýt, zrudli jsme na prudkém větru ještě víc.

o o.

K ČLÁNKU „BERNINA“ OD M. ROZEHNALA. V únorovém čísle „Zimního Sportu“ byl uveřejněn článek s nadpisem „Bernina“, jehož autor M. Rozehnal popisuje „První slezení Berniny“ a v odstavci druhém „Jak jsem neslezl Berninu“.

Jest zajisté na místě, aby v časopisu „Z. Sp.“ byly občas uveřejňovány články pojednávající o alpismu a to všim právem, neboť alpismus jest lyžařství nejbližším sportem a v době letní bývá lyžařství často pokračováním alpismu při alpských turách nad 3.000 m.

Ovšem každý soudný čtenář předpokládá, že obsah článku bude odpovídati věcně skutečnosti, aby povzbuzoval čtenáře k podobným turám a vzbuzoval v něm nadšení pro krásy velehor.

Pisatel uvádí třeba, že z Berninahäuser dostal se za půl hodiny na sedla Diavolozza (přesně 2977 m) — tedy z výšky 2049 m do výše 3000 m za 1/2 hod. Partie tato vyžaduje plně 3 hodiny vytrvalého stoupaní.

Diavolozza chata i Boval-hütte slouží k výstupu na Berninu a ne jak pisatel uvádí pouze Boval-hütte ku sestupu, odkud za 2 hodiny možno se dostat k lidským obydlím.

Pisatel musel podle toho o 12. hod. opustiti sedlo Diavolozza, neboť podotýká, že dosáhl několik skalisek Isla Persa o jedné hodině. A cestu tuto líčí: „brouzдал jsem se půl hodiny po nárt vodou, padaje po kluzkých svazích do vodních nádrží.“ Tedy podle všeho byl důkladně promočený, což mu nikterak nevadilo, aby dosáhnul Isla Persa, ihned usnul.

A nyní nejzajímavější část líčení začíná: „Když jsem se probudil, na nebi hnaly se šílenou rychlostí bílé mraky. Na hřebenech velehor divoký víchř smetal sních a hnal jej jako prachová oblaka — divoká tormenta, záplavy sněhu.“ Tedy podle tohoto líčení pravá horská bouře — strašná pro každého horolezce ve výšinách velehor. Jen ten, kdo tyto sněhové bouře zažil, dovede posouditi, že za takové bouře nemůže nikdo sám podniknouti další turu ohromnými masami berninských ledovců.

A přece pisatel sám jde dál „schvácen vášní mrznout, zasypáván sněhovými koberci, uvězněn na svíslé stěně“. A dále pokračuje: „Po hodině padl jsem v místech, kde Morteratsch řítí se do hloubky.“

Ovšem neudává pisatel, jak hluboko se sřítíl, zda šťastně z těchto ledovcových trhlin vyvázl. Každý alpista dovede posouditi, že spadnutí do trhliny ledovce, když jest bez vůdce, znamená skoro jistou smrt, neboť trhliny na ledovci Morteratsch a to „v místech kde se řítí do hloubky“ nejsou podle názoru pisatele 10 m nýbrž 100 metrové.

Když v minulém roce v měsíci červenci seděli jsme v Bernina-häuser a umlouvali pro den následující výstup na Berninu, pravil k nám náš průvodce: „Výstup na Berninu vyžaduje zkušené horolezce a zdatné vůdce — trvá 8—9 hodin.“ Zkoušeje naši zdatnost pravil k nám: „Vy necheťte přece absolvovat Berninu a potom zemřít!“

Tak mluvil zkušený horský průvodce! A jelikož druhý den bylo počasí pro výstup nepříznivé — mlha a časem sněhová vánice — odložili jsme výstup na dobu příznivější.

A sám jdoucí turista má odvalu jíti odpoledne a k večeru směrem k Bernině na sedlo Crastagüzza (vys. 3872 m) — tedy pouze o 182 m pod vrcholkem Berniny (vys. 4052 m). A tento výstup líčí: „Předě mnou sedlo Crastagüzza. Vítr hnal sypký sních přes úzlabinu a zasypával zmoly, do kterých jsem padal.“ Tedy znovu padal — a to dříve do vodních nádrží, potom v místech, kde ledovec Morteratsch se řítí do hloubky a konečně do zmol, které zasypával sypký sních.

Za těchto okolností dosahuje sedla Crastagüzza (3872 m) v šest hodin večer! Soudnému a trochu zkušenému alpskému turistovi bude se zdáti toto nemožností, aby někdo v 6 hod. večer byl ve výši 3972 m a vzdálen od nejbližšího útulku 6—7 hod.

A nyní zase líčení cesty zpět: „Neodvážil jsem se hledat cestu ledovcem, namířil jsem oklikou na Isola Pers.“ Což pak jest to tak snadné v tomto neschůdném ledovém terainu namířiti na zdař bůh „oklikou“?

A pak zase začíná padání a říčení „se přímo dolů do otevřeného chřtánu skalisek, koulel jsem se, při čemž hlava lítala mi od severu k jihu.“ Avšak i při tom zachová pisatel rovnováhu a roztáhne nohy do Y (jak snad někde četl) a cítí najednou nesmírný klid!?

Ke konci zapomíná pisatel udati, kdy dosáhl chaty Boral (správně 2459 m a ne 2740 m), aby čtenář mohl po všech těch pádech do vodních nádrží, do hloubky ledovce Morteratschu, do zmol zasypávaných sypkým sněhem a říčení se do otevřeného chřtánu skalisek, posouditi v jakém čase byla vykonána zpětná túra ze sedla Crastagüzza do chaty Boral.

A k tomu všemu, zažil v noci kolosální bouři a blesky v jednom požáru osvětlovaly ledovec — pro pisatele — provždy panenský vrchol Berniny.“

A nyní ku dvěma obrázkům: první „Piz Pallü“ a „Bellavista“ (foto Steiner, St. Moritz) a druhý „Ledovec Morteratsch a Piz Bernina“ (foto M. Rozehnal, Brno), vzaty podle udání pisatele ze sedla Crastagüzza „jako důkazový snímek“! Ovšem na obrázku není viděti markatní jehlanovitý vrchol Berniny, za to však bujná vegetace lesních stromů svědčí o tom, že snímek byl vzat s výšky as 1500 m a ne se sedla Crastagüzza 3872 m, kde jest věčný sních a led!

Ing. Fr. Šlemer, Brno.

Pozn. redakce: Rádi uveřejňujeme. Odborná výměna názorů je zdravá.

FRITZ KAUFMANN, švýcarský závodník skokan, který umístil se v Oslo nejlépe ze závodníků střeoevropských, dobyl po svém návratu z Norska vítězství v Clavieres v Itálii, kde utkal se s německým skokanem Walterem Glassem a Recknagelem. Kaufmann dosáhl také nejdelšího skoku dne, 49 m. Škoda, že závodů nesúčastnil se také Rudolf Purkert, který byl prostřednictvím našeho Svazu zván, byla by to jistě konkurence o titul nejlepšího skokana střední Evropy. Výsledky byly tyto: 1. Kaufmann 220·8 bodů, 2. W. Glass 208 b., 3. Rubi (Švýc.) 201·4, 4. Recknagel (Něm.) 201·1, 5. Chiogna (Švýc.) 197, 6. Zampatti (Ital.) 194·6. Italský mistr V. Vitale byl až sedmnáctý.

Dr. O. Br.

ZÁVODY VE SJEZDU A SLALOMU VE SV. ANTONÍNĚ NA ARLBERGU ve dnech 15. a 16. III. (Kandahar) byly předně tím zajímavé, že si je mezt sebou exklusivně uspořádalo Švýcarsko, Anglie, Německo a Rakousko a vyslalo do Sv. Antonínu své nejlepší specialisty pro tento závod. Došlo zde prý k výkonům jak mužů, tak žen, které byly velmi zajímavé. Známe ovšem pouze časy, nikoliv délku a kvalitu trati; nemůžeme si proto utvořiti přesný posudek. Rakouská

mistryně Inge Lantschner zvítězila v dámském závodě ve sjezdu (v sobotu 15. III.) v čase 5 : 50 před Miss Carroll (Kandahar-Club) 6 : 31 a Anne Honigmann Arlberg (Arlberg) 7 : 48 a Gretou Lantschnerovou (Insbruck) 8 : 03. Loňská mistryně Sale Barkerová byla disqualifikována pro neprojetí branky.

Závod mužů ve sjezdu: 1. Walter Prager (Davos) 4:37.6, 2. Matt (Arlberg) 4:40.6, 3. Rudi Fritz (Arlberg) 4:44.2, 4. Seelos (Seefeld-Tirol) 4:46.7, 5. Mackintosh (Kandahar-Club) 4:46.8, 6. Engelhardt Sprecher (Arosa) 4:50, 7. Walch (Arlberg) 4:52.6, 8. Otto Furrer (Zermatt) 4:55.6, 9. Pfofi (Arosa) 4:56, 10. David Zogg (Arosa) 4:59.8, 11. B. Führer (Arosa) 5:00.

V neděli konal se *slalom*: výsledky byly tyto: 1. W. Prager (Davos), 2. Seelos (Arlberg), 3. Walch (Arlberg), 4. Matt (Arlberg), 5. Furrer (Zermatt), 6. David Zogg (Arosa), 7. Bracken (Anglie), 8. Sprecher (Arosa), 9. Christ. Rubi (Luzern). — Ženy: 1. Inge Lantschner (Innsbruck), 2. Miss Carroll (Anglie). I. K.

„ALBUM KRÁS KRKONOŠ“ ZDARMA. Menšinové knihkupectví v Trutnově vydalo za účelem propagandy turistiky po Krkonoších pěkné album obrázků z Krkonoš. V albu je vložena velká rozkládací plastická mapa Krkonoš, kreslená G. Steinerem a vydaná s povolením ministerstva národní obrany.

V tomto albu je zařazeno i mnoho fotografických snímků ze známého krkonošského textilního podniku firmy Pavel Raichl v Rokytníku, pošta Velký Dřevíč, Čechy. Je to jedinečný textilní podnik v republice, který pro reklamní účely koupil celé vagony dobrých českých knih a přidává je úplně zdarma do balíčku zboží. Je to originelní myšlenka a jistě dobrá. Tento podnik za měsíc rozšíří více knih, než mnohý knihkupec prodá za celý rok.

Bohužel někteří knihkupci učinili udání a firma Raichlova je pro toto rozšiřování knih ve velikém sporu s obchodním gremiem, které v tom vidí nekalou soutěž.

Firma Pavel Raichl, textilní podnik v Rokytníku, pošta Velký Dřevíč, Čechy — pošle „Album Krkonoš“ každému úplně zdarma vyplacené, kdo oň koresp. lístkem požádá, jinak prodejní cena tohoto alba byla Kč 20.—.

V dnešním čísle má firma Raichl velký insert. Každý náš odběratel, který tento insert vystřihne a pošle Raichlové firmě — nejste nucen něco objednat — obdrží od firmy pěkný dárek úplně zdarma. Firma Raichlova chce vědět, jaký máte o tento podnik zájem a z důvodů reklamních každého podaruje.

NAŠI V LECHU NA ARLBERGU. V království Sollederově v Lechu n. A. meškalo v druhé polovině března 11 našich lyžařů, 5 z Kčst. odbor Praha a 6 ze Ski klubu Plzeň. Nádherné počasí a krásný sníh umožnily jim podniknouti větší i menší túry pod vedením známých vůdců a učitelů Schneidera, Jochuma a Solledera a získati tak cenné zkušenosti ve stylu Arlberkském. Lyžaři s emblemem Svazu lyžařů RČS. jsou zde všude dobře známi a váženi a vždy respektováni jako dobří jezdci.

To potvrdilo se znova ve velkém mezinárodním závodě ve sjezdu pořádaném v Lechu dne 16. III. 1930. Ke startu na Kriegeralmu dostavila se četná mezinárodní konkurence. Trať vedla s výše 2000 m prudkým spádem s oblouky do Lechu před hotel Tannberg, kde byl cíl.

Ve skvělém čase dojel *Svoboda* Ski klub Plzeň: 3:03. Ve třídě I. prvý Čechura Ski klub Plzeň, 5:31, druhý Loos — Kčst.

Praha 5:43. Ve třídě starších jako druhý Vitásek Kčst. Praha, v čase 7:44 a v závodě dam druhá Becková Hagibor, v čase 3:51. Všichni přivezli si domů plakety a mnoho upomínek a jistě všichni příštím rokem zase se sejdou v nádherném Lechu, aby ve zdejší opravdu jedinečné přírodě zase zvolali arlbergské „Ho-Čup!“ „Vitas!“

ADOLF BADRUTT, člen Ski Alpina ve sv. Mořici, letošný nejúspěšnější švýcarský závodník skokan, rozrušuje letos lyžařský svět nejen svými rekordními skoky, jež skoro při každých závodech dosáhne, ale též i svými ustavičnými affairami, jež nyní mu hrozí jeho disqualifikací. Jak jsme již uvedli, na závodech v Ponte di Legno, skočil Badrutt 75 m, což mu jistě přineslo obdiv celé lyžařské veřejnosti, ale švýcarský svaz ihned na to mu zakázal další starty, takže již při závodech n Cortině skákal mimo konkurenci. Příčinou toho jest účast jeho na závodech v Ponte di Legno bez svolení, resp. proti vůli švýcarského lyžařského svazu, ježto při těchto závodech byly vypsány peněžité čestné ceny, což ovšem pro amatéry je nepřipustné. Zvláštní pak vysoká odměna byla vypsána na dosažení 75 m skoku, což Badrutt také dokázal. Co za to dostal, dosud není vyšetřeno. Podle jedné verze peníze, podle jiné auto. Věc nyní přísně se vyšetřuje a též vůdce této výpravy Walty volán jest k zodpovědnosti. — Švýcaři nyní nařikají nad mamutími můstkami, které jsou prý příčinou professionalism, jak již dříve bylo zavedeno v Americe a podle zkušeností z Oslo má býti zakročeno proti stavbě těchto mamutích můstků. Ovšem sami Švýcaři zapomínají, že oni byli první, kteří takové můstky stavěli jako na kř. v Davosu neb Pontresině, a teď, když se to na nich mstí, nařikají a ukazují kolem sebe, ale nikoli na sebe. Dr. O. Br.

V PLZNI KONÁNA ZDAŘILÁ PŘEDNÁŠKA O HOLMENKOLLU. Dne 27. března t. r. konala se v Plzni, péčí Č. Ski Klubu, ve velkém sále Bia Peklo, přednáška bratří Langů o Norsku a závodech holmenkollských. Přednáška doprovázena byla 120 původními světelnými obrazy a filmem, líčícím průběh celého závodu. Originelnost přednášky byla zvýšena hudebními vložkami původních norských pochodů, z nichž největší oblibě se těšil „Holmenkollský marš“. Zajímavou přednášku s obrázky sledoval plně obsazený sál s největším zájmem. Při hudební reprodukci norské hymny vzdána povstáním čest národu, jemuž vděčíme nádhernou lyžařskou kulturu. — Plzeň podala svým velkým zájmem o norský večer skvělý důkaz sportovní vyspělosti. Č. Ski Klub v Plzni zakončil tímto zdařilým podnikem letošní sezonu co nejšťastněji. O průběhu přednášky podal pořádací klub obšírnou zprávu Norské tiskové kanceláři v Oslo.

KILOMETR LANCĚ proveden byl v Adelbodenu ve Švýcařích podle vzoru sv. mořického a největší rychlostí dosáhl *Alfred Zwyd* 112.5 km za hodinu.

NOVÝ MŮSTKOVÝ REKORD v Chamonix na olympijském můstku zv. Mont Blank, utvořil norský skokan *Koltenrud* skokem 64 m. Dosavadní rekord uvedeného můstku byl majetkem rovněž norského závodníka *Petersena* v délce 60.5 m. Dr. O. Br.

RAKOUSKÉ MISTROVSTVÍ v jízdě na lyžích, pořádané v Radstattu dobyl *František Kniewasser*.

VÝŠE VKLADŮ při závodech v Norsku je pro naše valutní poměry zajímavá. Vybírají se pravidlem u závodníků

přes 20 let 3 norské koruny (24 Kč), u mladších závodníků 2 n. K. (16 Kč). I při závodech mládeže požadují se vklady po 2 n. K. (16 Kč). I. K.

MATCH NORSKO-ŠVÉDSKO-FINSKÝ konal se dne 30. března v Narviku na ukončení zimní sezony. Vítězem závodu na 17 km byl finský vojenský závodník Valkama ve skvělém čase 1.11.52 hod., jehož při vojenském závodu na 30 km při závodech Holmemkollských porazil náš Otak. Německý o 28 vteřin. Druhé místo obsadil Nossikkimen (Finsko) 1.15.23 a třetí Paavoo Nuotio v čase 1.17.52. Kombinovaný závod vyhrál Nuotio skoky 52 a 52.5 m. Prostý skok vyhrál mladý závodník Trygve Edin, který po dvakrátě skočil 50.5 m. Dr. O. Br.

NĚMECKÝ ZÁVODNÍK WALTER GLASS zvítězil na „Fuchstochschlanzi“ u Kahlenberku v Rudohoří, při závodech ve skoku na lyžích, jichž se účastnilo celkem 78 závodníků. V třídě A, jak uvedeno, zvítězil Glass skoky 50 a 44 m. Druhé místo obsadil Häckel skoky 46.5, 40.5 m před závodníkem HDW. Willy Dickem. Dr. O. Br.

DOPISY REDAKCI DOŠLÉ. Jsem stálým čtenářem časopisu Zimní sport od jeho za vedení a se zálibou pročítám hlavně zprávy z klubů, žup a pořádaných závodů a podle těchto pak dostávám obraz celkové činnosti našeho lyžařství. Mám za to, že i více čtenářů jest podobného rázu. Co však jako čtenář a lyžařský fanouš postrádám, jest nedostatek v referátech pisatelů o vykonaných závodech, z nichž velká většina lyžařů nedostává poučení v mazání lyží, resp. vodítka jak správně mazati lyže neb vystihnouti způsob mazání. Zkušenosti poslední doby nás poučily, že jest to právě užití vosků na lyže, které když ne zcela závod vyhraje neb prohraje, aspoň usnadní žádoucí výkon podle stávající tělesné schopnosti neb závodní kondice. K dnešnímu námětu došel jsem po dvouleté zdařilé referentské povinnosti vedoucího lyžařské sportovní rubriky v plzeňském deníku „Nová doba“, kterou řídí v Plzni sportovec Gustav Soukup. Referáty ze závodů, které onen psal, jsou vždy poznati, neboť čtenáři Nové doby se při tom dozví, jaký byl sníh na trati a kdo jak měl lyže voskem připraveny. Zkušenosti nám již daly několikrát za pravdu, že jsme se z těchto poznatků mohli poučiti, zdokonaliti v našem mazání lyží: „v černé magii“. Proto doporučoval bych vyzvat v časopisu Zimní sport všechny pisatele ze závodů, aby pokud možno ve svém referátě uvedli: jaká teplota vzduchu v dobu konání závodů byla, jaká jakost sněhu byla ve stínu, na slunci, na pláních otevřených, v lese a pod. K tomu kratičkou kritikou, kterému závodníku se podařilo lyže dobře namazati, kdo si snad stěžoval a na co, atd. K tomu, když pak u těch hlavních a známých závodníků uveden bude způsob, jakými vosky a jak mazali, dostaneme žádoucí obraz a event. nasbíráme zkušenosti pro budoucno. Myslím, že můj námět za uváženou stojí a činím tak pouze z úvahy přispěti a zdokonaliti naše lyžařství jak závodní tak turis-

tické, kde zejména jest žalostný pohled na každého, kdo naříká, že mu to nejede, lepší nebo sklouzává. Není třeba v horách ani slyšeti těchto nářků, neboť úplně postačí pohled na takového plahočivšího se lyžaře, kde zábava ze zimního nádherného „královského“ sportu ustupuje před námahou, dřinou, a zbytečným vydáváním energie. S lyžařským pozdravem, Rudla Hartmann, Z. L. S. Plzeň.

NEBUDE JISTĚ NEZAJÍMAVÝM, když uvedeme zde jména soudců, dnes, kdy autorisováni jsou noví svazoví soudcové, kteří byli jmenováni T. O. S. L. ve Věstníku č. 7, ročník II. ze dne 23. ledna 1914, úředními soudci. Uvádíme však pouze ty soudce, kteří jsou dodnes v činnosti. Byli to v prvé řadě členové techn. odboru: Scheiner, Fischer, Döbalič a Brauner, z Jilemnice Holub a Metelka, z Budějovic Schrabal, z Pohorské jednoty Radhošť Mach, z Mor. Ostravy Wecker, z Brna Fanderlík, z Plzně Juránek a Stengl, z Bucharova klubu v Novém Světě J. Kraus, z Hradce Králové J. V. Pílnáček a Dr. K. Procházka, z Nového Města na Moravě bratři Hlaváčové a Mrkvička, z Č. S. pro zimní sporty inž. Černohorský a ze Sněhařů Domažlice V. Fikejs. — Máme za to, že jistě neškodí trochu zopakovati si lyžařskou historii a doporučujeme při té příležitosti všem, kdož mají zájem o naše lyžařství, aby alespoň si přečetli staré ročníky „Zimního Sportu“ a jistě najdou tam mnoho zajímavého. Dr. O. Br.

AMERICKÁ UNITED STATES EASTERN AMATEUR SKI ASSOCIATION poslala nám svoji ročenku. Z této vybíráme tato data: Asociace byla založena roku 1922. Předsedou je R. S. Elmer na rok 1930—1931. Asociace má 45 členů = místních organizací (klubů resp. Svazů) a 4 župy (Division). Závodníci rozdělení jsou a registrováni do tříd, třídy starších, třídy juniorů, třídy závodníků A, B, C, D. Při klasifikačních závodech svazových (30 km) v Bratleborro umístil se ve vytrvaleckém závodě nejlepším časem Magnus Seatre (třída starších), Salisbury Outing Club, za ním Sven Astrom, (třída starších), Hannover Ski klub Hanover N. H. U. S. A., ve třídě juniorů (9 km) Marine Rivers, Chester Outing Club, za ním Berger Torrisen, Norway Ski klub Chester, ve skoku před 5000 diváky v Bratleborro 1. Strand Mikkelsen (Granfield Outing Club, třída A, 2. Guttorm Paulsen (Norge Ski klub of Chicago (třída B). Ročenka přináší obrázky z nichž je zřejmo, že správně jsme psali a byli informováni o terénu a rázu krajiny u Lake Placid (husté divokým křovím prorostlé lesy, malé, výškové rozdíly), přináší obrázek a profil budoucího Olympijského můstku v Lake Placid. Dle dalších obrázků zdá se, že nejlepší lyžařské terény jsou v Severní Kalifornii, podobné trochu rázem Karpatům, resp. Transylvanským Alpám v Rumunsku (Sierra Nevada, High Sierra), pohoří Mt. Dana (13.050 stop výšky) ve Yosemiteckém národ. parku. Mimo obrázky můstku v Lake Placid přináší ročenka obrázky celé řady můstků v Jižní Dakotě, v Meadow Claremont, Bear Morentain, Salisbury atd. Zdá se, že lyžařství jde tam rychle ku předu! I. K.

F O M A DESKY NEZKLAMOU
PŘESVĚDČTE SE!!

JAVORNÍKY. Málo našich lyžařů je zná. Zůstávají skromnou popelkou, však krásy nezapomenutelné, která se nenabízí dosud zimním sportovcům tak silným hlasem, jako naše ostatní střediska zimního království.

Své neporušenosti a tajemné krásy děkují Javorníky poměrně špatnému železničnímu spojení se světem, které ale v poslední době překonávají pomalu autobusy a auta, jimiž se hemží údolí Horní Bečvy v sobotu a v neděli večer, zvláště zlínskými. Javorníky se svým nejvyšším bodem Velkým Javorníkem (1071 m n. m.) jsou severní částí Bílých Karpat, vinou se přesně po hranici moravsko-slovenské od průsmyku lysského až téměř k průsmyku jablunkovskému. Mohu směle říci, že jejich terén jest snad nejideálnějším terénem pro lyžaření na Moravě. Jejich hřebeny, dosahující velmi často výše 1000 m jsou tvaru kupovitého, úpatí hor jest porostlé krásnými hlubokými hvozdy, právěho to bohatství ve dřevě, a vrchy skýtají lyžařům svými stráněmi (v létě pastviska) a sjezdy někde mnohakilometrovými nezapomenutelný požitky. Od Velkého Polomu v Těš. Slezsku vede Štefánikova tur. cesta, jež jest velmi dobře značkována, zejména na pohraničních kamenech a Javorníky, jakožto největší a nejkrásnější kraj, kterým vede, nabízí lyžařům nádherné tury.

Železničním východiskem jest stanice Velké Karlovice za Vsetínem, odkud jest pohodlná 2¼ hodinová cesta na Javorník. Lyžařský klub Baťa ve Zlíně hodlá letos na jaře začít se stavbou vlastní útulny a zatím má pronajatu chatu „Na kasárně“ od Pastevního družstva v Karlovicích. Z údolí Bečva t. zv. Podřatý dostaneme se k ní mírným výstupem asi za 3/4 hod. Z Javorníku jest tolik krásných výletů, které ani pro jejich množství všechny nemohu vypsat. Jest to po hřebenech na: Stolečný Vrch, na Vrchovec, na Masarykovu

chatu, na Vsacký Cáb, Gruň ve Slezsku, Vel. Polom a mnoho jiných krásných tur na Slovensku nad Povázím.

Prvnímu přílivu lyžařů přispěla letos Zlínská chata, kde je k dispozici asi 40 lůžek. Ve Vel. Karlovicích lze též jednotlivě přenocovati v hostinecích „u Preinů“, a „na Podřatém“. Po návštěvě jest o Javorníky stále větší zájem, rače hromadné zájezdy včas oznámí jednatelem L.K.B. na adresu: Jan Čištěn, Zlín, který podá ochotně další informace.

Navštivte kraj chudých, ale dobrých světem nezkažených Valachů, kteří vás srdečně zvou, kraj hmotně chudobný, ale přírodní krásou a co hlavního, dobrým a dlouho trvajícím sněhem na Moravě snad nejbohatší.

Č-n.

NORSKÁ VÝROBA LYŽÍ. Ještě v den našeho příjezdu zajel s námi Sigmund Ruud k firmě Johannsen-Nielsen, abychom shlédli jednu z nejznámějších výroben lyží v jejich vlasti. Je to nejstraší firma snad na celém světě, založená v roce 1896. Vyrábí 6.000 páru lyží ročně, z toho 1.000 párů skokaček a 2.000 párů závodních běžek, ostatní lyže turistické, vesměs pouze hickory. Dřevo zůstává ležeti po dva roky ve skladu, aby přirozeně vyschlo a teprve potom jest zpracováno. Firma zaměstnává celoročně 14 dělníků, kteří vyrobí celou lyži ručně, tedy podobně, jako houslař housle, ohýbání lyží děje se v páře a taktéž ručně. Celá výroba (úmyslně nepoužívám slova továrna) jest vlastně větší truhlářskou dílnou a vlastně jsme se divili, že z tak nepatrných prostředků vychází tak dokonalý výrobek, když ale nám byla zdůrazněna již výše zmíněná práce ruční, tedy jsme ihned chápali, v čem leží kvalita lyže té. Řečená firma jest dodavatelkou lyžařských kruhů celého světa a právě odcházela jedna zásilka do Melbourne v Australii. Velmi známý závodník běžec Hovde, jest u firmy té zaměstnán.

Fgr.

Továrna: Derby.

TUK NA
SPORTOVNÍ
OBUV

JUCHTIN

**Nový závodní řád Svazu lyžařů
RČS - právě vyšel.**

K dostání u klubů a ve Svazu lyžařů RČS.

*Dobry sport
v oděvu
a výzbroji*

**OD
TKADLECE
V PLZNI**

Jediný výrobce

**J. STADLER
a spol.**

PRAHA

Stadlerův Mars - olej **Stadlerův Mars - vosk
na lyže**

jest naprosto nepostrádatelným prostředkem ke konservování dělnické a sportovní obuvi. Stadlerův Mars-olej prodlužuje při odborném používání trvanlivost obuvi dvojnásobně a zamezuje současně vnikání vlhka do obuvi, chrání dělníka a sportovce před nebezpečným nachlazením.

vyroben jest z nejjemnějších surovin na základě nejnovějších zkušeností a vymožeností, takže nahradí v každém směru dosud používané nejlepší druhy původu norského aneb švédského.

V žádné výzbroji opatrného, svědomitého a svého zdraví dbalého sportovce neměl by tudyž Stadlerův Mars-olej a Stadlerův Mars-vosk na lyže chybět.

Závody.

ZIMNÍ ODBOR S. K. JIČÍN uspořádal letošního roku v únoru na hoře Tábor u Jičína II. sjezdové závody. Dne 9. II. 1930 za krásného horského počasí a výborného sněhu dostavilo se ke startu celkem 74 závodníků, kteří hájili barvy 16 klubů. Trať závodní 1600 m dlouhá, obsahující dvě obtížné terénní překážky byla projeta všemi závodníky bez úrazu. V kategorii závodníků docílil nejlepšího času dne J. Buchar Ski Jilemnice, časem 2 min 48²/₅ vt. V kategorii mužů zvíťazil J. Moran S. K. Jičín, časem 3 min 22⁴/₅, ve starších Ing. K. Holman S. K. Jičín 3 min. 26⁴/₅, ženy V. Seifertová S. K. Jičín 4 min 03¹/₃, dorost, K. Šrámek, Sokol Jičín, 3 min. 25²/₅, žáci J. Šrámek, Sokol Jičín, 4 min. 19⁴/₅ vt. Za S. K. Jičín startovalo celkem 27 závodníků a závodnic. Závody sjezdové budou pořádány každoročně a příštím rokem budou dotovány krásným křišťálovým putovním pohárem.

Kromě toho pořádá S. K. Jičín každou neděli v lednu a únoru pravidelné zájezdy na Tábor a v březnu pořádány jsou nedělní zájezdy do Krkonoš a Orlických hor, autobusem za velmi mírné jízdné 20 Kč tam i zpět.

Na Táboře pořádány byly každou neděli kursy pro začátečníky i pokročilé a pilně bylo trénováno i ve skoku.

Zdařilá sezona zakončena byla lyžařským večírkem dne 5. dubna v Jičíně v hotelu „Paříž“. Pro příští rok chystá Z. O. S. K. Jičín uspořádati kromě závodu ve sjezdu a slalomu též závod překážkový.

Konečně upozorňujeme sběratele odznaků, na nově zavedené odznaky S. K. Jičín, které zašle za obnos 7 Kč Dr. Seifert, Jičín, Jungmanova ul. 482. Dr. Seifert.

LYŽAŘSKÝ KROUŽEK KLUBU TURISTŮ ČS. V MUNKAČEVĚ uspořádal ve dnech 22. a 23. února 1930 II. lyžařské závody o přebor Podkarpatské župy Svazu lyžařů RČS. Závody, jež projektovány byly již dříve ve Volovci pro naprosto nepříznivé sněhové poměry přeloženy byly za stanici Skotarsko, na hranici ČSR-Polsko. Konány byly za účasti 131 závodníků z celé Podkarpatské Rusi, z toho 66 žáků a dorostu, 59 závodníků druhé třídy a třídy starších a 6 dam. V řadách startujících byl velký počet hostů, z nichž nutno uvést několik výborných závodníků od 12. p. divise a 8 členů z lyžařské župy Lwowski Okregowy Zwiasek Nar-

ciarski, kteří vedení seniorem lyžařů, předsedou p. Lubinieckim, překvapili svou vyspělostí. Mimo vojína Horna, startujícího za 12. p. divisi v kategorii hostů a umístivšího se na prvním místě, přijeli všichni hosté-Poláci ještě před naším závodníkem prvním Müllerem, z Čs. Sportovního klubu Užhorod.

Techn. výsledky: tř. žáků A na 2 km: Astaloš 7:38, Dubovič 7:46, Lavrovič 7:47.

Tř. žáků B na 2 km: Kverka 7:00, Ilnický 7:33, Baganič 7:41.

Dorost na 6 km: Fáborský 28:46, Loskot 30:48, Schmied 31:08, III. tř. na 6 km: Boros 27:41, Kaše ml. 29:45, Bihar 32:27, II. tř. zač na 12 km: Balcar 1:23:22, Dlouhý 1:27:00, Sohájek 1:32:32. II. tř. na 18 km: hosté: Horn 1:20:40, Wronka 1:23:03, Witkowski 1:24:01. II. tř. na 18 km: Müller 1:31:34 (přeborník podk. župy Svazu lyžařů), Gloss 1:36:38, Pittermann 1:38:47, II. tř. starší na 18 km: Příkryl 1:41:32, Zapletal 1:45:04, Kaše 1:47:45.

Umístění hlídek nebylo soudcovským sborem rozhodnuto a vyžádány bližší vysvětlení závodního řádu od Techn. odboru Svazu.

Nutno uvést, že závodů účastnilo se přes 40 závodníků „tunajších“ s lyžemi vlastní výroby (z dužin sudů) a že se též někteří umístili.

Pořadatelstvo mělo s organizací závodů pro naprosto nedostatečné komunikační spojení mnoho starostí a práce. Nádherné počasí, které trvalo po celý čas závodů, přispělo k dobré náladě a k tomu, že závody byly s plným zdarem ukončeny. K.

Na
Vaší
sport.
obuv
jen

neb Eno tuk.

Potřebujete loď?

V tom případě se obraťte na firmu, která Vás nejlépe obslouží
JOSEF CIBULKA, PRAHA-PODOLÍ

DÍLNA: Riegrova ulice číslo 130.

BYT: Přemyslova ul. — Veslařský klub „Blesk“ — tel. 422-9-7.

VÝROBA: kanoí, kajaků, lodí prámových, pramic a maňasů, vesel perovacích i skullovacích, které jsou vždy na skladě. Veškeré opravy se provádí rychle a levně.

ROTTRŮV VOSK
ROTTROVY LYŽE

prvotřídní jakost

QUIDO ROTTER,

továrna na lyže

PROSTŘEDNÍ LANOV, KRKONOŠE.

ODBORNÝ ZÁVOD S NAČINÍM,
KUCHYŇSKÝM SKLEM A PORCULÁNEM

J. NEFF, PRAHA,
PŘÍKOPY ČÍSLO 24.

ÚPLNÉ VÝBAVY DO KUCHYNĚ
A DOMÁCNOSTI PRO NEVĚSTY.

ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé

LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁŇKAŘSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, redaktoři, JOSEF JÍLEK, administrátor, Dr. J. KALIBERA. — Zodpovědný redaktor a chefredaktor IVAN KOMÁREK. Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4— — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XIX.

DUBEN 1930.

ČÍSLO 10.

Zprávy Svazu Lyžařů.

ZE SCHŮZE SPRÁVNÍHO VÝBORU SVAZU LYŽAŘŮ RČS., konané dne 10. dubna t. r. Schůzi zahájil a řídil za přítomnosti 24 členů Správního výboru předseda J. V. B. Pílnáček, který ve svém proslovu stručně zmínil se o krásných úspěších našich závodníků v zahraničí. Zápis poslední schůze přečten a schválen. Vzato na vědomí jmenování likvidátorů účtů Ing. Jílka a Ing. Macháčka. Správa o zájezdu na mezinárodní závody F. I. S. v Oslo a na kongres F. I. S. Vedoucí závodního teamu Karel Jarolímek přednáší velice podrobnou zprávu o výkonech našich závodníků na Holmenkollu. Podrobnosti o závodech uveřejněny byly v tomto časopise. Zpráva přijata potleskem, rovněž tak i zpráva delegáta Svazu lyžařů RČS. Dr. Mosera o zasedání Mezinárodní Lyžařské Federace u příležitosti závodů na Holmenkollu. Předseda děkuje srdečně oběma jmenovaným činovníkům, jakož i všem závodníkům a účastníkům zájezdu do Oslo za krásné zastupování Svazu na těchto významných závodech. Dále vzata na vědomí zpráva vůdce československé delegace místopředsedy Dra Pečírky, který povšechně referoval o výpravě po její stránce reprezentační a jejím významu propagačním. Oficiálně poděkováno bylo norskému Svazu za přijetí naší delegace, dále poděkováno bylo všem činovníkům norského Svazu, kteří po dobu pobytu naší výpravy v Oslo vzorným způsobem o nás pečovali.

Ze zprávy mezinárodní. Mezinárodní tajemník Dr. Moser referuje o běžných věcech mezinárodní agendy. S H. D. W. projednává se záležitost obeslání závodů v Zakopaném v Polsku bez našeho vědomí. — Na mistrovství RČS. pozváni byli Poláci a H. D. W. — H. D. W. požádáno o opravu zprávy v časopise Winter o startu Møhwalda v Oslo. — Dále jednáno o poměru Svazu lyžařů RČS. k jednotlivým lyžařským korporacím a usneseno zvoliti komisi, jejímž úkolem bylo by vyšetřiti dnešní situaci a případně vypracovati příslušný návrh k lepšímu řešení.

Ze zprávy jednatele. Do Svazu lyžařů RČS. přijat odbor K. Čs. T. Pardubice. Ministerstvo zahraničních záležitostí povolilo Svazu subvenci Kč 10.000— na výpravy do zahraničí. — Ministerstvo obchodu povolilo Čs. Ski klubu Praha subvenci Kč 20.000— na stavbu chaty na Mísečkách. — Na valné hromadě Čs. Vsesportovního Výboru zastupovali Svaz pánové Ing. Jílek, V. J. Jirků a Vilimovský, kteří také zvoleni byli do výboru Čs. V. V.

Svaz lyžařů RČS. zastoupen byl na valné hromadě Čs. Výboru Olympijského pp. Dr. Pečirkou, Ing. Jílkem a r. Komárkem.

Čs. Výboru Olympijskému poukázáno bylo Kč 5.000— jako záloha na olympijskou daň z hlavy.

Svazu došlo pozvání na členskou schůzi Svazu horských podniků — omluvili jsme svoji neúčast a oznámili jsme Svazu horských podniků, že nemůžeme souhlasiti s kritikou Svazu v jejich ofic. orgánu „Z našich hor a lázní.“

Klubům rozeslány nové upomínky na zapravení členských příspěvků a dále byl zaslán oběžník č. 50.

Provedeny byly všechny přípravy k uspořádání svazového mistrovství na Štrbském Plese.

V nejbližší době vypracován bude návrh na změnu (opravu) stanov Svazu a dále vypracován bude návrh na úpravu poměru Svazu k ostatním korporacím.

Schůzi přítomen byl delegát výstavního komitě celostátní všesportovní výstavy 1931 v Pardubicích, který přednesl podrobný referát o přípravách na výstavu, jakož i o jejím uspořádání a obeslání jednotlivými korporacemi. Jelikož již o valné hromadě Svazu v roce 1927 bylo usneseno výstavu obeslati, rozhodnuto, že výstavu obešleme samostatně, co možná nejlépe v mezích finanční možnosti Svazu. Za tím účelem zvolena byla komise, která provede všechny návrhy a přípravy k jejímu obeslání. Do komise zvoleni: Brožek, Ing. Koutský, Jarolímek, Komárek, Jirků a Ing. Jílek, předsedu zvolí si komise ze svého středu. V komisi zastoupena bude každá župa jedním delegátem.

Vyřízeny oběžníky Čs. Vsesportovního výboru a Olympijského výboru. — Ústředí Cizineckých Svazů zve na poradu o výstavách v Poznani a Londýně. — Neúčast na mistrovství Svazu omlouvají ministerstva obchodu, zahraničí, zdravotnictví a presidium ministerské rady. — Ministerstvo národní obrany děkuje za věnování ceny a hlásí generála Plačka jako zástupce p. ministra na mistrovství na Štrbském Plese.

Zpráva předsedy Technického odboru. Předseda T. O. arch. Jarolímek předkládá velice podrobnou zprávu o celé činnosti Technického odboru a o závodech v letošní sezoně pořádaných. Referuje o závodech v Cortině, v Davosu, Schreiberhau, H. D. W. a j. — Ministerstvo zdravotnictví bude požádáno o podporu na výstavbu můstku na Štrbském Plese. — V příští sezoně započato bude s přípravami k event. obeslání Zimní olympiády 1932 v Lace Placid v Americe.

— Schválen náklad na zakoupení putovní ceny pro Akademické mistrovství.

Stavba chaty v Mlynické Dolině. Bárta přednáší velice podrobný plán k opatření finančních prostředků na stavbu závodnické chaty slosovatelnou půjčkou. Zvolena komise, která propracovala by celý plán a uvedla akci v činnost. Do komise zvoleni: jeden člen předsednictva Svazu, předseda T. O. Jarolímek, jeho zástupce Komárek, pokladník Jirků, projektant Ing. Koutský, Bárta a Krňoul, dále pak kooptován bude do komise jeden inženýr.

Zpráva pokladní. Pokladní zpráva přednesená pokladníkem Jirků vykazuje značná vydání hlavně na závody letošní sezony, z nichž největší položku činí příprava a vlastní zájezd na Holmenkollen ca Kč 72.000.—. Ostatní závody vyžadovaly: H. D. W. ca Kč 3.000.—, Schreiberhau ca Kč 1.600.—, Cortina ca Kč 2.000.—. Mistrovský závod na Benecku ca Kč 3.000.—. Mistrovství na Štrbském Plese ca Kč 2.800.—. Kluby dluhují ku dni 31. III. t. r. ca Kč 123.000.—.

Zpráva dopravního referenta. Dopravní referent Bárta referuje o otázkách týkajících se úpravy železniční dopravy v příští sezoně. Klubům zaslány dotazníky ve věci prosperity stávajících relací a zavedení relací nových.

Zpráva dorosteneckého referenta. I. Komárek referuje o dorosteneckém kursu konaném ve dnech 15.—22. III. t. r. na Výrovce v Krkonoších za vedení Ing. C. Nováka a účasti šestnácti dorostenců ze všech žup vybraných na základě výsledků župních přeborů dorostu. Z župy Pražské a Krkonošské dorostenci nebyli do kursu zařazeni, ježto tyto župy neprovedly vyřazovací závody. Ubytování a stravování kursu bylo velice dobré.

Zpráva redakce časopisu. 9. číslo časopisu vydáno bude v první polovině dubna, 10. pak koncem měsíce dubna. — Založena kartotéka fotografií ku propagačním účelům Svazu. — Do záhlaví listu usneseno dáti titulky „Majitel a vydavatel Svaz lyžařů RČS.“.

Zprávy z žup. Pražská: Provedeny byly dva závody: přebor župy a štafetové závody. Ostatní závody nebylo možno pro nedostatek sněhu provést. Dále provedeny evičitelské zkoušky.

Brněnská: Podrobný referát o činnosti župy přednesen byl náčelníkem župy Ing. Ondrouškem. Vyšetřena bude činnost L. K. Tišnov a L. K. Těšín.

Jesenická: Vzat na vědomí referát o evičitelských zkouškách a dvojích závodech župou pořádaných.

Slovenská: Vzat na vědomí referát o soudcovských zkouškách a zkouškách evičitelských.

Usneseno zaslati pozdrav zraněnému závodníkovi Kosinovi do nemocnice v Maršově.

ZE SCHŮZE TECHNICKÉHO ODBORU SVAZU LYŽAŘŮ RČS. konané dne 9. t. m. Schůzi zahájil a řídil za účasti čtrnácti členů T. O. předseda Jarolímek. Omluveni Pilnáček, Jelínek, Lang.

Vzat na vědomí referát předsedy o mistrovství na Štrbském Plese a schváleny letošní tituly mistrovské:

Mistr RČS. v jízdě na lyžích pro rok 1930 Sigmund Ruud, L. Z. K. Praha. Mistr RČS. v závodech na vytrvalost pro rok 1930 VI. Novák, Vysokoškol. Sport, Praha. Mistr RČS. v běhu na lyžích pro rok 1930 VI. Novák, Vysokoškolský Sport, Praha. Mistr RČS. ve skoku na lyžích pro rok 1930 Sigmund Ruud, L. Z. K., Praha. Mistrovský klub RČS. v jízdě na lyžích pro rok 1930 L. Z. K., Praha.

Čestné plakety z mistrovství zaslány budou závodníkům dodatečně.

Protest proti nepřipuštění závodníka k závodům mládeže na Memoriálu Dra Synáčka na Radhošti předává se znovu protestní komisi. — Č. K. S. Ski Jilemnice musí předložit k vyúčtování výloh s mistrovstvím originální doklady. — Zamítnuta žádost L. K. Louny o prominutí pokuty za nehlášení závodu. S. K. Olympia Plzeň bude vyzvána k odpovědi na náš dopis ve věci odebrání závodnické legitimace závodníkovi jiného klubu. — Brněnské župě zaslán bude seznam evičitelů župy. L. K. Ostrava bude dopsáno ve věci stížnosti Vysokoškol. Sportu Brno na neoznámení odřeknutí závodů. — Přestupy Josefa a Otakara Německého nevzaty na vědomí, jelikož nebyly podány ve smyslu přestupního řádu. — Usneseno postupovati ve věci přestupů vždy přesně podle znění přestupního řádu. — L. K. Brno bude dopsáno v záležitosti sporu závodníka V. Kožnářka proti jmenovanému klubu.

Pro zkoušky soudcovské (přezkoušení starých soudců) určen bude ještě jeden termín. Schváleno přezkoušení starých soudců a vyzkoušení soudců nových.

Provedeno přeřazení závodníků do I. tř., při čemž vzaty za základ výsledky následujících závodů stanovených k postupu závodníků.

Pro nevyvíjení závodní činnosti škrtají se z I. tř. závodníci následující: Josef Hartych, Václav Helta, Bedřich Kavan, Bohumil Nesvadba, Ludvík Petruška, Josef Pour, Miroslav Prokopec, Miloslav Staněk, Karel Švitorka a Karel Schwarc. Projednávána otázka vedení výprav lyžařských pouze zkoušenými evičiteli. — Závod o Tatranský pohár nebude letošního roku pro nepříznivé poměry proveden. — Na základě výsledků závodů konaných v sezoně 1929—30 byli, podle usnesení schůze Technického odboru S. L. RČS., konané dne 9. dubna 1930, přeřazení do I. třídy následující závodníci:

Pro závod ve skoku: Feistauer Jaroslav, Č. K. S. Ski, Jilemnice. Pech Vítězslav, Č. Ski klub, Vysoké. Zima Josef, Lyž. klub Vysokoškol. Sportu, Praha. Šimůnek Frant., S. K. Slavia, Praha. Havlíček Vlad., Lyž. záv. klub, Praha, Beranovský Jiří, S. K. Mor. Slavia, Brno.

Pro závod na vytrvalost a v běhu na lyžích: Bartoň Ant., Č. S. K., Vysoké. Kadavý Boh., Lyž. záv. klub, Praha. Hylčér Frant., Lyž. záv. klub, Praha. Zizius Frant., Sport. klub, Plzeň. Kožnárek Vilda, S. K. Mor. Slavia, Brno. Stehlík Leoš, S. K. Slavia, Praha. Pech Vítězslav, Čs. Ski klub, Vysoké. Havlíček Vlad., Lyž. záv. klub, Praha. Beranovský Jiří, S. K. Mor. Slavia, Brno.

Na základě výsledků zkoušek soudcovských jmenování úředními soudci Svazu lyžařů RČS.:

Čína Jelínek, Miloslav Slavík, Otakar Turnovský, Ing. Bukovčan, Václav Kocum, Karel Tylš, major N. V. Koblitz, Václav Svoboda a Karel Půlpytel.

Z čekatelů jmenování úředními měřiči:

Rudolf Kozák a Ladislav Zbyněk.

Zkoušku soudcovskou musí opakovati: Emanuel Šonský a J. Košut.

Zkušebními komisařem pro zkoušky soudcovské pro Slovensko jmenován:

Ing. Vojtěch Bukovčan.

REKLAMACE SCHÁZEJÍCÍCH ČÍSEL „ZIMNÍHO SPORTU“. Naši předplatitelé, kteří nějakým nedopatřením neobdrželi některé z letošních čísel „Zimního Sportu“, mohou scházející čísla reklamovati. Do konce května tohoto roku poskytneme reklamujícím scházející čísla zdarma. Po této lhůtě za normální cenu. Reklamace, jsou-li zaslány v otev-

řeném dopise neb na obyčejné dopisnici, nemusí být frankovány.

LETNÍ VÝHODY NA DRAHÁCH. Připomínáme všem klubům, že přes letní sezonu resp. po celý kalendářní rok používají členové Svazu lyžařů RČS. 33% slevy na železnicích při účasti nejméně 6 osob na vzdálenost nejméně 16 kilometrů. Pro tuto celoroční výhodu musí být opatřena svazová legitimace celoroční st. žel. nálepkou t. zv. letní. Letní žel. nálepky objednejte si přímo u Svazu. Členská legitimace musí být opatřena nálepkou à Kč 5.—, dorostenecká à Kč 3.—.

SEZNAM RELACÍ A ZAVEDENÍ NOVÝCH RELACÍ. Žádáme všechny naše kluby, aby nám na zvláštním listě oznámily obratem pošty jakých relací v letošní sezoně používaly, o jaké relace měly by zájem, aby mohl Svaz lyžařů RČS. ihned nyní zakročit u ministerstva železnic o povolení nových relací, event. o zrušení relací málo používaných. Všechny kluby mimopražské důrazně upozorňujeme, aby ve vlastním zájmu oznámily nám ihned, na které relace budou v příští sezoně reflektovati, abychom mohli jim relace již nyní opatřit a zařadit je do seznamu relací, který má být vydán.

NOVÉ NÁLEPKY NA SEZONU 1930/31. Jelikož správní rok Svazu lyžařů RČS. končí dnem 30. června t. r., vydány budou v nejbližší době příspěvkové nálepky na sezonu 1930—1931. Při používání letních slev po 1. červenci 1930 musí být legitimace mimo železniční nálepky letní opatřena též již i nálepkou příspěvkovou na sezonu 1930—1931. Objednejte si proto příspěvkové nálepky na příští sezonu ihned po ukončení této sezony.

SEZNAMY ČLENSTVA A DOROSTU. Každý klub jest povinnen zaslati Svazu lyžařů RČS. ihned po ukončení této sezony přesný seznam svého členstva podle stavu ku dni 1. dubna 1930. V seznamu budiž uvedeno následující: číslo členského průkazu, jméno a příjmení, datum narození, přesná adresa a označení, zda jmenovaný jest dorostencem neb členem.

UNIV. PROFESOR DR. BOHUSLAV BRAUNER, dožívá se dne 8. května 75. narozenin. Jubilant, jenž jest jedním z nejstarších průkopníků sportu lyžařského u nás, ještě loňského roku denně jezdil na lyžích v okolí hotelu Slavie ve Špindlerově Mlýně, za svého pobytu v Krkonoších,

HLÁŠENÍ ODVEDENCŮ. Žádáme všechny naše kluby, aby nám ihned oznámily své členy závodníky, kteří byli o letošních odvozech odvedeni k vojsku. Hlášení toto zašlete nám ihned po odvodu a udejte v něm doplňovací velitelství ku kterému závodník přísluší, datum kdy byl odveden a místo odvodu. Oznámení toto potřebujeme k ohlášení odvedených našich závodníků ministerstvu národní obrany. Podejte oznámení ihned po odvodu neb později pak nemá pro nás žádný účel.

VÝSLEDEK SOUTĚŽE NA NEJLEPŠÍ ZIMNÍ FOTOGRAFII. Jako nejlepší obrázek soutěže uznán byl komisí, v níž zasedal dárcce originálu zimní krajiny mistr Čina Jelínek a redaktori časopisu Zimní Sport Dr. Brauner a Komárek, obrázek Eugena Cagána z Vrútek na Slovensku: Přehánějící se mraky na Kriváni. Reprodukci obrázku přinášíme na křídové části. — Zároveň vzdáváme díky mistru Čimovi Jelínkovi za darovaný krásný originál.

PO VYJITÍ POSLEDNÍHO 10. ČÍSLA ČASOPISU ZIMNÍ SPORT, ROČNÍKU XIX., pokládá vydavatelstvo za svoji povinnost vzdát díky všem svým přispívatelům, jak části literární, tak i fotografické, jakož i svým odběratelům. Vydavatelstvo časopisu vynasnažilo se vyhovět všem

práním, jež ho došly od předplatitelů, ovšem pokud tyto návrhy, neb přání byly technicky proveditelné. Tak nebylo možné na př. vyhovět přání, aby inserty v časopise nebyly rozlamovány do textu, a sice z důvodů prosperity časopisu. Dalším přáním, aby byly uveřejněny také články jiné než lyžařské, alpistické a pod. a sice o bruslení, hokeji, nebylo lze prozatím vyhovět, ježto marně jsme se snažili, aby nám znalci bruslení něco napsali, a také činitele v hokeji jsme

žádali o příspěvky a nedošlo-li nic, pak není to vina vydavatelstva. Návrhu pana předplatitele z Plzně, aby vydavatelstvo zpracovávalo cizojazyčné spisy o bruslařství, těžko můžeme vyhovět, ježto vydavatelstvo skládá se z dobrých znalců lyžařství, nikoliv však bruslařství, hokeje atd. Má-li náš časopis v podtitulku uvedeny též jiné sporty kromě lyžařství, pak dává tím na jevo, že vydavatelstvo je ochotno propůjčiti časopis i pro jiné sporty, ale více dělati nemůže.

KDO FOTOGRAFUJE, UŽIJE VÍCE SVÉHO ŽIVOTA.

Nemeškejte a fotografujte, abyste užili co nejvíce radostí tohoto ušlechtilého sportu.

Přístroje od Kč 100—výše ve velkém výběru u fy

WACHTL

PRAHA II., NÁRODNÍ TŘ. 26

PRAHA II., SENOVÁŽNÁ 8

**F
O
T
O**

Různé zprávy.

což v jeho stáří, jistě je již vzácností. Blahopřejeme panu profesoru Dr. Braunerovi, k dosažení vzácného věku v takové duševní i tělesné svěžesti a našim čtenářům doporučujeme přečísti si č. 9. ročníku XIV. našeho časopisu, jenž přinesl jubileu 70 let obraz i několik článků k počtu jubilanta.

Z VELITELSTVÍ LYŽAŘSKÉHO VÝCVIKOVÉHO STŘEDISKA ve Špindlerově Mlýně, jež ubytováno jest již šest roků ke všší spokojenosti všech frekventantů v Košťálově hotelu Slavii, odchází dlouholetý jeho velitel major Ludvík Němec. Major Němec byl velmi taktní velitel, jehož jistě vždy všichni frekventanti kursů budou rádi vzpomínati, ale i pořadatelé závodů ať Pražské župy Svazu lyžařů, či Vysokoškolského Sportu nezapomenou jeho benevolence, s jakou vždy ochotně při pořádání závodů jim ve všech směrech vyšel vstříc.

Dr. O. Br.

ŠTÁBNÍ KAPITÁN MILOŠ FRGAL, člen Techn. odboru Svazu lyžařů a referent 5. odd. hl. štábu MNO., jehož jméno jako jednoho z nejlepších našich technických jezdců všem našim lyžařům jest známo, odchází v příští době z ministerstva národní obrany po pětileté činnosti tamtéž. Naším čtenářům jako autor mnoha technických statí škt. Frgal dobře jest znám a jistě i v novém svém působišti najde trochu času, aby pro Zimní Sport zase dále nám psal. Škt. Frgal nastupuje na místo dosavadního velitele lyžařského a horolezeckého střediska ve Vysokých Tatrách majora Dusila a jistě při známé jeho lásce k lyžím a horám, místo opuštěné po majoru Dusilovi bude dobře jím nahrazeno.

Dr. O. Br.

Z VELITELSTVÍ VOJENSKÝCH LYŽAŘSKÝCH A HORSKÝCH (HOROLEZECKÝCH) STŘEDISK ODCHÁZÍ JICH DLOUHOLETÝ VELITEL MAJOR VÁCLAV DUSIL. Není jednoho stálého návštěvníka Vysokých Tater, aby neznal typickou postavu tohoto vzácného člověka a sportovce. A důstojníci, kteří prošli jeho školou, všichni často vzpomenu na něj, jako na svědomitého učitele a zkušeného vůdce nesčetných alpistických a vysoko-horských lyžařských túr. Při jeho odchodu z vojenského lyžaření a alpistiky utěšuje nás jediné ta naděje, že major V. Dusil věnuje nyní svoji nezlomnou energii tak žádoucímu povznesení a rozšíření alpistiky a lyžařství v kruzích občanských.

Fgl.

JMÉNO ARCH. K. JAROLÍMKA, vypadlo nám omylem v předešlém čísle Zimního Sportu, při vyjmenování soudců z roku 1914 pod titulem: Nebude jistě nezajímavým. Což tímto doplňujeme.

PŘI MEZIKLUBOVÝCH ZÁVODECH NORSKÝCH KLUBŮ Nordre Land, Hamar a Ullern ve skoku zvítězil první uvedený klub. Zajímavé jest, že v konkurenci seniorů ještě 25tý měl 202.70 bodů. V celé soutěži, již účastnili se též junioři, nejlepšího výkonu docílil rekordman Holmenkollského můstku Reidar Andersen. Seniori: 1. Ole Moon (50, 57), 2. Johansen (49.5, 55), 3. Kolterud (49, 55.5). Junioři: 1. Andersen (51, 57), 2. Henriksrud (50, 56), 3. Johansen (50, 56).

Dr. O. Br.

NAŠE VÍTĚZSTVÍ VE SCHREIBERHAU A „DER WINTER“. Do Schreiberhau jezdíme po léta (viz č. 8, str. 216 letoš. ročníku Z. S.) a rádi. Pořadatelé z „Windsbraut“ jsou naši bodří sportovní přátelé a radost je tam mezi nimi pobýt a tam si „pozápasit“. Všechno tam jde „fair play“ a tamější občané i s těmi — dnes několika „zimními lázeňskými hosty“ těší se po sportsmansku z výkonu — ať tu padesátikilometrovku vyhraje Němec, Čech, nebo Japonec. Pro „Der Winter“ resp. pro p. C. J. Luthera je to „betrüblicher Erfolg“, že jsme to tam ve všech třídách vyhráli, čili podle něho — že to tam vyhrála ve všech třídách

— „die Tschechei“. Pan C. J. Luther pod aegidou Gambinusa Mnichovského „dvorního“ pivovaru „hrdé“ zaspává Trianonský mír atd. — má Tschechei a trvale vždy a všude — Deutschböhmen. — Docela jinak prý by to bylo dopadlo, kdyby „lyžařsko-borecký Německý svět“, byl tu Schreiberhau obeslal! Jediný Ermel prý přijel a ten byl „Holmenkollmüde“! My máme hrozný strach p. C. J. Luthere z té konkurence kdyby přijela, a patrně jsme to vyhráli ve Schreiberhau a jinde před říšskoněmeckými borci — po prvé! C. J. Luthere zůstaňte zdrav!

I. K.

NA UKONČENÍ SEZONY uspořádány byly závody ve skoku na lyžích v Kongsbergu v Norsku, rodišti to Sigmunda Ruuda. Výkony většiny závodníků byly skvělé, nejlepšího však výkonu dosáhl Birger Ruud, jenž měl skoky 48 a 55.5 m. V třídě seniorů (20 až 32 let) 1. Sv. Ruud (47, 52.5), 2. Norstad (47.5, 51), 3. Karlsen (47.5, 51). V juniorech zvítězil Birger Ruud, druhý byl Ulland (49, 50.5), třetí Beck (48, 51).

Dr. O. Br.

SKVĚLÝCH ČASŮ PŘI ZÁVODĚ NA 17 KM dosaženo bylo při závodech v Tromsø (Norsko), kde vítěz v I. tř. Aarøen dosáhl času 1:00:05, druhý závodník měl čas 1:00:12 a třetí 1:00:36. I v II. tř. dosáhl vítěz skvělého času 1:01:02. — Vítěz Aarøen běžel tedy kilometr za 3:32 min., čímž dosáhl průměrné rychlosti 17 km za hodinu.

Dr. O. Br.

PRVNÍ VYSTOUPENÍ „NAŠEHO“ RUUDA VE ŠVÝCARSKU u příležitosti velikonočního závodu ve skoku na lyžích na Trübském jezeře u Engelbergu bylo skvělé. Na provisorním můstku skákal Ruud mimo konkurenci a jeho 38 m skok vyvolal mezi diváky ohromné nadšení. Vítězem této konkurence stal se Feierabend skoky 30, 33 a 34 m. — Současně konán byl tamtéž závod ve sjezdu a sice z Jochpassu (2200 m) do Trübsee (1800 m) a nejlepšího času dosáhl Alfréd Odermatt z Engelbergu 2 min. 13 vt. Závody konaly se za nádherného počasí a na skvělém sněhu, jehož napadlo těsně před závody 2 metry.

Dr. O. Br.

S. S. S. R. RESP. Resp. tiskové bureau (byro) téchto čtyř „samodržavných“ písmen pustila do světa tuto zprávu: „Z Chabarovska do Moskvy na lyžích“. Tedy neslýchaný „Vasalaut“! Pročež soudruzi v buržujních zemích slyšte! „Za nejstrašlivějších poměrů povětrnostních skončila ve dnech 27.—29. března výlučná jízda sibiřských lyžařů na trati Chabarovsk (Dálný Východ)—Moskva. V této štafetové cestě, která trvala 110 dní, účastnilo se na 500 etapách 4000 lyžařů (?). Některé štafety, dlouhé desítky kilometrů, bylo nutno běžeti za strašlivých mrazů a větrů. Na baškírských stepích byli lyžaři porázeni prudkým větrem. Cestou do Abdulina byli lyžaři napadeni vlky, proti kterým se bránili střelbou“. Tedy kam se hrabeme my buržui s Holmenkollen...! Proč mělo tedy tiskové byro S. S. S. R. ten zájem o Holmenkollen, když má takovéhle šlágry! S. S. S. R. „nalič si tvář svou, nalič tváře ledé...“ I. K.

CO NOVÉHO V KONGSBERKU? 23. března konán v okolí Knutehyty oficiální sjezdový závod. Start byl na vrcholu Knutu u rozhledny. Cíl před chatou. Výškový rozdíl 260 m, trať asi 2 km. Velký zájem o závodní novinku nejlépe ilustruje ohromná účast diváků, počtem přes tisíc. Také všichni výborní skokani se závodů účastnili za velikého jásotu a nadšení davů. V třídě dam zvítězila sl. Aase Tönsberg, v třídě mužů T. T. Hansen, známý instruktor lyžařský,

působící před časem u nás a v S.H.S. 6. dubna byl Kongsberg opět oděn slavnostní ozdobou vlajek. Na Haniballu konán svazový závod ve skoku. Účast 180 skokanů norské první třídy — všechna jména přítomna. Soutěž byla tak těžká, že výkony skoků do 40 m — třeba bezvadné — nepřišli v úvahu. Vítěz Birger Ruud, skoky 48 a 55 m. Nutno uvážiti, že Birger je teprve 17 let a je ve vývinu. Norské listy mu věnují celé články jako „muži nejbližší budoucnosti“. Kapitán Helseth nový předseda „Norges Skiforbundu“ byl po prvé závodům v Kongsbergu přítomen, byl velmi nadšen celým krajem, uspořádáním závodů a vším. Inž. Torleif Tunold Hansen z Kongsbergu, který je tvůrcem velkého můstku nazvaného Haniball — podle jednoho z norských králů — byl norským lyžařským svazem jmenován znalcem v oboru stavby můstků s titulem „svazového komisaře“. Jeho úkolem bude kontrolovati všechny důležitéjší můstky, návrhy a provádění změn a budování nových můstků, které budou stavěny se státními subvencemi.

Lyžařská sezona se chýlí i v Kongsbergu ku konci. Ač připadlo počátkem března značně sněhu, přec blíží se jaro jej brzy stráví. Na Hanniballu a vrcholu Knutu je ještě 1 m sněhu. V městě sněh zmizel úplně. Tající sněhy rozvodnily řeku Logen, středem města tekoucí, tak, že bouřlivě hřmí.

Závěrem zimy je velikonoční výlet do hor, na který se každý radostně připravuje. Mládež má deset dní prázdnou, na kteroužto dobu se přestěhuje do salaší a chat v horách, kde slaví vesele zakončení nejkrásnější doby — norské zimy.

N. Lang.

VEŠKERÉ FOTOGRAFICKÉ PRÁCE pro letošní ročník časopisu Zimní Sport obstarala firma *Červený a Glogar*, Praha II. Spálená 27, telefon 45775.

VELIKONOČNÍ ZÁVOD VE SJEZDU V AROSE na trati Hörnlihütte—Arosa ca 5 km dlouhé se 700 m výškovým rozdílem vyhrál v rekordním čase Luzi Pfosi za 4.48.6 min., před Davidem Zoggem 5.13.4 min. a Florianem Zoggem a současně překonal starý rekord Davida Zogga 5.04 min.

Dr. O. Br.

VÝCVIČNÉ HORSKÉ STŘEDISKO pro důstojníky bude aktivováno od 30. června do 19. července na Štrbském Plese. Zúčastní se ho 15 důstojníků, kteří budou vycvičeni jako instruktoři horolezectví a jako horští vůdcové ve velehorách. — Kursu tohoto účastní se též příslušníci četnictva.

Fgl.

BROŽŮRKA SVATOŇOVICE—ŽALTMAN—JESTŘEBÍ HORY, vydal odbor Kěst. v Malých Svatoňovicích. Brožúrka pojednává krátce o tomto středisku zimních sportů v severovýchodních Čechách a můžeme ji vřele doporučiti.

VÝVOZ LYŽÍ Z NORSKA. Ředitel Norské výstavy zimních sportů sdělil zástupcům tisku, že letos bylo do ciziny vyvezeno as 25.000 párů lyží. Zájem je výhradně o hickoryové dřevo a o širší a těžší lyže, kdežto tuzemský zájem favorizuje stále lyži užší i pro turistiku.

I. K.

KNIHY NÁS DOŠLÉ: Nakladatelství A. Reinwart v Praze II., Vodičkova 23 vydalo tyto knížky, jež doporučujeme našim čtenářům: *Ring a mužové ringu*. Napsal F. Malinský. Cena 18 Kč. *Automobilistů v několika hodinách*. Napsal inž. J. Čemus. Cena 8 Kč. *Nový zákon honební*. S doprovodem E. Srba. Cena 3-40 Kč.

LABUTÍ PÍSEŇ ZIMY. — (Lyžařská vzpomínka na velikonoce.) Zpožděné aprilové vánice vytvořily na horách fantom nové zimy. Hrstka plzeňských lyžařů vypravila se na Šumavu na Bílou sobotu, důvěřujíc více svému lyžařskému instinktu, než podezřelým telegramům a novinářským lokálkám. Když vlak z Plzně odjížděl, nevzbuzovalo počasí zvláštní důvěry, neboť obloha byla zatažena hrozivými mraky. *Překvapující obrat*. Božihodová neděle měla ohromný nástup. Obloha vyčištěna. Po mrazech ani stopy, zmizely jako kouzlem. Modrojasná nebes baň a jásavé slunce ovládaly obzor. Rozkošný byl pohled na železno-rudské údolí. Majestátní Javor, zavěšený a pocukrovaný až po hranici brenešskou skýtal pohled pro lyžaře nejsvůdnější. Za časného rána panoval mrazík, jímž zamrzly kaluže. — Příznivou změnou počasí povzbuzena, vydala se malá skupina plzeňských lyžařů do roklanského úseku centrální Šumavy. K nástupu volen výstup z Klängenbrunnu. Lyže připjaty hned za nádražím. Sněhu bylo na pozdní dobu dubnovou zázračně mnoho, ve stínu byl tvrdý, ale na slunci brzy podlehl žhavému celování slunce a změknu. Poledne zastihlo naše poutníky od dávací se klidu a posilování na vrcholu Roklanu — a večer na cukrové homoli Luzného. V tu dobu musilo slunce kapitulovati před mrazivým dechem severáku. — Sněh pokrýval se jemnou polevou ledu, která jela jako dábel. Večerní šero zjasněné bělostným sněhem skýtalo dosti osvětlení při sjezdu z Moorkopfu. Pohostinná hájovna Brezníku poskytla poutníkům to po čem toužili — klid a silnou stravu. *Pouť kouzelným krajem*. Základ úspěchům velikonočního pondělí byl dán desítihodinným spánkem. Onoho dne počal den skvostným jítrem. Pürstlinské pláně jiskřily se jako démantová pole, krásnější jsouce než všechny poklady světa. V 7 h. ráno bylo zářící, horké slunce již vysoko nad obzorem. Bělostná kupole Luzného vévodila zasněnému údolíčku u Brezníku, tajemně zahalenému závoji mlh. Šťavnatě zelené hvozdy dýchaly vůni pryskyřice. Ptáci švitořivě pěli, radujíce se z jarního slunce. Plní síly a podnikavosti odstartovali jsme asi v 7 h. ráno z Brezníka. Psi štěkot nás doprovázel, nejen při opuštění samoty, ale po celé čtyřicetkilometrové cestě — onoho krásného dne. Psi nebyli k zahnání. Tak jsem je resignovaně nechali štěkat a řádit kol nás. Přestali časem, když se uhonili, ale doprovázeli nás až na špičácké nádraží. Ráno byl sněh rychlý, oteplením změkkl a tempo se zvolnilo. Kolem české roklanské chaty spěli jsme k Javoří pile. Těsně před ní odbočili jsme do údolíčka Javorského potoka. Zde zpomalili jsme kroky. Krása prostředí nás vábila k zastavení. Bujný potok lákal ke koupání a plašení pstruhů. Běloskvoucí sněh břehů zarostlý byl bohatou klečí. V dále modral se hřeben Šumavy na jedné a na druhé straně nepřehledná poušť weitfeldských močálů, spoře suchými pahýly stromů prerošovaná. Neodolali jsme a vykoukali se v ledové vodě potoka. Zrychlený oběh krve — po koupání — zlepšil naše tempo a dále jsme spěli přes slatě na Polední horu. Sjezd z ní byl prima, ač sněh jel už jen středně. Před Prášilem končil sněh, ale za osadou, v lese nad kostelem začal opět. Skorem bez zastávky vystoupili jsme na Lakaberg, sjeli k jezeru a dále až řídkým lesem prokukovaly zdi zámečku Defrníku. Zatím se počasí zachmuřilo a sněh promísený s vodou ochladil naše horká čela. V 1/2 4 odp. prošli jsme městysem Ž. Rudou. V 1/2 5 dorazili jsme k svému cíli — špičáckému nádraží — stále provázeni oněma dvěma psy, jež jsme předali ochraně p. přednosta. — S příjemným pocitem únavy a bohatou zásobou vzpomínek na uplynulé dny rozloučili jsme se o velikonočních s uplynulou zimou.

N. Lang.

Zprávy župní a klubové.

ZPRÁVA O ČINNOSTI LYŽAŘSKÉHO ODBORU VYSOKOŠKOLSKÉHO SPORTU BRNO. Letošní sezona zahájena suchým kursem dne 23. listopadu 1929. Kursu předcházela informační přednáška Z. I. Čapka, po přednášce promítnuty v posluchárně čes. techniky filmy: V. akadem. přebory lyžařské v Novém Městě na Mor., XXXIII. mezinárodní lyžařské závody Svazu lyžařů RČS. na Pustevnách, Krásy Bezkyd. Zúčastnilo se asi 150 začátečníků i pokročilých.

15. prosince založena odbočka Vysokoškolského sportu v Prostějově. Přednášel Z. I. Čapek o zimních sportech, od lyžařské abecedy až k závodům na lyžích. Přednáška byla velmi četně navštívena.

25. prosince až 6. ledna pořádán na chatě Matášákové v Liptavských Holích jejímž spolumasítelem je Vysokoškolský sport Brno, kurs závodníků. Kursu se zúčastnilo 21 závodníků, k nimž se připojilo 14 turistů. Kurs vedli cvičitelé Vojta, lektor tělesné výchovy, Ing. C. Beinhauer za spolupráce JUC. Skřípského.

11.—12. ledna 1930 zúčastnilo se 18 závodníků župních závodů brněnské lyžařské župy v Novém Městě na Mor., současně byl klasifikován přebor brněnských vysokých škol. V běhu na 18 km se umístili: 1. Houdek, Technika 1:28:46, 2. Svozil A., Universita 1:29:19, 3. Vojta, Universita 1:34:38.

Závod sdružený: Beinhauer, Technika 247 bodů, 2. Vlach, Technika 246 bodů.

Závod III. třídy na 10 km: 1. Čapek, Technika 51:25, 2. Skorkovský Jar. 54:33, 3. Kaufmann, Technika.

Skok prostý: 1. Káš, Universita 138 bodů, 2. Pokorný 136 bodů, 3. Beinhauer, Technika.

12. ledna 1930 pořádá Vysokoškolský Sport Brno spolu s SK. Nové Město přebory středoškoláků. Závodníci byli podle věku rozděleni na 4. kategorie. Všechny startující středoškoláků bylo 57.

2. února účastníci se závodů v Báňské Bystrici 4 závodníci. Ve II. třídě na 18 km se umístili Svozil na pátém místě, Houdek na jedenáctém. V závodě III. třídy obsadili Formandl a Čapek první dvě místa. Ve skoku prostém Formandl na druhém místě.

2. února se zbytek závodního teamu zúčastnil štafetových závodů župy brněnské v Novém Městě a Mor. Vysokoškolský Sport Brno stavěl 4 štafety, jež se umístili na šestém až devátém místě.

19. ledna a 26. ledna pořádán na můstku v Novém Městě na Mor. skokanský kurs, na němž bylo vychováno 6 nových skokanů.

9. února zúčastnili se závodníci veřejných závodů župy bezkydské na Pustevnách. V běhu na 18 km se umístil Skřípský na 13. místě, Cigánek na 18., Vlach na 21., Žáček na 23. místě. Startovalo 43 závodníků, V závodě III. třídy na 10 km se na druhém místě umístil Formandl před Hanušem LZK. a Čapkem VSB. V závodě dam Filipová na druhém místě, na třetím Dostálová. Ve skoku prostém Formandl na třetím místě.

9. února startoval Svozil na veřejném závodě župy Olomoucké na červenohorském sedle a umístil se mezi 80 závodníky na čtvrtém místě.

16. března zúčastnili se tři štafety VSB. štafetových závodů župy olomoucké a umístili se na třetím (Čapek, Svozil, Formandl), sedmém (Žáček, Jelínek, Houdek), osmém (Vlach, Cigánek, Beinhauer) místě. Startovalo 12 štafet.

29.—30. března startovali čtyři závodníci na mistrovství Svazu lyžařů RČS. na Štrbském Plese, V závodě II. třídy umístil se Svozil na 12. místě. V závodě III. třídy na 10 km se umístil na 9. místě Formandl, na 10. Čapek. V závodě dam Filipová na 6. místě.

Současně byly klasifikovány VI. akademické přebory. Závod sdružený vyhrál Beranovský, Universita Brno. Běh na 18 km: Kožnárek, Beranovský, oba Universita Brno třetí a čtvrté místo, Svozil, Universita Brno šesté místo. Běh III. třídy na 10 km: druhé a třetí místo získal Formandl před Čapkem. Přebor dam vyhrála Filipová.

6. dubna stavěl vysokoškolský Sport Brno spolu s Vysokoškolským Sportem Praha kombinovanou štafetu III. třídy na štafetových závodech pražské župy na Havlově boudě v Krkonoších. Jeli v sestavě Čapek, Formandl, oba VS Brno, Putrlík VS Praha a dobyli první místo.

Na závody se závodníci připravovali celý podzim jednak speciálními cvičeními, jednak přespolními a kondičními běhy. Trening vedl Beinhauer pod dohledem lektora Vojty.

Cvičitelé zkoušky složilo 5 závodníků: Beinhauer, Vojta, Vlach Svozil a Formandl.

ZPRÁVA O ČINNOSTI LYŽAŘSKÉHO ODBORU SOKOLA V KOŠICÍCH ZA ZIMNÍ OBDOBÍ 1929/30. Lyžařský odbor má 53 členů a 13 dorostenců. Pro případ úrazu jsou tito pojištěni u úrazového odboru Č. O. S. Činnost odboru zahájena suchými lyžařskými kursy za vedení vedoucího odboru Holuba. Dorostencům zapůjčeno na začátku sezony 7 p. lyží. Cvičení na lyžích a pravidelné odpolední a celodenní výlety začaly dne 21. prosince 1929 a za příznivých sněhových poměrů konaly se každou sobotu, neděli a svátek. Později když sněhové poměry v blízkém okolí nevyhovovaly, odjíždělo se nákladním autem na místa, kde bylo dostatek dobrého sněhu.

Jednou provedena hra „Hon na lišku“. Dne 15. a 16. února 1930 účastnili jsme se lyžařských závodů 11. pěší divise. V skupině civilních hlídek na 15 km umístila se naše hlídka jako první v čase 1:48.7 a tím Holub, Hanuš a Dr. Zákřejs získali první ceny. Další naše hlídky umístily se na 3 a 5 místě. V závodech propagačních na 6 km pro dámy umístila se naše členka Šašková na druhém místě a tím získala druhou cenu. Taktéž ostatní členky vzhledem k slabému trainingu při závodech dobře obstály. Celkem závodilo 9 mužů ve třech hlídkách, 3 muži v závodech na 9 km, 4 ženy v závodech propagačních na 6 km a 3 dorostenci v závodech na 6 km.

brány otevřela. Na paměť srážky u Laffrey byla v tomto roce postavena u jezera socha Napoleona. Minuli jsme ještě další 3 jezírka a v městečku La Mure jsme učinili polední zastávku. Další cesta byla velice zajímavá. Na jih rozevíralo se široké údolí řeky Drac a naše silnice směřující k západu, vinula se prudkými serpentínami dolu ke stoku dvou řek, které se v hlubině v roklich spojovaly. Za směle postaveným mostem odbočovala silnice na sever do nitra horské skupiny Taillefer, na západ pokračovala silnice do dlouhého údolí Valjouffrey a naše vlastní silnice odbočila na jihozápad opět do výše na severní straně řeky Drac. Pohled na druhou stranu řeky byl velkolepý. Vesničky rozloženy jsou tam ve dvou širokých etážích nad sebou a nad nimi vznášely se obrovské skalnaté svahy hor do výše. V pozadí vévodil majestátní *L'Obiou* vysoký 2733 m. Po delší jízdě dorazili jsme do městečka Corps, kde nás již část výpravy očekávala. Ve 4 hod. přijeli z jižní strany z Gapu autobusem hlavní účastníci a nyní mohli jsme se navzájem seznámiti.

Pořadatelem výpravy byl generální tajemník sekce francouzského alpského klubu v Gapu abbé Achard, velice sympatický duchovní a zároveň znamenitý alpinista, který tamější Alpy dokonale zná. Dále seznámil jsem se s dalšími representanty francouzského alpinismu, s pp. Repiton-Préneufem z Gapu, Mathysenem z Nicy, pí Margot, předsedkyní ženského švýcarského alpského klubu z Montreaux a jinými členy C. A. F. Celkem sešlo se nás účastníků 31. Po menší přestávce nastoupili jsme ve dvou autobusech další jízdu do Notre Dame de la Salette, kde jsme měli přenocovati. Úzká a špatná silnice vedla na sever do uzavřeného údolí, kde ve výši asi 800 až 1000 m viděli jsme v několika skupinách rozloženou osadu La Salette. U kostela opustili jsme autobus a nastoupili další cestu pěšky. Údolí poskytovalo rozkošný pohled. Kotlina rozšířila se ve veliký polokruh naplněný loukami a lemovaný krásnými zelenými svahy až do výše přes 2000 m, kde bylo viděti vedle sebe řadu vrcholů. Cíl naší cesty jsme ještě neviděli, a bylo mně řečeno, abych se nechal překvapit.

Cesta pokračovala serpentínou a po delší době zabočili jsme ve velikém okruhu na pravo a viděli jsme, že dále ve výši cesta směřuje za vyvýšený pahrbek, kde mizela. Další náš pochod byl provázen bouří a my zrychleným krokem pokračovali jsme v dešti ve stoupání. Konečně spatřili jsme mezi hlavním kruhovitým svahem a vysokým kopcem, který vyčínal do údolí, veliký chrám se skupinou domů — „Notre Dame de la Salette“. Celek v této výši (1800 m) působí přímo pohádkovitě. Chrám, mohutná kamenná stavba ve slohu románském, jest o samotě a vedle postaveny jsou masivní, navzájem související budovy o třech poschodích které slouží za hospic k účelům poutnickým.

Hospic byl velice oživen poutníky a návštěvníky. V dolejší části byla řada místností, které sloužily za jídelny a hořejší patra budovy skládala se z menších neb větších pokojů, kde návštěvníci mohli přespat. Odebrali jsme se hned do připravených pokojů a po převléknutí do suchého prádla zasedli jsme dole ve velké jídelně k první společné večeři. Toho večera bylo v hospici přítomno asi 500 návštěvníků. Z ohromné ústřední kuchyně roznášena byla polévka a ostatní jídlo dývkami ve velkých nádobách do všech jídelen a v budově panoval šum a ruch jako ve velkém hotelu. Po

večeři oznámil nám vůdce abbé Achard, že druhého dne v neděli bude o 5. hod. ráno sloužiti ve chrámu mši a že o 1/26 h. nastoupen bude pochod.

Skutečně shromáždili jsme se ráno téměř všichni v kostele a někteří zbožní účastníci byli i s dámami u přijímání. Poté opustili jsme krásný a skutečně velmi zajímavý chrám a nastoupili výstup ke hřebenu. Asi za hodinu došli jsme na Col d'Hurtières, odkud jsme se pokochali krásnými rozhledy. Pod námi byl ve sluneční záři viděti hospic a hluboko dole po stráních rozložené díly vesnice La Salette; v další hloubce končilo naše údolí u řeky Drac, na jejímž druhém břehu stoupaly zelené svahy s malými osadami. Nad tím vším zvedal se obrovský masiv *L'Obiou*, který celkovému obrazu dodával ráz úchvatné velebnosti. Na druhé straně našeho hřebene pohlédli jsme na sever do údolí Jouffrey, kde před námi bylo zřítí již hlavní jihozápadní hradbu skupiny Oisan, zvedající se do výše 3000 m. V příjemné náladě kráčeli jsme po hřebenu na vrchol Gargas 2213 m, odkud potěšili jsme se ještě krásnějším rozhledem do údolí Jouffrey. Po dalším pochodu na Rouchoux opustili jsme hřbet horský, rozloučivše se s pohledem na *L'Obiou* a sestupovali jsme zvolna po severním svahu do údolí. Asi k 11 hodině dorazili jsme do obce Le Dessert ve výši 1285 m, kde nás ve své hospůdce již očekával majitel „kavárny a restaurace“ Jean Cros.

Po jedné hodině byl oběd hotov a podivili jsme se, jak v zastrčené vesnici byla nám připravena tak chutná jídla. Odpoledne opustili jsme vesničku a nastoupili dolinou Valjouffrey další pochod do chaty Fond Turbat, která nachází se v nejhořejší části údolí. Obě strany byly lemovány vysokými horami, které dosahovaly výše 3000 m. Za hřbetů na pravé straně, kde vévodil *Pic des Souffles* nalézalo se již druhé souběžné údolí Valgaudemar, kamž jsme později měli přejíti. Na severní straně údolí viděli jsme prudké svahy prvního třítisícového obra „*Pil Vaccenestre*“, který dále připojoval se ke hlavnímu hřbetu západní části hor celkové skupiny Oisans. Na severním svahu těchto hřbetů rozkládají se již velké ledovce, které lze spatřiti ze srdce skupiny z veneonského údolí za osadou St. Christoph.

Za hodinu došli jsme k zatáčce a údolí směřovalo nyní k jihozápadu. Nad námi rozevíraly se v několika poschodích odvázně svahy hory *Pic de la Mariande* (3162 m) s ledovcem Grand Vallon a za ním bylo již viděti mohutný hrot *Aiguille des Arias* ve výši 3400 m s ledovcem Petit Vallon. Údolí se nyní při značném stoupání užilo a po kamenité nepříjemné cestě vystoupili jsme do horní části, kde po stranách zvolna již přestával porost a mizela tráva. Na pravé jižní straně přecházel hřbet v mohutnou skalnatou věž *Pic de Turbat* ve výši 3030 m a na severní straně vznášely se divoké štíty *Aiguille Rousse*. Zvolna přicházeli jsme do nejhořejší části závěru údolí, kde oba postranní hřbetů se spojovaly ve formě dvou obrovských masivních věží: *L'Olan* 3578 m vysoký a *Aiguille d'Olan* 3383 m vysoký. Závěr údolí působí skutečně velkolepým dojmem a jen zvolna stoupali jsme posledních 100 metrů malým obloukem nalevo k chatě, pozorujícíce krásy těchto hor. Chata nalézá se ve výši 2175 m a byla alpským francouzským klubem předešlého roku otevřena. Poskytuje nocleh as pro 20 osob na žíněnkách v jediné místnosti v hořejším a dolejší oddělení. Naši vůdce dali se do kuchaření

a my seskupili se na trávě u skal před chatou, abychom si důkladně prohlédli nádherný ten kout Alp.

Před námi v jižním směru pozorovali jsme nejdříve svahy a skalnaté srázy ke *Col de Turbat* kudy nám bylo druhého dne podle našeho programu přejít. Nalevo zvedal se do výše ohromný *L'Olan* a stěny, které v nesčetných bizarních formách strměly do výše, byly tak úchvatně krásné, že jsme se nemohli nasytiti pohledem na tuto velkolepou scenerii. Po večeři seskupili jsme se při hvězdičkách a na několikere požádání musel jsem zazpívat několik českých a slovenských písní.

Ráno o 6. hodině opustili jsme po černé kávě chatu a nastoupili výstup ke *Col Turbat*.

Po delším pochodu a stoupání po sutkách přešli jsme svahy sněhových polí a učinili nástup do skal, kde byl již těžší terén. Asi za 2 hodiny dostoupili jsme průsmyku ve výši 2690 metrů a nyní mohli jsme detailněji pozorovati mohutnou věž *Pic de Turbat* na straně západní, a velkolepé stěny *L'Olanu* na straně východní. Na sever byla krásná podivaná na smělou věž *Aiguille d'Olan* a na sousední *Aiguille Rousse*. Na jižní straně byla příjemná vyhlídka na široké údolí *Valgaudemar* s obcí *La Chapelle*, která byla dole hluboko položena; na druhé straně údolí vyjímaly se různé formované řady hor, zvedajících se do průměrné výše 2500 m.

Po krátkém odpočinku sestupovali jsme na druhou stranu do oblasti *Valgaudemar*, kde jsme asi 250 metrů níže u pramene učinili delší přestávku. Odtud se pěšiny dělily a my odbočili nově vybudovanou alpskou stezkou k cíli naší cesty, nové chatě. Serpentinami směřovali jsme do výše na severovýchod k mohutnému ostrému skalnímu hřebenu, který sestupoval z *Olanu* rovně směrem k jihu do údolí. Konečně v zářezu *Pas d'Olan* překročili jsme skalní hradbu a za ní spatřili jsme naši chatu, jak se krčila u obrovské stěny.

Před námi otevřelo se nové panorama. Obrovský kotel, který jsme spatřili, ohraničen byl na naší a na severní straně mohutnými odnožemi *L'Olanu* a na východě uzavřen byl horizont mocnou věží *Cime du Vallou* a naproti nám položeným vrcholem *Pic Rouye*. Mezi *Olanem* a *Cime du Vallou*, rozkládal se v nejhořejší části kotle pod skalními útvary krásný ledovec (*Glacier d'Olan*). Před chatou očekávali nás již místní hodnostáři z *La Chapelle*, kteří se tam k slavnosti otevření chaty i se svým farářem dostavili. Osvědčený vůdce *Martin Catelan*, který řídil stavbu chaty, potřásl nám všem ruce a ukázal nám vnitřní zařízení. Chatu vybudovala sekce franc. alpského klubu v *Gapu* a opatřena jest nápisem: *Refuge du Pas de l'Olan*.

Pozvolná dostavilo se ještě několik hostí z *Gapu* a po 12. hodině zahájena inaugurační slavnost. Pan farář *Robert* z *La Chapelle* ve svém ornátě chatu zasvětil a vykropil, načež choť plukovníka *madame Marraine Labordère* slavnostním způsobem roztránila láhev se šampaňským vínem o věhod do chaty. Po tomto obřadu zasedli jsme k dlouhému dřevěnému stolu k „banketu“. Podivil jsem se, co potravin bylo nosiči do této výše dopraveno. Po chutné polévce následovaly chody salámů, uzenin a nářezů. Hostinu zakončili jsme dorty, znamenitými sýry a medem. Při slavnostních proslovech vystřídal se *abbé Achard*, předseda sekce v *Gapu* p. *Gaignaire* a plukovník posádky v *Gapu*, který pomáhal se svým vojskem při úpravě stezky a nošení materiálu. Za vůdce poděkoval

se bodře *Catelan*, který byl všemi bouřlivě aklamován. Připíjeno bylo nejen dobrým domácím červeným vínem, ale i šampaňským, kterého bylo vypito řada lahví.

Během banketu organizoval jsem výpravu na *L'Olan* pro následující den. Bohužel přihlásilo se jen 5 osob, ostatní neměli odvahy, aneb dávali přednost výpravě na *Les Rouies*, která měla být provedena z *La Chapelle*. Po obědě všichni účastníci sestoupili do *La Chapelle* a zůstali jsme jen členové naší výpravy na *L'Olan*.

Následujícího dne vyrazili jsme za vedení vůdce *Catelana*, *Vincenta* a dvou nosičů ještě za šera z chaty a nastoupili pochod. Nejdříve sestupovali jsme po haldách kamení asi 100 metrů a velikým obloukem kolem veliké skalnaté odnože stoupali pak směrem k sněhovým polím, vyplňujícím obrovský přírodní kotel. Překročivše vrchní etáž, stoupali jsme po skalách k oblasti ledovce. Tam teprve učinili jsme 2 skupiny upevnivše se na provaz. První oddíl sestával z vůdce *Catelana* a manželů *Perrotových* z *Lyonu* a druhý oddíl vedl *Vincent* se znamenitým alpinistou p. *Repitonem*, lesním inspektorem z *Gapu*, který tento výstup prováděl již asi po osmé. Delší pochod po ledovcovém svahu absolvovali jsme zcela normálně a též neviděl jsem žádných zvláštních trhlin. Po přechodu ledovce u nástupu do skal učinili jsme odpočinek, abychom se občerstvili na další cestu skalami. Pohled na skalnaté srázy, věže a stěny, prorvané většími neb menšími *couloiry* jest imponantní. Vrchol pro příkrost skal nebylo viděti. Nejdříve nastoupili jsme z pravé strany a směřovali k obrovské rýze, která rozpolťovala obrovský masív na dvě polovice. Po překročení této strže pokračovali jsme v lezení na levé straně, při čemž bylo nám překonati některá poněkud exponovaná místa. Po tříhodinové práci ve skalách dostoupili jsme k novému skalnatému *couloiru*, na jehož konci čněly do výše dvě mohutné věže vrcholu *Olanu*. Po odpočinku pokračovali jsme z *couloiru* dále do výše, ponechávajíc levou věž vedle nás. Konečně za další dvě hodiny stáli jsme na vrcholu. Konstatoval jsem, že vrchol *Olanu* utvořen jest vlastně ze čtyř mohutných věží, z nichž levá prostřední, na kteréž jsme stáli, jest nejvyšší a měří 3578 m. Při jasném nebi měli jsme nádhernou vyhlídku. Na severní straně pod námi z *Brèche d'Olan* 2962 m zvedal se do výše obr s nádhernou štíhlou věží *Aiguille d'Olan* 3383 m. Od něho táhl se na severozápad divoký horský hřeben s krásnou věží *Aiguille des Arias* 3.700 m a jinými hroty, jichž svahy spadaly na jih do *Valjouffrey* a na sever do údolí *Lavey*. Na severovýchodní straně pod námi bylo viděti dva velké ledovce: *Glacier des Selletes* a za skalní hradbou splývající ze západní *Cime de Vallon* 3418 m rozkládal se *Glacier du fond*. Nad ním vznášely se do výše mohutné svahy *Les Rouies*, který opět na sever s ledovcem přecházel k velké skupině velikánů, z nichž vynikal nejbliže nám stojící *Tête de l'Étret* a dále na východ *Point de Vallon des Etages* 3560 m. Dále stejným směrem za údolím *veneonským* zvedal se ve své slávě *Les Ecrins* 4103 m nejvyšší vrchol celé této oblasti a od něho na sever v dálece majestátní *La Meije*. Směrem k jihovýchodu byla nádherná vyhlídka na nejhořejší část *Valgaudemar* ohraničenou mohutnou hradbou s vyčnívajícími vrcholy *Les Bans*, *Les Aupillous*, *Pic Bonvoisin* a konečně skvostné cimbuří *Siracu*.

První výstup na všechny tři vrcholy *Olanu* provedl známý alpinista *Coolidge* s *Almerem* st. a ml. v roce

1877. První traversi této skupiny (výstup se strany jihozápadní a sestup na sever) provedli Maitre, Gaspardsen a Estienne r. 1887. První výstup na jižní vrchol (L'Épaulé) a na střední vrchol (Sommet Pendlebury) provedl Pendlebury s bratry Spechtenhausery dne 8. července 1875.

Sousední Aiguille d'Olan byl po prvé slezen r. 1876 za vedení Baileau de Castelnau a Gasparda st. a ml.

Náš starý vůdce omládl a vykládal nám ochotně detaily nádherného okolí. Rád stiskl jsem pravici tohoto bodrého muže, načež jsme vložili své visitky do plechového pouzdra ve skalách uschovaného. Po občerstvení, fotografování a odpočinku nastoupili jsme opět zpáteční cestu a bez příhody v dobré náladě dorazili jsme asi před 4. hodinou do chaty, kde jsme ještě zapsali do zápisní knihy náš první výstup. Po uzavření chaty nastoupili jsme pochod do La Chapelle, kamž jsme po nesčetných serpentinách romantickou cestou podle strží, skal a vodopádů dorazili po 7. hodině večerní.

V hotelu, kde jsme měli rezervována lůžka, byli přítomni jen 3 ochravělí členové naší výpravy; ostatní odebrali se již odpoledne do chaty alpského klubu „Xavier Blanc“ v hořejší části údolí položené.

Následujícího dne jsme dopoledne odpočívali a při obědě radili jsme se, jak uspořádáme další program. Alpistická část expedice hodlala podle předem stanoveného cíle rozvrhu učiniti výstup na Les Rouies a donohiti jsme je již nemohli. Rozhodli jsme se proto pro další samostatný podnik — Le Sirac. Výstup na tento masiv byl již dlouho mým snem a radoval jsem se proto, že mělo nyní dojít ku jeho uskutečnění. Najali jsme bodrého vůdce Laurenta Vincenta a 2 nosiče a po odpolední kávě nastoupili jsme cestu do „Refuge Xavier Blanc“. Mimo mne účastnili se z ostatních členů alpského klubu jen manželé Perrotovi, kdežto p. Repiton odejel zatím do Gapu.

Asi hodinu za La Chapelle setkali jsme se s účastníky výpravy našeho alpského klubu, kteráž se vracela z chaty do La Chapelle. Vypravovali nám, že výstup na Les Rouies podnikla pouze pí Margotová se dvěma jinými členy, kdežto ostatní spokojili se s výstupem k ledovci a návratem. Rozloučili jsme se s milými našimi přáteli, kteří nám gratulovali k našemu výstupu na Olan a přáli šťastný výstup na Sirac. Cesta vedla nás po severních svazích údolí do chudičké osady le Bourg, kde se narodil náš vůdce. Cestou potkali jsme zbytek výpravy, vracející se s vůdcem a nosičem z Les Rouies. Nařikali na množství sněhu na ledovci, ale celkem byli spokojeni.

Za další hodinu dostihli jsme poslední vesničku Rif du Sap, ležící na potoce a za další půlhodiny vešli jsme do slušné jednopatrové kamenné budovy „Refuge Xavier Blanc“. Byli jsme mile přivítáni rodinou nájemce, který nás ujistil, že nám připraví dobrou večeři. Daný slib též dodržel a vzdali jsme jeho choti nelíbené díky. Chata byla dříve obývána inženýrem a dozorcí hornické s olečností, která tam ještě za války dolovala olovo. Rudy nalézají se v severní odbočce údolí na svazích Mt. Giobernaye ve výši téměř 2000 m. Naše chata nalézala se ve výši 1460 m. Poněvadž v posledních letech se těžba nerentovala, prodal závod budovu franc. alpskému klubu, který loňského roku z něho upravil ochrannou chatu a obhospodařil ji nájemcem. Chata jest vhodně položena blíže stoku dvou potoků a jest tak východiskem na všechny velikány celého nádherného údolí. Podle úmlu-

vy s vůdcem vstali jsme druhého dne již o půl 3. hod. ranní, vypili připravený čaj a již před třetí hodinou ranní nastoupili jsme dlouhou cestu. Byla ještě tma a vůdce s nosiči svítili nám svíčkami, zasazenými do hrdla polorozbitých lahví. Přešli jsme Le Clot sestávající z několika baráků a zahrnuli napravo do údolí, které se točí k jihu a jest tak závěrem nejkrásnější části západních těchto velehor. Když se počalo rozednívat a bylo možno svíčky shasnouti, nalézali jsme se již pod hlavním hřbetem, který příkře spadal z Pic Joceline do údolí. Později bylo možno již pozorovati celý závěr údolí. V nádherném polokruhu vystupovaly z lůna kamení a sutek obrovské skalnaté svahy, pokryté na vyšších částech ledovci. Po levé straně viděli jsme ve výši ledovec Bonvoisinu, dále naproti nám trpytil se ledovec kolem Col du Loup a na pravé straně spadala řada ledovců z dlouhého severního hřbetu Siracu, který se v nepřehledném oblouku táhl ku Crête du Bonvoisin; spojkou mezi těmito dvěma masivy jest právě ledový Col du Loup, kterým možno též přejíti do sousedního údolí až do Vallouis. Nalézali jsme se nyní na stoku dvou potoků. Hlavní potok s údolím zatáčí se na východ směrem přímo ke Col du Loup, kdežto náš vůdce zabočil do zeleně podle menšího potoka na jihozápad. Za krátko bylo nám stoupati po svazích menšího údolí a vysoko nad námi bylo viděti, jak si potok kamením a travou prodírá cestu. Asi po 6. hodině dostihli jsme tohoto místa, kde se nám zjevil úplně nový terén. Před námi ve velkém polokruhu rozkládal se bujný trávník, po jehož pravé straně zvedal se do výše 2420 m *Gazonné*. Vedle něho před námi zvedal se o 300 m vyšší šedivý *Vallorelose*; další okruh byl však zakryt prudkými svahy takže z hradeb Siracu bylo viděti jen nejvyšší části. Po překročení zelených luk stoupali jsme po svahu vzhůru, kde dostali jsme se opět do nové oblasti. Tráva mizela a převládal útvar břidlicový. Po delší době dostoupili jsme konečně nové další etáže a před námi vystoupily obrysy šedivého hřbetu, který na západě vystupoval vrcholem Vallonpierre a pokračoval dále k mohutné pyramidě Aiguille des Morges 3006 m vysoké. Před námi nalézal se Col de Vallonpierre, za kterým na druhé straně nalézají se prameny řeky Draeu. Tudy možno přejíti do les Auberts a dále do údolí Champoléon. Stoupali jsme nyní dále po nepřijemně zvlhlé břidlici ponechávající pramen po pravé straně, až dostoupili jsme nové etáže, která nám pojednou odhalila clonu z celé skupiny Siracu. Jest zajisté málo příkladů, kdy by se celý horský masiv najednou objevil v celé kráse, jako při tomto výstupu. Před námi nyní směrem k východu bylo veliké pole se sněhem a sutkami. Nad nimi vznášely se v ohromné šíři do výše ostatní útvary, které z prava a z leva přecházely v mohutné věžovité vrcholy. Uprostřed vysoko nalézá se obrovský kotel s ledovcem, lemovaný řadou vysokých věží, jimž v pozadí majestátně vévodil vrchol Siracu. Po pravé straně této skupiny bylo viděti jižní skalnaté svahy věží, kde nalézal se buď ledovec, aneb velká zasněžená plocha. Bylo asi mezi 8—9 hodinou a učinili jsme na tomto krásném místě přestávku, abychom si odpočinuli a posílili se. Při ranním slunci byl též na sever krásný pohled na Les Rouies, Giberney a další velikány. Než vůdce neponechal nás v příjemném snění a na jeho povel vyrazili jsme ku dalšímu výstupu. Po překonání sněhových polí a sutek, nastoupili jsme v blízkosti pramenu do skal, kde udržovali jsme se stále u vodopádu, který okrašloval

tento skalní úsek. Po přemožení této části dostoupili jsme k hořejší etáži, kam v pozadí spadal již ledovec. Abychom se vyhnuli obtížnému prudkému stoupání po této první části ledovce, obešli jsme jej po levé straně a stoupali po skalnatých blocích k hořejší části, kde ledovec již nebyl tak prudký. Tam opásali jsme se lanem a utvořili tak dvě skupiny. Ledovec byl bez obtíží snadno překročen, ač poslední část u skalnatých stěn měla již značný sklon. Obtížnější byl přechod z ledovce na skálu, kde byla trhlina více než metr široká a nebezpečně hluboká. Pohled na skalní stěnu byl hrozivý a nedovedl jsem si představit, kudy nás vůdce do výše povede. Záchyty byly však dobré a lezení poměrně lehčí než jsem si představoval. Nicméně byla řada exponovaných míst, kde bylo třeba dáti pozor. Lezení bylo stále zajímavé a terén se často měnil. Překročili jsme dva couloiry, načež v divokých skalách překročili jsme jižní hřbet, který ostře a kostrbatě spadá k jižní straně. Tam objevilo se nám nové panorama jižních divokých svahů s pěkným ledovcem pod námi. Po pravé straně viděli jsme proti nám divukrásné věže směřující k vrcholu Siracu a na druhé straně směrem k jihu splývaly do údolí divoké skalnaté hřbety, za nimiž vystupoval Puy Rivarol s průsmykem de la Valette. Vůdce vedl nás dále do výše kolem skalnatých hran po římsách a komínech ve střídavě exponovaných polohách nad propastmi, až konečně asi před 1 hodinou odpolední stanuli jsme na severovýchodním vrcholu u kamenné pyramidy ve výši 3438 m. Druhý vrchol (Sommet sudouest) jest 3350 m vysoký.

První výstup na oba vrcholy učinil Coolidge s Almerem starším a ml. ve stejném roce 1877, kdy tito slavní alpinisté provedli řadu prvních výstupů v celé oblasti masivu Oisans.

Vyhledka s vrcholu byla uchvacující. Na severu před námi rozkládal se v ohromném polokruhu závěr Valgaudemaru, ohraničený od východu k severozápadu hřbetem Crête Bonvoisin a dále mocnými vrcholy Bonvoisinu, Pic Joceline, Pic des Aupillous, Les Bans Giobertney, Pic du Say a na západ dále Les Rouies, Cime du Vallou a konečně Pic d'Olan, kterého jsme jako starého známého pozdravili. V pozadí na severu vyčnívaly směle vrcholy Ailefroide, Les Écrins a La Meije.

Po odpočinku a fotografování, prohlédli jsme si plechovku s visitkami ukrytou pod kameny a vložili jsme tam na památku i své visitky.

Sestup s vrcholu Siracu nebyl již tak namáhavý a obtížnější; pasáže absolvovali jsme poměrně dosti rychle. Jedině poslední partie skalního srázu k ledovci byla při sestupu exponovaná a nesnadná. Oddechli jsme si, když konečně seskočili jsme se skály na kraj ledovce. Sníh byl sluncem zvlhlý a proto dovolil jsem si jízdu po svahu přinutiv tak i ostatní přivázané druhy, aby mne opatrně následovali. Na konci ledovce jsme se odvázáli a po odpočinku nastoupili jsme skalami podle vodopádu další sestup ku sněhovým polím pod námi se nalézajícím. Skalní partii přemohli jsme snadno a nyní zahájil jsem jízdu po krásném sněhovém dlouhém svahu bez obavy, že bych se octl v ledové puklině. Ostatní též více méně zkoušeli své štěstí, ale pí. Perrotová by byla málem sjezd zaplatila úrazem. Neměla ještě zkušeností a když upadla, jela po sněhu po zádech a narazila hlavou na kámen. Na štěstí nestalo se nic vážného a za chvíli mohli jsme po-

kračovati v dalším kamenném sestupu. Bez příhody dostoupili jsme až do hlavního údolí a po páté hodině seděli jsme v chatě Xavier Blanc a popíjeli vodu se znamenitou citronovou limonádou. Konečně po sedmé hodině večerní dostihli jsme La Chapelle a odškodnili jsme se bohatou večeří za těžké útrapy jež jsme toho dne snášeli.

Ostatní členové společné výpravy odešli na dvoudenní výstup na Chaillol a v hotelu zůstali jen marodi, mezi nimi velice milý Angličan Mathysseus, se kterým jsem toho dne uzavřel přátelství. Již při sestupu z Pas d'Olan upadl a poranil si ruce do té míry, že nemohl se zúčastniti dalších výprav. Druhého dne podnikli jsme spolu odpoledne výlet ku jezeru Peterel, odkud jest krásná vyhlídka na protější velikány Pic de Souffle, a l'Olan.

Následujícího dne odjeli jsme autobusem pro ostatní členy výpravy do Champoléon. Tam nalézá se turistický dům franc. alpského klubu a naše přátele našli jsme právě při snídani. Předešlého dne sestoupili z Chaillotu do údolí a přenocovali pak ve jmenované chatě. Mně a manželům Perrotovým blahopřál abbé Achard ku provedenímu výstupu na Sirac a my opět gratulovali ostatním ku přechodu přes Chaillol. Po obědě nastoupili jsme pak společně veselou zpáteční cestu do La Chapelle.

Tímto příjemným způsobem uplynul nám celý týden a druhého dne v neděli zakončen byl náš alpinistický podnik slavnostním banketem a rozloučením.

Za tím účelem konána nejdříve v kostele slavnostní mše, kterou sloužil sám biskup z Gapu a jemuž asistoval náš milý abbé Achard s tamějším farářem. V kostele shromáždili jsme se všichni členové C.A.F. a se zájmem pozoroval jsem typy bodrých vesničanů a shromážděných tam horských nosičů. Se zájmem poslouchal jsem mariánskou píseň děvčat v tamním dauphinském nářečí „patois“, ale ještě více jsem byl překvapen, když následovala francouzská nábožná píseň na nápěv rakouské hymny!

Po mši proslovil sám biskup z Gapu kázání a mluvil přímo k nám alpistům. Zdařilým způsobem přirovnával alpinismus ke křesťanství, které rovněž člověka odpoutává od nízkého všedního života a povznáší do výšin k Bohu.

Alpinistický týden byl zakončen banketem, kterého se zúčastnili mimo přihlášených členů C.A.F. celá řada hodnotářů s biskupem z Gapu v čele. Případné proslovy učinili: prefekt departementu Hautes Alpes v Gapu, p. předseda sekce v Gapu, dále abbé Achard, který ve své řeči vzpomenu též na moji malíčkovost co zástupce Čsl. klubu alpistů a požádal mne, abych o krásných francouzských Alpách v Dauphině uspořádal v Praze přednášku, dále promluvil vojenský velitel v Gapu, a konečně zástupci různých sekcí francouzského alpského klubu. Po srdečném rozloučení odejel jsem společně s p. Preneufen do Gapu a odtud vlakem do Briançonu, kde jsem přenocoval v nádražním hotelu. Následujícího dne použil jsem autobusu a odjel přes italskou hranici do Oulx. Cesta byla velmi malebná a rozhodně příjemnější, nežli cestování drahou. Na italské pohraniční celnici byla as tříhodinová přestávka na oběd, načež přisedal jsem do italského autobusu a neméně pitoreskní krajinou sjel jsem do stanice Oulx, odkud odejel jsem vlakem přes Turin, Siplon a Švýcarsko do Prahy.

Není tomu dávno, kdy se v tomto časopise objevovaly hlasy i od znalců na slovo vzatých, že severští národové jsou v lyžaření odbytou veličinou a že naším vzorem pro příště mají býti národové alpští. Tento podle nynějších názorů ukvapený úsudek byl tehdy projevem potřeby něčeho nového, jakési reakce proti předchozím způsobům jízdy na lyžích.

Za války jezdila většina našich lyžařů stylem nepříliš libivým ani rychlým, ale velice bezpečným a jistým, v širokém přívrátném postoji obounož a s brzděním holemi na jedné straně. Malá úhlednost a touha po zvýšeném sportovním požitku zvětšovala počet lyžařů, kteří se snažili jezdit v elegantním, přímém postoji a řídit směr telemorky a kristiankami.

Je přirozeno, že tyto švihy v klassickém provedení nacvičené na louce, nedaly se zprvu dobře uplatnit v terénu a proto bylo třeba nějaké doby nejistoty a častějších pádů, než se většina mladých lyžařů vycvičila v libivé, jisté a rychlé jízdě tímto stylem tak, že byli zrali kriticky přijmouti to, co skutečně nového a užitečného poskytla alpská technika.

A pak se začalo překotně čerpat z teoretických knih německých a od těch, kdo prodělali výcvik v alpských kursech. Jisto je, že první lyžařské filmy vedly k úspěšnému napodobení v širokých vrstvách a znamenaly tak jakýsi převrat od dosavadní libivé techniky k účelné, ale nepřilíživě a zajímavě škole alpské.

Kromě kejklí pro efekt ve filmu byla jízda v hlubokém dřepu a energický přívrátný oblouk se smykem, nazvaný pyšně „alpskou kristiankou“ prohlášeny za jediné, universální prvky nového stylu, který přijat s nadšením hlavně proto, že se mu mohl každý snadno a rychle naučiti. To, podle mého názoru, je také největší výhoda a hlavní důvod pro vznik „alpské“ jízdy, že je vymyšlena pro začátečníky tak, aby se tito co nejdříve naučili jistě sjížděti v tamějším terénu.

Sledujeme-li, jak se u nás ve většině kursů vyučuje jízdě na lyžích, tu seznáme, že začátečníci nacvičí všechny obraty, švihy a oblouky na velmi mírném a hladce ujetém svahu, načež se někdy vedou na výlet, kde se jim stejně už nic nevyloží, čímž je výcvik skončen. Přirozené, že pak je mnoho těch, kteří dovedou všechny prvky na ujeté cvičné louce, ale při jízdě ve volné přírodě jsou nemožní.

Všimneme-li si chvalně známých kursů ve Vorarlbergu, tu kromě téměř vojenského pořádku je nápadno, že se vyučuje pouze dvěma prvky, to jest přívrátný oblouk a smyk, buď z přívrátného oblouku (alpská kristianka) nebo bez něho (obyčejná kristianka). To je vše, ale cvičí se stále ve větší rychlosti a kratších serpentínách, až v nejpokročilejších kursech sjíždí se tak svahy, které u nás se vyskytují skoro jen jako dopad u velkých můstků. Takový kurs má dobrý obchodní i reklamní efekt, ačkoliv vede ke druhému extrému, neboť tito začátečníci skoro nic neumějí, ale jelikož sjedou i dosti příkré svahy, zdá se jim samým i pozorovatelům-laikům, že se naučili bílému umění.

Následkem této ochuzené techniky jsou lyžaři v Alpách velmi zhýčkáni, neboť jezdí jen na ujetém cvičišti, na prašanu nebo firmu, ale když přijdou na snih nestejnorodý, s kůrou, se závějemí, zkrátka asi do poměrů nejčastějších na Krkonoších, tu jim ani theorie z knih není nic platná a viděl jsem i pokročilé lyžaře a domorodce ze Ski klubu Arlberg, jak se váleli, vymlouvajíc se na snih, který podle našich pojmů nebyl zvláště špatný, ale vyžadoval jistý přeskok nebo telemark. Při kašovitém, velmi bořivém sněhu na přechodu z prašanu k firmu, kdy jen s tíží bylo přešlápnutím nebo přeskokem ovládati směr, prohlásil kterýsi učitel na opěťovaný dotaz, že na tomto sněhu se nedá nic dělati a pokud se ojedinelí lyžaři vypravili mimo cvičiště, jezdili většinou šikmo se svahů „rychlostí“ 4 km/hod. a obraceli se na místě, ještě rádi, že vytáhli lyže po kolena zabořené.

Jelikož zimní hosté ve velkých klimatických místech v Alpách jsou sportovně ještě méně vyspělí než obecnost téhož druhu u nás a průměr lyžařů turistů a závodníků tamějších také není technicky nijak zřetelně dokonalejší, lze za nositele vrcholné alpské kultury lyžařské pokládati skoro jen profesionály, učitele a vůdce. Rozebíráme-li kriticky jejich styl, je zřejmo, že tito „mistři“ jezdí tak, jako jezdily již dávno a kdekoli jinde samotné končetiny dobrého jezdce, s lyžemi srostlého, bez jakéhokoliv theoretisování. Jest to úplně automatická a jednotvárná jízda bez veškeré činnosti duševní, kdy lyžař je otrokem terénu a svých údů, styl, vtěsnaný do takové formy, jakou jinak vnutí dobrému lyžaři teprve velká rychlost na samé hranici jistoty.

Při přímém sjezdu rozhodně působí dojem větší jistoty a ovládnutí lyží jezdce v postoji zcela nenuceném nežli skrčená postava s bradou u kolen. Je příjemnější a působí větší sportovní požitek, můžeme-li se rozhlížeti z přímého stoje, při čemž také dohlédneme dále

a lépe do předu. Ovšem v neznámém a vlnitém terénu je při rychlé jízdě nezbytno míti končetiny lehce ohnuty v kolenou, tak, aby lyže vyjízděly všechny nerovnosti půdy natahováním a pokrčováním v kolenech, při čemž tělo a hlavně těžiště se pohybuje po přímce. Sjezd, jako pohyb po nakloněné rovině předpokládá, že síla přitažlivost zemské, působící v těžišti svisle dolů, se rozkládá na složku rovnoběžnou se svahem, která dodává urychlení a na složku kolmou ke svahu, která se musí překonávati dolními končetinami.

Jakmile začne tělo sdílet nerovnosti terénu a pohybovati se rovnoběžně s krátkými vlnami půdy, stává se jízda nejistou, neboť tato kolmice ke svahu, která musí procházeti chodidly, není svůj směr tak rychle, že není možno tělem ji sledovati. Padne-li tato přímka mimo chodidla, nekladou již dolní končetiny odpor síle, která táhne lyžaře k zemi a způsobí pád.

Je-li jezdec úplně skrčen, takže skoro sedí na lyžích (pro docilení větší rychlosti) může dolními končetinami párovati jenom dolů, tělo se také částečně pohybuje podle nerovnosti půdy, ale to je těžiště tak blízko u nohou, že by bylo třeba hodně velké změny sklonu, aby kolmice z těžiště ke svahu prošla mimo nohy a nastal pád. Ostatně v této poloze nemusí se tělo pohybovati po tak velkém dráze, aby se těžiště udrželo kolmo nad chodidly.

Je-li ale těžiště nízké, je také pád mnohem kratší, než ze stoje a máme při ztrátě rovnováhy mnohem méně času instinktivními poskoky nebo vrávoráním opět získati stabilní polohu. Je tedy zřejmo, že výhody sníženého těžiště v dřepu nejsou tak veliké, aby nutily dobrého lyžaře jezdit tak jinde než na „houpačkách“ v rychlosti.

Působí směšně, když někdo na úplně rovném a hladkém svahu jede skrčen jakoby se obával největších překážek, jediné z toho důvodu, že je to předepsáno v příručkách, patrně pro začátečníky, vždyť dobrý lyžař to většinou nepotřebuje.

Čím dokonaleji kdo ovládá své tělo, tím spíše může jeti vzpřímen větší rychlostí a po nerovném terénu, čekali bychom tedy, že oni alpští „mistři“ nebudou si vůbec pomáhati skrčováním, avšak vidíme pravý opak, neboť oni, aby snad zakryli případnou nejistotu, jezdí tak i po nejideálnějších svazích a i při malé rychlosti, při čemž z celé techniky je zřejmo, že to nečiní pro zrychlení. Rovněž nepůsobí u nich příliš krásně, že jezdí zásadně s nohama od sebe roztaženými asi na 3 šířky lyže. Myslím, že při přímé jízdě může dobrý lyžař vždy vystačiti s nerezou asi na 1 šířku lyže mezi kotníky, neboť výchyly těžiště na stranu jsou zřídka takové, aby čára těžištní opustila základnu a máme možnost snadno je opravit úklonem v bočních nebo je nechat působiti jako sílu dostředivou a vyhověti jí malou změnou směru jízdy.

Rychlost sjezdu kromě sklonu a délky svahu a sněhu je nepřímou závislá na odporu vzduchu, který se zvětšuje se čtvercem rychlosti. Při malé rychlosti nemá tedy tento odpor velký vliv a je prakticky bezúčelno zmenšovati jej krčením se. Stoupne-li rychlost na př. 3krát, stoupne odpor 9krát a tu se stává zřetelnějším jeho účinek a tu již lze jeho zmenšením rychlost ještě zvýšiti nebo vzpřímením se odporem vzduchu brzdit.

Odpor sněhu, zvláště bořivého se, v Alpách obvyklého prašanu snižují tam tak, že jezdí na lyžích aspoň 220 cm dlouhých a uprosřed 8 cm, v ohbí 10 cm širokých, které se boří jen málo. U nás se ku podivu jezdí na turistických lyžích rok od roku užších!

Co se týče jízdy bokem ke svahu, není třeba zvláště zdůrazňovati, že váha těla spočívá spíše na lyži se svahu, což je přirozené jednak proto, že se mnohem snáze udržuje rovnováha na vnitřní hraně činností speciální skupiny svalů na vnější straně lýtky, jednak proto, že je to nejvhodnější postoj pro přešlápnutí ke svahu při sklouznutí bokem dolů. Při hranění vadivá začátečníkům jízda v dřepu, protože vyžaduje mnohem větší svalovou sílu a vytrvalost, takže je potřeby vycvičiti je aspoň tak, aby se jim končetiny netřáslly.

Změna směru na lyžích provádí se skoro výhradně tak, že se lyžař nahne na stranu, při čemž síla, působivší dosud v těžišti kolmo ke svahu se rozkládá na složku šikmou, která se ruší dolními končetinami a na složku působící rovnoběžně se svahem od strany jako síla dostředivá, ježímž vlivem vzniká pohyb pro kružnici. Je nutno, aby při tom lyže byla stále tečnou této kružnice. Proto muslyžař držeti pevně dolní končetiny i tělo tak, aby síla, působící v těžišti, ležícím při přesném držení těla v malé pánvi něco nad spojnicí kloubů kyčelních, se přenášela na lyže, překonávající odpor sněhu. Poučka, že tangens úhlu, o který se lyžař nakloní od kolmice je přímo úměrný rychlosti a nepřímou poměru zakřivení udává, že je nutno tím více se nakloniti, čím je rychlejší jízda a ostřejší zatáčka.

Při náhlém zatáčení, kde poloměr zakřivení je krátký a blíží se nebo je i menší než délka lyží, musely by tato při pohybu nohou po zmíněné kružnici hrnouti snih nejen zadkem ven ale též předkem dovnitř za-

tácky. Předek i zadek lyže působí při tom jako ramena páky, jejíž bod opory je asi v čelistích vázání a síla působí v patě jezdce, břemeno, totiž odpor sněhu, na obou koncích. Jelikož je předek delší, nestačí síla způsobit jeho pohyb dovnitř zátáčky a změni jej spíše v otáčení kolem špiček lyží, takže nohy jezdce dostanou smyk, při čemž hrne sněh celá lyže jen ven ze zátáčky jako páka jednoramenná. Jelikož její bod opory už není v čelistích, není třeba vésti lyže dolními končetinami jako tečen kružnice, neboť vahou a setrvačností jezdce se celek pohybuje okolo špiček. Čím delší lyže, tím větší páka, a proto, jakmile se špičky dlouhých lyží jen poněkud vychýlí z přímého směru a začnou hrnouti sněh dovnitř, nastane ihned smyk a není už třeba silou lyže otáčeti. Proto ovládnutí dlouhých lyží není, jak se tvrdívá těžší, ale musí se uměti počítati se smykem a míti v něm jistotu.

Abý se u dlouhých lyží odstranily při závodech nežádoucí smyky, zkracuje se předek lyže tím, že se vázání dává blíže ke špičce a následky nevyvážení se upravují Amstutzovými pery. Nemám dosud vlastních zkušeností, zda-li tato letošní novinka umožní otáčení lyží kolem čelistí a pohyb špiček dovnitř zátáčky a budoucnost ukáže, podaří-li se této theoreticky odůvodněné vymoženosti nahraditi v závodní technice přešlapování švihy bez smyku.

Síla, potřebná na překonávání odporu hrnutého sněhu je v praxi značná, takže bylo třeba pro začátečníky a zvláště hluboký sněh vymysleti nějaké usnadnění. Za takové ulehčení lze pokládati přívratný oblouk, kdy odlehčená vnější lyže jaksi uhlazuje cestu pro lyži vnitřní, na které se vlastní oblouk provádí, nebo telemark, kdy se vnější lyže nejprve odlehčená předsune a vytvoří a teprve když je částečně otočena, spočine na ní váha celého těla. Tento způsob umožňuje dosti ostré zátáčky i ve sněhu, který klade velký odpor. Aby bylo možno dosti se nakloniti a při tom dáti váhu těla na vytvořenou vnější nohu, je nutno neotočenou končetinu vzhodu ohnouti, jelikož v nataženém kloubu kolenním není možná rotace a vytvoření v kyčli vždy nestačí, je často nezbytno, ohnouti i druhou končetinu v kolenně, aby bylo lze bérec patřičně vytvořiti. Tato fyzikální a anatomické důvody jsou tak pádné, že tam, kde se sejdou (ostrá zátáčka ve sněhu s velkým odporem) dají vznik telemarku, až už se tomu alpský učitel nebo přemoudřelý theoretik brání jak chce.

Tyto úvahy se ovšem změni, provádějí-li se i změny směru se skrčnými nohama podle alpské módy. Veškeré úvahy pro dřep při přímé jízdě zůstanou s příslušnou obměnou v platnosti, zvláště však při méně podařené švihy se uplatní nedostatek času pro znovunabytí ztracené rovnováhy, neboť pád z tohoto nízkého postoje je velmi krátký. U dobrého jezdce, který pracuje většinou se zdařenými obraty stane se tato nevýhoda nápadnou teprve když se nutí do švihů v dřepu na velmi nestejnoroadém sněhu nebo hrbolatém svahu.

Podřep, který při přímé jízdě má pro začátečníky nesporné výhody, při zatažení čini právě jim značné obtíže, zvláště při smyku. Je-li dolní končetina natažena, je kolenní kloub fixován napjatými postranními vazy tak, že bérec se nemůže zkroutiti, ale při ohnutém kolenně jsou postranní i zkřížené vazy uvolněny a umožňují rotaci. Je proto třeba značné práce svalů jednak na udržení dřepu, jednak na zamezení rotace v kolenně, k čemuž se začátečníkům obyčejně nedostává potřebné síly a vytrvalosti. Proto u nich vidíme i na hladkém evičišti to, co se pokročilým lyžařům stává jen ne velmi nepříznivých poměrech, že totiž se jim bérec značně viklá, takže lyže nejsou ani na okamžik rovnoběžné, ale sbíhají se buď vpředu nebo vzhodu, někdy se i kříží. Toto viklání je nejnápadnější, když lyžař ve smyku jede bokem a špička i zadek lyže jako velká páka přenášejí se na nohy ořes z každé malé hrdky sněhu.

V tomto směru je bystrému pozorovateli nápadná převaha alpských učitelů jízdy nad jejich žáky. Lze zřídka viděti, aby lyže byly ustavičně rovnoběžné a jako přibité bez nejmenšího zakolísání se jen při zátáčkách lehce a plymule nahýbaly s hrany na hranu, jako u těchto profesionálů, kterým to umožňuje jejich nepřetržitý training od listopadu do května.

Jak čelí lyžařská technika této nežádoucí volnosti v ohnutém kolenně? To je důvod, proč se odjakživa přívratné oblouky i švihy dělaly tak, že buď obě nebo aspoň zatěžkaná končetina byly napjaty.

Celý systém jízdy na lyžích je vybudován na podkladě zkušenosti, že v ohnutém kolenně s povolenými postranními vazy přitahují bérec ke stehnu vazy zkřížené, které při rotaci bérec špičkou nohy dovnitř se nakrucují přes sebe tak, že fixují bérec tím pevněji, kdežto při rotaci špičkou nohy ven se uvolňují.

Proto se dělá už odjakživa „pluh“ a oblouky ve stoji přívratném, ačkoli lze se snadno pokusme přesvědčiti, že by byly mechanicky účinnější ve stoji odvratném, který ale neskýtá onu pevnost. Nápadně vynikne tento rozdíl, zkusíme-li telemark a pak v téže poloze, ve výpadu na téže noze kristianku na opačnou stranu! Při telemarku se totiž bérec špičkou dovnitř a je pevně fixován, při této kristiance se totiž ven a vyžaduje značné úsilí udržeti lyže rovnoběžné.

Z toho důvodu byla vymyšlena alpská kristianka, která je vlastně

obdobou telemarku. Vnější noha začne dělati přívratný oblouk a v okamžiku, kdy se lyžař zahýbá tak, že by se vnitřní noha otáčela špičkou vně a nabývala tím nejistého držení, přenáší se váha těla na vnější nohu, která je fixována kromě svalů zkříženými vazy, neboť se kroutí špičkou dovnitř. Děláme-li oblouk od svahu, je tento přesun váhy těla samozřejmým důsledkem požadavku, jeti na lyži od svahu a účelnost jeho tím větší, uvědomíme-li si, že je nejdříve kroucena špičkou dovnitř zatěžkaná vnitřní noha a po správném přešlápnutí opět zatěžkaná vnější noha, takže váha těla spočívá vždy na noze, která má právě následkem správné rotace bérec pevně fixován. Smyk, který bývá následkem onoho přesunu váhy těla získal tomuto výkomu název „alpská kristianka“, ač je to přívratný oblouk, propracovaný a pro začátečníky usnadněný. U dobrých lyžařů a alpských vůdců jej vidíme nyní jen zřídka, ti vystačí s elegantní kristiankou s rovnoběžnými lyžemi, dělanou lehkdy na vnější noze a nepotřebují si ji nijak ulehčovati, takže tato velká móda poválečných let patří už jen do kursů. Existuje ovšem mnoho obměn u obyčejné i alpské kristianky, které se liší obyčejně jen zatěžkáním té neb oné nohy či různým použitím holí, upravených podle toho, jak kdo má individuálně různé vyvinutou některou skupinu svalů. Ačkoliv mnohý z takových vynálezů veřejně prohlašuje „svůj“ švih za skvělou novinku neviděl jsem v posledních 15 letech na lyžích oblouk, který by se v něm vytkal ze svrchu naznačených mechanických a anatomických pravidel.

V čem tedy máme viděti onu uznávanou převahu alpské techniky? Jistě, že v tom hraje úlohu náš hanebný národní zlovyk, opičiti se nekriticky po všech pochybných „vymoženostech“ z ciziny i tam, kde bychom sami mohli býti vzorem celému světu (Sokol a „moderní“ směry tělocvičné!) Potom pochybená ctižádost odborníků, býti první, kteří u nás nějaký ten moderní směr zavedli a rozšiřovali.

V neposlední řadě přispěl k této slávě asi fakt, že alpský profesionálové, díky jejich jedinečným možnostem trainingu a skvělému terému mohli poměrně brzo propracovati svůj styl na vysokou úroveň pokud se týče jistoty sjezdu.

Ale zůstává velikou otázkou, zda je cílem a účelem našeho bílého umění taková jízda, jakou používají alpské učitelé. Oni mají svůj jediný a universální oblouk, kristianku v dřepu s nohama roztaženými, nadřeny tak, že jej uplatní skoro na každém sněhu a v každé rychlosti, ale jejich jízda je následkem toho zcela šabonovitá a automatická, sledující jediný cíl: dojeti dolů a nepadnouti.

Lyžař, kterému je sjezd a spojený s ním sportovní požitek účelem všeho snažení a ne pouze prostředkem dojeti někam, nestane se nikdy takovým otrokem svých nohou, pojedje vzpřímen kde poměry dovolí, udělá elegantní kristianku s nataženými končetinami u sebe na prašanu, přeskok nebo telemark na bořivém sněhu a lupíně místo švihy na hladkém evičišti, zkrátka bude při jízdě přemýšlet, jak si ji zpříjemní a okrášlí různými bohatýrskými kejklemi a zvětšovati svůj požitek z rychlé jízdy, to vše nikoliv na úkor jistoty.

V poslední době budí v lyžařském světě zájem z Alp jako novinka přicházející závody ve sjezdu.

Abý Češi mohli v budoucnosti soutěžit alpským národům v jejich specialitě stejně úspěšně jako nyní čelí severánům, vypravil náš Svaz za účelem získání zkušeností v tomto směru na pozvání Švýcarů pod vedením p. Ing. Jilka, Havlíčka, Cífků a pisatele do Davosu. Tamější Ski klub pořádal 2. III. 1930 mezinárodní závod ve sjezdu, který v Alpách a u Angličanů se těší skoro takové pozornosti jako Holmenkollen u národů s vyvinutým atleticko-mazačím směrem závodní lyžařiny, soudě podle obsáhlých článků ve Švýcarských sportovních listech.

Závod zvaný Parsenn-Derby jezdí se na tradiční trati, vybrané známým odborníkem dr. Amstutzem. Start je asi 100 m pod sedlem Parsenn-Furka 2436 m, kamž se jede z Davosu (1500 m) část vlakem, část pěšky, část po lyžích. Cíl nad vesnicí Küblis je vzdušnou čarou vzdálen od startu 10 km a o 1400 m níže v údolí které, je na druhé straně hor než Davos, takže je nutno vraceti se vlakem.

Trat' vede typickým alpským terémem, to jest po nestejnomořném svahu, ve všech směrech zprohybaném táhlými vlnami. První 3 km po holé pláni bez nejmenší překážky a s dosti dobrým přehledem umožňovaly značným spádem velkou rychlost, mnohde jistě přes 60 km/hod. což ovšem vyžadovalo značnou sílu dolních končetin v četných, dosti prudkých přechodech do rovinek nebo protisvahů. Následující 3 km v řídkém porostu a v lese byly vedeny částečně po cestách s ostrými serpentínami, přes úzké můstky a krátké prudké kupačky, což se podobalo krkonošským terénům a sáňkovým dráhám. Zbytek vedl po skoro volných lukách s kratšími vlnami, mezi chalupami po blátě, hnoji, nanesené stopě, skrze úzká vrátka v plotech a mosty, většinou bokem ke svahu. Pro turistu skvělý a zcela bezpečný sjezd, jako závod vyžadoval neobyčejně rychlý postřeh, bezvadné ovládnutí lyží a podrobnou znalost trati.

Dráha byla totiž označena tak řídko, že někde nebylo ani viděti od jednoho praporku ke druhému a někde se rozdvjovala na značnou

vzdálenost. Byl to severní svah s prašanem, ale sněh v šíři 50 m—200 m tvrdě a hladce ujetý byl zprvu tvrdý až ledovatý a teprve během sjezdu dole roztával na kaši. Kdo věděl, kde je nejméně vln, kterým údolíčkem a po které cestě je to nejkratší a kde jsou díry v plotech, získal neobyčejně proti tomu, kdo jezdil jen podle značek přes všechny houpačky a musel teprve hledat díry nebo přeskakovat ploty, nebo je to místy po holé trávě nebo i vystupovat, když někde sjel zbytečně bokem dolů.

Každý mohl jeti kudy chtěl, jen asi uprostřed byla jedna kontrola, kterou nebylo ani lze minouti, ostatně všichni to znali. Nás pozvali tak pozdě, že jsme měli čas na jeden pokusný sjezd, kdežto Rakušané a Němci tam už jezdili 14 dní a o jednom Angličanovi se tvrdilo, že to jel letos už 120 krát. Tato nespravedlivost, že totiž neznalec je odkázán na náhodu, je nevyhodou sjezdových závodníků, kterou dosvědčuje to, že je obvyčejně vyhrají domorodci místní se zjevnou převahou nad nejlepšími borci cizími.

Uspořádání závodů svědčilo o několikaleté tradici; čas měření elektricky na desetiny vteřiny. Startovalo přes 200 jezdců, dojele 180 členů 9 národů. Aby favoritům nikdo nepřekážel a aby jeli ještě po tvrdém sněhu, byla kategorie vůdce a učitelů odstartována napřed, kdežto ostatní všelijak míchané po půl minutách!

Závod byl bojem Rakušanů s Voralbergu a místních Švýcarů, který tito vyhráli: 1. David Zoog 16.39, rekord. 2. Furrer, obrovitý vůdce. 3. Prager, Davos z Zermattu (byl 20. na Olympiádě ve Sv. Mořici). 4. Zogg Florian, rovněž švýcarský olympionik. Naše umístění, jak známo z minulého čísla, nebylo nejhorší a získáním 3 bronzových lyží jsme naše hostitele do jisté míry překvapili. Poslední jezdec dojel v čase 57.40 což je nápadný rozdíl proti vítězi, který při tak krátkém závodě pochopí jen ten, kdo měl příležitost projetí tratí!

Skoro všichni účastníci jeli na obvyklých hickori lyžích asi v rozměrech skákaček, jenže profilovaných a o něco lehčích. Délka 220—230 cm, šířka uprostřed 7—8 cm, v ohbí 9—10 cm, váha asi 3—5 kg pár. Nejvíce se užívá vázání pozůstávající z obvyklých čelistí a náponky, přišroubované před nimi na horní ploše lyhy. Náponka tahne botu mezi čelisti za hák na její špičce; vázání je bez opatníku. Většina závodníků měla Amstutzova pera, které přitahují patu boty k lyži, což je výhodné při skocích a pádech.

Favoriti měli vesměs ocelové hrany, složené z pásků 1 mm tlustých, 5 mm širokých a asi 30 cm dlouhých, které jsou přišroubovány zespoda po celé délce skluznice. Vzdor tomuto segmentování a mezerkám asi 2 mm (pro roztahování teplem?) se mi zdá, že tyto lyže nejsou dosti pružné a při prohýbání se poměrně snadno štípou okolo šroubků a v ohbí. Bude radno vyčkatí zdokonalení a větší zkušenosti, než je zkusíme zavést u nás. Při jízdě bokem do protisvalu a na zledovatělých úbočích, kde jiné lyže sklouznou a nejtvrďší dřevěné hrany se za chvíli stupí, jsou tyto ocelové hrany, jako u bruslí, neocenitelné.

Dokonale vyzbrojení a vstrojení Angličané se těšili všeobecné pozornosti; dva se umístili těsně před námi, ostatní nešli rychle a když jsem některé předjížděl, neukázali nic zvláštního.

Technika mazání byla všeobecně na nízké úrovni; snad následkem

zvyku stoupatí po tulenních pásech a mazání jen na sjezd jediným voskem.

Při obtížnosti terénu nebylo divu, že po „pouhém sjezdu“ někteří závodníci dojeli úplně vyčerpáni a zhroutili se u cíle. Mnozí si stěžovali že bylo během závodu nutno běžet, celkem asi půl km po rovině nebo do mírného vršku, a že to do sjezdu nepatří; také v těchto místech většina šla krokem a mnoho jsme jich předběhli. Vzhledem k tomu, že se jelo vesměs po ujetém sněhu, nebyly snad široké lyže zvláštní výhodou a Havlíček jistě získal, že zkusil jeti na běhačkách.

Pádů nebylo mnoho, ačkoliv většina jela zcela jinak, než se sjíždí mimo závod. Málokdo dělal oblouky nebo serpentiny, většinou se jelo přímo i z nejpříkřejších svahů, aby se pak co nejrychleji setrvačností přejela rovinka nebo protisvah, neboť celý závod byl volen tak, že bylo lze tímto způsobem mnoho získati. Tyto přechody byly tak hojné, že nebylo nikde třeba brzditi, a když, tak jen naznačeným švihem. Kromě toho, že všichni jeli skrčení a co nejrovněji, nebylo viděti snahu po urychlování vyšlapáváním ani odpichováním. Hůlky, jako vůbec při „alpských“ sjezdech, byly skoro bezúčelné.

Závod ve sjezdu je nutno ceniti jako dobrý sportovní výkon a měl by se i u nás někdy uspořádati. Vyžaduje techniku, která se celkem neliší od techniky sjezdu při závodě distančním, ale při tom je velmi blízká technice lyžaře-nezávodníka. Sjezd nevyžaduje tak dlouhou přípravu, sebezapření a životosprávu, jako atletický training na distanční závody. Jako jiné alpské vymoženosti, je to vlastně ochuzení distančního závodu o hodnotné prvky, technika je specialisována ale proto: nad ještě více zdůrazněna, než při sjezdu v obvyčejném závodě, ač ne tak jako u skoku.

Přirozené, že takové cvičení dovednosti je zajímavější než přísný training a jistě by přilákalo na tyto závody mnoho těch, kteří jsou líní zúčastniti se vážněji skutečných závodů. U nás, kde na štěstí převládá závodění podle severského způsobu, mohly by takové podniky býti jakousi přípravou a lákadlem pro nové talenty, z nichž by bylo lze vybrati jistě mnoho skutečných závodníků pro běh i skok. Sjezdy by měly značný propagační význam, lákaly by jak diváky, tak účastníky a snad by si potom ještě více lyžařů uvědomilo, že cílem sportovce má býti, prokázati své umění a súčastniti se závodů.

U nás máme v Tatrách a částečně i v Krkonoších dosti vhodných míst, kde by bylo lze něco podobného pořádati, zvláště když byly letos na kongresu sjezdy oficiálně uznány. Při trošce trainingu jistě by se naši borci na domácím nebo neutrálním terénu vyrovnali alpským závodníkům-amatérům, mohli by i čelití tamějším profesionálům a měli by náš skok pro případ, že se sjezdové závody rozšíří tak, že se jim neubráni ani Seveřané.

Naši ehloubou jsou nyní borci, kteří dokázali, že jsou po Seveřanech nejlepší a že alpské národové jsou proti nám v lyžařině pozadu přes jejich velké možnosti. Nuže, snad se dočkáme toho, že naši závodníci potrou i Seveřany doma a v jejich doméně, běhu i skoku, ale, že ještě dříve potrou Alpské národy v tom, kde se tito snaží obnoviti zkomrájející slávu své, reklamou několika filmy a knížkami do nemohlosti vychválené techniky, v závodě sjezdovém.

Závody.

VELIKONOČNÍ ZÁVOD SJEZDOVÝ VE VYSOKÝCH TATRÁCH. Svazem lyžařů RČS. uspořádán byl o Velikonocích ve Vysokých Tatrách sjezdový závod na trati 4.000 m. Závod uspořádán byl na místě každoročního velikonočního závodu ve skoku na lyžích o „Tatranský pohár“, který letošního roku pro nedostatek sněhu na můstku v Mlýnické Dolině nemohl býti proveden. Nejisté sněhové poměry letošního roku nedovolily provéstí tomuto sjezdovému závodě patriční propagaci, přes to však sešlo se u startu 28 jezdců. Start závodu byl u Rumanovského Plesa ve výši 2.200 m, cíl u Popradského Plesa, takže výškový rozdíl byl přes 600 m. Sněh v horní části tratě byl dosti těžký, v dolejší části pak firmový. Závodní trať vzorně vyznačena byla červenými praporky. Značný počet obecnstva sledoval po celé trati s velkým zájmem průběh závodu. Výsledky jsou následující:

V kategorii registrovaných závodníků zvítězil Štěpán Hevák, Č. Ski klub, Praha v nejlepším čase dne 6.16 minut, na druhém místě umístil se v čase o 2 vteřiny horším Ing.

C. J. Miňovský, S. K. Slavia, Praha, na místě III. Ing. Dlouhý, Vysokoškolský Sport, Praha v čase 7.03 min.

Ve třídě žen I. Hynková Máňa, Ski klub, Bratislava v čase 9.24, II. Lída Zemanová, L. Z. K. Praha 9.31, III. Škodová Praha 9.53.

Ve třídě hostí: I. Škoda 6.59, II. Hock, 7.45, III. Kvasnička 8.47.

Pořadatelství závodu obstarali pp. K. Jarolímek, Dr. Moser a Ing. Jilek.

ŠTAFETOVÉ ZÁVODY PRAŽSKÉ ŽUPY SLRČS. Přes letošní katastrofální nedostatek sněhu, přes neobvykle pozdní termín a konečně přes krajně nepříznivé počasí provedeny byly štafetové závody za hojné účasti a k úplné spokojenosti všech. Závody svěřeny byly Pražskou župou k provedení Slavii, která se jistě skvěle svého úkolu zhostila. Největší dík župy patří panu Ing. Jaurisovi, na kterém ležela celá tíha závodu, od vyhledávání a značkování trati až po

soudcování. Provedení bylo bezvadné. Trať ideální, mírně vlnitým terénem, vedla od Havlovy chaty mírným stoupáním na úbočí Studničné hory, odtud pak nad Richtrovky a nyní stále nahoru — dolů nad Zehgrund a pod Liščí horu, kde přetínala hlavní tyčeni, sjížděla dolů nad Dvorskou Boudu, šla horizontálně nad Keilovu boudu, výstup na Plattenberg a sjezd k Havlově chatě. Jak již bylo výše řečeno, trať nemohla býti lépe volena. Měřila asi 8 km, celá vedla po krásném firnovitém sněhu a byla opravdu vzorně značená. Přes krajně nepříznivé počasí v sobotu dne 5. dubna — přšlo totiž úporně skorem po celý den — sjelo se večer na Havlovu chatu 29 štafet, počet jistě značný. Nálada byla výborná a závodníci s chutí se připravovali k závodům. V neděli ráno vysvitlo dokonce sluníčko a v 10 hod. nastupovali první ke startu Závodů účastníci se: Lyžařský závodní klub (15 štafet), S. K. Slavia (2 štafety), Klub lyžařů vinohradských (2 štafety), Vysokoškolský Sport (3 štafety), Jilemnice (1 štafeta), Sokol pražský (3 štafety) a konečně Němci, S. K. Aupathal (1 štafeta). Dvě štafety nenastoupily ke startu, celkem startovalo 27 štafet. Docílené časy byly skvělé, nejlepší čas dne měl Jaroslav Faistauer z Jilemnice, a sice 30 min. 09 vt. Za ním následuje Josef Erlebach, Jilemnice, s časem 31.11 min., dále Vladimír Novák, Vysokoškolský sport, 31.33 min. Čtvrtý je O. Mergans, Aupathal, 31.39 min., pátý Lud. Erlebach, Jilemnice, 31.40 min., šestý Leoš Stehlík, Slavia, 31.42, sedmý O. Berauer, Aupathal, 31.55, osmý Miňovský, Slavia, 32.06, devátý Dlouhý, Vysokoškolský Sport, 32.40 min., desátý Havlíček, LZK, 32.57 min., atd. Zvítězila hladce štafeta Jilemnická (Faistauer, brá Erlebachové) v čase 1 hod. 33 min., s náskokem přes 5 min. před štafetou druhou, totiž Aupathalem, kterážto štafeta docílila času 1 hod. 38 min. 10 vt. Třetí v celkovém umístění je Vysokoškolský Sport a sice v čase 1,38'42'', čtvrtá jest Slavia, 1,40'23'', pátým LZK, 1,45'35'', šestý Vysokoškolský Sport, 1,48'53'', sedmý opět Vysokoškolský Sport 1,56'02'', osmý LZK, 1,57'20'', devátý LZK, 1,58'11'', desátý Sokol Pražský, 1,59'42'' atd. Z žen velmi překvapila slečna Schmerhovská, LZK, která se ukázala svým výkonem a čistým závodním stylem nebezpečnou soupeřkou paní Havlové, která bohužel tentokrát pro chorobu nestartovala. Čas, docílený sl. Schmerhovskou, totiž 42.10 min., jest obdivuhodný a umístila se jím v první polovině všech závodníků. Bohužel tento závod neobešel se bez vážné nehody, která se přihodila milému a sympatickému závodníkovi Kosinovi ze Sokola Pražského. Při pádu zlámal si několik žeber a musel býti odvezen do nemocnice v Maršově. Zranění jeho jest dosti vážné. Přejeme mu všichni z plna srdce brzké uzdravení a těšíme se srdečně, že napřesrok na závodech setkáme se ním opět zcela zdravým. Další nehoda přihodila se Mir. Jedličkovi z LZK, který při pádu si rozrazil čelo a musel být ihned lékařsky ošetřen a v Praze podrobiti se malé operaci, ježto rána na čele byla velmi hluboká.

Konečně ještě jednou srdečný dík S. K. Slavii za vzorné provedení závodů!

Celkové výsledky: (čísla v závorce celkové umístění):

Třída I. a II.:

1. (1.) Č. K. S. S. Jilemnice (Faistauer, brá Erlebachové) 1,33'00''. 2. (2.) Aupathal (O. Mergans, brá Berauerové) 1,38'10''. 3. (3.) Vysokoškolský Sport (Novák, Hrabal Dlouhý) 1,38'42''. 4. (4.) S. K. Slavia (Stehlík, Krňoul, Miňovský) 1,40'23''. 5. (4.) LZK (Kadavý, Havlíček, Brabec)

1,45'35''. 6. (7.) Vysokoškolský Sport (Dauzer, Rezek, Spatzier) 1,56'02''. 7. (9.) LZK (Hauner, Rudl, Bauše) 1,58'11''. 8. (10.) Sokol Pražský (Kalas, Stejskal, Krča) 1,59'42''. 9. (19.) LZK (Albrecht, Dr. Eger, Dr. Cebe) 2,11'47''.

Třída III.:

1. (6.) Vysokoškolský Sport (Putterlík, Formandl, Čapek) 1,48'53''. 2. (8.) LZK (Martin, Hanuš, Kučera) 1,57'20''. 3. (12.) Sokol Pražský (Maleš, brá Šabatové) 2,03'01''. 4. (13.) LZK (Podolský, Šetek, Kraus) 2,05'12''. 5. (14.) Klub lyžařů Vinohrady (Havel, Safín, Kadlík) 2,04'00''. 6. (15.) LZK (Fišera, Řehoř, Pičman) 2.03'40''. 7. (17) LZK (Malínský, Helta, Jebavý) 2,10'24''.

Třída starší A:

1. (11.) S. K. Slavia (Patzák, Spěváček, Adámek) 2,01'23''. 2. (16) LZK (Dr. Vrtiš, Dr. Komárek, Kopřiva) 2,10'06''. 3. (23.) LZK (Maloch, Ing. Bečka, Fröhlich) 2,27'35''.

Dvě štafety (Sokol Praha a LZK) se vzdaly pro vážná poranění svých členů Kosiny a Jedličky.

Třída starší B:

1. (22.) LZK (Rath, Dr. Reinwart, Dr. Zimmer) 2,15'58''.

Dorost:

1. (18.) LZK (Bartoš, Šimůnek, Kovář) 2,11'24''. 2. (21.) Klub lyžařů vinohradských (Pařík, Mašín, Valnoha) 2,15'45''.

Ženy:

1. (20.) LZK (Knappová, Kozáková, Schmerhovská) 2,15'29''. 2. (25.) LZK (Zemanová, Scheinerová, Brabcová) 2,38'41''.

Mimo konkurenci (24.): kombinovaná štafeta LZK Vysoké n./Jiz. (Pluhařová, Paříková, Guthová) 2,36'55''.

Olga Scheinerová.

*Nezapomeňte
zapřaviti
předplatné!*

Na
Vaší
sport.
obuv
jen

neb
Eno
tuk.